

دین و رپی

دین و رپی

نووسینی: ئەحمەد فائیز

وەرگیرانی: مامۆستا کریکار

بلاوکردنەوهی: زانکوی ئازادی دیراساتی ئیسلامی (زادی)

چاپی: یەکەم

سالی: ١٤٤٦ک - ٢٠٢٤ز

زانکوی ئازادی دیراساتی ئیسلامی

مأپەری زادی

www.zadyreman.com

تێلینگرامی زادی

<https://t.me/zankoyzady>

پڙياري بانگه‌واز (۳)

دين و پڙي

نووسيني:
ٺه‌حمده فائيز

وه‌گيراني:
ماموستا کريکار

به‌رگي سڀيه‌م
۱۴۴۶ ک - ۲۰۲۴ ز

پڙياري بانگه‌واز

پیشکە شە بە وانە ی:

- بە دیدی ڤوون و

- بیری تیژ و

- ڤشووی درێژ و

- گە شپینییه وه

ئە م بانگه وازه هه لده گرن.

وه رگیڤ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا،
مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ ﴿١٣﴾ ﴿ آل عمران: ١٠٢

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ ﴿١﴾ ﴿ النساء: ١

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴾ ﴿٧٦﴾ ﴿ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ ﴿٧٦﴾ ﴿ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَشَرُّ
الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پېشه کيی وهرگېر

ئەم کتیبە «دین و پېی» بەرگی سېیه می زنجیره کتیبە کە ی پښازی بانگه وازه. بەرگی یە کە م «دین و دیدی» بوو، بەرگی دووهم «دینی خوئی» بوو. بەرگی یە کە م هەر چه نده قه باره ی گه وریه، به لām وه کوو پږه ویکي دوور و درئزی مه نه ه چه کە ی سه یید قوتبه (رحمه الله) که له بهرگه کانی تر دا شهر ح کراوه، ئەم بهرگه ش وه کوو ئەوه یه هه موو مه نه ه چه که کورت و پوخت کرابیت و خرابیت بهرده ست.

پیم وایه ئەو ریز به ندییه ی ماموستا ئەحمەد فائیز بو بابەت و باسه کانی کتیبە کە ی کردبوو؛ دید و تیروانینه تیورییه کە ی سه یید قوتبی - له ژیانینی و جیهانینیدا - کاملانە نیشان نه ده دایه وه، باسه کانی تیکه لبون، جاری وا هه بوو با به تیکي له (في ظلال القرآن) وه نه قل کردبوو - که له سەر عه قیده بوو - به لām ئەو خستبوویه ریزی باسه کانی بزواتی گۆرانکارییه وه. بۆیه من جیگۆرکیم به باسه کان کرد، به شیوه یه ک که دید و تیروانینی سه یید قوتب (رحمه الله) باشتر بناسین. سه یید پی وایه ئیسلام روانگه یه کی عه قائیدی خوئی هه یه که پیناسه کانی گهردوون و ژیان و مرؤف و موفره داته کانیان له و روانگه یه ی خویه وه - که وه حیه که یه - ده خاته روو، ئیسلام هه مووی له سەر ته وحید دامه زراوه، ته وحیده که ش - که ژیانینییه که یه - سه یید زۆر جار زاراوه ی «مه نه ه ج» ی بو به کار ده هیئت. ئەمیش سی بواره:

«ناسینی خوای گه وره، په رستنی خوای گه وره، حاکمیتی خوای گه وره»

ئینجا به م ته وحیده برایه تی دینی دروست ده بیت که ده بیت هه ست و په یه ستی ئینتیهای ئەو که سانه ی ته وحیده که یان قبول کردوو، هه ر وه کوو که ده بیت هه نه ه جیکي بزوتنه وه یه کی فیکری و سیاسی و کۆمه لایه تی بۆیان، تا بتوان به دهسته جهمعی - به دینه که - کۆمه لگه که یان بگۆرن، ئەمه ش ده بیت هه دیدیکی جیهانینی. که سی بواره:

«سه ر راستی موسلمانیتی، پیکه وه نانی ئوممه تی عه قائیدی، بزواتی گۆرانکاری»

ئەم بهرگه روونکردنه وه یه کی جوانی ئەو شه ش روکنه ی ژیانینی و جیهانینییه.

باسی یه که م

دید و پئی بانگه وازی خواویستی

پرگهی یه که م:

دهستووری بانگه واز

۱- ئەم قورئانه سه رچاوه یه:

قورئانی پیروزی کتیبی زیندووی ئەم ئوممه ته یه، ئاراسته وانی دلسۆز و ئامۆزگاریی راست و ره وائیتی، ئەم قورئانه مه دره سه ی نیشانده ریتی و گه شه و نه شونمای ئوممه ته که یه تی، هه موو ئاراسته یه کی ژیا نی له وئوه یه، خوای پهروه ردگار پهروه ده کاره، قه ده ری خوای تاک و پاک (زانست و ویست و توانای) وا بوو که ئەم قورئانه پیروزه له دوای کۆچی دوایی پیغه مبه ره که ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ره به ئاراسته وانی و رینیشانده ریتی بمینته وه، تا نه وه به نه وه ی ئەم ئوممه ته رینمای بکات، تا - له هه موو کات و شوینیکی ژیا نی دونیادا- پیشه وه ی شوینکه و تووانی بیت و پهروه ده یان بکات، هه تا ده یانگه یه نیتته ئاستی شیاوینتی هه لگرتنی په یامی خوایی و پیشه وینتی مرفا یه تی. هه ره وه کوو خوای گه و ره به لینی دنیایی به ئوممه ته که داوه که هه ر کاتیک دید و پئی و بزاون و هه لویستی خویان قورئانیانه کرد، حه تمه ن سه رفرازی و ته مکی ن و سهروه رینیا ن پئی ده دریت، به و مه رجه ی قورئانه که بکه نه ریباز، بو ی بژین و پئی په فتنار بکه ن، نه خشه و ئاراسته ی هه موو لایه نه کانی ژیا نی خویانی له سه ر دا برپژن و تیکه ل به هیچ دید و پئی کی تری نه که ن و خوشیا ن نه که و نه ژیر دید و پئی و بزاون و هه لویستی جاهیلییه تی سه رده مه وه.

ئەم قورئانه هه ره ئه و نه نده نییه که فه رمایه ستی پیروزی و به فه ره و ده بیست به ئەده به وه بخویندریت و بخویندریتته وه؛ به لکوو له گه ل ئەوه شدا قورئان ده ستووریک گشتگیره،

دهستووری په‌روه‌ده‌کارییه، دهستووری کرده‌وه‌کاریی ژیانه، پره له ئەزموونی کاروانی خواو‌یستی، ئەزموونی بانگه‌وازی ئیانی، هه‌ر له دهستیکی ژیانی سه‌یدنا ئاده‌مه‌وه (سه‌لامی خ‌وای لی بی‌ت) و دواتر و به‌رده‌وامه. ئەم قورئانه ئەم هه‌موو ئەزموون و هه‌لو‌یسته عه‌قائیدیانه‌ی خسته روو تا بب‌یته گه‌نجینه‌ی وزه و په‌ند و ئامۆزگاریی چالاکوانانی نه‌وه‌کانی ئیسلام. ئەزموونه‌کانی پ‌الفته‌ی ده‌روون، ئەزموونه واقیعیه‌کانی ژیانی تاک و کۆ هه‌مووی بۆ ئوممه‌ته موس‌لمانانه که تۆمار کردوه، تا هه‌میشه له به‌رچاوی بی‌ت و دل‌نیا بی‌ت که به‌هه‌ر حاله‌تیکدا تپه‌پری، بزائیت که ده‌یان جار کاروانی ئیانداریتری پ‌یدا پ‌و‌یشتوه. ئەمه‌ش گه‌نجینه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و خه‌زینه‌یه‌کی له بن نه‌هاتووی تو‌یشووی پ‌ی خواو‌یستییه.

پ‌یوسته ئەم قورئانه بخو‌یندری‌ت و دیراسه بکری‌ت، پ‌یوسته نه‌وه‌کانی ئوممه‌تی موس‌لمان به بیروه‌وشیکی ق‌الوقو‌له‌وه وه‌ربیگرن، ده‌بی‌ت وا وه‌ربیگرن که ئاراسته‌یه‌کی زیندووی هه‌نوکه‌یییه و ئەم‌رۆ بۆیان د‌یته خ‌واری، بۆ چاره‌سه‌رکردنی ک‌یشه‌کانی ئەم‌رۆیانه. تا ریگای ئیستانیان به‌ره‌و داها‌توو بۆ رووناک بکاته‌وه، نه‌ک هه‌ر به‌ تیل‌وه‌ت بخو‌یندری‌ته‌وه، به‌و سیفه‌ته‌ی جوان و خ‌وشه، یان وا بخو‌یندری‌ته‌وه که باسی چه‌نده‌ها پ‌ووداوه که له می‌ژوودا پ‌ووداوه و ل‌یره‌دا تۆمار کراوه. پ‌ووداوه‌کان دووباره نابنه‌وه (چونکه وه‌حی جاریکی تر بۆ که‌س نایات). ئە‌گه‌ر ئاوا قورئان بخو‌یننه‌وه سوودی لی ناکه‌ین، ده‌بی‌ت وا بب‌خو‌ینن که ئاراسته‌ی ژیانی پ‌وژانه‌ی ئیستانمانه، ئەم‌رۆمان ئاراسته‌ ده‌کات تا سه‌به‌ینیمان مس‌وگه‌ر بی‌ت، ده‌بی‌ت هه‌ر به‌و چو‌نیتییه‌وه وه‌ری بگرن و پ‌یوه‌ی پ‌ابه‌ند بین و ر‌اییه‌پ‌ینن هه‌ر وه‌کوو که کۆمه‌له ئیسلامیه‌که‌ی یه‌که‌مین نه‌وه وه‌ری ده‌گرت و ژیانی واقیعی تاک و کۆی خ‌ویی پ‌ی ئاراسته‌ ده‌کرد و، به‌پ‌ی ئاراسته‌کانی ئەو خ‌وی داده‌پشت. له قورئاندا هه‌موو دیمه‌ن و ویناکان ده‌بینن که خ‌وای گه‌وره تییاندا باس له ئاراسته‌کردنه‌کانی خ‌وی بۆ کۆمه‌له موس‌لمانانه که ده‌فه‌رمو‌یت، هه‌موو که‌سیک هه‌ست ده‌کات چو‌ن خ‌وای گه‌وره له‌ژ‌یر چاود‌یری و ئاود‌یری خ‌ویدا گه‌شه و نه‌شونمای به‌ که‌سایه‌تی تاک و کۆیان ده‌کرد که چو‌ن له‌سه‌ر مه‌نه‌جی خ‌وی ئاراسته‌ی ده‌کردن و، بۆ بز‌اوت و هه‌لو‌یسته عه‌قائیدییه‌کانی ده‌خسته‌ گه‌ر. قورئان هه‌نگاو به‌ هه‌نگاوی پ‌ینیشاندانیان ده‌خاته به‌ر چاوان، پ‌ینیشاندانیان له‌ دارش‌تنی که‌سایه‌تی ئیانداریدا، له پ‌الفته‌ی ده‌روون و

ئاسوودەیی توند بە خواپە یوہستبوونیانەوہ. ھەر وہ کوو کہ لە بچوکتەین ھەلۆیستی تاک و کۆیاندا ئاراستە ی دەکردن، پاشان دوژمنەکانی پێ دەناساندن، خۆیان مەکر و فاکوفیکیان، چرپە چرپ و پیلانیان، ختوورە ی دڵ و نەخشە ی بزات و ھەلۆیستیان. دوژمنانی بە تەواوی پێ دەناساندن و دەیفەرموو: ئاوا بکەن، ئاوا مەکەن، ئەو ھەلۆیستە بگرنەبەر و ئاوا بزوون. لە قورئاندا ھەست دەکەیت کہ خۆی کردگار و زانا و بەھیز، بە لوتف و میھرەبانیی خۆی، بە بەئاگایی خۆی، ئەم کۆمەلە موسلمانە، ئەم نوخبە ئیبادارە پاکە لەخۆ دەگریت، سەرپەرشتییان دەکات و دەیانپارێزیت، فیری بزاتە عەفائیدییان دەکات کہ یەکیکیان دەکەوێت -بە لوتف و ئاراستە ی دەرستەوہ ی پەسەن- ھەلیدەستییتەوہ. ھەست دەکەیت خۆی گەورە کەسایەتی تاک و کۆیان زۆر مەحکەم و پارسەنگ و شیواو دادەپێژیت، پەفتار و پەوشت و دابونەرتی خواویستیان بۆ دیاری دەکات و دەفەرمووێت: پێوہ ی پابەند بن، تا ببیتە مۆرک و سیبای تاک و کۆ و کۆمەلگە و دەولەتەکیان. لە قورئاندا ھەست دەکەیت خۆی گەورە بە تاییەت ئەم نوخبە یە ی کاروانی خواویستی پەرورە دەکات و دەیانکات بە کۆمەلە ی خۆی و ناویان دەنیت «حزبی خوا». ئالای تەو حیدەکیان پێ بەرز دەکاتەوہ و حاکمیتی خویان پێ دەچەسپینیت. تا وایان لێ دەکات سیا و سیفاتی تاییەت بە خۆیان زۆر تاییەتیان بۆ دەکاتە خالی جیاوازی و بەراورد لە نیوان ئەوان و ھەر ھەموو کۆمەلگەکانی مەرفایەتی بە درێژایی میژووی نەوہکان! (ئا ئەم حالەتە، ئەم ئاراستە و پەرورە کردنە، غەیری موسلمانیش دەبیینیت، بەلام گرنگی و کاریگەریتیئەکی لە لای موسلمانانە، چونکە نمونە ی پێشەرپەوتی و پێشەواپەتی کاروانی دیندارانیانە).

ئەم دیمەنانە ی قورئان وینە یەکی چەسپاو نین تا کۆن بین، وینای بزاتە گۆرانکاری ناخ و واقعەن، بۆیە لە قورئانخویندندا دیمەنەکان بە بزواوی دینە بەرچاوان و دەبنەوہ ھۆکاری پەرورەبوونەوہ ی تاک و کۆی موسلمانان لەسەر ھەمان مەنھەج، ئەمە ھیزی زاتی خۆی ئیسلامە کە یە.

ئەم قورئانە بنەمای دید و بزات و پرسی ئاراستە کردنی پەرورە ی خۆی لە گەل خۆیدا ھیناوە، تا کۆمەلە موسلمانە سەرراستە کە بەو شیوہ یە دەرپێژیت کہ شیواوی ھەلگرتنی پەيامی

خاویستی بن، ئەم بنەما و پرسیایانە ئیستاش وە کوو سەردەمی نەوێ یە کەمی موسڵمانەکان ماون و هەر وە کوو ئەوساش بۆ پەرورەدە کردنی نوخبە خاویستیە کە یە هەموو کات و شوین و نەوێە کە موسڵمانانە، ئەو مەملانێ و ڕووبە ڕووبوونەو و ئەو جەنگە ی ئیسلام لە جاهیلییەتی عەرەبی دیت، ئیستاش هەمان مەملانێ و ڕووبە ڕووبوونەو و جەنگە کە ئیسلام لە جاهیلییەتی سەردەمەو دەبیینت. مەملانێی هەموو کات و شوینیەکە، تەنانەت دوزمە کانیێ کە ئیسلام بەرانبەر چەواشە کاری و حەملە ی ڕیشە کێشکردنیان وەستا بوو، ئەو، ئیستاش هەمان دوزمەن، هەمان چەواشە کاری و فاکوفیک و هەمان حەملە ی ڕیشە کێشکردنی ئیسلام و موسڵمانان دیتەو ڕۆی نوخبە خاویستە کە ی سەردەم، ئەمانە ی ئیستاش هەر ئەوانە ی پیشوون، پیلان و نەخشە کانی ئەمانیش هەر ئەوانە ی ئەوانە، شیواز و ئالیات و چۆنیەتیە کانی دەگۆڕین، بەلام جەو هەر و حەقیقەت و سروشتی مەملانێکە یە کە و ناگۆڕیت. بۆیە ئوممەتە موسڵمانە کە پێوستی بەردەوامی بە ئاراستە قورئانییە کە هەبە، تا بە حەقیقەتە عەقائیدیە کانی گۆش بکریت. نوخبە خاویستە کە ی سەردەم -وە کوو نوخبە ی خاویستی هەموو کات و شوین و نەوێە کە موسڵمانان- پێوستی بە بنەما و پرسیا قورئانییە کانی هەبە، پێوستی بە حەقیقەتە عەقائیدیە کانی، تا دید و تێڕوانین و پێناسە کانی لا بێتە بە لگە نەوێست. پێوستی بە بنەما و پرسیا کانی، تا بزوت و هەلوێستی قورئانیانە دارێژیت لە هەردوو لایە نەوێ: لە لایە نی ژیا نینی دید و تێڕوانین و، جیهان بینی بزوت و هەلوێستی گۆرانکاری واقیعیە کە، پێوستی بە ئاراستە ی قورئانە کە یە تا راست و دروست پێناسە ی گەردوون و ژیان و مرۆقی لا بچەسپیت، هەروەها بزوت و پەوتی قورئانیانە شی بۆ بێتە مەنەجی گۆرانکاری خەلکە کە. لە قورئانە کە دا مەشخەلە کانی دید و ڕی شارەزا دەبیت. لەم ڕوانگەوێە کە قورئان پێشەوا یە، ئاراستەوانە، ڕێنیشان دەری کاریگری دید و پەوتی ئوممەتە کە یە تی، ڕێنایی عەقائیدی ڕیازی واقیعیە کە یە تی، دەستووری تەواو و گشتگیری بزوتی گۆران و نەرتی کۆمەلگە و سیستمی حوکمی، بنەمای دید و پرسیا پەفتار کردنی لێ گەل هەموو موفرداتیکی گەردوون و ژیان و مرۆفدا، لە گەل هەموو هیژ و مەلە ندیکی کۆمەلکاری و ئیتتیایە کە دۆست و دوزمندا.

ئەم مەنەجە خاویییە ئەو نەوێ پاک و سەرراستە یە کە مینی ئەم ئوممەتە ی دارشت کە

کۆمه لکاري و بزاف و سهرکردايه تيبی سهر به خوی خوی هه بوو، ئیستاش شیایوی و ئاماده یی نه وهی تیدایه نه وهی کی نوئی به کۆمه لکاري و بزاف و سهرکردايه تيبه کی سهر به خوی خوی دارپژئنه وه، تاکه مهرجیش گه رانه وه یه بو سهرچاوه که، سهرچاوه تاکه که ی ئاراسته و پهروه رده بوون، نه گهر نه وهی نوئی راست ده کهن و خو به موسلمان ده زانن، ده با بگه پینه وه سهر سهرچاوه تاکه پاکه چاکه که و بیکه نه وه به تاکه مه نه هه جی دید و پئی، مه نه هه جی ژيانی واقیعی تاک و کۆ و بزاف و بزاف واقیعی گۆرانکاری کۆمه لگه که یانی پی دارپژئنه وه، نه ک هه ر به قسه ی زل و ئاوازی ده نگ که نایته رهنگ و سه نگ.

قورئانی پیروژ جوره ها ریگا و شیواز و چۆنیه تیبی ئاراسته کردنی گرت به ر، به جوره ها شیوه و له هه موو لایه که وه پرووه پرووی گومانی دل و دهروون و هزر و هۆشی مرؤفایه تی ده بووه وه، له هه موو لایه که وه پرووناکی ده خسته سهر لادان و لاسهنگی و خاله لاوازه کانی، له هه موو شارپیک و کووچه و که ناریکه وه ده هاته وه بو دل و هزر و ویزدانی مرؤفه که تا ده یگۆری، هه موو جوره چاره سه ریکی ده گرت به ر، تا کرمی دل و خو رکه ی گومان و گه نده لی و کلۆری ویزدانی راده مالی، کاکله ی دل و هزری پاک ده کرده وه و ئیانه که ی تیدا ده رواند. ئیسلام ئاوا به ده یان و سه دان شیواز و چۆنیه تی و هۆکار، ته وحیده که ی له دل و دهروون و هزر و هۆش و ناخی ویزدانه کاندایه چه سپاند. ئه مانه هه مووی وه کوو خو یان ماون و هه ر له قورئانه که دان و وه کوو جارانیس چاره سه رن، ئه مه گه نجینه ی پر له نه زمونی بانگه وازی خوا ییه و وا له به رده ستدا، هه موو سات و کاتیک له هه موو شوین و جییه ک و بو هه موو حاله ت و پرووداویک، بانگخوازان ده توان بگه پینه وه سهر ئه م خه زینه به رفراوانه پره و چاره سه ری پراوپری واقیعه که یانی لی وه ربگرن، ئه مه هه ر هاندانی بانگخواز نییه تا بگه پینه وه سهر خه زینه ی نه زمونی خواویستان له قورئاندا، ئه مه ئه رکه، ئه مه به پرسیتیه، ئه مه تاکه پئی دین و دینداری و بانگه واز و کۆمه لکاریه، بویه فره زه بانگخوازی موسلمان به رده وام به قورئانه که یه وه په یوه ست بیته، له هه موو حاله تیک و بو هه موو چاره سه ریکی پیویسته بیته وه سهر قورئان، له به رانه بر تین و فشار و ته وژم و ته کانی جاهیلیه تدا، له کاتی هه سته ماندوویی و بیکه سی و ناسۆریدا، پیویسته بیته وه سهر قورئانه که ی، له م قورئانه دا له ناخی

رۆح و ویزدان و دل و هزر و هۆشیدا ههست ده کات هاتوو ته بهر شنه ی په حمه تی خوا و له ژیر سایه ی لوتف و میهره بانیه ئه و دایه، ههست ده کات خوی کارزان و میهره بان دهستی په حمه تی به سه ردا ده هیئت، دهست له پشتی ده دات و بیخه می ده کات. دلنیا یی ده داتی و دهستی میهری خوی به سه ر برینه کانیدا ده هیئت و هه موویانی بو ساړژ ده کات، ههست ده کات خوی تاک و بیباک، خوی په نای خواویسته چه وساوه کان، باوه شی سوژی بو کردوو ته وه و ده یلاوینیه ته وه و غه م و په ژاره کانی ده ره وینیه ته وه، تین و فشاری جاهیلیه تی له سه ر سووک ده کات، نه می بارانی هیدایه تی خوی به سه ردا ده پرژینیه تی و متانه ی خواناسانه ی تیدا زه رع ده کات. له تینی گره ی قینی جاهیلیه ته وه خستووینیه بهر شنه ی په حمه ت و نه سیمی سوژ و میهری بی سنووری خوی. ههست ده کات خوی کار به جی له خوی گرتوو و ئاگای له هه موو بزاون و هه لوسته کانتی و به لوتفی خوی و قه ده ری په های خوی پینی ده فه رموویت: ﴿مُحِجَّتْ عَلٰی قَدْرِ لِمُوسٰی﴾ طه: ۴۰!

ئه م قورئانه پیروژ و پا که له خیتابی خوی کردگاری گه ردوون و ژیان و مرؤف و له په حمه تی بیسنووری بالا و به رزی خوییه وه هاتوو ته پر و پاراو به خه لکه که ده فه رموویت: ئه مه بگرنه بهر و ئه و وه لکه ن، ئه مه ریازی منه و ئه مه بگرنه بهر، ئه وانه ی تر پرچکه ی بنه ستن توخنیان مه که ون. ئاخو ئیوه هه ر ده رۆن و ده که ونه که نده لانه وه، ده ی خو ئه وه بهرنامه ی ریگا که ی منه، به ئاراسته ی ئه م و به پیی تابلوکانی ئه م بزاون و هه لوسته وهرگرن. ئیوه لاری که وتوون، له گوناح و تاواندان، وهرنه وه لای من، تۆ به بکه ن، ده روازه کانی تۆ به م بو والا کردوون، خۆتانی بگه ییننی، وهرنه وه که ناری خۆم ته وه لا مه بن، دوور مه که ونه وه، بیئومید مه بن و، له په حمه تی من په شبین مه بن، له لیخوشبوونم هیواپراو مه بن، په حمه تی من هه ر هه موو شتیکی وجودی گرتوو ته وه، خۆتانی بگه ییننی. تۆ، فلانه که س، تۆ، به لی تۆ، ئاوات وت، به لام ئه وه هه له بوو، تۆ نییه ت وا بوو، به لام ئه و نییه ته خوی له خۆیدا گوناح بوو، تۆ ئاوات کرد، به لام ئه وه تاوان و سه ریچی بوو، تۆ مه به ستت وا بوو، به لام ئه و مه به سته خوی له خۆیدا لاریوون و له خوا یاخیوون بوو، وا مه که ره وه، وه ره وه پیش خۆم، تۆ به بکه، پاکه ره وه تا قبوولم بیت. بگه ریروه سایه ی من و که ناری من با به میهره بانیه و به زه یی خۆم داتپوشم،

تۆش فلان! ئەو كېشەى تىبىكە وتوويت ئەو چارەسەرە كەيەتى، ئەو پىرسارەى پىوھى گىرۆدەى، ئەو وەلامە كەيەتى، لای مەنە، ئەو كار و كرده وانەى ئەنجامتداون ئەو كېش و نرخیانە. (ئاوا خواى گەورە ئەم عەبدە خواناسەى خۆى دەدوینىت، ئاى چ گەورە بىە كە، چ مېھرە بانىبە كە خواى گەورە بۆ ئەم عەبدە ياخیبە سەر كەشەى خۆبى دەردە پىت و ھەر دەبە ویت دوور نە كە ویتەو - سبجان اللە-).

قورئان مەدرەسەى خواىبە . خواى گەورە كە كردگارى ئەم مرۆفەبە كە شارەزای ھەست و نەست و پىچ و پەنا شاراوە كانى دل و دەروون و ھەست و ھۆش و ناخ و یژدانىتى؛ بەم قورئانە ئاراستەى دەكات، ئاراستەى بىناسازىبى ناخ و پىكھىنەنى بزوت و گۆرانكارىبى كۆمەلگە و دامەزراندنى حاكىمىتىبى دىنە كەى دەكات، بانگخوازە سەرفراز و سەر كە وتووە كان لەم مەدرەسە خواىبە دەرچوون، دل و دەروونىان لىرە پالفتە بوو، لىرەو بۆ بانگەوازى خوا شىاوكران، قورئان راستە و خۆ خۆبىانى دوواند و گەشە و نەشونماى پى كەردن، ھىچ شىتىك نە بوو بەر بەستى پىگە ياندنىان، نە مالومندال و نە سەرەووت و سامان، نە پارابى و دوودلى و، نە گومان و ختوورەى ئاخروئوخ، ئەمە راستىبە كى تىرى ئەم دىنەبە، كە دل و دەروونە كان وا بۆ خواى گەورە دەسولحىنىت، كە بە قەدەرى خواىبە دەبزوون. ھەر لاشە بەسەر زەمىنەو بە، دەنا پۆح و دل و دەروون و ھزر و ھۆشى قالدوقولبۆوھى خواوېستى لەگەل ئاراستە خواىبە كان دەبزوون، بە پىوھەرى خواىبە دەپىون، بە ئومىدى ئەو دەبزوون، لەسەر ئەو بنەما و رىساىانەى قورئان دارپىزراون كە ھەر ھەمووىان حەقىقەتى بەلگەنەوېستى و جوودن، ئەمانە زەمىنەى دارپىستى دىندارىن، ئەمانە كەشى پەرورەدە كارىن، ئەمانە ماىەى گەشە و نەشونماى كەساىەبىبى بانگخواز (داعى)ى خواناسن، خواناسىش بەو ماناىە كە لە گەشەى پۆح و ئاسوودەبى دەروونداىە، ھەرچەندە جەستەى مەحرۇوم بووېت لەوانەى خەلكى وا دەزانن ئەوانە ئامانجى زىانن!

ئەم قورئانە فورقانە، ھەلاوېرى حەق و باتلە، نىشان دەرى پىنابى و گومراىبە، ناسىنەرى رىبازى خواوېستى و رىچكە كانى فرەخواىبە. ئەم قورئانە پۆشنكارى مەنەھەجە كەى خواى گەورە و دید و پى و بەرنامە بەشەرىبە كانە، قورئانى پىرۆز مەنەھەجىكى پۆشنە و ئاشكرا و

راشكاو ئاراستەى ژيانى مرۇفايەتى دەخاتە پروو، مەنەھجىكە لە ناخدا دەچەسپىت و دەبىتە بزاوتىكى گورپانكارى تا كيانى واقىعى خۆى لەسەر كەلاوۋى جاھىلىيەت بىئاتدەئىت. ئەم قورئانە بە ھىچ كلۇجىك ناھىيەت دىد و رىيى تر نىكەل بە مەنەھجە كەى خۆى بىت. ھىچ بىنەمايە كى فىكرى و رىسايە كى قىيەمى كە مرۇفايەتى بەرھەمى ھىناوھ ناگرىتە خۆ، ئەم قورئانە پەيامىكى نوپىيە و لە ھاتنە خوارەو ھەو قۇناغىكى تىرى نوئى لە ژيانى مرۇفايەتيدا ھاتووتە ئاراوھ، قۇناغىكى تىرى تەواو نوئى: نوئى لە دىد و تىپروانىن، لە ھىزىر و ھۆش و ناخى وىژداندا، ھەروھ كوو كە نوپىيە لە واقىعى ژيانى كۆمەلگەدا: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ الفرقان: ۱.

۲- ئەم قورئانە ئاراستەوانى تاك و كۆى دىندارانە:

ئەم قورئانە دىد و تىپروانىنى عەقائىدىي موسلمانان دادەپرىژىت، ھەر وھ كوو كە دل و دەروون و ھىزىر و ھۆشيان پارسەنگانە ئاراستە دەكات. پەفتار و پەوشتى پەسەنيان تىدا دادەپرىژىت، ھەر وھ كوو كە بارودۇخى ژيانى تاك و كۆيان ئاراستە دەكات. ئىنجا كۆمەلەى موسلمانان لى پىك دەھىننىت و دەستەجەمى دەيانخاتە بزاوت و ھەلوئىستوھرگرتن، بەرەى دوژمىيان پى دەناسىننىت و شىواز و چۆنىەتتە كانى بزاوت و ھەلوئىستىيانان بۇ پروون دەكاتەوھ، تەنانت بەدگومانى و ختوورەتى دلان و كىنەى پەنھانىشىيانان بۇ دەردەخات، ھۆشدارىيان دەربارەى فاكوفىك و پىلانە كانىان دەداتىت. دواى ئەوھى ئىيان لە دلاندا دەچەسپىننىت و قەناعەت يان بە حەقىقەتە عەقائىدىيە كان پى دەكات و بەرچاويان پۇشن دەكات، جوامپرانە پرووبە پرووى جەنگە كەيان دەكات و لە گەل ھىزە كانى شىرك و كوفردا دەستەويەخەيان دەكاتەوھ. ئاوا پىيان دەگەيەننىت. بەرەى بەرانبەريان بۇ دىيارى دەكات و، ھەر ھەموو موفرەداتە كانى ئەو بەرەيە و چۆنىەتى بزاوت و وىست و مەبەستىيان و سروسىتى جەنگە كە و سروسىتى شەپەنگىزى و فىتتەچىتتى دوژمە كانىيانان بۇ پروون دەكاتەوھ. ھەموو خالىكى ھىز و لاوازى ئەوبەريان پى دەناسىننىت.

قورئان موسلمان دلنيا دەكاتەوھ كە خواى گەورە وھلىاندایە، بەرەى ئەمبەر خوايان

وهدایه و به‌ره‌ی ئه‌وبه‌ر هیچ. ئاوا هه‌موو لایه‌ن و په‌هه‌ند و چۆنیه‌تی ملمانیکه‌ی روون ده‌کاته‌وه.

ئه‌م قورئانه هه‌موو شتیکی تیدابوو، ئیستاش باسی هه‌موو پیداو‌یستییه‌کی موسلمانانی تیدایه، ئاراسته‌ی ساته‌ساتی به‌ره‌کانی ملمانیتی موسلمانانی تیدایه، به‌ره‌ی دل و ده‌روون و هزر و هوش، به‌ره‌ی ویزدان و هه‌ست و ئینتیایان، به‌ره‌ی چه‌واشه‌کاری و شه‌ری واته‌وات و به‌گه‌رخستنی وره و وزه‌یان، به‌ره‌ی جه‌نگی گه‌رم و پوو‌به‌پوو‌بوونه‌وه‌ی ویست و غیره‌ت و جه‌سته، ئاوا به‌رده‌وام قورئان ملمانیکه‌ی نیشانی موسلمانان ده‌دات و چۆنیه‌تی بزوات و هه‌لو‌یستوه‌رگرتیان بۆ روون ده‌کاته‌وه. له‌ ناخی تاک تاکی کۆمه‌له‌ موسلمانانه‌که‌دا عه‌قیده‌ داده‌پێژیت، خواناسی نو‌ییان فیر ده‌کات، دید و تپروانین و پیناسه‌ی نو‌یی گه‌ردوون و ژیان و مرؤفیان ده‌دات، پیوه‌ر و کیش و به‌های نو‌ییان نیشان ده‌دات، پیناسی نو‌یی په‌وشت و بنه‌مای نو‌یی فیکر و قییه‌م و دابونه‌ری تریان ده‌خاته‌ به‌رده‌ست. سه‌ره‌له‌نو‌ی له‌ روانگه‌یه‌کی نو‌یه‌ و له‌سه‌ر زه‌مینه‌یه‌کی نو‌ی دایانده‌پێژیته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ جاهیلییه‌ت پاک‌ی کردوونه‌ته‌وه، هه‌موو مۆرک و سیایه‌کی جاهیلییه‌تی له‌ ناخ و واقیعیاندا لاداوه. ده‌روونی تاکه‌کانیان پالفته‌ کردووه، هه‌ر وه‌کوو که‌ کۆمه‌لگه‌ که‌شیانی له‌ هه‌موو جو‌ریکی ئینتیای جاهیلییه‌ت پاک‌ کردووه‌ته‌وه!

دوا‌ی ئه‌م پالفته‌کارییه؛ ئیسلامی له‌ ناخی تاک و واقیعی کۆمه‌لگه‌ که‌یاندا رواندووه^(۱) که‌ ئاوا شیوا و په‌روه‌رده‌ی کردن، ئینجا خستنیه‌ ناو گۆنگه‌لی جه‌نگ و جیدال و ملمانیتی سارد و گه‌رمه‌وه. هه‌ر ئه‌م قورئانه‌ بوو که‌ فه‌رمانده‌یه‌تی ئه‌و جه‌نگ و ملمانتی جو‌راو جو‌ره‌ی ده‌کردن، فه‌رمانده‌یه‌تی جه‌نگی ناخ (دژی شه‌یتان و نه‌فس و هه‌وا و هه‌وه‌سیان) و فه‌رمانده‌یه‌تی جه‌نگی ده‌ره‌کی (شه‌ری واته‌وات و ملمانیتی خو‌یناوی)، چ به‌رانبه‌ر دوژمنی نزیک (تیره‌ و هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب)، چ به‌رانبه‌ر دوژمنی به‌هیزی دوور (فارس و پۆم). ئاوا دوا‌ی پیکه‌تیان و جو‌شدانی وره و وزه‌ له‌ بیناسازی زاتیاندا، کردنی به‌و هیزه‌ عه‌قائیدی و په‌وشتی و ریک‌خراوه‌ کۆمه‌لایه‌تی و سه‌ربازییه‌ی هه‌ر هه‌موو هیژ و ده‌سه‌لاتی شیرک و کوفر و جاهیلییه‌تی

(۱) که‌ پیتی ده‌وتریت (التخلية قبل التحلية)، واته‌ به‌تالکردن (له‌ شیرک) پیش پرکردنه‌وه (به‌ ته‌و‌حید) که‌ هه‌ر (لا اله الا الله) که‌یه، که‌ نه‌فی (الالهة، الأنداد، الأرباب، الطواغیت) ی کردووه و ئینجا به‌ (ته‌و‌حید) ه‌که‌ ناخ و واقیعی ناوه‌دان کردووه‌ته‌وه.

عەرب و پۆم و فارسی دایە بەرپاڵ و بە تەکان لایدان و بە دید و پۆ و تاک و کۆ و کۆمەلگە و دەسەلاتیانەوہ پایدان.

خالی ھیز و ھۆکاری سەرکەوتن و زالبوونی کۆمەلە موسلمانە کە بەسەر ھەموو کۆمەلگە و دەسەلاتە جاھیلییەکاندا، ئەم ھیز و بالادەستییە دەرشتنی تاک و کۆی موسلمانە کە بوو. ئەم بونیادنانەوہی پۆحی و عەقائیدی و پەوشتی و پیکخستنی کۆمەلایەتی و تەنزیمیە بوو کە بەم مەنھەجە قورئانییە ھاتە کایەوہ. ئەمە خالی سەرەکی نھیتی و ئاشکرای ئەو ھیزە بەھیزە پالئەرە بوو کە تاک و کۆی ئەو بزاون و کۆمەلگە و دەسەلاتە ئیسلامییە گەیانە ئەو لوئەکی زالبوون و بالادەستییە کە ھیچ ھیزکی دەولەتیش خۆی لەبەر لافاوی گوروتین و تەکانیاندا نەگرت. ئەم دەرشتنەوہ نوئیە بوو مایە ئەو ھیزی زالبوونە، نەک ھیزی سەربازی و ماددی بەردەستیان.

بەم ھیزە بەھیزەبوو کە ئەو کۆمەلە موسلمانە قورئانییە ئاوا بوونە شالاولی لادان و لافاوی رادان، سەرەتا لە ھەموو نیوہ دورگە عەرەبدا و، پاشان بەرانبەر ئەو دوو ئیمپراتۆریەتە زەبەللاھی کیسرا و قەیسەر کە ھیچیان خۆیان بەرانبەر بەرە ئیماندارانیان نەدەگرت. نە بەرانبەر بانگەواز و قورئانە کەیان، نە بەرانبەر جیھاد و شمشیرە کەیان. ئەگەر ئا ئەم ھیزە بەھیزە زالبوون و بالادەستی قورئانیانەیان نەبوایە، چۆن ئەو بزاونە موعجیزە ئاساییە لە میژوودا دەھاتە دی؟

پامالینەوہی جاھیلییەت و لادانی شیرک و پادانی کوفر ھەر بەم ھاوکیشە قەدەرییە دەبیت، لە ھەر کات و شوینیکیدا کۆمەلێک موسلمانێ قورئانی بەو شیوہیە نەوہی یە کەمی قورئان بینەوہ کایە؛ ھەمان ئەنجام (بە ئیزنی خوا) دیتەوہ دەست. ھەبوونی کۆمەلێک موسلمانێ ئاوا پەرورەدە کراوی عەقائیدی و، سازاوی پۆحی و، دامەزراوی پەوشتی و پیکخراوی کۆمەلایەتی خاوەن یەک ئاراستە سەرکردایەتی و یەک نەخشە ئامانج و پۆی سەربازی قورئانیانە؛ زەمانی بەدەستھێنانەوہی ئەو ھیزە زال و بالادەستە - کە جاھیلییەتی پی دەپمێنیت و بە ئیزنی خوا سیا و مۆرک و سیفاتی لە ناخ و واقعیدا مەفح دەکریتەوہ - دەشیت دوویات بیستەوہ بۆ ئەم پێشەکی و ئەنجامیە کە دەبینین قورئانی پیرۆز ھەر (عەقیدە) و

(عبادته) به مسلمانان نادان، هەر فیری پهفتاری پارسه‌نگ و په‌وشتی به‌رزیان ناکات، وه‌کوو هه‌ندی‌ک که‌سی ساویلکه‌حالی بوون، به‌لکوو قورئان ئاراسته‌ی هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیان ده‌کات، پیناسه و‌پا و‌حوکمی له‌سه‌ر هه‌موو پهفتاریکی ژیبانی مرؤف هه‌یه، تاک بن، یان کۆ. ئەم قورئانه ئەوه له‌تاک‌ی مسلمان و له‌کۆمه‌لگه‌ی مسلمان قبول ناکات لایه‌تیکی ژیبانیان دوور له‌ئیسلام دا‌پیزن، لانیکه‌م ده‌بیته هەر هه‌موو پهفتاریکی بزوات و سره‌وتیان به‌پیی ئاراسته‌کانی ئیسلام بیته، ئە‌گه‌رنا ئیبان و ئیسلامه‌که‌یان کامه‌یه و له‌کویدا‌یه؟

ئەم قورئانه بۆ ئەوه‌ها‌تووه‌تا‌هزر و‌ویژدان و‌په‌وشته‌ئاراسته‌بکات، بۆ ئەوه‌ها‌تووه‌ئوممه‌تیکی مسلمان پیک به‌هینیت و، رۆلی خۆی له‌ململانی بووندا بۆ‌پروون بکاته‌وه‌و، ئەرکی گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌خواییه‌که‌ی پی‌بسی‌پیت، به‌ره‌ی مملانی بۆ‌هه‌لا‌ویریت و‌سروشتی به‌ره‌ی کوفر و‌سروشتی دوژمنان و‌چۆنیه‌تی نه‌خشه‌و‌پلان و‌پیلانیان پروون بکاته‌وه. قورئان بۆ ئەوه‌ها‌تووه‌پیی راست نیشانی ئەم ئوممه‌ته‌مسلمانه‌بدات، به‌هه‌موو به‌ره‌به‌ست و‌که‌ند و‌کۆسپ و‌له‌مپه‌ره‌کانی سه‌ر‌پیه‌وه، ری و‌پچکه‌جاهیلیه‌کانی پی‌بناسیت، به‌وه‌هه‌موو که‌نده‌لان و‌ته‌له‌و‌داوه‌وه‌که‌تییدا‌شاراوه‌دانراوه، تا‌هه‌ر‌یه‌که‌له‌م ئوممه‌ته‌خواویسته‌خۆی و‌کۆمه‌له‌گه‌ی خۆی بناسیت و‌دوژمنی خوا و‌دوژمنه‌کانی خوشیان بناسیت. خ‌وای گه‌وره‌له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌عه‌قیده‌و‌شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بۆ‌ته‌واو‌کردوون،^(۱) وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَيُّومَ

أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳، و‌اتا: ^(۲) «ئە‌م‌رۆ دینه‌که‌م بۆ کامل کردن و، هه‌موو نيعمه‌تی خۆم به‌ته‌واوی به‌سه‌رتاندا‌پشت و، پازیم که‌ئیسلام به‌رنامه‌ی ژیبانتان بیته». ئا‌به‌م وه‌سفه‌خواییه‌ی سیفه‌تی ئیسلام پیناسه‌ی پراوپری قورئانه‌که‌ش ته‌واو‌بوو که‌قورئان گه‌نجینه‌ی هه‌موو ئاراسته‌کانی بکات و‌شوین و‌نه‌وه‌کانه‌و‌هه‌لامی پی‌ویستی هه‌موو پرسیاره‌کانی دید و‌په‌وت و‌بزوات و‌سره‌وتی تاک و‌کۆی مسلمانانه، هه‌روه‌ها‌ئه‌و

(۱) مسلمانان ئەو دلتیابیه‌یان لا‌دروست بوو که‌ئیتیر دینه‌که‌گشتگیره‌و‌ئه‌حکامی هه‌موو لایه‌تیکی ژیبانی گرتۆته‌وه، ئەمه‌هه‌ر کاملبوونی (عه‌قیده‌ت) و‌(عبادته‌ت) و‌(شه‌ریعه‌ت)‌ه‌که‌نبیه، ئەمه‌کاملبوونی (ئوممه‌ت) و‌(بانگه‌واز) و‌(بزوات)‌ه‌که‌شه. وشه‌ی (ئوممه‌ت)‌یش هه‌ر زاراوه‌ی مه‌ده‌نییه‌و‌پیشتر (السابقون) و‌(المهاجرون) و‌(الأنصار) و‌هاوشیوه‌یان به‌کارهات.

(۲) بیگومان ته‌فسیرکردنی ئایه‌ته‌کان هی منن نه‌ک هی سه‌ید قوتب‌یان ئە‌حمده‌فائیز، بۆ‌زانینتان. (وه‌رگێڕ).

شهریعه‌ته‌ی له کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ی وه‌حیدا حاکمییتی له‌ده‌ستدا بوو (به یاسا‌دا‌رشتن و حوکمرانی و داوه‌ریی‌کردنه‌وه) و گونجاوی حاکمییتی بوو، له هه‌موو کات و شوینیکی غه‌یری ئەو کات و شوینه‌ی یه‌ک‌م‌جا‌ری‌دا هه‌ر گونجاوه‌ بۆی. خوای گه‌وره‌ شاهیدی له‌سه‌ر ئەمه‌ داوه که ئەم دینه شیایوی ئاراسته‌ی ژبانی تاک و کۆی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌تی موسلمانانه و خوای گه‌وره‌ش به‌مه‌ پزازی بووه. غه‌یری ئەو دینه‌شی پی‌قبوول نییه‌ بکریته‌ به‌نامه‌ی ئاراسته‌ی تاک و کۆی هیچ کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌تیک. ئەحکامه‌ ته‌فسیلییه‌ کان و پ‌ی‌سا و بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی ئەم دینه‌ بۆ ئەوه‌ هاتوون هه‌تاهه‌تایه‌ بم‌ینه‌وه‌ و سه‌روه‌ریتی یاسا و بالاده‌ستی حوکم و ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌تی موسلمانانی پی‌بکریته‌ (جگه‌ ئەمه‌ش شیرک و کوفر و جاهیلیه‌ته‌ و قبوول نییه‌)، خوای گه‌وره‌ ده‌فرموویته‌: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵، واتا: «هه‌ر که‌سیک غه‌یری ئیسلام بکاته‌ دید و ریاز و به‌نامه‌، به‌ هیچ کلۆجیک لی‌قبوول ناکریته‌ و سه‌ره‌نجانمیش ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ ریزی زه‌رمه‌نداندا ده‌بیته‌».

ئەحکامه‌ ته‌فسیلییه‌ کان و پ‌ی‌سا و بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی ئیسلام بۆ ئەوه‌ هاتوون و به‌رده‌وام ده‌مینن، تا ژبانی مرۆفایه‌تی به‌پی‌ ئەوان دا‌ر‌پ‌ژ‌ریته‌، له‌ هه‌موو کات و شوینیکی سه‌ره‌مه‌ین و له‌ هه‌موو نه‌وه‌یه‌کی موسلماناندا، هه‌تا رۆژی قیامه‌ت که‌س بۆی نییه‌ له‌و ئەحکامانه‌ ده‌رچیت، که‌س بۆی نییه‌ ژبانی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌ت به‌ غه‌یری ئەو ئەحکامانه‌ ئاراسته‌ بکات، مه‌گه‌ر له‌ بازنه‌ی دین و ئوممه‌تدا نه‌مایته‌ (ئه‌وکاته‌ که‌بفی خو‌یه‌تی و خو‌ی ته‌حه‌موللی به‌رپرسیتی دنیا و قیامه‌تی خو‌ی ده‌کات).

خوای گه‌وره‌ ئەم مرۆفه‌ی دروست کردووه‌ و ژبانی پی‌به‌خشیوه‌ و ناردویه‌تییه‌ سه‌ر ئەم زه‌مینه‌ و شاره‌زای خه‌لق‌کردنیته‌ و، ده‌زانیته‌ چی له‌ به‌رزه‌وه‌ندییه‌تی، بۆیه‌ ئەم قورئانه‌ی بۆ ناردووه‌، خوای گه‌وره‌ ئەم دینه‌ی بۆ هه‌لب‌ژاردووه‌، به‌م دینه‌ پزازیووه‌ و به‌س، که‌ ئەم هه‌موو ئەحکام و پ‌ی‌سا و بنه‌ما شه‌رعیانه‌ی له‌خۆ گرتووه‌، که‌ ده‌بنه‌ قانونی ژبانی هه‌موو نه‌وه‌یه‌کی موسلمانان، له‌ هه‌موو کات و شوینیکیدا، له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ که‌ ناشیت بوتریته‌ ئەو شه‌ریعه‌ته‌ که‌ له‌ زه‌مانی وه‌حییدا دا‌ر‌پ‌ژ‌راوه‌ شیایوی ئەم زه‌مانه‌ نییه‌، ئەو که‌سه‌ی وا ده‌لیته‌ خو‌ی له‌ خوای گه‌وره‌

به زانتر ده زانیت و زور به جورته توهه (بی ئه ده بانه) ده لیت: که من ده زانم و خوا نه یزانیوه (نعوذ بالله)، که سیک و بلیت، لافی ئه وه لی دهدات که گوايه ئه وه له خوی گه و ره چاکتر ده زانیت به رزه وه نندی خه لکی له کویدایه! ئه وه په ی به قوناغه کانی ژبانی مرؤف و پیداویستییه کانی ده بات، نه ک خوی گه و ره (نعوذ بالله). که س نییه باوه ری به خوا هه بیت و وا بلیت. موسلمان له به رده م ئه م ئایه ته دا: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳، ملکه چانه ده وه سی و سه رنج له و رازیوونه ی خوی گه و ره دهدات، هه ست به لوتف و به زهی و میهره بانیی خوی گه و ره ده کات که ئه م دینه ی بو ه لباردووه، هه ست به فزل و مه رحه مه ت و گه و ره بی خوی کارزان و کارجوان ده کات که ئه م دینه ی بو کاملکردووه و نیعمه ته کانی بو ته و او کردووه و دینه که ی بو گه یاندوته کوتا ئاست و پله و ته و او پتی و پی به خشیوه. ^(۱) موسلمان ئاوا له م رازیوونه ده روانیت و ته سلیمی ده بیت، ئه مئا ئه وه که سه ی که پی وایه ئه وه شه ریه ت و ئه حکامانه ی دینه که، ئه و ریسا و بنه مایانه ی ئیسلام - که له سه رده می وه حیددا داپرشتن - نو قسانن و ئه م ده بیت ته و او یان بکات؛ ئه مه ره فتار (گوفتار و کردار) موسلمان نییه، ئه مه ره فتاری ئیبلیسه که وتی: ﴿أَنَا خَيْرُ نَسَبٍ﴾ الأعراف: ۱۲، و اتا: «من له ئاده م باشترم». به مانایه کی تر: تو نازانیت و من ده زانم! ئیدی کی له م که سه گه لوتر و که لله پوتره که دینیک ره ت ده کاته وه که خوی گه و ره پی رازی بووه؟! کی له م چاوقایمه کافرتر و نه زانتر و یاختره که ئه حکام و ریسا و بنه مای شه ریه تیک ده خاته که ناروه که خوی گه و ره به زانایی و توانایی خوی بو مرؤفایه تی کردووه به دید و ری و به رنامه؟! ئه م خوی چیه که ئاوا له خوی بایی بووه؟ به که یفی خوی به رنامه وهرده گری و ره تی ده کات؟! با به کافریتی هه ر دید و ری و به رنامه یه ک هه لده بزی ری بیگریته بهر، خوی ئازاده و بهرپرستییه که ده که ویته وه ئه ستوی خوی، ئه مئا دینه که ی خوا به موسلمانان ره تکاته وه، ئه وه دید و هه لوستییکه که له دنیا و قیامه تدا موسلمانان لئی قبول ناکه ن. ئه گه ر ئه وه له گه ل ئه م یاخیبوون و شه قاوه یه تییه ی خویدا هه ر خوی به موسلمان بزانتیت و شه ریه ته تی خوا لادات و هه واهه وه سی خوی، یان

(۱) نیعمه ته کانی: (عه قیده ت) و (عباده ت) و (شه ریه ت)، نیعمه ته کانی: (مه نه ه ج) و (ئوممه ت) و (بزاف) - که ی، نیعمه ته کانی (خیلافه ت) و (ده ستور) و (دارولئیسلام) - که ی.

دید و بۆچوونی مرۆفیتی وه کوو خۆی بکاته دهستور و قانون و به سه ر موسلمانانیدا بدات، نه وه به ههچ شیوهیه ک قبول نییه، نه له دونیادا و نه له قیامه تدا، نه له حوکمرانیدا و نه له غهیری حوکمرانیدا، مومکینیش نییه خۆی و لایه نگرانی هه ر به موسلمان حسیب بن. نهسته مه!

ئه م قورئانه ماموستا و پرنیشاندهر و ئاراسته وانی تاک و کۆی ئه م ئوممه ته یه، رابه ر و سه ردار و فه رمانده ی بزواتیتی، ده سه لاتندار و حاکم و سه روه ری کۆمه لگه و ده وله تیتی، ته علیاتی پوژرانه ی په روه رده بوون و گه شه و نه شونمای پینگه یاندنی تاک و کۆیانه. ناسینه ری به ره کانی کوفر و بیلان و نه خشه و پلانیانه. قورئان ئاوا پیشه وایه تی کردوه و هه ر ئاواش خواناسی و خواپه رستی و حاکمیتی خوی گه وره به خه لکی ده ناسینه تیه وه و پیشه وایه تییان له هه موو کات و شوینیکدا ده کاته وه.

ئه گه ر ئه م ئوممه ته پراویژی به قورئانه که ی بکرا یه و گو بیستی ئاراسته کانی بیوایه و ئه حکام و پرسیا و بنه ما شه رعیه کانی له ژیانیدا بچه سپاندا یه، چو ن دوژمنه کانی به سه ریدا زال ده بوون؟ چو ن زه لیل و زه بوون و په رته وازه ده که وت؟ ئه م نه جامه دژوا ره ی ئیستای (موسلمانان) به هو ی هه لوه شاننده وه ی په یان و به یعه ته که یانه - که به خوی گه وره یان دابوو، که دینه که ت وه رده گرین و کاری پی ده که یین و ده یچه سپینین-، به لام وه لیان کرد، دینه که یان کرده شتیکی ئیزافی لا وه کی! قورئانه که یان کرده ئاوازی کوپ و چیژی بیستن، کردیانه نوشته و سه ما و له نجه ی ده رویشی. ئیتر ئاوا ی لی هات که لی هات! ئه مانیش ئاوا یان لی هات که لییان هات! ئوممه ت ده سه تپا چه و زه بوون که وت، په رته وازه و سه رگه ردان و ویل که وت. به دووی کاروانی ئوممه تانه وه یه (بو نان، بو ژیان، بو پو شنیری، بو دید و ری باز و به رنامه! بو مافی بوون!) دوا ی ئه وه ی که ئاراسته وانی گه لان بوو، سه رکرده ی مرؤفا یه تی بوو، هه ر هه موو خیر و بیری سه رزه مین ده هاته به یتولاله که به وه! ته نها ریگایه ک که ده مانبا ته وه سه ر ئه و ته مکین و ده سه لات و سه روه رییه؛ ئه م په یامه ی نووره خواویستییه که یه، که خوی گه وره ده رباره ی ده فه رموویت: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْلَمُونَ كَثِيرًا قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿١٦﴾ المائدة: ١٥-١٦، واتا: «بەراستی پرووناکیتان لە خواى گەورەوه بۆ هاتوو، لە گەل پەيامىكى رۆشن و ئاشکرادا که خواى گەورە دەیکاته مایه‌ی پ‌نیشاندانى ئەو کهسانه‌ی خۆى دەیه‌وێت هیدایه‌تیان بدات و، لەسەر ر‌یبازی سەرفرازی و سەلامه‌تی و مەنه‌جی پارسه‌نگی خۆى رایانگر‌یت و ج‌یگیریان بکات. دەیه‌وێت له‌ تاریکیه‌کانه‌وه (له‌ هه‌ڵد‌یر و ج‌یمه‌ترسی فه‌وتان و به‌فه‌تاره‌تچوونه‌وه) ده‌ستیان بگر‌یت و به‌ره‌و نووری خۆیان به‌ینیت و به‌ ر‌یبازی راستی خۆى و پەيامی په‌وای خۆى تووشی هه‌موو خ‌یر و خۆشى و کامه‌رانیه‌کیان بکات»^(١).

ئای ئیستا ئیمه‌ چه‌ند پ‌یوستیان به‌ زانین و په‌یبردنه‌وه به‌م حه‌قیقه‌ته‌ هه‌یه. نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر موحتاج‌یتی خۆمان، له‌به‌ر ئەو مرۆفایه‌تییه‌ش که ج‌اهیلییه‌تی سەرده‌م تووشی سەدان ناسۆر و کاره‌ساتی کردووه. سەدان شه‌پوشۆر و گرانی و نه‌داری، شه‌پ‌ی واته‌وات و چه‌واشه‌کاری، شه‌پ‌ی ناخی تاک و کۆ و واقعی مرۆفایه‌تی پ‌ر چه‌وسانه‌وه و کویره‌وه‌ری و کۆله‌واری. ئای ئیستا ئیمه‌ چه‌ند پ‌یوستیان به‌ په‌یبردنه‌وه به‌م حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدیانه‌ هه‌یه. ئیمه‌یه‌ک که چه‌ندین سەده‌ له‌ ئەمان و سره‌وت و ئاشتی ئەم دینه‌دا ژیاين و دوایی که‌وتینه‌ به‌ر حه‌مله‌ی شه‌رخوازی و فیتنه‌چ‌یتی و بزربوون، که‌ رۆح و د‌ل و هزری پ‌ینه‌ه‌یشتین و په‌فتاری د‌یندارانه‌ی پ‌ی ج‌یبه‌یشتین، په‌وشتی به‌رز و قیه‌می پارسه‌نگ و دا‌بونه‌ریتی جوام‌یرییانه‌ی پ‌ی فر‌یداین و، کۆمه‌لگه‌ و ده‌سه‌لاتمانی له‌توپه‌ت و نامۆ کرد که ده‌ماتوانی ده‌ست به‌دینه‌که‌ی خواوه‌ بگرین و ئیسلامه‌ که‌ بکه‌ینه‌ دید و ر‌یباز و به‌رنامه‌ و ئەو دینه‌ی خواى گەوره‌ بۆی هه‌لب‌زاردین و پ‌ی ر‌ازی بوو بۆمان له‌ ژایانی تاک و کۆماندا بیچه‌سپ‌ینین، تا شایانی (سبل السلام) و په‌زانه‌ندیی خواى گەوره‌ بووینا‌یه.

ئەم قورئانه‌ پەيامی ئەم بانگه‌وازه‌یه، ده‌ستووری بزاون و هه‌لوێستی هۆکار و ئالییه‌تی کۆمه‌لکاریه‌تی، رۆح و هز له‌م قورئانه‌دا ئۆقره‌ ده‌گرن، د‌ل و ده‌روون ل‌یره‌دا ستار ده‌گرن، هز و هۆش و وێژدان و هه‌ست ل‌یره‌دا خۆ ده‌دۆژنه‌وه، ئارامی و ه‌یمنی و پارسه‌نگی هه‌موو که‌ینوونه‌تی مرۆف ل‌یره‌دا دا‌بین ده‌ب‌یت. ئەم قورئانه‌ چاره‌سه‌ری هه‌موو ک‌یشه‌یه‌که‌، وه‌لامی

(١) ته‌فسیری ئیبنو که‌ئیر، چاپی یه‌ک، به‌رگی (دارالمعرفه‌)ی لوبنان / ج ٤ / ٢٠١٠ (ل ٤٥١).

هموو پرسیاریکه، ناراسته‌ی پراویر شیاوی هموو بزوت و سره‌وتیکه. بویه ناییت داعیه‌کانی ری‌ی خواویستی پی‌ش وهرگرتنی ئەم قورئانه لا بکه‌ن به لای هیج سه‌رچاوه‌یه‌کی تره‌وه. ده‌بی‌ت هه‌ر له قورئانه‌که‌وه فیر بن که چۆن و بۆچی و بۆ کوی خه‌لکی بانگه‌یشتی ئەم ئیسلامه ده‌که‌ین؟ له‌م قورئانه‌وه و هه‌ر به‌م قورئانه ده‌بی‌ت پۆحه په‌ژمورده‌کان و دلّه په‌قه‌کان و هه‌زره چه‌قه‌ستوو‌ه‌کان بدوینرین، تا هه‌مووان به بانگه‌وازی ئەم قورئانه راچه‌نن و ببوژینه‌وه.

ئەوی ئەم قورئانه‌ی به وه‌حی ناردوو‌ه هه‌ر خوا‌ی گه‌وره و مه‌زنه خوا‌ی کردگاری ئەم مرۆقه‌یه. خوا‌ی زانا و شاره‌زا به سروشتی پیکهاته‌ی مرۆف، ئاگاداری هه‌ست و نه‌ست و ختوو‌ری دل و هه‌زر و هۆشی. ئاگادار له پێچاوپێچی نه‌فس و ئینفعالاتی.

داعیه‌کانی ریگه‌ی خواویستی -به‌پیی ئەم مه‌نه‌جه وه‌حیه خوا‌یه- ده‌بی‌ت له ناساندنی خوا‌ی گه‌وره‌وه ده‌ست پێ بکه‌نه‌وه، ناساندنی په‌روه‌ردگاریتی و خاوه‌نتی و ژياندن و مراندن و پۆزیدان و. هتد، له خوا‌یه‌تی خوا‌ی گه‌وره (به په‌رستنی به دل و زمان و کردار) و، له حاکمیتی خوا‌ی گه‌وره‌وه (له یاسادانان و حوکمرانی و داوه‌ریکردندا)، ده‌بی‌ت هه‌ر به شیوه‌ی قورئانیش دل و هه‌زر و ویزدان بدوینن و به‌ره‌و خواناسینیان به‌ینن، تا خوا بناسن و بیه‌رستن و ته‌سلیمی ده‌سه‌لاتی بن و دینه‌که‌ی وه‌رگرن. تا بنه‌عه‌بدی سه‌رراست و دینداری ئەو و به‌س.

۳- ژیان له ژیر سایه‌ی قورئاندا:

ئەم قورئانه پیرۆزه دابه‌زیه ناو دل و ده‌روونی پاکی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا ئوممه‌تیکی پێ په‌روه‌رده بکات و ده‌وله‌تیکی پێ دابه‌زینیت، تا کۆمه‌لگه‌یه‌کی پێ پیک به‌یئت و دل و هه‌زر و ویزدان و په‌وشتی خه‌لکی پێ پالفته بکات و، وا دایانرێژیته‌وه که شیاوی بانگه‌وازی خوا‌ییان بکات. ئەم ئوممه‌ته‌ش که وه‌حیه‌که‌ی ده‌بینی ده‌سه‌جه‌ی له پیغه‌مبه‌ری خوا‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌رده‌گرت و هه‌موو نه‌خشه و پلانیکی بزوت و هه‌لو‌یستی خویی به گویره‌ی ناراسته‌ی قورئانه که ریک ده‌خست، به‌پیی ته‌علیاتی قورئانه که هه‌لو‌یستی به‌رانبه‌ر تاکو‌کوی خه‌لکی وه‌رده‌گرت، به‌پیی ئاماژه‌ی ئەم قورئانه ده‌بزوت. ئەم قورئانه

نامۆزگاری بوو، پرنیشاندەر و پیشرهو و پیشه‌وای بوو، بۆیه ئوممه‌ته‌که نه‌ده‌به‌زی، له‌گوری به‌ره‌و‌پیش‌چوون و به‌رزبوونه‌وه‌خاونه‌ده‌بووه‌وه، له‌چالاکیی بانگه‌واز و ئاماده‌سازی و جهاد سست نه‌ده‌بوو، هه‌ستی به‌رپرستی دونه‌یا و قیامه‌تی لاواز نه‌ده‌بوو، چونکه‌قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به‌وه‌بوو که له‌مملاتی دوژمنانی ئه‌م دینه‌دایه و ئه‌وی سه‌رکرده‌یه‌تی و فه‌رمانده‌یه‌تی به‌ره‌ی ئیمان ده‌کات پیغه‌مبه‌ری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له‌ژیر چاودیری خوی بالاده‌ستدا بزاون و هه‌لوێست و چۆنیه‌تییه‌کان دیاری ده‌کات. سه‌رکرده‌یه‌تییه‌که به‌نووری وه‌حی ده‌بزویت و له‌ژیر سه‌رپه‌رستی وه‌حیه‌که‌شدا ده‌بزوینیت. دوا‌ی کوچی دوا‌یی پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه‌م قه‌ناعه‌ته‌ی شل نه‌بوو، له‌وه‌هه‌ر دُنیا بوو که به‌ئاراسته‌کانی وه‌حی خوی ده‌جووینیت، بانگه‌واز و جهاد و ده‌وله‌ت‌سازییه‌که‌ی هه‌ر به‌پیی ئه‌حکام و پرسیا و بنه‌ماکانی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوایه. ئا ئه‌م هه‌ست و قه‌ناعه‌ته‌یه‌که ده‌بیت ئه‌م‌په‌رۆش له‌ناخی داعیه‌کاندا بپه‌رته‌وه.

خواو‌یستیانی سه‌رده‌میش ده‌بیت وا هه‌ست بکه‌ن که ئه‌و ئاراسته‌کانی وه‌حی خوی -که (قورئان و سوونته‌)ه و له‌به‌رده‌ستیاندایه- ده‌بیت بزاون و هه‌لوێستیان بۆ دیاری بکات، ده‌بیت هه‌لوێستی عه‌قائیدییه‌کانی ئه‌م دینه‌وا بگه‌رنه‌وه‌به‌ر هه‌ر وه‌کوو ئه‌وه‌ی که ئا ئیستا وه‌حیه‌که‌یان بۆ دابه‌زیوه و داوا‌ی گه‌رنه‌به‌ری ئه‌و هه‌لوێسته‌یان لێ ده‌کات، تا هه‌لوێستیان له‌خه‌لکی ئه‌م‌په‌رۆ، له‌دید و تیروانین و په‌فتار و په‌وشت و دابونه‌ریت و هه‌ست و هۆش و بزاون و هه‌لوێست و کۆمه‌لکاری و ئینتیا و کۆمه‌لگه و ده‌وله‌تانی سه‌رده‌م قورئانی بیت، ئه‌م‌په‌رۆ و سه‌بینه‌ی، تا کۆتایی ژیا‌نی دونه‌یا هه‌ر ئه‌مه‌یان لێ داوا‌کراوه و هه‌ر ئه‌مه‌شیان لێ چاوه‌روان کراوه.

خوی گه‌وره‌که ئه‌م ئوممه‌ته‌ی به‌وه‌حیی خۆی و چاودیری و ئاودیری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گۆش کرد و کردی به‌باشترین نه‌ته‌وه‌ی نمونه‌یی که له‌م‌رؤفایه‌تیدا هاتبینه‌ به‌ره‌م: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ **آل عمران: ۱۱۰**، واتا: «ئیه‌وه‌باشترین ئوممه‌ت بوون له‌دونه‌یا خه‌لکیدا به‌ره‌م‌نیران». ئه‌م به‌ره‌مه‌نانه‌ی ئوممه‌ته‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌بوو که شیای بکات، تا به‌رپرستییه‌کی زۆر گه‌وره‌ی پێ بسپه‌ریت، تا ئه‌مانه‌تی خوی خۆی بخاته‌ به‌رده‌ست، که دین و مه‌نه‌جه‌که‌یه‌تی، تا وه‌ریگریت و پیوه‌ی پابه‌ند بیت و، بانگه‌وازه‌که‌ی

ھەلبەگىرىت و كۆمەلگە كەي پىك بەھىنىت و دەولەتە كەي پىن دابمە زىنىت. ھەر بۆيە ئاوا بەرورەدەي كىرد كە ھىچ گەل و نەتەوہ و ھۆز و ئوممە تىكىتر لە مېژووى مرؤفايە تىدا وا بەرورەدە نەبوو بوو، واش بەرورەدە نايىتتەوہ تا قىامەت، ھەر دەبوو راھىنانىكى ئاوا زۆر بەم ئوممەتە بەگىرىت، مەشقىكى زۆرى پىن بەدرىت، لەسەر زۆر پىسا و بنەما راھىنىرىت و ئاراستە و چاودىرىيى بزاوتە قورئانىيە كەي بەگىرىت، ھەر دەبوو ئاوا ماوہى گۆشكردن و ئامادە كىردنە كەي درىژە بەكىشىت و بە جۆرەھا شىوازي تا قىكردنەوہ دابىرئىرىت. ھەر دەبوو بەو شىوہ پاكە سەرپراستە لە جاھىلىيەت داشۆرىت، ھەر دەبوو لەو دۆل و بندۆل و چالەي جاھىلىيەوہ سەرىبخاتە سەر ئەو لوتكە ھەرە بەرزەي ئىسلام، ھەر دەبوو ئاوا دىدى پروون و تىروانىنى روشن و ئاسۆي بىر و عەقىدە كەي فراوانتر بەگىرىت، تا جىھاننىنى ئىسلامە كەي ئىستىعاب بكات، ھەر دەبوو ھەست و ھۆش و ئىنتىھاي ئاوا ساف بكاتەوہ كە بە ھىچ كلۆچىك دللى بو ئىنتىھاي جاھىلىيەتى پىشووئى نەجوولپىت. ھەر دەبوو پەفتار و پەوشتى ئەوئەندە پارسەنگ دارىژىت كە ئىنقىعالاتى زاتىي لاسەنگى نەكات و ھىچ پەفتارىكى بو زاتى خۆي ئەنجام نەدات. ھەر دەبوو ئاوا وىست و ئىرادەي بو خوا بىت و بزاوت و سەرەوتى بو خوا بسولھىت كە بە توانايى و دانايى و لىوہ شاوہىي ئەو ئەمانەتە خوايى ھەلگىرىت و لە پىناويدا تەحەموولى ھەموو شتىك بكات كە دىتتە پىنى. ھەر دەبوو ئاوا ھەر ھەموو لايەنە كانى ژيانى تاك و كۆي بە ئاراستەي پاست و پەواي ئەم دىنە دابىرئىت و بەس، ھەر دەبوو ئەوئەندە پاست و دروست و پىك و پەوا بىتتە بەرھەم، كە شايانى ئەوہ بىت خواي گەورە بەرھەمىوت: ئەمانە ئەندامانى ئوممەتى تەوھىدن. ئەمانە حزبە كەي منن، ئەمانە بەرەو لوتكەي راقيبوونى مرؤفايەتى، بەرەو (أحسن تقويم) بەرزبوونەتەوہ. ئەمانە وايان لى ھاتوہ بە تەرازووى خوايى دەكىشن و غەيرى پىوہرى خوايشيان قبوول نىيە.

ئەمە نمونەي ئەو ئوممەتە بوو كە خواي گەورە دەخوازىت لە ھەموو كات و شوپىنىكدا ھەبن، لەناو ھەموو نەوہىە كى موسلماندا نمونەيە كى لەو چواو، يان نزيك لەو پىك بەھىنىرىت، تا لە ھەر كات و شوپىن و نەوہىە كدا تەماشاي باتل كرا، كە خۆي فشكردوہ تەوہ و بالى دەسەلاتدارىتى ستم رادەوہ شىنىت و دەستدرىژى دەكاتە سەر ئەم و ئەو و خۆي بە گەورە و

به هیز نیشان ددهات، له م کات و شوین و حاله تدها سهیری تاک تاکی ئەم ئوممه ته موسلمانه بکریت که به دید و تیروانین و پیناسه ی دینی خوا ده بینیت، به پیتی ئە حکام و پریسا و بنه مای شه ریعته تی خوا بزوات و هه لۆیست ده گریته بهر. له و کاته ی خه لک تاساو و ترساوی به رده سته ی (تاغوت)انه، ئەندامانی ئەم ئوممه ته -هه رچه نده له ژیر قه هر و سته م و مه حرۆمیتیدان- به لام دلیر و نه به ز و جوامیرن، چاونه ترسن و بزواتی عه قایدییانه یان به رده وامه. نه ده میان ته ته له ده کات و نه ده ستیان ده له رزیت و نه ئە ژنۆیان شل ده پیت، حه ق ده ناسن و ده بناسینن، پیوه ر و ته رازووی خواویستی ناشیوینن، پشکی نه فسی خۆیان نییه و ئە وه نده پا به ندی دینه که ی خوا بوون دینه که یان له به رچاوی خه لکی کردووه ته داعیه کی چوست و چالاک و مواهیدیکی بشوودریژ و بییاک.

ئهمانه ش شیاوی هه لگرتنی په یامی خواپی بوون. هه رچه نده وه حییش نه ماوه! چونکه به هه مان ئاراسته ی قورئان گو شکران و دید و بزوات و هه لۆیستیان عه قایدی بوو.

خوای په روه ردگار ئەم ئوممه ته ی به مه نه جی ئەم قورئانه په روه رده کرد، تا گه یشته ئە و ئاسته ی که ئیتر شیاوی ئە وه بوو پاسپارده خوایه که ی بدریتی، نه ک هه ر له (عه قیده و عیباده ت)یدا، نه ک هه ر له نییه ت و مه به ست و نیازیدا که پالفته بووه و بو خوا ته رخانه، به لکوو له هه موو لایه نه کانی ژبانی سه رزه مینیدا. خوا ی گه وره زانیی ئەم ئوممه ته چاکه گه یشتووه ته ئاستیکی وا بلند که کاریگه ری ژبان: ته ماع و هه زی هه بوون، هه زی خاوه نداریتی و ده سه لات، هه زی خۆنواندن و ده رکه وتنی تیدا نه ماوه. ئەمانه له خو داشۆراون. به رزه وه ندیی خۆیان و مال و مندال و ئوممه ته که یان له غهیری سه رخستنی دینه که یاندا نابینن، هه یچ هه ولکیان بو خۆیان نه ماوه و هه میسه هۆشیان لای دینه که یانه.

ئهم قورئانه ئاوا ئەم ئوممه ته خواناسه سه رپراسته ی ئاراسته کرد. خوا ی گه وره زانیی ئەمانه له پرووی دید و تیروانینی عه قایدییانه وه دامه زراون، له هه ست و هۆش و ئیتیبایاندا بو خوا ساغ بوونه ته وه، په فتار و ره وشت و دابونه ریتیان هه ر هه مووی چه سپاندنی دینه که یه. بزوات و هه لۆیستیان له ناو مالومندال و له بازار و سه فه ر و له داوه ری و حوکمرا نیاندا به ته واوی به پیتی ئە حکامی شه ریعته ته که ی خوایه، خوا ی گه وره زانیی ئەمانه شیاوی پایه دارکردنی دینه که و

چەسپاندنی شەرەكە و رېبەرئیتی مرقایه‌تی بوون له بەره‌وخاچووندا، ئەمانە شایانی ئەوەن
پێشەوایه‌تی خەلکی سەرزمین بکەن، چونکە بە غەیری ئەم دینە نابزوین و بۆ غەیری خوای
خاوەنیشیان ناسرەون.

ئەمانە شایانی ئەم وەسفە ئەبەدییەن: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ **آل عمران: ۱۱۰**، واتا: «ئێوە
باشترین ئوممەت بوون له دنیای خەلکیدا بەرھەمێران».

خوای پەرورەدگاری بە توانا و زال و بە دەسەلات، بە قەدەری مەحکەمی خۆی ئەوێ
ویستی بەم ئوممەتە پاک و چاکە هێناوە دی. ئوممەتێک له واقعی ژیانی کۆمەڵکاریاندا دینی
خوایان کردە ئاراسته‌وانی کۆمەڵگە و سەرورەری یاسا و حوکمرانی دەوڵەت. بوونە ئەو نمونە
بالایەیی که مرقایه‌تی چاوی لێ نەتروکاندوو و بەردەوام له هەوڵدایە که نمونەیه‌کی وا
دامەزرێنێتەوه با بچووکیش بێت که بە یارمەتی خوای کاربەجی و چاودێر دەتوانێت بە
شیۆه‌یه‌کی له‌وچوو -إن شاء الله- بهێنێتەوه کایه‌وه.

له‌بەر ئا ئەمەیه که دەئین: دەبێت له‌ژێر سایه‌ی ئەم قورئانەدا بژین، له‌بەر رۆشنایی
ئاراسته‌کانی قورئاندا هەنگاو هەلھینێنەوه. ژیان له‌ژێر سایه‌ی قورئاندا هەر بریتی نییه له
خویندن و لیکۆلینەوه‌ی. ژیان له سایه‌ی قورئاندا واتا ژیان بە قورئان و بزاوت بە قورئان،
ئەمەش بریتییه له ژیانی که‌سێک له بارودۆخ و کەش و بزاوتی مەملانیدا، له‌هۆشدارێ و
سەڵکردنەوه و وریاییدا، له‌بایەخدان و سووربوون و ئیھالنه‌کردندا وه‌کوو ساته‌کانی ژیانی ئەو
یاوهره‌ به‌پێزانە بێت که له‌ زه‌مانی هاتنه‌خواره‌وه‌ی وه‌حییدا ژیان، ژیانی مەملانی و
رووبه‌رووبوونەوه‌ی جاهیلییه‌ت، له‌ هه‌موو سات و ئاتیکی شه‌و و رۆژدا، هه‌ست به‌ دژایه‌تی ئەم
جاهیلییه‌ته‌ بکات که سەر‌اسه‌ری زه‌مینی گرتووه‌ته‌وه، له‌ ناخیدا بجۆشیت، له‌ هه‌ستیدا
بخروشینت، له‌ بزاوت و هه‌لۆیستیدا خۆی سەر‌استانه‌ به‌ خوای خۆی بفروشینت، خه‌می
دینه‌که‌ی له‌بەر بێت، دینه‌که‌ی له‌ خۆدا چه‌سپاندبێت، پێوه‌ی پابه‌ند بێت، هه‌ولێ زیاتری
تێگه‌یشتن و پێوه‌پابه‌ندبوون و کاربو‌کردنی بدات. ئیسلام له‌ ناخی خۆیدا پایه‌دار بکات، تا له
ناخی خه‌لکیشدا بپروینێت، غیره‌تی بۆ ئیسلامه‌که‌ بجوینت، تا بتوانیت خه‌لکه‌که‌ش بۆ دین و

دینداری هان بدات، بویرانه، دلیرانه، جوامیرانه بهرگری له ئیسلامه که بکات، تا بتوانیت وره و وزه ی کهسانی تری بو بخاته گهر، ئیسلام بدره وشینیتته وه تا بتوانیت داوا له خه لکیش بکات پیوه ی پابند بن و پاسه وانی بن و بانگه وازه که ی بلاو بکه نه وه. وا بزانتیت که له سه نگره ی بهرگری له ئیسلام و هه لمه تبردندایه بو سه ر جاهیلییه ت، بو سه ر دید و بیر و تیروانین و پیناسه ی، بو سه ر ره فتار و ره وشت و قییه می، بو سه ر دابونه ریتی کو مه لایه تی، بو سه ر ده ستور و ئیداره و ده سه لاتی جاهیلییه ت. هه موو ساتیکه ی تیرگرتنه جاهیلییه ت بیت و له هه موو نانیکیدا له بواری کرده وه پیدایه تیریکه ی جاهیلییه ت ره ت بکاته وه، له ره فتاری رۆژانه پیدایه ت هه ست به تین و فشار و دوژمنداریتی جاهیلییه ت بکات و خو له بهر له مپهر و بهر به سه ته کانیدا رابگریت. پشوودریژ و به ئارام و خو راگر بیت، تا به خه لکیتیش بلی سه بر له سه ر تین و ته وژمی جاهیلییه ت بگرن. له هه موو ساتیکدا، له واقیعی حالدا، هه ست بکات و نیشان بدات که له ره نجی بانگه واز و هه ولی بینا کاریه ی ئوممه ت و جوهد و جهه دادایه و سووره له سه ر به زاندنی جاهیلییه ت و لادانی شیرک و پادانی کوفر. به ئومید و هیوا و گه شبینیه وه قۆناغه کانی ری بپریت و له پشتیوانی خوی خاوه نی دلنیا بیت و به لینی خوی گه وره ی لا (یه قین) بیت.

ئه مه به ژیان له ژیر سایه ی قورئاندا. ئه وه یه ژیان به قورئان و به پیی ئاراسته ی قورئان. ئاوا چیژ له م قورئانه ده کریت. ئاوا که له م ململانیی رۆژانه ی جاهیلییه دا هه ست ده کریت که ئه م قورئانه ده لینی ئیستا دیته خواره وه. ئاراسته کانی ته ر و به ل و پاراون و، رینیشاندانی هه نگا و به هه نگاوی داعیه ی خواویستی تیدایه. ئاوا هه ست ده کریت که ده لینی ئایه ته کانی بو روودا وه کانی سه رده م داده به زن. له کاری کردنیدا هه ست به کاری گه ری ده کریت. ئه وانیه ئاوا له گه ل قورئاندا نین و ئاوا له سایه پیدایه ناژین و ئاراسته کانی وه کوو ئاموژگاری و دیاری کردنی بزاون و هه لو یست وه رنا گرن، دوورن له قورئان! هه رچه ند له دیراساتی قورئانیدا قالوقولبووبه وه و شاره زای زانسته کانی قورئان بووبن؛ هه ر له حه قیقه تی بزاونی قورئانی و بزاون به قورئانه که وه دوورن. ته نها ئه و که سه له واقیعا ئاراسته ی قورئان ته ر و پاراو ده بییتیت که به بزاون و هه لو یستی قورئانی رووبه رووی جاهیلییه ت بووه ته وه و له ململانییه کی بی

وشه، واتاي حه قيقه تي خوي له دليكددا ده چه سپيت كه له پرويدا والا بيت، كار يگه ري له سهر هزريك ده بيت كه له دوور يي عه ودال بيت و قبوولي بكات. وشه كاني ئەم قورئانه ئاوان. خو به دليكددا ناكه ن كراوه نه بيت، له گه ل هزريكدا ره فتار ناكه ن چه قبه ستوو و داخراو بيت. ئەم قورئانه كليلي گه نجينه ي نه ينيه كاني خوي هه روا ئاسان ناداته كه سيك كه لاوه كي گويي له قورئان گرت بيت، يان وه كوو ئاوازي ده نگوخوشي تي له گه ليذا هه ژا بيت! ئەم قورئانه به ره مه مي خوي به و كه سانه ده دات كه له ناخي دل و ده روونياندا باوه ريان پيي هيناوه و هزر و هوشيان ره فتاري له گه لدا ده كات و ويژدان يان پيي ده خروشي تي (ئي ئەمه له كوي و ئەو كه سه له كوي كه دينه كه ده فروشي تي!).

له چه ندين ياوه ري عه زيزي پيغه مبه ري خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوو كه فه رمويانه: پيش ئەوه ي قورئانمان فير بكرت (ئيمان) مان پي ده وترايه وه. فيري ئيان ده بووين پيش ئەوه ي فيري قورئان بين. ئاخ ئا ئەو ئيانه بوو چيژي قورئانه كي ي پيده دان، له روانگه ي ئەو ئيانه وه ده يانزوانييه حه قيقه ته ره هاكاني قورئان، بويه ده گه يشتنه «به قين»، راستيي ئەم حه قيقه تانه لايان ده بوو به به لگه نه ويست. ئينجا ئاوا مامه له يان له گه ل قورئانه كه دا ده كرد به و سيفه ته ي كه هه ره مو وشه و پرسته ي ئايه ته كاني حه قيقه ت و به لگه نه ويستن. ئەم ره فتار كردنه له گه ل قورئاندا -به و سيفه ته ي كه حه قيقه تي بيسنووري وجودن و هه موويان به لگه نه ويستن- بووه مايه ي خه لقبووني ئەو پالنه ره ئيانييه موعجزه ئاسايه ي هه ره يه كه ياني كرده قه ده ري خواي گه و ره و له ماوه يه كي كه مدا ئەو هه موو ئاكاره ي پي هينانه دي كه به تمه ني چه ندين نه وه ي تري موسلمانان نه هاته وه دي. ئەو نه وه ده گمه نه نايابه قورئانييه ي سه رده ماني وه حي، شيريني ئيان و قورئانه كي ده چيشت، نووري ئيان و قورئاني بو ده بووه رو شني و به رچاوپرووني ريگا، ئاراسته كاني قورئاني بو ده بووه نيشانه ي ناسينه وه و هه لاويردن و ليك جوودا كرده وه ي حه ق و باتل. بويان بوو بووه فورقان و كوفر و ئيمان، شيرك و ته وحيد، جاهيليه ت و ئيسلاميان پي له يه كتری جيا ده كرده وه.

به م فورقانه يه كسه ر ده يانزاني ئەمه هه وايه و ئەوه ته قوايه، ئەو كه سه ي باوه ري وه كوو ئەو

یاوهرانه بهم قورئانه نههیناوه، چۆن ئەو فورقانهی ههروا دهست ده کهوئیت؟! ئەو کهسهی ئیمان و قورئانی لئێ نهبووه ته «لازم و مهلزوم» یی به کتری چۆن به میان ئهویان بههێز دهکات، یان ئهویان به میان پتهو دهکات. یاوهران به هۆی قورئانه کهوه ئیمانیا هینا، بهلام ههر به هۆی پتهوی و جینگیری ئیمان کهوه له قورئانه که تیگهشتن و لایان بووه بهلگه نهویستی دید و پڕی و حهقیقهتی بیسنووری پیناسهی عهقائیدییه کان. ئەم ئیمان و ئەم ناساندنهی ئیمان به قورئان سهراوهی ئاراسته و پهروهرد بکهن. تهنها قورئانیش پڕی ئەو ئیمان بههیزهیه: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الْبَقَرَة: ٢﴾، ئەمه ئەو کتیبهیه که به هیچ کلۆجیک، به هیچ شیوه و چۆنیهتی و راده و برپیک، گومانی تیدا نییه.

ئەم قورئانه مایه ی پینمای دیندارانی سهراست و تهقواکارانه:

ئەم نهوه دهگمه نهی قورئان -یاوهران- ئاوا ئیمانیا هینا و ئاواش قورئانیا وهرگرت، بهم قورئانه دهژیان، بهم قورئانه ده بزوتن و بو ئەو ئیمان و قورئانهش ده ژیان و ده مردن، بۆیه ئاوا دهگمه ن و بیۆینه ده رچوون. له هه موو میژوودا نمونه یان پهیدا نه بووه وه، نمونه ی نه وه په کی قورئانی وا زۆر و کاریگهر. به لئێ به درێزایی میژووی ئیسلام تاکی ئیماندار و تیگه شتوو زۆر هاتن و چوون، به لام پرووی نه دایه وه که وه کوو نه وه ی یاوه ران زۆر و له یه ک کات و شویندا بینه وه وجود. تاک زۆر هاتن و به هه مان دید و پڕی پهروه رده بوون و به شوینپی یاوه راندا بو لوتکه ی پراقیوون پڕ هه لگه ران، به لام تا دنیا دنیا بیت ته نها نه وه ی یاوه ران نمونه ی دیاری ئەو لوتکه به رزن، که هه موو موسلمانیک خۆی ده کوتیت تا له که ناری بلندی که سایه تی ئه وان نزیك ببێته وه.

ئه وه ی ئەو نه وه نمونه یی ئاراسته کرد ههر وه کوو خۆی ماوه و سهراوهیه، که قورئانی پیرۆزه هیچی تری هاو پڕی نه بووه، جگه له سیره و سوننه تی پاکی پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ههر له و سهراوه قورئانییه وه به ئەو نه وه نمونه یی له به رده ستی ئەو پیغمبه ره پشه وایه دا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته به ره هم. ئەوه ئاراسته ی ئەم قورئانه بوو، که ئاوا خه لکی جاهیلییه تی له دۆلی قوول و بیننی جاهیلییه ته وه ده ره ئینا و پله به پله و ئاست به ئاست

بهرزی ده کردنه وه و بهم (ئیمان) و (قورئان) ده دیگه یاندنه کۆتا پلهی ترۆپکی نمونهیی، قوناغ به قوناغ، ئاسان و له بار، نهرمونیان و به ماوهیه کی کهم. ئای چهند زهروورییه ئه و داعییانهی دهخوازن ئه و ئهرکه ئه دا بکه نه وه که ئه و نه وه قورئانییه ئه دا ی کرد، که ورده کارانه سه رنجی ئه م پهروه رده و ئاراسته بوونه به (ئیمان) و (قورئان) بدن، تا (مه نه ه ج) ه که ئیستیعب بکه ن و بی به بی به شوینی ئه واندا برۆنه وه و بهم قورئانه بژین، بو ئه م قورئانه و له سایه ی ئه م قورئانه دا بژین و نه هیلن هیچ دید و تیروانین و پیناسه یه کی به شه ری، هیچ تیور و پریسا و بنه مایه کی فیکری به شه ری تیکه ل به م سه رچاوه ره سه نه بییت، تا دل و دهروون و هزر و هوش و ویزدان و ههستیان پاک و شیای و هرگرتنی په یامه که ی قورئان بییت، با له وهش غافل نه بن که ئه م قورئانه خو ههر بو نه وه ی یه که می موسلمانان نه هاتوه، بو نه وه ی موسلمانانی هه موو کات و شوینی که، پریسا ئوسولیه که ش ره چاو بکریت که ده فه رموویت: (الْعِبْرَةُ بِعُمُومِ اللَّفْظِ لَا بِخُصُوصِ السَّبَبِ: حوکم له مانای گشتیی دهسته واژه که وه ورده گیریت نه ک له تاییه تمه ندیی هۆکاری هاته که وه).

ئه م قورئانه، ههر ئه و قورئانه ی زه مانای وه حییه و بو ئه وهش هاتوه که ئوممه تیکی موسلمانانی عه قایدیی بی پهروه رده بییت، تا بتوانیت پرو به پرو ی جاهیلییه تی کات و شوینی خوی بیته وه، جاهیلییه تی مرۆفایه تی له ههر قوناغ و له ههر نه وه یه ک و له ههر کات و شوین و حاله تیکاندا بن، ئه م قورئانه ی که مه نه ه جی ئه و نه وه ده گمه نه بوو که له دۆلی بیینی جاهیلییه ته وه خه لکی هینایه سه ره وه و گه یاندنییه کۆتا پله ی لوتکه ی راقیبوونی مرۆف، به هه مان شیوه (مه نه ه ج) سی هه موو کومه له مرۆفیکی تریشه که بخوازیت له دۆلی تاریک و چر و جه نجالی جاهیلییه ته وه به (ئیمان) و (قورئان) بهرز بیته وه بو ترۆپکی بلندی راقیبوونه که. ئه وه (مه نه ه ج) ه حه قه که و ئه مه ش حه قیانه تی هاته خواره وه ی و حه قیتی به لینه کانی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ﴿١٣٥﴾ وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٣٦﴾ ﴿الاسراء: ١٠٥ - ١٠٦﴾، وانا: «ئه م قورئانه - که حه قه و هه موو حه قیقه تیکی له خو گرتوه - ئیمه بۆمان ناردوو یته خواره وه، ناردنه که شی حه قه و هیچ لاروویری و هه له و گوماتیکی تیدا نییه که بو تۆمان ناردوو، تا موژده دهر و هۆشدهر بیت و خه لکی له دینه که ئاگادار بکه یته وه و

حه زهري ئەوهيان بدهيتي که ئەگەر وەرینه گرن بەر غەزه بی خوا ده که ون. ئەم قورئانه مان وه حیه و بۆمان ناردوویتە خواره وه. سه ره تا له له و حوله حفوزه وه بۆ ئاسانی دنیا و پاشان له و یوه به پێی پنیوستی ئوممهت و بزواته که هاتوو ته خواره وه. تۆش هیدی و له سه رخۆ، پشوو درێژانه تییانگه یه نه لێ. پۆله نایهت له دواي پۆله نایهت بۆت هاتوو ته خواره وه».

ئەم قورئانه بۆ ئەوه هات ئوممه تیک پهروه ده بکات و سیسته میکی تایبه تی حاکمی تی له سه ر زه میندا دابمه زرینیت که ئەم ئوممه ته مه نه هج و په یامه که ی هه ل بگرن و، به هه ر چوار لای سه ر زه مینی بگه یه نن و مرۆفایه تی فیر بکه ن که سیسته می حوکی ولاتیان له سه ر ئەو مه نه هه جه کامل و ته وا و گشتگیره دابمه زرینن. کاریگه ری ئەم پهروه رده بوونه بو وای کرد که ده ستووری قوناغ به قوناغی ئوممه ت هه ر شه ریعه ته که ی ئەم مه نه هه جه بیته که نایه ته کانی قورئانی ش ئاوا پۆل پۆل ده هاتنه خوارێ، تا هه نگاو به هه نگاو له گه ل گۆرانی کاری کۆمه لگه دا بیته و وه لآمی پیداو یستیه واقعییه کانیان به چاره سه ری واقعییه بده ته وه، هه ر ده بوو ئەم پهروه رده بوونه ش توول بکیشیت، چونکه سه روشتی پهروه رده بوون وایه، گه شه و نه شو نما کردنه، به تایبه تی که ئیسلام ده یویست موسلمانان به رووداوه کان و ئاراسته ی وه حیه که پهروه رده بکات. ئەمه ش ئەزمونی زۆر و جۆراوجۆر و پشوو درێژی ده خواست. ئەم قورئانه ئاوا وه جبه وه جبه ده هات تا به ئاراسته یه کی کرده وه بی شیوا و شایسته هه نگاو به هه نگاوی پهروه رده کردنه که - که قوناغ به قوناغ بوو - ئاوا بپریت، نه ک به شیوه یه کی تیوری (نه زه ری) که بخوینریت، یان گوئی لێ بگیری ت و که ته واا خوینرا بخریته کار، ئەمه شیوازی پهروه رده و ئاراسته ی قورئان نییه، قورئان هه ر وه کوو خۆی که بیۆنه یه، شیوه ی پهروه رده کردنه که شی هه ر وایه، بیۆنه یه و تایبه ته ندیتی خۆی هه یه. نه وه ی یه که می ئەم ئوممه ته په ییان به وه برد و زانیان که هه ر وه جبه نایه تیکیان که بۆ دیت، ئاراسته ی حاله ت و رووداو و قوناغیکه که ده بیته وه ری بگرن و بیچه سپینن و ته واا پیوه ی پابه ند بن، ئینجا پۆلیکی تریان له قورئان بۆ دیت، هه ر واشیان په فتار به قورئان و له گه ل قورئانه که دا کرد، ئەوه ی بۆیان ده هات: فه رمان بووا یه یان به ره له ستی، فه رز بووا یه یان راپه راندنی خۆبه خشانه، ئاداب بووا یه یان ماف، ده سه تبه جی وه ریان ده گرت و بی چه ندوچوون، بی سستی و ته مه له ی یه که سه ر وه ریان ده گرت و جیه جییان

دەکرد، نەیان دەهێشت کەس بیکاتە شەوچەرەى مونا قەشە و تەوهرى باسى تۆر بىيانە و تاوتۆیکردنى ھەر وە کوو کە شىعر و ئەدەب و پەخشانەکانى خۆيانيان دەکردە تەوهرى مونا قەشە و جىياسى کۆرەکانيان، چىرۆکى قورئانيان وەر دەگرت، بەلام دەشيانزانى ئەمە لە جۆرى چىرۆک و داستانەکانى ناوخۆيان نىبە کە دەماودەم گىراویانە تەو، بەلکوو دەيانزانى ئەمە قورئانە، ئەمە فەرمايشتى خواى گەورە، فەرمانە و راپەراندن دەخوازىت، ئىدى خۆيان لە بەردا راست دەکردەو، دید و تىپروانين و پىناسەيان بۆ گەردوون و ژيان و مرۆف، بۆ شەپتان و جنۆکە و پەرى، يان رەفتار و رەوشت و دابونەرىتە کۆمەلایە تىبەکانيان پى راست دەکردەو، يان بزاون و ھەلوئىست و ئىنتىما، دۆستايەتى و دوژمنايەتى، يان ئەحکام و رىساکانى رىکخستنى ژيانيان لى وەر دەگرت و ژيانيان بە پى ئەو ئايەتانە رىک دەخستەو. ھەرچى شتىکىش لە گەل ئەم قورئانەدا يە کى نە گرتايە تەو توورپانە ل دەدا و نەيان دەهێشت نە لە دل و دەروونياندا بىنىت، نە لە ھزر و ھۆشياندا، نەيان دەهێشت زارۆکيشيان بە رەفتارىکەو پابەند بىت کە قورئان پەسەندى نە کرد بىت. نەيان دەهێشت ھىچ رەفتار و رەوشت و بەھا و نەرىتىک لە واقىياندا بىنىت ئە گەر ئىسلام بە سىا و مۆرکى جاھىلىيانەى ناساندا، ئاوا ئىيان وەر دەگرت و پىوھى پابەند دەبوون، ئىنجا قورئانە کە يان وەر دەگرت و پىوھى دە کەوتنە بزاون و ھەلوئىستواندن، تا ئەو پۆلە ئايەتانەشيان بە تەواوى لە خۆيان و مالومندال و دەوروبەرياندا نە چەسپاندا، نە دە چوونە سەر پۆلە ئايەتتىکى تر، وە کوو ئىنو مەسعود (خوا لى رازى بىت) دە فەرمووت: "ھەر يە کە مان دە ئايەتى وەر دەگرت، تا فىرى واتاکان و ئەحکامى نە بووا و ھەمووى جىبە جى نە کردايە، نە دە چوونە سەر دە ئايەتى تر".

ئەم قورئانە ئاوا، کەس چىرۆى حەقىقىى خۆى لى ناکات ئە گەر نە يخانەو ھەمان دۆخى مەلەن و جەنگ و جىدالى جاھىلىيە تەو، چونکە قورئان خۆى لە بارودۆخ و کەشى وادا ھاتووە و ئاراستەى بزاون و ھەلوئىستى مەلەننى کردووە، بۆ ئەو کەسانەى لە پالەو دەراسەى قورئان دە کەن و بە دانىشتانەو لە زانستەکانى دە کۆلنەو و لە بەر سىبەر دە بخوئىن، بىئەوھى بىخەنە مەيدانى مەلەننى کوفر و ئىيان و جاھىلىيەت و ئىسلام، لە ھەستىکى ساردوسرى خۆشحالبوون بە قورئان ھىچى تری لىوھ فىر نابن، چونکە ھىچ حەقىقەتتىکى

قورئانى بۇ كەسى ھەواۋەى بەر سىيەر دەرناكەۋىت و ھىچ نەھىيە كى بۇ ئەو كەسانە دەرناكەۋىت كە لەژىر سىيەرى تاغوتاندا ھەواۋەن و لە كەشى عەبدىتى بۇ غەيرى خودا بەئارامى دەژىن. ئەوانە لە كۆى و بزوت بەم قورئانە لە كۆى؟!

۴- بئەما و پىسا دىارىكراۋەكانى بانگەوازى خوايى:

ئەم قورئانە بئەما و پىساي دىارىكراۋى خۆى ھەيە كە دەيەۋىت بە شوپىنكەوتوۋانى خۇيانى بئاسىنىت، تا لە چوارچىۋەى ئەواندا ھەقىقەتەكانى نىشان بدەنەۋە. ھەروەھا شىۋاز و ھۆكار و پىگا و چۆنەتى خۆى ھەيە كە دەخوازىت شوپىنكەوتوۋەكانى لە ناساندنى بەرنامە و بانگەوازى خوايىدا بىگرنە بەر. ئەمانە ھەموۋىان ئەو مەنھەجەن كە خواى گەورە بۇ پىغەمبەرەكەى (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پوون كر دوۋەتەۋە و جەنابىشى (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىۋەى پابەبەند بوو، كۆمەلكارىيەكى ئوممەتى و بزوتىكى گۇرئانكارىي پىشەيى پى ھىنايە كايەۋە. ئەم مەنھەجى بانگەوازە قورئانىيە و ئەو كۆمەلكارىيە ئوممەتتە سوننەتتە، بوونە بەپرەو و پىرۇگرامى كاركردى ياوران و داعىيانى ئوممەتى موسلمان. ھەر ئەم مەنھەج و پەپرەۋەى كۆمەلكارىي ئوممەتە قورئان و سوننەتتە بوو كە بوۋە دەستورى بانگەوازى خوايى، ئىمەش دەپىت پىۋەى پابەند بىن. ئەم دەستورە پىرە لە ھەقىقەتە تىرى بەلگەنەۋىست لە بوارەكانى كۆمەلكارى: «بىناسازى ئوممەت و چۆنەتتە بزوت و ھەلوپىست».^(۱)

با سەرنج بدەينە يەككىك لەم ھەقىقەتە كارىگەرانەى كۆمەلكارىي ئوممەتى موسلمان لە بانگەوازە كەيدا: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِّ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۵۹﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۶۰﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

(۱) **عەقىدەكە:** ھەقىقەتە بەلگەنەۋىستەكانى دىد و تىروانىنى گەردوون و ژىيان و مرؤف و خالق و مەخلوق نىشان دەدەن. ھەروەھا عىبادەتەكان: فەرزىتى عەبدايەتتە كە پوون دەكەنەۋە كە ھەقىقەتە ئەركى موسلمانە. شەرئەتەكەش: ھەقىقەتەكانى ھاكىمىتى خواى گەورە دەچەسپىن. ئەم دەستورەى بانگەوازىش لىرەدا ھەر وەكوو چۆنەتتەكانى پىنكەۋەنانى (ئوممەتى موسلمان) و شىۋازەكانى (كۆمەلكارى) و (بزاف) و بوارەكانى مەملەتتە تىۋان بەرەى كوفىر و بەرەى ئىيان وا نىشان دەدەن كە ھەقىقەتە تىرى بەلگەنەۋىستن.

﴿۱۲۷﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿۱۲۸﴾ النحل: ۱۲۵-۱۲۸، و اتا: «دانا یانه و به نامۆزگاری جوان خه لکی بانگه پشیت بکه بو ریبازی خوی پوره ردگارت و به شیوه کی جوان گتوگو یان له گه لدا بکه. خوی پوره ردگارت ده زانیت کی ریبازه کی وهرناگریت و خوی گومرا ده هیلیته وه، ههر وه کوو که ده شزانیت که کین نه وانه ی که هیدایته که یان وهرگرته وه و که وتوونه ته سه ر ریبازی راست. نه گهر سزاتاندا، با ههر به راده و بری خراپه کاریه که بیت که بهرانبه رتان کراوه، نه گهر ئارام و خوگر بن و هه ق نه سیننه وه، نه وه به راستی چاکتره بو به ئارام و خوگران. ئارام بگره، بشزانه که ئارامگرته که شت ههر به ویستی خوی گه وره یه. خه میان لی مه خو، له وهش دلته نگ نه بیت که پیلانت لی ده کهن، دلنیا به خوی گه وره وهل نه و که سانه دایه که ته قواکارن و نه وانه ش که خیره ومه مند و پیاوچاکن»^(۱).

بانگه واز: بانگه پشیتی خه لکیه بو دینداری، بو قبوولکردن و پابه ندبوونیان به دینه راست و ره واکه ی خوی گه وره وه، نه ک بو لای داعیه که خوی، یان بو عه شیرت و گهل و نه ته وه که ی. بانگه پشیتکردنی خه لکه که ش به شیوه کی نه رمونیان و دانایی ده بیت که ره چاوکردنی بارو دوخی ده ورره بر و حالته کی که سه که و راده و بری تیدابوونی ناماده یی بو وهرگرته حه قیقه ته کانی دین و پابه ندی دینداری، تا ئه رکیان له سه ر قورس نه بیت، چونکه زه رووریه دلوده روون و هزر و هوش و ویژدان و ویستی بهرانبه ره که ورده و رده به ره و ئاسته کانی ناماده سازی ئاراسته بگریت، تا له ههر ئاستیکی پیگه یشتیدا بیت، ئاراسته ی پیویستی نه و ئاست و قوناغه وهر بگریت و پیوه ی پابه ند بیت. بو نه م داناییه چهنده ها شیوه ی دواندن و نیشاندانی هه مه لایه نه ی حه قیقه ته کان ده خوازیت که زه رووریه داعی شماره زیان بیت و خوشی پارسه نگانه ره فتار بکات، نه ک هه له شه و هه لچوانه، یان حه ماسه ت و جوامیری وای لی بکات په له له هه نگاوه له پنه انه وه ی کومه لکاریه که بکات، نه وه داناییه که ی له ده ست ده دات. هه روه ها ره چاوکردنی نامۆزگاری و دواندن هیدی و نادابی جوانی گتوگو، تا ئاسان جیی بانگه وازه که ی له دلی بهرانبه ره که دا بکاته وه و نه رمونیان به ره و پابه ندی زیاتری به نییت. نه م شیوازه جوانه هزر ده بزوییت و دل ده هی نیته سه ر هوش و هه ست ده خرۆشینیت،

(۱) بروانه پاشکوی نه م برگه یه، پشتر بیخوینه وه تا له م بنه مایه ی جواره می بانگه وازه که زیاتر تیگه یه (إن شاء الله).

ئەم دواندەنى ھزر و دل و ھەست بەم شپۆھە - بە یارمەتى خواى گەورە - دەبیتە پالئەرى
 وەلامدانەھوى بانگەوازەكە و بەدەمەوھاتنى داعى و بانگھېشتەكەى، بۆيە زەروربىيە داعى
 پارسەنگانە بانگەوازەكە بلاو بکاتەوہ و نەھیلئیت ھەز و ترس و سلکردنەوہ و سووربوون و
 پەلەكارىيى خۆى تیکەل بېیت، چونکە ئەمانە زۆر جار کارىگەرى خراب لە دل و ھزر و
 ویزدان و ھەستى بەرانبەرەكەدا دروست دەکەن، کە کەم جار ھەيە دەرى بېریت، بەلکوو ھەر
 بە شاراوھىيى لە ناخى بەرانبەرەكەدا دەمیتتەوہ و گومانباشیپەكەى لى دەشبویت! بۆيە ناشیت
 داعى توندوتیژ بېیت، ناشیت بە شپۆھى سەرزنەشت و گلەيى و پەرخنەكارى رپى خواویستی
 نیشان بدات، ناشیت ھەموو جاریک ھەلەکانى بەچاودا بداتەوہ کە بە ھەلە یان بە نەزانی، یان
 ئیجتیھادى چەوت کردویتی، ئامۆزگارىيى نەرمونیان و دواندنى جوان زۆر جار دلە کرمیکان و
 پەفتارە یاخییەکان و کەسە پەریدەکان ھیدی دەکاتەوہ و دەیانھینیتتەوہ ژیر ئاراستەى راست و
 دروستى داعى. ئەم شپۆازە شیرینە کارىگەرترە لە شپۆازى سەرزنەشت و لۆمە و توندى و
 تۆرەيى، بۆيە خواى گەورە داوا دەکات بە جوانترین شپۆە موناقدەشەیان لەگەلدا بکریت، بى
 رقلیبوونەوہ و سووکایەتییکردن، بى زەلیلکردن و بچوککردنەوہ، تا داعى و بەرانبەرەكەى
 سۆزى دلسۆزى لە یەکتەریدا بەدى بکەن، ئەو کاتە متانەشیان لەنێواندا زیاتر دەبیت و ھەزبان
 بە ئیک نزیکبوونەوہ دەبیت. پەفتارى پارسەنگى داعییە کە دەیسەلمینیت کە گوفتار و
 کردارەکانى لە خۆبەزلزانیئەوہ نایەن، بەرانبەرەكەش کە ھەست بەمە دەکات، دەزانیت کە ئەو
 دلسۆزانە پەيامیکى راستى پى دەگەيەنیت کە لە قازانجى ئەمە، ئیتر کەللەپەقى و
 خۆبەراستزانین و سەختگیری خۆى بە پەوا نابینیت، وا نازانیت وەرگرتنى پەيامە کە
 تەنازولکردن، یان تەسلیمبوونی بېت، بەلکوو بە سوپاسەوہ پەيامە کە وەرەگریت و دەیکاتە
 پالئەر و ھۆکار و وزەى گۆرانکاری خۆى و دەوروبەرى. کاتیک داعیى خواناسى راست و
 لیزان ئاوا ھیدیانە و دلسۆزانە پەيامەكەى دەگەيەنیت، یەكسەر بەرانبەرەكە لە ناخى خۆیدا
 دەکەویتە موناقدەشەى دید و ھەلوئىست و پرای خۆى لە سەرەتاوہ پەنگە دەرئەبیریت، چونکە بە
 بەزین و تەنازول و تەسلیمبوونی دەزانیت، بەلام دواتر کە زیاترى بۆ روون دەبیتەوہ خۆى
 تەبەرا لە رابردووى خۆى دەکات و پى شەرم دەبیت باس بکریتەوہ لای، چ جای خۆى باسى
 بکات و شانازی پىوہ بکات! ئاوا کەسایەتیی پارسەنگى داعى کەسایەتییە نەزان و توند و

یاخییه کان بانگه‌یشت ده کات، موناقه‌شهی هییدی و دواندنی جوان و ئادابی پارسه‌نگی گفتوگو، داعییه که‌ش له لاسه‌نگی و لادان و له‌خوبایییون ده‌پاریزیت و ههستی به‌رانبه‌ره که‌ش به‌رز راده‌گریت، ئەمه‌ش گرنگ و کاریگه‌ره، بۆیه ئاوا به‌ئایه‌تی قورئان داوا کراوه، چونکه به‌رانبه‌ره که ههست ناکات که که‌سایه‌تی له‌دهست ده‌دات، گه‌وره‌یی ئاست و ههستی بریندار ده‌بیت، ناو و پله‌ی له‌دهست ده‌چیت، به‌پێچه‌وانه‌وه ههست ده‌کات به‌چاوی ریزه‌وه سه‌یر ده‌کریت گویی لێ ده‌گریت و ده‌دوینریت، ههست ده‌کات که داعییه که‌سایه‌تی خۆی به‌گه‌وره و گرنگ و زانا نیشان بدات، نایه‌وێت خۆی بنویینیت و که‌سایه‌تی خۆی فه‌رز بکات، به‌لکوو ده‌یه‌وێت حه‌قیقه‌ته‌کان پوون بکاته‌وه، به‌لگه‌ و نیشانه‌کانیان بخاته به‌رده‌ست، به‌و ئومیده‌ی ئەمیش له‌خووناسی باشر حالی ببیت و به‌ره‌و خواپه‌رستی بیت و حاکمیتی خوای گه‌وره قبوول بکات، نه‌ک بیه‌وێت رای خۆی به‌زۆر بچه‌سپینیت، یان به‌رانبه‌ره‌که‌ی به‌زینیت، له‌هه‌مان پوونکردنه‌وه‌دا ئایه‌ته‌که‌ زۆر کاریگه‌رانه سنووری داعییه که‌ دیاری ده‌کات، که‌ کاری تو (بیان) و (بلاغ) و (شهادة) و (دعوة) ه‌که‌یه، نه‌ک که‌سبکردن و بردنه‌وه! بۆیه ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (١٥). که‌وابوو پێویست ناکات ئەوه‌نده سوور بیت له‌سه‌ر هه‌ندیک راو‌بو‌چوونی خۆت، مکو‌ر بیت، سوور بیت له‌سه‌ر که‌سبکردنی، به‌رده‌وام مه‌به له‌سه‌ر موناقه‌شه‌ و موجاده‌له‌ و بیگه‌یه‌نیه‌ ده‌مه‌می و شه‌ره‌ قسه‌. تو پوونکه‌ره‌وه‌یت، ئیتر هه‌قی هه‌یجیترت نه‌بیت، نه‌رمونیان بدوی و به‌لگه‌ی خۆت به‌ شیوه‌یه‌کی جوان بخه‌ره به‌رده‌ست، به‌رانبه‌ر ئازاده‌ وه‌ریده‌گریت یان نا. هیدایه‌تدانیشی له‌ خوای گه‌وره خۆیه‌وه‌یه‌تی (هه‌ر وه‌کوو که‌ چه‌ک و ئازایه‌تی مواهیدان نابیته‌ هۆی سه‌رکه‌وتن، چونکه سه‌رکه‌وتن هه‌ر له‌ خواوه‌یه: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (الأنفال: ١٠)، لیره‌شدا خۆت و موناقه‌شه‌ و شیوازی بانگه‌یشتنه‌که‌ت نابیته‌ مایه‌ی هیدایه‌تدان، هیدایه‌تدان له‌ خوای گه‌وره‌وه‌یه.

ئهمه به‌رنامه و په‌یره‌و و پرۆگرامی بانگه‌وازه‌ خوابییه‌که‌یه، مادام بواره‌که‌ بواری گفتوگو و دواندن و قسه‌کردنه، دانایی و نه‌رمونیا‌ی و به‌لگه‌ی بنه‌ر ده‌خواییت. ئەمما ئە‌گه‌ر ده‌ستدریژی کرایه‌ سه‌ر داعی و ئەه‌لی بانگه‌وازه‌ ئاشتییه‌که‌، ئەوه‌ حه‌تمه‌ن هه‌لو‌یسته‌که‌ ده‌گۆریت، ده‌ستدریژی‌کردن کرداریکی به‌رجه‌سته‌یی ماددییه و کاردانه‌وه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌یی ماددییه

بهرانبه ده خوازیت، تا پیزی بانگه‌واز نه‌شکینیت و سوکایه‌تی به خواویستی نه‌کریت و دستدریژییه که له سنووری یه که‌میندا بوه‌ستینریت، به‌لام مهرچیشه که کاردانه‌وه‌کش له چوارچپوهی ئەحکامه شه‌رعیهه‌کاندا بیت که هه‌میشه ئەوهی تیدا ره‌چاو کراوه که ئەمه دینی خوی میهره‌بانه و بۆ هیدایه‌تدان و به‌خته‌وه‌رکردنی مرؤف هاتووه، نه‌ک بۆ ژێرده‌سته‌کردن و زه‌لیلکردن، بۆیه ناشیت ئە‌گەر ئەوان جه‌سته‌ی شه‌هیده‌کانیان شیواند، موسلمانانیش وا له جه‌سته‌ی کوژراوانی ئەوان بکه‌نه‌وه: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِفْتُمْ بِهِ﴾. ئەم هه‌لۆیسته‌ی دووه‌میش هه‌ر دید و پری و هه‌لۆیستی بانگه‌وازی خواویستییه، به‌رگریکردن له بانگه‌واز و داعیه‌کان و پاراستنی شوینکه‌وتووه‌کان له سنووری دادی خاوییدا - که له شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا پروون کراوه‌ته‌وه - ئەرکیکی تری موسلمانانه، تا بانگه‌وازه‌که ئەوه‌نده سووک نه‌بیت، هه‌ر که‌س به‌دلی نه‌بوو بیخه‌م بکه‌وێته به‌رنگاریکردنی و راوه‌دوونانی شوینکه‌وتووان و کوشتنی داعیه‌کانی بکاته وه‌زیفه، ئەمه ناشیت، بانگه‌وازی خوایی و نافه‌رموویت، چونکه ئەمه وینه‌یه‌کی ترسنۆکی و زه‌لیلی و ژێرده‌سته‌یی ده‌خاته پیشچاوی خه‌لکی و لای خه‌لکه‌که ده‌بیته بزواتیکی خۆکوژی! خه‌لکیش هه‌ز له بانگه‌واز و بزوات و کۆمه‌لێک ناکه‌ن که هه‌ر لیدراو بن، هه‌ر بکوژرین و قبوول بکه‌ن، هه‌ر مه‌حرروم بکری‌ن و بلین سه‌بر ده‌گرین! خه‌لکی متانه به‌کۆمه‌ل و بزوات و پریازی و ناکه‌ن و نایه‌نه ناویه‌وه، بۆیه خوای گه‌وره‌ی کردگاری مرؤف ده‌زانیته که وایه و ئەمه به‌لگه‌نه‌ویسته، بۆیه ناهینلێت بانگه‌واز و دیندارانی ئاوا زه‌لیلانه لی بدرین و گوئی ته‌پ بکه‌ن! بۆیه نایه‌وویت موسلمان - که خۆیان به‌عه‌بدی خوای گه‌وره ده‌زانن و بانگه‌وازی خوایی هه‌لده‌گرن - سته‌م قبوول بکه‌ن، یان له‌سه‌ر ده‌ستدریژیکردنه سه‌ریان خۆ مت که‌ن! چۆن ده‌شیت زه‌لیلی قبوول که‌ن له کاتی‌که‌دا ئەوان بۆیه هیدایه‌ت دراوان تا دینی خوا سه‌ر خه‌ن و حه‌ق و باتل بناستینن و دادپه‌روه‌ری له‌تیوان خه‌لکیدا بچه‌سپینن. ئە‌گەر ئەه‌لی حه‌ق و داعییانی ئیسلام به‌رگریان له‌ خۆیان و بانگه‌وازه‌که‌یان نه‌کرد، خه‌لکه‌که گومراتر ده‌بن، گومانیان له‌ دینه‌که و بانگه‌واز و سه‌رپاستیی موسلمانانه‌کان زۆرتر ده‌بیت، ده‌لین: ئە‌گەر راسته و ئەمانه دینی خوایان گرتووه و موسلمانان راستن، بۆچی وا زه‌لیلین؟ بۆچی لێیان ده‌دریت، که‌چی بۆ به‌رگریکردن له‌ خۆشیان ده‌ست ناکه‌نه‌وه؟ بۆچی ده‌ستدریژیان ئاوا به‌ ئاشکرا و ناهه‌ق ده‌کریته‌ سه‌ر، که‌چی ئەمان هه‌یچ هه‌لۆیستیکیان غه‌یری خۆشاردنه‌وه و

خوماتکردن نییه؟! ئەدی چۆن دەخوازن بگه‌نه دەسه‌لات و ته‌مکین و ئاراسته‌ی ده‌وله‌ت و کۆمه‌لگه‌ بکه‌ن و بپشپه‌ویتی مرۆفایه‌تی و سه‌رکردایه‌تییه‌که‌ی بگرنه‌ ده‌ست؟ له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که قورئان ده‌فه‌رموویت ئە‌گه‌ر ده‌ستدریژتان کرایه‌ سه‌ر به‌رگری له‌ خۆتان بکه‌ن و هه‌قی خۆتانیان -له‌ چوارچۆیه‌ی شه‌رعدا- لێ بسیننه‌وه‌. به‌لێ قورئان ده‌فه‌رموویت ئە‌گه‌ر سه‌بر بگرن چاکتره‌، ئە‌گه‌ر لێبوردنتان هه‌بیت چاکتره‌، به‌لام ئە‌وه‌ له‌ حاله‌تیکدایه‌ که سه‌برگرتن و لێبوردن و سینه‌فراوانییه‌ که کاربگه‌رتن ده‌بیت، له‌ کاتیکدا ده‌بیت که موسڵمانان لاواز و بیهێز بن و دوژمنانیش به‌ ئاشکرا بیانچه‌وسیننه‌وه‌ (نه‌ک گرتن و زیندانکردنی هه‌زاران موسڵمان به‌ نه‌ینی و ئە‌شکه‌نجه‌دانیان له‌ ژیرزه‌مین و ژووره‌ تاریکه‌کاندا). قورئان نافه‌رموویت ئە‌گه‌ر توانا و هیزی هه‌قسه‌ندنه‌وه‌شتان هه‌بیت هه‌ر سه‌بر بگرن و هیچ مه‌که‌ن با بشتان کوژن و راوه‌دووتان بنین و له‌ هه‌موو مافیکی ژیان مه‌هروومیشان بکه‌ن! ئە‌مما کاتیک کوشتن و گرتن و ئە‌شکه‌نجه‌دان و مه‌هروومکردنتان ده‌بیته‌ مایه‌ی سووکایه‌تییکردن و گالته‌کردن به‌ دینی خوا و بپریزیکردنی موقه‌ده‌ساتی موسڵمانان، ئە‌وه‌ به‌ دنیاییه‌وه‌ به‌رگریکردن و هه‌قساندنه‌وه‌ که له‌پیشتره‌ وه‌ک له‌ سه‌برگرتن و لێبوردن و خۆککردن!

سه‌برگرتن بۆ پریکخستنی ئینفعالاته‌کان زه‌روورییه‌، تا به‌رگریکردن له‌ ئیسلام و چه‌سپاندنی دادپه‌روه‌ریتی شه‌رع نه‌بیته‌ کاردانه‌وه‌ی رق و قینی که‌سایه‌تی و گیانی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی جاهیلیانه‌ و هه‌زی کوشتار، ئە‌م سه‌برگرتنه‌یه‌ که خوای گه‌وره‌ پێی خۆشه‌ و مه‌دحی کردووه‌، ئە‌مه‌یه‌ که قورئان شوینیکه‌وتووانی له‌سه‌ر هان ده‌دات و بۆیان پرون ده‌کاته‌وه‌ که سه‌ره‌نجامه‌که‌ی چاک دێته‌وه‌: ﴿وَلَيْنَ صَبْرٌ مُّوَحَّيٌّ لِلصَّابِرِينَ ۝۱۴۶ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ که ده‌بینیت خاویسته‌ هه‌قبێژ و جوامیر و به‌جورته‌ته‌که‌ی له‌به‌ر خاتری ئە‌و سه‌بر ده‌گریت، سه‌بری زیاتری پێ ده‌به‌خشیت. چونکه‌ گیانی خۆگری و ئارامی و پشوودریژی لوتیفیکی خوای گه‌وره‌ن و ده‌یه‌خشیت به‌ داعیه‌ خاویسته‌کانی. ئە‌م جووره‌ خۆگرتنه‌ سه‌رراستانه‌یه‌ که خوای گه‌وره‌ ده‌یه‌وویت که له‌گه‌ڵ گونجاویتی ده‌ستکردنه‌وه‌ و به‌رگری و هه‌قسه‌ندنه‌وه‌دا -له‌ چوارچۆیه‌ی شه‌رعدا- موماره‌سه‌ بکریت و نه‌بیته‌ لایه‌نیکی هێنده‌ قه‌به‌ و گه‌وره‌ که ئە‌سلی بانگه‌وازه‌که‌ داپۆشیت و هه‌وله‌ ئاشتیخوازه‌کان سست بکات، که

بۆ هیدایه تَدانی خه لکه که خراونه ته گه پ. بۆئوهی ئەسل حهزی هیدایه تَدان بێت، نهک حهزی کوشتار و جهنگ و تۆله سه ندنه وه. قورئانی پیرۆز پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاراسته ده کات - که ئاراسته و ئامۆژگارییه بۆ هه موو داعیه کی بانگه وازی خوا بی - که خه م له وه نه خوات که خه لکه که به ده م بانگه یشته خواناسیه که وه نایه ن و ناخوازن هیدایه تی خوا بی وه رگن، ئه وه قه ده ری خوی گه وه حسابی بۆ کرد وه.

به پرستی جه نابی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و داعیه کان له: پرون کرد نه وهی دینه که (البیان) و گه یاندنی به خه لکی (البلاغ) و شاهیدیدان له سه ر نادرستی و ناره وایی هه لۆیستیان (الشهادة) و بانگه یشت کردنیان بۆ ئیسلام (الدعوة) دایه. با ئەمان ئەم فەرزە بەپێنە دی و کاریان به هیدایه تَدان و گومرا بوونی خه لکه که وه نه بێت، ئه وه خوی گه وه هه مووی ئەندازه گیری (ته قدير) سی کرد وه و ده سزانیت سروشتی کی به ده نگ ئەم بانگه وازه وه دیت و دین وه رده گریت و پیوه ی پابه ند ده بێت، کیش به سروشتی لادراو و هه وا وه وه سی خۆی ره فتار ده کات و دژی دینه که ده وه ستیته وه. کی ده بیته ئەهلی ئیمان و کی ده بیته ئەهلی کوفر؟ کی ته وحید قبول ده کات و کی له سه ر شیرک ده مینیتته وه؟ کی ئیسلام وه رده گریت و کی سووره له سه ر جاهیلییه ت؟ بۆیه وه لامدانه وه، یان ره فز کرد نه وه یان بۆ دینه که ی خوا ناییت بیته مایه ی خه موخه فه ت و مایه ی ماندوو بوون و سارد بوونه وه، یان بیئومیدی و ره شینی. ده شفهرموویت گوی به فاکوفیک و بیلان و پلانیشیان مه ده، خوی گه وه هه مووی به تال ده کاته وه.

داعی له سه ر پێیازی خوی گه وه ره یه، سه ر راست و دلسۆزه، خوی گه وه رش حه تمه ن ده بیاریزیت و پشتی ده گریت و سه ری ده خات، خوی گه وه که ده زانیت ئەم داعیه سه ر راسته بۆ دینی ئەو لیبپراوه و له پیناوی سه رخستنی بانگه وازی یه کخواناسیدا ده چه وسیتته وه، حه تمه ن خوی گه وه وه لی ناکات، ئیهالی ناکات، فه رامۆشی ناکات و هه روا نایداته ده ست سه ته مکارانی شیرک و کوفر و جاهیلییه ت، به لێ به ره به ستی ری و ناره حه تی و تین و فشاری جاهیلییه تی بۆ ده کاته مایه ی تاقی کرد نه وهی دینداری و سه بر و جه هاد کردنی، به لێ سه رخستنی لی دوور ده بێت و کاره سات و ناسۆر و ناره حه تیشی نزیک و زۆر، به لام چاره نووسی دابینه، داها توو مسۆگه ره، خوی گه وه رش وه ل ئەو که سه انه دایه که خواناسانه

سه‌بر ده‌گرن و دید و بزاونت و هه‌لوئستی خیرخوازییان به‌رده‌وام ده‌کهن: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾، ئەمە حەقیقەتە. راستییەکی بێسنوور و بێ رادە و بێ کات و بێ شوینە، ئیدی ئەو کەسە لەم حەقیقەتە پەهایە دُنیاویە، دەزانیت خۆی کردگار و خاوەن و بەئاگای وەلدایە، چۆن دَلّی پڕئییانی لە پیلانی دوزمنانی رادەچلە کیت؟! ئەو رِقن و بوغزن و گەلۆرە (دەسەلاتدار)انە دەتوانن چ زیانێک بەم بگەیه‌نن کە خۆی گەورە نەبویستیی؟ هیچ. ئا ئەمە یە دەستووری بانگەوازی خوایی، ئا ئەمە یە رینگای گەیانندی دینی خوا، هەر وەکوو کە خۆی گەورە پروونی کردوووەتەو و نیشانی پیغەمبەران و داعییانی ئیسلامە کە ی داو. سەرکەوتن و دەسەلاتداریتی و تەمکینیش بەووە بەندە کە سەرراستەن بەم دەستوورە پابەند بین. ئەمە هاوکێشە ی نەگۆری خۆی گەورە یە. ئەمە حەقیقەتێکی بزاونت و هه‌لوئستە، سەرکەوتنی خۆی گەورە هەر دیت، ئەمە بەلینە، بەلینی خۆی کاربەجی و زانا و دانا و بەتوانایە، بە دُنیاویەو هەر دیتە دی، چونکە خۆی گەورە لە هینانەدی بەلیندا راست و پەروایە و دوا ی ناخات و لئی پەشیمان نایبته‌وه، بەلام ئەم بەلینە ی بەو هاوکێشەو بەستوووەتەو کە دەستووری بانگەوازی کە ی پروونی کردوووەتەو کە دینە کە ئاوا وەر بگرن و ئاوا پیووی پابەند بن و ئاوا رایگەیه‌نن و ئەو سەبرەش لەسەر تین و فشاری جاهیلییەت بگرن، بێخەمیش بن لە پلان و پیلانی دوزمنان و سەرکەوتنیش بۆ دیندارە سەرراستەکانە.

ئەم قورئانە بۆ ئەو هات ئوممەتێک پێیگەیه‌نیت و کۆمەلگە یە ک رێک بخات و سیستەمی حاکمیتی تایبەتی خۆی دا بمە زربنیت و دەستووری حوکمرانی شی شەرعیەتە کە ی خوا بییت، ئەم پێیگەیانندنە پەروەردەبوون دەخواریت، پەروەردەبوونیش پڕۆژە یە ک ی دوورمەدایە و کاتی تەواوی دەوێت تا بە رووداو و ئاراستە و رینیشاندان شوینکەوتوو کانی گۆش بکات. هەر دەبوو ئەو ئوممەتە ی دید و تیروانینی بە ئیسلام رۆشن دەبیتەو ئیسلامە کە شی بخاتە کۆمەلکاریە کەو و بە پێی روانگە و ئاراستە ی قورئانە کە بزاونت و هه‌لوئست بگریتە بەر، بزاونتێک کە هه‌موو رووداو کان ببینیت و کاردانەووی بەرانبەریان هه‌بییت، تا فیر بکریت کە چۆن تاک و کۆی ئەو ئوممەتە دەبییت خۆیان زەبت و رەبت (کۆترۆل) بکەن. ئەمە هه‌مووی کاتی دەخواست، چونکە گۆرانکاری دَل و هزر و وێژدانی مرۆف کە دەبوایە گشتگیریش بییت؛ نەدە کرا لە ماووی

شه‌ووړوژ و هه‌فته و مانگدا پرو بدات. نه‌وه سالانی توولانی ده‌ویت، پشوودریژی و چاودیژی پوژانه‌ی ده‌ویت، تا ورده ورده گه‌شه ده‌کات و له‌سه‌ر هه‌لگرتی کولی به‌ریستی رادیت. نه‌مه‌ش هه‌ر ده‌بیت کم کم و هیدییانه فیر بکرت و له‌سه‌ری رابه‌پنریت. قورئانیش ریاز و به‌نامه‌ی ناوا هینا، که قه‌ناعه‌تینکردن و وه‌گرتن و داپشتنی شوینکه‌وتوانی به‌پیی قورئان ماوه‌ی ته‌واوی خوین ده‌ویست. دید و ریاز و به‌نامه قورئانییه که‌ش له‌گه‌ل سروشتی مروّفا ده‌گونجا و ئاسان ده‌سازا، چونکه خوی گه‌وره بو‌نه و مروّقه‌ی نارووه که هه‌ر خوی خه‌لقی کردوه و شاره‌زای سروشتییه‌تی، نارنده‌خواره‌وه‌ی قورئانه‌که‌ش -به‌پیی قوناغه‌کانی په‌روه‌ده‌بوونی نوممه‌ته‌که- بو‌ ئاراسته‌ی هه‌ر قوناغ و پله‌یه‌کی په‌روه‌ده‌بوونه که نایه‌تیک ده‌هاته خواره‌وه که چاره‌سه‌ری پیداویستییه‌کانی کات و شوینی نوممه‌ته‌که‌ی ده‌کرد، له‌گه‌ل گه‌شه‌کردنی که‌سایه‌تیی تاکه که‌سه‌کان و که‌سایه‌تیی نوممه‌ته‌که‌دا ده‌رویشت، ئاراسته‌ی نایه‌ته‌کان - که به‌پیی به‌نامه‌یه‌کی ورده‌کارانه‌ی زور شیاوی ژانی واقعی نوممه‌ته‌که و بزواته‌که‌ی بوون- په‌چاوی ئاستی نوممه‌ته‌که‌یان -وه‌کوو تاک و وه‌کوو کو- ده‌کرد، تا جار بو جار له ئاستی پیگه‌یشتیدا بالاتر هه‌لده‌چوو. خوی گه‌وره به‌لوتفی خوی و به‌زانیاری و به‌ ناگایی خوی، نه‌م قورئانه‌گشتگیره‌ی بو نوممه‌ته‌که‌ده‌نارد، نه‌یده‌ویست به‌جاریک بوین بنیرینه‌خواره‌وه و نه‌وانیش بکه‌ونه خویندن و له‌به‌رکردنی، پاشان بیچه‌سپینن. نا، خوی گه‌وره ماوه به‌ماوه بو‌ی ده‌ناردن، تا تاک و کوی نوممه‌ته‌که‌له واقعی پر جه‌نجالی مملانی نه‌فس و شه‌یتان و تاغوتانی ده‌ریدا پیی بیزون، گوړانکاری له‌ناخی خوین و له‌ریزی نوممه‌ته‌که و واقعی کومه‌لگه‌که‌دا به‌پینه‌دی، نه‌مه‌ش چه‌سپاندنی ورده‌کارانه‌ی پیت به‌پیت و وشه‌به وشه‌ی قورئانه‌که‌ی ده‌خواست. ده‌بوو هه‌ر باب‌تیک که ده‌هات وه‌ری بگرن و یه‌کسه‌ر بکه‌ونه جیبه‌جیکردنی، نه‌ک داینین و دواپی بینه‌وه‌سه‌ری! ناوا قورئان بووه‌په‌په‌وه و پروگرامی بزواتی نوممه‌تیک‌ی عه‌قائیدی که پوژانه‌په‌په‌وه‌ی ده‌یان که‌ند و کوسپ و به‌ربه‌ستی ناخی تاک و ریزی نوممه‌ت و واقعی کومه‌لگه‌که‌ده‌بووه‌وه، داواپی له‌تاک و کوی نوممه‌ته‌که‌ده‌کرد که ناوا بیزوین و هه‌لوئیست ناوا نه‌و جوړه‌په‌فتاره له‌فلان که‌س، له‌فلان هوژ، له‌فلان پرووداو وه‌بگرن. قورئان ناوا هات و ناوا وه‌گیرا و ناوا نوممه‌ت و بزواته‌عه‌قائیدییه‌که‌ی خوپی ئاراسته‌کرد، بو‌یه‌نه‌و کومه‌لگه‌و ده‌وله‌ت و شارستاییتییه‌واقعییه‌ی ناوا به‌و شیوه‌موعجیزیه

کاتیک موسلمانان له م دهستور و ریسا و ناراستانه غافل بوون و قورئانیاں کرده ماددهی روشنبری و کتیبی خویندنه وه و تیلارهت، کاتیک نه و سیفه ته بیان لی ئیهمال کرد که مه نه جی په روره کرده کردن و پیگه یشتنی نوممه تیکی عه قائیدی بزوینهر و گورانکاری واقعی جاهیلییه ته، کاتیک نه و سیفه ته بیان وهل کرد که قورئان ده بیته به دید و بزوات و هه لو یستی واقعی بخریته کار، ئیتر سوودیان له مه نه جیبی قورئان نه کرد، چونکه نه و نه خشه یه بیان واز لی هیئا که خوی خاوهن قورئان و مروّف بوی داپشتبوون.

5- بانگه وازی خوایی ناراسته کردنی خوایی (زاتی) سی هه یه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾﴾ آل عمران: ١٠٠-١٠١، واتا: «ئه سی نه و که سانه ی باوه رتان هیئاوه، نه گهر گو پرایه لی دهسته یه ک له و که سانه بکه ن که پیشر به یامی ئاسانیان بو چووه، ده تانگ پرنه وه بو کوفر، چون ده سیته به کوفری نه وان رازی بین، له کاتیکدا ئیوه خو تان وه حی ده بینن که نایاتی قورئانتان له خوی گه وره وه بو دینیت و نیردراوه که سی خوا - که ده یئاسن- له ناوتاندا یه؟ ههر که سییک به دینی خواوه پابه ند بیته، نه وه پینایی ریگای راست کراوه».

ئه م نوممه ته بو نه وه هاته کایه وه تا له واقعی ژیا نی خه لکی سه رزه میندا ری باز و به رنامه ی خوی بناسینیت، له خوی گه وره وه بوی هاتووه. تاکه ری باز و به رنامه و په پیره و و پروگرامیتی، تاک و پروون و ئاشکرایه، سیا و مؤرک و سیفاتی جیا وازی خوی هه یه، له دید و تیروانین و نه زموونی که سه وه نه هاتووه، به لکوو له راگه یاندنی یه که م وشه و ده ستییکی یه که م هه نگاویه وه رایگه یاندووه که نه م دینه تاکه ری باز و به رنامه ی خوی گه وره به و ده بیته رولی راقیکردنی مرو فایه تی له ژیان و واقیعه که دا بینیت. نه م دینه بو نه وه هاتووه مه نه جی خوی گه وره له سه ر زه میندا پیاده بکات، به شیوه یه کی کرده یی به رچا و نیشانی مرو فایه تی بدات. ده بیته

هه موو دهقه کانی بخړینه کار، بښه دید وړی و ههست و ئینتیا و بارودوخ و په یوهستی و په یوه نډیه کان، بښه بزوت و هه لویستی تاک و کوی ئوممه تیکي عه قایدی که جاهیلیهت ده گوریت. ئەم دینه بو ئەوه هاتووه ئەو ئوممه ته له سهر دید وړی خوی په وروده بکات که ئەسته مه به غیری ئەو وه حییه خواییه ئوممه تیکي وا له واقعی مرؤفایه تیدا بیته کایه وه، ئوممه تیک که ئاراسته ی هه موو بزوت و سره وتیکي له خوی گه ورووه وهرده گریت، تهنه له خوی گه ورووه، له وه حییه وه، نهک له مرؤفایه تی و لئها توانی مرؤفه کانه وه. نهک له ناوداران و شوینکه وتوانیا نه وه. ناشیت و ناپیت هیچ لایه تیکي دید وړی و مهنه جی هیچ که سپک له مرؤفایه تییه تیکه ل بهو مهنه جه خواییه بکریت، یان ده بیت ئەم قورئانه ریباز و بهرنامه بیت، یان ریباز و بهرنامه ی تر که شیرک و کوفر و جاهیلیه تن که گومرایی و لادان و دستدریزین. ئەمه په کیکه له حه قیقه ته نه گوره کانی دید وړی قورئانی، که ده یان جار و له ده یان بۆنه دا جه ختی لی ده کاته وه. هه موو ههست و نهست و رهفتار و په وشت و بزوت و هه لویستیکی ئوممه ته موسلماننه که له سهر ئەم حه قیقه ته داده مزریت. ده بیت له ههر هه موو سات و ئانیکي ئەم ئوممه ته دا، له ههر هه موو رهوت و بزوت تیکي تاک و کودا هوشیان له م حه قیقه ته نه پریت که زه مینه ی ژیانانه که وجودیان به هیچ شیوه یه ک نییه و قبول نییه ئە گهر به ته واوی له سهر ئەم حه قیقه ته دانه مزره بیت که سه رچاوه ی ئاراسته یان قورئانه و بهس.

ئهرکه کانی ئیستیخلاف:

ئەم ئوممه ته بو رینهایی و ئاراسته وانی و په وروده کردنی مرؤفایه تی هاتووه ته کایه وه، بو پیشه ویتی و رابه ریتی مرؤفایه تی هاتووه ته کایه وه، هاتووه تا جاهیلیهت بگوریت، ئیدی چون ده شیته له و جاهیلیه ته وه وهر بگریته که خوی بو گورینی ئەو هاتووه ته مهیدانه که وه؟! خوی بو ئەوه هاتووه شیرک و کوفر و جاهیلیهت لادات و رادات، تا ته وحید و ئیمان و ئیسلامیان بخاته شوین، ئیتر چون ده گونجیت راو بوچوون و پیناسه یه کی فیکری، یان په وشت، یان لایه نه کانی ئاراسته ی ژیان له تاریکایی کوفری ئەوانه وه وهر بگریته و تیکه ل به وه حیی خوی گه وروی بکات؟! ئەمه رازیوونه به ئاراسته وانیتی جاهیلیهت، جا که بهمه رازیبه، وجودی

خۆى بۆچىيە؟! ئەم ئوممەتە كە لە سەرەتايەو بە پېشەوايەتى و رابەرپىتى كۆمەلگەى مرقۇفايەتى ھىنراوئەتە كايەو، ئىتر كە واز لە و رابەرپىتىيە دەھىئىت و دىد و پى و پىناسە، يان رپسايەكى رەوشت، يان بزاون و ھەلۇسپىتىكى كوفر و جاھىلىيەت دەگىرپتە بەر، ئىتر ھەبوونى «سەربەخۇ»سى خۆى چۇن دەمىئىت؟! ئەم ئوممەتە بەم قورئانەو ھەراوئەتە بزاونى گۇرپانكارى، تا دىد و تىروانىن و پىناسە جاھىلىيەتە كان دەربارەى گەردوون و ژيان و مرقۇف بگۇرپىت، تا جىھانپىنىيەكى عەقائىدىي راسىت و دروستيان بداتى، تا ھەست و ئىنتىھاي راسىت و دروستيان لە ناودا دروست بكات، تا رەفتار و رەوشتىكى پارسەنگ و راسىت و دروستيان بخاتە بەردەست كە بزاون و ھەلۇسپىتى راسىت و دروستى لەسەر بىنا بكنە، تا كۆمەلگەىكى ئاسوودە و سىستەمىكى دادپەرورەپىتىيە ھوكمرانىي لەسەر دابمەزىنن، تا تاك و كۆكانى ژىر سايەى و جوودە ئىسلامىيە كە تىر و ئەمان و پارسەنگ بژىن و لە سايەى ئاراستەى دىندارىي دلسۇزانەدا سەرنج بەنە ھەقىقەتە رەھاكانى وەھى، لە گەردوون و ژيان بگۇلئەو و خالق و مەخلوق بىناسن و رەنج و وزەى سالىھانەى مرقۇفايەتى بخەنە گەر، تا رپسايەكى و جوود كەشف بكنە و خىروپىرى سەرزەمىن بۇ كامەرانىي مرقۇفايەتى دەستەبەر بكنە، تا دلۇدەروون و ھزر و ھۇش و وىژدان و ھەستيان بەرەو خواناسى و دادى كۆمەلەيەتى و پارسەنگىي پەيوەندىيەكانى يەكترىناسىن (تعارف) ئاراستە بكات، نەبادا پروو بكنە شىرك و كوفر و جاھىلىيەت و ھەموو وزە و تواناكان لە كارەسات و ناسۇرى شەپى كاولكارىدا بەكار بھىنن و دەسەلاتدارە خاوەن ھىزەكان موستەزەفەكان بچەوسىننەو و ولاتيان بەتالانكارى پروتپىننەو. ئەم ئوممەتە دەپىت بەم قورئانە ئەو كۆمەلگە و دەولەتە خواوئىستىيە بھىئىتە كايەو، تا پى لە مونحەرىفاتى ئەھلى شىرك و كوفر و جاھىلىيەت بگىرپت و نەھىلپىت لەو زىاتر ھەوا و ھەوەسىيان بكنە رپىياز و بەرنامەى ژيانى مرقۇفايەتى و ھەموو مرقۇفايەتى، بۇ ھىنانەدى بەرژەوئەندى خۇيان بھارن!

دەپىت سەركردايەتى و رابەرپىتى و ئاراستەوائىتىيە مرقۇفايەتى و بەگەرخستنى وزەكان بەدەست ئىيان و ئىياندارانەو ھەپىت، دەپىت جەلەوى رپنشانندان و فەرمانكردن و بەرھەلستىكردن لەدەست سەركردايەتىي كۆمەلە خواوئىستەكەدا پىت، كە بە وەھىيى خوايى پەرورەدە بوو و دىد و پى و بزاون و ھەلۇسپىتى لە قورئانەكەى خواى گەورەو ھەرگرتوو، نەك لەسەر

ئەزمۇنى بەشەر و دید و پئی بەشەر و بەرژەوندیی بەشەر گۆش کرایتت. لەم روانگەوہیہ کہ قورئان زۆر پۆشن و راشکاو و بنپرانە دەفەرموویت ئەی ئەهلی قورئان بۆتان نییە هیچ جۆرە ئاراستە یەک لە ئەهلی کیتابەوہ -چ جای کافران و موشریکان و بیدینان- وەر بگرن. هیچ، چونکہ وەرگرتنی ہەر گۆشە نیگایە کی دید و تیروانینی جیہانبینی، یان پئیسایە کی رەفتار و رەوشت، یان ہەر ھەلوئیستیکی بزاون و سرەوت مانای باوہرەبەخۆنەبوون و بەزینە، مانای ھەست بە کہموکورتیکردن و ورەبەردانە، مانای وەلکردن و واژھێنانە لە پێشەواہیہ تی و رابەریتی و سەرکردایەتی مرقفایە تی کہ ئەرکی ئەم ئوممەتە موسلمانە یە و بۆ ئەم ئامانجە سەرەکییە گرنگە ھاتووہ تە کایەوہ. بەباریکتیشدا مانای واہ مەنھەجە خواہیہ کہ کہموکورت و نوقسانە و پئویستە بە دید و پئی جاھیلییەت و ئەزمونی ئەھلی شیرک و کوفر پیر بکرتتەوہ! مانای واہ مەنھەجە کہ ی خوای تاک و پاک توانای پەرورەدەکردن و بەرزکردنەوہ و راقیکردنی مرقفی نییە بەرەو ریکخستنی کۆمەلگە و ئیدارە ی دەوڵت و دامەزراندنی شارستانیتی کہ خەلکی لە سایەیدا کامەران و ئاسوودە بین و بۆ خواناسی لی بپین! ئەم مانایە زۆر دژوار و شاراوہیہ. ئەمە خۆی لە خۆیدا خسانی کوفرە بۆ ناو بازنە ی باوہر، گەرادانانی جاھیلییەتە لە کینگە ی ہزر و ھۆش و سەرەتای ئالوودەکردنی دل و دەروون و پەژموردەیی پۆحی دیندارە کہ لەوانە یە لە سەرەتاوہ ھەست بەو دژواریتیہ نە کات، تا دل کرمی و ئیمان کلۆر دەبیت و ھستی دینداریی گەندەل دەکەویتتە پەراویژەوہ، ئەوہش ری بزرکردن و خۆدپۆراندنە.

بەری کوفر بەرانبەر ئەم دین و ئوممەت و بزاونتە یەکن:

ئەھلی کیتاب و موشریکە کان هیچ شتیکی -وہ کوو ھەولی گومراکردنەوہ ی موسلمانان و ری پئی بزرکردن- خولیای سەریان نییە، لە ھەموو شتیکی زیاتر بە لادانی موسلمانان لە دینە کہ یان خەریکن و شەو و پۆژ کۆمەلکارانە لە پلان و پیلانی ئەمەدان «مەنھەج»-ە کہ لاواز بکەن، «ئوممەت»-ە کہ پەرتەوازە و لەتوپەت بکەن و «بزاق»-ە کہ بوہستینن، یان ئاراستە کہ ی بگۆرن! چونکہ دەزانن قەلای ئوممەت و سەرچاوی ئاراستە ی بزاقە کہ (مەنھەج)-ە خواہیہ کہ یە. دەزانن عەقیدە کہ قەلا و قوللە و پەرژینە، سەرچاوە و پالئەر و وزە ی بەردەوامبوونە. ئەھلی

جاهیلیهت هەر له کۆنهوه ئەم خاڵه‌ی هیزی ئوممهت و بانگه‌وازه که ده‌زانن، پاده و بری کاریگه‌ریه که‌ی ده‌زانن، بۆیه هەر له‌و پۆژه‌ی ئەم ئوممهت و بزواته‌ی هاتوونه‌ته کایه‌وه تا ئەمڕۆ، له هه‌موو قۆناغه‌کانی میژووی ئوممهت و بانگه‌وازه که‌دا هەر خه‌ریکی شیواندنی عه‌قیده که‌ بوون، سوور بوون له‌سه‌ر که‌مکردنه‌وه‌ی کاریگه‌ریتییه که‌ی، به‌رده‌وام گورزیان به عه‌قیده که‌ کیشاوه و پلانیان داناوه که‌ نه‌هیلن ئوممهت‌ه که‌ له عه‌قیده که‌ باش تی بگات، تا بزواته که‌ بوه‌ستیت، تا ئوممهت‌ه که‌ به‌ گومرایی بمی‌نیه‌وه و ورده ورده بزوات و کومه‌لکاریه که‌ی له‌ده‌ست بدات و لاواز ببیت، ئەو کاته‌ش خستنی ئاسان ده‌بیت!

هەر له‌یه که‌م پۆژی ده‌رکه‌وتنی دین و ئوممهت و بزواته که‌یه‌وه تا ئیستا؛ ئەه‌لی شیرک و کوفر و جاهیلیهت له‌وه دُنیا بوون که‌ کوشتار و جه‌نگ و حه‌مله‌ی ریشه‌کیشکردنه‌کانیان کاردانه‌وه‌ی جیهاد و شه‌هیدبوونی لێوه دروست بووه، بۆیه تا بۆیان لوا‌بیت ئەو شه‌ره ده‌سته‌ویه‌خه‌یان به‌رانبه‌ر ئوممهت پانه‌گه‌یان‌دووه، در‌یغیشیان له قۆستنه‌وه‌ی هه‌لی ریشه‌کیشکردنی نه‌کردووه، به‌لام به‌رده‌وام هه‌ولیان داوه -به شه‌ری واته‌وات و گومان رواندن و دوودلی دروستکردن- «مه‌نه‌ج» ه که‌ بشی‌وین و «ئوممهت» ه که‌ی لی دوور بخه‌نه‌وه و ئاراسته‌ی «بزاف» ه که‌ بگورن، یان کومه‌لێک دیدی لیل و تیروانینی پیشوو و پیناسه‌ی چه‌وت تیکه‌ل به عه‌قیده که‌ بکه‌ن، بۆ ئەمه‌ش هەر له کۆنه‌وه تا ئیستا دوورپووه‌کانی ناو کومه‌لگه‌ی ئوممهت‌ه که‌یان به‌کار هیناوه که‌ سه‌رزاره‌کی موسلمان‌تیبیان نیشان داوه و له ناخیشدا کافری موته‌لق بوون و پردی په‌رینه‌وه‌ی پلان و پیلانی دوژمن بوون که‌ ئەسه‌پی شه‌ره‌نگیزانی کوفر بوون بۆ په‌رینه‌وه‌ی ناو به‌ره‌ی ئیبا‌نداران، بۆ سه‌مینی ریزی داعییان و هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی هیزی موجاهیدان، ئا ئەمانه که‌ دوورپوون و که‌شفکردنیان زه‌حمهت ده‌بیت، زۆر ئاسان ده‌که‌وته‌نه به‌رده‌ستی ئەه‌لی کوفر و ده‌بوونه‌ دارده‌ستی دوژمنان، ده‌بوونه‌ چاو و گوئی دوژمن، له دارولئیسلامدا ده‌بوونه «بۆق» ی شه‌ری واته‌وات و شه‌پیووری شه‌ری سارد و گه‌رم. ده‌بوونه ئەه‌لی پروپاگه‌نده‌ی دژ، تا موسلمانان له دینه‌که‌ سارد بکه‌نه‌وه و نه‌هیلن وزه‌ی تر به‌گه‌ر بخه‌ن. له به‌رانبه‌ریشدا ده‌که‌وته‌نه مه‌دح و سه‌نای به‌رنامه‌ی جاهیلیهت و پیا‌ه‌لدانی پیشه‌رو و ناودارانی کوفر، تا لای خه‌لکیان شیرین بکه‌ن! ده‌که‌وته‌نه مه‌دحی دید و رپی کوفر و بزوات و

هه‌لۆیستی شیرک و دەستوور و سیستەمی جاهیلییەت. بەردەوام هه‌لۆیان دەدا ناودارانى
 جاهیلییەت بە پیشەنگى شیاوی مرقایەتی بناسین، تا وه‌لائی خه‌لکی له‌ پیغه‌مبه‌رانی خوا
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیاوچاکان و پیشه‌روانى خوایستی دارن. ئەم هۆشدانەى خواى گه‌وره‌ له‌ و
 روانگه‌ دژواره‌وه‌ دیت که وریا بن، هه‌زه‌رتان له‌وه‌ هه‌بیت که گوپرایه‌لى غه‌یری خوا و
 پیغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و سه‌رکردایه‌تی ئیانداری خۆتان نه‌که‌ن. ده‌نا گومرا و
 سه‌رگه‌ردان ده‌که‌ون و غه‌زه‌بى خواى گه‌وره‌شتان دپته‌ سه‌ر!

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٣٠﴾﴾، ئەمه
 هۆشداریه‌كى ترسینه‌ره، چونکه هه‌یچ شتیك لای موسلمانان كۆلى خه‌م قورس ناكات به‌قه‌د
 ئەو خه‌مه‌ى ده‌ترسینیت که بکه‌وێته‌وه‌ بازنه‌ى كوفر - که دواى خواناسی و خواپه‌رستیه‌كه‌ى
 دووچارى شیرک بپه‌ته‌وه‌- که پى بزر کات و بگه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر جاهیلییەت، دواى به‌ره‌و
 به‌هه‌شت چوون پى بزر کات و به‌ره‌و دۆزه‌خ که‌وتیته‌ پى. هه‌یچ شتیك وه‌كوو ئەوه‌ نایترسینیت
 که هه‌موو هه‌ست و نه‌ست و بزوت و هه‌لۆیستیكى بۆ په‌زامه‌ندیی خواى میه‌ره‌بان بوو، که‌چی
 وا ئیستا خه‌میته‌ بکه‌وێته‌ به‌ر سزا و غه‌زه‌بى خواى ده‌سه‌لاتدار و کارزان. دل و هزر و
 وێزدانى موسلمانى دیندار و سه‌رراست ته‌حه‌مولی بیستنى ئەمه‌ ناکات، چ جاي که‌وته‌ ناوى.
 ئەم هه‌ره‌شه‌ خوایه‌ نیشان «سیگنال»ى سوور و زه‌نگى هۆشدارى و هاوارى هه‌ره‌شه‌یه‌ که
 نه‌که‌یت! نه‌که‌یت گوپرایه‌لى هه‌یچ که‌س له‌ ئەه‌لى شیرک و كوفر و جاهیلییەت بیت، هه‌رچه‌ند
 ناودار و گه‌وره‌ و گه‌رنگ ناسینراين. نه‌که‌یت به‌ هه‌یچ شیوه‌یه‌ك گوپرایه‌لى که‌س له‌ ئەه‌لى
 کیتاب بکه‌یت و وا بزانیته‌وه‌ وانیش وه‌كوو تو دیندارن! ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٣٠﴾﴾.

ئیمه‌ش ئەمپۆ له‌ به‌رانبه‌ر ئەو ئاراستانه‌ى وه‌حیداین، هه‌ر وه‌كوو که نه‌وه‌ى یه‌که‌مى
 ئوممه‌ته‌که‌ به‌رانبه‌رى بوو، ئەم قورئانه‌ ئیمه‌ش -هه‌ر وه‌كوو ئەوان- ده‌دوینیت، ئەوه‌ى به‌وانى
 ده‌فه‌رموو، وا به‌ ئیمه‌ش ده‌فه‌رمووێته‌وه‌، ئەوه‌ى هه‌لۆیستی سه‌رنجدانى حه‌قیقه‌تییكى تری
 بزوت و هه‌لۆیستی: ﴿وَمَنْ يَعْصِمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٣١﴾﴾، ده‌بیت داعیانی سه‌رده‌م

باش له گه ل هم حه قيقه ته دا په فتنار بکهن و به ته وای له وه دلنیا بن که پئی نازادی و پرزگاری و ناسووده یی و له پابه ندبوندا به مهنه جه که ی خوی گه وروه و به س. پابه ندبون به په یامه که ی خوی کردگار و زیندوو به ناگا.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - له گه ل ه و ه مو و سوز و نهرمونیانی و میهره بانیه دا- زور توند و سه ختگی رانه ناراسته ی یاوه رانی له بواره کانی «عه قیده و مهنه ج» ه که یدا ده کرد و ه لویستی بنبری پی ده گرته بهر. له کاتیکدا که له بواره کانی راویژ کردن و وه گرتن و سوود لی کردنی نه زمونی ژیانی کرده یی خویاندا و نه بوو، پرسی پی ده کردن، راویژی له گه لدا ده کردن، پئی پی ده دان له بواره کانی ژیاندا وه کوو چاندن و پلانی جهنگ و هاوشیوه پاندا خویان له نه زمونی خویانه وه وهرگرن و کاری پی بکهن، چونکه نه م بوارانه په یوه ندییان به ناراسته وانی دید و تیروانینی عه قایدی و حاکمیتی یاسا دپارشتن و حوکمرانی و دادوه ریکردنه وه نه بووه، په یوه ندییان به (وه لاء و به راء) وه نه بوو، واته دؤستایه تی و دوژمنایه تی و په یوه ندی بهستن و ئینتیا که هه مووی بزوت و ه لویستی عه قایدین، جیاوازی نه م بوارانه ش پؤشنه. چاندن و بهر هه مهینان، یان سه نگره ره لکه ندن و دیاری کردنی بهر ی روو به روو بوونه وه و مهیدانی جهنگ شتیکن و نه و بواره عه قایدی و حاکمیتیانه شتیکی ترن، نابیت تیکه ل بکرین، نه ویان دید و پئی شه رعه و نه میان زانست و نه زمونی ژیانی ناسایی.

ئیسلام بو نه وه هاتووه که به مهنه جه که ی خوی گه وره ژیانی کومه لگه ناراسته بکات و ئیداره ی ده ولت ریک بخت. نه وه هه ر نه و ئیسلامه یه که هزر و بیر و ژیری، ناراسته ی بیرکردنه وه و سه رنجدان و زانین ده کات، تا سوود له هه موو داهیناتیکی ماددی له چوارچیوه ی نه و مهنه جه دا وهر بگیری ت.

ئیمامی نه حمه د له عه بدوللای کوری ثابتوه ده گیرېته وه که عومه ری کوری خه تتاب (خوا لپی رازی بیت) هاته خزمه ت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و عه رزی کرد: (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي مَرَرْتُ بِأَخٍ لِي مِنْ قُرَيْظَةَ، فَكَتَبَ لِي جَوَامِعَ مِنَ التَّوْرَةِ أَلَا أَعْرِضُهَا عَلَيْكَ؟ قَالَ: فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَقُلْتُ لَهُ: أَلَا تَرَى مَا بَوَّجَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فَقَالَ عُمَرُ: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَسُولًا،

قَالَ: فَسُرِّيَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ أَصْبَحَ فِيكُمْ مُوسَى ثُمَّ اتَّبَعْتُمُوهُ، وَتَرَكْتُمُونِي لَضَلَلْتُمْ، إِنَّكُمْ حَظِي مِنَ الْأُمَّمِ، وَأَنَا حَظُّكُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ^(١)، وَاثَا: «ئەي پيغەمبەرى خوا فەرمانم بە برايه کى جووله کهم له هۆزى به نوو قوره يزه کرد که چەند کۆپرگه يه کى ته وراتم بۆ بنوو سيته وه. ده فەرموويت نيشانتى بدهم؟ عه بدوللاى کورى سابت ده فەرموويت: "پرووى پاکی پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گۆرا" (واته تو پرەبوونى لىوه دەرکه وت)، عه بدوللا ده فەرموويت: به عومەرم وت: نابىنيت چۆن پرووى پاکی پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (له کرداره کهت) گۆرا؟ عومەر فەرمووى: رازىبووم که خواى گه وره به روهر دگارمه و ئىسلام دينمه و محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پيغەمبەرمه، عه بدوللا ده فەرموويت: پرووى پاکی پيغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه شبووه وه و فەرمووى: به وهى گيانى منى به دهسته، ئەگەر موسا (سهلامى خواى لى بيت) بيته ناوتانه وه و من وهل بکهن و شوين ئەو بکهون، گومرا دهن. ئيوه پشکى منن له گه لان و منيش پشکى ئيوه له نيرراوانى خوا». له رىوايه تىکى تر دا هاتوه که فەرمووى: (لَوْ كَانَ مُوسَى وَعِيسَى حَيِّينِ لَمَا وَسَعَهَا إِلَّا اتِّبَاعِي)^(٢)، وَاثَا: «ئەگەر موسا و عيسا (عليهما السلام) زىندوو بوونايه هەر دهبوو شوين من بکهوتنايه (بۆيان نه بوو باوه ريان به من نه هينابايه و شوين من نه کهوتنايه)».

ئەمه رينايى پيغەمبەرى خوايه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (ئەوه هه لوئىستى مه عسومانه يه تى له وه گرگتن له ته وراته وه، که له ئەسليدا په يامى خوا بووه و سهيدنا عومەر (خوا لئى رازى بيت) بۆ ئەوهى وه رنه گرتوه که لئى ئىسلامى پى پر بکاته وه).

له ئىسلامدا پى له وه نه گىراوه - له پروانگه ئىسلام خۆى و له چوارچىوهى عه قیده و شه ريعه تکه يدا - سوود له ئەزموونى مرؤفايه تى وه رىگيريت، مادام له بوارى ئەزموون زانستى و ته کنؤلۆژىاى پرووتدايه، له گه ل په يوه سترکردنه وهى به دید و تپروانىنى دينيانه ئى موسلمان که

(١) ئەحمەد (١٥٤٣٧)، ئىبنو حەجەر: فتح الباري (٧١١٤)، شىخى ئەلبانى (رحمه الله) له (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ٣٢٠٧) دا ده فەرموويت: حەسە نه.

(٢) شىخى ئەلبانى (رحمه الله) له (إرواء الغليل/ ١٥٨٩) دا هه موو ريگاكانى ئەم رىوايه تانهى هيناره ته وه و به دواد اچوونى بۆ کردوون، له كۆتاييدا ده فەرموويت: به كۆى سه نه دى رىوايه ته كانى ده بيته (حەسەن)، ده سفه رموويت: ئەوه يان که ناوى سه يدنا عيساى تيدا هاتوه: (لَوْ كَانَ مُوسَى وَعِيسَى حَيِّينِ لَمَا وَسَعَهَا إِلَّا اتِّبَاعِي) (منكر) ه.

ئەمانە نىعمەتى خۇاى گەورەن. خۇاى گەورە ئەو كەسانەى پېنابى كىردوۋە تا ئەو داھىئانە بىكەن، يان ئەو دياردە و پېسايانەى «وجود» كەشف بىكەن و بۆ بەختە وەرىسى مۇقىسى بەكار بھىننەو، بۆ خېر و خۇشى كۆمەلگەى مۇقايەتتى تەرخان بىكەن، ئىسلام ئەمە ھان دەدات، تا خىروپىرى زەوى بۆ كامەرانى خەلكى دەستەبەر بىرىت.

ئەمما وەرگرتنى دىد و تىروانىن و پېناسەى گەردوون و ژيان و مۇوق و ئىكدانەو و شىكار و ناساندنى وجود و دىارىكىردنى مەبەست لە وجود و مەبەست لە دروستكىردن و ژيانى مۇوق، يان وەرگرتنى پېساي پەفتار و پەوشت، يان بىنەماى دابونەرىت، يان ياسا و پېسا و دەستوورى ژيانى تاك و كۆبۆ كۆمەلگە و دەولەت لە ئەھلى كىتابەو، ئەو بە ھىچ شىوہەك ناشىت و نابىت، چونكە چارەنووسەكەى كەوتنە شىرك و كوفرو جاھىلىيەتەو، ئەمە ئەو ھۆكار و بواریە كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) تۇرەبوونى خۇبى لى پراگەياندى، ناشىت ھىچ پېسا و پىرگە و لاپەپەكەى لىوہ وەر بىگىرىت. ئەمە بواری كوفرى زەق و پاشكاوہ و ھەر كەسىك لە تاك و كۆى ئوممەتى مۇسلمان بىكات، ئەو بە دۇنيابىوہە كەوتوۋەتە كوفرى زەق و پاشكاوہە. ھۆشدارى و ھەپەشەى ئايەتەكە و واتاى تۇرەبوونەكەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەمە دەگەپەن.

ئەمما ئىمە كە خۇمان بە مۇسلمان دەزانىن و لافوگەزافى ئىسلامەتى لى دەدەين خودى ئىسلامەكەش لە پۇژھەلاتناسانەو وەر دەگرىن! تىگەبىشتىن لە قورئان و سوننەت لە وانەو وەر دەگرىن! جگە لەوہى كە دىد و تىروانىن و جىھان بىنەمان لە فەيلەسووف و بىرمەندانى يۇنان و رۇمان و ئەوروپاى و ئەمىركاىيە كانەوہ وەر دەگرىن. دەبىنىن شىوازى ئاراستەى كۆمەلگە و سىستەمى حوكم و ياسا و پېساي دەستوورىان لەو سەرچاۋە گەنىو و لىخن و شىلوۋوہە وەر دەگرىن! تەننەت پەفتار و پەوشت و دابونەرىتى كۆمەلايەتېشان لەو زەلكا و زۇنگاۋە ئەخلاقيەوہە وەر دەگرىن كە ئەو شارستانىتېيە ماددەپەرستەى پۇژئاۋا ھىناۋىتېيە كايەوہ! ئەو شارستانىتېيە دوور لە دىنە -ھەر دىنىك بىت- سەربارى ئەم ھەموو ئىنجىرافە، وەرگرتنى جىھان بىنى و پېساي پەوشتى و بەھا و قىيەم و ياسا و دەستوور و سىستەمى حوكم لەو پۇژئاۋا بىدېنەوہە وەر دەگرىن و لافوگەزافى مۇسلمانىتېش لىدەدەين، كە بەخۇا مۇسلمانىن و

زۆریش موسلمانین! ئەمەش پالانتە و چەواشە کارییە که که گوناحە کە ی لە گوناحی کوفره زەق و راشکاوه که زیاتره. ئییمە بەم رەفتاره کوفریانە شاھیدی درۆ دەدەین، گوایه ئیسلام که موکورت و نوقسانە و پتویستی بە تەواوکردن و پرکردنەو هەیه. ئیسلام شکستی هیناوه و نەیتوانیوه کۆمەلگە و دەولەت ئاراستە بکات، بۆیه موحتاجی ئاراستە کوفری دەرە کی بووین! ئەمە زۆر خەتەرە و زۆر لەو کوفره زەقە ئاشکرا و راشکاوه دژوارترە.

ئیسلام مەنەجە، دید و رێباز و بەرنامەیه و لە هەموو لایەتیکی جیهانبینی و پەروەشت و قبیەم و دەستووریدا تاییەتمەندیی خۆی هەیه چ لە سیفەتە جیاوازه کانی دید و تیروانین و پیناسە عەقائیدیەکانیدا بێت دەربارە ی گەردوون و ژیان و مەرۆف و پینکەتە و پەبوەندی نیوانیان و چارەنووسیان، چ دەربارە ی ئاراستە ی تاک و کۆی ئوممەت و کۆمەلگە و دەولەتی خۆی، چ دەربارە ی ئەو بنەما و رێسا و زەمینە عەقائیدیە فیکریانە ی لایەنە کانی سیاسەت و ئابووری و کۆمەلایەتی و پەبوەندیە کانی خۆی لەسەر دادەمەزرینیت. ئیسلام مەنەجە چیکە بۆ ئەو هاتوو پێشەوایه تیبی مەرۆفایەتی بکات و بەرەو خواناسیان بەنیت، ئەو لەگەڵ ئیسلامدا زۆر پێچەوانەیه که لە غەیری ئیسلامەو رێباز و بەرنامە وەر بگیریت، لەگەڵ پێشەوایه تی و پێشەویتی و رابەریتیشدا ناگونجیت، ئوممەتیک لەولاوه بۆ رابەریتی مەرۆفایەتی گوش بکریت و لەملاوه دید و رێ و قبیەمی غەیره بگریته بەر. ئەمە چۆن پیکەوه دەگونجین؟ ئەم مەنەجە بۆ ئەم ئوممەتە هاتوو، تا بە مەرۆفایەتی بگەیه نیت، تا مەرۆفایەتی بخاتە سەر دید و رێی خۆی. ئەرکی سەرشانی داعییانی سەردەمیش هەر هەمان ئەرکی نەوێ یە کەمی ئەم ئوممەتەیه، ئەوان که ئوممەتە کەیان ساز دەکرد؛ بەرنامە کەشیان بۆ دادەریژرا و بە پرووداوه کان و چاودێری و ئاراستە ی ئەم قورئانەش پەروەردە دەبوون، تا که دینە کەیان بۆ تەواو کرا، ئوممەتە کەشیان پینگە یشت و بزواتە کەشیان ئەو نەندە بەهیزبوو که کۆمەلکارانە دینە که بگەیه نە گەل و نەتەوه و کۆمەلگە کانی تری مەرۆفایەتی سەردەمی خۆیان. واشیان کرد، زۆر بە لێو شاوەبیش ئەنجامیان دا. داعییانی سەردەمی ئیسلامیش دەبیت ئەو بزانی که هەر بەم مەنەجە خوایه دەبیت تاک و کۆی ئوممەتە که پەروەردە بکەن و بەپێی ئەم مەنەجەش بزوات و هەلویست وەر بگرن، که پینگە یشتن، دەکەونەوه سەر هەمان رێبازی بانگەواز و

ئاراستەى جىھانىيان و پېنىشانىدەرتىيان بۇ ئەو ھەموو خىر و چاكە و سوودمەندىيەى ئەم دىنە بۇيان مەسۇگەر دەكات. غەيرى ئەم مەنھەجە بۇ ئەم ئوممەت و بزاوتە شىاو نىيە، ھىچ مەنھەجىكىش ئەم مەسۇقاىەتتە قوتار ناكات، غەيرى ئەم دىنە كە سىيا و مۆرك و سىفاتى تايىتەى و جوداى خۇى ھەيە، كات و شوپن و حالەتى نەوھەكانى مەسۇقاىەتى ھىچ يەككىك لەو سىيا و مۆرك و سىفەتە تايىتەتتەى لى ناكەنەوھ.

مەسۇقاىەتى سەركەوتنى چاكى لە بوارەكانى دەستەبەركردنى ھىزە گەردوونىيەكاندا بەدەست ھىناوھ، لە جىھانى پىشەسازى و تەكنۆلۇژىيا و پزىشكىدا ئەوئەندەى بەرھەم ھىناوھ دەلئىت موعجىزەن، لە چاومەنى كۇندا ھەر موعجىزەشەن، بەردەوامىشە لە وەدەستەتتەى سەركەوتنى تردا، بەلام ئايا كارىگەرى ئەم سەركەوتنەنى زانست لە ژيانى مەسۇقاىەتتە چەند و چۇنە؟ كارىگەرى لە لايەنى دەروونى مەسۇقاىەتتە چەند و چۇنە؟ ئايا بەختەوھى پى دەستكەوتوھ؟ ھىمنى و ئارامى و ئاسوودەى دەستكەوتوھ؟ كەوتوھتە ئاشتى و ئەمانەوھ؟ نەخىر، نارەھەتى و پشوى و ترس و بىمى زىاتر بووھ، نەخۇشى دەروونى زۇرتتر بووھ، نامۇبى رەوشت و لاسەنگى و بزىبوونى بەھا زۇرتتر بووھ، دەستدرىژى و تاوان و خراپەكارى زۇرتتر و چىرت و ئالۇزتر بووھ، بوارى زۇرتترى لە كات و شوپندا گرتوھتەوھ.

ئاراستەوانانى جاھىلىيەتى سەردەم ناھىلن ئەم مەنھەجە خوايىە - بە بەھانەى ئەوھى كۇنەپەرسىتتە - روون بىرئەتتە، واى پىناسە دەكەن كە سۆزىكى دەروئىشىيە بۇ مېژووبەكى رابوردوو. ئەوان بەم نەزانىنە، يان گىلىيە ئەنقەستە، يان بەم نىيەت و مەبەستە گلاوھىيان، ئەم مەسۇقاىەتتە لە وەرگرتنى تاكە مەنھەجە خوايىە كە مەحرۇمدەكەن، كە شىاو و بە تىوانايە ھەنگا و بە ھەنگا و تاك و كۆى كۆمەلگەى مەسۇقاىەتى بگەيەتتە كۇتا ئاستى ئاشتى و ئەمان بگەيەتتە لوتكەى بەختەوھى و ئاسودەى و كامەرانى، بگەيەتتە لوتكەى راقىبوونى مەسۇقاىەتتە، بە بەرزكردنەوھ و پارسەنگەردنى گەشەى رۇح و ئاسوودەى دەروون و چىژى جەستەى، بەلام ھەقىقى مەنھەجە خوايىە كەيان كەنارداوھ و ناھىلن خەلكى بىگەنى!

ئىمە كە باوھەمان بەم مەنھەجە ھەيە، دەزانىن خەلكى بۇچى و بۇ كۆى بانگەھىشت دەكەين، ئىمە ئەو واقىعە ئالۇزە جەنجال و پشوى جاھىلىيەتى سەردەم دەبىنىن، بۇنى ئەو زەلكا و

زۆنگاۋ و گۆلاۋە بۆگەنە دەكەين كە مۇڧايەتتى تىدا دەگەوزىت، بەلام لەوسەرى ئاسۆشەۋە
 ئالا شەكاۋەكى ئازادى و پزگارى دەبىنن كە بە ماندوۋانى بىبابان و تىنۋانى دەشتى بىروۋنى
 شىرك و كوفەر و جاھىلىيەت ئومىد دەبەخشن. ئىمە چاۋمان لەو ترۆپكە نورانىيە كە
 نقومبوۋانى زەلكاۋەكى جاھىلىيەت خۇزگەى بۇ دەخۋازن كە دەستىان بىگاتى. لەۋەش دۇنيا
 بن كە ئەگەر سەركردايەتى و پابەرىتى و ئاراستەۋانانى مۇڧايەتى پەى بەۋ مەنەھجە تاقانە
 خۋايىيە نەبەن و نەىگرنە بەر، زىاتر بە جاھىلىيەتدا پۇدەچن. زىاتر وىل و سەرگەردان و گومرا
 دەبن و ھەموو مېژوۋى مۇڧايەتتە كەش دەكەنە ناسۆر و ژان و كارەسات. بەھايەكى جوان و
 قىيەمىكى بەرپىز ناھىلنەۋە و ھەموۋى دەكەنە قوربانى سامان و سەرمایەى كەلەكەبوۋىان.
 يەكەمىن ھەنگاۋى قوتاربوۋن ناسىنەۋەى ئەم مەنەھجە، ۋەرگرتن و بىۋەپابەندبوۋىتى، تەنھا
 ئەم مەنەھجە، بى تىكەلكردنى بە دىد و پى و بەرنامەى تر. ھەلگىرانى ئەم مەنەھجەش دەبىت
 دۇنيا بن و سوور بن لەسەر ئەۋەى كە بە ھىچ كلۇچىك و لە ھىچ لايەتتىك و بە ھىچ پادە و
 بىرك لە جاھىلىيەتەۋە ۋەرناگرن، تا مەنەھجەكە ھەر ۋا بە ساف و پروۋنى، بە چاك و
 بىگەردى، بە دەگەنى و كارىگەرئىتى تايبەتى خۋىەۋە بمىتت، ئاۋاش ئاراستەى مۇڧايەتى
 بەرەۋ ئاسۆى خۋاناسى و نوورى خۋاپەرستى بەرز دەبىتتەۋە، تا ئەۋكاتەى خۋاى خاۋەن بە
 قەدەرى خۋى ئامانجەكە لە واقىعى زىندوۋى مۇڧايەتتە بە تەمكىنى دىنەكەى دەھىنئىتە دى.
 جا لىرە بىت يان لەۋىى ئەم سەرزەمىنە بەرفراۋانە. ئا ئەمە ئەۋ پىنشاندانەيە كە خۋاى
 كارزان و كارجان دەبوىست بىخاتە بەرچاۋى ئوممەتە مۇسلمانەكەى يەكەم، تا بزاون و
 ھەلۋىستى عەقائىدىيانەى خۋى لەسەر بنىات بىت. ئەم ئاراستەيە ئىستاش ھەر ۋايە و بۇ
 ھەموو كات و شوئىتتىك و نەۋەيەكى نوۋى ئەم ئوممەتە مۇسلمانە جۋامپىرەيە.

پاشکویه کی پیویست

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِّ لَهُمْ بِآتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾﴾ النحل: ١٢٥ - ١٢٨

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾: کراو (مفعول به) یه که ی لابردووہ که ده شیت ته قدیره که ی: (ادع الناس) بیت، چونکه بانگه وازه که گشتییه و هه موو خه لکی سه رزه مین له هه موو کات و شوینیکدا ده گریته وه . ده فہرموویت: «خه لکی بانگهیشتی ریبازه که ی خوی پهره ردگارت بکه که نیسلامه»، به رپرستی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیاری ده کات که ئه رکی جه نابت روونکرده وه ی دینه که یه، بانگکردنی خه لکییه بو وەرگرتن و پابه ندبوون و چه سپاندنی ئه م نیسلامه.

﴿بِالْحُكْمَةِ﴾: «به دانایی». داناییش ئه وه یه که قسه ی شیاو له کات و شوین و حاله تی پراوپر شیای خویدا بیت، بیگومان ئه مه ش ئه و حه قیقه تانه ن که وه حی روونیکردوونه ته وه، چونکه هه ریبه که یان پراوپر شیای واقیعه که یه، له رووی کات و شوین و حاله ت و رووداو و بکه ره کان و گونجانه وه، له گه ل گه شه ی ئوممه ت و بزوتی بانگه واز و حاله تی وجودی جاهیلیه تی به رانه ر له رووی هیز و گیانی قبولکردن، یان لی یاخیبوون و هه موو حاله تیکی تری دؤخ و که شی هاتنه خواره وه ی ده قه که، که وابوو بانگهیشتکردن به دانایی نیشاندانه وه ی به لگه خوییه کانن که به وه حی روونکراونه ته وه که پیناسه ی پراوپر و حوکی بنبری یه قینن.

﴿وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾: «به ئاموژگاریکردنیکی جوان و به سوود»، ئاموژگاری: رینیشاندانی دلسوزانه یه، وه کوو که پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بیت) کردوو یانه. هه روه ها رینیشاندانی باوک بو ئه ولاد و ماموستا بو قوتابی و ئه میر بو سه ربازانی و داعی بو خزمه کانی. واته با بانگهیشتکردنه که ت شیوه ی ئاموژگاریکردن بیت که رینیشاندانیکی راستی دلسوزانه یه، تا

به رانبه ره که شت پپی جوان و به سوود بیّت و، بیر له وه رگرتنی بکاته وه. ئاموژگارییه که ت که موژده و هوژدارییه خوئی له خویدا جوان و شیرین و به سه نده، چونکه فره مایشتی خوای گه وره یه. موژده یه: که ئاوا چاکه بکه ن تا پاداشت وه رگرن، ئاوا له خراپه دوور که ونه وه تا سزا نه درین، ئەمه خوئی جوانه، به لام و نیشانی بده ره وه وه کوو ئاموژگاریی دلسۆزان و به حه قیقه ته کانی خویان، تا به رانبه ره که ش پهی پی بیات که راسته و جوان و شیرین و به سوودن.

﴿وَجَدَلَهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾: «به و شیوازه ی که چاکترینه موناقه شه یان له گه لدا بکه»، ئەو که سانه ی ئاموژگاری ده کرین و، بانگه وازی خواییان ده خریتته به رده ست و بانگه یشتی دینداری ده کرین، بیگومان له ئاسته کانی تیگه یشتن و گوئیگرتن و جوانیی پره فتار و قه ناعه تکردن و به ره ه لستی و به ره نگار کردنه وه یان جیاوازن، جا ئەو که سانه ی که به دیدی خویان و ده زانن خاوه ن به لگه ن و دید و ری و هه لویستیان راست و په وایه، تو به جوانترین شیوه، به ئاشکرا و روشن و راشکاو، به پشوودریژی و سینه فراوانی و ریډانان، به شیوازه بالا و پارسه نگه کانی گفتوگو و دواندن و موناقه شه کردن باس و خواسیان له گه لدا بکه تا هیدی هیدی به کاوه خو هه له و چه وتی دید و ری و هه لویستیانیان بو پروون ده بیته وه و دلنیا دهن دید و ری و هه لویستی جه نابت راست و دروست و په وایه، سایان لیتی وه رده گرن و دینه سه ر دینی خوا، یان به دید پروونی له سه ر کوفر ده میهنه وه و به هانه ی ئه وه یان نامییت که گوایه دینه که بان لا پروون نه بوو، بویه شوینی نه که وتن، خوشیان و خوای گه وره ش ده زانیّت که له بهر لوتبه رزی و هه رالی و به رژه وه نندییه کانیان دینه که یان قبول نه کرد، نه ک له بهر نه زانین و دیارنه بوونی. ئەمه ش به سه بو «ئیقامه حوججه» له سه ر کردنیان.

هه ندیک له ئەهلی ته فسیر و بانگه واز ده فره رموون ئایه ته که پۆلین کردنی خه لکه که ی تیدایه که:

- هه ندیکیان ئاسان به دهم بانگه وازه گشتیه که وه دین که زۆرینه ی خه لکه په شوکه که ن.
- هه ندیکی تر خاوه ن ناو و سامان و پله و پایهن و پیویست ده کات به دانایی (بالحکمة) بدوینریت.

- هه ندىكى تر پولى گشتىي پوئىبىرىن، به ئاموژگارىي جوان كه سب ده كرېن.

- هه ندىكى ترېش خاوهن فېكر و ديد و دىنن، پيوست ده كات موناقه شهى هيدىيان له گه لدا بكرېت و له پرووى هزر و ژىرىيه وه قه ناعه تيان پې بكرېت كه ديد و رې و هه لوئىستيان هه له يه و دىنه كه راست و دروسته.

ده شېت ئه مه وا بېت، خه لكى له هه موو كات و شوپن و نه وه يه كى مرؤفايه تيدا ئه م جوړ و ئاست و پولا نه يان تيدا بېت، وه كوو كه له له ندهن و پاريس ده بىنرېن، هه ر وه كوو كه له هوزېكى ئه فرىقايش ده بىنرېن. ئه مه ش داعىي شاره زا و پسپوړ، ده قناس و واقيعزان زياتر ده توانييت پوئىيان بكات، به لام به گشتى ده قه كه داوا ده كات به م شپوه جوان و نه رمونىانه ي ته حه ددا، خه لكى بانگه شتى دىنه كه بكرېن.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾: «خوای په روه ردگارت خوئى شاره زايه، ده زانېت كئ وپل و گومرايه و رېبازى خوایی وه رناگرېت و شاره زايه و ده شزانېت كئ پئنايى خوایی وه رده گرېت و دىندارانه ده ژى». واتا: خوای گه وره له زانستى خوئدا كه بېسنووره (كات و شوپن و ماهيه ت نابنه به ربه ستى زانېنى) ده زانېت كئ به دهم بانگه وازه كه وه نايه ت و ياخى ده بېت، كه ي و چوون و بوچى؟ ده شزانېت كئ هيدا يه تى خوایی قبوول ده كات؟ كه ي و چوون و بوچى؟ ئه مه يان به رپرستېي جه نابت نيه، جه نابت پروونكر دنه وه ي دىنه كه ت له سه ره، به رپرستېي جه نابت (البیان، البلاغ، الشهادة، الدعوة) يه، خه م له وانه مه خو كه به كافرې ده مېننه وه: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوَّامِ الْكَافِرِينَ﴾ المائدة: ٦٨.

پروونكر دنه وه ي دىنه كه و خسته نه پرووى به لگه كانى و سه رنچرا كېشان بو ئايات و نيشانه كانى، له گه ل حه زه ر پيدانىان له ياخيوون و گوپنه دان و پشته ه لكرن كه به ته ئكيد سزاي خوای گه وره ي له دونيا و قيامه تدا به داوا دا دېت؛ ئه مه كارى جه نابته، به لكوو ئه قلىان به بانگه واز و بانگه شته كه بشكيت و دىنه كه وه رگرن، يان دليان راجه نييت و هوئش بخه نه سه ر دووچار بوونى سزاكه، يان له پروانگه ي هېنانه دىي به رژه وه ندى و سوود و قازانجىانه وه له وانه يه گوئ بو مؤزده دانه كه ت بگرن كه ئه گه ر دىن و دىندارىيان گرت به ر، به ته ئكيد له دونيا و

قیامه تدا پاداشت ده درینه وه. جه نابت ئەمانه پروون بکه ره وه، دینه که بیان وه کوو خۆی پی بگه به نه، شاهید به له سهریان که ئەوهی ئەوان له سه رین دینی خوا نییه، بانگه‌هشتیان بکه بو دینه که ی خوا که به وه حی بو تو هاتوو، ئەوه ئەو دینه یه که خوی گه وره قبوولیتی.

﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾: «ئە گەر سزاتاندا، با وه کوو ئەوه بیّت که خۆتانی پی سزادراون، ئە گەر لیتان دان، با له و ئاستی تاوانه که دا بیّت که کردوو یانه».

خوی گه وره دهیزانی که ئەو بانگه‌وازه خواویستییه راست و په وایه که به شیوهی ئامۆژگاری جوان و دانایی و موناقه‌شهی پارسه‌نگه وه، به نه رمونیانی و پشوو درێژیه وه ده خریته به رده ست خه لکی، حه تمه ن زور که س قبوولی ده کات و، دیته ژیر ئالای ته وحیده که وه، به لام به دلنیا ییه وه خاوه ن ده سه لات و زله یز و خاوه نی پله و پایه و ناو و سامانه کان، خاوه ن به رژه وه ندی و مادده په رسته کان - نه ک هه ر دینه که ت قبوول ناکه ن، نه ک هه ر به رن گاریت ده که ن- به لکوو هه ولی ئەشکه نجه و ئازاردان و ئە گه ر توانیان کوشتن و ریشه کیشکردتان ده دهن، حه تمه ن په لاماری تاکه لاوازه بی که سه کانتان ده دهن و ده یانکوژن، یان پاوه دوویانده نی، تالانیان ده که ن. جا ئە گه ر ئیوه له کاردانه وه یاندا هه قتان لیسه ندنه وه، با له سنووری حه قی خۆتان ده رنه چیت و به و راده و بر و چۆنیه تییه بیّت که ئەوان کردوو یانه، تا ره قناره که تان شه رع ی بیّت و له سنووری دادی خوی ده رنه چیت. ئیوه ی دینداران شه رع یکتان هه یه که ده بیّت پیوه ی پابه ند بن، بۆیه ناشیت له سنووری شه رع که ده رچن، له کاتی کدا که کاره که ی ئەوانی شی - که ده سترێژی و سته مه و ئەوان ده سپیشخه رن- ناواناوه سزا (عقوبه) و هه قسه ندنه وه که ی ئەمانی شی هه ر ناواناوه سزا، ئەوه به دیدی هه ردوولا سزایه، ئەوانی شی ده لێن ئاوا ده تانکوژین، شاربه ده رتان ده که ین، زیندانیتان ده که ین و مه حرومتان ده که ین، چونکه دینیکی تازه تان هیناوه!

﴿وَلَيْنَ صَبْرَتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾: «ئە گه ر دان به خۆدا بگرن و ئارامبن، ئەوه چاکتره بو که سانی ئارامگر و به سه بر».

له غه زای ئو حوددا که یاوه ران زانیان ۷۰ حه فتا یاوه ری به ریزیان لی شه هید بووه، له وانه

همزه‌ی مامی پیغمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که به مردویی سینه‌یان درپی و جه‌رگ و دلیان دهرهینا بو هیندی زنی نه‌بوو سوفیان تا بیخوات؛ یاوه‌ران - که تووشی شکستیکی سه‌ریازی بووبوون- هه‌ندیکیان له‌ناو‌خویاندا بریاریاندا که نه‌گه‌ر نه‌م جاره به‌سه‌ر کافراندا زال بین ناوا جه‌سته‌ی کوژراوه‌کانیان هه‌لده‌دِرِن و له‌تییان ده‌که‌ن. ئیتر خوای گه‌وره نه‌م ئایه‌ته‌ی نارد‌ه‌خواره‌وه که ده‌فه‌رموویت: «نه‌گه‌ر سه‌بر له‌سه‌ر ژان و ئازار و خه‌مه‌کانتان بگرن چاکتره و گیانی تو‌له‌سه‌ندنه‌وه‌ی واتان تیدا نه‌بی‌ت که ئیوه‌ش وا له‌جه‌سته‌ی کوژراوه‌کانیان بکه‌ن.» پیغمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌سه‌به‌جی فه‌رمووی: (نَصْبِرُ وَلَا نَعَابِقُ)^(۱)، واتا: «دان به‌خۆ‌داده‌گرین و سزا ناده‌ین».

له‌ سووره‌تی شورا‌شدا فه‌رمووی: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ الشوری: ۴۰ «هه‌ر که‌سیک لیبوره‌بی‌ت و چاکسازی بکات، نه‌وه پادا‌شتی که‌وتوو‌ته سه‌ر خوای گه‌وره».

﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾: پاشان دیته‌وه سه‌ر پیغمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له هه‌موو یاوه‌ران زیاتر خاوه‌ن خه‌م و په‌ژاره‌بوو، وه‌کوو پیغمبهری نامۆژگار و دلسۆزی قه‌ومه‌که‌ی و ئه‌میری گشتی سه‌ربازه‌کانی و سه‌ر په‌رشتیاری هه‌تیو و بیوه‌ژن و داماوان، پاشان له هه‌مووان زیاتر له‌ژیر تین و ته‌وژمی شیرک و کوفر و جاهیلییه‌تخوازاندا بوو، خوای گه‌وره به‌تایه‌ت پنی ده‌فه‌رموویت: «خۆ‌را‌گه‌ر، به‌ئارام و پشوو‌دری‌زبه و بشزانه که سه‌برگرتنه‌که‌شت هه‌ر به‌ده‌ست خوای گه‌وره‌یه».

وه‌کوو هه‌موو په‌فتاره‌کانی تر هه‌ول‌ی هیدایه‌تیان بده، به‌لام هیدایه‌تدان له‌ده‌ست جه‌نابتدا نییه. هه‌ول‌ی سه‌رخستنی دینه‌که‌ بده، به‌لام سه‌رکه‌وتن له‌ده‌ست خوای گه‌وره‌دایه. تو‌ئیراده‌ی سه‌برگرتن هه‌بی‌ت، زۆر له‌خۆت بکه‌ و به‌سه‌ر ئینفیعالاتی خۆتدا زال به، خوای گه‌وره‌ش سه‌برت پی‌ ده‌به‌خشی‌ت.

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾: «خه‌فه‌تیان لی‌ مه‌خۆ»، نه‌له‌وانه‌ی که باوه‌رت پی‌ ناهینن و دوژمن‌داریت ده‌که‌ن و نایانه‌وی‌ت هیدایه‌تی خوایی وه‌رگرن خه‌م له‌موسلمانه‌ شه‌هیده‌کانی

(۱) نه‌حمه‌د (۲۰۷۲۴). شیخی ئه‌لبانی (رحمه‌الله) له (سلسله‌ الاحادیث الصحیحة ۴۹۰/۵) دا به‌سه‌نده‌که‌ی ده‌فه‌رموویت: (وهذا إسناد حسن).

خۆشت مه خۆ، ئەوانه به قه دەری خوای گه و ره شه هید بوون.

ئایه ته که ئاراسته ی هه موو داعیه که که بانگه وازی خوایی بلاو ده کاته وه که بیر له تۆ له سه ندنه وه ی خۆی نه کاته وه. ئە گه ر و یستیشی داد په روه ریتی سه ربخات، ناییت له سنووری شه رع ده رچیت و رق و قینی خۆی بکاته بریار، یان تیکه ل به شه رع ی بکات. سه بریش بگرن، پشوودرێژ بن و خه م بار و ره شبین مه بن، نه ر قن بن، نه نه فه سکورت و نه هیوا بر اویش. له به رانه ر ئە مانه شدا به ته قوا کاری پار سه نگتر بن و بچنه ریزی ئە و خێر خوازان وه که خوای گه و ره خۆشی ده و ین و وه لیاندا به.

﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾: «نه دلته نگه و نه گویش بده به فاکوفیک و پلان و بیلانیان».

خویندنه وه یه کی ضیق: (ضیق) ه، که جمهوری قورئانه وانان وای ده خویندنه وه، فه پرائی زمانه وان ده فه رموو یت: (ضیق) هه موو حاله تیکه که له ناخدا ئومیدت ته سک و که م ده کاته وه. (ضیق) هه موو هۆ کارێکی ماددیه که ده بیته مایه ی جی و ری لئ ته سک کردنه وه ت، وه کوو تین و فشاری جه سه ته یی و مه حر و موبوون و پاوه دوونان. ده فه رموو یت: "نه له رووی ده روونیه وه گه شبینیت که م بیته وه و، نه مه حر و مکر دنه کان که به رانه رت ده یکن لیت بیته جیخه م و مایه ی دلگوشران و ئیز عاجبوون، ئە وه بۆ خوا لنگه پری. به لئ راسته ئە وان به رده وام خه ریکه ی پیلانگیری و فیتنه چیتسی و شه ری واته واتن، به رده وام خه ریکه ی پلان دانان و نه خسه سازی کوشتار و ریشه کیشکردنتان، به لام جه نابت خۆت ناره حه ت مه که و خه فه تیان لئ مه خۆ، ته سلیم به خوای زانا و دانا و به توانیان بکه، ئە وان ده توانن چی بکه ن؟" (۱).

(۱) دوو مانگ پیش وه رگپرائی ئە م به شه له کتیه که، چومه ژووری زیندانی دراوسنج سۆمالیه که م که نه خویندنه وار بوو، ده یه م سالی زیندانیبوو، خۆی له زینداندای فیری خویندنه وه و نووسین و ئینگلیزی و نه رویجی و عه ره بی کردبوو. ئە م ئایه ته ی به ده ست و خه تیکه ناشیرین نوسیبوو هه لئواسیبوو، بۆ شه و له هه والی ته له فزیۆنی نه رویجیدا باسی من هات که ناهیلن (۳/۲) دوو له سه ی خه حوکه که م وه رگرم، واته که (۳/۲) ی خوکه که م ته و او ده بیت ناهیلن به پیی یاسایان وه کوو خه لکیرت ئازاد بم. گویم نه دایه. دوا ی دوو رۆژ سۆمالییه که بانگی کردم و تی وه ره ئە م ئایه ته بۆ تۆ به. بیخوینه ره وه!! دوا ی دوو رۆژ نامه به کیان بۆ هینام که مانگی داهاتوو موخابه رانی ئە لانی دین و ته حقیقات له گه لدا ده کهن، چونکه تۆ پیش هه وت سأل له مه وه به ر ریکه روائیکی (تیرورستیست)

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾: «خوای گه‌وره وه‌ل نه‌و که‌سانه‌دایه که ده‌قواکارن، که دینه‌که‌یان چاک‌گرتووه و دینداریتیه‌که‌یان سه‌رپرستانه‌یه، نه‌وانه‌ی خو له گوناح‌به‌دوورده‌گرن و له‌به‌رانبه‌ریشدا‌هه‌میشه‌خه‌ریکی‌خی‌رخوازی و چاکه‌کارین، به‌و نومیده‌ی بچنه‌پریزی نه‌و خی‌رخوازانه‌وه که خوای گه‌وره به‌تاییه‌ت وه‌لیاندایه».

وه‌لدابوون (بوون له‌ته‌کیاندا) لیره‌دا وه‌لدابوونی تاییه‌تیه به‌لایه‌نگیری و چاودیری و سه‌رپه‌رشتیاریتی و ئاگالیبوون و سه‌رخستن، نه‌م تاییه‌تمه‌ندی‌تیه وه‌کوو وه‌لدابوونه تاییه‌تیه‌که‌ی فریشته‌کانی غه‌زای به‌دره که پیی‌فهرموون: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَاذْبِقُوا لَدَيْنَ آءَامُنًا﴾ (الأنفال: ۱۲، واتا: «خوای په‌روه‌ردگارت وه‌حی بو فریشته‌کان نارد که من وه‌لتاندام و برؤن‌وره‌ی نه‌و که‌سانه به‌رز‌بکه‌نه‌وه که باوه‌ریان هیناوه و له‌جیی خو‌یاندا قایمیان بکه‌ن».) یان که به‌سه‌یدنا موسا و سه‌یدنا هاروونی (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ) فهرموو: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ (طه: ۴۶، واتا: «منیش وه‌لتاندام، ده‌بیستم و ده‌بینم».) یان که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌سه‌یدنا نه‌بووبه‌کری (خوا لئی‌پازی بیت) فهرموو: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ۴۰، واتا: «خه‌مت نه‌بیت خوای گه‌وره وه‌لماندایه».) له‌به‌رانبه‌ریدا وه‌لدابوونی گشتی هه‌یه که به‌بیستن و بینین و زانینه، وه‌کوو ده‌فهرموویت: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (الحديد: ۴^(۱))، واتا: «له‌هه‌ر کوئ بن‌خوای په‌روه‌ردگار وه‌لتاندایه، خوای گه‌وره‌کار و کرده‌وه‌کانتان ده‌بینیت».

دروست‌کردووه. منیش له‌ژووره‌که‌مدا نه‌و ئایه‌تم نووسی و هه‌لمووسی و پوژانه به‌دنگه‌وه ده‌مخویند، چه‌یفم لیده‌هات که ته‌فسیری زورم لا‌نییه‌تا له‌پوانگه‌ی لیک‌دانه‌وه‌ی پیشه‌وایانه‌وه زیاتر سه‌رنجی بده‌می و ده‌شموت: ئای خوژگه (في ظلال القرآن) م‌لابووايه، که چی سو‌بحانه‌لا‌حه‌وت پوژ دوا‌ی نه‌وه که‌وتمه وه‌رگنپانی نه‌م به‌شه‌ی نه‌م کتیبی (طريق الدعوة في ظلال القرآن) ه که هه‌ر له (في ظلال) وه‌رگراوه!! وا نه‌مرؤ‌گه‌بشتوومه‌ته‌نیره، که شه‌رحی نه‌و ئایه‌ته‌یه و پیریش ته‌فسیری (فتح القدير) ی‌ئیامی شه‌وکانیان بو هینامه‌وه، که سالیک و یه‌ک مانگ بوو له‌گه‌ل کتیب و ده‌سنتووس و شته‌کانمدا لای موخابه‌راتی نه‌رووجی و نه‌لانی بوون. سو‌پاس بو خوای خاوه‌ن لوتف و میه‌ره‌بان که ئاوا‌ئایه‌ته‌که‌ی کرده‌وره‌ی به‌رز و سه‌لوای دل و ئاسووده‌یی ده‌روونم. چه‌ند خو‌ش و مایه‌ی دلنه‌وایی خوا‌ییه که ده‌فهرموویت: ﴿وَأَصْرِرْ وَمَا صَرَكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ (إِنَّ اللَّهَ مَعَ

الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (الحل: ۱۲۵ - ۱۲۸.

(۱) ته‌فسیری ئیبنو که‌نیر/ یه‌ک به‌رگی - دار‌المعرفه‌ی لوبنان - چاپی چواره‌م ۲۰۱۰ ل/ ۸۹۹.

برگه‌ی دووهم:

سروشتی بانگه‌واز

سروشتی بانگه‌وازی خوایی و ئامانجی به درژیایی میژووی مرؤفایه‌تی یه‌ک شت بووه که ئیسلامه، واته موسلمانوون. ئیسلام (که له‌فزیکی عه‌ره‌بییه و له (أسلم) هوه هاتووه) بریتییه له ته‌سلیمبوونی عه‌به‌کان به‌خوای گه‌وره، به‌قوتاربوونیان له‌په‌رستنی عه‌بدی وه‌کوو خۆیان و گه‌یشتنیان به‌په‌رستنی خوای تاک و پاک، به‌قوتاربوونیان له‌ژی‌ده‌سته‌یی و حوکمی حاکمیتی عه‌به‌کان: یاسایان، بریار و حوکمیان، داوه‌رییان، به‌ها و قییه‌م و دابونه‌ریتیان و هاتنه‌ژی‌ر سایه‌ی حاکمیتی خوای گه‌وره: سایه‌ی شه‌ریعه‌ت و حوکم و فه‌رمانه‌کانی که‌ده‌باره‌ی هه‌موو بواره‌کانی ژیان‌ی تاک و کوی مرؤفایه‌تین.

ئیسلام بۆ ئه‌وه هات تا خه‌لکی به‌ره‌و حاکمیتی خوای گه‌وره به‌یئیته‌وه، هه‌ر وه‌کوو که هه‌موو گه‌ردوون - که خه‌لکیش له‌گه‌ردووندا ده‌ژین- و له‌ژی‌ر بریار و فه‌رمان و ئاراسته‌یدا. ده‌بی‌ت ئه‌و ده‌ستوور و ده‌سه‌لاته‌ی ژیان‌ی مرؤفایه‌تی ریک ده‌خات، هه‌ر ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ بی‌ت که وجوودیانی ریک خستووه. خه‌لکی وان له‌ژی‌ر کۆمه‌لێک ریسای خاوییدا که ریسای سروشتی له‌دایکبوون و پیکهاتن و گه‌شه و نه‌شونما و ته‌ندروستی و نه‌خۆشی و ژیان و مردنیانه، هه‌ر وه‌کوو چۆن هه‌موویان وان له‌ژی‌ر ئه‌م ریسای خاوییانه‌ی گه‌ردوون و ژیاندا، ده‌بی‌ت هه‌ر ئاواش له‌ژی‌ر ریسای خاوییه‌کانی شه‌رعدا بن. هه‌ر وه‌کوو چۆن بۆیان نییه و ناشی‌ت ده‌سکاری ریساکانی گه‌ردوونه‌که‌ی بکه‌ن، بۆشیان نییه ده‌سکاری ریسای شه‌ریعه‌کانیشی بکه‌ن، چ به‌ ئیلاک‌کردن، یان لادان، یان گۆرینیان، چ به‌ ئیزافه‌ بۆکردنیان. بۆیه ده‌بی‌ت له‌ لایه‌نی کارگێری کاروباری ژیانیه‌وه بینه‌وه ژیر سایه‌ی دینه‌که‌ی خوا و ژیانان به‌گۆیه‌ی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوا ریک بخه‌ن، به‌وه‌ی که حاکمیتی (یاسادانان و حوکمپانی و داوه‌ریکردن) یان له‌ شه‌ریعه‌تی خواوه‌ بی‌ت و به‌س. ئاوا لایه‌نی ریکخستنی ژیانان له‌گه‌ل سروشتیاندا ده‌سازیت و سروشت و په‌وتیان له‌گه‌ل سروشت و په‌وتی موفه‌داته‌کانی تری گه‌ردووندا یه‌ک ده‌گره‌وه. ئاوا هه‌موو

(وجود) له ژیر دهسه لاتی قهدهری و شهرعی خوادا ده بیټ و بهس.

داعیانی ئیسلام ده بیټ زور چاک له وه حالی بین که جاهیلیهت له سهر حاکمیتی به شهر داده مزریت، نه وهش ناموبون و ریزه پریه له بزوات و پهوتی گهردون و ژبان، نه وه پیکدا کیشرانی لایه نی کارگپری و لایه نی سروشتی مروفه، نه مه سیا و سیفه تی جاهیلیه ته. جاهیلیه تی هه موو کات و شوینیک، نه مه ههر نه و جاهیلیه ته یه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به بانگه وازی خواویستی پروبه پرووی ده بوو وه، کاتیک خه لکیان بو (ئیسلام) بوون بانگ ده کرد، بو خو ته سلیم کردنیان بوو به حاکمیتی خوی گوره، به نواندن عه بدیتی بو نه و بهس. نه و جاهیلیه ته ی داعی هه ره مه زن موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پروبه پرووی بوو وه، ههر نه مه سیا و سیفه تی بوو، ههر نه و جاهیلیه ته یه که له هه موو کات و شوینیکدا هه یه. نه و جاهیلیه ته وه نه بیټ له تیور (نه زه ریه/بیردوز) یکدا ده رکه وتبیټ، زور جار جاهیلیهت ههر تیوری نه بووه.

جاهیلیه تی هه موو سه رده میک له بزواتیک کی کومه لکاریدا ده رده که وت، له کومه لگه یه کدا که تاکه کانی له ژیر کاریگه ری دید و تیروانین و هه ست و ئینتیا و دابونه ریتیکدا ده بوون، نه وهش کومه لگه بوو. کومه له خه لکیکی په یوه نندیداری خاوه ن په فتار له گه ل یه کتری، په فتاریکی هاریکاری و یارمه تیدان و یه کتری ته واو کردن، په فتاریک که دوستایه تی و لایه نگری و سه رختنیان بو یه کتری هه بوو، دوزمنایه تی و به ره لستی و به ره نگاری کردنیشیان بو ناحه زانیان هه بوو. نه مهش وایده کرد نه و کومه له خه لکه (هوز، کومه لگه، قهوم) به و یست و ئیراده و هوش و مه به سته وه بزوین، تا به رگری له هه بوون و به رزه وه نندیه کانی هه بوونیان بکه ن و هه موو به پرووی نه و مه ترسیانه دا بووه ستنه وه که هه ره شه له وجوده که یان ده کات، له ههر لایه نیکی دید و تیروانین، یان ریسای په فتار و په وش، یان قییم و دابونه ریت، یان یاسا و ریسای ریخستنی کاروباریاندا بوویټ.

له به رنه وه ی مه رج نه بوو جاهیلیهت له تیوریکدا ده رکه وتایه، له بزواتیک کی کومه لکاری جهسته پیدا ده رده که وت، جهسته یی که هه موو نه دامانی هاوکاری یه کتری بن، له بزوات و هه لو یستی خویاندا که وجودیان ده پاریزیت و به رزه وه نندیه کانیان ده هینیته دی. له م

روانگه‌وه‌یه که هه‌وڵدان بۆ لادان و پادانی جاهیلییهت و گێرانه‌وه‌ی خه‌لکه‌ که بۆ حاکمیتی خوای گه‌وره‌ ناشیت و ناییت و نا کریت و بیهوده و بیسووده ئه‌گه‌ر له‌ قالی تیۆریکدا دارپژرا. هه‌لکه‌ ندنی جاهیلییهت به‌ تیۆر ناییت، چونکه‌ هه‌یزکی شیای به‌رانه‌ر نییه‌ تا جاهیلییه‌ته‌ که لاواز بکات تا لایدات، تیۆر ناتوانیت وجودیکی واقعی پادات که کۆمه‌لکی خاوه‌ن دید و بزوات دروستیان کردوه، لادان و پادانی جاهیلییهت ده‌بیت به‌ هه‌یزی بزاقیکی کۆمه‌لکاری جه‌سته‌یی بیت که بتوانیت به‌رانه‌ر جاهیلییه‌ته‌ که بوه‌ستته‌وه. ده‌بیت له‌ویش به‌هه‌یزتر بیت تا بتوانیت لایدات و پادات، ده‌نا چۆن ده‌توانیت لایدات و ئیسلام بخاته‌ جیی؟! که‌وابوو ئه‌وه‌ی که له‌ پرۆسه‌ی لادان و پادانی جاهیلییه‌ته‌ داوا کراوه، هه‌بوونی بزواتیکی کۆمه‌لکاری جه‌سته‌یی به‌هه‌یزه‌ که له‌ توانیدا بیت وجودیکی به‌دیله‌ جاهیلییهت به‌هه‌یزته‌ کایه‌وه‌ که له‌ به‌ره‌تی دید و تێروانین و په‌فتار و په‌وشت و دابونه‌ریت و بزوات و هه‌لوێست و ده‌ستور و سیستمدا له‌و جاهیلییه‌ته‌ جیاواز بیت. هه‌موو شتیکی گه‌وره‌ و بچووکی. حه‌تمه‌ن ئه‌م بزاقه‌ کۆمه‌لکاریه‌ جه‌سته‌یه‌ی که ده‌یه‌وێت ئاوا جاهیلییهت لاب‌دات و پادات، ده‌بیت له‌ جاهیلییه‌ته‌ که به‌هه‌یزتر بیت، له‌ لایه‌نه‌کانی بیناسازی عه‌قیده و دید و تێروانین و رێکخستن و بزوات و هه‌لوێستییه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ بونیادی په‌یوه‌ندییه‌کانی ناوخوا‌ی ئوممه‌ته‌که‌ی خۆی و په‌یوه‌ندییه‌کانی ده‌ریی که ده‌بیت له‌م لایه‌نه‌شدا له‌ جاهیلییه‌ته‌ که به‌هه‌یزتر بیت.

به‌ درێژایی میژووی ئیسلام ئه‌و رێسایه‌ی لایه‌نی تیۆرییه‌ و زه‌مینه‌ی بنیاتانی ئیسلام بووه‌ شاهیدیدانی (لا إله إلا الله) بووه، واته‌ تاک و ته‌نه‌ایی خوای گه‌وره‌ له‌ خوایه‌تی و به‌روه‌ردگاری و ده‌سه‌لاتداری و حاکمیتیدا که ده‌بیت له‌ دید و تێروانیدا بیته‌ عه‌قیده و له‌ خواپه‌رستیدا بیته‌ عیبادت و له‌ واقعی یاسا و حوکم و داوه‌ریدا بیته‌ شه‌ریعه‌ت. (به‌ مانه‌یه‌کی تر: عه‌قیده و عیبادت و شه‌ریعه‌ت، بواره‌کانی ته‌وحید و به‌هیچ کلۆجیک ناشیت هاوبه‌شیان بۆ خوای گه‌وره‌ تیدا دابنریت، نه‌ له‌ دید و تێروانین و، نه‌ له‌ دروشمه‌کانی خواپه‌رستی و، نه‌ له‌ حاکمیتیدا که یاسادانان و حوکمرانی و داوه‌ریکردنه‌). شایه‌تمان له‌ هه‌رسی له‌و لایه‌نه‌دا ده‌رنه‌که‌وتبیت، مانای وایه‌ هه‌بوونی نییه‌، له‌ دینی خوادا به‌هه‌بوون دانانریت، چونکه‌ شایه‌تمان که یه‌کخواناسی (ته‌وحید) به‌ هه‌ر سێ رووکنه‌که‌ی ته‌وحید

دیتهدی: «عه قیده و عبادت و شریعت»، واته حاکمیتی خوی گه وره. کاتیک شاهیدیدان له سر ئه م سئ پیکهاته پیکه وه راده گه یه نریت و ئیعتیراف ده کریت که هر سیکیان مافی خوی تاک و پان و هیچ هاوبه شیکلی له هیچ لایه نیکاندا به هیچ راده و بریک، به هیچ کلوجیک نییه، ئه و کاته شایه تمانه که قبوله و بیژره که ی به موسلمان حسیبه.

دانپیدانانی ئه م شاهیدیدانه و بریاردان له سهری، له رووی تیؤرییه وه ئه وه یه که هر هه موو لایه نه کانی ژیانی تاک و کوی کومه لگه و دهوله تی مرؤفایه تی بگه رنیتته وه لای خوی گه وره و ئاراسته ی رپکخستنی هه موو لایه نه کانی ژیان ته نها له وه وه وه برگریت، له هیچ لایه نیکدا هه رچه ند گچکه و کم بیت ناشیت راو بو چوونی مرؤف (هه رچه ند زور و جور بیت) بحریته شوین هیچ فه رمانیکی خوی تیاندان. بو یان نییه به هر هه مووشیان رایه ک داریزن و بیکه نه به دیلی برگه یه کی سه لمینراوی شریعه تی خوا، حوکی شریعه تی خواش ته نها له یه ک رپگاوه ده زانریت که رپگای پیغه مبه ری خواجه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه وه ش برگه ی دووه می شایه تمانه که (أشهد أن محمدا رسول الله) یه. ئه مه ئه و رپسا تیؤرییه یه که ئیسلامی له سر دامه زراوه و ئیسلامی تیدا کوبووه ته وه که شایه تمانه که یه: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) که (مه نه ج) ی هه موو ژیانی لیوه هاتووه. هه موو ژیان، چونکه حوکم و بریار و ئاراسته ی بو هه موو ژیانی تاک و کوی کومه لگه و دهوله تی موسلماننی لیوه وه رگیراوه، هه موو ئه حکامیکی دارولئیسلام و غهیری دارولئیسلام، هه موو په یوه ندییه کی نیوان تاک و کوی کومه لگه و دهوله ته که ی دارولئیسلام و په یوه ندییه کانی کومه لگه ی موسلمان به دهره وه ی خوی. واته به هه موو کومه لگه یه کی تری مرؤفایه تییه وه.

نه ده کرا ئیسلام له قالیکی تیؤریدا داریزریت و لیگه ریت کی باوهری پی ده هیئت باوهری پی بهیئت و، کی خوا به رستییه که ی وه رده گریت و موماره سه ی ده کات با بیکات و، پاشان ئه م شوینکه وتوانه هه ر وه کوو جارانیان وه کوو تاکی کومه لگه ی جاهیلی بمیننه وه و هر یه که یان ئه ندامیک بیت له بزواتی کومه لکاری جهسته بیانیه ی جاهیلییه تدا، که کومه لگه و دهوله ت ئاراسته ده کات و له هه موو روویه که وه پیچه وانیه ی ئیسلامه که یه. مومکین نه بوو رپیدات ئاوا شوینکه وتوووه کانی نوژ و په رستنه کان ئه نجام بدن و هر له کومه لگه جاهیلییه که شدا

توانبەو! ئەم جۆرە وجودەى شوپىنكە وتووە كانى ئىسلام - ھەرچەند زۆر بن - ھەر وجودى راستەقىنەى ئىسلامىيان لى پىك نايات. چونكە ئەو موسلمانە تيۆرىيانەى بەشىك ماون لە بزاوتە كۆمەلكارىيە جەستەييە كەى جاھىلييەت كە بەشىكن لە پىكھاتەى كۆمەلگە و سىستىمى ئىدارىي جاھىلييەت؛ حەتمەن ناچار دەبن بەردەوام وەلامى پىداويستىيە كانى ئەو كۆمەلگە جاھىلييە بدەنەو كە بۆخۆيان ھەلدەسوورپىت، خۆشيان پىت و ترشيان پىت، ئازادانە و ناچارانە ھەر خزمەتى مانەو و بە پىوہراگرتى ئەو جاھىلييەتە دەكەن كە خۆيان لەلايەنى تيۆرىيەو ھەولى گۆرپى دەدەن! ئەوانە پەى پى بېن، يان پەى پىنەبەن، لە واقعدا پىداويستىيە زەروورىيە كانى جاھىلييەت دەھىنەدى و وزە و تواناى خۆيان بۆ مانەو و گەشەى جاھىلييەت دەخەنە گەر و، ناھىلن ھىچ ھۆكارىك مەترسى لەسەر دروست بكات. كەوابوو ئەو موسلمانە تيۆرىيانەى دەخوازن جاھىلييەت بگۆرن لە واقعى حالپاندا خۆيان دەبنەو سووتەمەنى ئىدامەدان و ھۆكارى مانەو و گەشە و بەردەوامبوونى جاھىلييەتە كە! چونكە ھىشتا بەشىك ماون لە جەستەى جاھىلييەتە كە، ئەوانە وەكوو سىللى زىندووى كارا ژيان و گەشە و بەردەوامبوونى كيانى جاھىلييەتن. لە خزمەتيدان، توانا و وزە و شارەزايى و چوست و چالاكىي خۆيانى دەدەنئى تا بژى و بەھىزتر بپىت! لە جياتى ئەو ھى ئەو وزە و توانا و چالاكىيە لە لادان و رادانىدا بەگەر بخەن. دەبوو ئەوان شارەزايە كەيان بۆ پماندى جاھىلييەت و دامەزراندنى كۆمەلگە و دەولەتى ئىسلامى بەگەر بخستايە، كەچى ئاوا بوون بە ھۆكارى مانەو و گەشە و پەرەسەندى جاھىلييەت! ئاخىر بۆيە نەدە كرا ئىسلام رپسا تيۆرىيە كەى خۆى (كە عەقىدە كەيە) بكاتە شتىكى تيۆرى و بىخاتە بەردەست. مومكىن نەبوو، ھەر دەبوو ئاوا لە ئوممەتتىكى كۆمەلكار و بزاڤىكى واقعىي گۆرانكاريدا دەر كەو پىت، كە ھەموو تاك و كۆيەكى وەكوو يەك جەستە لە كاردان بن. ھەر دەبوو ئاوا جاھىلييەت ھەلئە كىنپت و راپىدا، تا لە شوپىنى ئەودا كۆمەلگە و دەولەتە ئىسلامىيە كەى دابمەزرىنپت كە لە ھەموو دىد و تپروانىن و پەفتار و پەوشت و دابونەرىت و بەھا و قىيەم و بزاوت و ھەلوپست و دەستوور و سىستىمىيەو، لە ھەموو لايەنە كانيانەو لە جاھىلييەتە كە جياواز پىت و سەربەخۆ و دوور پىت لە كۆمەلگە جاھىلييەتە كە لە بزاوتىكى دژايەتپى كۆمەلكارانەى جەستە پىدا دەر كەوتبوو، دژايەتپى سەرسەختانەى ئىسلامى دەكرد و دەيوست مەفحى بكاتەو، چ جاي ئەو ھى رپى ژيان و بەردەوامبوونى

ئەندامىكى بزاوتە كۆمەلكارىيە جەستەبىيە كەي كە بانگەوازە كەي خىواي ھەلگرتوۋە و سەربەخۇيانە و بە ئاراستەي سەركردايەتېي سەربەخۇيانەي خۇي دەجوۋلېت. لە ئوممەتېكى عەقائىددا چالاكىي دەنوئېت كە ھەست دەكات - بە ۋەلائى دىنە كە - لە گەلىاندا بوۋەتە يەك جەستەي ھەماھەنگ و ھەموو ئەندامانى ئوممەتە كۆمەلكارە كە بەشىكن لە پىكھاتەي كۆمەلكارىيە كە و ۋەكوو ئەندامانى جەستە بە ئاراستەي سەركردايەتېي سەربەخۇي خۇيان دەبزوون كە بزاوت و ھەلوئىستيان بۇ ديارى دەكات و ئەمانىش دەيگرنەبەر كە وزە و ۋرەبان بە رېكخستنى مەحكەم دەخاتە گەر و وجودى موسلمانانەيان پۇژانە زياتر و بەرفراوانەتر و پتەوتر دەچەسپىنېت. ھەموو وزەكان مەركەزى لە ئوممەتە عەقائىدىيە كە و بزاوتە گۇرپانكارىيە كەدا خراۋنەتە گەر و لە مەملانېي بې ئامانى جاھىلىيەتدان و سوورن لەسەر لادان و پادانى جاھىلىيەت و نەھىشتى ئاسەۋارى دىد و رې و بزاوت و پەوتى و دامەزراندنى كيانى ئىسلامى لە شوئىندا بە دىد و تېروانىنى عەقائىدىيە تەۋھىد و پەفتار و پەۋشتى پارسەنگ و دابونەرىتى دىندارى و بزاوت و ھەلوئىستى شەرىعى و ياسا و رېسا و دەستور و سىستىمى حوكمى خىوايى. ئاۋا ئىسلام وجودى خۇي چەسپاند، ئاۋا سەرەتا لە و رېسا عەقائىدىيەي شاھەتەمانەۋە دەستى پې كەرد كە بوۋە زەمىنەي پېكەۋەنەنى ئوممەتە خاۋابىستىيە كە كەۋتە بزاوتىكى كۆمەلكارىيە جەستەي و بە سەركردايەتېيە كى سەربەخۇي ئاراستەۋانى كەۋتە مەملانېي جاھىلىيەت تا لايدا و پايدا.

ئىسلام ئاۋا ھاتە پېشەۋە بە ھېچ شېۋەيەك نەخرايە قالىبىكى تېۋرىانەي دوور لە وجودى واقىعيانەي پەر لە مەملانې و رووبەروو بوۋنەۋەي جاھىلىيەت.

با داعىيە موسلمانەكان لەۋە دۇنيا بن كە ھىنانەۋەي ئىسلام جارىكى تر ھەر بەۋ شېۋە و چۇنەتى و ئالىيات و قۇناغانە دەبىت و بەس.

برگه‌ی سپیه‌م:

وزه‌ی به‌گه‌پخراوی بانگه‌واز

مرۆف سه‌ری سوورده‌مینیت و ده‌تاسیت، هه‌ر وه‌کوو که سه‌رسام ده‌بیت به‌و هه‌موو په‌نجه زۆره‌ی پیغه‌مبه‌رانی خوا (سه‌لامی خویان لی بیت) که به‌دریژی میژوو به‌کی زۆر توولانی بو سه‌رخستنی بانگه‌وازی خویای داویانه. په‌نجیکی نه‌پساوی به‌رده‌وام. په‌نجی پشوودریژانه‌ی ئەو هه‌موو تیرراوانه‌ی خوی گه‌وره (سه‌لامی خویان لی بیت) بو هیدایه‌تدانی مرۆفایه‌تی بو پینیشاندانیان و، بو هینانه‌وه‌بان له‌گومرایی و بزربوون و سه‌رگه‌ردانی، هه‌روه‌ها بو شارپی راست و په‌وان و رۆشنی خواناسی. له‌به‌دواداچوونی ئەو هه‌موو په‌نجدانه‌دا - که به‌ته‌گبیری خوی گه‌وره‌بووه و هه‌موو په‌وت و بزوات و سه‌هوتیکی ئەم کاروانه‌ی پیروزه‌ی پیغه‌مبه‌رانی (سه‌لامی خویان لی بیت) به‌پیی قه‌ده‌ری خوی ئاراسته‌کردوه (که ویست و زانست و توانای خۆیه‌تی) - له‌به‌دواداچوونی ئەم خه‌باته‌ توولانییه‌ی ئەو پییشه‌وا به‌پیزانه‌دا مرۆف ده‌حه‌په‌سیت که ئەمانه‌ به‌و سینه‌فراوانی و خوگری و ئارامیه‌وه ئەم بانگه‌وازه‌ پر لوتف و سوژ و به‌زه‌یه‌ی رزگارکردنیان ده‌خسته‌پیشچاوی مرۆف، که‌چی مرۆفه‌کان هه‌ر که‌لله‌په‌ق و سه‌ختگیر و توندوتیژانه‌ له‌پرویاندا هه‌لده‌گه‌رانه‌وه و له‌سه‌ر گومرایی و زیانی ئاشکرای خویان سوور ده‌بوون.

جاری وا هه‌یه‌ له‌گه‌ل سه‌رنجدانی ئەم هاوکیشه‌دا مرۆف پرسیاریکی لا دروست ده‌بیت که ئایا هیدایه‌تدانی ئەو خه‌لکه‌ شایانی ئەوه‌ بوو ئەو هه‌موو په‌نجه‌ی له‌پیناودا بدریت؟! ئەو هه‌موو هه‌ول و کۆشسه، ئەو په‌نجه‌ به‌رده‌وامه، ئەو خه‌باته‌ نه‌پساوه، ئەو هه‌موو قوربانیه‌ و ئەو هه‌موو ناسۆر و ژان و ئازاره‌ له‌ پیناوی هیدایه‌تدانی مرۆفایه‌تیه‌ کدا که هیشتا هه‌ر وا گومرا و سه‌رکه‌ش و که‌لله‌په‌قانه‌ یاخی ده‌بیت و زۆر نه‌فامانه‌ له‌و بانگه‌واز و کاروان و پیشره‌وانه‌ ته‌وه‌لا ده‌بیت. په‌نجی شه‌و و رۆژی سه‌یدنا نوح (سه‌لامی خوی لی بیت). ئینجا په‌نج و بزواتی ئەو هه‌موو پییشه‌وا نمونانه‌ی مرۆفایه‌تی که هه‌لبژارده‌ی زانست و لوتفی خویای بوون.

کاروانیکی پاک و سه‌رپاست و دلسۆز. هەر له نووحه‌وه تا ده‌گاته سه‌یدنا موحه‌مه‌د
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! په‌نج و خه‌باتی ئەو هه‌زاران هه‌زار خواویسته‌ی له‌م کاروانه پالفته‌کراوه‌دا
 مه‌حرووم ده‌کرا و شه‌هید ده‌بوو. ئەم په‌نجه زۆره‌ی ئەم کاروانه به‌رده‌وامه که هەر خوای گه‌وره
 ده‌زانیته له سه‌ره‌تایه‌وه تا کۆتایی چ هه‌ولیکی تیدا دراوه و ده‌دریته. چ ناسۆر و ژان و
 ئازاریک ده‌هاته‌ی پی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی بیته) و شوینکه‌وتووایان، ئەو
 پیغه‌مبه‌ریان گالته‌ی پی ده‌کرا، ئەویان به‌ ئاگر ده‌سووتیندرا، ئەو ویتریان به‌ مشار ده‌برایه‌وه!
 ئەوی تریان له شار ده‌رده‌کرا، ئەمیان گه‌مارۆ ده‌درا و شوینکه‌وتووایان له‌ژێر ئەشکه‌نجه و
 سزا و ئازاردا ده‌کپوو زانه‌وه! له ده‌ستیکی ئەم کاروانه پاکه‌ی خواویسته‌یه‌وه ئەم په‌نج و خویته
 به‌رده‌وام بوو. ئینجا په‌یامی پیروزی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات که ئەویش جه‌نابی و
 یاوه‌رانی به‌ قه‌ده‌ر هه‌مووان ناسۆر و ژان و ئازاریان چیشته. هه‌موو جووری ئەشکه‌نجه و
 سزاکانی ئەوانیان به‌ زیاده‌وه‌دی. سوارچاکاتیکی زۆرتریان لی گلا. جه‌نابیشی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ته‌شریفی هینا و خه‌باته‌که‌ی به‌رده‌وام کرد و ته‌شریفی برد. نه‌وه‌ی یاوه‌ران په‌نجه نه‌پساوه‌که‌یان
 به‌ پاده و پری سه‌رسوپه‌ینی ناسۆر و ژان و ئازاره‌وه ئیدامه‌ پیدایه‌ و دواتریش نه‌وه به‌ نه‌وه‌ی ئەم
 ئوممه‌ته له هه‌موو کات و شوینیکدا و تا ئیستاش هەر به‌رده‌وامن و کاروانی خه‌باتی
 خواویستیان سأل بۆ سأل قوربانی زۆرتەر له‌م پڕیگایه‌دا ده‌دات. پڕیگای خواویستی و بانگه‌وازی
 هیدایه‌تی خوایی. ئایا هیدایه‌تدانی ئەم مرقفه‌ سه‌رکه‌شه که‌لله‌رقه نه‌فامه‌ ئەوه‌نده گرنگ و
 به‌جی بوو که ئەو هه‌موو په‌نجه‌ی له‌ پیناودا بدریته و سه‌بر له‌سه‌ر ئەو هه‌موو ناسۆر و ژانه
 بگیریته که به‌ره‌ی که‌لله‌رقه و نه‌فامی و شیرک و کوفر و جاهیلییه‌ت دروستیان ده‌کرد؟ ئایا
 مرقفایه‌تی هەر هه‌مووی شایانی ئەوه‌ بوو ئەو هه‌موو په‌نج و ئەو هه‌موو قوربانیانه‌ی بۆ
 بدریته؟! هەر هه‌موو مرقفه‌ ئەوه‌نده گرنگ و به‌رێزبوون و هیدایه‌تیدانیشیان ئەوه‌نده به‌نرخ
 بوو تا خوای گه‌وره په‌یامی خویان بۆ بنیڕیته و باشترین که‌سیان بۆ هه‌لپه‌رێته و
 ئیپاندارانیکی بۆ خوا سوڵحویان - به‌ چاودیری به‌رده‌وامی خۆی - بۆ بخاته‌ بزواتی گۆرانکاری؟!
 له کاتیکیدا که زۆرینه‌ی کۆمه‌لگه‌کانی مرقفایه‌تی، یان نه‌فامانه‌ گویان نه‌ده‌دایه، یان
 که‌لله‌رقانه په‌فزیان ده‌کرده‌وه، یان دوژمنانه له‌ به‌رانبه‌ریدا پاده‌وه‌ستان و ئەو حه‌مله
 خه‌ته‌رناکانه‌یان ده‌کرده‌ سه‌ر ئەو خواویسته‌ هه‌من و ئاشتیخوازانه؟!

وه لامي ٽهو پرسياره، دواي شيڪار و ليڪوئلينهوه: به لئييه. گوماني تيدا نيهه كه به لئييه. جيگيربوني حه قيقه ته عه قائديهه كان له سهر زميندا ٽهو هه موو په نجه ده خوازيت، ٽهو هه موو خوگري و ٽرام و پشودرپڙيهه ده وٽ، ٽهو هه موو سوڙ و ڙان و ٽازاره ي ده وٽ له پيناويدا بچيڙيت، ٽهو هه موو قوربانويه ٽهو پيغه مبهه به پڙانه (سه لامي خويان لي بيت) و ٽهو هه موو پياوچاڪ و دينداره سهرپاست و ته قواکارانه ي ده ويست كه داينان، له هه موو كات و شوين و نه وهه كاني مرؤفاهه تيدا بوو. چونكه جيگير بوون و چه سپاندني ٽهو حه قيقه تانه له وجودي مرؤف خوي گرنگترن، له خودي زمينيش گه وره ترن، زمين و هه رچي تيدا به. بگره له هه موو گهردوون گه وره تره كه زمين تيدا وهه كوو خاليكي بچووه و له گچكه ييدا له چاو ٽهو گهردوونه به فراوانه دورمه و دايه ي كات و شويندا خه ريكه نه بينرٽ. زهوي چيهه له چاو ٽهو هه موو كه شكه شانانه دا؟! سه لماندن و چه سپاندني ته و حيدكه له وجودي ٽه مانه گه وره تره. ويست و ٽيراده ي خوي گه وره وا بوو كه ٽهو كائينه زيندووه ي پي ده وترٽ مرؤف؛ له م سهرزمينه دا بهو سيفه ته تايه تيبانه يه وه نيسته جي بكات كه هه موو بزوت و سره و تيكي به يارمه تي و هاوڪاري و قه ده ري خوي گه وره به. ٽيمه نازانين بوچي خوي گه وره ٽهو مرؤفه ي بهو سيفه ته تايه تيبانه دروست كردووه و ٽيباندارٽي و ديندارٽيشي سپاردووه ته وه به هزر و هوڻ و په بيردني مرؤفه كه خوي و دينه كه ي خوي بو ناردووه، به لام له وهرگترن و په فز كردنيدا سهرپشكي كردووه. ٽه ما ٽه وانهي كه وه ريده گرن سه لماندن و چه سپاندنيان بو ده بيته ٽهرك كه وه كوو (عه قيد) و (عبيادهت) و (شهريعهت) وه ريگرن و ڙياني خويان له هه موو لايه نه كانيه وه به پي ٽاراسته ي دينه كه ڀيڪ بخهن. ٽيمه نازانين بوچي خوي گه وره ٽهو مرؤفه ي له نيوان ٽهو هه موو مه خلوقاتانه يدا وا دروست كردووه كه خاوهن ويست و ٽيراده و هز و سهرپشڪيتي بيت؟! بوچي وه كوو فريشته نيهه كه خوي گه وره وا خه لقي كردووه كه ٽيبانداري ملڪهچ و گوڙپراهه له و بو ٽه وه خهلق بووه فه رماني خوي گه وره راپه رينيت؟! يان وه كوو ٽيبليس نيهه كه تايهت به گوناح و تاوان و شه رخوازي خه لقي كردووه؟ ٽيمه نهيني ٽهو جياوازيبانه ي خه لق كردن نازانين، به لام باوه پمان به وه هه يه كه دانايي خوي گه وره له پشت ٽه وه وه به، داناييه ك كه په يوه ندي به هه ر هه موو وجوده وه هه يه. له م روانگه وه به كه ده لئين حه تمنه سه لماندن و چه سپاندني حه قيقه ته عه قائديهه كاني ته و حيد ٽهو په نجه و خه بات و

خۆگرييهى دەوئىت، تا له جيهانى مرؤفدا بئنه ته دى. بۆ ئەم رهنج و خهباته توولانييه و خۆگرييه ئەم رېگايه خواى گهوره كۆمه لايىك نوخهيه ههلبژاردهى شياوى له نيوان مرؤفه كاندا ههلبژاردوو كه تيرراوان و پىغه مبه ره كانن (سهلامى خوايان لى بيت)، ههروهها شوئى كه وتوو ه دىنداره سهراسته كانيان، ئەوانىشى هيدايه تداوه تا هه موويان ئەم پهيامه خوايه به مرؤفايه تى بناسين و بانگهيشتى بكه بۆ دىندارى، تا ئەهكامى دىنى خوا له كۆمه لگه و دهوله تىكدا بچه سپين. ئەم ئهركه پيرۆزه - كه سهلماندن و چه سپاندى ته و حیده - ئەو هه موو رهنج و خهبات و قوربانييهى ئەو كۆمه له ههلبژيراره پاكهى دهويست.

جىگير بوونى ئەم حهقيقه ته عهقائى دىيانەى ته و حید له دل و دەر و وون و هزر و هوش و ويزدان و ههستدا، ئەوه دهگهيه نيت كه ئەم خاوهن دل و هزر و ويزدانه پشككى نوورى خواى دهسكه وتوو و شياوى ئەوه بوو ببيت هه نجينهى نهينيهى كه له نهينيهى كانى خواى كردگار و خاوهنى. شياوى ئەوه بوو ببيت هه داتىكى قهدهرى خوايهى كه شتىكى پى بهينته دى. ئەمه حهقيقه ته نهوهك وينا كردن و چواندن و نموونه هينانه وه. ئەمه حهقيقه تىكه له مرؤفه كهش گهوره تره، له زه مين و ئاسانه كانى دهو روبره و ههستى كراوئىشى گهوره تره. ههروهها جىگير بوونى ئەم حهقيقه تانهى ته و حید له تاك و كوى ئوممه تىكدا ماناى وايه په يوه ستيه كه به برده وامى له نيوان ئەم زه مينه و خواى تاك و پاكد ماوه كه ژيانى مرؤفى پيوه ده به سترى ته وه، چونكه ئەم ژيانى دونيايه په يوه ندى به ژيانى رۆژى دوايهى و لاي خواى گهوره وه ناچرئىت. سهلماندن و جىگير بوونى حهقيقه ته عهقائى ديهى كان نيشانهى شايسه بوونى ئەو ئياندارانه، به لگهى ئەوهيه كه گه شتوونه ته ئەو ئاستهى شياوئى كه لايه قى ئەو په يوه ستبوونه مه زنه بن كه ژيانى دونيايان به ژيانىكى نه براوهى لاي خواى گهوره وه ده به ستيه وه.

ئەمه ئەوه دهگهيه نيت كه ئەم (مهخلووقه فانيه) به (خالقى باقى) به يوه په يوه سته، ئەمه په يوه ندى پشككه به هه مووه وه، ئەمه په يوه ندى ئەم كه م و كورت و نوqsانه به و خواى ته و او و كامل و بيوئيه وه. ئا ئەم ئهجامه گرنگ و گهوره و كاريگه ره هى ئەوهيه ئەو هه موو رهنج و خهباته له پيناودا بدرئىت، شايانى ئەوهيه ئەو هه موو قوربانييهى له پيناودا بدرئىت، شايسه هى ئەوهيه ئەو هه موو ناسور و ژان و ئازارهى له پيناودا بچيرئىت. ته نانه ته گه بۆ

رۆژیکیش له تمهنى دووردیژی مرۆفایه تیدا بیتهدى؛ هەر قازانجیکى گه ورهیه و شایانى ئەو هه موو پهنج و خهبات و پشوودرژیهیه. چونکه سهلماندن و چه سپاندن و ده رکه وتنى ئەم تهو حیده بهو شیوه ئیانییه حهقیقییه تهنا ته له رۆژیکیشدا هەر گرنهگه، چونکه ده بیته ئەو نموونهیه بهردهوام له بهر چاوی کۆمه لگه مرۆفایه تیدا ده بیته که ئا ئه و تا حهقیقه ته عه قایدیه کانی تهو حید وه کوو مه شخه لیکى نوورى خوایی خراوه ته بهر چاوان و قابیلی دووپا تکر دنه وهیه. دهی سا با هه موو نه وه کانی مرۆفایه تی له هه موو کات و شوینیکدا هه وللی نه پساو و پهنجی ماندوونه ناسانهی بۆ بدن و هه موو که ند و کۆسپ و ناسۆر و ژانه کانی پریان لا سووک و ئاسان بیته، مادام له سه ر ئەو رییه ن که ده یانگه یه نیته ئەو نموونه جوانه و ئەو مه شخه له نووره ی لوتفی خوی گه وره.^(۱)

واقعییه میژوویه کانی مرۆفایه تی - که بهردهوام له دووباره بوونه وه و نو بیوونه وه و داهینان و دۆزینه وه دان- ئەوه ده سه لمینن که هه یج کاتیک و له هه یج شوینیک و له ژیر ئاراسته ی هه یج دید و رییه کدا نه فسی مرۆف نه گه یشتووه ته ئەو لوتکه باندیه ته و اویتى و ترۆپکی کاملبوون که بۆ دیاری کراوه، به هه یج ئالییه تیک به غه یری ئەم خواناسیه نه یگه یشتووه تی. به غه یری ئەم سه لماندن و چه سپاندنه ی تهو حیده. به غه یری دلنیا بوونی ته و او لهو حهقیقه ته عه قایدیه نه ی خواناسی که بوو بوونه به لگه نه و یست. له هه موو میژووی مرۆفایه تیدا ئەوه ئاشکرایه که ته نها ئەم باوه ر به خواهینانه و ئەم پهفتاره ئیاندارییه یه که پۆله ئیانداره کانی نیوان مرۆفی گه یاندووه ته ئەو لوتکه به رزه ی جیگه یری و هیمنی و ئاسووده یی. لوتکه ی پاقیوون و کاملبوونی دیاریکراو بۆ مرۆف. هه رگیز ژیا نی کۆمه لگه یه کی مرۆفایه تی له ژیر ئاراسته ی هه یج بیروباوه ریکدا ئاوا جیگه یر و هیمن و ئاسووده نه بووه، وه کوو که له ژیر ئاراسته ی خواو یستیدا جیگه یر و ئاسووده بووه. ته نها ئالییه ت و هۆکاریش ئەو تهو حیده یه که له چه ندین قۆناغی میژوودا مرۆفایه تی ده گه یانده ئەو لوتکه بالایه ی پارسه نگبوون و ئەهلی وه حی. ئەمه خه ونیک

(۱) لهم روانگه وهیه (والله أعلم) که پڤغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووت: (قَوْلَهُ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ) بوخاری (۳۷۰۳)، موسلیم (۲۴۰۶). وانا: ئەگه ر خوی گه وره بتکاته هۆکاریک بۆ هیدا یه تدانی یه ک کهس، ئەمه ت چاکتره وه ک له وهی (حُمْرُ النَّعَمِ) ته هه بیته که بالاترین حوشتر و سامانی به نرخی ئەو زه مانه ی عه ره به کان بووه، که هه تبه وایه و هه مووت له پیناوی خوی گه وره دا به خشیایه!

بوو گه وره تر له خه يال، به لام له سه رده ستی پيشه روانی خواويستی و به سه ربه رشتياريستی
وه حیی خويی بووه واقعيکی گه وره تر له خه ون و خه ياله که ش!

مرؤفایه تی له هيچ کات و شوینیکدا له رپی ناراسته ی فله سه فوه نه گه يشتووه ته نه و لوتکه
به رزه ی ناسووده یی ده روون و ناشیگاتی، له هيچ دید و رپیه کی زانستيشه وه نه یگه يشتوتی و
ناشیگاتی. له روانگه ی هيچ هونه ریکيشه وه نه دیدوه و له زمينه ی فیکریی هيچ رپياز و
بیردوریکيشه وه نه یگه يشتوتی و ناشیگاتی. هيچ تاک و کومه لیک ناگاته وه نه و لوتکه بالایه ی
راقیوون و ترؤپکی ناسووده یی و جیگيری ده روون و هیمنی و ناشتی و نه مان به بی نالییه تی
نه م ته وحیده خويیه و به بی سه لماندن و چه سپاندنی نه م حه قيقه ته عه قانیديانه، به شیوه یه که
بینه به لگه نه ويست و گومان و پارایی و دوودلیان تیدا نه مینیت و نینجا له بازنه کانی دید و
تپروانین و په فتار و په وشت و دابونه ریت و بزوت و هه لوپست و ده ستور و حوکمپرانیدا
بکریته ته وه ری په فتاری تاک و کوی مومه تیکی نیاندار که له بزاقیکی گورانکاری و
ناراسته ی کومه لگه و دامه زرانندی ده سه لاتیکی شه رعیدا ده یخه نه گه ر.

مه نه جی هه موو نه م دید و په وت و بزوته ش هه ر له م حه قيقه ته عه قانیديانه وه دیت،
مه نه جیکی گشتگیری ته واو، جا کورت و پوخته یه ک بیت وه کوو په یامی زور له و پیغه مبه ره
به ریزانه ی بو کومه لگه گچکه کان ده هاتن، یان ته فسیل و ناراسته روانی هه موو چالاکیه کی
تاک و کو و کومه لگه و ده ولت، وه کوو که له په یامی کوتایی وه حیددا بو پیغه مبه ری خوا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتووه. گه وره ترین به لگه له سه ر نه وه ی که نه م ته وحیده به هه موو حه قيقه ته
عه قانیدیه کانییه وه له لایه ن خوی کردگار و خاوه نه وه هاتووه نه وه یه که به دریزی میزووی
مرؤفایه تی له هيچ قوناغ و کات و شوینیکدا به غه یری نه م عه قیده هيچ کومه ل و بزاف و
هینیک نه گه يشتووه ته نه و لوتکه ی راقیوون و ترؤپکی پارسه نگی و ناسووده بوونه. (نه گه نه م
په یامه ی دین هه ر له مرؤفه وه به اتایه، ده بوو مرؤفه کان به نالییه تی دینه به شه رییه کانیس
بگه يشتایه ته نه و لوتکه یه که نه به و دینه به شه ری و نه به فله سه فه و نه به زانست نه یگه يشتنی؛
ده بیت نه وه سه لیت که ته نها نه و ته وحیده خويیه یه نالییه تی شیاوی راقیوون و گه يشتنه
ترؤپکی ناسووده بوون). ده شینیرت له هه موو کات و شوینیک - که ناراسته و ده سه لات له

دەست ئەھلى تەوھىددا نەمايىت، مەرقايە تىي كەتوۋەتە جۆرە دەبەرىكراچوون و مەملانى و
 كارەساتى بى ئامانەۋە و بە ھىچ فەلسەفە و زانست و ھونەرىك نەيتوانىۋە تاك ئاسوودە و
 كۆمەلگە پارسەنگ و دەسەلات دادپەرورە بكات. لە ھەموو ئەو ھالەتەدا دەبىرنىت كە
 سەرەنجامى دىدى لىل و رېي وىل، مەرقايە تىي مەرقا پىشىل بوۋە و قىيەم و بەھا و رېزى
 ئىنسانىيەتتى بوۋە بەژىر چەپۆكى ستەمكارى و ژىر تىن و فشارى ھەوا و ھەۋەس و بەر لىشاو و
 تەكان و رەتانى بەرژەۋەندى دەسەلاتدارەكانەۋە. لە نەمان و لادان و خامۇشبوونى ئاراستەى
 تەوھىددا دەيان و سەدان دياردەى پىشويى دەروون و لاسەنگى پەفتار و سەرگەردانىي فېكر و
 نەخۇشىي رق و قىن و بوغز و شەپرى بى ئامان دروست بوۋە. ھەرچەندە لە ھەموو
 سەردەمىككىشدا زانست و تەكنۆلۇژيا بەشى خۇيان پىشپەوتىانە كەرد. زەقترىن نمونەى
 ئاشكرا و ديارىش ئەم سەردەمە مادىيە كە ئاراستەى تەوھىد كەناردراۋە و دونيا لە دىدى
 بىدىنيەۋە ئاراستە دەكرىت؛ دەبىنن لە گەل ئەو ھەموو پىشكەوتەنى زانست و تەكنۆلۇژيايەدا
 ئەو دەيان و سەدان دياردانەى لەسەرەۋە ئامازەيان بى كرا لە زيادبوونىكى ترسىنەردان! لە گەل
 ئەم ھەموو پىشكەوتەن و چاكرنەۋەيەشدا نە تاك ئاسوودەى دەروونى دەسكەوتوۋە و، نە
 كۆمەلگە ھىمنى و ئاشتى و ئەمانى دەستكەوتوۋە و، نە دەۋلەتەكانىش بوونەتە ئالىيەتى
 ھىنانەدى دادپەرورىيە كەى كە مەرقايە تىي بە درىژايى مېژووى خۇى خۇزگەى بۇ دەخواست!
 چونكە ئاراستەى بىدىنىي تاك و كۆى كۆمەلگە و دەۋلەتان ناتوايىت ئاستى پاقىبوونى مەرقا و
 ھەستى بەخەمەۋەبوونى خەلكىتر بگەيەنئەتە ئەو ئاستە بالايەى كە ئاراستەى تەوھىد لە تاك و
 كۆى ئوممەتى خواناسىدا دروستى دەكات. بۇيە ھەتا ھەتايە بە غەبرى ئالىيەتى تەوھىد و بەبى
 پىشپەوتىيى خواويستان و بى دامەزاندنى كۆمەلگە و دەسەلات لەسەر ۋەحىيى خوايى،
 ئەستەمە مەرقايە تىي لە ھىچ كات و شوپىنكىدا بگاتە نزيكى ئەو لوتكەى پاقىبوون و ترۇپكەى
 ئاسوودەبوونەى كە مەرقا لەژىر سايەى تەوھىد و ئەھلى تەوھىد و شەرىعەتى تەوھىددا
 گەشتبوۋە. چونكە پەيوەندىەكانى نيوان موفرەداتەكانى (وجود) - لەژىر سايەى غەبرى
 تەوھىددا- پساون و مەرقا كان ھىچ پەيوەندىيەكى يەك سەرچاۋەيى ئاراستەى گەردوون و
 مەرقا نابىنن، ۋەكوو كە لە روانگەى تەوھىدەۋە ھەموو بە مەخلووقى ئاراستە كراوى خوايى
 دەناسرىن. ئەم عەقىدەى تەوھىدە كە لە لايەكەۋە مەرقا بە گەردوونەۋە دەبەستىتەۋە كە دوو

مه خلوقی خواناس و هاوده‌نگی یه کن و مرؤقه کانیش له ناو خویندا به هؤی هاوژیانیسانه وه به کسانن و هه‌موو خاوه‌ن ریزن لای یه کتری، چونکه خوای گه‌وره مرؤقی به به‌ریز ناساندووه: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ الإسراء: ۷۰، واتا: «ئیمه ئاده‌میزاده کانمان ریز لای گرتووه».

هه‌رچی ره‌نجیک بۆ سه‌رخستنی دینه‌که بدریت هه‌ر که‌مه:

دیپاسه‌کردنی جیهانبینی ئیسلامی له پروانگه‌ی ته‌وحیده‌وه توپژهر ده‌گه‌یه‌نیته مه‌به‌ست له ژبان و حه‌تمیتی ریزگرتنی مرؤف و پی‌که‌وه سازان و گونجان له‌گه‌ل موفره‌داته‌کانی تری گه‌ردوون. بی‌پارایی و دوودلی. ئەمه شایانی ئەو ره‌نج و خه‌بات و پشوودریژی و خوینه‌یه که له پیناوی چه‌سپاندنی ئەم ته‌وحیده‌دا ده‌دریت، ئەو هه‌موو هه‌ولدان و نارامگرییه له‌سه‌ر تین و فشاری ئەهلی شیرک و کوفر و جاهیلییه‌ت، هیچ نییه له‌ریگای سه‌لماندن و چه‌سپاندنی حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدییه‌کاندا له پیناوی ته‌وحیده‌که‌دا. له پیناوی باوه‌ره‌پینان به‌خوادا. له‌ریگای رۆش‌نکردنه‌وه‌ی دل و ده‌رووندا به‌نووری خوای گه‌وره، تا ئەو دل زیندووه به‌رؤحی خوای گه‌وره‌وه په‌یوه‌ست بیته‌وه. تا کومه‌لگه‌یه‌کی ئیئانداری سه‌رپاست ژباتیکی پارسه‌نگی دینداری بۆ مرؤقایه‌تی له‌کات و شوپنیکدا بسازین، که له‌سه‌ر ته‌وحید دامه‌زرا بیته‌وه، له‌ژیر سایه‌ی شه‌ریعه‌تی ته‌وحیدا گه‌شه و نه‌شونما بکات. که ئاراسته‌ی کومه‌لگه‌ و ده‌سه‌لاته‌که‌ی وا بکات که خه‌لکه‌که به‌رز بکاته‌وه بۆ لوتکه‌ی راقیبوون و ترۆپکی ئاسووده‌یی و پارسه‌نگی هه‌ست و هؤش و په‌فتار و په‌وشت و په‌یوه‌ندییه‌کانی ئیوان خه‌لکی، هه‌ر وه‌کوو ئەو نموونه ده‌گمه‌نه‌ی له‌میژووی مرؤقایه‌تیدا به‌وه‌حی خوایی هاته‌کایه‌وه.

بیگومان مرؤقایه‌تی روو له‌م بانگه‌وازه‌وه‌رده‌گیریت و پشته‌تی ده‌کات، هه‌ر وه‌کوو که پشته‌ی کرده بانگه‌وازه‌که‌ی سه‌یدنا نوح و سه‌یدنا ئیبراهیم و سه‌یدنا موسا و سه‌یدنا عیسا و سه‌یدنا موحه‌مه‌د و براکانی تریان (سه‌لامی خویان لای بیته‌وه)، روو له‌م پیشه‌وا نازداره دلسۆزانه‌وه‌رده‌گیرن و ده‌که‌ونه شوین تاغوتان و سه‌تمکاران و ده‌ستدریژکاره‌کان که به‌ره‌و گومپایی و بزبوون پیشه‌وه‌پشتیان ده‌که‌ن و ناهیلن بانگه‌وازی خوایی بگاته‌که‌س! داعییه ئیسلامیه‌کانیش بیگومان ده‌که‌ونه ژیر تین و فشاری جاهیلییه‌ت و بوغز و قینی کوفر و

ئەشكەنچە و ناسۆرى شىرك، جۆرەھا شىواز و چۆنىەتى ئازاردان و پىنگرتن و مەھر و مەكردىيان دەھىنرېتە پى، ھەر وەكۆو كە سەيدنا ئىبراھىمى پېشەوا خرايە ناو ئاگر و غەيرى ئەو بە مشار بېرايەو و ئەوانى تىرىش (سەلامى خويان لى بېت) كرانە ماىەى گالتە جارى و سووكايە تىپىكردن و راوہ دوونان. بەلام بانگەوازی خويى پارسەنگانە ھەر پى خۆى دەپرى، چونكە خوى گەورە دەيەويست بەردەوام بېت. خوى گەورە بە قەدەرى خۆى ھەموو شتىكى حساب كر دووہ. ئەنجامى ئەو پەنج و خەبات و بانگەوازە، ئەنجامى ئەو قوربانى و ناسۆر و خويىنە ھەر دېتەدى، با گچكە و كەم دياربېت، با موسلمانبونى يەك كەسپش بېت. ئەمە گچكە نيىە، كەم نيىە، ئەمە شايستە كردى كەسپكە بۆ وەرگرتنى نوورى خوا، كە پەيوەست دەبېتەو بە پۆخى خوى گەورەوہ.

ئەم كاروانە بەرپىزەى پېغەمبەران (سەلامى خويان لى بېت) ھەر لە سەيدنا نووحەوہ (سەلامى خوى لى بېت) تا سەيدنا موحمەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئەوہ نیشان دەدات كە ويستى خوا وايە كە ئەم بانگەوازە ھەر بەردەوام بېت، حەقىقەتە عەقائىدىيەكانى بەردەوام روون بكرىنەوہ، چونكە بانگەواز و بانگەپىشتكردى خەلكى خۆى لە خۇيدا جى پىزە لاي خوى گەورە. ئەنجامى ئەم پەنج و خەبات و خويىنە ھەر چەند و ھەر چۆنىك بېت ھەر لاي خوى گەورە جى پىزە. خۆ ھەر ھىچ بەرھەم نەيات؛ ئەوہ دەبېتە بەرھەم كە ئەم تەوھىدە بەو حەقىقەتە عەقائىدىيە بەلگەنەويستانەيوہ لە دل و ھزر و وىزدانى خودى پېغەمبەران و داعىيەكاندا چەسپىوہ!! خۆ قەناعەتى خۇيان ئەوہندە بە تەوھىد پاراو و پارسەنگ و قايمە كە ئامادەن لە پىناوى بانگەوازە كەدا بكوژرىن و رووبەرووى خراپتر لە كوشتن و مەرگ بىنەوہ و ھىچ جۆرە تەنازولنىك لەم عەقىدەيەيان لى دەرنەكەوېت. ئى ئەمە خۆى گەورەترىن بەرھەمى داواكراوہ. بەم دىد و پى و ھەلوېستە لە ھەموو ھىزىكى پاكىشانى ژيان و حەزىكى دونىايى پاك دەبنەوہ، دەبنە بارستايىەكى قورسى ئىيانى كە ھىچ ھىزىكى سەرزەمىن و ھىچ چىزىكى ژيانى دونىا و، ھىچ پەيوەندى و ناو و بەرژەوہندىيەك ناتوانىت بۆ لاي خۇيانىان پاكىشېتەوہ. ئى ئەمە خۆى سەرکەوتىپكى گەورەترە لەوہى بە خەيالدا دېت. ئەمە مەبەستى بانگەوازە وەحىيە كەيە. ئەمە لەو ھەموو پەنج و خەبات و خويىنە بەنرخترە كە لە رىيدا دراوہ. ئەمە خۆبۇردنەوہى داعىيەكانە،

ئەمە گەنجینە یەكە لە نموونە ی پیشەرە ویتیی دینداری، كە بەر دەوام لە پیش چاوی مرۆڤایە تی دەبیت. ئەمە جیی سەر بەرزییە، مایە ی شانازیی كردنی مرۆڤایە تی بەم پۆلە پالڤتە كراوە لیپراوە وە كە ئاوا بۆ خوا سولڤا ون و حەقیقە تە عەقائیدیە كانیان بە خوین سەلماندوو و چەسپاندوو وە. ئا ئەم مرۆڤە خواناسە لیپراوە یە كە شایانی ئەو وە بوو فریشتە ی پاك و ملكە چی خوایی بە فەرمانی خوای گەورە سوجدە ی بۆ بیەن. بۆ ئەم مرۆڤە ی كە فریشتە كان دە فەر مومون خراپە لە سەر زەمین دە نیتە وە و خوین دە ریزیت! بە لئ، بە لام هەر لەم توخمە یە كە كە سانیک بە رەنجبکی نەسپاوە ی خواناسی و بۆ خوالیپران، بە رەنج و خەبات و قوربانیدانیان ئەو وە نە پالڤتە دە بن شایستە ی ئەو دە بن تیشكینی نووری خویان لە دل و هزر و ویزداندا بچە سپیت. هەر هیدایە تی خوای مەزنیشە ئەم عەبدە لاواز و پەریدە یە ئەو وە نە بە هیز و لە خوا نزیك دە كاتە وە كە ئەم كوڵە ی بانگە وازی خوایی بە و هەموو قورسایییە یە وە هە لگرت. ئا ئەم عەبدە لاوازە ئەو وە نە شیاو و شایستە و بە هیز دە بیت، دە بیته ئەداتی قەدەری خوای بە هیز و توانا كە مەنە جی خوایی لەم سەر زەمینە پر جە نجالدا بچە سپیت! ئەم عەبدە تاك و تەرە كراوە ئەو وە نە بە هیز دە بیت كە بە سەر هەموو جوړە كە ند و كو سپ و لە مپەرە كاندا زال دە بیت و ئامادە یە زور ئاسان و هەر زان ژیا نی خو ی بكات بە قوربانی ئەم عەقیدە و دینە. ئەمە ئازاد بوونی رۆحە. پالڤتە بوونی دەروونە. لیپرانی ویست و ئیپرا دە و جەستە یە كە لە پیناوی بە جیھینیانی ئەركی قورسی بانگە وازی خواییدا بیباكانە ژیان لە دەست خو ی دە كاتە وە. لە بەر خاتری رزگار كردنی عەقیدە كە ی تە مەن دە بە خشیت بۆ تە مە ندریزی بانگە وازە كە ی! هەر وە كو و كە لە ژیا ندا بانگە وازە كە ی بە خە لکی دە گە یاند، ئەو وە تا بە مردنە كە شی حەقیقە تە عەقائیدیە كانیان زیاتر لا دە چە سپیت، تا پیی بە ختە وەر بن، تا دینە كە چاكتر بگرن و بۆ لیپرین، بۆ بژین تا پیی بژین. كاتیک ئیپانداریی كە سپك دە گاتە ئەم پالڤتە بوون و لیپران و ئامادە ییە كە ئاوا لە هەموو هیز و حەزکی راکیشان و مانە وە و دونیا ویستی قوتار دە بیت كە ئاوا بەرە و خوا و بە هیدایە تی خوا و بە نووری خوا ری دە كات، ئیتر هەر هەموو كیشە و نەرە حەتییە كانی ژیا نی لا ئاسان دە بیت، رەنج و خەبات و خویندانی لا ئاسان دە بیت، ناسور و ژان و ئازاری لا ئاسان دە بیت. ئەمانە هەموو كو تایی دین، نامین، ئاسە واریشیان نامینیت، ئەو وە دە مینیت و بە نرە، ئەو وە بەرە مە ی ئەم دید و ری و رەنجە یە، ئەو بەرە مە ئیپانییە یە، ئەو گە شە ی رۆحە یە كە زەمین بە

ئاسمانهوه ده به سئیت و ژیانی دنیا به ژیانی نه مری قیامت په یوه ست ده کاته وه. ئا ئه مه شه قازانجی راسته قینه.

خوای گه وره - له پړی باز نه ی پیغه مبه ری تیه که وه - هه موو نیراوانی خو ی له کوړیکدا کو ده کاته وه تا هه موویان پروونکردنه وه یه ک له خوای خاوه ن وه حیی هه موویانه وه وه رگرن، تا هه ر وه کوو که سه رچاوه ی وه حییان یه که و باوه ریان یه که و وه حی بو هاتیان یه که و بانگه واز و ری باز و بهرنامه شیان یه که، با ئه وه شیان لا یه ک بی ت که هه ر هه موویان وه کوو یه ک پرو به پرووی یه ک جوړه دوژمنداریتی ده بنه وه، هه موویان وه کوو یه ک به درو خراونه ته وه، هه رچی شتی ک به یه کیکیان و ترا بی ت به مانیتری شیان هه ر و تراوه: ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدَّ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ^۴ فصل: ۴۳، و اتا: «هه رچی به جه نابت ده و تر بی ت، هه ر ئه وه یه که پیشتر به پیغه مبه رانی تر (سه لامی خویان لی بی ت) و تراوه!». هه ر وه کوو که له بهرانبه ر سه رچاوه ی ئا راسته و په پیام و عه قیده و بزوات و هه لو یستی بانگه وازه خوییه که یه که، له بهر ی ئه وه به ریشه وه بزوات و هه لو یسته که - ته نانه ت قسه پیوتنه کانیش - یه که! له مه وه داعیی موسلمان هه ست ده کات که کاتی ک به درو ی ده خه نه وه و ئه وه ی پی ده لین که به پیغه مبه رانی خوا (سه لامی خویان لی بی ت) ده و ترا، هه ست به گه وره یی خو ی ده کات، چونکه هه ست ده کات له چوارچیوه ی هه مان بانگه وازی خوادایه و به شوین کاروانی پیغه مبه رانه وه یه و به شیوه یه ک له شیوه کان له باز نه ی که سوکاریتی پیغه مبه راندایه (سه لامی خویان لی بی ت)!. هه ست ده کات ئه م بانگه وازه که یه ک په پیام و عه قیده و دیدورپی هه یه، یه ک خانه واده شه، وه کوو دره خیکه که یه ک قه دی هه یه و چه نده ها لق و چل و لاسکه. هه ست ده کات ئه م کاروانه خاویسته سه رراسته خاوه ن یه ک جوړ خه مه، ئه زمونه کانیشیان یه کن، هه ر وه کوو که ئامانج و ری بازی هه موویان هه ر یه که، هه لو یستی دوژمنانیشیان بهرانبه ر هه ر یه که، یان وه کوو یه که! ته نانه ت له جوړی گالته پیکردن و لاقرتی و سوو کایه تی پی کردنیش! ئه وه وا له دینداری سه رراست ده کات که هه ست به وه بکات که ری بازه که یه که، ئامانجه که یه که، کاروانه که یه که و به ره و یه ک ئامانج ده روات، سه رچاوه ی ئا راسته کردنیان یه که، بو یه بزوات و هه لو یسته کانیش یه کن. ئه مه ش له ناخی داعیدا هه سستی هاوده نگی دورست ده کات، هیژ و ئارامی و سووربوون و پشوو در پیژی و

وره به رزی دده داتی. ئەو هی لا ده کاته به لگه نه ویست که ئەم بزوات و هه لویسته ی و دوژمانیش
 حه فیه تیکی بانگه واز و بزافه که یه که دوو چاری هه موو داعیه ک ده بیته وه، ههروه کوو که
 هاتوو ته پئی پیشه واه به پزیه کانی دینداری: سهیدنا نوح و سهیدنا ئیبراهیم و سهیدنا موسا و
 سهیدنا عیسا و سهیدنا موحه ممه د، ههروه ها برا پیغه مبه ره کانی تریشیان (سهلامی خویان لی
 بیت). ئەمه خۆی له خۆیدا ههستیکی ئینتیا و وره یه کی بهرز و سینه یه کی فراوان و وزه یه کی
 پشوود ریژی زیاتری دده داتی. جا نازار و ژانی پئی بانگه واز چیه که ئەم له وه دلنیا بووه ته وه که
 له گه ل کاروانی پیغه مبه راندایه؟ ئەمه که پله و پایه و مه نزله ی جوامیری و دلیری و جورته ی
 گۆرانکاریه، ئەمه که بانگه واز و خهبات و جهاده، ئەمه پوتبه ی خهلات و بهرز کردنه وه ی
 قه دره، چه ند به نرخ و گرانبه هایه، جا داعی که ههست ده کات گه یشتوو ته ئەم ئاسته و له و
 کاروانه به پزیه دایه و خهلات کراوه، ئیتر ناسۆر و کاره سات و ژانی پئی هیچ نین؟! که نده لان و
 بهر به ست و له مپه ری جاهیلیهت چون ده توان خهبات و پهنجی ئەم سست بکه ن، چ جای
 ئەوه ی بیوه ستینین. کابرای داعی جوامیر و په سه ن هه نگاهه پارسه نگه کانی هه لده هیته وه و،
 سه ر بهرز ده کاته وه ده بیته یه ک کۆمه ل نوخبه ی پیاو چاک و پیشه وای نایاب و پیغه مبه رانی
 هه لپژارده ی خوی گه وری وا له پیشیه وه، ئەوانه ی که سووکایه تیان پی ده کرا و تانه و
 ته شه ریان لی دده را و مه حرووم ده کران و ده کوژران، یان له شار دهرده کران! ئەم کۆمه له
 جوامیره عه زیزه له پیش خۆیدا ده بیته حه تمه ن وره ی زیاتر بهرز ده بیته وه: ﴿مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا
 قَدَقِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ **فصل: ۴۳**، جا که ئەمه به هه موو پیغه مبه ران و ترا بیت، داعیه ی موسلمان
 ده بیته هه ست به چی بکات؟! به ته ئکید هه ست به سه ربه رزی و جوامیری و کاریگه ری
 خۆی ده کات که ئەوه تا ئەوه ش به و ده لێن که به پیغه مبه رانی عه زیزیان ده وت! ئا ئەمه له
 ناخی داعیه ی خواو یستدا ده ریا یه کی قوول و مه یداتیکی به رفراوان و وره و وزه یه کی ئیجگار
 زۆر دروست ده کات که سوپاس بو خوا بووه به پیاو، بووه به (پیاوی ناو پیاوان)! ئەها چه ند
 گه وری و گرنگ و کاریگه ر بووه که هه ر ئەو قسانه ی پی ده لێنه وه که به پیغه مبه ره کانیان
 ده وت! ئا ئەمه وره به رزی مو عجزه ئاسایه که ته نها ئەم قورئانه له هه ست و غیره تی
 جوامیره ی داعیه اندا دروستی ده کات. ئەمه حه فیه تیکی تری به لگه نه ویستی (دین و

ئوممەت و بزاڧى خاوايىستىيە كە خاواي گەورە لە دلى داعيدا دايدە كوتيت.

ئەو بانگەوازە خاوايىستىيە سەيدنا نوح (سەلامى خاواي لى بىت) و پىغەمبەرە بەرپزە كانى دواي ئەو (سەلامى خاوايان لى بىت) ھەليانگرتبوو، ھەر ئەو بانگەوازە يە كە گەيشتە كۆتا پىغەمبەرى بەرپزى خوا كە سەيدنا موھەممەدە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئەمە ھەر يەك بانگەوازە و، لە يەك سەرچاوەو ھاتووہ كە خاواي تاك و پاكە، بۆ ھىنانەدىي يەك ئامانجىش ھاتووہ كە گىرپانەوہى مرقاھى تىي و پىل و سەرگەردان و سەر كەشە بەرەو خاواي كردگار و پەرورەدگار يان، بانگەوازيكە و دەخاوازيكە شوپىنكەوتووہ كانى لەسەر مەنھەجى وەھىيى خاواي پەرورەدە بىن. ئەو كەسانەي كە باوہريان بە پىغەمبەرتىي پىغەمبەرىكى خوا ھىناوہ و شوپىنكەوتوون، براى شوپىنكەوتووي ھەموو پىغەمبەرە كانى ترن. ئەم ئىياندارانە -لە ھەر كات و شوپىنكە بن- براى ديني يە كترن و ھەمووشيان ھەر يەك ئوممەت پىك دەھىنن كە يەك خوا دەپەرستن و رىبازى يەك دين دەكەنە ديد و رى و بەرنامەي ژيان. مرقاھى تيش لە ھەموو قوناغە كانى مپرووي خۇيدا ھەر دوو پۆل خەلك بوون: پۆلى موسلمانان كە باوہريان بە وەھىي ھىناوہ و بەپىي ئاراستەي خاوايىستى ژياون، ئەمانە (حزب اللہ)ن، پۆلى بەرانبەرىشيان پۆلى شەيتانن و حزبي شەيتانن. موسلمانە دیندارە پاكە كانى ھەموو نەوہ كان -لە ھەر كات و شوپىنكەدا بووبن- ئەندامى (حزب اللہ)كەن و ھەر يەكەيان ئىمتىدادى ئەوانى ترە و، ئالقمەيەكە لە زنجىرەيەكى دوورودرئز و نەپساوہي زەمان. ئەمەش حەقىقەتتىكى رەھايە لە حەقىقەتە عەقائىدىيە كانى كۆمەلكارى و بزاون و پەوت. ئەمەش پاھىيەكى ترە كە ئىسلامەكەي لەسەر دەوہستىت. قورئانىش شوپىنكەووانى بۆ ئەم حەقىقەتە بانگەھىشت كردووہ و لاي چەسپاندوون: ﴿ وَقُولُوا **أٰمَنَّا بِالَّذِيٓ اُنزِلَ اِلَيْنَا وَاُنزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهِنَا وَاِلٰهَكُمْ وَاحِدٌ وَّوَحْنُ لَهُٓ وَّمُسْلِمُونَ** ﴿٥٦﴾ العنكبوت: ٤٦، واتا: «بفەرموون باوہرمان بەوہ ھىناوہ كە بۆ خۆمان ھاتووہتە خاواروہ، ھەرروہا بەوہش كە بۆ ئىوہي ئەھلى كىتاب ھاتووہتە خاواروہ، خاواي ئىمە و ئىوہ يەكە و ئىمەش تەسلىمى ئەوین». ئەم حەقىقەتەي ديد و ھەلوئىست پەيوەندىيە كانى ئىوان خەلكى بەرز دەكاتوہ بۆ ئاستىكى بالآ و بەرپزى تر، ھەر لە پەيوەندىيە خزمایەتيدا نايھىلئىتەوہ، يان لە ھەستى ئىنتىھاي نەتەوہ و خاك و توخم و بەرژەوہندىيە ھاوہبەشدا. قورئانى پىروژ بەرز و بلند رابىدە گرئ و دەيگەيەنئىتە

په یوه نډیې هاو دینی و عه قیده ی هاوبه ش که هه موو ئیتیاکانی زمان و خاک و نه ته وه و توخمی تیدا ده تویتته وه. کات و شوینی تیدا بزر ده بیټ، نه وه ی هاوبه شی نیوان تاک و کوی ئوممه ته خواناسیبه که یه په یوه نډیبه توند و توله که یانه به خوی کردگار و خاوه ن و داوه ریانه وه. بویه ئیانداران له هه موو کات و شوینیکدا هه ستیان کردووه که برای عه قایدی هه موو خواویستیکن له هه ر کات و شوینیکدا ژیا بن.

برگه‌ی چواره‌م:

په‌پره‌و و پروگرامی بانگه‌واز

داعیی موسلمان، بانگه‌وازی خوی گه‌وره بلاو ده‌کاته‌وه و خه‌لکی بو لای خوی گه‌وره بانگه‌یشت ده‌کات: ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ﴾ (الأحزاب: ۴۶، نه‌ک بو دونیاویستی و ناوبانگده‌رکردن، نه‌ک بو نه‌ته‌وه‌په‌رستی و ده‌مارگیری جاهیلی، یان بو ده‌سکه‌وت و ده‌وله‌مندی، یان بو ده‌سه‌لات و په‌لویه. نا، داعیی موسلمان خه‌لکی بو خواویستی بانگه‌یشت ده‌کات، بو خواناسی، بو خواپه‌رستی. ئەم کار و پیشه‌شی له یه‌ک ریگا و له‌سه‌ر یه‌ک ریبازه و به‌س که ته‌نھا ئەو ریگا و ریبازه‌شه ئە‌گەر خوی گه‌وره خوی مؤله‌تیدا ده‌یگه‌یه‌نینه خوی گه‌وره: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ (الأحزاب: ۴۵ - ۴۶، ئیمه‌ تو‌مان به‌ سیفته‌ی شاهید ناردووه، که‌ حه‌ق و باتل، باوهر و کوفر، ته‌وحید و شیرک، ئیسلام و جاهیلیه‌ت هه‌لاویریت و شاهیدی بده‌یت که کامیان خواویستییه و کامیان دید و پری و به‌رنامه‌ی شه‌یتانیزمه. ناردوومانیت تا موژده بده‌یته ئەو که‌سانه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌یان بو بانگه‌وازه‌که‌ی خوی گه‌وره ده‌بیت که بیخه‌م بن و ئوخه‌ی که‌ن، پاداشتی خوی گه‌وره‌تان مسوگه‌ره. هه‌روه‌ها ناردوومانیت تا ببیته هوشده‌ر و ئاگادارکه‌ره‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ی به‌رهنگاری بانگه‌وازی خوی گه‌وره ده‌کهن و قبوولی ناکهن، تا راجله‌کین و به‌حه‌زه‌ر بن و بزائن که‌ حه‌تمه‌ن خوی گه‌وره سزایان ده‌دات. ناردوومانیت تا ببیته بانگخوازیک و به‌ره‌و لای خوی گه‌وره خه‌لکی بانگه‌یشت بکه‌یت و به‌پیی مؤله‌تی خوی گه‌وره و به‌پیی پرسیاکانی بانگه‌واز ئەم بانگه‌وازه‌ خوییه بلاو بکه‌یته‌وه. وامن ناردوویت که‌ سه‌رچاوه‌ی نوور و پروناکیت، به‌ جه‌نابت تاریکی شیرک و کوفر و جاهیلیه‌ت ده‌ره‌وتنه‌وه.

بانگه‌وازه‌که‌ بانگه‌یشته به‌ره‌و لای خوی گه‌وره که‌ خه‌لکینه وهرن پروو بکه‌نه خوی گه‌وره و دینه‌که‌ی قبوول بکه‌ن و پیوه‌ی پابه‌ندبن: ﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾ (القصص: ۸۷، بانگه‌وازیکی زانراو، رووشن، راشکاو و ئاشکرا، نه‌ لیلی تیدایه و نه‌ مه‌به‌ستی شاراوه، بانگکردنه بو لای خوا، نه‌ بو

نه ته وه و نه بو ده مارگیری تیره و هوژ، نه بو ده ولت و خاکه و نه بو ئالا و دروشمی توخم و چین، نه بو ده سکه وته و نه بو بهرژه وهندی، نه بو هیئانه دبی حهز و گیانی توله سه ندنه وهیه و، نه بو تیرکردنی هه واوه وهس و که یف و پاباردن. ته نها بو خوا. بو به ده سته ئینانی په زامه ندیی خوای گه وره و بهس. ئەمه پڕیگای راست و ناشکرا و راشکاوی خواویستییه، هه ر که سیک له خوی راده بینیت که له هه موو حهز و پشکیکی خوی دامالریت و ئەم پڕیگا تاییه ته بو ئەو تاکه ئامانجه بگریته بهر، فه رموو، جیی هه موان ده بیته وه. هه ر که سیکیش ده خوازیت بزاونت و بانگه وازی بگریته بهر که حهز و ناو و بهرژه وهندی بو بهیئینه دی، با لاکه ویت، با بکه ویتته سه ر بانگه واز و پڕیازی تر، چونکه ئەم پڕیگا و پڕیازه هی ئەو نییه و هیچ هیوایه کی ئەو ناهیئینه دی. ئەم بانگه واز و پڕیاز و بزاونته سه رمایه ی ئەو که سانه نییه که ده خوازان ئامانجی خویانی پی بهیئینه دی. ئەمه که ره سته ی سه ودا و مامه له نییه. کالای کرین و فرۆشتن نییه و شتیکی نییه له بازاری فیکر و سیاسهت و بیروباوه پاندا هه راج بگریته. ئەمه بانگه وازی خوایه. حه ق و حه قیانه ته و گالته جاری تیدا نییه. بانگه وازی حه قیش به و دل و هزر و ویزدانانه بلاو ده بیته وه که بو خوا پاک بوونه ته وه و بو ئەم کاره یان لپیراون که نیاز و مه بهست و نییه تیان ئەوه ندنه بو خوا پالفته کردوو، لاناکن به لای ده سکه وتی مال و سامان و پله وپایه و ناو و شوهرت و ده سه لات و هیزه وه. نه به ئومید و قازانجی ماددین و نه به ئومیدی هیئانه دبی بهرژه وهندی. بانگه وازی خوایش ئاوا پڕی ده پریته، ئاوا کاریگر ده بیته که که سانیکی گرتوو یانه ته بهر به ته وای بو خوا ساغبوونه ته وه و مه به ستیان غه بری په زامه ندیی خوای گه وره نییه. پیوسته ئەو حه قیقه ته مان له بهرچاویته و لئی غافل نه بین، هه رچه ندنه که زور ساده و ئاسانیسه. خه لکه که هه ر ئەو خه لکه یه و بانگه وازه که هه ر ئەو بانگه وازه یه و ململانیکیه هه ر ئەو ململانیکیه جارانه. پیش هه موو شتیکی بانگه وازی خواویستی و دینداری، ململانیکیه بهرانبه ر لاوایی خو. ململانیکی دژی نه فس و هه وا و هه وه سه، دژی ته ماعکاری و دونیاویستییه. پاشان ململانیکیه بهرانبه ر شه رخوازی و خراپه کاری و تاغوت، بهرانبه ر نه فامی و گومرایی و مله وری که له واقعی ژیاندا وجودی هه یه. ده بیته ئەم ململانیکیه بهرانبه ر هه ر دوو هیزه که بگریته، ناخ و ده ره وه ی هه ر هه موو دینداره کان. حه تمه ن ده بیته ئەندام و سه ره رشتیارانی کومه له موسلمانکه له هه ر دوو بهرکه دا بکه ونه ململانیکیه کی بی وچان، هه ر وه کوو که قورئانی پیروز

هەر له سه ره تاوه پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ياوه راني ئاراسته كرد، حه تمهن لهم ديد و رى و په نه شه دا گلان و هه له ده رده كه ون، لاوازى و كه مو كورتى ده رده كه ون، تيگه يشتنى قوناغه كانى په روه رده بوون و خه بات و بانگه واز و كومه لكاريى جياواز دينه بهرچاوى هه نديك، چونكه هه موو شوينكه وتوو هه كان وه كوو يه ك لئيان تيناگه ن و وه كوو يه ك پابه ندى نابن و وه كوو يه كيش هه لويست وه رناگرن، بويه ده بيت ئاراسته كردن و په روه رده و بزاون و هه لويست به رده وام بيت، تا چاره سه رى كه مو كورتيه كانى په روه رده بوون و نو قسانيتى گه شه ي كومه لكاريه كه بكرت كه رووداوه كان ده ريانخستوو. بويه حه تمهن ده بيت به شيوازى قورئانيانه دلله كان به خواناسى و خواويستى پته وتر بكرين و به شيوازى قورئانينش ئاراسته بكرين، تا بزاون و هه لويستى حه ق وه رگرن.

خوای گه و ره به شيوازيكى زور پاشكاو و بنبرانه سروشتى بانگه وازه كه و بهرپرستى و ئهرك و سروشتى داعيهه كان روون ده كاته وه كه ده فه رموويت: ﴿وَأَمَّا نُرُوتُكَ بَعْضُ الَّذِي وَعَدْتُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾ يونس: ٤٦، واتا: «له وانه يه هه نديك له و به لئنانه ي بيت ده ده ين له زياني خوئدا بوئ بينه دى، له وانه شه بمريت و نه يانينيت، ئه وه ي له سه ر جه نابته گه ياندى دينه كه يه، روونكر دنه وه ي په يامه كه يه. له وانه يه هه نديك له و هه ره شانه ش كه به كا فرمانان داوه كه سزايان ده ده ين و تو له يان لى ده ستينينه وه، ده كريت هه نديك له مانه له ته مه ني خوئدا نيشان بده ينه وه، يان ده شيت كوچى دوايى بكه يت و خوای گه و ره بو پاشه روژياني هه لگريت. ئه وه ي له سه ر جه نابته راگه ياندى دينه كه و تيگه ياندى نانه له بانگه وازه كه، لئيرسينه وه و حساباتى سزا و پاداشتيان بهرپرستى ئيمه يه».

ئهرك و بهرپرستى داعيى خاويستى ئه داكردى كاره كه ي خوئانه، به و شيويه ي بانگه وازى خاويستى له و قوناغه ي كات و شوئندا ده بخوازيت، كارى ئه مان ئه م راگه ياندى و گه ياندى بانگه وازه كه يه به و خه لكه. له و خه لكه شدا به نسيى ئه وانه ده بيت كه خوای گه و ره هيدا يه تيان ده دات. خو مه رج نيه هه موو ئه و كه سانه ي داعيى خاويست بانگه وازه كه يان پييده گه يه نيت هه موويان به ده نكيه وه بين. داعيى خاويست ناچار نه كراوه په له له برينى قوناغه كانى ريگا بكات، هه قيش نيه هه ست به شكست و به زين بكات، يان سارد يته وه

هيوابراو بيٽ، چونڪه سهرڪهوتني خوايي نه هاتووه و سته مكاران هيچيان لي نه هاتووه و
 ٽه وانيش ههر له ٿڙر قهر و ناسوردان! داعيي خواويستي نايٽ ته نانهت ساتيڪيش له وه غافل
 بيٽ كه ٽه داعيهه. ٽه رڪي ٽه وه گهياندي بانگه وازه كه يه. له مه وه يه كه ده بيٽ داعيي ئيسلامي
 زور به ٽه دهب بيٽ به رانبر خواي گه و ره، له م حاله تانه شدا ٽه وه ٽه ده به زياتر ره چاو بڪات.
 داعي بوي نيهه په له له هه نگا و هه لويست و قوناغه كاني بانگه وازه و پرياز و ڪومه لڪاري
 ٽوممه ته كه بڪات، بوي نيهه داواي زوو هاتني ٽه نجامي خه با تڪردنه كه يان بڪات، ههر وه ڪوو
 كه نايٽ په له له هيدايه تداني خه لڪي بڪهن، يان په له له هاتني سهرڪهوتني خويان و به زيني
 دوژمنان يان بڪهن، ٽه وه به قه دهر ي خواهه په يوه سته و ٽه رڪي ٽه مان نيهه. بويان نيهه ره شبينانه
 بلين: زورمان بانگه وازه كرد و زورمان رهنج له گهل خه لڪيدادا، به لام ٽه وه تا كه مينه يه كه نه بيٽ
 كه س به دهم بانگه وازه كه وه نه هاتووه. كه سانتيكي كه م هاتوون و كه وتوونه ته ڪومه لڪاري
 وه لماندا. يان بلين ٽه وه هه موو سه بره مان گرت و سته مكار و تاغوتانيش ههر له جيي خويانن و
 هيچيان لي نه هات! هيشتا له ٿيانداين و گورزيكي خواييان نه دي به ريان بڪه ويٽ!

داعيهه ئيسلامييه كان راگهياندي دينه كه و گهياندي بانگه وازه كه يان له سهره، نه ك
 ليبرسينه وه و حسابكردي هه لويستي دنيا و قيامه تي خه لڪي. ٽه مه يان ڪاري ٽه مان نيهه، ٽه وه
 شتيڪه به قه دهر ي خواي گه و ره و ويستي ٽه وه وه بنده. بويه پيوسته وه ڪوو دهر بريني
 ٽه دهب و ره فتاري شياو، وه ڪوو يعتيرافكردي به عه بديتيان بو خواي تاك و پاڪ، ٽه م باسانه
 لينگه پرين بو خواي ڪارزان كه خوي چون و چي ده كات، ٽه مان ملڪه چيٽي و گوپراهه لينييه كه يان
 له سهره و به س. راسته كه سانتيڪ كه ده بينن ده ستر ٿري تاغوتان و سه رياز و هاو ڪاران يان
 به رده و امه و بيدين و ڪافر و زه نديقه كان فشه يان به بانگه وازه كه ديٽ و گالته به داعيهه كان
 ده ڪهن و ده يانگرن و ٽه شڪه نجه يان ده دن و هيشتا ههر له سهر حوڪم و ده سه لاتن و به هيڙن و
 خوا نه يخستوونه ته بهر غه زه بي خوي. كه سانتيڪ ههن ٽه م واقيعه تووشي ديدليلي و
 هه له شهي و بوله بوليان ده كات! چونڪه په له يانه. چونڪه سه رها تا و ده ستيپيكي ملمانتيڪه
 ده بينن و وا ده زانن جهوله ي ملمانتيڪه ههر ٽه وه نده يه. ٽه وانه ڪوتايي ريگا و بزاونت و
 هه لويسته كان يان چاو لي نيهه و له حه قيقه ته قورثانيه كاني بزاونت و هه لويست و ملمانتيڪه

بیئاگان، یان لایان کالبووه ته وه. به تاییه تی که کهس کوتایی ریپاز و مملانیکه - تانهیات-
 نابینیت، به لام خوی گوره که له و هه موو شوینه دا باسی چاره نووسی ملهوران و تاغوتانی
 دوژمنی دینه که ی فهرمووه، بو ئه وه ی بووه ئه و که سانه ی سه بریان که مبووه ته وه، یان
 په له کارن و دیدیان لیل بووه، یان حه قیقه ته کانیاں لا کالبووه ته وه، سه رنج بده نه وه له
 قوناغه کانی ریگا و مملانیکه که چۆن ملهوران به فه تارته چوون. خو ئه و هه موو باسه ی
 چاره نووسی ئه و بییدین و دوژمنانه که له قورئاندا هاتووه هه ر هۆشدار کردنه وه ی ملهوره کان
 نییه، سه لوای دل و موژده ی سه رکه وتنی موسلمانیشه که سه بر بگرن و له سه ر دیدورپی خوتان
 خوگر بن و بانگه وازه که هه ر راگه یه نن و دلنیاش بن که داهاتوو بو ئه م دینه یه و ئه و دوژمنانه
 هه ر به که له که بوونی تاوان و گوناحی خو یان ده که ونه به ر غه زه بی خوا: ﴿ فَأَهْلَكْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ﴾
 الأنفال: ۵۴، داعی ناشیت دل و ئومید و هه لو یستی به دید و بزوات و هه لو یستی کافره
 ملهوره کانه وه به ستیته وه، نابیت هیوای به وانه بیت که دژی بانگه وازه که ی وه ستاونه ته وه و
 جاریک دل و هزر و ویزدانیان به رانه بر حه قیقه تیکی عه قایدی و به لگه یه کی ئیمانی
 نه کردووه ته وه: ﴿ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾ الأنعام: ۱۰۶، واتا:
 «شوین ئه وه بکه وه که له خوی په روه ردگارتته وه بو ت هاتووه، هیچ خواجه ک جگه له و نییه و،
 روو له موشریکان وه رگیپه و گو ییان مه ده ری». ئه مه فه رمانی خوی په روه ردگاره بو پیغه مبه ره
 به ریزه که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ئه و بووار و بازنه بو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دباری
 ده کات که بیکاته جیبایه خ و مهیدانی کاری که دیاری کردنی بووار و مهیدانی هه موو جینشین و
 داعییانی تری پاش جه نابیشی بووه. بو هه موو داعییانی ئیسلامه له هه موو کات و شوین و
 نه وه یه کدا که روو له موشریکان وه رگیپن و به بیناسازی کیانی خو یانه وه خه ریک بن، به
 کومه لکاری ئوممه ت و به به گه ر خستنی وزه کان و به به هیز کردنی په یوه ندیی عه قایدیانه ی
 خو یانه وه خه ریک بن، ئه وانه ی وه لامی بانگه وازی خویان داوه ته وه و هاتوونه ته ریزی
 ئوممه ت و بانگه واز و بزواته که وه. ئه مانه پیوستییان به وه یه روویان تی بکه یت و په روه رده یان
 بکه یت. ئه مانه ئاراسته بکه، ئه مانه گوش بکه، ئه مانه پیوستییان به دارشتنی دید و تیروانین و
 پیناسه ی عه قایدی ده رباره ی گه ردوون و ژیان و مرو ف هه یه، ئه مانه پیوستییان به

دپرشتهوهی پرفتار و پره‌وشتیان هه‌یه، له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی پرسیا عه‌قائیدییه‌کان و دابونه‌ریتی ئیپاندارانه، تا کۆمه‌لگه‌ گچکه‌ دینداره‌که‌ی خۆیان پینک به‌یپن و تیییدا گه‌شه و نه‌شونما بکه‌ن. ئەم په‌روه‌رده و گه‌شه و ئاراسته‌کردنه‌ په‌نجی زۆری ده‌وێت و کاتی ته‌واو و چاودیری به‌رده‌وام ده‌خوازیت، بۆی لێ برێ. ئەمه‌ شایانی ئەوه‌یه‌ وزه و تواناکانی بۆ به‌گه‌ر بخریت، نه‌ک ئەو موشریکه‌ مله‌هور و که‌له‌په‌قانه‌ی ده‌یان جار دوو‌پنراون و غه‌یری هه‌لوێستی مله‌هوری و لوتبه‌رزی هه‌یچتیریان لێ نه‌دبتره‌وه! ئەمانه‌ی له‌به‌ره‌ی کوفردا چه‌قیانه‌ستوه، ئیها‌لیان بکه‌، مادام (به‌لاخ و ئینزار) ت پینگه‌یان‌دوون پوویان لێ وه‌رگیره‌، لێیانگه‌رێ بۆ زه‌مانه‌ که‌ حه‌ق به‌هه‌یتر ده‌بیت و -به‌پیی ریساکانی دید و په‌وت و بزواتی قورئانی- گورزی کۆتاییان پینده‌کیشریت و نابووت ده‌بن: ﴿بَلْ نَقَدِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ (الانبیاء: ۱۸، واتا: «به‌لێ به‌ ته‌ئکید ئەو حه‌قه‌ به‌ گوروتینه‌وه‌ له‌سه‌روه‌وه‌ به‌ باطل ده‌کیشین، جا حه‌تمه‌ن باطل سه‌ری به‌ فه‌تاره‌ت ده‌چیت و گیان له‌ده‌ست ده‌دات!»). سه‌ره‌تا پێویسته‌ (حه‌قه‌) که‌ وجودی خۆی سه‌لمینیت، هه‌ر کاتیک به‌ شیوه‌ی حه‌قیانه‌ت و راست و سه‌رراسته‌نه‌که‌ی خۆی هاته‌کایه‌وه‌، باطل ناتوانیت خۆی له‌به‌ردا بگریت و سه‌ره‌نجام شکستی ئیجگاری ده‌هینیت.

موسلمانان زنجیره‌ ئالفه‌یه‌کی سه‌ره‌به‌خۆی خۆیان، یه‌ک ئوممه‌تی کۆمه‌لکاری عه‌قائیدین، نه‌ندامه‌کانیان که‌ به‌ عه‌قیده‌که‌ به‌ یه‌ک‌تروه‌ په‌یوه‌ستن، له‌ناو خۆیاندا هاوکار و دلسۆز و یارمه‌تیده‌ری یه‌ک‌ترین، بۆیه‌ پێویسته‌ خه‌مخۆرانه‌ به‌ خۆیانه‌وه‌ خه‌ریک ببن، به‌ بونیادنانی دیدورێ و ئوممه‌تی کۆمه‌لکار و بزواتی په‌سه‌نی خۆیانه‌وه‌ خه‌ریک ببن. به‌ پالفته‌ی ده‌روون و په‌وشتی په‌سه‌ن و نه‌ریتی په‌سه‌ن خۆیان په‌روه‌رده‌ بکه‌ن. به‌ توندوتولکرده‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌ عه‌قائیدییه‌کانی نیوان خۆیان، به‌ وه‌لاء، به‌ دۆستایه‌تی و لایه‌نگری و دلسۆزی یه‌ک‌تری کۆمه‌له‌که‌یان پته‌وتر بکه‌ن و سه‌رکردایه‌تی خۆیان به‌ ئاراسته‌وان دانین و به‌س. گوێ بۆ ئاراسته‌ی به‌ده‌ر له‌ خۆیان نه‌گرن .

با هه‌ریه‌که‌یان خه‌مخۆر و سه‌ره‌رشتیاری ئه‌وانتیریان بیت. ئا ئەم وه‌لانه‌ پته‌وتر رایان ده‌گریت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّوهُم مِّنْ ضَلَالٍ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِينَا نُكْرُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (المائدة: ۱۰۵، واتا: «ئهی ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه‌ پێویسته‌ بایه‌خ به‌ حالێ

تاک و کۆی خۆتان بدەن، کاتیک ئیوه سەرپاستانە دینداریتی خۆتان دەگرن (وه کوو تاک و کۆ به خەمی یە کتره وه ده بن) و هیدایەتی خوایی تەقواکارانە مومارەسە دەکەن، ئەو کەسانە ی گومرا و لاریین، کاریگەرییان لەسەر تان نابێت و زیانتان پیناگە یەنن، بشزانن کە هەموو دەگەرێنەوه لای خوای گەوره و پرسیاری هەموو کار و کردەوه یە کتان لی دەکاتەوه».

ئەم ئایە تە کۆمە لیک پرسیای سەرەکی ئەرک و سروشتی ئوممەتی موسلمان و پە یوه ندیی بە غەیری خۆیانە وه نیشان دەدات، ئوممە تە موسلمانە کە هەر (حزب الله) یە و بەدەر لەو، حزبه کانی شەیتانن، بۆ یە هیچ جۆرە هاوکاری و تیکە لاوییه کی دیدورێ و بزاون و هە لۆیستیان پیکه وه نییه. نە لە دید و تیروانین و پیناسە ی عەقائیدییاندا دەر بارە ی گەردوون و ژیان و مرۆف، نە کۆلکە ی هاوبەشیان هە یە و، نە لە پێ یاز و بزاون و ئامانج و، نە لە پاداشت و سزاشدا یە ک ناگرنه وه. دوو عەقیدە و دوو ئوممەت و دوو بزاونی جودا و دوورن لە یە ک. بە لām ئەمە مانای وا نییه کە ئوممە تە موسلمانە کە واز لە بانگهێشتی ئەهلی کوفر و حزبی شەیتان بهێنیت و هە قی نە بێت بە سەریانە وه. نا، ئەرکی بانگهێشتکردن یان هەر لە سەر شانە. ئوممەت دە بێت بانگه وازه کە یان بۆ روون بکاتە وه کە دین و شەریعەت و سیستمی خوای گەوره یە. روونکردنە وه ی عەقیدە و عیادەت و شەریعەت، هەروە ها مه نه هج و بزاون و پێ یاز و ئامانجی ئوممە تە کە، هەموویان بە شی بانگه وازه کەن و داخوایی هیدایە تە خواییه کەن، بۆ یە دە بێت ئوممەت ئەمانە ئاشکرا و راشکاوانە روون بکاتە وه. ئەمە ئەرک و بەرپرسیایی لای خوای گەوره یە. ئەگەر کە مته رخە میی تیدا بنوێنریت بە هیچ کلۆجیک قبول نییه. ئوممە تە کە بانگهێشتکردنی لە سەرە، ئەمما ئەو خە لکە هەر لە سەر گومرایی دە مینیتە وه، یان نا، ئەوه نە بەرپرسیایی ئەمانە و نە ئەرکە و نە زیانی شی بۆ ئەمان هە یە: ﴿لَا يُضْرُكُمْ مَنْ صَلَّى إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ المائدة: ۱۰۵. ئەمە مانای ئەوه نییه لە کە مته رخە میتی نا کۆ لرتتە وه و مو حاسە بە ناکریت لە سەری، نە خیر، لە سەر هەموو بوار و ئەرکیکی ناوه کیی ناو ئوممەت، لە سەر فەرمان بە چاکە و بەر هە لستی لە خراپە مو حاسە بە دە کرین، هەر وه کوو کە لە سەر کە مته رخە میی بلا و کردنە وه ی بانگه وازه کە لە سەر زە مینیشدا هەر مو حاسە بە دە کرین.

یە کە مین فەرمانی چاکە ش چه سپاندنی حاکمییی خوای گەوره یە (کە لە یاسادانان و

حوکمپانی و داوهریدا دهرده که ویت). یه که مین خراپه ش حاکمیتی کوفر و دهسه لاتی جاهیلیهت و زهوتکردنی مافی خوای گوره و شهریه ته که یه تی له حاکمیتیدا. حوکمی جاهیلیهتیش و اتا حوکمی تاغوت. تاغوتیش: هه موو دهسه لاتی که شه رعیتی له دینی خواوه وهرنه گرتووه. ئەم ئایه ته ئەرک و بهرپرستی تاک و کۆی ئوممه تی موسلمان - له بلا و کردنه وهی بانگه وازی خواوایستیدا- ناخاته که ناروه که له سهریان پیویسته دژی شه پخوازی بوهستنه وه و جهنگ و جهادیان به رانه بهر دهستدریژی تاغوتان و مله پوری گومپایانی ناو کومه لگه که بیان راگه یه نن. دژوارترین دهستدریژی، دهستدریژی کردنه سه مافی خوایه تیی خوای گوره یه. زهوتکردنی دهسه لاتی حاکمیتی، خه ته ترترین خراپه و دهستدریژی، که نارخستنی شهریه تی خوا و داپشتنی، یان هیئانی یاسا و پرسیای به دیله. له حاله تی هه بوونی سهروهی و دهسه لاتی تاغوت و چه سپاندنی یاسا و پرسیا و دهستووری جاهیلیه تدا، نامومکینه تاک و کۆی ئوممه تی موسلمان بتوانن دینی خوا وهرگرن و پیاده ی بکه ن. ناشیت ئوممه ت وا بزانتیت له سه رپیاز و دین و شه رعی خوایه و ئەم تاغوت و یاسا و پرسیا کوفریانه ش سهروه ر بن.

خواهونی کتییی (السنن)^(۱) ه کان ده گپرنه وه که سه یدنا ئە بووبه کری سددیق (خوا لئی پازی بیت) هه ستا بو و تاردان و دوا ی سوپاس و ستایشی خوای گوره فه رمووی: «هو خه لکینه، ئیوه ئەم ئایه ته ده خوینه وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَبِصُرُونَ مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾ المائدة: ۱۰۵، به لام له شوینی خویدا دینانین (مانایتری بو ده که ن). من گویم له پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) بوو که ده یفه رموو: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ)^(۲)، و اتا: «ئه گهر خه لکی خراپه یان بینی و نه یانگوری، حه تمه ن خوای

(۱) کتییی السنن عاده تن بهو سه رچاوانه ی فه رمووده ده لئین که به ناوی (السنن) هوه ن وه کوو سونه نی ئە بو داوود و سونه نی نه سائی و سونه نی ئیبنو ماجه و (جامع الترمذی) که هه ر به ناوی سونه نی ترمزیه وه به ناوبانگه. ئەم چواره له شه ش سه رچاوه ی فه رمووده ی سه حیح ن که سه حیحی بوخاری و موسلیمیشیان له گه لدایه. کتییی تریش به ناوی سونه ن هه یه، وه کوو سونه نی داریمی و هیتر.

(۲) ترمذی (۲۱۶۸)، ئە بو داوود (۴۳۳۸). شیخی ئەلبانی (رحمه الله) له: (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۱۵۶۴) دا ده فه رموویت: سه حیحه.

گه‌وره هه‌موویان دووچارى سزا ده‌کات»". ئاوا خه‌لیفه‌ی یه‌که‌م (خوا لئی پازى بیٚت) دید و هه‌لو بیستی خه‌لکیی ده‌رباره‌ی واتای ئایه‌ته‌که‌ راست کرده‌وه که له‌و زه‌مانه‌دا هه‌ندیک که‌س به هه‌له‌ تیگه‌یشتبوون. ئیمه له‌م زه‌مانه‌دا پئویستترین بۆمان راست بکریتته‌وه، چونکه‌ گۆرینی «مونکه‌ر» له‌م زه‌مانه‌دا قورستر و سه‌ختتر بووه، بۆیه‌ وا زۆر به‌ ئاسانی ده‌روون به‌زیو و ئیراده لاوازه‌کان واتای ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌گۆرن، به‌و لایه‌نه‌یدا ده‌به‌ن که‌ کۆلی جیهاده‌که‌ له‌سه‌ر شانی خۆیان داگرن و خۆی پئوه‌ ماندوو نه‌که‌ن و خۆشیان له‌ تین و قورسایى جیهاده‌که‌ که‌ ناره‌که‌ن! نا، وه‌للاهی ئه‌م دینه‌ به‌بئى ره‌نج و جوهد و جهاد پیاده‌ ناکریت، حالى خه‌لکیش به‌بئى کۆمه‌لکاری و بانگه‌واز و خه‌بات ناگۆریت. بۆیه‌ هه‌ر ده‌بیٚت کۆمه‌لیک که‌سی جوامیر بۆ بانگه‌وازی ئه‌م دینه‌ و جوهد و جیهاده‌که‌ی لئى بپرین و خه‌لکی له‌ په‌رستنى عه‌بده‌وه به‌ره‌و په‌رستنى خوای تاک و پاک بانگه‌یشت بکه‌ن، تا ده‌ریانبه‌ینن و خوایه‌تیی خوای گه‌وره‌ و حاکمیتیه‌که‌ی بچه‌سپینن و ده‌سه‌لآت و هه‌یزی ئه‌و تاغوت و مله‌وړانه‌ لاده‌ن و پاده‌ن که‌ له حاکمیتیدا ده‌ستدریژیان کرده‌وه ته‌ سه‌ر مافی خوای گه‌وره، تا لیبان به‌سه‌ندریته‌وه و حاکمیتیی خوای گه‌وره‌ بچه‌سپینریت و سه‌روه‌ریی یاسا بۆ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی ئه‌و بیٚت و به‌س. هه‌ر ده‌بیٚت ئه‌م ئاراسته‌ ته‌و حیدیه‌ و ئه‌م سه‌روه‌ریته‌ی شه‌رع ئاراسته‌وانی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌ت بیٚت، تا ژيانى تاک و کۆی خه‌لکه‌که‌ به‌ گۆیره‌ی دینه‌که‌ی خوا پرئیکبخریت. حه‌تمه‌ن ده‌بیٚت هه‌ول و ره‌نجدا نه‌که‌ به‌ قسه‌کردن و موناقه‌شه‌ و گفتوگو بیٚت ئه‌گه‌ر به‌رانبه‌ران تاک بوون و گوپرا و نه‌زان بوون و هه‌دايه‌تدانیان پرئیشاندانی ده‌خواست. ئه‌مه‌ا ئه‌گه‌ر هه‌یزیکى تاغوتی و ده‌سه‌لآتیکى مله‌وړی بوون و نه‌یاند هه‌یشت بانگه‌وازی خوایی بگاته‌ خه‌لکی و ده‌بوونه به‌ره‌بسته‌ی رپی دینی خوا و نه‌یاند هه‌یشت سه‌روه‌ری بۆ شه‌ریعه‌تی خوا بیٚت، به‌ ته‌ئکید ئه‌وکاته‌ داعیه‌کان به‌رپرستییان له‌سه‌ر نامینیت و گوپراکان سزای خۆیان وه‌رده‌گرن کاتیک ده‌گه‌رینه‌وه‌ لای خوای گه‌وره: ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْتِكُمْ يَوْمَ كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ المائدة: ۱۰۵.

هه‌دايه‌تدان به‌ ده‌ست خوای گه‌وره‌ خۆیه‌تی:

خوای گه‌وره‌ حه‌قیقه‌تییکی تر له‌ په‌یره‌و و پرۆگرامه‌که‌ی خۆیدا ده‌خاته‌ پيش چاوی تاک و

کۆی ئوممه ته موسلمانه که، ئه ویش ئه وهیه که هیدایهت و گوپراییی دَل و دهروونی خه لکی به دهست ئه وه، بۆ کهسی وهل نه کردوو پهفتاری پیوه بکات و حوکمی له سه ر بدات، کهس بۆی نییه له م هیدایه تدان، یان گوپرا کردنه که دا راو بو چوونی هه بیته، ته نانهت پیغه مبهری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ده شیت خۆزگه و ئاواتی هیدایه تدانیان بخوازن و دوعای هیدایهت بۆ که سائیک بکهن، به لام کهس ناتوانیت بلیت هیدایه تی ده ده م، ته نانهت ناتوانیت بلی ده بمه هوی هیدایه تدانی. هیدایه تدان و گوپرا کردن ماف و فره مانی خوای کارزانه و بهس، ئه و مرؤفه کانی دروست کردوو، ئه و دَل و دهروون و ههست و ئینفعالاتی تیدا خهلق کردوون، بۆیه کهس نییه توانای به سه ر دَل و دهرووندا بشکیت، هه یچ یه کیک ناتوانیت به و شیوه و چۆنیه تییه ی ده یه ویت ئاراسته ی بکات، هه یچ یه کیک ده سه لاتی به سه ریدا ناشکیت غه یری خوای خاوه نی. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لاغه که ی له سه ره، روونکردنه وه ی دینه که و گه یاندنی بانگه وازه که ی له سه ره، ئه م هیدایه تدانه که؛ ئه وه لوتفی خوای میهره بانه و خۆی ده زانیت به کیی ده به خشیت، بنگومان ده بیه خشیت به که سائیک که حه ز به هیدایه تدان ده کهن و هه ولی بۆ ده دن، خوای گه وره ش ده زانی کۆ و که ی شیاو و شایانی ئه و هیدایه ته یه تی. ده ره یێنانی ئه م ماف و پهفتاره له دهست مرؤف و گه یرا نه وه ی -له ههست و باوه ری موسلماندا- بۆ خوای گه وره زۆر گرنگه، چونکه ئه وه ی لا ده کاته حه قیقه تیکی به لگه نه ویست که پیوستی به لوتفی خوایه تا هیدایهت وه گرگیت، پیوستی به لوتفی خوایه تا له سه ر ڕی بمیئته وه، بۆیه ده بیته موسلمان به رده وام رووی له خوای گه وره بیته تا هیدایه تی بدات، تا به لگه و نیشانه ی زیاتری نیشان بدات، له به رانه ریشدا له وه شدا کاربگه ر و گرنگه که داعییه که زۆر خه فته له مله وری و که لسه ره قی بی دینه کان ناخوات، که ئه وه نده یان له گه لدا خه ریکه و ئه و هه موو به لگه و نیشانه یان ده خاته به رده ست، که چی یاخیوونیان زیاتر ده بیته. ئه مه جی خه مه. به لام ئه م ئایه ته سه لوای دلی داعییه که تو هه قته نه بیته، خه می لی مه خو، بانگه وازی خو ته بکه، هیدایه تدان لای خوای گه وره یه و به قه ده ری ئه وه. هه قی ئه وه ته نه بیته که بۆچی نه هاته سه ر ڕی! بۆچی ئه م حه قه په وایه قبوول ناکه ن! بۆچی ئه وه نده نه فامانه پهفتار ده که ن؟! ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ البقره: ۲۷۲، واتا: «هیدایه تدانی ئه وان ئه رکی

جه‌نابت نبييه، خواى گه‌وره خوى هيدايه‌تى ههر كه‌سيك ده‌دات كه خوى بخوازيٲ»، ده‌ى سا سينه‌ت فراوانتر بكه، نهرمونياني و گه‌شينيٲ زياد بكه، جه‌نابت يارمه‌تيدهر يان به له كه‌شفكردى ربي هيدايه‌تدانياندا، رٲنیشانده‌ريان به، چؤن و چه‌نديان پيويسته له و باره‌وه بؤيان ده‌سته‌به‌ر بكه، هيدايه‌تيدانيشيان بده‌ره ده‌ست خواى ميهره‌بان و كارزان.

داعبي موسلمان راگه‌ياندى دينه‌كه و گه‌ياندى بانگه‌وازه‌كه‌ى له‌سه‌ره، ئەمما هيدايه‌تدان ئەوه له تواناي ئەمدا نبييه، چونكه هيدايه‌تدان گؤرپنى سروشت و ديدورپيه، داعى ناتوانيت و ا بكات ئەوان حه‌ق بينن و وه‌ريگرن، چونكه ده‌شيت پروانن و نه‌بينن، ده‌شيت گويان هه‌بيت و نه‌خوازن بيستن، له حه‌ناى حه‌قدا خويان ناينا كردوو و چاويشيان ساغه، چونكه گومراپيه كه به‌رناده‌ن، ئەوانه وه‌كوو مردوون! چما جه‌نابت ده‌نگيك له مردووه ده‌بيستيت؟!:

﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْأَصْمَرَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾﴾ **المن: ٨٠ - ٨١**، واتا: «جه‌نابت كه ناتوانيت مردووه‌كان و ا لى بكه‌يت قسه‌ت بيستن و سوودى بؤيان هه‌بيت، ئى ههر ئاواش كه ئەو مله‌ورانه ده‌دوينيت و ئايات و به‌لگه‌ى ئيمه‌يان بؤ ده‌خونيتيه‌وه، ههر ناتوانيت واين لى بكه‌يت بيستن و پيى بكه‌ونه كار! ههر وه‌كوو كه ناتوانيت دوعا و نزاى خؤت به كه‌رپك بگه‌يه‌نيت، چونكه ئەمانه ربي هيدايه‌تداني خويانيان (بيستن و بينن و بيركرده‌وه) قه‌پات كردوو و پشتيان هه‌لكردوو و ته‌وه‌لابوون. جه‌نابت ناتوانيت ئەوانه له كو‌يرايى و ناينايى گومراپيه كه‌يانه‌وه به‌پنيتيه‌سه‌ر ئيسلامه‌كه. جه‌نابت ئەو كه‌سانه بدوينه كه باوه‌ريان به ئاياتي ئيمه‌هينانه‌وه و موسلمانن، با ئەوان فه‌رمايشت بيستن، جه‌نابت ئەوانه بدوينه، ئەوان سوود له ره‌فتارى جه‌نابت ده‌كه‌ن». ئاوا خواى گه‌وره به مردوويان ده‌داته قه‌له‌م، له كاتيكدا زرپ و زيندوون! كه‌ر نين و نايبستن، كو‌يرايان دانه‌هاتوو و ربي راست ناگرنه‌به‌ر! ههرچه‌نده ئەو ئالييه‌تانه‌يان هه‌يه، به‌لام په‌كيان خستوون. ئەو كه‌سه‌ى بيروهؤش و زهيني له‌م وجوده دووره‌په‌رپز راگرتوو و په‌ى به رپسا گه‌ردوونيه‌كان و بزاوت و سره‌وتى پر حيكمه‌تى ئەم ژيانه‌نابات، ئەمه كه هه‌ست و هؤشى په‌كخستوو، مردوو. كه‌ى ئەوه ژيانه ئەوى تپدايه؟ ئەوه‌ى ئەو ده‌بياته‌سه‌ر ژيانيكى ئازه‌لييانه‌يه، بگره گومراتره. ئازه‌ل به‌پيى سروشتى خوى ره‌فتار ده‌كات، به ده‌گمهن لپى

لاده‌دات. ئەمما ئەو كەسەى كە بە دەنگ نیشانە و بەلگە و بانگە‌وازی خ‌واى گە‌وره‌وه نایەن، كارىگە‌رییان لەسەر د‌ل و دەروون و ه‌زر و ه‌وش و ناخى و ی‌ژدان زۆره؛ لە پ‌راستیدا كە‌رن، با دوو گ‌وێچكە كە‌شیان هە‌بیت كە لەره و شە‌پۆلى دەنگە‌كانیش وەرده‌گرن و ج‌وێى دە‌كە‌نه‌وه! ئەو كە‌سەى ئەو هە‌موو نایات و بەلگە و نیشانانەى خ‌واى ك‌ردگار نایینت، نایینایە، ك‌وێره، تە‌ماشای ئەو هە‌موو دیارده‌ زۆر و ج‌ۆراوج‌ۆرانەى گە‌ردوون دە‌كات و ه‌یچ نایینت! ئەمە ك‌وێره، ئە‌گەرچى دووچاوى ئاژە‌لییانەى هە‌یه! ئەمما ئەو كە‌سانەى كە بەلگە و نیشانە دە‌بینن و گ‌وێ بۆ بانگە‌وازی خ‌وا ش‌ل دە‌كەن، ئە‌وه خ‌اوهن د‌له‌ زیندوو‌ه‌كانن، خ‌اوهن دید و زە‌ینى پ‌روون و درك و پە‌ب‌ردنى ق‌وولن، ئە‌وانە زیندوون، ئە‌وانە بە‌و ه‌یوايه‌وه دە‌بیستن تا ه‌یدایە‌تى خ‌وایی وەرگرن، بۆ‌یه‌ سە‌رنج دە‌ده‌ن و دە‌روانن تا (یە‌قین)یان زیاتر ب‌ییت. ئە‌وانە س‌روش‌تیان پاكە و خ‌ویان بە‌ره‌و خ‌اواىستى د‌ین. هەر كە دە‌بیستن پە‌یامە‌كە بۆ خە‌لكى ه‌اتوو‌ه و راگە‌یه‌نراوه و خە‌لكى بۆ بانگە‌پ‌شت دە‌ك‌ریت، وە‌لامدانه‌وه‌یان بۆى دە‌بیت و بە‌ده‌نگییه‌وه د‌ین:

﴿هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهَدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ^(١٣٨) **آل عمران: ١٣٨**، واتا: «ئەم ق‌ورئانە پ‌روونك‌ردنه‌وهى هە‌موو ش‌تێكى بۆ خە‌لكى ت‌یدایە، پ‌ینایى و ئام‌ۆژگ‌ارىشە بۆ د‌یندارانى سە‌رپ‌است و تە‌ق‌واكاران». ئە‌وى د‌ل و ه‌زر و و‌یژدان و ه‌وشى بۆ ئام‌ۆژگ‌ارى خ‌واى گە‌وره‌ و‌الا دە‌كات، ئە‌وه ئە‌و م‌وس‌لمانە د‌ل زیندوو‌ه‌یه كە شە‌یدای ه‌یدایە‌ت و ه‌ۆگ‌رى ئام‌ۆژگ‌ارى خ‌واییە، ئە‌وه ئە‌و د‌له‌ زیندوو‌ه‌یه كە لە‌گە‌ل هە‌موو ئ‌اراسته‌یه‌كى ق‌ورئانیدا گە‌شه و نە‌شونما دە‌كات و بە‌ره‌و ب‌ال‌آتر دە‌شنى. ئە‌وه د‌لى ئ‌یانداره كە هەر فەرمانێكى خ‌وایی كە بۆى د‌یت دە‌یخاته بزاوت و چ‌الاكى د‌یندارى. خە‌لكى بە‌گ‌شتى زانینى حە‌قیان كەم نییە، حە‌ق و بات‌ل ل‌یك ج‌وێ دە‌كە‌نه‌وه، ه‌یدایە‌ت و گ‌وم‌رابوون دە‌زانن چ‌ین، بە‌لام وە‌لامدانه‌وهى ه‌یدایە‌ت و بانگە‌وازی خ‌واییان نییە و سی‌یا و م‌ۆرك و س‌یفاتى د‌لى خ‌واناسانى سە‌رپ‌استیان نییە.

حە‌ق خ‌ۆى بە‌پ‌ی س‌روش‌تى خ‌ۆى ئە‌وه‌نده پ‌ۆشن و راشك‌اوه، ئە‌وه‌نده ئ‌اشك‌را و د‌ياره كە پ‌روونك‌ردنه‌وهى زۆرى ناو‌یت، بە‌لام خە‌لكى لە ئ‌استیدا كەم ه‌یممە‌تن، كە‌متر حە‌زیان لە ناسینى حە‌قه و كە‌متر توانایان بە‌سەر هە‌لب‌ژاردن و بە‌چاك‌زانینیدا دە‌شك‌یت كە دە‌شیناسن زۆر هە‌ول‌ى پ‌یوه‌پا‌ه‌ندبوونى نادەن! بۆ‌یه ئام‌ۆژگ‌ارىك‌ردن لەسەر د‌لى یاخ‌یبوو‌ان و بە‌ره‌ل‌ایان ق‌ورسە، چ‌ونكە

ئامۆزگاریی سنووریان بۆ دادەئیت و داوایان لێ دەکات پابەند بن، ئەوانیش لەسەر بەرەلایی و نابەرپرستی و گوێنەدان ڕاهاتوون! ئامۆزگاری لەسەر دلی ملهپوره تاغوته چکۆله کانیش هەر قورسە. چونکە وا دەزانن ئامۆزگاریکردنیان کەمکردنەوهی ڕێز و پلەویایە و ناو و ڕیزیانە! نابینیت زارۆکی گچکە کە دەست دەدەیتە بالی و دەتەوێت رایگریت، کەچی دەستت لادەدات تا خۆی وا بنوینیت کە گەورەیه!

داعیی موسلمان هەر ڕاگەیانندن و گەیانندی لەسەرە، ئەمما ڕەفتارکردن و گۆڕینی دل و هزر و وێژدان، ئەو لە دەست خوای گەورەدایە، ئەرکی ئەم ئەوویە کە بەپێی ئەم حەقیقەتە و لە سنووری خۆیدا ڕەفتاربات، پەلە لە هیچ هەنگاوێک نەکات و هیچ پێشنیاریک نەخاتە بەردەستی خوای گەورە، با پیغەمبەری خواش بێت (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئەووی کە ملهپورانی والی کردوو حەق قبوڵ نەکەن و ئیسلامە کە وەر نەگرن، کەمبوونی بەلگە و ڕۆشننەبوونی نیشانەکان نییە، نا، ئەو کرمی دلە. نەخۆشییەکی کوشندەیی ناخە کە ڕپی لە هزر و هۆش و وێژدانیان گرتوو و، بوو تە بەر بەستی ڕپی سروشتی مرقایەتی مرقف کە حەز دەکات ڕوو بکاتە خوای گەورە، بەلام ئەو نەخۆشییە کوشندەییە ناخ ناهیلێت، چونکە پێی بچووکییە ئەم دینە لەو داعییەو وەر بگریت!

برگه‌ی پېنجه م:

زه مینه‌ی فیکری بانگه‌واز

ده بیټ ته‌وه له دید و زه‌ینی داعیبه‌کاندا زور روښن بیټ که خه‌لکی بو‌ثم ئیسلامه بانگه‌یشت ده‌که‌ن، ده بیټ داوایان لی بکه‌ن که سه‌رله‌نوئې ثم دینه پیاده بکه‌نه‌وه، ده بیټ له خالی ده‌سټیکدا داوایان لی بکه‌ن عه‌قیده که وهرگرن، با له و خه‌لکه‌ش بن که خو‌یان به موسلمان داده‌ن و له ناسنامه‌کانی‌اندا نووسراوه موسلمان. ده بیټ هه‌موو لایه‌ک وه‌کوو یه‌ک له‌وه حالی بکه‌ن که ئیسلام هه‌ر له سه‌ره‌تا به‌وه بریتیه له بریاردانی عه‌قیده که، چونکه (لا إله إلا الله) له واتای حه‌قیقی خویدا بریتیه له حاکمیتی خوای گه‌وره، واته ده بیټ دوا‌ی شایه‌تمان‌ه‌ینانان ته‌وه‌یان لا بیټه به‌لگه‌نه‌ویست که ده بیټ هه‌موو دید و تیروانین و په‌فتار و ره‌وشت و دابونه‌ریت و بزاونت و هه‌لو‌یستیکیان به‌گویره‌ی دینی خواریک بخه‌ن. ثم حاکمیتی‌ی خوای گه‌وره ده بیټ له ویردان و هوش و هه‌ستیاندا جیگیر بیټ و، له واقیعی ژیانیشیاندا بچه‌سپټ. با هه‌ر له سه‌ره‌تا وه‌ثم کیشه‌یه بیټه خالی ده‌سټیک بانگه‌واز، هه‌ر وه‌کوو که له سه‌رده‌می هاته‌ن خواره‌وه‌ی وه‌حیدا بو‌بووه ده‌سټیک بانگه‌وازه‌که. بانگه‌یشتکردنی خه‌لکی بو‌ثم کیشه سه‌ره‌کیه ماوه‌ی سیزده سالی په‌به‌قی خایاند، سیزده سال! کاتیک پولیک خه‌لکی له‌م ده‌سټیکه‌وه داخلی ئیسلام ده‌بن و وه‌ریده‌گرن و بزاونت و هه‌لو‌یستی له‌سه‌ر بینا ده‌که‌ن و گوش ده‌بن پی، ثم پوله خه‌لکه دواتر شیاو و شایسته‌ی ته‌وه ده‌بن سه‌ره‌رشتیاری ده‌سه‌لات و سیستم و ئیداره‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی بن و ناراسته‌ی کومه‌لگه موسلمان‌ه‌که بکه‌ن و، ژیان‌ی تاک و کو‌یان به‌پی‌ی ته‌حکامه‌کانی شه‌ریعت ریک بخه‌ن، چونکه له سه‌ره‌تا وه‌ق‌ه‌ناعه‌تیا‌ن به‌وه بوو که (لا إله إلا الله) - که هه‌ر وه‌کوو که عه‌قیده و عبادته‌- حه‌تمه‌ن «شه‌ریعت» یسه و ده بیټ ژیان‌ی کومه‌لگه و ده‌وله‌ت به‌پی‌ی ته‌و ریک بخریټ. ثم پوله خوارویسته - که هه‌ر له سه‌ره‌تا وه‌په‌یا‌ن و به‌یعه‌تیا‌ن به‌خوای گه‌وره داوه - ژیان‌یا‌ن هه‌موو به‌پی‌ی دینه‌که ده بیټ و عه‌بدیتی له هه‌موو بواره‌کانی ژیاندا ته‌نها بو‌خوای گه‌وره ده‌رده‌برن و به‌س. کاتیک کومه‌لگه موسلمان‌ه‌که به بانگه‌واز و په‌وت و بزاونتی ته‌و پوله دینداره

سەرپراسته (که ئوممه ته موسلمانە که یه) پێک دێت، ده که وێته سەر نیشان دانی سیستمی ئیداره ی حومکرانی ئیسلامیانه، کۆمه لگه که ش خۆی ده که وێته دارشتنی ئه حکامی شه رعیی، که پراوپری واقعی نویی کۆمه لگه و ده و له ته که ده بیته. هه مووشیان له چوارچۆیه ی سیستمیکی ئیسلامی گشتیدا ده بیته. نا ئه مه یه ریزبه ندیی هه نگاوه یه ک له دوای یه که کان که مه نه ه جی ئیسلامی ده یه ویت له واقعی ژياندا بیهینیتته دی: دینه که هه یه، ئوممه تیکی موسلمانانی له سەر په روه رده ده بیته، ئه م ئوممه ته به دینه که یه وه ده که ویتته پیکه وه نانی کۆمه لگه یه کی ئیسلامی، له م کۆمه لگه شه وه سیستم و ئیداره ی ده و له تی ئیسلامی دپته کایه وه. موفره داتی دید و پرێاز و قۆناغه کانی رهوت و بزاونی ئیسلامی ئاوايه.

هه ندیک جار دلسۆزه هه له شه کان - له وانه ی له سروشتی ئه م بانگه وازه دا زۆر قالموقوول نه بوونه ته وه و شاره زای مه نه ه جی خوا بیه که نین که له دانایی و زانایی خوی دانا و کارزانه وه هاتوو ه که شاره زای سروشتی مرؤف و پیداو یستی و ئینفعالاته کانی تی - وا بیر ده که نه وه که ئه گه ر پرسیا سهره کیه کانی سیستمی حوکمی ئیسلامی و ده ستوو ره سهره کیه که ی ئه حکامه شه رعیه یه کان بخه نه پێشچاوی خه لکی، دینه که لایان پرۆشنتر و شیرینتر ده کات و ئه گه ری وه لامدان وه ی بانگه وازه که و قبوول کردنی دینه که یان زیاتر ده بیته. به لام ئه مه وا نییه. ئه مه وه همه، شیکار بکی خه یالیه که ئه نجامی هه له شه یی و په له کاری هاتوو ته زه یه وه. ده بیته داعیه کان ئه وه یان لا به لگه نه ویست و نه گۆر بیت که ده ستپیککی بانگه وازی ئه م دینه ئه وه یه دل و ده روون و هزر و هۆش و ویزدان و ههستی خه لکی بو خوا پاک بیته وه، تا عه بدیتی سهرپراستانه یان بو خوا رابگه ینن، به وه ی که دین و شه رعیه ته که ی قبوول ده که ن و، هه یج یاسا و پرسیا و ده ستوو ریک ناکه نه به دیلی، یان هاوبه شی. ده بیته له سهره تاوه ته نکید له وه بکریتته وه و خه لکه که ی له سهر په روه رده بکریت، تا لایان ده بیته بریاریکی نه گۆر. پێش ئه وه ی باسی ته فسیلاتی حوکم و حاکمیتیان لا بکریت، ده بیته هه زکردن به وه رگرتنی شه رعیه ت و هه ز له جیه جیکردنی له وه وه بیت که شه رعیه تی خوا به و ئه م عه بده سهرپراستانه ی - که له عه بدیتی به شهر قوتار بوون و بوون به عه بدی خوی تاک و پاک - له و پروانگه وه پێی رازین، نه ک له و لایه ن و به و سیفه ته ی که شه رعیه تی ئیسلام له یاسا و ده ستوو ره کانی سهرده م چاکتر و

گشتگیرتره، له فلان لایه نیدا و له فلان برگهیدا پراوپر شیای و واقعی کۆمه لگه و دهوله ته که یه. ئیعتبار و وهرگرتن و ته سلیمبوون به ئەحکامی شه‌ریعه ته که ئەمه نییه، به لکوو ئەمه ئەنجامیکی سرووشتیی چه سپاوتیتی ئەو به لگه نه ویسته یه که ئەم خه لکه ی -عه‌بدی خوای گه‌وره‌ن- شه‌ریعه ته که ی خوای گه‌وره‌شیان پێ قبووله.

شه‌ریعه تی خوای گه‌وره بئنگومان چاک و خێره، چونکه له لایه‌ن خوای گه‌وره وه هاتووه، ئەسته‌مه یاسا و پرسیا و ده‌ستووری به‌شهر پۆژیک له پۆژان له لایه‌ن تیک له لایه‌ن کانی شه‌ریعه تی خوای گه‌وره چاکتر بیت، به‌لام خو ئەمه پرسیا بانگه‌وازه که نییه. پرسیا بانگه‌وازه که قبوولکردنی دینه که یه، رازیبوونه به شه‌ریعه تی خوا و وه‌رگرتن و چه‌سپاندنیتی، له گه‌ل په‌فزکردنی هه‌موو یاسا و پرسیا و ده‌ستووریک پێچه‌وانه پێی. چونکه غه‌یری شه‌ریعه تی ئیسلام ئیسلامه تی نییه. ئیسلام له مانا و واتا و مه‌دلوویدا رۆشن و بنه‌ره. هه‌ر که سیک ئیسلامی قبوول بیت -به‌و سیفه ته‌ی که دینی خوايه و ئەمیش موسڵانه- ئیتر پێوستی به‌وه نییه هه‌ندیک لایه‌نی شه‌ریعه ته که ی نیشان بدریت که گوايه جوانیی شه‌رع و ده‌ستوور و سیستمی حوکمی ئیسلامیه. ئەو که سه‌ی رووی له ئیسلام وه‌رگیراوه، به نیشان‌دانی هه‌ندیک لایه‌نی جوانیتیی شه‌ریعه ت نایاته‌وه بۆ ئیسلامه که. ئەمه یه کیکه له حه‌قیقه ته عه‌فائیدییه کان که به لگه نه‌ویستن.

قورئانی پیرۆز هه‌ر له سه‌ره‌تای بانگه‌وازه که یه‌وه سروشتی مرۆقی ده‌واند به‌وه‌ی که تیی‌دایه، له دل و هزر و وێژدان، ده‌یان به‌لگه‌ی مه‌خلووقاته‌کانی ده‌وروبه‌ری نیشان ده‌دا و، سه‌رنجی بۆ به‌لگه و نیشانه و واتا‌کانیان راده‌کیشا، ده‌یویست به‌م شیوه‌یه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ته‌پوتوز و ژه‌نگوزار له جیهازی وه‌رگرتنه فیترییه که ی بکاته‌وه، تا پاک و ساف ببیت و شه‌پۆله‌کانی بانگه‌واز بگریته‌خۆ و وه‌لامدانه‌وه‌ی بۆیان هه‌بیت، ده‌یویست هزر و هۆش و وێژدانی مرۆف بخاته‌وه کار که له ژیر کاریگه‌ری دید و پێ و نه‌ریتی جاهیلییه‌تدا په‌که‌وته که‌وتبووه لاوه و جه‌مان بووبوو. ده‌یویست بیخاته‌وه گه‌ر. ده‌یویست په‌نجه‌ریه‌ک له ناخی ئەم مرۆقه‌دا بکاته‌وه تا شنه‌ی بانگه‌وازه که ی لێ بدات و ببوژیته‌وه. تا ئاماده‌ی وریابوونه‌وه و خه‌به‌ربوونه‌وه‌ی تیدا زیتکاته‌وه. به‌و ئومیده‌ی وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی سروشتیانه‌ی لا دروست ببیت.

ئاوا قۇناغى بىئاتنانى عەقىدە دەبىت توول بىكىشىت و، ھەنگاۋە كانىش لەسەرخۇ ھەلبەھىرنىنە ۋە ۋرپساكانى زۇر قايم داکوترىن و بە ناخى دل و ھزر و وىژداندا پۇچن. نايىت ئەم قۇناغى بىئاتنانەى عەقىدە رەفتارىكى تيۇر (نظري) يانە بىت، بەلكوو دەبىت ھەموو لايەنە كانى عەقىدە كە لە بزاون و ھەلوئىستى واقىعيدا بخريته كار، تا زيندووانە دەربكە وىت، ھەروە كوو كە لە ناخى دل و دەروون و ھزر و ھۆش و وىژدان و ھەستدا زيندووانە دەبزويىت و دەبزويىت و كاروكدانە ۋەى دەبىت و ھەلوئىستى ئىباندارىيانەى دەربارەى رووداۋە كانى دەرى لا دروست دەبىت؛ دەبىت بە ھەمان شىۋەش لە جىھانى دەرىدا زيندووانە دەربكە وىت، لە رەفتارى پارسەنگى تاك لە رەنج و سەبر و خۇگرىدا، لە پابەندى و سووربوون و تىكۇشاندا، لە پىشخستى گىانى ھەروەزى و بىئاتنانى ئوممەتە موسلمانە كەدا، بە ھەمان شىۋەش دەبىت تاك و كۆى ئوممەتە كە لە جىھانى مەملانىدا بە بزاونتىكى واقىعيانەى خۇيانە ۋە -كە رووبەرووى جاھىلىيەت دەبىتە ۋە- دەركەون. ئاوا لە ھەردوو بەرەى ناخ: (دژ بە ھەواۋە ۋەس و دژ بە شەيتان) و بەرەى دەركى: (دژ بە ھىزى تاغوتى و جاھىلىيەت) دا رووبەرووى جەنگىكى بىئامان بىتتە ۋە كە مەبەست لىي رىشە كىشكردى جاھىلىيەتە كە يە، ئاوا لە بزاونتىكى مەملانى واقىعيدا عەقىدە كە بىات دەنرىت. ئاواش نەبىت جىگىر و داىن دانامە زىرت .

ھەلە بەكى زۇر گەورە و ترسناكە كە ئىسلام بخريته قابلىكى تيۇرى و نىشاندرىتتە ۋە، تيۇرىك كە بخريته بەردەست تا دىراسە بكرىت و (خەلكى پىي رۇشنىبىركرىت و گوايە عەقىدە و دىندارىتىي پىي دەھىنرىتتە كايە ۋە!)، ئەمە نەك ھەر ھەلە بەكى ترسناكە، ئەمە زۇر دژوارە. خۇ قورئان كە لە ماۋەى سىزىدە سالى رەبەقدا لە مەككە -بۇ دارشتنى عەقىدە كە دەھاتە خوارە ۋە- لەبەر ئەۋە نەبوو كە بۇ يەكەمىن جارە نىشان دەدرىت، ئەگەر لەبەر پەروەردە بوونە واقىعيە (عەمەلىيە) كە نەبوايە، قورئان بە جارىك دەھاتە خوارە ۋە و دەيفەرموو لە ماۋەى سىزىدە سالى، يان زياتر، يان كەمتردا بىخوينن، تا بە تەواۋى ۋە كوو تيۇرىك لىي تىدەگەن و ۋەرىدەگەن، بەلام ئىسلام شىتىكى تر و شىۋەيەكى تى دەخواست. دەيوست دىنە كە بىتتە مەنەھ جىكى گىشتىگىرى بزاونى واقىعيانەى ئوممەتىكى توكمەى خواويست. ئىسلام دەيوست لە يەك كاتدا عەقىدە كەش بىئاتبىت و ئوممەتە كەش پەروەردە بكات و بزافە واقىعيە كەش لە ھەمان كاتدا

ئاراستە بکات، چونکه ئەم سێ پیکهاتەیه «عه قیده، ئوممەت، بزاف» پیکه وه «مه نهه ج» ه ئیسلامیه که ده سه لمینن و ده چه سپینن، ههروه کوو ده یویست به عه قیده که واقعیکی کرده وه یی دروست بییت که بیته زمینه ی دیدوری و بزوات و هه لویستی ئوممەت و بزافه که. ده یویست واقیعه نیشان دراوه که ی ئوممەت هه که بیته ره نگدانه وه ی کاریگه ری عه قیده که له تاک و کو ی ئوممەت و بزافه که دا. خوای گه وه ده یزانی که دل و ده روون و هزر و هوش و ویزدان و ههستی مرؤفه کان به شه و و رۆژیک ناگۆرین، بۆه هه ر ده بوو دارشتنی عه قیده که ش ئه وکات و قۆناغه زۆر و جوړبه جوړانه ی بویت که پیکه وه نانی ئوممەت هه که و بزواتی مملانیکه ده یانو یست، دارشتنی عه قیده که خیراتر نییه له په روه رده کردن و پیکه وه نانی ئوممەت و بزاف و خه باته که ی. ئاوا ئەم سێ لایه نه ی سیگۆشه که: «عه قیده، ئوممەت، بزاف» پیکه وه دین تا یه کنتری ته واو بکه ن. کاتیکی عه قیده که به ته واوی داده مزریت، ده بینریت که ئوممەت هه که شی بالغ بووه و بزافه که شی پالیوراوی ده سه لات و ته مکینه.

ئا ئەمه یه سروشتی دینی ئیسلام که هه تمه ن ده بییت شاره زای ئه و سروشت و سیفه ته ی بین. ناشیت له بهر خاتری هه زه په له خوازه کانی خۆمان بیگۆرین، ناشیت له بهر خاتری به زیوتیی خۆمان له بهرانه ر تیورییه به شه رییه کاندای ئه م سروشته ی دینه که بگۆرین، تا بلین ئه وه تا ئیسلامیش تیوریکی گشتگیر و پیشکه و تووخوازانیه و شیایوی مرؤفایه تییه. ئەمه نه ک ناشیت و دژواره، تاوانیشه ده ره ق به ئیسلام ئه نجام ده دریت. چونکه گۆرینی جه وه هه ری ئیسلامه که یه! ئیسلام به م سروشت و سیفه ته بیوتیه یه ی خۆیه وه توانی بۆ یه که مین جار ئه و ئوممەت هه موسلمان هه گمه نه بهینیت هه دی، هینانه کایه ی ئه و ئوممەت هه هه ر به و سیفه ت و سروشت و چۆنیه تییه قورئانییه ده بییت و به س. ئاوا خوای گه وه ده بهینیت هه وه، نه ک به گۆرینی سروشت و سیفه ته سه ره کییه کاریگه ره که ی. ده بییت به ته واوی هه ست به هه ل و دژواریتی ئه وه بکه ین که عه قیده ئیسلامیه که له و حاله تی زیندویتی و چالاکیی واقعیتییه یه وه بگۆرین بۆ تیوریکی ئیسلامی که گه نجینه یه کی زانست و مه عریفه بییت، بۆچی؟! بۆ ئه وه ی ئیسلامه که له بهرانه ر تیوره به شه رییه کان راگرین و بیسه لمینن که ئیسلام له وان که متر نییه و چاکتره! ئەمه خۆی دژواره. هه له یه کی سه ختی له ری لادانه.

عه قیده ئیسلامی ده بیټ له دل و دهروون و هزر و ویزدان و ههستی کومه لیک خه لکدا بچه سپیت، ئینجا له ریکخراویکی ئوممه تیانهی واقعی و بزاقیکی مملاتی دژ به جاهیلیه تدا ده رکه ویت. عه قیده که له دل و دهروونه کانداهریکی پالفته سازی و لادان و رادانی خاشاکی جاهیلیه ته که ده بیټ که ساله های ساله له دل و هزر و ویزداندا چه قبه ستوانه جیی خوی گرتوه که ده بیټ دل و هزر و ویزدان پاکبکریتته وه لئی، تا ئیسلام بخریتته جیان. ئا ئه م مملاتییهی ته قوا و هه واهه وه سه، که له ناخی تاک تاکه کانداه رده وامه که له جاهیلیه ته وه هاتوون و ههست و هوش و پپوه و ئینتیهای جاهیلیه تیان تیدا ماوه، ده بیټ پاکسازی بکریت. له هه مان کاتیشدا ده بیټ هه ر به عه قیده که پاکسازی په فتار و په وشت و ئینتییا و په یوه ندیه کان بکریت، چونکه ئه مانیش هه ر له پروانگه ی جاهیلیه ته وه هاتوون و ساله های ساله ئه م موسلمانانه پیوه ی پایه ند بوون، ئیستا ئیسلام ده یه ویت لایاندات و به په فتار و په وشت و دابونه ریت و ئینتییا و په یوه ندیی عه قایدیی خوی بیانگوریت. هه ر له م کاتی گورینی ناخ و ده ره وه ی تاک تاکی ئوممه ته که دا ئیسلام ئوممه ته که شیان به عه قیده که بنیات ده نیت و ده یه ویت ئوممه ته که بکاته کومه لکاریه کی عه قایدی، تا تاکه کان ئینتیهای خیله کیی خویان لادن و ئیتیا عه قایدیه که ی ئیسلامی بخه نه جی که بو ئوممه ته که یانه. ئینجا هه ر له هه مان کانداه ئوممه ته که به وزه ی به گه رخواوی مه رکه زیانه ی تاکه کان و به عه قیده که ده که ویتته ناو بزاقیکی گورانکاری دینانه ی خوی که به بزوات و هه لویت و ئاراسته ی خوی جاهیلیه ته که ده گوریت و ورده ورده کومه لگه یه کی گچکه له موسلمانان ده سازنیت، تا تاک و کوی ئوممه ته که ههست بکه ن که ئا ئه م کومه لگه ی خویانه، نه ک کومه لگه جاهیلیه که ی ده وره به ریان که ئه مان ئازادانه خویان لی راپسکاندوه و دابرون لئی.

ئا ئه م (عه قیده و ئوممهت و بزاف) له که له واقعی ژیاندا ده بزوون و ده گورن و بنیات ده نین که دل و هزر و ویزدان ده گرنه وه و په فتار و په وشت و دابونه ریت داده پرین که بزوات و هه لویت مملاتی ده گرنه به ر؛ مومکین نییه بخریتته تیوریکی مه عریفیی سارد و سپروه و بوتریټ فه رموون ئه وه ئیسلامه دیراسه ی بکه ن! ئه و مه ودا یه ئیسلامه عه مه لیه که - به عه قیده و ئوممهت و بزواته که ده یگریتته وه - شتیک نییه تیوریک بتوانیت ئیستیعایی بکات و

بیخاتەوہ پیش چاوان، تا سەرنج بەریت و لەگەڵ تیۆری بەشەریدا بەراورد بەکریت!

خوایەتی و عەبدیتی:

دید و تیروانینی ئیسلامی بۆ خوایەتی و عەبدیتی، بۆ گەردوون و ژیان و مرۆف، دید و تیروانینی گشتگیر و تەواو و پیناسەیه کی حەقی واقیعیینی^(۱)، بەلام لە هەمان کاتیشدا نایەوێت لە لایەنی فیکری و زیهنیدا گۆشەگیر بکەوێت و بیستە دیراسە و لیکۆلینەوہی ئەم ژیانینی و جیھانینی تیۆرییە، بێ ئەوہی لە مەیدانی کردەوہدا خرابیتتە گەر. لە قالبەدانی ئیسلام وەکوو تیۆر، زۆر پێچەوانەیی سروشتی دینەکە و سیفەتە سەرەتایە کائیتی، پێچەوانەیی مەبەست و هیوا و ئامانجیتی، چونکە ئیسلام دەبێت لە کۆمەڵە مرۆفیکدا دەرکەوێت کە خۆی پەرورەدە و ئاراستەیی کردوون و خۆی چاودێری و ئاودێری گەشە و نەشونمایانی کردووە، کە لە پێکخستنی کۆمەڵکاری ئوممەتیدا وزەیان بۆ بزائیکی مەملاتی دژ بە جاھیلییەت بەگەر دەخات. شیوازی کارکردنی ئیسلام ئاواہ، تەنانەت بۆ ئەوانەیی کە دەشیانەوێت لە ئیسلام - وەک تیۆر- تیبگەن، ھەر دەبێت لە دوای ئەوہوہ بیت کە ئیسلامە کە لە عەقیدە و ئوممەت و بزافە کەیدا دەرکەوێت. تاکە کانی ئوممەتە کە پۆژانە لە پالفتەیی دەروون و دارشتنی رەفتاری پەسەندا دەبن، پۆژانەش شایستە و شیواتری کۆمەڵکاری ئوممەتە کە یان دەبن، ئوممەتە کەش پۆژانە زیاتر و پتەوتر بە پەیوەندی ئیوان تاکە کانی (کە لەسەر باریە تیبی دینی دادەمەزیت) پێکخراوانەتر دادەمەزیت. ئینجا بەشیوہیە کی مەرکەزی فەرمان دەداتە ئوممەتە کە، تا بزافیک بە عەقیدە کە بەیبتتە کایەوہ کە توانای گۆرانکاری کۆمەڵگە و مەملاتی بیتامانە کە ی دەسەلاتی

(۱) سەید قوتب (رحمە اللہ) لە کوتای ژیانیشیدا ھەر جەختی لەمە دەکرەوہ، بۆیە دەبیتتە لە کوتا کاتە کانی ژیانیدا لە زیندان کتیبی (مقومات التصور الإسلامي) نووسی کە (۳۷۶) لاپەرە، فەسلکی تیدایە بە ناوی (الوہیة وعبودية) کە زیاتر لە سەد لاپەرە کتیبە کە دەبیت، دوای ئەو فەسلکیتر بە ناوی (حقیقە الألویہیة) یە کە (۱۳۲) لاپەرە. ھەر لەویدا بەلین دەدات کە لە فەسلە کانی داھاتوودا باس لە حەقیقەتی سنی شتتەر بکات کە: (حقیقە الکون) و (حقیقە الحیاة) و (حقیقە الإنسان) و خالە سەرەکیە کانیان بە ریزبەندی ژمارە دەنوسیت، تا دواتر بە دوورودریژی باسیان لێوہ بکات، بەلام بەداخوہ ئیتر ئیعدام دەکریت و ئەو سنی فەسلە بە نوقسانی دەمبیتتەوہ. موسلمانان زۆر داوایان لە مامۆستا محمد قوتب کرد کە ئەو سنی فەسلە ئەو تەواویان بکات، چونکە ھەم دیدوژیان وەکوو یە کە و ھەم شیوازی نوسینیشیان لە یە کتری دەجیت، بەلام نەینوسین، بۆ ئەوہی کتیبە کە ھەر تەعبیریت لە دید و ریی سەبید خۆی.

جاهلییه‌تی هه‌بیت، بتوانیت دیدورپی جاهیلی و په‌فتار و په‌وشتی جاهیلی و کومه‌لکاری و ئینتیه‌ی جاهیلی و بزوات و هه‌لوئستی جاهیلی بگۆریت که ئه‌مانه‌ په‌گ و ریشالیان به‌ ناخی واقعی ژانی کومه‌لگه‌یه‌ کدا رۆچوو. ئه‌و کاته‌ی ئیسلامه‌ که ئاوا ده‌بیته‌ بزافی ئوممه‌تیکی عه‌قائیدی واقعی، ده‌شیت بوتریت ئا ئه‌مه‌یه‌ تیۆری ژیانینی و جیهانبینی ئیسلامی که به‌ هیج کلۆجیک له‌ ململانی سه‌لمانندی بوونی خۆیدا - که سه‌لماندن و چه‌سپاندنی وه‌حی خواپیه‌- جودا نییه‌ و نابیت.

گه‌وره‌ نیشاناندانی تیۆری و گه‌شه‌ و نه‌شونمای تیۆری - به‌بێ گه‌شه‌ و نه‌شونمای کرده‌وه‌یی واقعی پێشتر که دید و تیروانین و پیناسه‌کانی به‌ واقعی تیدا نه‌دره‌وشاپیته‌وه‌- هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ و دژوارییه‌کی کوشنده‌یه‌. ئه‌م نیشاناندانه‌ تیۆرییه‌ زۆر پێچه‌وانه‌ی سروشتی مه‌نه‌جی ئیسلامه‌، پێچه‌وانه‌ی ئامانج و پیکهاته‌ی ئوممه‌ته‌ که‌یه‌تی، پێچه‌وانه‌ی بزافه‌ واقعییه‌ که‌یه‌تی که‌ بو ململانی جاهیلییه‌ت ده‌به‌ییته‌ کایه‌وه‌. بۆیه‌ خوای په‌روه‌رگار ئه‌وه‌ ده‌خاته‌ پێشچاو شوینکه‌وتوانی قورئان و ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِمَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكِّ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا﴾ (الاسراء: ۱۰۶، واتا: «قورئانیکیان بو ناردیت که پۆل پۆل ئایه‌ته‌کانیان بو ده‌ناردیته‌ خواره‌وه‌ تا هیدی هیدی بو خه‌لکی بخوینیته‌وه‌. (تا ببیته‌ ئاراسته‌ و وه‌لامی پینداوئستییه‌کانی کات و شوین و حاله‌تیان). هه‌ر ئاواش ناردوو مانه‌ته‌ خواره‌وه‌». پۆل پۆل ناردنی ئایه‌ته‌کان به‌ مه‌به‌سته‌. هه‌روه‌ها سه‌برگرتن له‌سه‌ر وه‌رگرتن و تیگه‌یشتن و خوپی سازدان و چه‌سپاندنی ئه‌و پۆله‌ ئایه‌ته‌ زه‌رووری بوو، پێش ئه‌وه‌ی پۆلیکی تر له‌ ئایه‌ته‌کان دابه‌زن. که‌وابوو ﴿فَرَقْنَاهُ﴾ سروشت و پرسی ئاراسته‌کردنه‌ که‌یه‌ و ﴿مُكِّ﴾ یش ته‌واوکردنی ماوه‌ی چاودێری و ئاودێری چه‌سپاندنی ئایه‌ته‌کان و په‌روه‌رده‌بوونیا نه‌ پێیان، ئه‌مه‌ هه‌ردووکیان روونکردنه‌وه‌ی پرسی زه‌روورییه‌کانی ئاراسته‌کردنی عه‌قیده‌که‌یه‌ بو پیکه‌وه‌نانی ئوممه‌ته‌ موسلمانه‌ که‌ و خسته‌کاری له‌ بزافیکی واقعی ململانییدا. ئه‌مه‌ ئامازه‌یه‌ به‌ پیکه‌ینانی (ئومه‌تیکی ریکخراوی زیندوو) که‌ ئیسلامه‌ که‌ له‌ واقیعه‌دا ده‌خاته‌ کار، نه‌ک له‌ شیوه‌ی (تیۆریکی مه‌عریفی) دا. چونکه‌ ژیانینییه‌ واقیعه‌ که‌ به‌ که‌ ئیسلامی پێ دپته‌ کایه‌وه‌ نه‌ک له‌ قالباندنی ئیسلام وه‌کوو تیۆریکی مه‌عریفی.

دیندارانی ئیسلام هه‌موو ده‌بیت ئه‌وه‌ بزائن و بیئاگا نه‌بن که‌ وه‌رگرتنی دینی خوای گه‌وره‌

ئاوايه، كارکردنیشی هەر به پێی فهرمانی خوای گهوره و لهسه رپباز و مه نهه جی ئه وه که له گه ل سروشتی دینه که دایه. خوای گهوره که دینه که ی دارشتوو، شیوه و چۆنیه تیی خستنه کاریشی دیاری کردوو که ده بیته ئاوا بیته. هه زه ریشی داوه که نابێ به غه یری ئه و شیوه و چۆنیه تیی به یته، که وا بوو دینه که و مه نهه جی کارکردنی هەر له خواوه یه .

دیسان ده بیته ئه وه شیان لا حه قیقه تیکی به لگه نه ویستبیت که ئه م دینه هەر وه کوو ئه وه ی که هاتووو بو گۆرینی دید و تپروانین و پیناسه ی گه ردوون و ژیان و مرؤف، به هه مان شیوه بو گۆرینی واقعی خه لکیش هاتوو، بو ئه وه هاتوو تا دید و زه مینه ی فیکری خه لکه که بگۆریت، تا په یره و پرؤگرامی بزواتی خه لکه که بگۆریت، چونکه دید و تپروانینی عه قایدی له سه ر زه مینه ی فیکری داده مزیت، گۆرینی واقعیه جاهیلیه که ش ده بیته زه مینه ی پیاده کردنی ده ستوو و حاکیتیبه که ی خوای گهوره. ئاوا ئومه ته عه قایدیه که بنیات ده نریت و ئاواش زه مینه ی فیکری و بزواتی بو ساز ده بیته، تا بزواته واقعیه که ی خوایی له سه ر بخاته گه ر که مملاتی جاهیلیه تی پێ ده کات .

ئیسلام مه نهه جی تاییه تی بیرکردنه وه ی خوای هه یه، ئه م مه نهه جه فیکریبه ش به هه مان ئاست و پله ی گرنگیتی دارشتنی عه قیده و پیکه وه نانی ئومه ته و به گه ر خستنی بزافه که ئاست و پله ی گرنگی خوای هه یه. ناشیت زه مینه فیکریه که ی ئیسلام و مه نهه جی بیرکردنه وه که ی له دید و تپروانینه عه قایدیه که ی و پیکه وه نانی ئومه ته که ی و بزوات و هه لۆیستی بزافه که ی جیا بکریته وه، هه یچیان به ته نها نین. هه موویان چه پکه نه یه کن و پیکه وه به ستراون.

ئه گه ر ئه مه مان زانی که زه مینه ی فیکری ئیسلامی ئاوا سه ره بخۆیه و مه نهه جی بیرکردنه وه ی ئیسلامی تاییه ته، ده بیته ئه وه ش بزانی که په سه نیته ئیسلامه که له م زه مینه فیکریه و له م مه نهه جه ی بیرکردنه وه دایه، له مه نهه جه گشته که ی ژیانینی و جیهانینی ئیسلام خویه وه هاتوو. به گه ر خستنی ئیسلامه که به و شیوه یه به رنامه ی قوناغیکی کارکردن نه بووه و کو تایی پیهاتبیت، ناچاریتی نه بووه که سه ختی بارودۆخی یه که می بانگه وازه که فه رزی کردبیت، یان ئه و حالات و زروفه ی یه که م که ئومه ته موسلمانه که ی یاوه رانی تیدا

دروستبوو. نا، هیچ یه کیک له مانه هوکاري نهو زهمینه فیکریه نین. هیچ یه کیک له مانه مایه ی دارشتنی نهو شیوه و چوڼیه تی بیرکړدنه وه ئیسلامیه نین. نا، به هیچ شیوه به ک. چوڼیه تی بیرکړدنه وه ئیسلامی و زهمینه فیکریه که ی هه ر له ئیسلامه که وه هاتوون و په سه نن، نه مه وه کوو بناغه ن که بونیادی دینه که یان (به عه قیده و عیبادت و شه ریعه ته وه، به مه نه هج و ئوممه ت و بزافه که وه) له سه ر داده مه رزیت. جا هه روه ک چوڼ نهو پیکه اتانه (عه قیده و عیبادت و شه ریعت، هه روه ها مه نه هج و ئوممه ت و بزاف) بی یه کتری نایه نه دی، نه مانه ش به بی زهمینه فیکریه که نایه نه دی. ئیسلام هه ر نه وه نده ی نه ده ویست که دید و تیروانینی عه قائیدی خه لکه که بگوریت، به لکوو ده ویست زهمینه فیکریه که شیان بگوریت که شیوه و چوڼیه تی بیرکړدنه وه یه. نه م زهمینه فیکریه یه وا ده کات عه قیده و واقیعه که یان راست بخویننه وه، بو به نه م زهمینه فیکریه ی ئیسلام وه کوو زهمینه ی فیکری هیچ بیروباوه ریکی تر نییه. زهمینه ی فیکری غه یری ئیسلام به ش به شی تاک و ته رایه و په یوه ندی به (عه قیده و عیبادت و شه ریعت) پیکه وه نییه، یان په یوه ندی به (مه نه هج و ئوممه ت و بزاف) پیکه وه نییه. له وانه یه په یوه ندی که به یه کیک یان به دوو له م مو فره داتانه وه هه بیت، به لام وه کوو ئیسلام نییه په یوه ندی نه ندامیتی به م شه ش پیکه اته دینییه وه هه بیت. زهمینه ی فیکری دید و تیروانینی به شه ری که مو کورت و لاوازه، مومکین نییه هه ر به راورد بکړن، با چه ند لایه نیکیشیان له چه ند لایه نی فیکری ئیسلامیش بچن.

ئیمه ناتوانین بگه ینه نهو دید و تیروانینه خواویستییه و نهو ژیا نه واقیعیه خواویستییه، به غه یری ریگا و مه نه هجی فیکری خواویستی. نهو مه نه هج فیکریه ی که خوی گه وره ویستی و ابووه بیکاته روانگه ی بیرکړدنه وه ی مرو ف و زهمینه ی دید و تیروانینی تا به شیوه یه کی راست له عه قیده که بگن و به شیوه یه کی دروست ئوممه تی پی پیکه وه بنین و بزافی کو مه لکارانه ی بو ململاتی جاهیلیه تی پی به یننه دی.

ئیمه نه گه ر بمانه ویت ئیسلام بکه ینه تیوریک تا دیراسه ی بکه ین، ئیسلام له مه نه هج به په سه نه که ی خوی درده هینین. مه نه هج خواویستییه که ی پیکه ینانی ئوممه ت و گه شه و نه شونما؛ جگه له وه ی ئیسلامه که له زهمینه ی فیکریه که ی خوی و شیوه و چوڼیه تی

بیرکردنەووە کە ی خۆی دەر دەهێنن! ئەوێش مانای ئەوێه کە ئیسلامان خستە قالبی تیۆرییە بە شەرییە کانهو، خستانه ناو چوارچێوهی چۆنیهتی بیرکردنەوهی مرۆڤهوه، وه کوو ئەوهی مەنەهه کە ی خۆی تاک و پاک کەموکورت و ئاست نزم بێت و ئیمه بمانه و پیت بیخهینه قالبی تیۆری (کامل)ی بە شەرهوه! وه کوو ئەوهی بخوازین مەنەهه جی خۆی له دید و پڕی و بزوت و هه لۆیستی خۆیهوه بو ئاستی تیۆرییە بە شەرییە کان بهرز بکهینهوه! ئەم رهفتاره هه لهیه، زۆر دژواره. ئەوه بهزینه، شکستخواردن و وره بهردانیکی کوشندهیه. ئەرکی مەنەهه جی خۆی ئەوهیه بهرنامهی دید و پڕی و بزوت و هه لۆیست بداته ئیمه ی بانگخوازانی ئیسلام، تا خواوستانه بیر بکهینهوه. تا خلته و خاشاکی جاهیلییهت له دید و پڕی و رهفتار و پهوشت و دابونه ریتان بته کینین، تا چه قهستوویی و ژهنگوژاری فیکری له هزر و هۆشان دهرکهین که مەنەهه جەکانی جاهیلییهت له سەر دید و زیهنانی دروست کردوه. زه مینه فیکرییە ئیسلامیه که دهیه و پیت لهو بیرکردنەوهی جاهیلییانه قوتارمان بکات که له سهردهمی جاهیلییهتماندا له سهری پهروه ده بوو بووین و، ئیستاش له هه موو جیهاندا تین و ته وژمی کاریگهری له سهر نه وه کانی مرۆڤایه تیه. ئەگه ئیمه له جیاتی ئەوهی مەنەهه جە خواوستانیه که وه گرین و دید و پڕی و بزوتمانی پڕ بگۆرین، هاتین و ئەومان گۆری، ئەومان خستە قالبی دید و پڕی و بزوتی جاهیلییهوه، له بهر ئەوهی مەنەهه جی جاهیلییهت بالادهسته. بهم کاره بهزیوانیه، بهم کاره نامۆ و رهفتاره په ریدهیه، ئەرکی مەنەهه جە ئیسلامیه که ئیلغا ده کینهوه، چونکه نه ک هه ر لێی نه گه راین، گۆریشان! بهمهش خۆمان له هه لی خۆقوتارکردن له جاهیلییهت له دهست ده دهین، ئەو جاهیلییهته بالادهستهی سهردهم، که به دید و تیروانین و پیناسه ی خۆی و به رهفتار و پهوشت و دابونه ریتی جاهیلیی خۆی و به بزوت و هه لۆیست و دهستوور و سیستمی کوفری خۆی ئاراسته مان ده کات! ئەم له قالبدانه ی ئیسلام و که نارخستنی مەنەهه جی بیرکردنەوه و زه مینه فیکرییه که ی خۆمه حروومکردنی دهست ئەنقه ستانه له هه لی پالفته کردنی دل و دهروون و سافکردنەوهی هزر و هۆش و ئازادکردنی و پێژدان و ههست و ئینتیامان، ههروه کوو که له دهستدانی ئەنقه ستانه ی هه لی پیکه وه نانی ئوممه ته خواوستانیه که و بزاقه واقعییه که یه تی که وره و وزه ی ده خسته گه ر و ده یخستینه ململانیی جاهیلی و حه تمیتی سهرکه وتنان. ئەم گۆران و گۆرینه ی مەنەهه جە فیکرییه که ی ئیسلام دژوار و کوشندهیه .

مه نهه جی بیرکردنه وه و بزوات (الفکر و الممارسة)، یان (النظرية والتطبيق) له ئیسلامدا زۆر گرنگ و کاریگەر و زهروورییه، له مه نهه جی دید و تیروانینه عه قائییدییه که و بزواته واقعییه که و حاکمیتییه که ی که متر نییه، له وانیش جیا ناکریتته وه. ئەمانه هه مووی (مه نزومه) یه کی گشتگیر و ته و او که ری یه کترن^(۱). ناییت وای بیر بکه ی نه وه که به غه یری ئەم مه نزومه ئیسلامییه، یان به یه هه ندیک پیکهاته ی، ده توانین (ئیسلام) له کۆمه لگه و ده وله تیکی واقعییدا بخه ی نه به رچاو. ئەمه نامومکینه و مه حاله. ئاگادار بوون و هۆشدار ی و به هه زه ربوون له گۆرینی مه نهه جی بیرکردنه وه ی ئیسلامی به و شیوه دژوار و هه له و کوشنده یه، ده بیته بیته ئه رکی داعیانی ئیسلام. ئەندامانی بزواتی واقعی ئیسلام ده بیته ئه وه یان به رده وام له به رچاو بیته و پروویشی بکه نه وه که نه ئیسلام ده خریتته قالبی تیوری به شه رییه وه و، نه ده شگونجیت له غه یری روانگه و زه مینه ی فیکری خۆشییه وه پیناسه بکریته. چونکه مه نهه جی نوqsان کۆمه لگه و ده ولته ی ئیسلامی ناهینیتته کایه وه. ئیمه هه رچه ند وه سف و وینای ئیسلام و کۆمه لگه و ده سه لاته که ی بکه ین هه ر ناتوانین دیمه تیکی ته و او و راست و دروست بخه ی نه روو، چونکه دیمه نی ته و او و راست و دروست له دوا ی پیکه یانی ئوممه ت و کۆمه لگه و ده سه لاته که یه، دوا ی په روه رده بوونی تاک و بزواتی ئوممه ت و پیکه وه نانی کۆمه لگه و چه سپاندنی شه ریعه ته که یه، کئ ده توانیت ئیستا دیمه تیکی راستی ئەو داهاتوو به خاته روو؟ که س. هه رکه سیک باسی لیوه بکات، باس له جیهانیکی خه یالی ده کات که داهاتوو و واقعییک نییه بیسه لیتت.

پیشچا و خستنی دید و پری و بزوات و هه لوستی ئیسلام وه کوو تیوریک (ئه گه ر کاملیش نیشان بدریت) سوودمه ند ناییت، مه گه ر ئەوه نده سوودی هه بیته که لای ئەو که سانه ی به عه قیده که له بزواته مملاتیکه دان، بزانت گه یشتوو نه ته کوئ و پویستیان به چی ماوه. ئەوه ش ئەوه نده گرنگ و کاریگەر نییه خه لکانیک دانیشن و ئیسلامی بو بنووسنه وه.

(۱) واته فیکر و عه قیده و عیبادت و شه ریعت، هه روه ها مه نهه جی بانگه واز و په روه رده کردنی ئوممه تیکی موسلمان له سه ریان و بزواتی گۆرانکاری و که و تنه نیو مملاتی و جه نگی جاهیلییه ته وه له هه موو بواره کانی ژیاندا تا سه رته نجام حاکمیتی خوی گه و ره ده چه سیته.

جاریکی تریش دەلین: دەبیت دید و تیروانینی عەقائیدی ئیسلام دەسبەجی لە ئوممەتیکی بزواودا دەربەکەوێت، دەبیت لە هەمان کاتدا ئوممەتە بزواوە کە دیمەن و نوێنەر و نیشانەری سەرراستەنە عەقیدە کە بن، بە شیوەیەکی راستگۆیانە و چاک بیسەلمێنن کە لەسەر ئەو عەقیدەیه گۆشکراون و لەسەر ئەو عەقیدەیه کۆبوونەتەو و بەو عەقیدەیه و بۆ ئەو عەقیدەیه دوژمنایەتی جاهییلیەت دەکەن.

جاریکی تریش دووبارە ی دەکەینەو: ئا ئەمەیه مەنەهە جی سروشتیانە ی ئیسلامە خوابیە کە، ئەمە مەنەهە جیکە زۆر چاکتر و بەهیزتر و بالاتر و کاریگەرتر و هاوودەنگترە لە گەل سروشتی مرقایەتیدا، وە ک لە دارشتنی تیۆریکی کامل و سەر بەخۆ و پیشکەشکردنی وەکوو ماددەیه کی ساردوسر بۆ خەلکیکی دانیشتوو کە نە کەوتووونەتە سەر بزواتیکی کۆمەلکاری ئوممەتیانە لە مەملاتی جاهییلیەتدا کە پیشتر خۆیان نەبوونەتە نمونە ی واقعیی ئەو موسلمانە کە دەخوازن خەلکە کەش وای لێ بێت. چون پیش ئەو ی تاک و کۆی ئوممەتیکی عەقائیدی هەنگاو بە هەنگاوی پێ پەرورده نەبوو بێت و بزاقیکی مەملاتی لە گەل جاهییلیەتدا پێنە کرد بێت؛ چون دەتوانیت هەروا بە دانیشتەنەو و لەبەر سیبەر! بێستە نوێنەر و چەسپینەری ئەم مەنەهە جە خوابیە؟! ئە گەر ئەم تیۆردارشتنە بۆ ئەسلی دید و پری و بزوات و هەلوێستی ئوممەتە کە شیوا نەبیت، چون دەوتریت دەستوو و سیستمی حوکمکردنی ئیسلامی ئاوایه! واتە لە قالیکی تیۆریدا؟! ئەمە نامومکینە، چونکە باس لە دەستوو و سیستمیک دە کریت کە واقعیە کە ی نەهاتوو و ئە گەری هاتنی -دوای سەرکەوتنی خوایی بۆ ئوممەت و بزاقە عەقائیدیە کە- هەیه! چون دە کریت بو تریت ئەمە تەفسیلاتی ئە حکامی ئەو زەمانەیه کە ئیسلام و ئوممەت و بزواتە کە ی دە گەنە دەسەلات و حوکم و ئاراستە ی کۆمەلگە کە ی پێ دە کەن؟!!

ئەم جاهییلیەتە ی لە دەوروبەرمانە، زۆر جار ئە عسابی هەندیک لە داعییه دلسۆزەکان ماندوو دەکات و ایان لێ دەکات پە لە هەنگاو و قوناغکاری کۆمەلکارییه ئوممەتە کە بکەن، تا (دەستووری حوکم) ی داها توویان بخەنە پروو! جاری وا هەیه بۆ ئەو ی (ئیحراج) -یان بکات لیان دە پرسیت: "سیستمی حوکمرا نیتان چون دەبیت و تەفسیلاتی یاساییە کە ی چون دەبیت؟ ئایا چیتان (لە دەزگا و پەسپۆر) ئامادە کردوو بۆ چۆنیەتی چەسپاندنی؟ پرۆژەتان بۆ

بواره كانی حوكم چیه؟". حه قیقه تی ئەم پرسیارانهش بو ئەوه نییه زانیارییان دهرباره ی ئەوانه دەست بکهوئیت بهقه دەر ئەوه نده ی که پرسیاره بو سه غله تکردن، بو په له کردن له ههنگاو هه له پێنانه وه یان، بو زوو برینی قوناعی دارشتنی عه قیده و کوتایی پێهینائیتی، تامه نه هه جه خواو یستیه که یان پێیگۆرن که تیورییه که ی له ئەنجامی بزواتی عه قائیدی ئوممه ته کومه لکاره که یدا داده پێژریت، نه ک پێشتر. له و دارشتنه واقیعییه شدا یه که دهستور و ئەحکام و شیواز و چۆنیه تی حاکمیتیه که دباری ده کریت که مومارسه ده کریت، چونکه ئەوکاته یاسا به پێی پێداویستی واقیعی کات و شوینی کومه لگه که داده پێژریت که ئەحکامی شه رعه و پراوپر واقیعه که ده گریتته وه .

ئهرکی سه ره کیی داعیه ئیسلامیه کان ئەوه یه له سه ره دید و پڕی و بزوات و هه لوئستی عه قائیدی خویان به رده وام بن و به دهم ئەو موناوهره و خه ریککردنه لاوه کییه ی جاهیلییه ته وه نه چن و خوی پێوه خه ریک نه کهن. پێویسته له سه ریان زۆر به جیددی و بنپرا نه هه ولی گۆرین و تیکه لا و کردنی دیدورپی مه نه هه جی تر به مه نه هه جی عه قیده و ئوممه ت و بزواته که یان خویان راوه ستین و په فزی بکه ن، ئهرکی سه رشانیانه که چاویان له و که سانه نه ترسیت که باوه ریان نه هیناوه و ناخوازن بینه سه ره ری: ﴿فَأَصْرَبْنَا وَعَدَلْنَا فَحَقُّ وَلَا يَسْتَحْفَنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ الروم: ٦٠، واتا: «ئارام بگره، خوڤاگره. به ئینی خویا گه وره راسته، ئەو که سانه ی باوه ر ناهینن با چاوت نه ترسین، وره ت نه پوخین، ده روونت نه به زینن». ئهرکی داعیه ی موسلمانه ئەو موناوهرانه ی جاهیلییه ت فه زح بکات و خۆشی له وه بالتر بگریت بکه وئته ژیر کاریگه رییان. ئەوه ش خالی هیزه.

مه نه هه جی ئیسلام واته (حه قیقه ت)، بۆیه مه نه هه جی غه ربیه و نامۆ ئیسلام ناهینیتته پێش. مه نه هه جه رۆژئاوا ییه غه ربیه کان بو ئەوه دارپێژراون سیستمی خویان بهیننه دی، نه ک ئیسلام، بۆیه هه له یه کی دژوار و کوشنده یه وایزانی ت هه ر به و مه نه هه جه رۆژئاوا ییه ئیسلامه که مان دیتته وه سه ره حوكم!

پابه ندبوون به په پره و و پڕۆگرامی ئیسلامه وه، له دارشتنی دید و پڕی و گرتنه به ری بزوات و

هه لۆیست و پیکه وه نانی ئوممه ته عه قایدیه که و بزواتی ململانی، وه کوو پابه ندبوونه به عه قیده که وه، هه ردووکیان به قه دهه یه کتری زهروورین، پابه ندبوون به دهستوور و سیستمی حاکمیتیشه وه وه کوو هه ردووکیان گرنه و زهرووریه، ئه مه هه ره له بزاقی یه که می ئیسلامدا زهرووری نه بوو، وه کوو هه ندیک که س واده زانن، به لکوو حه قیقه تیکه و هه موو ئوممه ت و بزواتیکی ئیسلامی پێویستی.

دیاریکردنی سنووری کوفر و ناساندنی رپیازی کافران

مه نهه جی قورئان له ناساندنی چه قدا (ته وحید و ئیمان و ئیسلام) ههر له وهنده دا ناو هسنتیت که حهق پروون بکاته وه تا رپیازی موسلمانان بناسینتیت، به لکوو بایه خ به ناساندنی (باتله) یش هدهات و پروونی ده کاته وه، تا رپیازی گومرا تاوانباره کانیش بناسینتیت.^(۱) ناساندن و پروونکردنه وهی رپیازی تاوانباران بو ناسینی دید و رپی ئیمانداران زهرووریه، چونکه وه کوو کیشانی هیل ی سنووری نیوان دوو ریگا و دوو ناوچه و دوو شتی جیاوازه: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (الأعمام: ۵۵، و اتا: «ئاوا به ته فسیل نیشانه و به لگه کانمان پروون ده که ینه وه تا رپیازی تاوانباران ده رکه ویت»). ئەم مه نهه جه قورئانییه ده رخستنی ئەم هاوکیشهیه، چونکه خوی گه وره ده زانیت که دلنایی عه قایدی حه قناسین و خیرخوازی و چاکسازی ناسینی دژه کانیشی ده خوایت، بویه خوی گه وره شه پرخوازی و خراپه کاری و باتل ده ناسینتیت، تا ئەوه دیار بیت که ئەوه باتله و شه پرخوازی ته واوه و خیری تیدا نییه، ئەمیشیان حه قه و خیرخوازییه و شه پرخوازی تیدا نییه. وزه و وره ی حه قخوازان ههر له وه وه نیات که له سه ره حه قن و خیرخوازن، به لکوو له وه شه وه دیت که به ران به ره که ی له سه ره باتله و شه پرخوازه و رپیازی تاوانبارانی گرتوته بهر که به ران بهر رپیازی ئەمه که رپیازی پیغه مبه رانه (سه لامی خویان لی بیت) و ئەوانه ئەو دوژمنانه ی وه حی و پیغه مبه رانن که خوی گه وره باسی لی کردوون: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ (الفرقان: ۳۱، و اتا: «ئاوا بو ههر

(۱) (لا إله إلا الله) که خوی له سه ره ئەم نکۆلیکردن و سه مانده وه ستاوه. ناساندنی خوا قه سستینه کانه که له شایه تماندا نه فیکردنی (آلهه، آنداد، آریاب، طاوغت)ه. پاشان سه مانده ی هه موو سیفه تیکی په روه ردگاریتی و خوا به تی و حاکمیتیه بو خوی گه وره. (لا إله إلا الله) ناسانی کوفر و کافران و دید و رپیانه و (إلا الله) سه مانده ی ته وحید و ناساندنی رپی پیغه مبه ران و پیاوچاکان و شاهیدان و ئیماندارانیتره. ئەمه له زور شوینی قورئاندا هه به. عه ره بیش له کونه وه وتوویانه: (بأضدادها تعرف الأشياء)، هه موو شتیک به دژه که پدا ده ناسریت. ئەمه شتیک نییه (کارل مارکس) دۆزیبیتیه وه، زور کونه و به شیکیشه له وجود، هه بوونی ئیبلیس و ناده م (سه لامی خوی لی بیت) بو مرؤف ده ستپیکه.

يېغەمبەرىك دوژمنىڭمان لە تاوانباران ديارى كىردوۋە». ئەمەش بۆ ئەۋەيە تا لە ناخى ئەۋ
يېغەمبەرانە و شوپىنكە وتوۋانباراندا بچەسپىت كە ئەۋ كەسانەى بەرانبەريان ۋە ستاۋنە تەۋە و
دوژمنايە تىيان دەكەن، ئەۋ تاوانبارانەن كە خۋاى گەۋرە بە دوژمن ناساندوۋنى. ئەمە گىرنگە،
چۈنكە مەنەئەى زىاتر بە راست و دروستىي رېيازى خۋى بۆ دروست دەبىت و لە ھەلۋىست
ۋەرگرتىدا پارا و دوۋدل ناپىت.

كەشفكردن و ناساندنى كوفر و خراپە كارى و تاوان بۆ پۇشنىناساندنى باۋەر ۋ
خىرخۋازى و چاكسازى زەرۋورىيە. ناساندن و زانىنى رېيازى تاوانباران يە كىكە لە
مەبەستەكانى خۋاى گەۋرە كە بە تەفسىل باسى لىۋە فەرموۋە، بۆئەۋەى بە تەۋاۋى لە بەرچاۋان
پروون و ئاشكرا بىت. شىرك و تەۋحىد، ئەمان و كوفر، ئىسلام و جاھىلىيەت دوو رېيازى
جىاۋاز و تەرىبى دژ بەيەكن. زەرۋورىيە سىيا و نىشانە و مەشخەل ۋ پەنگ و پۆ و دروشم و
ئالائى ھەر يەكە لەم دوو بەرەپەي شىرك و تەۋحىد، ئەمان و كوفر، ئىسلام و جاھىلىيەت
پۇشنانە لىك جودا بن. لەم روانگەۋەيە كە دەبىت بزاقى ئىسلامى - لە ھەر كات و شوپىن و
نەۋەيە كدا بىت- رېيازى موسلمان و رېيازى تاوانباران ديارى بكات و بزوت و ھەلۋىستى
ھەردوۋلا بناسىنىت، سەرەتا پىناسەى رېيازى موسلمانان چىيە و چۆنە و چ ھەلۋىستىك
دەخۋازىت، ھەرۋەھا رېيازى تاوانباران چىيە و چۆنە و چ ھەلۋىستىكى راست و دروستى
بەرانبەر دەخۋازىت. زەرۋورىشە نىشانەكانى ناسىنەۋە و ھەلاۋىردن ۋردە كارانە لىك
جودابىنەۋە، نەك لە جىھانى خەيالپلاۋ و تىۋرىدا. تا ھەردوۋ رېيازەكە بە بەرنامە و بزوت و
ھەلۋىستىيانەۋە بناسرىن و بزاترىت كامەيە رېيازى موسلمانان و بەرنامە و دروشم و ئالائى
ھەلۋىستىيان چىيە و چۆنە رېيازى تاوانباران و بەرنامە و دروشم و ئالائى ھەلۋىستى ئەۋانە
چۆنە؟! ناپىت و ناكىرەت رېيازەكان تىكەل بىن، ناپىت ناۋ و ناۋنىشانىان لىك بچىت، ناپىت بە
تىكەل ۋ پىكەلى بىنن، تا خەلكە كە سەريان لىنەشپوۋىت ۋ رېياز و بەرنامە و بزوتەكان
بناسنەۋە. ئەم دىيارىكردنەى رېياز، ئەم تەفسىلاتى ناساندنى رېياز و بەرە و بزوتەى
موشرىكان و تاوانباران ھەر لە يەكەم پۇژى ھاتنى ئىسلامەۋە خراپە بەردەست ئەھلى ئىسلام.
ھەر كەسىك كە موسلمان دەبوۋ، يەكسەر دەكەۋتە سەر رېيازى يېغەمبەرى خوا (2) و ھەمان

هه‌لۆیستی جه‌نابی به‌رانبه‌ر موشریکان و پێیازیان وه‌رده‌گرت، هه‌ر وه‌کوو که پێش موسڵمانبوونی پێیاز و بزوت و هه‌لۆیستی تاوانبارانی وه‌رگرتبوو. هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ حه‌ق و باتل ناسرا و پێیازی موسڵمانان و پێیازی تاوانباران جودا بووه‌وه، بزوت و هه‌لۆیستی وه‌حیخوازان سه‌ربه‌خۆیانه‌ گیرایه‌به‌ر و بزوت و هه‌لۆیستی تاوانبارانیش له‌سه‌ر چه‌قه‌ستوویی خۆی به‌رده‌وام بوو. هه‌ر له‌و پۆژانه‌ی یه‌که‌مه‌وه‌ قورئانی پیرۆز ته‌فسیلاتی پێیاز و به‌ره‌ و بزوتی کافره‌کانی ڕوون کرده‌وه.

له‌ هه‌ر کات و شوێنێکدا که ئیسلام ڕووبه‌ڕووی شیرک و بیدینی و کوفر ده‌بووه‌ که به‌رانبه‌ر دینه‌ مونه‌ریفه‌کان و دید و تیروانینه‌ عه‌قائیدییه‌ شیرکییه‌کان ده‌بووه‌وه، له‌وانه‌ی ئه‌سلیان ئاسمانی بوو، یان ئه‌وانه‌ی دینی داتاشارای جاهیلییه‌ت بوون، له‌ هه‌موو نه‌وه‌یه‌ کدا ئیسلام دید و ڕی و به‌ره‌ و بزوتی خۆی زۆر ڕۆشن و ئاشکرا و ڕاشکاو ده‌خسته‌ ڕوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا دید و ڕی و پێیاز و به‌ره‌ و بزوتی کافر و موشریک و جاهیلییه‌ تاوانباره‌کانیشی ڕوون ده‌کرده‌وه. تا که‌س له‌ هه‌ردوولا سه‌رنه‌زانانه‌ و چه‌واشه‌کراوانه‌ نه‌که‌وتنه‌ سه‌ر پێیازه‌که‌ی. ئه‌مه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئاسان و ڕۆشن بوو، به‌لام ئیستا بووه‌ته‌ کیشه‌یه‌کی ئالۆز و پشێو و دژوار، ئه‌وه‌ی ئیستا کۆمه‌ل و بزوته‌ ئیسلامیه‌کان ڕووبه‌ڕووی ده‌بنه‌وه، ئه‌و خه‌لکه‌ جاهیلییه‌یه‌ که له‌ بنه‌ماله‌ی موسڵمانان و ناوی موسڵمانان لێنراوه‌ و دانیشتووی و لاتانیکن که ڕۆژیک له‌ ڕۆژان (دارولئیسلام) بوون و دینی خۆی گه‌وره‌ ئاراسته‌ی کردوون و شه‌رعی خوا سه‌ره‌ریتیی بالایی به‌ده‌سته‌وه‌بووه، به‌لام ماوه‌ دوای ماوه‌ ئه‌م خه‌لکه‌ ڕوویان له‌ ئیسلام وه‌رگیراوه‌ و له‌ حوکمی شه‌رع لاینداوه‌ و ئیسلامه‌که‌یان له‌ واقیعدا خستوه‌ته‌ که‌ناره‌وه، به‌لام هه‌ر خۆیان به‌ موسڵمان و ژینیان هه‌ر به‌ ئیسلامی ناساندوه‌ و ده‌ناسین، نازانن که‌ که‌وتونه‌ته‌ جاهیلییه‌ته‌وه‌! ئینجا هه‌ر له‌م خه‌لکه‌ی جاهیلییه‌تییه‌ نوییه‌ که‌ چه‌نده‌ها که‌سایه‌تی و کۆمه‌ل و ده‌زگا دروست بووه‌ که‌ نکۆلی له‌ بنه‌ما نه‌گۆره‌کانی ئیسلام ده‌کات و ئاشکرا له‌ دید و تیروانین و موماره‌سه‌ی واقیعیاندا عه‌قیده‌ ئیسلامیه‌که‌یان ئیله‌غا کردوه‌ته‌وه، پێش ئه‌ویش شه‌ریعه‌تی خۆیان خسته‌ که‌ناره‌وه، که‌چی خۆیان هه‌ر به‌ موسڵمان ده‌زانن و ژیان و ره‌فتاری خۆیان هه‌ر به‌ ئیسلامیه‌نه‌ ده‌ناسین! ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ له‌ لایه‌ن داعیانی ئیسلامه‌وه‌

ئالۆزتر و پشپوتر و سهختره. ئەمانه که خۆيان به موسلمان داده نین، له واقیعدا له جاهیلییه تدان. خۆ ئیسلام لاف و گەزاف لێدان و قسه و پالانتەهی سه زمان نییه. ئیسلام که له سه سه شایه تمانه که (لا إله إلا الله محمد رسول الله) دامه زراوه دید و تپروانین و پیناسه یه کی حه قیقه تی گهردوون و ژیان و مرۆفه و پۆلی عه بدیتی مه خلوق بو (خالقی مه عبود) پروون ده کاته وه. که ده بیته شایه تمانه یان باوه و قه ناعه تی - تا کۆتا ئاستی دنیابوون - بچه سپیت، که خوای گه و ره کردگار و خاوه و هه لسه پینه ری کاروباری هه ره موو مه خلوقاته (ئه وهش پهروه ردگار نییه). ههروه ها باوه و قه ناعه تی - تا کۆتا ئاستی دنیابوون بچه سپیت - که خوای کردگار و بیوینه، له سیفه تی شایانیتی په رستندا ته نه یاه، ده بیته هه موو مه خلوق ته و په رستن و به س. ناشیت له هه یج جوړیکی په رستندا (به دل یان به زمان یان به کردار) هاوبه ش بو خوا دابنن. ده بیته هه موو چالاکیی ژیان به پینی شه ربه ته تی ته و بیته و له بهر خاتری ته و بکریت، تا بیته (عیبادهت)، ئەمه ش (خوایه تی خوای گه و ره یه) که که س مافی تیدا نییه. ههروه ها باوه و قه ناعه تکرده تا کۆتا ئاستی دنیایی به وه که مرۆفایه تی نایته پریاز و به رنامه و ئاراسته ی ژیا نی تاک و کۆی خۆی له غهیری خوای گه و ره وه وه رگریته، به لکوو ده بیته بو پیکه ستنی کاروباری تاک و کۆی کۆمه لگه و ده سه لاتداریا نی له حاکمیته ی خوای گه و ره وه وه رگریته که بواره کانی یاسادانان و حوکمرانی و داوه ریکردنه، ئەمه ش (حاکمیته ی خوای گه و ره یه) و جوړیکی ته وحیده که یه. هه ره که سیک به م دید و باوه و ئیعتیرافکردنه وه شایه تمان نه هینیت، داخلی ئیسلامه که نایته، ناوی هه رچییه ک بیته و له هه ره که سیک و له هه ره کوییه ک له دایک بوویته. چونکه موسلمانیتی بریاردان و وه رگریته و چه سپاندنی ته و ته وحیده یه به هه رسی پیکهاته ی «پهروه ردگاریتی، خوایه تی، حاکمیته» یه وه. هه ره ناوچه یه کیش ئەم دینه ی به و دید و ری عه قانی دیه تیدا نه چه سپا بیته به «دارولئیسلام» هه ژمار نا کریت. ئەو که سانه ی شایه تمانیا نی به و مانایانه نه هیناوه، به لکوو له بهر ئەوه هیناویانه که باب و باپیرانیا نی موسلمان بوون، موسلمان نین. ههروه ها ئەو ناوچانه ی که ئە حکامی ئەم دینه حوکم و ئاراسته یان ناکات، ئیسلامی نین، با زه ماتیکیش بوویته که پارچه یه ک بووبن له ولاتی ئیسلام. پروونکردنه وه ی ئەمه و ئاشکرا کردنی پریازی شیرک و کوفر و ناساندنی جاهیلییه تی تاوانباران قورستترین هه لۆیسته که داعیانی ئیسلامی سه رده م پرووبه پرووی ده بنه وه. ناره حه تترین شت لایان ناساندنی

ئەم خەلکەھە کە داخلى ئىسلام نەبوون و ھەر خۆيان بە موسلمان دەزانن. ولاتە کە يان دارولکوفره کە چى ھەر بە دارولئىسلامى دەزانن! ئەو سەرەنجامى نەناسىنەوھى رىيازى پىغەمبەران و رىيازى تاوانبارانە. ئەوھى ئەم تىکەلکارىيەى دروست کردوو، ئەو دىدلئىلى و رى وئىيەھە کە سەرەنجامى نەزانن و شارەزانەبوون لە دىنە کە دروست بوو. پرووننەبوونى ئەم حەقىقەتەى دىد و رى کە دەبىت رىيازى تاوانبارانىش وھ کوو رىيازى ئىيانداران رۆشن و ئاشکرا و ديار بىت؛ ئەو حالەتە ناقولايەى دروست کردوو. چونکە خەلکى ئىستا (لا إله إلا الله محمد رسول الله) بەو دىد و روانگە عەقائىدییە گشتگىرە ناپىنن و برىارى لەسەر نادەن کە واتاکەى دەگىرئەوھە. (ئەوان پىيان وایە ھەر کەسئىک بە دەم شاھەتەمانى ھىنا، يان ھەر ئەوھندەى خۆى بلئ موسلمانم، ئىتر موسلمانە و ماف و ئەرک و دەسەلاتى موسلمانئىتى مسوگەر دەبىت، بەلام ئەمە وانبىھە). ناشىت موسلمان نەزانىت واتاى شاھەتەمان چىيە و چى دەگىرئەوھ؟ ناشىت نەزانىت کە نەفیکردنى کوفر چىيە و چى دەگىرئەوھ؟ ناشىت نەزانىت ئايا وھەرگرتنى رىيازى پىغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چ ئەرک و مافىکى لەسەر دادەنىت و نەزانىنى رىيازى تاوانباران چەند مەترسى دىنئە رى؟! نارهەتترىن ھەلوئىستى بزواتە ئىسلامىيە کان لە ناساندنى رىگای موسلمانە پياوچاکە کان و رىگای موشرىکە تاوانبارە کاندایە، چونکە سىما و مۆرک و سىفەتەکانى ھەردوولا ئالوز بوو، و زۆر تىکەل یە کترى بوون. دروشم و ئالاکان جودا نەماون، رىياز و بەرە و بزواتە کان تىکنا لاون، بەمەش خەلکى تووشى ئەو سەرگەردانى و گوپرايە بوو کە نە بەراستى رىگای پىغەمبەرانىيان (سەلامى خوايان لئ بىت) ناسىوھ تا بىگرنەبەر و شوئىنى بکەون، نە رىگای جاھىلىيەتییان ناسىوھ تا خۆيانى لئ بەدوور بگرن .

دوژمەنانى ئىسلام و دوژمەنانى بزواتە ئىسلامىيە کان ئەم دەلاقەيان کە شەف کردوو، ئەم کەلئەیان دۆزىوھتەوھ، بۆیە بەردەوام - بە لىکۆلئەوھ و قال و قولبوونەوھ تىیدا، بە بۆچوون و بەرەفرانکردن و ئاسانکاری تىیدا - خەرىکى بەرەفرانکردن، ئاوا ھەتا ئەحکامەکانى ئەم کىشە عەقائىدییە ئاسان و سووک بکەن، بەرانبەرىشى ياسای دژ دادەپرئن، بۆیە لە ھەر شوئىتیک ھەر کەسئىک ئەم دوو رىيازە بناسئىت و لىکيان جودا بکاتەوھ، ئەحکامى رىبوارانىان بەیان بکات، پاپىچ دەکرىت و سووکايەتیی پى دەکرىت و وھ کوو فیتنەچى و

ئاژاوه گېږ و دووبه‌ره كېخواز ده‌درېته دادگا و به تۆمه‌تى «ته كفىرى موسلمان» سه‌ختىر سزا ده‌درېت!^(۱) ده‌گاته ئه‌وه‌ى به‌پىي دابونه‌رىتى كۆمه‌لگه‌ حوكمى (ئىسلام) به‌كه‌ خوښى ده‌درېت! دابونه‌رىت و زاراوه‌ى راگه‌يانندى ده‌ولته‌تى ده‌بنه‌ مه‌رجه‌عييه‌تى ياسا و ده‌ستور، نه‌ك قورئان و سوننه‌ت! ئه‌مه‌ش ناڤه‌حه‌تپيه‌كى تر و قورساييه‌كى ترى جاهيلپيه‌تى سه‌رده‌مه‌ كه‌ ئىزافى كه‌وتووته‌ سه‌ر داعييانى ئىسلام و پېشپه‌وانى خواويستى. ئه‌مه‌ش يه‌كپكه‌ له‌ به‌ره‌سته‌ سه‌ره‌كپيه‌ سه‌ره‌تاكانى پىي بانگه‌وازى ئىسلام له‌م سه‌رده‌مه‌يدا كه‌ حه‌تمه‌ن ده‌پىت خواويستان به‌سه‌رىدا زال بن و بېگوزه‌رېن. ده‌پىت رۆشن و ئاشكرا و راشكاوانه‌ رېياز و به‌ره‌ و بزواتى موسلمانان و رېياز و به‌ره‌ و بزواتى موشرىكان و كافران پروون بكه‌نه‌وه، تا خه‌لكى بزنان بوچى خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: ﴿وَلْتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾، واتا: «ده‌پىت رېيازى تاوانباران بناسرېن». داعييانى ئىسلام له‌ كه‌شفكردن و ناساندنى رېياز و به‌ره‌ و بزواتى كوفردا ناپىت شلگىرى بنوېن، ناپىت منجه‌منجى تپدا بكه‌ن، يان له‌ لۆمه‌ و توانج و فشار بترسن. ناپىت خه‌مى ئه‌وه‌يان پىت كه‌ خه‌لكه‌ نه‌فامه‌كه‌ لىيان ده‌داته‌ هاوار كه‌ پروان ئه‌وانه‌ موسلمانان به‌ كافر داده‌نېن. ناپىت باكيان به‌وه‌ هه‌پىت گوايه‌ ته‌كفىرى^(۲) خه‌لكيان كرده‌وه. ئىسلام به‌و شپوه‌ شلگىرى و نه‌رمه‌ليقه‌پيه‌ نپيه‌ كه‌ هه‌ندىك پى بزر و سه‌رلېشپواو و سه‌تجى لىي تپگه‌پشتوون. ئىسلام ئاشكرا و رۆشن و راشكاوه‌ و كوفرىش ئاشكرا و رۆشن و راشكاوه‌. موسلمانوون شاهپىدانه‌ له‌سه‌ر ئه‌و تپروانپنه‌ عه‌قائىدى و دروشمه‌ په‌رستپانه‌ و ئه‌و حاكمپتپيه‌ى خواى گه‌وره‌ كه‌ له‌وه‌دا ده‌رده‌كه‌وتت كه‌ ئاراسته‌ى هه‌موو ژيانى تاك و كوڤى كۆمه‌لگه‌ و ده‌ولته‌ بگه‌رپته‌وه‌ سه‌ر ئه‌حكامه‌كانى شه‌رع، هه‌ر كه‌سپك ئىعتىراف به‌مه‌ نه‌كات و پرىارى بنبرى له‌سه‌ر نه‌دات، هه‌ر كه‌سپك ئه‌م دپنه‌ له‌و بوارانده‌دا: «عه‌قپده‌، عىپاده‌ت، شه‌رىعه‌ت»، ئىنجا: «مه‌نه‌ج، ئوممه‌ت، بزاف» له‌ ژيانى خوڤدا نه‌چه‌سپىنپت و نىشانى نه‌دات، ئه‌وه‌ حوكمى خواى گه‌وره‌ ده‌ىگرپته‌وه‌ كه‌ زور رۆشن و ئاشكرا و راشكاوه‌ كه‌ كافره‌ و فاسقه‌ و زالمه‌ و رېيازى

(۱) تپستا به‌ موسلمانه‌ سه‌له‌فپيه‌ جه‌ادپيه‌كان ده‌لېن (ته‌كفىرى) و (خه‌وارپج) تا خوئىيان حه‌لال بكه‌ن و مافپان پېشپل بكه‌ن!
 (۲) بۆيه‌ سه‌ر نپيه‌ حوكمى ياساى (ته‌كفىر) وا له‌ بوار و به‌ندى حوكمى (تپرور) دا!! له‌ده‌ستورى كوردستانپشدا وا له‌ پىزى (تى تپن تى) و (سى فۆر) و مادده‌كانى ترى ته‌قپنه‌وه‌دا!!.

تاوانبارانی گرتووه ته بهر: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْأَيَّاتِ لِتَسْتَيِّنَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾.

داعییانی ئیسلام و پیشره‌وانی خواویستی پیویسته بویرانه ئەم به‌ربه‌سته بپرن، به‌وه‌ی له دَل و دەررون و هزر و هۆش و ویزدان و ههستیاندا ئەم حه‌قیقه‌ته‌ی بزاون و هه‌لوئست، لایان بوویت به‌به‌لگه‌نه‌ویست، تا هه‌موو وره و وزه و توانیان بو خوای گه‌وره و سه‌رخستنی دینه‌که‌ی ساغ بکه‌نه‌وه، تا به‌رچا‌ورۆش‌نانه بانگه‌وازی حه‌ق راگه‌یه‌نن. بچ دوودلی و پارایی، بچ ئیلوپیلی جیهانبینی، بچ شلگیری و دل‌خوری. حه‌تمه‌ن ئەو وره و وزه و توانیانه‌یان کاتیک به‌ته‌واوی ده‌که‌وتنه‌ گه‌ر که به‌ته‌واوی له‌وه دل‌نیا ده‌بن که (موسلمان)ن و پئی پیغه‌مبه‌رانیان گرتووه و به‌رانبه‌رانیشیان (تاوانبار)ن (و پینگای فیرعه‌ون و نه‌مروود و ئەبوو جه‌هلیان گرتووه)، پینگای دوژمن‌داریتی دینه‌که‌یان گرتووه.

ده‌بینیت هیشتا پیویستیان به‌وه‌یه‌ روون ببیته‌وه که موشریک و کافر و جاهیل کئییه؟

موشریک ئەو که‌سه‌یه که له‌یه‌ کیک له‌سیفات و بواره‌کانی (ته‌و‌حید)دا هاوبه‌شی بو خوا بریار داوه، جا له‌بواری و سیفه‌تی په‌روه‌ر‌دگاریتی (الربوبیة) دایت، یان له‌بواری خواپه‌رستی (الالهیة) دایت، یان له‌بواری حاکمیتی (الحاکمیة) دایت. شیرک و کوفر و جاهیلیه‌تیان ئەوه‌یه که وا بزائن مه‌خلووقیک هه‌یه که سیفه‌تی خوای گه‌وره‌ی هه‌یه، یان له‌وه‌دا که په‌رستن بو‌غه‌یری خوای گه‌وره‌ بریار بدن و ئەنجامی بدن، یان حاکمیتی (یاسادانان و حوکمرانی و داوه‌ریکردن)ی غه‌یری خوای گه‌وره‌ قبول بکه‌ن و، به‌ئاراسته‌ی غه‌یری وه‌حی خوایی ژبانی تاک و کۆبان پیک بخه‌ن و، غه‌یری شه‌ریعه‌تی خوا بکه‌نه‌ دادوه‌ری په‌کلاکردنه‌وه‌ی کیشه‌کانیان، گومانی تیدا نییه‌ ئەو که‌سه‌ی که یه‌کیک له‌م بوارانه بو خوی پاوه‌ن بکات و بلی‌نیش مافی ئەوه‌م هه‌یه، به‌دل‌نیا‌یه‌وه کافر موتله‌قه، جا با ناوی موسلمانانه‌شی لی‌نرایت. پیویسته له‌دید و پئی و بزاون و هه‌لوئستی دینباندان به‌رچا‌ورۆشن بین.

به‌لی‌ ده‌بیت داعییانی ئیسلام و پیشره‌وانی خواناسی ئەم به‌ربه‌سته‌ی پینگایان به‌و حه‌قیقه‌ته‌ به‌لگه‌نه‌ویسته لاده‌ن و له‌دَل و دەررونیاندا ئەو دل‌نیا‌یه‌یان لا چه‌سپایت که له‌سه‌ر حه‌قن و له‌سه‌ر دید و پئی وه‌حی خوایی و به‌رانبه‌ره‌کانیان له‌سه‌ر دید و پئی شیرک و کوفر و

جاهیلییه تی تاوانبارانن.

دیشان ده بیټ له وهش دُنیا بین که داعییانی ئیسلام و پیشپهروانی خواویستی کاتیک وره بهرزانه و جوامپیرانه و پشوودرئژانه خۆ له بهر ئه شکه نجه و ئازار و ناسۆره کانداه گرن که ئه م حه قیقه ته یان لا جینگیر بوو بیټ، کوفر و ئیانیان لیک جودا کرد بیته وه و پریاز و به ره و بزواتی هه ردوولایانیان ناسیبیت و دُنیا بووین که خۆیان له سه ر پریازی وه حین و به رانه رانیان له سه ر پریازی شه یتانخوازانن. خۆیان ئومه ته تیکی موسلمانن و به رانه ره کانیان گه ل و نه ته وه و تا قم و پیری خوار و دوورن. خۆیان له سه ر ئیسلامه تین و به رانه رانیان له سه ر زۆر جوړ دین و دیدی جودا و دوورن .

زانینی ته فسیلاتی ئه مه حه تمه ن زه رووریه:

﴿وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾

باسی دووهم

کۆمه لکاری ئوممه تی عه قائیدی

برگه ی یه که م:

خالی ده ستپیک

خالی ده ستپیکی بانگه واز و کۆمه لکاری ئیسلامی له م سهرده مه شدا ههر ئه و خالی ده ستپیکه یه که له سه ره تای هاتنی په یامی ئیسلامدا خرایه بهرده ست خه لکی، ئه ویش ئه وه یه که ده بیته له سه ر پارچه خاکیک، کۆمه له خه لکیک هه بن که دینی حه قیان قبوول کردوو و شایه تمانیان هیناوه. ئه م شایه تمانه مایه ی په یوه ندی و برایه تی و پشتیوانی لیکردنیانه. پاشان حاکمیتی خوای گه وریان قبوول بیته و بیچه سپینن (که یاسادانان و حوکمرانی و داوهریکردنه به شه ریه تی خوای گه وره) و ژیانان به پیی ئه م دینه ریک بخهن. دوای دامه زرانندی ئوممه ت و بزاف و پاشان کۆمه لگه و ده ولته له و ناوچه یه ی خۆپانه وه به سه ر زه میندا بلاو ده بنه وه و ئازادکردنی مرؤف راده گه یه نن. ئه م خالی ده ستپیکه گرنگ و کاریگه ره بۆیه ده بیته داعیانی ئیسلام و ئاراسته وانانی بانگه وازی خواویستی زۆر له بهرده میدا بۆ سه رنجدان بووهستن: که کۆمه له خه لکیکی دیندار له ناوچه یه کی ئه م سه رزه مینه دا بن و، دینی خوای گه وره بکه نه بهرنامه و ده ستوور و سیستمی ریکخستنی ژیانان، ئاوا رایانگه یاندوو که عه بدیتی خوای گه وره وه رگرتن و پابه ندبوون و چه سپاندنی دینه که یه تی. ئه گه ر خواپه رستی ههر له نوێژ و پۆژوودا بوایه ئه و کاروانه بهرده وام و په نجه بیوچانه ی پیغه مبه ران و ئیراوانی خوای گه وره ی نه ده ووست، ئه و هه موو خوین و خه بات و مملانییه ی نه ده خواست که ئه و پیشه وای بهرێزانه و شوینکه وتووایان گرتیانه ته بهر. دروشمه کانی په رستن بیگومان ئه و هه موو ژان و ناسۆر و کاره ساته، ئه و هه موو ئازاردان و ئه شکه نجه و مه حرومکردنه، ئه و هه موو راوه دوونان و بهر نه نگاری جه نگ و کوشتاره ی نه ده ووست که داعیانی ئیسلام و خواویستانی

هه موو کات و شوین و نهو یه ک پرو به پرووی ده بوونه وه. نه وهی شایانی ئەم هه موو ناسۆر و ژان و شه ره بیئامانه بوو، نه وهی که شایسته ی ئەم نرخه گرانه بوو، راگه یاندنی دینی خوا بوو، به و سیفه ته ی به یاننامه ی رزگارکردنی مرۆفه، له عه بدیتی به شه ره وه بۆ عه بدیتی خوی گه وره، به ده رهینانی له دید و پڕی و دابونه ریت و ده ستور و سیستمی جاهیلی و هینانی به ره و سایه ی شه رع و نووری پڕی خواناسی و چه سپاندنی شه ریه ته که ی له هه موو بواره کانی ژیانی تاک و کۆدا. ئەو هه موو په نج و جوهد و جیهاده بۆ نه وه بوو که ته نها ئەم دینه ی خوا بیته ئاراسته وانی تاک و کۆی ئوممه ت و کۆمه لگه و ده وه له ت و مه نه جه ی دونیا و رۆژی دوایی خه لکی.

ته وحیدی خواجه تی و په روه ردگاریتی و حاکمیتی و ده سه لاتداریتی و یه کبوونی سه رچاوه ی شه ریه ت و یه کبوونی (مه نه جه) و، یه کخستنی ئەو لایه نه ی مه نه جه که ی لیوه وه رده گریت و بۆی جیبه جی ده کریت و خه لکی ده بیت دینه که ی بکه نه به رنامه ی ژیانان، ئەو ته وحیده ی که شایانی نه وه بوو که نه وه موو پیغه مبه ر و نیردراوه به رپزه ی له پیناودا بنیریت و نه وه موو په نج و خه بات و خوینه ی له پیناودا بدریت و له پیناوی سه رخستیدا نه وه موو ژان و ناسۆر و ئازاره بچیریت و به درژیایی زه مانه شوینکه وتووانی له مملانییدا بن؛ نه وه ئەو ته وحیده یه که مه نه جه ی دید و تیروانین و پیناسه ی عه قایدی و دروشمی «عباده ت» و، په فتار و په وشتی تاک و دابونه ریتی کۆمه لگه و په وتی ئوممه ته که و ئاراسته ی کۆمه لگه و ئیداره ی ده وه له ته که یه، ئەم هه موو په نه جه بۆ ئەمه دراوه که ئەم دینه ی خوا ئاوا بناسینریت و ئاوا بسه لمینریت و ئاواش له هه موو بواره کانی کۆمه لگه و ده وه له تدا بچه سپینریت. له به ر پیداوستی مرۆف خۆی، نه ک له به ره وه ی خوی گه وره پیوستی بیته تی! خوی گه وره بیناکه، پیوستی به هیچ شتیکی هیچ مه خلوقیک نییه، به لام ژیانی مرۆفایه تی به و دینه نه بیت پارسه نگ نابیت، به و شه ریه ته نه بیت دادپه روه ری ناچه سپیت، به و ته وحیده گشتگیره نه بیت دید و پڕی مرۆفایه تی ناگاته ئاستیکی گونجاوی مرۆفایه تی و ژیانیکی لایه ق و شایسته.

له سه ره تاوه ده بیت برونینه کاریگه ری ته وحید له کیانی خودی مرۆف، له لایه نی وجودی خۆی و پیداوستی سروشتی و پیکهاته ی مرۆفینی و کاریگه ری عه قیده که له سه ر

هه موو لایه نیکی دید و رهفتاری، دید و تیروانین و پیناسه عه قائیدییه که ی تهو حید به شیوه یه کی گشتگیر هه موو لایه نیکی مرؤقابه تیی که سه که ده گرپته وه، هه موو کیانی که سه که ده دوینیت و ئاراسته ی هه ریه که یان وا ده کات که له گه ل لایه نه کانی تری که سایه تی و مرؤقیانه ی خو ی و ده ورو بهر و رپسا و بزواتی گه ردووندا بسازیت. تهو حید ئاراسته ی هه موو حه ز و هیوا و پیداو یستی و ئینفیعالات و هه موو ئاراسته یه کی که سه که ده کات و، له هه موو ئه م لایه نانه وه رووی یی ده کاته خواناسی، وای لی ده کات هه موو رهفتاریکی روو له یه ک لایه ن بکات و مه به ستیشی لپی هه ر ئه و لایه نه بیت، خه می ئه وی بیت و ئومیدی به و بیت و ترسیشی هه ر له و بیت، خو ی له ره نجانندن و تووره کردن و غه زه بی ئه و بیاریزیت و هه موو سرهوت و رهوت و بزواتیکی بۆ به ده سته ئینانی ره زامه ندیی ئه و بیت، چونکه ئه و خاوه نی ئه مه و هه موو شتیکی ئه می به ده سته و ئه میس سه ره نجام هه ر ده گه پرتیه وه لای ئه و، چونکه کردگاریتی و کردگاری هه موو مه خلوقاتیکیه، خاوه نی ئه م و خاوه نی هه موو شتیکیه، ئاراسته واننی ئه م و ئاراسته واننی هه موو مه خلوقاتیکی تره. ئاوا که سه ئاراسته کراوه که به تهو حید، هه موو لایه نیکی که سایه تی و رهفتار و هه ست و ئینفیعالاتی دل و ده روون و تیفکرینی هزر و هؤشی ریک ده خات، رووی هه موو بزوات و سرهوتیکی ده کاته وه خوای کردگار و خاوه نی. چونکه خوای گه وره سه رچاوه ی تهو حیده که یه، بۆیه حه تمه ن ده بیت هه موو دید و تیروانین و چه مک و پیناسه و به ها و نه ریتیکی هه ر له خوای گه وروه وه ربگریت، ده بیت هه موو یاسا و رپسا و ده ستور و سیستمیکی حوکمکردنی هه ر له شه ریه ته که ی خوای گه وروه وه ربگریت. چونکه پیشتر هه موو وه لام و پیناسه یه کی ده رباره ی گه ردوون و ژیان و مرؤف هه ر له خوای گه وروه وه رگرتووه، گه ردوون و ژیان و مرؤف به و سه دان پرسیاره وه که ماهییه تی هه ریه که یان ده یوروژنیت. ئاوا که سایه تیی موسلمانه که، که سایه تی و مرؤقینی له سه ر زه مینه ی عه قیده که ده چه سیپت، دید و تیروانینی، هه ست و هؤشی، رهفتار و رهوشتی، هه موو کیانی ده بیته قه ناعه تکردن به راست و رهوایی تهو حیده که و ئاماده یی تهواری تیدا ده گه شیتیه وه که هه موو داخواییه کانی عه قیده که به نیتیه دی و خو ی وا بگونجینیت که عه قیده که ده یه ویّت. ئه مه ش ته رکیزی بۆ دروست ده کات. تهو حیده که ده کاته چه ق «سینترال»ی هه بوونی خو ی، به وه ی ئاماده ده بیت که هه موو دید و رهفتاریکی ژیان و مردن و بزوات و هه لو یست و ته ندروستی و

پۆزی و کاروباری دونیا و قیامه تی پروو بکاته وه ته وحیده که، ههر وه کوو که له ته وحیده که شه وه هاتوو. واته ته وحیده که ده بیته سه رچاوه ی ئاراسته کردنی هه موو کیانی موسلمان که، بۆیه ههر هه موو ره فتاریکی موسلمان که شه پروو ده کاته وه ته وحیده که و ده به ویت هه مووی له گه ل خواناسیه که دا بگونجینیت. به مه ش دل و ده روون و هزر و هوش و ره فتار و ره وشت و ئاراسته وه رگرتی به ربلاو نابن و، ناکه ونه بهر ئاراسته ی چه ندین سه رچاوه ی لیک جودا و دوور،^(۱) کاتیک که که ی نوونه تی مرؤف بهم شیوه یه له ده وری ته وه ریک کۆ ده کریتته وه، ده که ویتته باشترین حاله تیه وه، چونکه ده بیته یه ک (یه که) بی. خوی کردگار یه که (یه کبونی خالق)، یه کبونی ئەم گهردوونه ش حه قیقه ته (به لام حه قیقه تی مه خلووق)، مرؤفیش به وه رگرتی وه حی سه رچاوه کانی وه رگرتی ده کاته یه ک که هه موو دید و هزر و هوش و هه ست و ره فتار و ئینفعالیکشی ده کاته یه ک، واته نیبه تی پاک و پوخت ده بیته و هه موو بزوات و سه روتیکی بۆ خوا ده بیته، ئەمه ش حه قیقه تی یه کبونی که ی نوونه تی مرؤفه:

- حه قیقه تی ره ها و بیسنوور و بیوینه، حه قیقه تی خوییه تی خوی گه وریه که ته وحیده که پیمان ده ناسینیت.

- گهردوون و هه رچی تیدایه به هه موو جوړه کانییه وه که حه قیقه تیکی ریژه یی (نسبی) هه بوونی مه خلووقیتیه.

- مرؤفیش که سه رچاوه ی ئاراسته و ئامانج له ره فتاری ده کاته یه ک، (یه که) یه کی بۆ

(۱) مه به ست له وه یه موسلمان که شایه تمانه که ی له دلدا ده چه سپیت، عه قیده که ی بۆ ده بیته سه رچاوه ی ئاراسته کردنی دید و تیروانین و هزر و هوش و ره فتار و ره وشت و دابونه ریت و ره ووت و بزوات و سه روت و هه لویستی. ده بیته راپه رینه ری فه رمانه کانی عه قیده. له بهرته وه ی خواوینستی ئیعتیاد ده کاته وه سه ر نیبه تی پاک، که وابوو هه موو ئەو لایه نانه ی دید و ره فتار و هه ست و ئینفعاله کانی سه رراسته نه پروو ده که نه وه خوی گه وریه. به مه ش یه ک سه رچاوه ی ئاراسته ی لا دروست ده بیته، نه ک وه کوو مولحیدیک که دید و تیروانینی بیدینی له فه لسه فه یه ک و ره فتار و ره وشتی له کومه لئاسیک و بزوات و ره وتی له بزواتیکی قه ومیی وه رده گریت، ئاوا سی لایه ن ئاراسته ی ده کن. موسلمان که هه موو شتیکی له خواوه وه رگرتوووه و هه موو چالاکییه کی هزر و ره فتاریشی له بهر خاتری خوی گه وریه نه نجام داوه.

دروست ده‌بیت که حه‌قیقه‌تییکی تری پژی‌هیی مه‌خلووقیییه.^(۱) ئاوا ده‌گاته یه‌قین که خوای گه‌وره یه‌که و حه‌قه. ویستی وا بووه که حه‌قیقه‌تی گه‌ردوونیش یه‌ک بیت، هه‌رچه‌نده هه‌زاره‌ها جوړ و رهنگ و چۆنیه‌تی و شیواز و قه‌باره و بر و راده‌یه. به‌لام ژیان و مردنیان یه‌که. یه‌ک ئاراسته و سیستمه. خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت ئه‌م یه‌کبوونیتییه له‌مرؤفیشدا بیسته حه‌قیقه‌ت، به‌لام مرؤفی ئازاد کردووه له‌وه‌رگرتن و پابه‌ندبوون و رهنه‌کردنه‌کانیدا. خوای گه‌وره به‌یه‌ک ریگا (که وه‌حیییه) هه‌موو ئاراسته‌یه‌کی زه‌رووریی بو‌مرؤف ناردووه، تا که‌ینوونه‌تی بکات به‌یه‌ک. بو‌خوا بسول‌حیت و به‌ته‌وحد خۆی گۆش بکات، تا ته‌نها بو‌خوای گه‌وره رهنه‌کردنه‌بکات. ئه‌وه‌ش به‌وه‌رگرتنی دینه‌که و پیوه‌پابه‌ندبوون و بو‌خوا کارکردنی ده‌بیت. ئه‌گه‌ر وای نه‌کرد، مانای وایه نه‌له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌وه‌ره‌یگرتووه (چونکه سه‌رچاوه‌کانی زور و جوړ بوون، حه‌ز و هه‌واوه‌وه‌س و دید و تپروانینی جاهیلیی تیکه‌تووه) و نه‌بو‌یه‌ک ئامانجیش جو‌لاوه (چونکه له‌خواپه‌رستیدا وای ده‌ربریوه و وای نیشانداوه که ته‌نها خوای گه‌وره ده‌په‌رستیت، به‌لام له‌ولاوله یاسا و ریسای کوفری گرتووه، یان به‌پیی هه‌واوه‌وه‌سی خۆی یاسای دارشتووه، یان حوکمرانی و داوه‌ریی کردووه)، که‌واوو ئاراسته و ئامانجی یه‌ک نه‌بووه.

ئه‌م هه‌ستی یه‌کبوونیتییه جه‌وه‌ری به‌گه‌رخستنی ته‌وحدیه‌که‌یه. له‌عه‌قیده‌یدا باوه‌ری ته‌واوی به‌وه‌هیناوه که خوای گه‌وره تاک و بیوینه‌یه، له‌خوایه‌تی و له‌په‌روه‌ردگاریتی و له‌حاکمیتیدا. به‌به‌لگه‌ی قورئانی و نیشانه‌گه‌ردوونیه‌کانیشدا گه‌یشتووه‌ته‌دلنیاووون که سیستمی وجودیش یه‌که، مه‌خلووقه و بوون و نه‌مان، ژیان و مردنی به‌سه‌ردا دیت. بو‌یه ده‌بیت مرؤفه‌کانیش هه‌رچه‌ند له‌ناو خۆیاندا جیاواز بن؛ له‌سیفات دروستبوون، واتایی و ماددی، هه‌روه‌ها جیاوازی کات و شوین و حاله‌ت، ده‌بیت به‌پیی ته‌وحدیه‌که هه‌موو خۆ بگونجینن و یه‌ک عه‌قیده و یه‌ک خواپه‌رستی و یه‌ک شه‌ریعت بگرنه‌به‌ر، تا تاک و کو‌ی کۆمه‌لگه و ده‌وله‌تیاو هاوئاراسته‌ی مه‌خلووقه‌کانی تری گه‌ردوون بین، واته هه‌موو روو بکه‌نه

(۱) ئه‌وه‌یه که پئی ده‌لین کبان و که‌ینوونه‌ت: واته هه‌رچی له‌مرؤفه‌که‌دایه به‌بواری هزر و بیر و هۆش و بواری دل و ده‌روون و بواری ویزدان و بواره‌کانی رهنه‌کردن و ره‌وشت و کاروکارده‌وه و داوونه‌ریت و رهنجدان و کاسییکردن و هتد، که به‌پیی شه‌ریعتی خوا ده‌یکات؛ یه‌کیانده‌خات، چونکه بو‌خوا کرده‌که (الإخلاص) هه‌موو کیانی مرؤفه‌که ده‌کاته یه‌ک (کائن). واتا هه‌رچی له‌مرؤفه‌که‌دایه یه‌ک سه‌رچاوه‌ ئاراسته‌ی وه‌رگرتووه و بو‌یه‌ک ئامانجیش بزواوه، که‌په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌یه.

خوای گه ووره و بهس.

کاتیک که ینوونه تی مرؤف له هه موو بواریکیدا ده گاته نهو ئاست و حاله ته ی له گه ل حه قیقه تدا بو بیته به پی، ده گاته لوتکه ی هیزی زاتی و ترؤپکی گونجان و هه ماهه نگی له گه ل حه قیقه تی نه م گه ردوونه ی له ناویدا ده ژی و ئیتر سازاوانه وا په فتار ده کات وه کوو جووتی هاوده نگی یه کتری که ئیتر کار و کارتیکردنیان لیک ده بیته، نه م گونجان و هاوده نگی و هه ماهه نگی به بو چاکترین ئاسه واری خیرخوازی مرؤفایه تی ده کاته وه و گه ووره ترین و گرنگترین رؤلی ده بیته له ئاراسته کردنی مرؤفدا، تا به و شیوه یه ی که له گه ل حه قیقه تی گه ردووندا ده گونجیت په فتار بکات. ئاوا کاریگه ری گه ووره له سه ر میژووی مرؤفایه تی دروست ده کات.

له م روانگه وه ده بیته سه یری نه وه ی یه که می ئوممه ت بکریته که هه ر یه کیک له و یاوهره به پیزانه ی سه رچاوه ی ئاراسته و په ووره ده بوونیان بوو بوو به یه ک که هه موو دید و تیروانین و پیناسه یه کی گه ردوون و ژیان و مرؤفیان له خوای گه ووره وه ره گرتبوو. هه موویان دل و ده روون و هزر و هؤش و ویزدان و هه ستیان بو خوای گه ووره پالفته کردبوو. هه موویان په فتار و ره وشت و دابونه ریتیان له دینه که ی خواوه وه ره گرتبوو، ئاسه واری جاهیلییه تیان پیوه نه ما. هه موویان نه وه نده بو خوا سولحابوون که هه موو بزاونت و په وت و هه لویست و سه ره وتیکیان له بهر خاتری خوای گه ووره بوو. نه و جا نه م تا که بو خوا سولحاوانه هه موو نه ندای ئوممه تیککی عه قایدی بوون و ده سه ته جه معی له بزاونتیککی مملاتیسی ئان و ساتی رؤژانه دا بوون که ئاوا وه کوو تاک و کوی ئوممه ت گه یشتنه لوتکه ی گونجان و په فتار و له گه ل حه قیقه تی گه ردووندا به وه ی که سه رچاوه ی وه ره گرتیان یه که - که وه حی بوو - ئامانج و مه به سستی تاک و کوشیان کرده یه ک (که په زامه ندیی خوای گه ووره بوو)، ئیتر بزاونت و هه لویستیان له گه ل بزاونتی گه ردووندا یه کی گرتوه. هه ردوولا (گه ردوون و ئوممه ته که) بزاونتیان به فه رمانی قه ده ری و شه رعیی خوای گه ووره بوو. هه ردووکیان ئه رکی عبودییه تیان به جی ده هیئا، بو یه نه و نه وه خواویسته ی یاوهران (خوا لییان رازی بیته) نه و رؤله کاریگه ره بیان له میژووی مرؤفایه تیدا بینی که نه پیش نه وان و نه دوا ی نه وانیش ئاوا نه بیئرا و نه بیسترایه وه. کاتیک به یارمه تی

خوای گه وره جارێکی تر ئوممه تێکی موسلمانێ ئاوا بۆخواسولحاو دێتهوه پێشێ که سه رچاوه ی ئاراسته ی که ینوونه تی تاک و کۆی خۆی هه ر وه حی ده بیته و مه به ست له هه موو چالاکیه کانی (هه ر په زامه ندیی خوای گه وره) ده بیته؛ ئه و یه کبوونه ی بۆ دروست ده بیته وه که جارێکی تر بزاونی وه کوو بزاونی گه ردوون و هاوده نگ و هه ماهه نگ بیته وه له گه لێدا. ئه و کاته به ویست و یارمه تی خوای گه وره پۆلێکی تری له میژووی مرۆفایه تیدا پی ده بینێته وه. بۆخواساغبوونه وه و کارکردن به پیی مه نه ه جی خوای گه وره هۆکاری بینینه وه ی ئه م پۆله کاریگه ره ییه جارێکی تریش (إن شاء الله). به ره به ست و له مه پهر و کۆسپی پی، کهنده لان و هه لدیر و ته لان، سزا و ئه شکه نجه و ئازار، پاره دوونان و مه حروومکردن و زیندان، کوشتن و هه مله ی ریشه کیشکردن و که ناردان. هه یجیان ناتوانن کاروانه خواویسته ی که بوه ستین، مادام به ئاراسته ی وه حی ده بزویته و مه به ستی له هه موو بزاون و هه لۆیستێکی په زامه ندی خوای گه وره بیته. ئه و هه یزه ی له م دینه و له شوینکه وتوو ه سه رراسته کانی دایه له جووری هه یز و زاله کانی گه ردوون ده بیته، کاریگه ریشی وه کوو ئه وان، چونکه بووه ته ئه داتی قه ده ری خوای گه وره و رازییه به وه ی خوای گه وره به و شیوه یه ی هه لبسوورپێتی که خۆی ده یه ویته. هه ر چۆنیکیشی بوویته حه تمه ن له قازانجی ئوممه ته موسلمانه خواویسته ی که خۆیه تی.

ئه م حه قیقه ته کاریگه ریته ی هه ر له سه ر پوو نکرده وه ی جیهانی بینینه که و، راستکردنه وه ی ئیهان نییه، هه رچه نده ئه مه ش خۆی له خۆیدا زۆر گرنگه. گرنگه موسلمان په ی به م حه قیقه ته بیات که چۆن ده گاته وه ئه و لوتکه یه ی کاریگه ریته ی و هاوده نگبوونه ی گه ردوون. ئه مه گرنگه چونکه ژیا نه که ی له سه ر داده مه زریته. به لام گرنگی و کاریگه ریته یه که شی له وه دایه که چیژ له ژیا نه که ده کریته، ئه م چیژه حه قیقیه ش بالاترین په ی کاملبوونه، چونکه نرخ ی ژیا نه، مرۆفایه تییه که به رز ده کاته وه، چونکه هه ر هه موو ژیا نه که ده بیته خواپه رستی، هه موو چالاکیه ک، هه رچه ند که م و بچووک بیته ده بیته خواپه رستی، یان به شییک له خواپه رستی، چونکه ده که ویته وه به ر ئه و روانگه یه ی ته وحیده که که ده فه رموو یته ده بیته باوه ر به تاکی و بی وینه یی خوای گه وره به پهریته، له خوایه تی و په روه ردگاریتییدا که هه موو خواپه رستییه ک هه ر ده بیته بۆ ئه و ئه نجام بدریته و به س. ئه مه لوتکه یه کی بالایه و به و باوه ر و هه ست و

دینداریتی و پابه‌ندییه نه‌بیت که‌س نایگاتی. ئەمه پیغه‌مبه‌ری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ ترۆپکی ئەو لوتکه‌دا نیشته‌جی بووه. که‌ قۆناغ به‌ قۆناغی ژبانی پاکی به‌ره و ئەو لوتکه‌ بالایه به‌رزده‌بووه‌وه، چونکه‌ وه‌حیییه‌که‌ی بۆ ده‌هات و هه‌موو ره‌فتاریکیشی له‌به‌ر ره‌زامه‌ندیی خوای گه‌وره‌ بوو. ئەمه‌ جگه‌ له‌ ریزدارکردنی تاییه‌تی به‌ ئیسرا و معراج: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ﴿الفرقان: ۱﴾، واتا: «ریز و فه‌ر بۆ ئەو خوای گه‌وره‌یه‌ که‌ قورئانی ناردووته‌ خواره‌وه‌ بۆ عه‌به‌ده‌که‌ی خۆی، تا بیته‌ هۆشده‌ریک بۆ جیهانیان». هه‌روه‌ها: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ﴿الإسراء: ۱﴾، واتا: «پاک و بێ خه‌وشی (بێ عه‌ییی) بۆ خوای گه‌وره‌، ئەو خوایه‌ی که‌ شه‌وره‌ویی به‌ عه‌به‌ده‌که‌ی خۆی کرد، له‌ که‌عه‌وه‌ بۆ مزگه‌وتی ئەقسای پیروژ، که‌ خۆی و چواره‌وریمان پیروژکردوو، مه‌به‌ستمان بوو نایاتی تر و به‌لگه‌ی تری نیشان بده‌ین. خوای گه‌وره‌ بیسه‌ر و بینه‌ره».

ته‌و‌حید‌ه‌ حه‌قیقه‌تی‌ یه‌‌ک‌خستنی‌ عه‌بدیته‌یه‌:

ده‌چینه‌ سه‌ر به‌ه‌ایه‌کی تری ته‌و‌حیدی خوایه‌تی و خواپه‌رستی که‌ به‌ مانای ته‌سلیمبوونه‌ به‌ خوای گه‌وره‌ و ده‌رپینی عه‌بدیته‌یه‌ بۆی، تا هه‌ندیک له‌ ئاسه‌واره‌کانی ئەم عه‌قیده‌ی ته‌نها خواپه‌رستنه‌مان له‌ ژبانی مرۆفایه‌تیدا زیاتر بۆ روون بیته‌وه. ئەم عه‌بدیته‌یکردنه‌ بۆ خوای گه‌وره‌ که‌ بریتیه‌ له‌ وه‌رگرتنی دینه‌که‌ی و پێوه‌پابه‌ندبوون و، جێبه‌جێکردنی له‌ هه‌موو لایه‌تیکی ژبانی تاک و کۆی ئوممه‌تی موسلماندا، ئەم عه‌بدیته‌یه‌ ئازادکردنه‌، ئازادکردنی مرۆف له‌ عه‌بدیته‌یکردنی بۆ غه‌یری خوای گه‌وره‌، ئازادکردنیته‌یه‌ له‌ په‌رستنی مرۆفی وه‌کوو خۆی بۆ په‌رستنی خوای تاک و پاک، ئەمه‌ش ریز و که‌رامه‌تی راسته‌قینه‌ی مرۆف ده‌هێننه‌ته‌ دی، ئەم ئازادکردن و ریزدارکردنه‌ ئه‌سته‌مه‌ له‌ ژیر رووناکیی هه‌یج فکر و سایه‌ی هه‌یج پزیمینکی غه‌یری ئیسلامدا بیته‌دی، چونکه‌ ته‌نها له‌ ئیسلامدا هه‌لکی له‌ هه‌موو کۆت و زنجیر و پابه‌ندییه‌کی غه‌یری دینه‌که‌ رزگاربووبن و، که‌س عه‌بدیته‌ی له‌ هه‌یج شیوه‌ و چۆنه‌تیه‌یه‌ کیدا بۆ غه‌یری خوای گه‌وره‌

دهرناپریت. جا ئەم عەبدییتیە لە باوەر و دید و تیروانینیدا بێت، یان لە دروشمی پەرستن و کرنووش بو بردندا بێت، یان لە ملکه چکردنیدا بێت بۆ یاسا و پرسیا و دەستووری، یان فەرمان و بریار و ئارستەیدا بێت. که هەر هەموو پەفتاریکی ئەم بوارانە عەبدییتیە و بۆ غەیری خوا دەکرین، هەمووشیان وەکوو یەکن، ئەوی لە دید و تیروانینیدا عەبدییتی (فەیلەسووفیک) دەکات، هەر وەکوو ئەو ساویلکە یە یە که عەبدیتی بۆ بێتیک دەکات، هەردووکیان وەکوو ئەو کەسە عەبدن که ملکه چیی یاسا و پرسیا و دەستووری عەلەمانیەکن، چونکه هەموویان دینی خویان وەل کردوو و تەسلیم بە ئاراستە ی غەیری خوا بوون و فەرمانی چۆنیەتی پێکخستن و دارشتنی ژیاانی دونیان لە غەیری وەحییە وەهەرگرتوو. خەلکی ناتوانن بەبێ ملکه چیی بەرنامە و ئاراستە بژین، مادام ملکه چ و گوێپرایەلی خوی گەورە نین و دینە کە ی ئەویان نەکردوو تە مەنەجی «عەقیدە و عیبادەت و شەریعەت»، هەر وەها «تەوحید و ئوممەت و بزاف» و مەنەجی تریان گرتوو تە بەر، که وابوو لە دینی خوادا نین و عەبدی خوا نین. عەبدی ئەو کەسانەن که ئەو دید و پرسیاز و بەرنامە و ئەو ئاراستە و فەرمان و بریارانە یان ئیو وەرگرتوون. ئەو کەسانە ی نایانە و بێت عەبدیتی خوی گەورە بکن، لە یە کەم ساتی بریارە کە یانە وە دە کە و نە خراپترین جووری عەبدی تیکردنە وە بۆ غەیری خوی گەورە، لە هەر هەموو لایە تیکی کە سایە تی و پەفتاریکی ژیاانیدا، لە دید و تیروانیندا، لە پەفتار و پەوشتدا، لە دابونە ریتدا، لە بزوت و هەلوێستدا، لە یاسا و پرسیا و دەستوور و سیاسە تدا. دەسبە جی دەبنە نیچیری بەر دەستی هەوا و هەو وەس و حەز و ئارەزووی مونحەریف، که نە سنوورێکی هە یە تیبدا بوەستیت، نە چاودیریکی زاتی ناخی هە یە بلی بەس! تا وایان لی دیت بەرە بەرە سیفە تە مرۆییە کانیان لە دەست دەدن و دە چنە جیهانی درنده و ئازەل و گیانلە بەرانی تری غەیری مرۆفە وە: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَمْتَحِنُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٦﴾﴾ محمد: ١٦، واتا: «ئەوانە ی کوفریان هەلبژاردوو وەکوو ئازەلن، بایە خیان هەر بە چیژ و خواردنە! ئەوانە چارە نووسیان ئاگری دۆزەخە». لە ژیاانی مرۆفدا هیچ زیانیک بە قەدەر لە دەستدانی ئادەمی تیە کە ی گەورە و کاریگەر نیە که یە کسەر سیفە تی ئازەلیانە کە لینی سیفە تە ئادەمیە کان پەر دە کاتە وە و، سەرەنجام سیای مرۆفایە تیە کە ی بەبێ مۆرک و سیفە تی ئادەمی تی بۆ دە مینی تە وە. ئەمەش ئەنجامیکی حەمی وەلکردنی دینی خوی، چارە نووسیکی حەمی پێشەاتی عەبدی تیکردنی

ههواوههوس و حهزه مونحهريفه كانه.

ئهو كهسانه دى دىنى خوا وهل ده كهن ده سبه جى ده بنه نيچيرى بیده سه لاتى عه بدى تى كه سانى تر! ده كه ونه خراپترين جوړى كويله يى و عه بدى تى و ژبرده سته يى حاكمه تاغوته كان و ده سه لاتداره مله پوره كان كه به ئاره زووى خويان و به پى ئه و ياسا و ريسا و بهرنامه نى خويان دايانرشتووه ئه مانه به كار ده هينن، (ئيتر ئه مان ده بنه برغوويه كى هه لخوا لوى مه كينه يه ك) كه نازانن وزه و وره و توانايان بوچ ئامانچىك ده خرپته گهر و ئاوا سه رجه مى ره نجى هه موو عه بده كانى ترى هاوړپى ده بنه سوتى هينا نه دى بهر ژه وه ندى و ئامانجى ئه و ده سه لاتداره چاوچنو ك و ياسادار پزه گومپرايانه. جا ئه و ده سه لاتدارانه ي ئه مان له پيناوى مانه وه و گه شه و فراوانخوازى ده سه لاتياندا ده هارپين، تاك بن يان حزيك، چينيك بن، يان سيستمى كى حاكمى تى. سه رنجدانى كى سه رپى ساده له هه موو بارو دوخى كى جاهيلى كوون و نوى ئه م حه قيقه ته زياتر روون ده كاته وه و ئه م ديارده يه ي (عه بدى تى بو غه يرى خوا) يه به خراپترين بزاونت و هه لويس ت و ئه نجام ده ناسينيت، غه يرى خوا ده يان لايه ن و سه دان شوواز و هه زاران چو نيه تى هه يه.

ئه مه وپنه يه كى دزيو و شكله زه قه كه ي عه بدى تى به شه ره، نه ك هه موو شووه و چو نيه تيه كى. عه بدى تى مرؤف بو مرؤف وه كوو خو ي له شووه ي ترى شاراه و په نه انيشدا ده رده كه وى ت، كه ده شپت كارى گه رتر بيت له عه بدى تيه زه ق و ئاشكرا كه، بو نمونه: عه بدى تى كردنى داهينه رانى موديل و ديزاين و په و اجيپده رانايان، بروانه ئه مانه چ ده سه لاتى كى به رفر او ان و به هيزيان به سه ر مرؤفايه تيدا هه يه؟ به سه ر ئه و هه موو مرؤفانه دا كه به خويان ده لپن خاوه ن (شارستانى تى) و پيگه يشتوو! ئه و جوړى پو شاك و مودى لى سه ياره و ديكورى مال و ديزاينى خانوو و ديمه نى رپكخستن و سازدانى ئاهه ننگ و ئه ته كيتانه چه ند به ته كلين، چه ند ده سه لاتدارن؟! بروانه چو ن عه بده كانيان ده خه نه دواى خويان و ته حه ككوم له حه ز و په فتار و ئاداب و پاره و سامان ياندا ده كه ن؟! ئه وه عه بدى تيه كى زور رو شن و راشكاو و زه قه كه جاهيلى هه تى سه رده م دايه پناوه و هيچ كه سى كى جاهيل لى قوتار نا بيت و بيدينه جاهيلى هه كان ناچار ئپرا ده و سامان و مى خو يانى بو راده كيشن! هيچ عه بدى كى جاهيلى هه ت له ده ست ئه م

خوا قهستینه کاریگه رانه دهرناچیت، ناشهیلن دهرچیت. ئە گەر ئەم عەبدانە ی شارستانییتی جاهیلییه تی سەردەم نیو ئەوئەندە ملکه چی دینی خوابوونایه و به شه ریه ته که به وه پابه ندبوونایه، دەبوونه عاییدی خواناس و سینه فراوان و ئاسووده دەبوون، بەلام بپروانه له چ کوپره وه ریه کدان؟! ئە گەر ئا ئەمه عەبدییتی جاهیلییه ت و کۆیله یی و به ندایه تی به شه ریه ت نییه، ئەدی عەبدییتی خۆی چییه و چۆنه؟! ئە گەر ئەمه پەرورەدگاریتی و حاکمیتی و خوایه تی و نییه، ئەدی پەرورەدگاریتی و حاکمیتی چییه و چۆنه؟ پەرستن کامه به؟ ئەم ملکه چی و گوپراه لێ و عەودالبوون و هۆگر بوونه ی مۆدیل و دیزاین عەبدییتی مروفه بو مروف.

جاری وا هه یه مروف ته ماشای ئافره تی داماو ده کات که شتیکی پۆشیوه! که عه وره تی به دهره وه یه! له کاتی کدا ئە گەر تین و فشاری کۆمه لگه جاهیلییه که ی له سه ر نه مینیت، خوشی حەزی له و خۆدەر خستن و پرووتیه نییه که نه له گه ل سروشتیدا ده گونجیت و نه له گه ل شکل و هه ندام و ئەندامیدا. بەلام داھینه رانی مۆدیل و په و اجیپه دهرانی ماکیاج ئاوا خستوو یانه ته دوای خۆیان، جاری وا هه یه ئەوئەندە ی خۆ په نگا و په نگ کردوو (تا جوانده رکه ویت و سه رنج رابکیشیت) پیاوی دامه زراو و پارسه نگ به زه یی پیدادیته وه که بۆچی وا خۆی کردوو به عیبه رت و جئ مه سخه ری سه رسه ری سه ر جاده کان؟! بەلام ئەمه ئەنجام و ئاسه واری عەبدییتی که یه تی که بو داھینه ران و خاوه ن مۆدیله کان و په و اجیپه دهره کان دهر بپراوه. ئەمه ده سه لاتی خوایه تی قه ستینه ی ئەوانه یه ئەم داماو هی خستوو ته ژیر قه هری ئاراسته وانی خۆی و ئاوا به دووی خۆیدا کیشی ده کات. ناشتوانیت خۆ له ده ستیان پارسکینیت و دهر باز بییت! ناتوانیت وه لیان بکات، چونکه ده بینیت کۆمه لگه که هه مووی له و عەبدییتی زه لیلیه دان و هه موو دهر و به ره که ی ملکه چی ئەو ئاراسته وانییه ن. ئە گەر ئەمه ملکه چی و په پره و یکردن و ته سلیمبوونی عەبدییتی نییه، ئەدی عەبدییتی چییه و چۆنه؟ ئە گەر ئەو ده سه لاتدار ییتییه ش حاکمیتی و پەرورەدگاریتی و خوایه تی نییه، ئەدی حاکمیتی و خوایه تی چییه و چۆنه؟ ئەمه نموونه به کی عەبدییتی کردنه بو خوا قه ستینه کانی جاهیلییه تی سەردەم. ئەمه ئەنجام و ئاسه واریکی سروشتیه له قبو لکردنی ملکه چیتی و گوپراه لێی جاهیلییه ت و وه لکردنی وه حی خوایی، که مروفی تیدا ئازاده و مروف تیدا عەبدی خوایه و به س. حاکمیتی تاغوتان و

دهسه لاتداریتی ملهورانی حوکمران تاقه شیوهیه کی خویه تیی قهستینه ی سه پینراو نییه له
 عه بدیتی کردنی مرؤفدا بو مرؤف وه کوو خوی، شیواز و چۆنیه تی تری عه بدیتی مرؤف بو
 مرؤف و حاکمیتی و خویه تیی مرؤف به سهر مرؤفه وه ده یان و سهدان شیوه و چۆنیه تیی هه یه
 که ههنگاوی یه کهم و خالی ده ستپیکی ده گهریته وه بو یه کهمین رهفتاری وه لکردنی وه حی و
 خویه تیی خوی گه وه و رازیوون به عه بدیتی به شهر.

ئه مه ده مانگه یه نیته ئاستی درک کردنی نرخی ته وحیدی خویه تی و زانینی کاریگه ریتی
 (ته نها خویه رستن) و کاریگه ریی دینداریتی به ئیسلام که گیانی خه لکی و نامووسی خه لکی و
 ریز و که پامه تی خه لکی و مال و سامانی خه لکی تیدا پاریزراوه، هیچیان له ژیر سایه ی
 عه بدیتی مرؤف بو مرؤفدا له ناشتی و ئه ماندا نابن و ههر ناشپاریزرین! چونکه له بازنه کانی
 کوفردا مرؤفه کان به زور بیت، یان به خوشی، به ناچار کردن یان به ئیستیغلا لکردن و فریودانیان
 رایانده کیشنه ژیانی عه بدیتی وه، بو یاسا دارپژهر و حاکمه کان، یان بو دابونه ریته کومه لاهه تیه
 قورسه چه قبه ستووه کانی جاهیلیهت، یان بو دید و تیروانینی جاهیلیهت که پوانگه ی
 فه لسه فیی به شهریی لی ده کاته حه قیقه تی خویه تی، دید و تیروانینیکی لیل و پیناسه یه کی
 چه وتی گهردوون و ژیان و مرؤفی لی ده کاته حه قیقه تی زانستیانه ی ژیان! ئاراسته کانی
 حاکمیتی جاهیلیهت لی ده کاته فرمانی راست و په وا و پیروز که ده بیت بنه رانه پیوه ی پابه ند
 بیت!

جاهیلیهت ئاوا له خه لکی ده کات. ئاوا سروشتیان ده شیونیت و زهوق و شهوقیان لاری
 ده کات و دید و تیروانینیان لیل و دابونه ریتیان به ره لا و پهفتار و پهوشتیان ده کاته سیا و مۆرکی
 ئازه ل و نزمتر. جاهیلیهت سهرده میس هه روا له خه لکی ده کات. دینداری و خواناسی
 ده پوو کینیته وه و شهرمیان ده تکینیت و له پۆشاکی ئابروو و جوانی دایانده مالیت و، پرووت و
 به ره لا ده یان خاته هه له که سه ما، به ناوی پیشکه وتن و راقیوون و نو یخوازی و شارستانیتی وه،
 له ولاشه وه بالاپۆشه داوینپاک و ئابرووپا که موسلمانان ناو ده تیت لادیی و کۆنه په رست و
 عه شایه ر. خو سپرینه وه و شیواندنی که سایه تیی لی ره بیت، یان له وی، هه ره که له م زه مانه دا
 بیت، یان له کۆندا هه ره یه که، جاهیلیهت سهرده موماره سه ی بکات، یان جاهیلیهت کۆن

ھەر يەكە، ھەر لە سروشت لادان و بەرەلایيە، جاھيلییەتی سەردەم چی بە ھیدایە تدراران و ئیانداران و خواویستان دەلێ؟ بییان دەلێ ڕیژر بوو! بیسوازی ئەو کەسەش دەکات و بیی قبوولە کە دینە کە ی وەل کردوو و پرووی کردوو تەو جاھيلییەت! ئەو کەسە ی لە سروشتی مرۆفایەتی کەوتوو و ھەرامخۆر و لادەر و داوینپیس و کوری پۆژە! بیی دەلێن بیسکە تووخواز و (لیبرال) و پۆشنبیر! جاھيلییەتی سەردەم چی بە ئافرەتی موسلمانانی بالاپۆش (موحەججەبە) دەلێ؟ چی بە گەنجی موسلمانانی سەردەم دەلێت کە خۆی لە داوینپیسی دوورگرتوو تەو و سەیری ئەو گۆشتە پووتە ھەرزانی ژنانی سەرجادە ناکات؟ بەویان دەلێن : کچە لادیی و پېچراو، بیی دەلێن ناشیرینیە کە ی خۆی بە سەریۆش دادەپۆشیت، لەزیر بەردە ی بالاپۆشیدا خراپە کاری دەکات! خۆشی دەزانیت وا نییە و بوختانی بۆ ھەلدەبەستیت. بە گەنجی موسلمانانی دیندار دەلێن توندپەر، چەقبەستوو، کۆنەپەرست و تاریکخواز! جاھيلییەتی سەردەم بە ھەموو توانای خۆیەو بە ھەملە ی لیشاوی راگەیاندنیەو ھەر دەیەویت ئافرەت و پیاوی موسلمان پراکیشیتە زەلکاوە کە ی جاھيلییەت و زۆنگاوە کانی داوینپیسی و لەشفرۆشی!

جاھيلییەت ھەر جاھيلییەتە و ناگۆریت، ئەو ی کە لی دەگۆریت شکل و پۆلەتە، سیا و مۆرک و سیفاتی ناگۆریت و لە ھەموو کات و شوین و نەو یە کدا جاھيلییەتە کە ھەر لەو جاھيلییەتە ی کە پیش ئیسلام دید و تیروانین و پەوشت و دابونەریت و یاسا و ڕیسا و کۆمەلگە و دەسلاتی ھەبوو. ھەموو جاھيلییەتیک ھەر دەخوازیت خەلکە کە عەبدیتی بۆ غەیری خوای گەورە دەربیرن، ئەم عەبدیتیە ی ھەموو سیفەتیک مرۆفایەتی مرۆف دەفەوتینیت، دەیکاتە عەبدی ھەواو ھەو ھەس، عەبدی دابونەریت، عەبدی ئارەزوو کانی خۆی، یان ئارەزووی عەبدی تری ھاوشیوی خۆی! پیاو و ژنی موشریکی سەردەم ھەر وەکوو پیاو و ژنی موشریکی پیشین لە خواقەستینە جیاوازە کەنەو و ەردە گرن. کۆمپانیاکانی مۆدیل و دەزگا کانی دیزاین و پەواجییدە رانی ماکیاچ و ریکلام و راگەیاندنیەکان، ھەریە کە بیان خوا یەکی قەستینە یە، بەلام کاریگەرە. ھەر ئەم خوانابووتانەن کە ئەو بارو دۆخە شیتانە یان وا سازاندوو ئافرەتانی جاھيلییەتی سەردەمیان پیو موبتە لا بوو. پیاوانی جاھيلییەتی سەردەمیان پی گومرا

بووه. ئەم خواقەستینانە فەرمان دەر دەکەن و ئەو مەرۆڤە ئازەلگەل ئاسایە ملکه چی دەر دەپریت و
 هەموو بەو لایەدا دەر پۆن کە بۆیان ئاراستە دەکری. ملکه چیبە کی کوپرانە و هیچ لەبارانە بووی
 بێبەرە لەستکاری! هەموو گوپرایە لانه چیبە جیبی دەکەن! ئایا ئەم مۆدیلە ئەمسال شیایوی ئەم
 ئافرەتە یە؟ ئەو دیزاینە شیایوی دا بونەریتی ئەم کۆمەلگە یە؟ شیاو، یان نەشیاو؟ کەس سەرپشک
 نییە و هەموو کەوتونەتە دواي پینیشاندەری کۆمپانیا کە. ماکیاچی حەز لیبە یان نا، دەبیت
 بیکات، مۆدیلە، داخوایی سفوری و خۆنیشاندانە، نایکات هەموو ئازەلگەل کە دەکەونە تیر و
 توانج تیگرتن و پەخنە لیگرتنی، ئەمیش توانای وەلامدانە وە هی هەمووانی نییە و بە زەروریشی
 نازانیت! بۆیە ناچار مل لی دەتیت و لەگەل شەپۆلە کە مۆنج دەدات! ئەو شەیتان و
 شەیتانخووزانە کین کە لەودوو پەردە وە ئەم واقعە دەخولقینن و خەلکە کە ی بۆ دەبزوینن؟! کیبە
 ئەو هەموو ئاراستە کاریگەرە بەم مۆدیلاتانە دینیتە کایە وە؟ کی لە پشت هەلپژاردنی شازنی
 جوانی (ملکه جمال) و کۆمپانیاکانی جوانپۆشی و خوجوانکردن و سالۆنە کانه وە یە؟ کی
 نەخشە ی پروتی و بەرە لایی و سفوریتی کیشاو و سوورە لەسەر مومارەسە کردنی؟ کی ئەو
 هەموو فلیمە، ئەو هەموو بەرنامانە ی رادیۆ و تەلە فزیۆنە بەرھەم دەھینیت؟ کی ئەو هەموو
 گوڤار و پۆمان و چیرۆکانە بلۆ دەکاتە وە؟ کە رواج بەم جاھیلیبەتە دەدەن. کی لە پشت ئەم
 هەموو چالاکی و ئاراستە کردنە وە وە یە؟ کە هەر یە کی ک لە دەزگاکانی راگە یانندن و
 بلاوکردنە وە ی هونەر و بەرھەمە یان بۆ خۆی داوینپیسخانە یە کی سەر بە خۆیە! کی مەسروفی
 ئەم هەموو دە کیشیت؟ کی پارە ی بلاوکردنە وە ی ئەو هەموو فیلە و موسەلسەلات و چالاکیبە
 بەرە لاییانە دەدات؟! کە بەدوادا وچوونی بۆ دەکەین و دەچینە بنج و بناوانیە وە دەبیت لە پشت
 هەر یە ک لەم چالاکیبە تەدمیریانە ی جاھیلیبەتی سەردەم کۆمە لیک، یان دەستە یە ک
 ئاراستە وانانی جوولە کە دەبینیت. جوولە کە لەسەر ئاستی جیھان هەمووی زۆر کاریگەر بوون،
 ئەو ئەوانن خۆیان لەو خەلکە عەوامە نادینیبە کردوو تە خوی قەستینە و پۆژانەش ئاراستە ی
 هەموویان دەکەن! ئەو ئەوانن ئەم خەلکە ئازەلگەل یان وە پینشخۆداو و بەرە و ئەو کەندە لانی
 دەبەن کە خۆیان دەزانن چارە نووسی لەوئ چی دەبیت. ئاوا بە تەدمیری خەلکی تر دەگەنە
 ئامانجە کانیان. ئاوا بە مەفکرکردنە وە ی هەستی ئیپانداریتی و دینداری و دامالین و پامالینی
 حەیا و شەرم و ئابروو و لەبەر یە ک هەلوە شانندە وە ی خیزان و پماندنی بەهای رەوشتی بەرز و

دەستخستنه ناو ھەموو کۆمەلگایە ک و ھەموو دەزگایە کى ئاراستە کردنەوہ. ئاوا دەسە لاتنە گرن بەسەر سەرچاوە کانی کانزا و دارایی و حوکم و ئابووری و ھەموو پیشە سازییە زەبە لاحتە کانی بەرھەمھێنان و ڕاگە یانندن. لەوانەش کۆمپانیاکانی پۆشاک و جوانی و دیکۆر و مۆدیلات.

پۆشاک و جوانی شتیکی نین لە شەریعەتی خودا جودا بن و مەنھەجی خواویستی وەلی کردبن و ھەقی بەسەریانەوہ نەبیت، تا داھینەرانى مۆدیل و پەواجیپنەرانى فەساد بە پیتی پلان و پیلانی خۆیان ئاراستەیان بکەن. پۆشاک و جوانی پەیوەندیان بە شەریعەت و بە عەقیدە کەشەوہ ھەبە. لەبەر چەندین ھۆ:

۱- پێش ھەموو شتیکی پۆشاک و جوانی پەیوەندیان بە پەرورەدگارێتی خۆی گەورەوہ ھەبە، کە تەوہرەى سەرەکیی ئەوہیە کە لە کۆیوہ و لە کێوہ ئاراستە وەرەدە گرت؟ کى مافی ریکخستنی ژيانى تاک و کۆى ئوممەتى موسلمانى ھەبە؟ کى فەرمان دەرەدە کات کە بارى سیاسى و ئابوورى و کۆمەلایەتى و ئەخلاقتان با ئاوايیت و ئاوا نەبیت؟! بێگومان خۆی گەورە. خۆی گەورە کە ئاراستەى حاکمیتی کردوہ (باسادانان و حوکمرانى و دادوہریکردن) بێگومان ئاراستەى رەفتار و رەوشت و دابونەریتیشى کردوہ و سیما و سیفاتی ھەموو بزاون و ھەلوێست و دیاردە و پوولەتیکى دیارى کردوہ، لەوانەش پۆشاک و جوانی، پۆشاکیشی فەرز کردوہ (وہ کوو لە سورەتى نووردا ھاتوہ).

۲- پەیوەندیی بە مرقایەتی مرقەوہ ھەبە وەکوو توخمى بەشەر، بە زالکردنى سیفەتى مرقى بەسەر سروشتى ئازەلییانەدا، جاھیلییەت دید و تیروانین و زەوق و شەوت و چێژتنى جوانى و بەھا و نەریتى راقى و ریسای جیگیرى رەوشت ئیلغا دەکاتەوہ و ھەموویان بە کۆن دەناسینیت، تا لایاندات و لە بەرانبەردا پرووتى و بەرەلایى و ئازەلیتی بە پیشکەوتن و پراقیوون دەناسینیت و، دەیەوێت ئەم نەریتە جاھیلییانە بخاتە شوینی ئەو بەھا و ریساریزدارانەى کۆمەلگەى مرقایەتى! دەیەوێت خۆداپۆشین و ئەدەب و حیشمەت بە دواکەوتوویى و کۆنەپەرستیتی بناسینیت، ئەمەش پوکانەوہیە کى زیانبەخشی سروشتى مرقف و سیفاتی مرقف و بەھای مرقایەتی، ئەمە زیانیکە و لەو سروشت و بەھا مرقییانە دەکەوێت. دواى ئەم ھەملە بەردەوامەى جاھیلییەتى سەردەم، گیل و ساویلکەکانى ولاتى ئیمەش دین و دەلین:

قهیدی چیه؟ دین ههقی بهسه ر پۆشاکه وه چیه؟ دین و پۆشاکێ ئافرهتان؟ دین و جوانی؟ دین و ماکیاچ؟ چ په یوه ندییان بهسه ر یه که وه ههیه؟ ئەم پرسیاره گه وجانه ئاسه واری گه وجاندنه که ی جاهیلییه ته، ئاسه واری پوکانه وه ی بهها و پرسیاره وشتییه به رزه کانه، ئەوهش به ره می ره نجی جاهیلییه تی هه موو کات و شوینیکه، له بهر ئەوه ی ئەم مه سه له ی پۆشاک و جوانیه وا ده رده که ویت که کیشه یه کی سانه و یانه بیت، به لام ئیسلام زۆری بایه خی پیداره و ئە حکامی بۆ داناوه، تا خه لکی موسلمان وانه زانیت مه سه له یه کی سانه وه ی و ئاسان و گچکه به. پۆشاک و جوانی له هاوکیشه ی شهرع و حساباتی ئیسلامدا گه وره و گرنگ و کاریگه رن، چونکه له لایه که وه به ته وحیده که وه په یوه ستن و له لایه کی تره وه به چاکسازی سروشتی مرۆف و په فتار و په وشتی تاک و بهها و نه ریتی کۆمه لگه وه که ئایا ته وحیدانه و پاک په وشت داده پێژیت، یان شیرکیانه و بۆگه ن و به ره لا؟

که سی پارسه نگ ئە گه ر عه وره تی ده رکه ویت خه م دایده گریت، عه وره تی جهسته ی و ده روونی، بۆیه هه میسه خه لکی هه ولده دن هه ردووکیان دا پۆشن. ئەو که سانه ی که هه ولده دن پۆشاک له بهر جهسته و ته قوا له نه فس و شه رمکردن له خوای گه وره و له خه لکی - که دیندار ده یکتا - دامال، ئەوانه ی که زمان و پینوس و راگه یاندنیان هه موو خستوه ته گه ر تا ئەم پرۆژه شه یتانییه یان سه ربگریت و خه لکی له هه موو پۆشاکیکێ ستر و دینداری و شه رم و شکۆیه ک دارن؛ له راستیدا ئەوانه ده یانه ویت سیفه ته سروشتیه کانی مرۆف و وه سفه مرۆیه که ی مرۆف که پێیانه وه بووه به مرۆف له خه لکی بکه نه وه و هه روا ئاسان مرۆف ته سلیم به شه یتانی دوژمن بکه ن که ئەوه پلانی ئەوه که پۆشاک له بهر نه وه ی ئاده م داده که یت و عه وره تیان بخاته روو. ئەوانه ی ئەم پرۆژه شه یتانییه یان گرتوه ته بهر و شه و و پۆژ له هه ولکی جیه جیکردنیان، هه ر ئەوانه ن که نه خسه ی گلاوی زایونیسته کان جیه جی ده کهن که زۆر شه پرخوازه بۆ پماندن مرۆفایه تی دایان پرشتوه و هه ولکی به رده وام ده دن بۆ بلاوکردنه وه ی به ره لای و پوکانه وه ی دا بونه ریتی په سه ن و هه سته دینداری و جوامیری له خه لکید، تا هه موو جیهان ئاسان بکه ویته ژیر ده سته شای زایونییه کان دوای ئەوه ی هه موو بنه مایه کی به هیزی په سه نیتی له ده ست ده دن!

پروتی سروشتی ئازەلە، ئازەل پروتە و عەورەتی بەدەرەویە، ئەو مرۆفەش که دەخواییت
 پروت ییت ئەویش دابەزیووە هەستی ئازەلێتی. ئەوی بینیی پروت بە جوانیی دەناسییت، لە
 حەقیقەتەدا لە زەوقی سروشتی مرۆفایەتیی خۆی دابەزیووە و زۆریش پۆچوووە. خۆ هۆزە
 دواکەوتوووە کانی ناوەندی ئەفریقا هەموو پوتووتن، کەوابوو ئەوان لوتکە ی زەوقی سروشتی
 مرۆف و نیشانە ی پیشکەوتنن! (لەوانیش پیشکەوتوتر هەیه!). ئیسلام کاتیک بە دید و پری و
 بەهای شارستانییتی خۆیووە دەچیتە ئەو شوپنانه، یە کەمین هەنگاوی بە شارستانیکردنیان
 پۆشاک پی لەبەرکردنانه، ئەمما جاهیلییەتی سەر دەم که خۆی زۆر بە پیشکەوتووخواز
 دەزانیت، خەلکە که دەباتەووە خواری بۆ ئاستی ئەو هۆزە دواکەوتوووانە ی ئیسلام سیفەتی
 سروشت و سیای شارستانییان پی دەگەیت. شارستانییتی لە پوانگە ی ئیسلامەووە
 پزگارکردنی سیفەت و سیما و سروشتی مرۆف و پاقیکردنی، بە هەستی یە کبونی مرۆف و
 یە کبونی ژیان و مردن و یە کبونی گەردوون که هەموو مەخلووقن، تا هەست بە تەوھیدی
 خوی گەورە بکەن که کردگار و پەروردگار و حاکی بیۆنەیه. ئەمما سفووری و پروتی
 بەراستی گەرانەویە بۆ جاهیلییەت و دواکەوتویی.

عەبدییکردن بۆ غەیری خوی گەورە، لە دید و تیروانی عەقائیدیدا، واتە تەسلیمبون بە
 دیو و خێو و ئەفسانە و چیرۆکی بەر ئاگردان! که هەر دەپرات و کوتایی نایات. ئەمە لە هەموو
 جاهیلییەتەکاندا هەیه، زۆر شیواز و چۆنیەتی و جۆری هەبووە و هەیه. چەندین ئاست و
 پلەشی هەبووە و هەیه. ئەفسانە ی عەوام و خەلکە پەشوکه که و ئەفسانە ی کاسب و
 رەنجەران و ئەفسانە ی تال بەسەر دەسەلاتداراندا و ئەفسانە ی ناو هزر و ژیری زیوانە
 دینیەکان! که رەنگە ئەمان سەرچاوە ی زۆرینە ی ئەو ئەفسانانە ی چینهکانی تریش بوون. لەو
 ئەفسانە و پەفتارە باتلانە: قوربانیکردن، سەرپرینی ئازەل و زۆرجاریش ئەولاد لەبەردەم
 بتەکان و خوین تێهەلسوون و دوعا و پارانەوی زەلیلانە بۆ ئەو ی بتە که قوربانیه که ی قبوول
 بکات و لئی نەپەنجیت! یان زارۆک و وەجە ی پیبەخشیت، یان نەخۆشی چاک بکاتەووە و لە
 سەفەر بە سەلامەتی بیتهووە و هەروەها داوی تری ناماقوول لە بتی نامەعقول، بە پەرستنیکی
 جاهیلی موشریکانە! (که ئەمە لەناو خەلکی ئیمەدا بۆ مشایەخ و مەرقدە و نزرگان

دەكریت). يان ئەفسانەى پياوانى دىنى و پيروژكردنيان و پەرسنيان، چ راستەوخۆ، چ لاوهكى، چ بەو سيفهتەى خۆيان كاريگەرى غەيبىن، چ بەو سيفهتەى واسيته كارن لای خواى ئاسمان. (ئەمەش لەناو خەلكى ولاتانى ئيمەدا بۆ شىخى تەريقەت دەكریت) يان ئەفسانەى كاريگەرى پړوحيانەتى مردوو! هەندىك هەلەق و مەلەق كە بە ناوى جنۆكەوه بلاق دەبیتەوه (كە پەيوەندىي بە جيهانى فریشته و پەرى و جنۆكەوه نىيە). ئەمانە و چەندىن ئەفسانەى تر كە هەر يەكەيان لە ناخى كەسە نەزانەكاندا جيهانپىكى سامناكى پىر ترس و بيم دروست دەكات و، دەيان جور واهيمە و وەسوەسە و ترسى ناديار دروست دەكات، كە بە هەزاران كەسى جاهيلىيەتى كۆن و نوى پاره و سامان لە جادووگەرى و نوشته كارى و موفەرك و گل و خۆلى (پيروژ)دا سەرف دەكەن. ^(۱) جگە لەو هەموو چەواشە كارى و دزى و بەدرەوشتيەى لىيان دەكەوتتەوه!

ئەمانە هەمووى كە دەچنە ريزى مەسروفاتى بەدواداچوونى مۆدىل و وەلامدانەوى رەواجدانى پۆشاك و ماكياج و جوانى، هەر خوا خۆى دەزانيت بە پړيژەى چەندى مەسروفى مالان بۆ ئەم گەرەلاوژى و شيركياتە دەروات. هەموو مالىك كە ئاستى مەعيشەتى مامناوەندىيە، بوجەيەكى زۆرى دەروات بۆ جورى قوماش و شيوازى دوورين و زۆر جور مۆدىل و ئينجا جورى پىلاق و تەسريحەى قز و خشلى زىر (ملوانكە و گۆبەرۆك و پشتين و بازنە و مستيله و پاوانە و هتد!!)، ئينجا دىكۆرى مالى (قەنەفە و كورسى يان دۆشەك و ژوورى دانىشتن و وينە و زەخرەفە و پەردە و فەرش و هتد). كە لە زۆر ولاتدا سالانە دەگۆررين! ئەوى لەپشت ئەم هەموو تين و فشار و هەلەكەسەما و هەناسەپرکيەوهى و قازانج دەكات؛ شەيتان و شەيتانيزمە سەرمایەدارەكان و بووقى مېديا و رەواجپيدەرەكانى ئەم هەموو زیدەرپۆيەن، چونكە زۆر مالى نيوەى بوجەى مانگانەى بۆ ئەم شت و رەفتارە زیدەرپويانە دەروات. كۆمپانيای جوولەكە سەرمایەدارەكان لە بەرھەمھێنان ناوەستن. بۆيە سالانە مۆدىلەكە دەگۆرن و چەندىن رېگای هاندانى كرين دەگرنەبەر، تا كپيارەكان هەروا هەلەداوان

(۱) مالى هەيە كالایەكى گرانبەھى كپيوە و لە سالىكدا يەك جار بەكارھېتناو، هەزاران ئافرەت هەن كە جلى بووكينىيەكەيان يەك جار بەكارھېتاو. لە ئامارىكى سەيردا خويئەمەوه كە (۹) سەرۆك لە سەرۆكەكانى (۲۱) ولاتە عەرەبىيەكان نوشتهيان كردوو، يان فالىيانگرتوتتەوه و سالانە سى مليار دۆلار بۆ خۆلادان لەم ئەفسانانە لە ولاتە عەرەبىيەكاندا خەرجدەكریت!!

کۆلی قورسی حاکمیتیی به شه ر:

دواى ئەو کۆلە قورسانەى دە کە ونه سەر ئەو کە سهى وه حى خوايى ناگریتته بهر و دینی خوا به مهنه جى ژيانى قبول ناکات و سهرپشکانه ده بیته عه بدی غه یری خوا که له هه موو لایه که وه بار ده کریت، کۆلی قورسی ناره حه تیی زیاتری ده که ویتته سەر که کۆلی حاکمیتیی به شه ره. ئەو کە سهى ده که ویتته په رستنی غه یری خواى گه وره و غه یری وه حى ده کاته ریاز و به رنامه ی ژيانى، قوربانى زۆر زۆرتر له و کە سه ده دات که وه حى قبول کردوو و، ته نها عه بدیتیی بۆ خواى گه وره ده کات. ته کالیفی شیرک و کوفر و جاهیلیهت زۆر قورستر و دژوارتر و چپتره له ته کالیفی ئیپانداریتی و موسلمانیتیی. ئەو کە سهى عه بدیتیی خواى گه وره ی په ز کردوو بووه ته عه بدی سه رلیشیواوی ده یان خواى قه ستینه، له هه واوه وه سهى خۆی و خه لکی تر، له دابونه ریتی کۆن و دیدی لیل و حاکمیتیی مرۆقی وه کوو خۆی، له حاکمیتیی غه یری خواى گه وره دا ده یان جۆر خواى قه ستینه و بتی تر راست ده کرینه وه و عه بدیتیان بۆ راده گه یه نریت و هه موو په رستنه کانیا ن بۆ ئە نجام ده دریت! بتی (نیشتیان، نه ته وه، گه ل، توخم، به ره هم و ماده ده په رستی و ده یان جۆری تر، که هه ریه که یان خه رمانه ی پیروزیان به ده وردا کیشراوه و ئالا و دروشمیان بۆ به رز کراوه ته وه و به ریه یان دیاری کراوه، شه بیوری شه ریان بۆ لی ده دریت و هه زاران ده بنه قوربانیا ن و ملیۆنه هاش پوژانه ده بانپه رستن، هه ر کاتیکیش قبولی نه بن، یان دژیان بوه ستیتته وه، واوه یلا به حالیا ن، چونکه له هه موو لایه که وه به (خائن) ده ناسرین و عه یبوعار دیتته کۆلی خویان و که سوکاریا ن!

کاتیک شه ره ف و ئابروو نامووس له گه ل داخوازییه کانی ئەم بتانه دا یه ک ناگریتته وه، ئەوان ده کرین به قوربانى ئەمان، چونکه بته کان لای زیوانه کان پیروترن له ئابروو! پیروترن له

(۱) سلین دیون، ئافره تیکى گورانیتى که نه دایه، که ماله که یان گواسته وه رایگه یاند که سى هه زار (۳۰،۰۰۰) جووت پتلاوى هه یه! وه زاره تی پوشتییری!! جه زانیر ئەم خاتوونه ی بانگه یشتکرد تا له ئاههنگی مانگی (۱/۲۰۱۴) دا به شداریت، له به رانه ردا ئەم خاتوونه داواى (۲۳) ملیۆن دۆلاری بۆ هه ر شه وه گورانبه ک لیکردن!

هه موو شتیکی پیروژ که خوینیان له پیناودا ده پژییت. ئەو کاتەش تاغوتەکان بە پێگای
 یاسایی و بە لۆتی و شایەرەکانیان له دەزگاکانی راگەیاندەنەو هه موو کار و کێشە که پێچەوانە
 دەکەنەو. هه موو ئەوانە ی پیروژن بپێژ دەکرین، هه رچی بنەما و نهریتی پارسەنگ و سروشتی
 مروّقی سەرراسته، به خراپە کاری و کۆنەپەرستی و دواکەوتوویی دەناسرین و، له بەرانبەریشدا
 رهواج به هه موو خراپە کارییەکی جاهیلییەت دەدریت و عەبدەکانی جاهیلییەت زۆر زیاتر
 خوین و پهنج دەدەن، زیاتر له وهی ئەهلی حەق دەیدەن. خەلکی، وا دەزانن تەو حید و جیهاد
 قورسن و قوربانی زۆرینە ی دەوێت، هه ر چاویان له وهیە که خەلکی به هۆی عەقیدە که وه
 مه حروم دەکرین و له جیهاده که شدا دەکوژرین، به لام قوربانیانی پێی جاهیلییەت زۆر زۆر
 زیاترن، ئەو زەلیل و ژێردەستەییە ی عەبدییتی جاهیلییەت دەیخوازیت، زۆر له وه گەورە تر و
 دژوارتره که تەو حید و جیهاد دەیخوازن، ئەو قوربانییە ی جیهاد دەیخوازیت، که له پیناوی
 پەرستی خوی تاک و پاکدا دەبیت، له پیناوی حاکمیتی شەرعیەتە که یدا دەبیت، تا مروّف له
 مروّقەپرستی قوتار بیت، تا گەلانی ژێردەستە له ئەفسانە و نهریتی چەقەستوو و دەسەلاتی
 تاغوتانی رزگار بین، ئەو پهنج و خوینە ی ئەم گۆرانکارییە ریشەییە دەیخوازیت، ئەو باجە ی
 له م پێگایە دا دەدریت زۆر زۆر له وه که متره که خەلکی له ژێر سایە ی جاهیلییەتدا و له پێی
 عەبدییتی تاغوتاندا دەیکەن و دەیدەن. ئەوهی له پێی خواویستیدا دەدریت و ئەنجامی
 سەرکەوتنی به ئیزی خوی گەورە پێوهیە، له وه که متره که مانەوهی ژێر دەستی تاغوت و
 حاکمیتی شیرک و کوفر و جاهیلییەت دەیخوازیت، ئەو که سانە ی له وه دەترسن له پێی
 تەو حید و جیهاددا - که پێی رزگارکردنی مروّقە- تووشی ناسۆر و ژان و ئەشکەنجە بن،
 تووشی مه حروومبوون و کەناردان و تەرەکردن بین، تووشی کوشتار و کوشتن و زیندان بن،
 مأل و مندال و سەرورەت و سامانیان تیدا بجیت، ئەگەر جیهاد به رپا بکەن و به ردهوام بن و
 تەنازولی لی ئەکەن دەبیت سەروماالی له پیناودا دابنن! دەبیت بیر بکەنەوه که ئەرکی پێگاکە
 قورسە. به لێ ئەمه زۆر راستە، به لام هه یچیان له هه یچ بواریکدا و به هه یچ بر و پادەیه ک له و
 قوربانییە سەختە ی ژێردەستی پر زەلیلە ی زیاتر نابن که ژبانی ژێر سیبەری تاغوت
 دەیخوازیت. با ئەو که سانە ی تەو حید و جیهاده که یان له لا سەختە، ورده کارانە و ژیرانە
 سەرنجبدەنە ژبانی ژێر سیبەری شیرک و کوفر و جاهیلییەت، بزائن زبانی مأل و گیان و

سه‌روهت و سامان و ماف و ئەولادیان چەندین بەرانبەر زیاترە لە ئەرکەکانی پێی تەوحید و جیهاد. بە لەوە وردبینەووە کە لە کام حالەتیاندا عەقیدە کە لێل و لاسەنگ دەبێت، لە کام حالەتیاندا موسڵمان ئازاد نابێت، لە کام حالەتیاندا موسڵمان لەسەر رەفتار و رەوشتی رەسەنی دینداری و دابونەریتی شەرعییانە پەرەردە نابێت، لە کام حالەتیاندا بزات و هەلوێستی شەرعیانە دەنوییت، ئومیدی سەرکەوتن و تەمکین لە کام حالەتیاندا زۆرتەر؟! شەرەف و ئابوو و نامووس لە کامیاندا پارێزراوە؟ موسڵمان لە کام حالەتیاندا باجی دینداریتی زیاتر دەدات؟ لە پێی تەوحید و جیهاددا، یان لە ژبانی ژیر سێبەری تاغوتاندا؟!

لە هیچ حالەتیکدا ئەرک و باجی جیهاد کە لە پێی خوای گەورەدایە و بۆ لادان و پادانی شیرک و کوفر و جاهیلییەت و دەسەلاتی تاغوتانی ملهوپرە، لەو ئەرک و باجە زیاتر نییە کە موسڵمان لە سایە کۆمەڵگە و دەسەلاتی غەیری خواوێستیدا بۆ مانەوای ژبانی دەیدات. ئەمە جگە لەوەی عزەت و پێز و سەر بەرزیی پێی تەوحید و جیهاد بەراورد ناکرێت لە گەڵ زەلیلی و نەنگی و ژێردەستەیی لە ژبانی جاهیلییەتدا، سەر بەرزیی پێی جیهاد لە کوی و پەلە عار و ئابووچوون و چاوشۆپیی بنەدەستی تاغوتان لە کوی؟!

تەوحیدی خواپەرستی و قبوولکردنی دینی خوا بە پێباز و بەرنامە و پرافەکردنی عەبدیتی غەیری خوای گەورە و قبوولنەکردنی مەنەجی شیرک و کوفر و جاهیلییەت، نرخ و بەهای بالای تاییەتی خۆی لە پاراستنی رەنج و گەنجی مەرفایەتیدا هەبە، کە لە ئیسلامدا هیچ رەنج و سامان و خوێتیک بۆ خوا قەستینەکان و بته ماددی و مەعنەوییه‌کان نادرێت، بە لکۆو لە پیناوی خوادا، بە لām بۆ ئاوەدانکردنەوی سەرزەمین بە نووری خواوێستی و دادی شەرەع و بە گەرخستنی تواناکان لە خێر و خوشیی خەلکیدا. لەم بواری حاکمیتی بە شەر و خواپەستی قەستینە و دەسەلاتداریتی ملهوپرە تاغوتیدا دیاردە بەک هەبە کە لە هەموو کات و شوین و کەشیکێی جاهیلییەتدا دوویات دەبێتەووە، ئەویش ئەوێه کە عەبدیکی خۆپەرست کە لە خەلکی قیت دەبێتەووە و بە هۆی هێزی چەواشە کاریبەووە (هێزی ماددی و سیاسی و ئابووری و فریودانی دینی) خۆی لە خەلکە کە دەکاتە حاکم، دەبێتە تاغوتیک و لە جیاتی خوای گەورە دادەنرێت و دەپەرسترێت. ئەم تاغوتەش بۆ ئەوێه جی پێی مەحکەم بکات و خەلکی

بېچەندوچوون شوئنيكەون و بېپەرستن؛ پيويستی بهويه كه هه موو توانا و وزه كانی بهردهست خه لکه كهش بو حاکميتيه كه ی خوی بخاته گپر. تا ئه و جه ماوهره چه واشه كاره بکهونه سوپاس و ستایشی و زورناژهنه كانی ده بیت بکهونه پیداه لسانی و زیوانه كانی جاهیلیهت كه موم و بوغوردیان له پهرستگای جاهیلیدا ده سوتاند و تهرنیمه ی پیروزیان بو ده هونیه وه، هه موو دین و له م قه زمه گرگنه كو ده بنه وه و فوو به كه سایه تیی بووده لییدا ده كهن تا گهره و مه زن و پیرۆز و مه عسوم نیشانی بدن! ئیتر جار جار پله و ناو و نازناویکی به سهردا ده كهن، تا ده یگه یه ننه ئاستی پهرستنی ته واو، ئه ویش خویان لی ده كاته خوا و داویان لی ده كات بېپهرستن، به دروشمی پهرستن و مه دح و سه نا و ستایشکردنی. جا ئه و كاته لوتی و شایه ره كانی راگه یانندن و میدیاكان هه موو ده كهونه مه دح و سه نای تاغوت و سرود و گورانی و هونراوه پیداه لسانی و واش ده بناسینن كه تاك و پاك و چاكه و كه سیکی تر وه كوو ئه و نییه! تا هه موو سیفه تیکی بپوینیه یی خوی گهره ی به به ردا ده كهن!^(۱) جه ماوهره كهش به هه موو شیوه یه ك ده خریته سهر كه لکه له ی سه ما و هه موو جوهره كانی عیباده تی بو ئه نجام ده دن و ئاماده شن كو مه ل به كو مه ل له ده وری گهرین و خو بکه نه قوربانی مانه وه ی! ئه مهش ره نجیكه کوتایی نایهت، چونكه وینه فشه له كه ی سه روک و هسف و سه ناكان سیس ده بنه وه، كال ده بنه وه، فش ده بنه وه، بویه ده بیت به رده وام فوویان پیدا بكریت، به رده وام وا نیشان بدرین كه نوین! چونكه تاغوتی فه رمانده و ئاراسته وان زوری له باردايه، به لام هه موو خه لکه كه ئیستیعابی بلیمه تیه كه ی ناکهن!

ئا ئه م هه موو رهنج و سامان و خوینیه له مه دح و سه نای تاغوتدا ده دریت، ئه م هه موو مه سروفاته ی بو ئاههنگ و گورانی پیداه لسانی خه رج ده کریت، ئه م هه موو ئاپرووه ی له پهرستنیدا ده تکی. ئه گهر له رپی ره وای خواویستیدا خه رج بکرایا، ده بووه مایه ی ئاوه دانکردنه وه و به ره مه پینان و چاره سه ری نه خویشی و نه هیشتنی نه خوینده واری. ده بووه

(۱) عه ده كانی سه ددامی تاغوت (۹۹) ناویان لینابوو كه له گه ل (۹۹) ناوه جوانه كانی خوی گهره پیکه وه له سه ره یه ك کارتۆن چاپ ده كران!! له مزگه وتی (خوله فاش) له به غدا له سه رده می (جه لال حه نه فی) دا كه نیام و خه تیبی مزگه وته كه بوو و بروانامه ی مه لایه تیبی له (مؤسكو)!! وه درگرتوو، وینه به کی گهره ی سه ددامی تاغوت له میحراهه كه دا دانرابوو، تا خه لکه كهش به جه ماعت له دوای نیامه مولحیده كه یانه وه بلین (إياك نعبد وإياك نستعین)!!!

مایه‌ی خیر و خوشی و حه‌وانه‌وه‌ی هه‌زاران و ملیونه‌ها مه‌حرووم،^(۱) به‌لام به‌دنیاییه‌وه‌ مادام حاکمیتی (یاسادانان و حومکرانی و داوه‌ری) به‌دهست تاغوتانه‌وه‌یه و دین و شهرعی خوای گه‌وره‌ ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه و ده‌سه‌لات ناکات، حه‌تمه‌ن ئه‌م ره‌نج و سامانه‌ بو‌ئه و بواره خیرخواییه‌انه‌ خه‌رج ناکرین، به‌لکوو بو‌ جوانکردنی تاغوت و گه‌یاندنیتی به‌ ناستی خوایه‌تی و سه‌رخستنیه‌تی.

له‌م ئاماژه‌ خیرایه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت که‌ زیانی مرؤفایه‌تی چه‌ند زۆر و گه‌وره و هه‌مه‌لایه‌نه‌یه، چه‌ند وزه و وره و توانا به‌هه‌ده‌ر ده‌روات، چه‌ند سامان و مال و پاره به‌ فیرۆ خه‌رج ده‌کریت، چه‌ند به‌ره‌می راسته‌قینه‌ی خزمه‌تگوزاری ئیلغا ده‌کریته‌وه، یان خه‌لکی لی مه‌حرووم ده‌کریت؟ ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ زیانی گیانی و به‌هه‌ده‌ردانی خوین و ژیانی هه‌زاران، جگه‌ له‌ دارمانی ره‌فتار و ره‌وشتی په‌سه‌ن و دابونه‌ریتی په‌سه‌ن، جگه‌ له‌ تکانی ئابروو پووکانه‌وه‌ی شه‌ره‌ف و جوامیری و چوونی نامووسی ملیونه‌ها. هه‌موو ئه‌مانه‌ش جگه‌ له‌ زه‌لیلی و ژێرده‌سته‌ی و چاوشۆری، جگه‌ له‌ برسیتی و نه‌خۆشی و ترس و تۆقان! ئه‌مه‌ سیای هه‌موو سیستمیکی به‌شه‌رییه، به‌لام ده‌شیت کات و شوین و پاده و بره‌کان جیاواز بن.

پوخته‌ی شیکار که‌ ده‌یگه‌ینی ئه‌وه‌یه که‌ کیشه‌ی حاکمیتی و شوینکه‌وتن و ئاراسته‌وانی که‌ قورئان ناوی ده‌نیت په‌رسنن- کیشه‌ی سه‌ره‌کی عه‌قیده‌ی ئیسلامه، کیشه‌ی سه‌ره‌کی ئیمان و ئیسلامه، ته‌وه‌ری ئیسلامه‌که‌یه نه‌ک باسیکی لاوه‌کی فیه‌ه و سیاسه‌ت. نا، کیشه‌ی ته‌وحیده. ته‌وه‌ری ته‌وحیده‌که‌یه، که‌ ئایا حاکمیتی و ده‌سه‌لات و ئاراسته‌وانیتی بو‌ خوای گه‌وره‌یه و به‌س؟ یان بو‌ غه‌یری خوای گه‌وره‌یه؟ به‌ مانایه‌کی تر: ئایا هه‌ر خوای گه‌وره‌ له‌م بوارانه‌دا ده‌په‌رسترت، یان خوایتیش هه‌ن که‌ وه‌ل خوای گه‌وره‌دان و له‌ سیفاته‌کانیدا هاوبه‌شن؟ وه‌لامه‌که‌ هه‌رچییه‌ک بیت حوکمی کوفر و ئیانی له‌سه‌ر ده‌وه‌ستت، ئایا ده‌بیت ئه‌م په‌رسته‌ که‌ حاکمیتییه (یاسادانان و حومکرانی و داوه‌ریکردن) له‌ گه‌ل ده‌سه‌لاتداریتی و مافی

(۱) وه‌کوو ئه‌و سێزده‌ ملیار دۆلاره‌ی له‌ پینج مانگی یه‌که‌می ئینقلابه‌ شوومه‌ سه‌ربازییه‌که‌ی (سیسی) له‌ میسر، که‌ سعودیه‌ و ئیبارت و کووه‌یت دایانه‌ حوکومه‌تی سه‌ربازی میسر، له‌ پاداشتی لادان و پادانی حوکومه‌تی (موحه‌مه‌د مورسی)ی ئیخوان! که‌ له‌ هه‌شتم مانگی ئینقلابدا هه‌شت ملیاری تریشی درایه‌ و گه‌لی میسریش هه‌ر به‌ دامایدا پۆده‌چوو.

ئاراسته‌وانی و ئیداره و هه‌لسووراندن، مافی خوای تاک و پاکه و به‌س؟ یان ده‌شیت بکریتته مافی غه‌یری خوای گه‌وره؟ که‌سیک و کۆمه‌لّیک، حزییک، چینیک، نه‌وه‌یه‌ک، سیستمیک؟! ئایا ده‌شیت یان نا؟ ئه‌گه‌ر ناشیت که‌وابوو حه‌قیقه‌تیکی ره‌ها ده‌بیت له‌سه‌ر ئه‌و وه‌لامه‌ دابمه‌زریت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: که‌ه‌تمه‌ن ده‌بیت ده‌ستور و شه‌ریعه‌ت و سیستمی ئیداره و حوکم، ئه‌حکامه‌کانی په‌فتاری تاک و کۆی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌ت - که‌ژیانی دونیا و قیامه‌تیان رییک ده‌خات- ده‌بیت له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی عه‌قائیدی ئه‌و خواپه‌رستییه‌ دابمه‌زرین، چونکه‌هه‌موو ئه‌م په‌فتارانه‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ رییکیان ده‌خات، ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا عیباده‌ته‌که‌ له‌سه‌ر عه‌قیده‌که‌ دامه‌زراوه، مانای ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه که‌مه‌نه‌جه‌ی خوای گه‌وره که‌وه‌حیه‌ ئاراسته‌وانی هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی تاک و کۆیه‌.

ئاوا ده‌سه‌لمیت که‌عیباده‌ت له‌ئیسلامدا هه‌ر دروشمه‌کانی په‌رستن نین (وه‌کوو نوێژ و پۆژوو و هه‌ج و زه‌کات و قورئان خویندن و زیکر و ته‌سبیحات)، به‌لکوو په‌رستن که‌ته‌وه‌ری دینه‌که‌یه‌ بریتیه‌ له‌و دروشانه‌ی په‌رستن و پیش ئه‌ویش: ته‌سلیمبوون به‌خوایه‌تی خوای گه‌وره، به‌په‌روه‌ردگاریتی و حاکمیتی و وه‌رگرتنی دینه‌که‌ی و کردنی به‌پێاز و به‌رنامه‌ی ژیا‌ن و رییکخستنی هه‌موو لایه‌نه‌کانی دید و پڕی و په‌فتار و په‌وشت و دابونه‌ریت و بزاون و هه‌لوێست و ده‌ستور، سیستمی حوکمپرانیش دینه‌که‌ی خوا ده‌بیت و به‌س. ئه‌مه‌ش ئه‌و دید و پڕی دینییه‌یه که‌خوای گه‌وره بۆ په‌روه‌ردنه‌وه و سه‌لماندن و چه‌سپاندنی، ئه‌و هه‌موو پێغه‌مبه‌ره‌ به‌پێزی (سه‌لامی خویان لی بی‌ت) هه‌لبژاردوه و ئه‌و هه‌موو په‌یامانه‌ی خۆبی پێیاندا ناردوه. ئه‌م دید و پڕی و حاکمیتییه، ئه‌م عیباده‌ته‌گه‌شتگیره‌یه که‌ئه‌و هه‌موو په‌نج و خوین و جیهاده‌ی له‌پێناو‌دا کراوه و ئیستاش هه‌ر ئه‌وه‌یه و به‌رده‌وامه‌. ده‌بیت داعیانی ئیسلامی له‌وه‌ دنیابن و خۆیانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ بکه‌ن و خۆراگر بن له‌سه‌ری.

خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش له‌جاهیلییه‌تدان:

مروّفايه‌تی ئه‌م‌رۆ به‌گه‌شتی هه‌مووی به‌ره‌و جاهیلییه‌ت گه‌راوه‌ته‌وه و، له‌و جاهیلییه‌ته‌دا ده‌ژی که‌کو‌تا پێغه‌مبه‌ری خوا موحه‌ممهد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رزگاریکردن لێی. جاهیلییه‌تیش له‌

چه ندین لایه ندایه: هه ندیک جاهیلییه ت نکۆلی له بوونی خوای گه وره ده کات و مولحیده. ئەمه جاهیلییه تی عه قیده، جاهیلییه تی دید و تیروانینه، وه کوو جاهیلییه تی کۆمۆنیسته کان. هه ندیک جاهیلییه تی تر ئیعترا فیککی لیل و پیل به هه بوونی خوای گه وره ده کهن، به لام له دروشمه کانی په رستندا، یان له شوینکه وتنی وه حی و ملکه چی و گوپراه لیبی دینی خودا و پیل بوون، وه کوو جاهیلییه تی بته رست و (وه نه نی) یه کان له هیندستان و جیی تر. یان وه کوو جاهیلییه تی جووله که و دبانه کان. هه ندیک جاهیلییه تیش راسته و راست ئیعترا فیککی په وا به هه بوونی خوای گه وره ده کات و موماره سه ی خوا په رستییه کانی ده کات، له گه ل ئیعترا فیککی زۆر دژوار و لادانیکی خه تر له واتای (لا إله إلا الله و محمد رسول الله)، له گه ل هاوبه شدانانیکی زهق و دزیو بو خوای گه وره له بواره کانی شوینکه وتن و ملکه چی و داوهریتی شه رع و حاکمیتیدا، وه کوو جاهیلییه تی ئەو که سانه ی به خو یان ده لئین موسلمان و وا ده زانن هه ر به وه نده ی شایه تمانیان هیناوه موسلمان بوون و سیما و مۆرک و سیفه تی ئیسلامه تیان وه رگرتوو و هه موو مافیکی موسلمانان یان بو مسۆگه ر بووه، به تاییه تی که ئەه و تا نوێژ و رۆژوو ه کانیشیان ئە نجام ده دن، له گه ل خراب تیگه یشتیان له واتای شایه تمان و ته سلیم بوونیان و وه رگرتنی دید و پری و بزواتی غه یری وه حی له که س و کۆمه لی به شه رییه وه. ئەمانه هه موویان جاهیلییه تن و کافر بوون، باوه رنه بوونن به خوای گه وره، یان بریاردانی هاوبه شیتین بو خوای گه وره، دید و پری و حالیان وه کوو دید و پری و حالی جاهیلییه تی پیشوو، ئەو جاهیلییه ته ی ئیسلام هات و گوپری. دیتنی واقعی مرۆفایه تی ئە مرۆ به و حاله ته یه وه و روانینی له و دید و روانگه عه قایدیه ی ئیسلامه وه، ئەوه مان بو روون ده کاته وه که مرۆفایه تی ئە مرۆ به شیوه کی گشتیی گه راوه ته وه سه ر جاهیلییه ت. جاهیلییه تیکی گشتگیر، جاهیلییه تیکی پشیو و ئالۆز و سه رگه ردان که هه روه کوو ئەو جاهیلییه ته یه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ئیسلام لایدا و پایدا. پیشتیش زۆر جاری تر پیغه مبه رانی به پریز (سه لامی خویان لی بیت) هه ر به وه حی ده یانپوو کانه وه و لایان ده دا و رایان ده دا. سه رنجدان و باش تیگه یشتن له م مملاتی ئیسلام و جاهیلییه ته و ده رکه وتنه وه ی جاهیلییه ت له م سه رده مه یدا و به و شیوه گشتگیر و به رفراوانه، زه روورییه بو داعییانی پری خواویستی، تا ورده کارانه سه رنجی بده ن، چونکه رۆلی ئەم داعییه به پریزانه ش وه کوو رۆلی پیغه مبه ره عه زیزه کان و یاوه رانیانه له

به رانبر جاهیلییه تدا، پۆلی سهره کی پیشره وانی خواویستی پۆشنه و ئهرکی سهره کییان دیاره، بۆیه ده بیته خالی دهستیکیشیان روون و ئاشکرا و دیار بیته .

داعیانی ئیسلام و پیشره وانی خواویستی پیویسته ههر لهو سهره تا و دهستیکیکه وه مروفایه تیی ئه مپرو بۆ ئیسلام بانگه هیشته بکه ن، که له یه که مجاردا ئیسلام خه لکی بۆ بانگه هیشته ده کرد، ده بیته ههر وا هه ول بدریته وه مروفایه تیی سهرده میسه له ده ست جاهیلییه تیی ئه مپرو قوتار بکریته وه، ده بیته له هه مان خالی دهستیکیکه وه گۆرانکاریه که بکریته، واته له باوه ره یانی ته واو و پته وه به خوایه تیی خوا ی گه و ره، به ناساندنی عه قیده که، به ته قدیم کردنی هه موو ره فتاره کانی په رستن بۆ خوا ی گه و ره، به روونکردنه وه ی عیبادته، بۆ وه رگرتنه وه ی وه حی و گرتنه به ریی په یامی خوا ی و کردنی به ری باز و به رنامه ی ژیانی تاک و کو و سه لماندن و چه سپاندنی شه ریعه ت. به و شیوه پاک و تاکه ی خوی که نه یه هیشته وه هیه چ دید و ری و ری باز و به رنامه یه ک تیکه ل به دینه که بیته. به بی ئه مه خه لکی نایه نه باز نه ی ئیسلامه وه، به بی وه رگرتن و سه لماندن و چه سپاندنی ئه مه که سه سیفه تی موسلمانیه تیی به به ردا ناکریته و نابنه خاوه ن ئه و مافانه ی موسلمان که ئیسلام بۆ شوینکه وتووانی خویی دیاری کردووه. وه رنه گرتنی یه کیکیشیان: عه قیده که، یان عیبادته که، یان شه ریعه ته که، وه کوو ئه وه یه که هیه چیان وه رنه گیرایته، چونکه به هه رسپکیان (باوه ر) پیک ده هینن، هه رسپکیان پیکهاته ی ته وحیدن. ره فز کردنی یه کیکیان کافر بوونه به دوانه که ی تریسه، گه رانه وه یه بۆ شیرک و کوفر و جاهیلییه ت. زالبوونه وه و بالکیشانی جاهیلییه ت به سه ر سهرزه مینی ئه مپرو دا قوناغیکه، یان خولانه وه یه کی تریه تی، چونکه ئیسلام دوا ی جاهیلییه ت هات و لایدا. هه ر کاتیک ئیسلام یه ک بخریته، جاهیلییه ت دیته وه پینشی (وه کوو رووناکی و تاریکی. تاریکی ناتوا نیته رووناکی لادات، به لام چاوه ری ده کات بکوژنیترته وه، یان لادریته، یان لاواز بکریته، تا تاریکاییه که زۆرتین مه ودا بگریته وه. بۆیه ده بیته له م سهرده مه شدا وا هه سه ت بکریته که ئه وه خولانه وه یه کی تری جاهیلییه ته و حه تمه ن ئیسلامیه ت دیته وه به رانه بری و لایده دات و رایده داته وه (إن شاء الله). حه تمه ن ئیسلام سهرکه وتوو ده بیته و خه لکی به ره و خوا ی گه و ره ده هینیته وه و، جاریکی تر له په رستنی مرو ف قوتاریان ده کاته وه و ده یانخاته وه بواری

خواپه رستی، که وابوو پیویسته بانگه وازه کهش بگاته وه ئاستی ئەو پڕۆشنی و ئاشکرای و راشکاوتییە یە که مین جاری و ئەمە پیویسته لای خودی ئوممە ته موسلمانە کهش و همە له راگە یاندنی بانگه وازه کهشیدا ئاوا پڕۆشن رایبگه یە نیت، به بی ئەم پڕۆشنی و ئاشکرای و راشکاوتییە ئەستەمە پیشپه وانی رابوونه وهی خواویستی ئەرکی سەرشانیان لەم سەردهم و قۆناغه ههستیاره دا جیبه جی بکه نه وه. هه چهنده له وانه یه ئەمە له لای هه ندیک کهس سهخت بیته به رچاوی، به لām ئەمە رینگا که به، ئەمە دهستیکی بانگه وازه که یه، ئەمە یه که مین بزاون و هه لۆیستی وه حییه. به بی ئەم پڕۆشنی و ئاشکرای و راشکاوتییە مه حاله ئوممە ته موسلمانە که عه قائییدیانه پهروه ده بیسته وه و عه قائییدیانه بزاون و هه لۆیستی بگریته وه بهر. ئەگەر ئوممە ته که وا پهروه ده نه بیته وه هه لۆیستی هه ر شلگیر و پارا ده بیته، به تایه تی له ناساندنی جاهیلیه تدا: «دید و تپروانی، رهفتار و پهوشتی، دابونه ریتی، بزاون و هه لۆیستی، کۆمه لگه و دهسه لاتی»، چونکه هه ر وا ده زانیت ئەم کۆمه لگه جاهیلیه کۆمه لگه یه کی ئیسلامیه و له پیناسه و حوکمدانیدا دید لیل و پارا ده بیته، به مهش دیاری کردنی ئامانجه که ی خۆی لیل و بشیو و ئالۆز ده بیته، چونکه نازانیت خالی دهستیکی کامه یه و چۆن و له کویوه دهست پی بکات. ده بیته به رچاوپروون بیت له وهی که دهستیکی کۆمه لکاری بانگه وازه خواپه که ی پیویسته له و یوه دهست پی بگریته، نه ک له و یوه که کۆمه لگه جاهیلیه که لافوگه زافی موسلمانیتی لیداوه! مه ودا ی نیوان حه قیقه تی ئەم دوو حاله ته زۆر لیک دوورن: حاله تی زهرووره تی دهستیکی ناساندن به پیناسه ی عه قیده که و دهستیکی له و شوینه وه که خه لکی پینان وایه موسلمانن و ئەو دهستیکه یان بریوه.

خالی دهستیکی کۆمه لکاری و بانگه وازی ئوممە ته عه قائییدییه که هه ر ئەو خالی دهستیکه ی یه که مین جاری بانگه وازه خواپه که یه که ده بیته له سه ره تاوه کۆمه لیک خه لکی سه ر راست و دیندار - که شایه تی حه قیان داوه و به حاکمیتی خوی گه وره، له گه ل خواپه تی و پهروه ر دگاریتیبه که یدا رازی بوون- رایانگه یاندووه که دید و ری و بهرنامه یان ئەوه یه که هه موو لایه تیکی ژبانی تاک و کۆی خۆیان به (مه نه جی ئیسلامه که دارژن و، دواتریش کۆمه لگه و دهسه لاتی سیاسی هه ر له سه ر ئەو حاکمیتیبه دابمه زریسن (واته بواره کانی یاسادانان و

حوکمپرانى و داوه ریکردنیان تهنها به گویره ی شه ریعته تی خوا ده بیست و به س). کاتیک ئەم
ئوممه ته له سه ر ئەو مهنه هه جه خوا ییه داده بمه زرینن، پییه وه ده که ونه بزوتی گۆرانکاری
کۆمه لگه و مملانی جاهیلییه ت و له گه ل په یدا کردنی هیز و ته مکینیشدا په ل ده هاون بو هه ر
چوارلای ده و روبه ری خو یان و ئەم ئیسلامه یان تیده گه یه نن و ئاوا به سه ر زه میندا بلا و ده بنه وه.

برگه‌ی دووهم:

پیکه‌ینانی ئوممه‌ تیکی عه‌ قائیدی پپو بیسته

زۆر جار جه ختم له‌وه کرده‌وه که مه‌ نه‌ه‌ جه‌ی ئیسلام ته‌ وحیده، ته‌ وحیده که‌ش (عه‌ قیده و عیاده‌ت و شه‌ریعت) له‌ ئه‌م مه‌ نه‌ه‌ جه‌ ده‌ بیته‌ کومه‌ لیک خه‌ لکی خواویست بۆی لیبیرت و له‌ واقعیی ژیاندا بیخاته‌ گه‌ر، ئه‌مه‌ش سێ رووکنی تری پپداویستی پراکتیزه‌ کردنی ئه‌و مه‌ نه‌ه‌ جه‌یه‌ که‌ له‌ (ته‌ وحید و ئوممه‌ت و بزاف)^(۱) یکدا ده‌رده‌ که‌ ویت، ته‌ وه‌ری سه‌ره‌ کی و جوودی بریتیه‌ له‌ ملاماتی وجود له‌ نیوان کوفر و ئیان، شیرک و ته‌ وحید، جاهیلیه‌ت و ئیسلامدا.

(۱) وه‌ کوو هه‌ست پێ ده‌ که‌یت سه‌ بیید (ره‌حه‌ته‌ی خوای لئ بیته‌) سێ زاراه‌ بۆ دید و تیروانینه‌ عه‌ قائیدییه‌ که‌ی (ژیانینی) به‌ کار ده‌هێنیت که‌ (العقیده)، (العباده‌) و (الشریعة) ن. دواتر ئه‌م سێیه‌ ده‌ کاته‌ وه‌ به‌ روکنی یه‌ که‌می دید و تیروانینی (جیهانینی) ی دید و بزواتی ئیسلامی، به‌ لأم سێ وشه‌ی جیاوازیان بۆ به‌ کار ده‌هێنیت، که‌:

۱- (التوحید)، (الجماعة)، (الحركة).

۲- (الدین)، (الجماعة)، (الحركة).

۳- (المنهج)، (الجماعة)، (الحركة).

نازانم بۆچی. په‌نگه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی بیته‌ که‌ له‌ به‌ر گرنگی و کاریگه‌ری (ته‌ وحید)ه، که‌ هه‌موو دینه‌ که‌ به‌ ته‌ وحیده‌ که‌ داده‌ نیت. که‌ جاری واش هه‌یه‌ له‌ جێی ئه‌وان (المنهج) به‌ کار ده‌هێنیت، په‌نگه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ بیته‌ که‌ وشه‌ی مه‌ نه‌ه‌ج گشتگیرتره‌ (والله‌ اعلم). من سێ روکنی ژیانینییه‌ که‌ (العقیده، العباده، الشریعة) وه‌ کوو خۆی داناوه‌ ته‌ وه‌، به‌ لأم نه‌متوانی زاراه‌ کانی (التوحید، الدین، المنهج) به‌ کم به‌ یه‌ک، بۆیه‌ له‌ وه‌ر گه‌رانه‌ که‌ی منیشدا ئه‌و پشوییه‌ ده‌رده‌ که‌ ویت. ئه‌گه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوایه‌ که‌ نایته‌ وه‌ر گه‌ر زاراه‌ی نووسه‌ر بگۆریت، ته‌ نه‌ها زاراه‌ی (دین) که‌م له‌ ویدا به‌ کار ده‌هێنا، که‌ ده‌بووه‌ روکنی یه‌ که‌می جیهانینی، واتا: (الدین، الجماعة، الحركة)، چونکه‌ سه‌ بیید (رحمه‌ الله) له‌ باسه‌ کانی وه‌ لای و به‌ رائدا زۆر ته‌رکیز ده‌ کاته‌ سه‌ر پیکه‌ وه‌ نانی (کومه‌ ل) له‌ عه‌ قائیدییه‌ که‌ به‌ پاکبوونه‌ وه‌ی وه‌ لایان، له‌ ویدا (دین)ه‌ که‌ ده‌ کاته‌ تا که‌ په‌ یوه‌ستی نیوان شوێنکه‌ و توه‌ان .

خالیکی تریش روونکردنه‌ وه‌ی ده‌ ویت: من له‌ جێی (الجماعة)ه‌ که‌ که‌ ئه‌و به‌ کاری هێناوه‌، زاراه‌ی «ئوممه‌ت» م به‌ کار هێناوه‌، چونکه‌ خۆی له‌ ته‌فسیری ئایه‌تی: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ مِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ البقرة: ۱۲۸، دا له‌ جیاتی (الجماعة) ده‌فه‌رمو ویت (الأمّة)، ته‌ نانه‌ت نانوسیت: (الأمّة الإسلامية) وه‌ کوو که‌ پێش ئه‌و و دوا ی ئه‌و باو بوو وا ده‌نووسرا، به‌ لکوو هه‌ر زاراه‌ قورئانییه‌ که‌ به‌ کار ده‌هێنیت وه‌ که‌ (الأمّة المسلمة)یه، په‌نگه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ بیته‌ که‌ زانیویه‌تی (الأمّة الإسلامية) زاراه‌ به‌ کی داهینراوی ئیستیعاره‌، تا بیکاته‌ به‌ دیلی زاراه‌ی (الأمّة المسلمة)، که‌ واتای کومه‌ له‌ خه‌ لکه‌ عه‌ قائیدییه‌ که‌یه‌. له‌ به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ تیبینی ده‌ که‌یت من هه‌ردوو (سێ روکن)ه‌ که‌م تاوا داناوه‌:

۱- روکنه‌ کانی دیدی ژیانینی: (عه‌ قیده)، (عیاده‌ت)، (شه‌ریعت).

۲- روکنه‌ کانی دیدی جیهانینی: (دین)، (ئوممه‌ت)، (بزاف).

هه موو ئوممه تىكى عه قائىدى زه رووره تىكى پىكهاتهى مه نهه جه كه يه تى. چونكه دینه كه له
 ئوممه ته كه دا ده رده كه ویت و ئوممه ته كه ش به په بوه ندى (ولاءى عه قیده كه دروست ده بییت،
 واته به «برایه تى دینى») پىكههینانى ئوممه تىك كه خیرخوازى بلاو بكاته وه و شه پرخوازى
 نه هیلیت فرمانى خوای گه و ره یه: ﴿وَلَسْكَنَنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴]، واتا: «با له ناوتاندا ئوممه تىك پىك بییت كه
 بانگه وازى خیرخوازیه كه بلاو بكاته وه و فرمان به چاكه بكات و به ره له ستى له خراپه بكات،
 ئەوانه سه رفراز ده بن». دروست بوونى ئەم ئوممه ته بو چاكسازى خه لكه كه يه، تا بانگه وازه
 خواییه كه يان به ناودا بلاو بكرته وه. كه و ابو بواری ئيشكردى داعیانی ئىسلام دل و ده روونى
 جورا و جورى خه لكییه. كه سه رنج ده دهینه سه روشت و ده روون و په فتارى خه لكى، كه
 دیراسه ی كه سایه تىيان له هه موو لایه نىكى دید و تىروانىن و په فتار و په وشت و هز و ئاره زوو
 سیفاتی ده روونىيان ده كه ين، جوره ها نمونه مان لى ده رده كه ویت: هه يانه ده سه لاتدارى
 سته مكار و ده سته شینه، هه يانه هوكمرانى لوتبه رز و هه پاله، هه يانه خاوهن هیزی لاسه ننگ و
 بى به زىیه. له به رانه ریشدا هه يه زلیل و ده روون به زیوه، هه زى له نزمى و نوشوستى و
 سه لامه تیه. ناخوازیت هه ممه تبه رزانه سه ركه ویت، هه يانه شل و خاو و خلیچكه و نایه ویت
 گورجوگول و چوست و چالاک بییت، هه يانه هه زى له به ره لاییه و رقى له جیددیتى و نه خسه و
 سنووردیار كرده، هه يانه سته مكاره و دادپه روه رى ده بوغزیتیت، هه يانه سه رسه رى و
 چه قاوه سووه و رقى له پابه ندبون و پارسه نگییه، هه يانه رقى له چاكه يه و هه زى له خراپه يه.
 ده يان جور و پول و ده يان شىواز و چۆنیه تى په فتار كرده يان هه يه. به لام ئەوه ی به لگه نه ویسته
 ئەوه یه كه هه یچ كۆمه له مروفقىك سه ركه وتوو ناییت هه تا كه سه پارسه ننگه ماقوله كانى نه بنه
 ئاراسته وانى، هه تا رپساكان پارسه ننگانه دانه رپزرىن، كه خراپه خراپه يه و چاكه چاكه يه. ئینجا
 ده بییت خیرخوازى به سه ر شه پرخوازیدا زال بییت، تا ئەمان و به خته وه رى هه موو لایه ك
 بكرته وه. كه و ابو ده بییت هه موو كۆمه لىكى پىشپه روى خیرخوازى له سه ر دوو پایه دابمه زرىت:
 باوه رهینان به خوای گه و ره و برایه تى دینى، هه ر دوو كیشیان ته و او كارى ئەو رۆله گه و ره و
 گرنگه ن كه خوای گه و ره به ئوممه ته موسلمانه كه ی سپاردوو و ده بییت بیییتیت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ

أُخْرِجَتِ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ﴿١١٠﴾ آل عمران: ۱۱۰، و اتا: «ئىبوه باشتريں ئوممه تىك بوون - كه وه كوو نموونهى بهرچاوى خه لك - خراڤه روو، كه فهرمان به چا كه ده كه ن و بهر هه لستى له خراپه ده كه ن و باوه ريشتان به خواى گه و ره هه يه».

پيكيه پيئاني ئەم ئوممه ته (فهرمانكار به چا كه) يه زه رووره تىكى مه نه هه جه خوايييه كه يه. ئەم ئوممه ته ئەو بواره يه كه مه نه هه جه خوايييه كه ي تيدا ده دره وشيئته وه، هه روه كوو كه دينه كه ئەو ديد و تيپروانين و پيئاسه يه كه ئوممه ته كه ي پيكيه پيئاوه، ئوممه ته كه ش ئەو مه يدانه يه كه دينه كه ي تيدا ده كه تووه. كه و ابوو هه ر ده بيت ئەم هيزه پاك و چاك و تاييه ته شياوه پييك به پيئريت، چونكه مه نه هه جي خوايي له كو مه ل و كو مه لگه ي جاهيليدا ده رنا كه ويئ، هه ر ده بيت ئوممه تىكى خواويستى له سه ر پايه كاني باوه رهيئان به خوا و براييه تىي دىني پييك به پيئيت. باوه رهيئان به خوا بوئ وه يه كه ديد و تيپروانين و پيئاسه و بزاون و هه لوئىستى ده رباره ي گه ردوون و زيان و مرؤف يه ك بخات، هه رووه ها ده رباره ي دابونه ريت و به ها و ده رباره ي ره فتار و ره وشت و بزاون و هه لوئىست و ده رباره ي رووداو و بكه ره كانيان. ئەم روكنه بريئيه له مه رجه عيييه تى دينه كه كه ده بيت حوكمى هه موو ره فتار يكي تاك و كوئى ئوممه ته كه هه ر له م دينه وه وه ر بگيريئ. (براييه تىيه دىنييه كه ش بوئ پته و بوونى په يكه رى ئوممه ته كه يه، بوئ پاراستنى هيزى يه كديدى و هيزى يه كپريى و هيزى بازووه).

كو مه لى يه كه مى ئوممه تى موسلمان ئاوا له سه ر ئەو دوو روكنه دامه زرا: عه قيده: باوه رهيئان به خواى گه و ره كه ناسيني خواى گه و ره و سه لماندن و چه سپاندنى ناو و سيفه ته كانيئى له دل و ده روون و هزر و هؤش و ويژدان و هه ستدا، له گه ل په رستنى راست و دروست و پاك بيت له شيرك، هه رووه ها هه ست به چاوديريى خوايي و هؤش له خو بوون و لاړئ نه بوون، جيگير بوونى خو شه ويستى خواى گه و ره و گه شه و نه شونماي روچ و ده روون پيئى، خو شه ويستىيه كى پاك و سه ر راستانه ي عه بد يكي هوگر و شه يداي ديدار، خو شه ويستىيه كى سوژدارى ئه ويني ساف و بيگه رد، له گه ل دلنه رمي ره فتار و سینه فراوانى له بهر خاترى خواى گه و ره. ئا ئەم جو ره باوه ر و په رستن و خو شو يستنه كه هه مووى پالنه رى ته قوا و دىندار يئىي سه ر راست و پارسه نكي كه سايه تين. ئەم كو مه له ئيسلاميه ي يه كه م له م بواره يدا گه يشتنه

ترۆپکی نمونەیی، که ئەگەر لەبەر ئەوە نەبێت که واقیعیکی بەرجەسته و بینراو بوو، واقیعیکی دیتراو و نووسراو بوو، دەنا وا دەزانرا جیهانی خەیاڵاتە. ئیسلام که دەخوازێت جارێکی تر بێتەوه بە پەرورەدکاری ئوممەتییکی تری موسڵمان، حەتمەن دەبێت جارێکی تر ئاوا و بەو شێوە چەسپاندنە (ئیمان) لە دڵ و هزر و وێژدانێ تاکتایی ئوممەتییکی عەقائیدییدا بچەسپێت که پەيوەندی ئیوانیان تەنها لەسەر عەقیدە که دامەزراوە و هەستی پەيوەستییان (برایەتی دینی) یە و بەس. مەنەه جی خۆی گەورە ئاوا نەبێت جارێکی تر مەحالە بێتەوه بە ئاراستەوانی تاک و کۆمەلگە و دەسەلات.

حەتمەن دەبێت باوەرپهینا ئیکی پتەو و راست و دروست دابمەزێت، تا بێتە پەيوەری پارسەنگی و پیوانی دینداریتی، تا بێتە ناسنامە ی حەقیقی راست و پەروایی و چاکە و خێرخوازی و مایە ی جودابوونەوه ی چەوتی و لاروویری و شەرخوازی. حەتمەن دەبێت باوەر بەم شێوە تاییە تە لە دڵ و هزر و وێژداندا ئاوا مەحکەم دابمەزێت، تا ئیماندارە که بتوانیت بچیتە ریزی کاروانی ئەو خواوستانە ی بەرەو مەنزلێ پێ دەبرن و هیچ بەر بەست و کۆسپ و لەمپەرێک ورەیان پێ بەرنادات و هیچ جۆرە تین و فشار و ناپرە حەتییە ک لە بەردەوامییتی پەنج و جۆهد و جیهاد ساردیان ناکاتەوه. موسڵمان بەم ئیمانە مەحکەمەوه دەتوانیت پەروەپرووی ئاگرپڕینی قین و بوغز و رقی تاغوتان بوەستیتەوه و هەموو هیزیکێ شەرخوازی لا سووک و بێرێز بێت و بە لاواز و بو دەلە و گرگنیان بناسیت و چاوی لێیان نەترسیت، موسڵمان بەم جۆرە باوەر و یەقینەوه خۆی لە هیزی پاکیشانی حەز و هەوا و هەوه سەکانی دەرباز دەکات، ئەم باوەرە دەبێتە سەنگەری خۆپاراستن لە حەزی خاوەنیتی و چێژ و دەرکەوتن، لە هەوه سەسی ناوداری و ریابازی. بەم جۆرە قەناعەتە جێگیرەوه موسڵمان پەروەپرووی ورەبەردان و بەزین و چۆکدادانی گلاوه کان دەبێتەوه، نەک ناهیلیت خۆی بکەوێت، بە لکۆو ئەوانیش راست دەکاتەوه و دەیانخاتەوه سەرپێ. ئەم ئیمانە وزە ی لەبن نەهاتوو و تویشووی نەپراوه ی پێگایە، چونکە لە گەڵ خۆی کردگار و بە ئاگا و میهرەباندا، خۆی کارزان و کار جوان و خۆشەویستدا پەفتار دەکات و هیوا و ئومید و ئاواتی بەوه و بەس، پشت و پەنا و لایەنگریشی هەر ئەوه و بەس. هەرچی گەنجینە یە ک هەیه دیتە کە مایێ. هەموو تویشوویە ک تەواو دەبێت جگە لە

تویشووی ئیمان. هه موو پالپشتیک ماندوو ده بییت، لاواز ده بییت و ده که وییت، ته نها خوی خاوهن ده سه لات و هیزی ره هایه که پشتیوان ده مینیتته وه و هیچ گورانیک به سه ر سیفه تی پالپشتیدا نایات.

خاوه نانی ئەم باوهر و دلنایای و قه ناعه تانه، ئوممه ته عه قائیدییه که پیک ده هینن و، ده که و نه بزوات و هه لویست، ئەمانه ن فرمان به چاکه ده که ن و به ره ه لستی له خراپه ده که ن و یه قینیشیان به خوی بالاده ست هه یه. ئەوانه ی خاوه نی ئەم ئیمان نین و ئەندامی ئەم ئوممه ته نین و له ره وتی ئەم بزاقه دا نین، ئەوانه ی فرمان به چاکه ناکه ن و به ره ه لستی له خراپه ناکه ن، چۆن و به چی خۆ ده خزیننه ناو ریزی ئەم خاواسته موجهیدانه وه؟ ئەوانه ی ئەم دید و پری و ئینتیمایه یان نییه، ئەوانه ی ئەم بزوات و هه لویست و ئه رکه یان نییه، چۆن خویانه به موسلمان ده زانن؟ به چی سیفه تی ئیسلامه تی به به رخویاندا ده که ن؟! ئەو که سه ی ئەندامی ئیماندار و برای دینی ئەم کومه له عه قائیدییه دینییه و هاوسه نگه ری و ئەم خاواسته نیه حاشا وه لیللا موسلمان نییه. خوی گه وه به م سیفه تانه وه وه سفی ئوممه ته عه قائیدییه که ی نه وه ی یه که می یاوه رانی کردوو، که فه رموو یه تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۱۰. ئەمه وه سف و سیفه تی ئەو ئوممه ته یه له قورئان و سپره و سوننه ت و میژوو ی یاوه راندا:

- ئەبوو سه عیدی خودری (خوای لئی رازی بییت) ده گیریتته وه و ده فه رموویت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)^(۱)، واتا: «هه ر که سیکتان خراپه یه کی بینی با به ده ستی بیگوریت، ئەگه ر نه ی توانی با به زمانی قسه ی دژ بکات، ئەگه ر نه ی توانی با له دلیدا بیگوریت، ئەمه ش لاوازترین ئاستی ئیمانداریتیه».

- ئینوو مه سهوود (خوای لئی رازی بییت) ده گیریتته وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (لما وقعت بنو إسرائيل في المعاصي نهتهم علماءهم فلم يتنّبها، فجآلسوهم في

(۱) موسلم (۹۷).

مَجَالِسِهِمْ، وَوَاكَلُوهُمْ، وَشَارِبُوهُمْ، فَضْرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ، وَلَعَنَهُمْ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى - ابْنِ مَرْيَمَ^(۱)، وَاَتَا: «کاتیک به نوو ئیسرا ئیلییه کان که وتنه گونا حکردن و تاوان زانا کانیان به رهه لستیان لی کردن، به لام نه وان کولیان نه دا و ههر به رده و امبوون، ئیتر نه مانیش (زانا کانیان) بوونه هاوده نگیان! چوونه کور و پیروی تاوان کردنیان، بوونه هاوبه شی خواردنیان و له گه لیاندا ده یان خوارده وه، بویه خوی گه وره ناکوکی و پاجویی خسته دل و هزریانه وه و هه ندیکیان بوونه دژی هه ندیکی تریان، ئیتر هه موو که وتنه بهر دوعای نه فرین کردنی داود و سوله بیان و عیسی کوری مه ریه م (سه لامی خویان لی بیت)».

- حوزه یفه ی کوری یه مان (خوا لئی پازی بیت) فه رمووی: که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: (وَالَّذِي نَفْسِي - بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ؛ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ، ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ)^(۲)، وَاَتَا: «به وی گیانی منی به دهسته هه رده بیت فه رمان به چاکه بکه ن و به رهه لستی له خراپه بکه ن، نه گه رنا به دلنیاییه وه خوی گه وره سزایه کتان ده دات (هه مووتان بگریته وه)، نه و جا هه ر دوعا ده که ن و ده پارینه وه، خوی گه وره قبولی ناکات».

- نه بو سه عیدی خودری (خوا لئی پازی بیت) گپرایه وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: (إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْجِهَادِ كَلِمَةَ عَدْلِ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ)^(۳)، وَاَتَا: «له گه وره ترین ره فتاری جیهاد، وتنی قسه ی حه قه لای ده سه لاتداری زالم».

- جابری کوری عه بدوللا (خوا لئی پازی بیت) گپرایه وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: (سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمَزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ

(۱) ترمذی (۳۰۴۷)، ئیبنو ماجه (۴۰۰۶)، نه حمده (۳۷۱۳)، ئیبنو حه جهر (رحمه الله) له: (تخریج مشکاة المصابیح ۴/۴۸۹) دا ده فه رموویت: حه سه نه، به لام شیخی نه لبانی (رحمه الله) له: (سلسله الأحادیث الضعیفة/۱۱۰۵) دا ده فه رموویت زه عیغه. نه وه حوکمی عه للامه نه حمده شاکریشه (رحمه الله) له: (المسند/۴/۳۷۱۳ ۳/۵۲۶۸).

(۲) ترمذی (۲۱۶۹)، نه لبانی رحمه الله له: (صحیح الجامع/۲۳۹۹) دا ده فه رموویت: سه حیحه.

(۳) نه بو داوود (۴۳۴۴)، ترمذی (۴۰۱۱)، نه حمده (۱۸۴۴۶). نه لبانی (رحمه الله) له: (سلسله الأحادیث الصحیحة/۴۹۱) دا ده فه رموویت: سه حیحه.

فَأَمْرُهُ وَنَهَاهُ، فَقَتَلَهُ^(۱)، وَاثَا: «گه‌وره‌ی شه‌هیدان چه‌مزهی کوری عه‌بدولموت‌ه‌لیبه (خوایی‌ی پازی بیته)، هه‌روه‌ها‌ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پرووبه‌رووی ده‌سه‌لات‌داریکی زالم ده‌بیته‌وه که‌ فه‌رمانی به‌ چاکه‌ پی‌ ده‌کات و به‌ره‌ه‌لستی خراپه‌ی لی‌ ده‌کات، به‌لام ده‌سه‌لات‌داره‌ زالمه‌که‌ ده‌یکوژیت».

ئه‌م دید و هه‌لو‌یستانه‌ زه‌روره‌تی تیگه‌یشتن و پیکه‌وه‌نانی ئوممه‌ت و بزوت هه‌لو‌یستی بزافه‌ گۆرانکاریه‌که‌ن، به‌لام ئیمه‌له‌ نرخ و گرنگی و کاریگه‌ریتیان غافل‌بووین.

(۱) حاکم (۳۱۵/۲). نه‌لبانی رحمه‌الله له: (سلسلة الأحادیث الصحيحة/۳۷۴) دا ده‌فه‌رموویت: سه‌حیحه.

برگه‌ی سیپه‌م:

سه‌راستی و جیددیتتی ئینتیمما

دلّی پر نووری موسلمان ئه‌وه‌نده مه‌شغوولّه، ناپه‌رژیتته سه‌ر خو‌خافلانندن و کاتبه‌فیرۆدانی هه‌رزهی. قسه‌ی هه‌رزهی، کرده‌وه‌ی هه‌رزهی، بایه‌خدانی هه‌رزهی، هه‌ست و هۆشی هه‌رزهی، ناپه‌رژیتته سه‌ر گه‌مه و گالته‌جاری هه‌رزهی. چونکه به‌یادی خواوه خه‌ریکه، هۆشی لای پازیکردنیتتی، هزری به‌ ئایات و نیشانه و به‌لگه‌کانیه‌وه مه‌شغوولّه. هه‌ر دیمه‌نیککی گه‌ردوون و ژیان و مروّف سه‌رنجی به‌ره‌و گه‌وره‌یی خوای گه‌وره و زه‌روورته‌ی په‌رستن و گوپراه‌لی و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی راده‌کیشیت. هه‌ر هه‌موو بزات و په‌وت و سه‌ره‌وتیککی ئه‌م گه‌ردوونه - که ملیۆنانن- به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان، زیکری خوای له‌ گه‌لدا ده‌که‌ن. نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره له‌ (آفاق و‌أنفس) دا راپیده‌کیشنه‌ کوپری زیکره‌وه. ویزدان و هۆشی ده‌خروشینن. دیسان ئه‌م دلّه زیندووه‌ی موسلمان ئه‌وه‌نده به‌ ئه‌رکه‌کانی عه‌قیده‌که‌وه مه‌شغوولّه ناپه‌رژیتته سه‌ر کات به‌فیرۆدان و خو‌خافلانندن و فشقیات. مه‌شغوولّی پالفته‌ی ده‌روونه، له‌ هه‌ولّی به‌رده‌وامدایه‌ بۆ پاکزراگرتنی ویزدان و هزر و هه‌ستی. مه‌شغوولّی په‌فتار و په‌وشتیتتی، تا له‌سه‌ر رپسا ئه‌خلاقیه‌ عه‌قائیدییه‌کان دایرپژیت و گه‌شه‌ی یج بکات و به‌ره‌و پله و ئاست و ئاسۆ قورئانییه‌کان به‌رزى بکاته‌وه. دلّی ئیپاندار (کات کوشتن)ی تیدا نییه. چونکه مه‌شغوولّه به‌ ئه‌رکه‌کانی بانگه‌واز و فه‌رمان به‌ چاکه و به‌ره‌ه‌لستی له‌ خراپه. چاودیری به‌رده‌وامی ژیانیتتی، تا به‌ پاکى و پارسه‌نگی راپگریت، نه‌بادا لئی غافل بییت و تووشی هه‌لدیر و لادان و خراپه بییت. مه‌شغوولّه به‌ خو‌ئاماده‌کردن بۆ جیهاد و کوّله‌ قورسه‌که‌ی جیهاد. پاسه‌وانی شه‌ونخوونی ئیسلامه‌که‌یه و وه‌کوو مواهیدی به‌ هه‌ست و سرک و سلّ موقه‌ده‌ده‌ساتی ئیسلامه‌که‌ ده‌پاریژیت. خه‌می پارسه‌نگی بانگه‌واز و جیهادی له‌به‌ره، مشووری سه‌رکه‌وتنی ده‌خوات، هۆشی لای نه‌خشه و پلان و پیلانی دوژمنانه و به‌ئاگا و سووره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ لایه‌نی ئه‌وه‌وه دزه نه‌که‌نه‌ ناو موسلمانانه‌وه و ئه‌م نه‌بیته‌ لاوازی و شکستی موسلمانان. دلّی ئیپاندار ئاوا شه‌و و روژ خه‌ریکی به‌جیه‌پنانی ئه‌رکه‌کانیتتی و نایه‌ویت ساتیک له‌ هیچ لایه‌نیک

چاو بتر و کینیت. ئەمە هەستی فەرزیتیی جیهاده که یه تی؛ چ فەرزى عەین بێت چ فەرزى کیفایه.

ئەرك و بەرپرسیاریتی دلی موسلمان ئەوەندە زۆرە که دەبیت هەموو سات و کاتیکی خۆیان بۆ تەرخان بکات، هەموو کات و ساتی شەو و پوژ. هەموو شەو و پوژیکى تەمەنى. چونکه موسلمان ئەوه دەزانیت که یان دەبیت بە چاکسازی ژیان و گەشه و نەشونمايه وه خەریک بپیت که بۆ سوودی خۆی و دەورو بەرپیتی، یان دەبیت ژيانى له هەرزەیی و خۆخافلاندا بیاتەسەر که بەدنیاییه وه زیانی بۆ خۆی و دەورو بەری هەیه. موسلمان بە حوکمی عەقیده که ی داوای لى کراوه و ئەرکیشه له سەرى که وزه و توانا و تەمەنى له کارى خیرخوایدا سەرف بکات، له بنیاتنان و ئاوه دانى و گەشه سازیدا. ئەمە پى له وه ناگریت که جار جارەش بواریکی گونجاو بۆ یارییه حەلّە کانی بدۆزیتە وه، چونکه مانە وه ی مرؤف له سەر یه ک حالەت، یان هەر له کارکردن و بەجیهێنانى ئەرکدا توشى بیزاریى دەکات، مەلەل دەگریت. ئیسلام ئەو بواریه ی بۆ کردووه تە وه. ئی ئەمە خۆخافلاندا و کات بە فیرۆدان و گەمه و گالته جارپیه که نییه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾﴾ المؤمنون: ۱-۳، وانا: «بەراستی موسلمانە کان سەرفرازن، ئەوانە ی که له نوێزه کانیاندا ملکه چ و گوپرایه لى (هۆشیان له کات و چۆنیه تیه تی)، ئەوانە ی که خۆیان له گەرە لاوژى و قسه ی بە تال دە گرنه وه».

کەش و باسى عەقیده هەمووی کەشى جیددیتی و بریاری بنبرانه یه، هەر وه کوو که باس و کەشى سامناک و هەیه ته. باسى هاتنى قیامەت و دیارده ترسناکه کانی حەقیقه تی عەقائیدین و موسلمان له حەنایاندا هەست بە دژواری و جیددییه تی ده کات. دلی لى داده چله کیت و له موخاسه به و سزای خوای گه وه ده ترسیت. هەر به باسکردنى قیامەت ئیپاندار وا دەزانیت لى نزیکه و تاییه ته به و: ﴿أَقْرَبَ لِلتَّائِبِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَعْبُونَ ﴿٢﴾﴾ الأبياء: ۱-۲، وانا: «پوژى موخاسه به کردنى خەلکی - که پوژى قیامه ته- وا نزیک بووه لیان، که چى ئەوان هەر وا غافل و بیئاگان لى و لانا کهن به لایه وه. کارى بۆ ناکەن و خۆی بۆ ئاماده ناکەن. هەر جار یکیش

بیرخستنه وهی نوئ و هۆشداریی تازه یان له خوای پهروهردگار یانه وه بو دیت گوئی ناده نی و له گالته و گهمه ی خوایان ناکه ون!». ئەمه وینای دل و دهروونی به تال و هزری زرکه تاله که هه لویستی جیددی نانسیت و که بۆیشی باس ده کریت گوئی ناداتی! له دژوارترین هه و آل و هه لویست و حاله تدا مه شغوولی یارییه. له و حاله تدا که پئویسته هزر و هۆشی زور جیددیانه بخاته کار، به پیچه وانه وه، ههسته کانی په کخستوه و هه واهه وه سی خستوه ته کار! له و کات و شوینه ی جیی ریز و پیرۆزی و گرنگ راگرتنه، ئەو زور بی گوئیانه و موسته هتیرانه پرووی لی وهرده گیریت و گوئی به پیرۆزیتی نادات. ئەو یادخستنه وه و به ئاگا هینانه وه و هۆشداریی یان له خوای پهروهردگار یان ﴿مَنْ رَبِّهِمْ﴾ هوه بو دیت، که چی به جیددی وهریناگرن و ههر خهریکی گالته و گهمه ی خوایان، نه ریزی بو داده نین و نه تهقدیری ئەوه ی ده گرن که له لایه ن خوای پهروهردگار یانه وه هاتوه. زور به پیچه وانه وه سه سه ریه یانه په فتار ده که ن! ئەو که سایه تیه ی جیدیه ت و ریز و تهقدیر و پیرۆزی لا نامینیت ده گاته حاله تیکی سه یری هه چوو پوچی و ده به نگی و بووده له یی. بی به هایی و به ره لایی و بی هۆشوگۆشی! سوودی مرۆفیتی نامینیت، ویستی به پرسیتی تیدا نامینیت، شیاویتی کۆل هه لگرتنی ده پوو کینه وه، ئیراده ی سیس ده بیت و نایه ویت هه چ ئەرکیکی بکه ویته سه ر، نایه ویت که س فه رماتیکی به سه ردا بدات، چونکه هه موو شتیکی له شان قورس ده بیت. ژیا نی سووک و بی نرخ ده که ویت، هه رزان و ئیههه لکراو، که س نایه ویت بو هه چ شتیکی جیددی به شه ری بیخاته کار! ئەو که سه ی پیرۆزه کان سووک ده کات نه خۆشه. خۆی سووکه، بۆیه سووکه تیه به و به ها به ریز و پیرۆزانه ده کات. سووکه تیکردن به ره نگا ریکردن نییه. چونکه به ره نگا ریکردن هیز و یست و ئیراده یه، هه ست و هۆش و وزه ی ریکه خراوه. سووکه به تیکردن بی شعوریه.

گالته چیتی و بی ئاگایی دلله کان به شتی توره هاته وه مه شغوول ده کات و، ته مهن بیهووده سه رف ده کات. هه چ به ره مه یکی خیرخوایی لی ناکه ویته وه و هه لویستیکی چاکسازی به ره م ناهینیت، له و هه موو ئەرک و په فتاره چاکسازییه ی به مرۆف سپیراوه که له سه ر زه میندا به یه ینیته دی، تا به ئەرکی مرۆفایه تیه خۆی هه ستیت که ئاوه دانکردنه وه ی سه رزه مینه، به خزمه تکاری و خیرخوایی و دادپهروه ری، به چاکسازی و ئاراسته ی بنیاتنان و پارسه نگ

بوون. ئەم ئەرك و فەرمانانەى كە ئىسلام دەيكاتە فەرزى سەرشانى مۇسلمان، ئىسلام سەروشت و سەفەت و چۆنەتەى ئەم بەرپەرسەتتەى رەون دەكاتە، ھۆكار و سەنور و قۇناغەكانى دىارى دەكات. نەخسەى ھەنگا و بەھەنگاوى دادەپەتتە بە پەچەوانەى نامۇسلانە، بە تەبەتەى بۇدەلەىى بايەخەكان كە دونىيان بەھەند گەتووە و بۇ مەبەستەىكى غەبرى گالته و گەمە نازەن! ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ لقمان: ٦، واتا: «خەلكانىك ھەن قەسەى نابەجەى (و نوكتە و گۆرانى و فشقات) دەكەن! تا خەلكى پەى مەشغول بەكەن و نەھەلن خەرىكى فەربوونى دىنى خەبن و دىندارىتەى بگەنەبەر، چەنكە ئەقلەن پەى نەشكەت، پەى بە حەق نابەن و راست و پەواى وەحى خەوى نازەن، سەربارى ئەم پەناگەى و گالتهجەرى و سەرسەرتتەى، ئەتەكانى قورئان، بەلگە و نەشانەكانى خەوى گەورە، دەكەنە كەرەستەى پەكەنەن و سەبەت و سەوكاەتەپەكەن! ئەوانە بە دلنەبەتەى سەزەىكى زۆر زەلەلكارەنەن دەبەت». ئەم دەقە پەروژە دىمەنى كەسەتەى ئەو بۇدەلە و ھەچ و پەوانە نەشان دەدات كە نە دەزانن جەدەتەى چەبە و بۇچە دەژەن و دەمرن؟ نە دەزانن بەھەى پەروژ و پەز چەبە تا قەدرى بگەن. ئەمانەش نەمۇنەبەكەن كە لە ھەمەو كات و شەن و نەوہەكى مەوقاەتەدە ھەن. ئەمانە ئەوئەندە نەفامەدە و گەلۆر و مەستەھتەرن كە پە دەدەن و گالتهجەرى دەكەن! پەنجە داوە، كاتە خەرج كەرووە تا پەرى پەدە كەرووە، دەوایش پەرەكە دەداتە شتەك كە مەبەى گالته و گەپ و خۇسەوكەكەن! ئەوئەندە ھەز و ژەرى خەى كە نار خەستەووە كە پەژانە تەمەنى خەى - كە دەپۆن و نەگەپەنەوہ - لە شتەى ئەوا تەرەھاتەدە سەرف دەكات!

برگه‌ی چواره‌م:

په‌فتار و په‌وشتی داعی

داعی‌ی ئیسلامی ده‌بیټ سروشتیکی نهرمونیان و سینه‌فراوان و به به‌زه‌بیانه‌ی ده‌بیټ، ده‌بیټ ئه‌مانه سیفه‌تی دیار و ئاشکرای بن، خه‌لکی له‌م جوړه سیفه‌تانه کو ده‌بنه‌وه و له که‌ناری که‌سانی وادا هه‌ست به‌ئمان و هیمنی و دلنیا‌یی ده‌کن. داعی پیوسته نهرمونیان په‌فتار بکات، له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی هاوړی و شوپنکه‌وتووین، ده‌بیټ به‌رحم و به به‌زه‌یی بیټ له‌گه‌ل‌یاند، خه‌لکی له‌که‌سی توندوتیژ و رغن کو نابنه‌وه، که‌سی توندپه‌و که‌سی پیوه‌نانشیتنه‌وه. خه‌لکی خو‌یان له‌ژیاندا ماندوون، پیوستیان به‌باو‌ه‌شی سوژه، به‌سه‌ره‌رشتیارټیټی دلسو‌زانه‌یه، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیشوازییه، پیوستیان به‌ریز و قه‌درزانیسه، پیوستیان به‌سینه‌فراوانیکه هه‌له‌شهی و هه‌له‌ و په‌فتاری گه‌لوریان نه‌گریته دل، سینه‌فراوانیک ته‌حه‌مولی لاوازی و که‌موکورتیټی ئه‌مانی ده‌بیټ. ئه‌م خه‌لکه که به‌ئاراسته‌یه کی لاسه‌نگ ریښای ده‌کرین، هه‌رچه‌ند خراپه‌کار ده‌رچن، به‌لام پیوستیان به‌لاوانه‌وه و دلنه‌وایی هه‌یه، پیوستیان به‌دلنکی گه‌وره‌ی پر میهره‌بانیه که‌پیان به‌خشیت و موحتاجیان نه‌بیټ بیاندا‌تی و وه‌رنه‌گریټ، منه‌تیاں به‌سه‌ردا نه‌کات و سه‌بر له‌سه‌ر بۆله‌بۆل و خوته‌خوت و گله‌یی و گازنده‌یان بگریټ. خه‌میان له‌گه‌ل‌دا هه‌لگریټ، به‌هیممه‌ته‌رزیی خو‌ی شان بداته‌به‌ر کو‌لی قورسیان و هانیاندا بۆ به‌گه‌رخستنی وزه‌ی خو‌یان، تا فیر بن ئیعتیاد بکه‌نه‌سه‌رخو‌یان. ئه‌م خه‌لکه ریښاندهرنکیان ده‌ویټ وره و وزه‌یان بۆ خو‌یان بخاته‌گه‌ر. پیشه‌وایه‌ک که هه‌ر کاتیک دیتیان شتی لیوه‌فیر ببن، هه‌ست بکه‌ن بایه‌خیان پیده‌دات، که لیشیان نادیاره‌هوشی لیانه و بی‌ری لایانه، پیشه‌وایه‌ک چاوه‌روانی هه‌موو خیرخوازییه کی لی بکه‌ن و رازی بیټ که هیچی بۆ نه‌که‌نه‌وه. (ئه‌مه کو‌ی سیفه‌تی باو‌کیتی و دایکیتی و پیشه‌رو‌یتیه). ئه‌مه هه‌ندیک له‌په‌خشی سو‌ز و په‌فتاری دلسو‌ز و سه‌ره‌رشتیارټیټی پیشه‌وای داعییان و داعی‌ی پیشه‌وایانه، ئه‌مه شنه‌ی سو‌زیکی پر میهری پیغه‌مبه‌ری خوایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئاوا له‌گه‌ل خه‌لکیدا ژیا. هه‌رگیز نه‌بوو جاریک بۆ مافی خو‌ی تووره‌بو‌بیټ، جاریک بیزاریی له‌په‌فتاری لاواز و که‌موکورتیټی

شوینکه وتوو و ناحه زانی دهرنه پری! جاریک کالایه کی بو خوی لانه دا و دلی بو پیشکیکی دونیایی نه شنا، هه رچی هه بیوو به وانی ده به خشی، به سینه یه کی فراوان و دلکیکی والای پر له رازیوونه وه، سینه ی فراوانی هه موو ره فتاریکی گه لورانیه خه لکانیکی نه فامی ده گرته خو و ده یکرده وه به ئاراسته ی پهروه رده کردنکی پارسه نگرتر. بالی سۆز و بهزه ی و چاودیری به سه ر هه ر هه موواندا ده کیشا، هه ره موو که سیک وایده زانی ته نها ئه وی له ژیر بالدایه! پیش ئه وه ی که سیک موحتاج بو وایه هه سته ی به پیداویستییه که ی ده کرد، پیش ئه وه ی داوا بکات، ده یدایه، پیش ئه وه ی سکالا بکات، له خویده گرت، گه ر هیحیشی لا نه بوایه بیداتی، به ئاموژگارییه ک هییدی ده کرده وه، به نمونه ی ژبانی خوی قه ناعه تی له ناخیدا ده رواند.^(۱) خوی گه وره ئاوا پیغه مبه ره که ی خوی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پهروه رده ده کرد، تا ئاوا له سه رزه میندا بیسته وه به سه رچاوه ی ره وشته ی راقی و ترۆپکی ره فتاری پیشه وایه تی، نه رمونیان و سینه فراوان و به بهزه یی. دوور له توندوتیژی و رق و کینه. ئاوا هه موو لئی کۆبوونه وه: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا لَلْقَلْبِ لَا نَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ **آل عمران: ۱۵۹**، واتا: «ئه گه ر پووگرژ و مۆن و وشک بوویتایه، ئه گه ر توندوتیژ و رقن بوویتایه، بلاوه یان لی ده کردیت و به ده وره ته وه نه ده مان».

پیویسته داعی ئاوا نه رمونیان و سینه فراوان و دوور له هه رالی و لوتبه رزی بیت، ئه م سیفه تانه ی بووبه مایه ی بیهه وا و فیزی. تا بالی ره حمه ت و سۆزی دلسۆزانه ی بو شوینکه وتوووه کانی راهبلیت: ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ **الحجر: ۸۸**، واتا: «بالت بو موسلمانان راخه و ده سته ی سۆزت بخه ره سه ریان». دیمه نی بالراخستن زۆر سیفه تی گرتوته خو: سیفه تی بالایی و داهاته وه بو نیشته وه، سیفه تی بال فراوانترکردن تا زۆرترین بیته بن بالی، سیفه تی هیمنی و ئه مان که شوینکه وتوووه کانی پی داده پۆشیت. دیمه نی بالنده یه ک که له ئاسانه وه به بالی کراوه و هیدی و نه بزواویه وه له سه ر هیلانه و بیچوووه کانی دانیشیته وه! ده یان سیفه تی ئه و نمونه و بالی پرسۆزی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاوبه شن! به درژیایی ته مه نی پر به ره که تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ژبانی هه ر ئاوا بوو. ره فتار و ره وشته ی به رزی

(۱) سوبحانه لالا له گه وره یی خوی چاودیر و ئاودیر و له کاملی مه خلوقیتی پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ده چه سپاند و په وشتی قورئانیانه ی دهنواند. نمونه ی بهرچاوی ئه و ناراستانه ی قورئان بوو که له په روه رده کردندا پړنایی ده کات. خوی گه وره پیش وه حی ئه ده بی داده دا و دوی وه حیش پړنایی نمونه بیانه ی ده کرد: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۱۹۹﴾ وَآمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۰۰﴾﴾ الاعراف: ۱۹۹-۲۰۰، و اتا: «جه نابت لیورده بی و فهزل و سینه فراوانی ببه خشه که شتیکت لی وهرگرتن با ئه وه بیت که خویان نه یانویستوه. جه نابت فه رمان به چاکه بکه و هر خیرخواز و چاکسازانه په فتار بکه، گوی به نه فام و نه زنان مه ده، ئه وان سه رمه شقی جه نابت نین، هر کاتیکیش شه یتان رقی هه ستاندیت تا په فتاریکی نالایه ق بنوئیت، یه کسه ر په نا ببه روه بهر خوی گه وره، خوی گه وره بیسه ره و شاره زایه». مادام له توانا تدایه، لیوردن بگره بهر. سه بر له سه ر په فتار و په وشتی خه لکی بگره و عه فویانکه، ئه وان وا هه لسوکه وت له گه لدا ده که ن که راهاتون له ناو خویاندا په فتار بکه ن! به لام جه نابت سینه فراوان به به رانبه ریان! بیان بووره. داوی کامل بوونیان مه که، په وشته رزیتی کولیکی قورسه، هه موو که سیک ناتوانیت ئه م کول هه لگریت. کاتیک سه ره نجامی نه زانی و لاوازی و که موکورتیان، سه ره نجامی په روه رده نه بوون و لاسه نگیان په فتاریکی ناقولا ده نوینن، له دلی مه گر و بیانه خشه. مادام هه لوئیت و بزوت و په فتاره کانیا به رانبه ر خودی خوئن، که سایه تین، په یوه ندیان به دینه که وه نییه و دژی بانگه وازه که ت نین؛ په فتاریان سینه فراوانه به رانبه ر بنوئنه.

نهرمونیا نی و سوژ و به زه بی و سینه فراوانی له دید و هه لوئستی عه قیده دا ناشیت، هر وه کوو که شلگیری له ئه حکامه کانی شه رعدا ناییت. ئه ما په فتار و مامه له و هه لسوکه وت، هاوړپیه تی و هاوسیتی و وهرگرتن و به خشین، ئه وه بواریکی ئه خلاقیه و په فتار و په وشتی راقیانه ی خوتی تیدا نیشان ده ده یت تا ژیان سووک و ئاسان و له بار بپوات. په فتاری نهرمونیا ن و سینه فراوانی له ئه خلاقیا تی پیاوما قول و گه وره پیاوانه که ده بیت به رانبه ر خه لکانی خواروتریان بینوئین. ئه مه خو بچو ککرده وه نییه، ئه مه ش هر گه وره ییه. پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پړنیا و پړنیشانده ر و ماموستا و په روه رده کار و سه ره رشتیاری ئوممه ته، حه تمن ده بیت لوتکه ی بالایی و ترؤبکی په وشته رزی بیت، هر ده بیت نهرمونیا ن و

سینه فراوان و به به زهییانه په فتار بکات. بویه پیغمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هرگیز بؤ شتیکی خودی خوی تووره نه ده بوو که له بهر دینه که ش بووایه که س نهیده توانی هیدی بکاته وه، هیچ شتیکیش نه ده بوو به ربهستی بریاری، مه گهر وه حیوی خوایی. ئەمه شیانې له رهوشته رزی و نمونه ی مه بده ئیتی و پیشه وایه تیه وه بوو.

له داعیانی ئیسلام و پیشره وانی خواووستیش وا چاوه پروان ده کریت که سیره و سووننه تی پیغمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) په چاو بکه ن و په فتار و رهوشتی خویان له بهر رۆشنایی په فتار و رهوشتی نمونه ی جه نابیدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دارپژن. چونکه رینایی خه لکی و بانگه یشترکردیان بؤ ئیسلام سینه فراوانی و نهرمونیانی و دلسوژی ده خوازیت، بیئوه و ته نازولی له رپسا و هه لوئسته عه فائیدییه کان و یاسا و ئە حکامه کانی شهرع تیدا بیت. وهرگرتن و پابه ندبوون و بزاونت به به لگه نه ویسته نه گوره کانی دینه که وه شتیکن که بنبرانه ده بیت بیانگریته خو، په فتارنواندنی سینه فراوانی بانگه واز و کارکردن شتیکی تره که بواری نهرمونیانی ته وای تیدایه.

داعی موسلمان ده بیت گیان و ویزدان و دل و هزر و ئە دهب و په فتاریکی تایه تی هه بیت، خوی گه وره به و سیفه تانه و زیاتریش داوای له پیغمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کرد که خویان له سهر رابه ئیت، تا بتوانیت بانگه وازه خواییه که - وه کوو خوی گه وره ده یه ویت - بگات به خه لکی. ئەم سیفه تانه حه تمن ده بیت له داعی ئیسلامیدا زور چاک بچه سپین. ئە گهر خوی گه وره به و پیغمبه ره نازداره ی خوی - که خوی ئە ده بی داوه - بفرموویت ئاوابه و ئاوا مه به، تا شیاوتر بیت بؤ هه لگرتنی په یامی خوایی، ده بیت داعیانی ئیسلام و پیشره وانی خواووستی چه ندیان بویت تا خو په روره ده که ن؟! چه ندیان رهنج و هه ول ده ویت تا خویان شایسته ی بانگه وازی خوایی بکه ن؟ خوی گه وره به و پیغمبه ره پیشه و نمونه یه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموویت: ئەمه به رنامه ته، ئەمه بزاونت و هه لوئسته و ئە وه ش چونیه تی په فتارته، ئەمه ئە و رهوشته یه که ده بیت پیوه ی پابه ند بیت! حه تمن بؤ داعی ئیسلامی زیاتر جه ختی لی ده کریته وه و زورتری پی ده وتریت و زیاتر ده بیت چاودیری و ئاودیری بکریت، تا پی بگات. که پیشگه یشته ده بیت ئاوا مه نه جه ی خوایی بلاو بکاته وه. ئاوا خه لکی بانگه یشته

بکات، ئینجا شایانی ناو و سیفەت و پەلی موسڵمانبوون دەبیت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا أَلَدُ حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾ وَمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٩﴾﴾ فصلت: ۳۳-۳۶، واتا: «کئی لهو کهسه قسه و گوفتاری شیرینتر و چاکتره که بانگه‌وازی خوایی بلاو ده‌کاته‌وه و خه‌لکی بو لای خوای گه‌وره بانگه‌یشت ده‌کات و کاروکرده‌وهی چاک ئە‌نجام ده‌دات و ده‌لیت: "من له ریزی موسڵمانانم؟! " قسه‌ی کئی له قسه‌ی ئە‌م کهسه جوانتر و په‌سه‌ندتره که خوئی موسڵمانانه په‌روه‌رده‌کردوو و (سالح بووه) و خیرخو‌ا‌زی‌ش ده‌گه‌یه‌تینه خه‌لکی (موسڵیح بووه)؟ چاکه و خراپه‌یه‌کسان نین، وه‌کوو په‌کتری نین، زۆر لیک‌جوودا و دوورن، ئە‌و کهسه‌ی خراپه‌ی به‌رانبه‌ر کردوویت و ده‌بکات، تو چاکه‌ی به‌رانبه‌ر بکه‌ره‌وه. جا ده‌بینیت چۆن ئە‌و چاکه‌کردن و په‌فتار جوانه‌ت به‌ره‌و دوستانه‌تی ده‌هینیت، چۆن هه‌زی دوژمن‌داری‌تی لا ده‌پوو‌کینیت‌وه، به‌لام خو‌ه‌موو که‌سیک له‌و ئاسته‌ی په‌سه‌نیت‌ی و پارسه‌نگیت‌ی و پراقیبه‌تیبه‌دا نییه تا ئە‌م نامۆزگاریبه‌ بگریته‌خۆ. ئە‌مه به‌ که‌سیکی دل گه‌وره و سینه‌فراوان و خواویستی سول‌حاو ده‌گریت، ئە‌مه په‌فتاری که‌سیکه که‌ پشکیکی زۆر گه‌وره و گرنگی ئاسوده‌یی ده‌روون و کامه‌رانی دونیا و سه‌رفرازی ئاخیره‌تی به‌رکه‌وتوو. ئە‌مه په‌فتاری پارسه‌نگ و به‌رپرسانه‌ی که‌سانی به‌ ئارام و خو‌گر و پشوودریژ. هه‌ر کاتیک شه‌یتان هه‌ولیدا توور‌ه‌ت بکات، خیرا په‌نا به‌ره‌وه به‌ر خوای په‌روه‌ردگارت. خوای گه‌وره بیسه‌ر و زانا و شاره‌زایه‌». پابه‌ندی و بو‌خواسول‌حان و لیپرانی قیامه‌تی کاریکی قورس و ئە‌رکیکی سه‌خت و به‌رپرسیتیبه‌کی زۆر گه‌وره‌یه، چونکه:

- ئە‌رکی بانگه‌واز و کۆمه‌لکاری ئوممه‌تیانه، به‌ره‌نگار‌بوونه‌وه‌ی پینچوپه‌نا په‌سیوه‌کانی ده‌روون ده‌خو‌ازیت، که هه‌ر خوا‌خو‌ی ده‌زانی‌ت چه‌ندی ئینحرافات و لاسه‌نگی تیدا پوو‌او!
- ئە‌رکی بانگه‌واز و کۆمه‌لکاری ئوممه‌تیانه پوو‌به‌پوو‌بوونه‌وه‌ی نه‌زانینی خو و نه‌فامی و په‌ی پینه‌بردی هه‌ز و ژیری خۆتی ده‌ویت که چه‌ند قورسه له‌سه‌ر دل و چه‌ند سه‌خته نه‌فس ئیعترافی پی بکات.

- ئەركى بانگەوازى كۆمەلكارى و بزاقى مملانئى ئوممەتئىيانە دژى جاهىلىيەت، پۇخوا سولحائىكى وا دەخوازىت كە داعى ھەست بە گرنكىي خۆى و پۇلى خۆى و كارىگەرىي خۆى نەكات، نەبادا لئى بېتتە مايەى شانازى و بەخۇسەرسامبون.

- ساغبونەو ھە بۇ بزاقى ئوممەتى عەقائىدى، پالفتەبوونى داعى دەخوازىت لەو عادات و خووانەى دەقى پئوگرتوون، بە تايىبەتى ئەگەر ناو و پەلە و ئاستى ھەبوو! چونكە سوور دەمىنئىت لەسەر نەفامى و گومپايى و يئى تەنازولە ھەق قىبوول بكات! پئى وايە قىبوولكردى ئەو ھەلوئىستە راستە شەرعىيە ئىمتىيازەكانى ناو و پەلە و ئاست و بەرژەوئىندىيەكانى لەدەست دەدات. بۇيە لەوانەيە كەللەپەقانە لەسەر ھەلەى خۆى سوور بىت! دژوارئىتى ئەمەش ھەر لەسەر خۆى نىيە، بەلكوو دەشەت بېتتە مايەى دارمانى كارى ئىسلامى و ھەلوەشاندىنەو ھى پەيوەندىيە دارپىزاو ھەكانى ناو ئەندامانى ئوممەت و شىرازەپسانى كۆمەلكارى و داپرداپربوونى بزاقە ئىسلامەكەيە!

بەرەنگار بوونەو ھى نەخۇشەيەكانى دل و بېچاويىچەكانى دەروون و چارەسەر كرىن و پارسەنگكردىن ئەر كىكى زۇر قورسى داعىبە بەرانبەر بە خۆى. ئەگەر لەمەدا سەر كەوتوو نەبوو، لە گەياندىنى پەيامى خوايىدا سەر كەوتوو نايىت. زەھمەت دەبىت لە لاي كار بۇ خۆى نەكات و بۇ خواى بكات (نەعوزوبىللا). بۇيە خواى گەورە مەدحى گوفتارەكەى داعى كرىو ھە كە لەبەر خاترى خوا دەرىپرىو ھە. بانگەوازەكەى بۇ خوايە، كۆمەلكارىي ئوممەتئىيانەى بۇ خوايە و بزاون و ھەلوئىستەكانى ھەر لەبەر خاترى خوايە: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

كاتىك ھەقىقەتەكانى دىدورپى موسلمان بەو بۇخواسولحانەو ھە بەو شىو ھەدەرىپىنە خواوستانەو ھە بەو مەنەھەجە خوايەو ھە روون دەكرىتەو ھە و بانگەوازى خوايى پئى دەناسىنئىت، گوفتارەكەى باشتىن قسەى سەر زەمىن دەبىت، بانگەپىشتەكەى چاكترىن و سەرپراستىن دواندىن و نامۇژگارى و پىنئىشاندىن دەبىت. ئاسان و لەبار بەرەو خواى گەورە بۇ قىبوولبوون گەنجىنەبوون بەرز دەبىتەو ھە و كارىگەرئىشى لە دل و دەروون و واقىعى مۇقايەتىدا پەگ

داده کوتیت، به و مهرجهی ئاوا بؤخواسولحاوانه بیت و کردهوهی موسلمانانهش بیسهلمینیت. ئاوا که داعیی موسلمان یه کپارچه ده بیت به نشاندانی بانگه وازه که و که سایه تیی خوی تیدا بزرا ده کات، نه ئاوا و نه خوناندن، نه پله و پایه و نه دهرکه وتن، نه بهرزه و هندی و نه رپابازی. ئاوا کاتیک ئەم حەقیقەتە عەقائیدی و هه لویست و بزاقه له داعییه کی بؤخواسولحاوهوه درده چن نیشان ده پیکن. که سب ده کهن، گومان دهره ویننه وه و تاریکی نه زانی و نه فامیی به رهه لستکاری راده ده ن. بانگه وازی خوایی ده بیت ئاوا بلاو بکریته وه. داعی پشکی نه فسی خوی تیدا نه هیشیتیت و به راستی سه رراستانه ئهرکی به لاغ و راگه یاندن و گه یاندنه وهی دینه که ی جیه جیکردیت. قسه ی جوان ده گه یه نیت. ئاموژگاری راست و رهوا ده کات و رپی حەق نیشان ده دات، به دلنیا ییه وه گو یگری زورتر ده بیت وه که له یاخی و بیگو ی. داعی ئاوا له بالآوه، له بهر زاییه وه و به ئەده بیکی بهرز و بانگه وازیکی بالآ ده گه یه نیت، به رانه رانیسی له نزمییه وه ره فتاری زمانه و ههرزه کارانه دنوینن، به لام قسه ی ئەوان کاریگه ربی وه کوو کاریگه ربی قسه جوانه کان و ره فتاره به ئەده به که ی ئەم ناییت: ﴿وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾، چاک و خراب چون وه کوو یه ک دینه بهرچاوان؟ کاتیک داعیی موسلمان قسه ی به دکارانه ی پنده وتریت و جنیوی پی دهریت و سووکایه تیی پی ده کریت، بوی نییه ئەمیش له کاردانه وه یدا جنیو بداته وه و سوکایه تی بکات، چونکه نه دادپهروه ربیه و نه په وشته ربزی و نه شیاوی ناو و ئهرکی داعییه. جوامیری له وه دایه که قسه ی جوان و ره فتاری پارسه نگانه ی خوی له ده ست نه دات، پارسه نگییبه که ی له وه دایه که ئارام و هیدییه و سه بر ده گریت، سینه فراوانه هه لویست دنوینیت، به سه ر نه فسی خویدا زال ده بیت و ناهیلیت کاردانه وه که ی رایکیشیتته بواریکه وه که هی ئەو نییه، ناشیت خراپه به خراپه وه لام بداته وه. چونکه جگه له وه ی دادپهروه ربی نییه و شیاوی ئەم نییه، کاریگه ربی ئیجایی وه کوو قسه ی جوان و پارسه نگیتیبه که ناییت. ئەم که پارسه نگیتی و کاردانه وه ی راقییه، حه تمه ن کاریگه ربی له سه ر ئەو نه فسییه ته سه سه ربیانه و ئەو په وشته بازار بیانه دروست ده کات. ئەم په فتاره راقییه به رانه ره که ی ته ریق ده کاته وه و هانی ده دات دیدور ی و هه لویستی بگو ریت: ﴿ادْفَعْ بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾. ئەم ریسایه له زورینه ی هه ره زوری

حاله ته كاندا، هه روا کاریگه ر ده بیټ و دهروونه ئالۆزه كان و نهفسه نزمه كان و په وشته بازارپیه كان و هه لۆیسته دوژمنکارییه كان پارسه نگ ده کاته وه و، دهروونه كان هیدی و هه ست و هۆش به خۆدینیتنه وه. سه سه ریتیه که ده گۆریت، بۆ ته ریقبوونه وه و پاشان بۆ شهرم و شکۆیی. په فتاره به په لاییه که و په وشته بازارپیه که هیدی ده کاته وه و ده یكات به په فتاریکی هه ستیار، دوای ئه وه ی له بهرچاوان ده بیته عه یبه! هه موو هه لۆیستیکی نامه سئولانه به قسه ی خۆش و په فتاری شیرین ده گۆریت. به لām ته گه ر خراپه به خراپه وه لām درایه وه، تووره یی به تووره بوونی به رانبه ره که، سوکایه تیکردن به شکاندنه وه و لاسه نگه به لاسه نگه، به دلنیاپیه وه بواری خراپه به رفراوانتر ده بیټ، تووره بوون و کار و کاردانه وه كان زیاتر ده بن. شهرم و شکۆ نامینیت و که س هیحی پێ عه یب ناییت! به رانبه ر هه ر یاخییوونی زیاتر ده بیټ و له حه نای حه قدا کویر ده بیټ و زیاتر به رگری له شه رخوازی ده کات.

وه لām دانه وه ی خراپه و شه رخوازی و ناحه زیتیی به چاکه و خیرخوازی و نه رمونیانی و دلسۆزیی زۆر کاریگه رتره. به لām خۆ ئه مه شتیکی ئاسان نییه. ئه م سینه فراوانیه دلکی پاک و ساف و ده روونیکه پالفته کراو و سینه یه کی فراوانی ده ریایی ده ویت، ئه رکه که چه ندین به رانبه ر قورستتر ده بیټ، ئه گه ر داعیه که توانای کاردانه وه ی توند و سه ختی هه بوو، ئه گه ر هیز و ده سه لاتنی هه بوو. هه بوونی ئه م توانا و هیزه هه رچه ند که میش بیټ به لām زه رووریه، بۆ ئه وه ی به رانبه ره که وا نه زانیت داعیه که له زه لیلیدا وه لām ناداته وه، له بیته ییدا په فتاری جوان ده نوینیت. نیشاندانی ئه م بره هیزه په خساوه زه رووریه، تا سینه فراوانی و نه رمونیانییه که کاریگه ری خۆی هه بیټ، تا به رانبه ره خراپه کاره که وا نه زانیت ئه و به هیزه و داعیه که لاواز، ئه و زاله و ئه م به زیو، ئه و ده توانیت هه موو شتیکی بکات و ئه م هیح. ئه گه ر بزانتیت له بیده سه لاتنی داعیه که وه یه، ریزی نامینیت و ئه ویش بوغرا ده کات زیاتر ده ستریزیی بکات! ئه و کاته په فتاری پارسه نگ و قسه ی جوان و نه رمونیانی نواندنه که هیح جۆره کاریگه رییه کی له سه ر به رانبه ر و لایه نه کانی سییه میش ناییت که ده ستریزیه که و زالم و مه زلومه که ده بینن.

ئه مه باسی حاله ته که سایه تیه کانه. باسی نواندنی په فتاری شه خسییه که په یوه ندیی به مافی داعیه که وه هه یه. ئه مئا ئه گه ر هه لۆیستی به رانبه ره شه رخوازه که په یوه ندیی به عه قیده و

شهرعه که وه هه‌بوو، ئە‌گەر دەستدریژی بوو به ئومیدی پاشگەزکردنه‌وه‌ی موسلمانان له دینه‌که‌یان، ئە‌میان به‌رگری ده‌خوازیت، کاردانه‌وه‌ی بویرانه‌ ده‌خوازیت، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌کی شیوا‌ی به‌رگری له‌خۆکردن، یان سه‌برگرتنیکی کاربگەر، تا ئە‌و کاته‌ی خوای گه‌وره‌ به‌ توانا و دانایی خۆی ناوکۆبیه‌کان بنه‌ر ده‌کات. ئە‌م پارسه‌نگی راگرتنه‌ی ئە‌م هاوکیشه‌یه. هاوکیشه‌ی وه‌لامی خراپه‌ به‌ چاکه‌ و جنیودان به‌ گوفتاری جوان، یان شیکاری واقیعه‌ که و سه‌برگرتن له‌به‌رانبه‌ر سوکایه‌تی و دژایه‌تی و به‌ره‌نگاری دینه‌که. ئە‌مه‌ش په‌له‌ و ئاستیکی ئیانی و ئە‌خلاق‌ی و فیکری خۆی هه‌یه‌ که هه‌موو که‌سێک نایگاتێ. گه‌یشتنه‌ ئە‌م ئاسته‌ی پێگه‌یشتنی ئیانی و تیگه‌یشتنی واقیعی ئوممه‌ت و بانگه‌واز و بزاون و خۆینه‌وه‌ی راستی ده‌ق و واقیعه‌ که، نیعمه‌تیکی گه‌وره‌ و تایبه‌تی هیدایه‌ت و پێنیشاندانی خواییه، ئە‌مه‌ پشکیکی فه‌زلی خوای گه‌وره‌یه‌ و به‌و که‌سه‌ی ده‌به‌خشیت که گه‌وره‌ بووه‌ و شایانی ئە‌و ریز و ئاراسته‌ تایبه‌ته‌ (گه‌وره‌یه). ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾، ئە‌وه ئاستیکی بالایی په‌روه‌رده‌بوونی پارسه‌نگه‌ که گرنه‌گه‌ داعییه‌ هه‌لکه‌وته‌کانی ئاراسته‌وان و سه‌رکردایه‌تی بیگه‌نی. نابینیت چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆن گه‌یشتبووه‌ لوتکه‌ی ئە‌م راقیبوون و ترۆپکی ئە‌م داعیبوونه‌ که قه‌ت جارێک له‌ ژبانی پیروزیدا له‌به‌رخاتری خۆی تووره‌ نه‌بوو که له‌به‌ر دینه‌که‌ش تووره‌ ببوایه‌ که‌س نه‌یده‌توانی هیدی بکاته‌وه. له‌مه‌شدا پشکی نه‌فسی تینه‌ده‌که‌وت، هه‌رچه‌نده‌ شه‌یتان له‌ هه‌ولی به‌رده‌وامیدا بوو بو‌ ئیساره‌کردنی: ﴿وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. ئە‌مه ئاراسته‌کردنی داعییه‌کانیشه‌ تا له‌و کاتی که ئیساره‌ ده‌کرین و تووره‌ ده‌بن په‌نا به‌نه‌ به‌ر خوای گه‌وره، تا پارسه‌نگیان بپاریزیت، تا نیه‌تیان به‌ پاکی بپاریزیت و نه‌هینیت تۆله‌ بو‌ خۆیان بکه‌نه‌وه‌ و نه‌فسی خۆیان زیاتر بویت وه‌ک له‌ دینه‌که. چونکه‌ تووره‌کردن و ئیساره‌کردنی شه‌یتان له‌وانه‌یه‌ سینه‌فراوانی داعییه‌ که ته‌سک بکاته‌وه، یان سنووری سه‌برگرتنه‌که‌ی لی بچووک بکاته‌وه، یان نه‌رمونیانیه‌که‌ی لی بکاته‌ توندوتیژییه‌ک که په‌فتاریک بنوینیت، دوایی زبانی زۆرت‌ر بیت وه‌ک له‌ سوودی. په‌ناگرتن به‌ خوای گه‌وره‌ له‌ شه‌یتان خۆسته‌نه‌ ژیر چه‌تری په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌یه، خۆ قایم‌کردنه‌ له‌ قه‌لای ئە‌مانی خوای گه‌وره‌دا، تا شه‌یتان زه‌فه‌ری پێ نه‌بات و تووره‌بوونه‌که‌ی ئیستیغلال

نه کات و نه یخاته داوی هه لۆیستیکی نه خوازاراوه وه.

خوای کردگاری ئەم دەروونه بەشەرییه شارەزای رپرەو و درز و پەنا و پێچە کانیی، شارەزای توانا و وزە بەرگرییەتی لە خۆی، دەزانیت لە کوپۆ شەیتان دەچیتە بن کلێشە و زەفەری پێ دەبات، دەزانیت کە داعی توورە بوو زۆر ئیمتیزاتی خۆی، لە خیر و ئاستی کەسایەتی و کاریگری و کەسبکردنی کەسانی کات و شوینە کە لە دەست دەدات، بۆیە خوای گەورە دەفەر موویت لەو کاتانەدا خیرا پەنا بە نەو بەر خوای گەورە. توورە بوونی موسلمان پێویستە لە بەر خاتری خوای گەورە بێت، کاتیک بێت کە ریزی خوای گەورە دەشکێنرێت و ناوی بە یقارەو ناهینرێت. ئیمە کاتیک قسە یە کەمان پێ دەوتریت، یان جنیویک بە کەسوکارمان دەدریت، توورە دەبین و رقمان هەڵدەستیت و دەمانەوێت کاردانەو یە کە توند نیشان بدەین، بەلام لە راستیدا دەبێت موسلمان ئەو توورە بوون و ئیسارە بوونە ی لە پیناوی دینە کە بێت. ئەمەش نیشانە یە کە تری جیاوازی دیدورپی موسلمان و دیدورپی جاهیلییە، لە هەموو کات و شوین و نەو و حالە تیکدا. ئوممەتە موسلمانە کە دەبێت لە سەر زەمینە یە کە بەرپز و بنەما و بناغە یە کە رەسەن و ریسای پتەوی ئەخلاقێ دابەزیت. قورئانی پیرۆز کۆمە لێک لەوانە ی لە خوگرتوو. رەفتار و رەوشتی پەسەن یە کێکە لە پیکهاتە ی سەرە کێی دید و تپروانیی ئیسلامی، لە بەرنامە ی پەرورده کردنی تاک و کۆی ئوممەتە موسلمانە کە شدا رەسە نە و جیایە خێ تەواو، کە لایە تیکێ ژیان و ئاراستە ی موسلمان نییە لە سەر چەندین ریسای ئەخلاقیی دانەمەزرا بێت. ئەم ئوممەتە عەقائیدیە ی لە سەر تەو حید دامەزراو کە تاک و بی وینە یی خوای گەورە یە لە پەرورده کردنی و خواوەتی و حاکمیتیدا و بە هیچ کلۆجیک عەبدیتی بۆ غەیری خوای گەورە ی تیدا نییە. عەبدیتیکردن بۆ خوای گەورە ئازادیە کە تەواوی بۆ موسلمان دەستە بەر کردوو، ئەم ئازادیە ش سەرچاوە ی هەموو چاکیە کانه، زەمینە ی هەموو ریسای ئەخلاقییە کانه، گەنجینە ی هەموو جوورە رەفتار و رەوشتیکێ جوان و پەسە نە. چونکە مەبەست لە پابە ندبوون بە هەموویە و پەزنامە ندیبی خوای گەورە یە کە ئامانج و هیوا و مەبەستی موسلمانانە، پەل و ئاستە کانیشی رەوشتە قورئانییە کانه، ئەمە خا لیکێ جەو هەری دیدورپی و دابونە ریتی ئیسلامە کە یە. مەنە جی ئیسلامی بایە خیکێ زۆر بە رەوشت دەدات و

قورئانی پیروژ وه کوو دهستووریکی ئەخلاقى دهرده کهوئت. گرنگیی ريسا ئەخلاقیه کان له وه وه دیت که هه موویان له روانگهی عه قیده که وه دین، به مانایه کی تر بنه ما سه ره کییه ئەخلاقیه کان عه قیده یین، له م زه مینه عه قایدیه شه وه ده بینریت که ره وش له ئیسلامدا زه مینه یه کی فیکری و ره فتاریکی کاریگه ره له ژيانی تاک و کۆی موسلماندا.

برگه‌ی پېنجه م:

کۆلی قورسی به رپرستی

باوهر پراستییه کی بزواتی ئیجاییه. ههر به‌ونده‌ی له ناخی دل و دهر وون و هزر و هوش و ههست و ویزداندا ده‌چه‌سپیت، خۆی له خۆیدا ده‌که‌وئته بزافئیکی دهره‌کی، ره‌فتاری دهره‌وه‌ی ئیانداره‌که ده‌خاته گهر، ده‌یخاته سهر کاری چاک و چاکسازی و بانگه‌وازی خواویستی. ئەمه‌یه (ئیمان) ی ئیسلامه‌تی، مومکین نییه باوهر له ئیسلامدا بپیته زانیارییه کی ساردوسر و نیشانه‌یه کی خاو و خامۆشی دوور له بزوات و هه‌لوئیت، مه‌حاله باوهری موسلمانانه له دلی که‌سێکدا جیگیر بوویت، له دهره‌وه‌یدا نه‌که‌وتبیتته سهر بانگه‌واز و بزوات و هه‌لوئیت. ئەگه‌ر ئەم بزوات و هه‌لوئیتته سروشتیه‌ی لئوه په‌یدا نه‌بوو، ئەوه باوهرپئیکی درۆزنه و قه‌ستینه‌یه، یان ههر به‌مردوویی ئیژراوه. باوهر وه‌کوو گوله، ئەسته‌مه‌ه بۆنی خۆشی بگیریته‌وه و ری له بلاو بوونه‌وه‌ی بگیریت. رپی لئ ناگیریت، چونکه سروشتی گول به‌خشینی جوانی و بۆنه‌که‌یه‌تی. ئیمانیش وایه. بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی خواویستی له باوهره‌ینانی موسلمانانه‌که‌وه دیت به‌دین و شه‌ریعت و رپبازه‌که‌ی، ئەمه‌ه چالاکییه کی سروشتی باوهره‌که‌یه، ئەمه‌ه خستنه‌کاریتی. ئیمانیک ئاوا نه‌بیتته کار و چالاکی بانگه‌واز، مانای وایه نییه، یان مردووه. نرخ ئیمان لئیره‌دایه که ده‌بیتته گولی سه‌رچاوه‌ی جوانی و بزواتی بۆن خۆش. ئیمان له ئیسلامدا بانگه‌واز و کار و بزاقه، پاکسازی و ئاوه‌دانکردنه‌وه و بنیاتنانه، هه‌مووی چالاکی شایسته‌ی رووله‌خوایه، ئیمان له ئیسلامدا متبوون و خۆکوشمه‌له‌کردن نییه، گوشه‌گیری و که‌نارگیری دهر وونی و جه‌سته‌یی نییه. باوهر له ئیسلامدا ههر ئەوه‌نده نییه که ده‌وتریت دلی پاکه! که نابیتته کۆمه‌لکاری و بانگه‌واز و گۆرپان و گۆرپان. سروشتی ئیسلامه‌تییه که وا ده‌کات ئیمان بپیته ئەو هیزه مه‌زنه بنیاتنانه‌ی ژبان، ژبانی تاک و کۆ و کۆمه‌لگه و ده‌وله‌ت. بانگه‌وازی خواویستیش بانگه‌پشتکردنی خه‌لکییه بۆ حه‌قیقه‌ته به‌لگه‌نه‌ویسته‌کانی باوهر. خوای گه‌وره‌ه‌رکی پیغه‌مبه‌ری خۆی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌وه‌ دیاری کردووه که گه‌یاندنی په‌یامی خوایه به‌خه‌لکی:

﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (الحج: ۲۲)، و اتا: «بفهرموو ئاخر من هیچ که سیک شک نابهم له خوای گه وره دالدهم بدات و نه هیلیت بکه ومه دهستی، یان له هه ره شهی ئەو له خۆم بگریت». مه گەر ئەدا کردنی بهر پرسیار پیتییه کهم له راگه یاندنی په یامه کانی خوای گه وره. بفهرموو من حه شارگه په کم دهست ناکه ویت خۆمی تیدا وه شارم. هیچ په نا و دالده و حه شارگه په کم نییه و ههر ده بیست ئەم به لاغه خواییه و ئەم په یامانه ی خوای په روهردگار بگه په نم. سوبحانه لالا که فه رمایشتیکی قورس و بهر پرسیتییه کی سه خته که که وتوو ته نیوان راگه یاندنی ئەم دینه و روو به روو بوونه وهی ئەو هه موو حه شاماته دوژمنکاره رفته، بهو هه موو هیز و دهسه لات و ئازارانه یانه وه، بهو هه موو فاک و فیک و چه واشه کارییه یانه وه. له ملاوش بهر پرسیتی لای خوای گه وره که لیقوتار بوونی نییه. ئەمه چ قه ولیکه؟ چ هه لویستییه که؟ دل ده خاته خورپه و لیدانیکی زۆر خیرا و دژوار! گه یاندنی په یام و راگه یاندنی بانگه واز و ناساندنی ئەو حه قیقه ته عه قایدییانه، لهو کات و شوین و حالهت و بارودوخه سه خته و له ناو ئەو خه لکه نه زان و گه لۆر و که له ره قه رفته دا. راگه یاندنی ئەم دینه بهو هه موو بنه ما و پرسیا نه گۆرانه یه وه که هیچ هه لویستیکی به شه ری (ئیمانداران و کافران) کاریگه ری نه له سه ر گۆرینی هه یه، نه له سه ر راگه یاندنی. راگه یاندنی ئەم بانگه وازه بهو شیوه یه ی که خوای گه وره فه رمانی بی کردوو. سوبحانه لالا که به سام و هه بییه ته که قورسه که ترسناک و چۆک شکینه! به لام ئەمه فه رمانی خوایه و ههر ده بیست ئەم پیغه مبه ره تا که بیشت و په نایه رایگه یه نیت، هه موو لایه نیکی ئەم دینه وه کوو خۆی راشکاوانه به یان بکات، هه موو حه قیقه تیکی وه کوو خۆی.^(۱) بفهرموو: که من هیچ چاریکی ترم نییه. ئەم به لاغه خواییه، ئەم عه قیده یه بهو حه قیقه تانه یه وه - که به وه حی بو من هاتوو - من ههر ده بیست رایگه یه نم، بی چهند و چوون، بی موناقه شه، بی خۆلیدزینه وه، بی گۆرینی. دهنه ده که ومه بهر هه ره شه و سزا و غه زه بی خوای

(۱) ئەمه ئەگەر پیغه مبه ریتی نه بیست، ئەگەر وه حی و لوتکه ی ئیماندار پیتی به توانا و دهسه لاتی خوای گه وره نه بیست، کی هه به ئەوه نده ئازابیت و به تاقی ته نها، بهرانه ر دید و تپروانی نی تاکو کوی تیره و هۆزه کان، بهرانه ر ره قنار و په وشتی تاک و دابونه ریتی کۆمه لگه، بهرانه ر بزوات و هه لویستی دهسه لاتداران و یاسا و پرسیا و ده ستووریان بووه ستیتنه وه، که له یه ک کاتدا دهسه لاتدار و بنده سه لات، ده وله مند و هه ژار، پیاو و ژن، سه ره بست و کۆیله، دیندار و بیدین، ناودار و عه وام. ههر هه موویان دژی ئەم دینه وه ستانه وه! چونکه دینه که بهرانه ر هه له و چه وتی و ناهه مواری و کوفر و نه فامیتی و سته مکاری پیتی ههر هه موویان وه ستابه وه!!

کردگاری گهردوون. خوای خاوه نم. دهنای بی په نا، بی جیگا، بی دالده و بی پشتیوان ده کهومه گوری!

پاگه یاندنی بانگه وازی خوایی چالاکیه کی خوبه خشانه نییه، تا که سیک کاتی (فهرای) خوایی بو ته رخا بکات! بواریکی خیرخوایی نییه تا گه نجینه ی پاداشتی داعی بیت که خوبه خشانه کردویتی به بواریکی وه کوو ده سگرتنی کوپریک و په راندنه وهی. به لکوو نه ریککی قورس و فهرزیکی سهخت و فهرماتیککی جیددی خواییه و هیچ بواریک نه له وهرنه گرتیدا هه یه، نه له شلگیریدا و نه له منجه منجکردن له پاگه یاندنیدا هه یه! چونکه فهرمانی خواییه و خوای گه ورهش چاودیری پاپه راندنیتی. وای به حالی نه و که سه ی پیغه مبه رانه شانی ناداته بهر. له گه ل قورسیتی و سهختیتی نه م کو له ی بانگه وازدا، خوشی و کامه رانی و ئاسووده یی ویزدان هه یه که ئوخه ی و بانگه وازی خیرخوایی ده گه یه نمه خه لکی، ده بمه هوکاری رینماییکردنیان، نه وانیش خواناس ده رده چن، هه موومان له بانگه وازی خوایی و بزواتی ئوممه ته که دا به شدار ده بین، تا به یارمه تیی خوای خاوه نمان کو مه لگه و ده سه لاتی شهرع داده مزینین. یان له پیناویدا ده پوین.

ئاوا قورئان پیناسه ی بهر پرسیتی بانگه وازی خوایی ده کات، ئاوا کو له قورسه که ی پوون ده کاته وه، به و فرمانه جیددییه داعی ئیسلامی ده خاته کار، که شانت له بهر فهرزیتی نه م کو مه لکاره ململانی سهخته دا راگره و جوامیرانه بانگه وازه که وه کوو خو ی پاگه یه نه. ئاوا داعی موسلمانن شونیکه وتووی (محمد المصطفی) (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه رکی خو ی ده زانیت چهند قورسه و چونه، ده زانیت گه وره و سهخته. ده زانیت نه مه فهرزیکه و وه کوو فهرزه کانی تری خوای گه وره هه ر ده بیت وه کوو خو ی نه دا بکریت، دهنای چون ده بنه شاهید له سه ر خه لکی و چون ده بنه مایه ی هه نجه تیرین (إقامة الحجّة) ی ناو خه لکه که؟!

هه لگرتنی نه م کو له قورسه ی خواویستی و پاگه یاندنی دین و گه یاندنی به لاغ و بانگه وازی خوایی حه تمیه، حه تمه ن ده بیت داعیانی ئیسلام هه نجه تیری (ئیقامه حوججه) له سه ر خه لکی بکه ن و بیانخه نه سه ر دوویری کوفر و ئیمان، شیرک و ته وحید، جاهیلییه ت و ئیسلام، تا سه ریشک بن کامیان ده گرنه بهر. داعیانی ئیسلام هه ر ده بیت نه م په یامه خواییه به و خه لکی

بگه یهنن، تاله سزای دۆزهخ و کویره وهربی دنیا پرگاریان بکن. ئەمەش بە راگه یاندنی دینه که ده بیّت، بەو چۆنیه تیبیهی که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رایده گه یاند، دینه که هەر ئەو دینهیه، په یامه که هەر ئەو په یامه یه، خه لکی هەر ئەو خه لکن. له مپه ره کانی گومان و گومرایی و ئینحراف، به ره بهستی هه واوه وهس و که لله ره قی و لوتبه رزی، کۆسپی هیزی ماددی و چه واشه کاری. ئەمانه هه موویان به ره بهستی رپی گه یاندنی دینه کهن، ئەمانه ناهیلن خه لکه که له جاهیلییهت ده رچن، ناهیلن بانگه وازی خوا ییان بهر گوی بکه ویت. ئەمانه به زۆری زۆرداری خه لکی گومرا ده کهن، بۆیه ده بیّت داعیی ئیسلامی بزایتیت که واقیعه که ی بهردهستی هەر واقیعه کۆنه که ی جاهیلییهتی کۆنه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم بانگه وازه خواویستییه رووبه رووی ده بووه وه. خه لکه که هەر ئەو خه لکن، ده سه لاتداره مله وره کان، هەر ئەو تاغوتانه ی جارنن، هه لویست هەر هه مان هه لویسته، به ره بهسته کان هەر ئەوانه ی جارنن، به لاغه کهش ده بیّت هەر به لاغه که ی جارن بیت و راگه یاندن و بانگه واز و کۆمه لکاری ئوممه تیبش ده بیّت هەر وه کوو جارن بیت، روونکردنه وهی رۆشن و ناشکرا و راشکاو، گه یاندنی به سه بر و بشوودریژی و نازیانه، دوایی پیوه پابه ندبوون و ده رکه وتنی ئوممه تی داعییان پیوه ی. چونکه پیش هه موو شتیک ده بیّت خۆیان نموونه ی کرده وهیی چه سپینراوی بانگه وازه که بن، ده بیّت نموونه ی شیای دینداریتی بن. ده بیّت جورئت و نازییه تی لادان و رادانی به ره بهسته کانیشیان هه بیّت، تا بتوانن هیزی شه پرخوازی لادهن که ری له بانگه وازه که ده گریّت و خه لکه که به زۆر پابه ندی ناشه رعی و نا په وایی ده کات و ده یانچه وسپینته وه له سه ری. ئەگه ر ئەم دینه ئاوا رانه گه یه نریت، مانای وایه نه به لاغ هه یه و نه بانگه وازیش بلاو بووه ته وه. فه رمانی خوا جیددییه و داعی سه رپشک نییه هه لیگریّت، یان نا، هه روه کوو که سه رپشک نییه له لادان و گۆرینی مه نهه جی بانگه وازه که دا: ﴿رُسُلًا مُّبْتَلِينَ وَمُنْذِرِينَ لِيَلَا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ النساء: ۱۶۵، و اتا: «تا هیچ که سیک به هانه ی به دهسته وه نه مینیت و بلّی خوایه کهس ئاگاداری نه کردوومه ته وه و دینی پی نه ناساندووم، نا ئەوه پیغه مبه رانمان نار دووه و به هانه ی کهس له دوای ئەوان قبول نییه». ئەگه ر داعیی موسلمان ئەم کۆله قورسه هه لنه گریّت و ئەم بانگه وازه خوا ییه وه کوو خۆی نه گه یه تیت، مانای وایه ده بیّت ته حه مولی به رپرستییی گومرا بوونی ئەو خه لکه ی ده وره به ری خۆی بکات که

هه‌و‌لی نه‌داوه له ئاگری دۆزه‌خ لایاندات. کچی هه‌یه چاوی له‌م به‌رپرستییه نه‌ترسیت؟ کچی هه‌یه ئاماده بیټ له‌ حزووری خوای داوه‌ردا بلی من به‌ ئه‌نقه‌ست نه‌مو‌یست ئه‌م به‌ لاغ و په‌یام و دینه به‌ خه‌لکی بگه‌یه‌نم. هه‌ر بیرکردنه‌وه له‌ ساتی موخاسه‌به‌ی خوای گه‌وره، مایه‌ی دلّه له‌رزوی و راجه‌نین و خه‌وزرانه، مایه‌ی ترس و سام و بیمه، چونکه ئه‌دانه‌کردنی به‌رپرستییه که پشت شکینه، ئه‌و که‌سه‌ی به‌ خوی ده‌لێت موسلمان و ئه‌م دینه وه‌کوو خوی راناگه‌یه‌نیت، چون ئومیده درۆزنه‌ی بو دروست ده‌بیټ که حه‌تمه‌ن له‌ سزای خوای زانا و به‌ئاگا و چاودیر رزگاری ده‌بیټ؟! یان ئه‌و که‌سه‌ی دینه که راده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام به‌ نوقسانی، چونکه نایه‌و‌یت هه‌ندیک لایه‌نی دینه که پروون بکاته‌وه له‌به‌ر کاردانه‌وه‌ی خه‌لکی! یان په‌چاوه‌کردنی بارو‌دۆخیان! ئه‌مه زیانی زۆرتره. چونکه شاهیدییه‌کی که موکورت و نوقسانی داوه. ئه‌مه پیچه‌وانه‌ی هیدایه‌تدانه‌که‌ی خۆیه‌تی، خوای گه‌وره ئه‌وی هیدایه‌تداوه و دینه‌که‌ی خۆیی تیگه‌یاندوه تا بیټه‌ شاهد له‌سه‌ر خه‌لکی، به‌ پروونکردنه‌وه‌ی دینه‌که و هه‌لو‌یستی خه‌لکی لئی، به‌ گه‌یاندنی حه‌قیقه‌ته‌کانی عه‌قیده و بزوت و بانگه‌وازه‌که و لانه‌دان و نه‌شاردنه‌وه‌ی هیچ لایه‌تیکی مه‌نه‌ه‌جه‌که‌ی ئیسلام. ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة: ۱۴۳، و‌اتا: «ئاوا کردمان به‌ ئوممه‌تیکی دادپه‌روه‌ری حه‌ق‌ناس تا بینه‌ شاهد له‌سه‌ر خه‌لکی و پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیټه‌ شاهد له‌سه‌ر ئیوه».

شاهیدیدانی موسلمان به‌وه ده‌ست پێ ده‌کات که ده‌بیټ که‌سایه‌تی خوی به‌ ئیسلام دابریزیت و، به‌راستی ئیسلامی تیدا ده‌ربکه‌و‌یت، ئینجا مال و منداڵ و خیزان و که‌سوکار و عه‌شیره‌ته‌که‌ی بانگه‌یشتی ئیسلام بکات و هه‌ولیان له‌ گه‌لدا بدات موسلمانانه په‌روه‌رده‌ ببن، تا هه‌موویان بینه‌ ئه‌و نمونه‌ واقعییه‌ی ئیسلام که خه‌لکی تری بو بانگه‌یشت ده‌کن، دوای ئه‌مه‌ش ده‌که‌و‌ینه بانگه‌یشتکردنی ئوممه‌ته‌که، تا هه‌موویان ئیسلامه‌که له‌ هه‌موو لایه‌تیکی ژیاناندا بچه‌سپینن، شاهیدیدانه‌که‌ی به‌وه کوتایی دیت که جهاد به‌ریا ده‌کات و موماره‌سه‌ی ده‌کات بو لابردنی ئه‌و به‌ربه‌ستانه‌ی ری له‌ بانگه‌وازی خوای گه‌وره ده‌گرن و ناهیلن بگات به‌ خه‌لکی که ده‌خوازن خه‌لکی هه‌روا گو‌مرا بن و له‌ شیرک و کوفر و جاهیلییه‌تدا بمیننه‌وه، تا خزمه‌تی تاغووتان و ده‌سه‌لاتداره‌ مله‌وره‌کان بکن، ئیسلامیش ده‌خوایزیت ئه‌وانه‌ قوتار بکات.

ئەم شاھیدە مۇجاھیدە ئەگەر كۆزرا ئەو «شەھید»ە، واتە شاھیدیدانە كەى بە تەواوى ئەدا كىردوۋە كە دىنە كە راستە و ئاوا بەرەو خىۋاى پەرۋەردىگارى گەپراۋە تەوہ. ئا ئەمە شەھىدە. مۇسلمانى ئىباندار كە باۋەپى بەوۋە ھىناۋە دىنە كەى خىۋاى گەورە راست و دروست و پەوايە، ئەوۋى لەسەرە كە ئەو شاھىدىيە لەناو خەلكىشدا بدات، شاھىدىيە ئەوۋى كە ئەم دىنە مافى ژىيان و بەردەوامبوون و ئاراستە وانىتىيە ھەيە، شاھىدىيە ئەوۋى كە ئەم دىنە ھەموۋى خىر خىۋاى و خىر و خۇشپىيە بۇ مۇقايەتى. ئەم شاھىدىيەشى پىنادىرئىت تا دىد و تىپروانىن و پەفتار و پەوشت و ھەموو ژىيانى خۇى نەبوۋىت بە نمونەى ئەو ئىسلامەى خەلكى بانگ دەكات بۇى، نمونەيەكى واقىيە بەرچاۋى خەلكى كە بىيىن و بلىن ئەشەدو ئەم دىنە راستە، چۈنكە نمونەى جوان و بەرزى پەرۋەردە كىردوۋە، ئەشەدو ھەقە ئەم دىنە ئاراستەى تاك و كۆ بكات و پىي بۇ بىرئىتەو، تا خەلكى ئاراستە بكات. ئاوا بە واقىيە دەسەلمىت كە ئەم ئىسلامە لە ھەموو بىروباۋەپ و سىستىمىكى تىرى بەشەرى جوانتر و شايانترە مۇف بىگرىتەبەر: ﴿رَبَّنَا إِنَّمَا أَتَيْنَا لِمَا نَزَلَتْ وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾﴾ آل عمران: ٥٣، واتا: «خوایە باۋەپمان بەوۋە ھىناۋە كە ناردوۋتەتە خواروۋە و شوین پىغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كەتوۋىن، سا خوایە لە گەل شاھىداندا ھەشرمان بىكە و بمانخەرە پىزى ئەوانەو». مۇسلمان كاتىك ئەم شاھىدىدانەى بە راستى و دروستى پى دەدرىت كە ئىسلامە كەى كىردىتە زەمىنەى سازدان و پەرۋەردەبوۋنى كەسايەتپى خۇى و، سىستىمى ھوكمى ناۋچە كەى و ئاراستەى ھەموو لايەنى ژىيانى كۆمەلگە كەى كە شەرىعەتى خىۋاى گەورەى كىردوۋتە سەرۋەر و ھەموو كىشە و راجوئىيەكى ناو خەلكى دەگىرئىتەو بۇ شەرع. ھەرۋەھا بە جىھاد كىردنى لە پىناۋى ھىنانەدىيە ئەم كۆمەلگە و دەۋلەتەيدا لە ژىيانى واقىيىدا و بە چەسپاندنى شەرىعەتى خىۋا تىيدا، پاشان بە چاكرزانىنى مردن (كۆزرا) لە پىناۋى ھىنانەدىيە ئەم مەبەستە مەزن و گەورانەدا، ھەك لە ژىيانى لە ژىر ساپەى كۆمەلگە و دەسەلئىكى تر كە مەنھەجى خىۋاى نەگرتوۋتەبەر و شەرىعەتى خىۋاى گەورە پىادە ناكات، ئەم شاھىدىدانە ئەوۋەبە كە راپىدە گەيەنئىت كە ئەم دىنە چاكرترە لە ژىيان كە خەلكى سوورن لەسەرى. داعىيە مۇجاھىد دىنە كە و چەسپاندنى شەرىعەتە كەى لە ژىيان پى زەرۋورترە، بۇيە بە ژىيان و مردنى ئەو شاھىدىيەى داۋە و بوۋە بە (شەھىد).

ئەم حەقىقەتەى دید و پى، ھەلۆیستەىەك بۆ سەرنجدان دەخوازىت:

ھەر كەسپك ئەم شاھىدەدانەى ئاوا بەو شىۋە گشتگىر و پەوا و حەقە نەدا و لىئى شار دەو،
ئەو دەل كرمىئە و لاواز و گوناحبارە. دەلى پەر گوناحە. وە كوو خواى گەورە دەربارەى ئەو
شاھىدەدانە دەفەرموئەت): ﴿وَلَا تَكْفُرُوا بِالْشَّهَادَةِ وَمَنْ يَكْفُرْ فَإِنَّهُ إِثْرُ قَلْبِهِ﴾ البقرة: ۲۸۳، واتا:
«شاھىدەدان مەشارنەو، ھەر كەس بېشارىتەو ئەو دەلى پەر لە گوناحە». ئەمما ئەگەر لافى
ئىسلامەتى و گەزافى موسلمانىتى لىدا، بەلام كەسايەتى خوى دوور لە ئىسلام ھىشتەو، يان
خوى لەسەر پەروەردە كرد، بەلام دوورەپەرىز و ھەقى خەلكى نەبوو، نەچووە ناویانەو و
بانگى نەكردن بۆ دىندارى و نمونەى ئىسلامەتى نەخستە پىشچاویان و جىھادى لە پىناوى
ھىنانەدى كۆمەلگە و دەولەتى موسلماندا نەكرد و لەبەر خۆشەوئىستى دۇنيا و حەز و ئارەزوو
بەرژوئەندى خوى جىھادەكەى وەل كرد، بۆ ئەوئى خوى بژى و دىنەكەى لاواز! ئەو بە
تەئكەد كەمتەرخەم بوو لە سەرخستى دىنەكەى و ھەلۆىستى خراپى نىشانداو كە گوایە
دىنەكە شایانى ئەو نىبە خوى لە پىناودا بەخت بىكەت و ئەو شىرك و كوفەر و جاھىلىيەتەى
كە دەسەلاتدار و ئاراستەوانى كۆمەلگەكەى، ھەقى خویەتى و مەرج نىبە جىھادى بەرانبەر
بىكەت! ئەمەش شاھىدى درۆبە و خەلكى لە دىنەكە دوور دەخاتەو، چونكە دەبىن ئەھلى
ئىسلام خویان ئەوانەى نوئىز و پۆژوو زەكات و حەجیان كروو، ئامادە نىن شاھىدى بۆ دىنەكە
بدەن و بە پىچەوانەشەو ئەوئە شاھىدىان بۆ جاھىلىيەت داو. خاك بەسەر ئەو كەسەى ئەمە
حالى دەبىت، داماو ئەو كەسەى كە دەبىتە ھوى تەرەكردنى خەلكى لە دىنەكە و ساردنەكردنەو
و دووركەوتنەوئەوانە. ئەم جورە كەسانە كە ئاوا شاھىدى درۆ لەسەر ئەم دىنە دەدەن، باوہرىان
بە تەواوى دىنەكە نىبە، بىگومان لە رىزى موسلمانىشدا نىن. ئەم شاھىدەدانە ھەلگرتى ئەو
ئەمانتەىە كە خواى گەورە دەفەرموئەت دامانە ئاسمانەكان و زەوى و خستمانە سەر چىكان،
ھاوارىان كرد ناتوانىن بکەوئەنە ژىربارى بەرپرسىتى و ناتوانىن ئەو كۆلە قورسە ھەلبىگرىن،
پاشان مەرؤف شانى داىبەر: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (الأحزاب: ۷۲، واتا: «ئىمە راسپارده كەمان دا بەسەر
ئاسمانەكان و زەمىن و چىكاندا، ھەر ھەمووىان ھاوارىان لى ھەستا كە ناتوانىن لە ئەستوى

بگرین، ئیتر مرؤف خستیه ئەستۆی خۆی، بە راستیی مرؤف ستهمکار و نەزانە». ئەم شاییدیدانە سەرەتا چەسپاندنی لە خودی داعییە کە دا دەخوایێت^(۱) تا بپێتە نمونە ی زیندووی بەرچاوانی ئیسلامە کە کە خەڵکی ببینن و بڵین: ئای ئەم موسڵمانێتی و ئیمانداریتی و دینداریتی چەند جوان و چاک و پارسەنگە کە ئاوا کە سایەتی ئەم موسڵمانە ی و پارسەنگ دەرشتوو، ئەوەندە پراقی و بالآ و کاملە. ئەمە شاییدیدانە لەسەر راست و پەوایەتی و حەقیانەتی دینە کە لە دەروونی خۆیدا، لە روالەت و مەزھەری خۆیدا. لە پەفتار و پەوشتیدا کە ئیتر خەڵکی دەکەوێت ژێر کاریگەریتی کە سایەتی ئیسلامییە کەوێت. ئینجا شاییدی بۆ ئەو دەدرێت کە ئەشھەدو نمونە ی دینداری و سەرراستی، ئینجا خەڵکی لێی نزیک دەبنەو و یەکتیری هان دەدەن کە لە دەوری کۆ ببنەو (ئاوا شاییدیدان خاوەنە کە ی دەکاتە تەوەرێکی تری کۆمەڵکاری ئوممەتی). کەوابوو هەر ئەوەندە بەس نییە کە موسڵمان شاییدی بە پابەندی و دینداری خۆی بدات، بە لکۆو بۆ ئەو ی بە لاغە خاویە کە و پەيامە کانی بگە یەتیت، دەبیت شایید بیت لەسەر خەڵکی، بەو ی حەق و باتلیان بۆ پروون بکاتەو، بە پەفتار (گوفتار و کردار) و پریری خۆی، پێیان بەسەلینیت کە ئیسلام راستە و دەبیت بگێریتە بەر، لە هەمان کاتیشدا حەقیقەتی ئیسلامە تیشیان وا پێ دەناسینیت وەکوو کە قورئان ناساندویتی. ئەمە سی شاییدیدانی لەخو گرتوو: یەکیان لە ناخی خۆیدا یە کە بە سألحبوونیتی، دوو میان لە کۆمەڵگە کەدایە، کە وەکوو داعیی ئیسلامی دەرکەوتوو و ناسراو، ئینجا کەوتوو تەو بانگهێشتکردنی خەڵکی، ئەمەش موسلیحبوونە (موسڵمانی شایید سألح و موسلیحە، خۆی لەخویدا چاکە و چاکسازی خەڵکی تریشە)، شاییدیدانی سییەم: ئەو یە کە بیسەلینیت کە ئەم دینە مەنھەجی بزوتی ئوممەتیکی عەقائیدیە کە لە مەلانیی جاهیلیە تدا یە بۆ گۆرینی، بۆ دامەزراندنی کۆمەڵگە و دەسەلاتیک کە ئەم دینە دەکەنە سەروری یاسا و ئەحکام و ئاراستەوانی کۆمەڵگە کە یان، ئەمەش هەولدانی تاک و کۆی ئوممەتە کە یە بۆ هینانەدی ئەم

(۱) ئەویش بە پالفتەکردنی دەروون و پارسەنگکردنی پەفتار و پەوشت و پەچاوکردنی ماف و ئاداب و هەلگرتنی بەرپرستی کۆمەڵکاری ئوممەتە و لێپران بۆ بزافی گۆرانکاری جاهیلیەت و گە یاندنی ئیسلام بۆ سەر حوکم، ئینجا حوکمکردن بە شەریعەتی خوای گەورە و دەرھینانی خێروبییری سەرزەمین و دا بەشکردنەو ی بە پێی دادپەروەری شەریعەتە کە ی خوای گەورە بەسەر دانیشتواندا، تان و ئەمانیان مسۆگەر بیت و ئینجا پوو لە خواپەرستیە کە بکەن.

ئامانجه له كۆمه لگه‌ی مرۆفایه‌تیدا، تا دینی خوا بیته پریاز و به‌نامه‌ی هه‌موو مرۆف. ئا ئه‌م
 شاهیدیدانانه باراستن و گه‌یاندنی ئه‌و پاسپارده ئه‌مانه‌ته خاوییه‌یه که خرایه سه‌رشانی مرۆفی
 دینداری خواویست. که‌سیش نه تاک و نه کۆی موسلمانان له هه‌لگرتن و گه‌یاندن و
 چه‌سپاندنی ئه‌م ئه‌مانه‌ته خاوییه نابویرین و ده‌بیته هه‌ر هه‌موویان ئه‌م په‌نج و جوهد و جیهاده
 بدهن. ئه‌وه‌شه جیهاد تا پوژی قیامه‌ت به‌رده‌وامه. هه‌لگرتنی ئامه‌نه‌تی عه‌قیده و شه‌ریعه‌تی
 خوای گه‌وره، درککردن و په‌ییبێردن و تیگه‌یشتن و شاره‌زابوونی زه‌رووره‌ته، دوا‌ی ئه‌مه هه‌ولێ
 سه‌لماندن و چه‌سپاندنی دیت له جیهانی و یژدان و جیهانی واقیعه‌دا، چه‌سپاندن و جیگه‌ی‌بوونی
 له دل و ده‌روون و هزر و هۆش و هه‌ست و ویژداندا، هه‌روه‌ها چه‌سپاندنی له په‌فتار و په‌وشت
 و دا‌بونه‌ریت و بزاون و هه‌لو‌یستی تاک و کۆی ئوممه‌ته که‌یدا، تا ده‌گاته دامه‌زراندنی
 ده‌سه‌لات و ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه‌. قورئانی پیروژ نمونه‌یه‌کی زۆر سه‌یر، به‌لام زۆر واقیعی
 ده‌هینیتته‌وه که که‌س چه‌ز ناکات پێی بچویندریت! نمونه‌یه‌که که ده‌رپری حه‌قیقه‌تی ماهیه‌تی
 ئه‌و که‌سانه‌یه که فه‌رزیتیی بانگه‌وازیان خرایه ئه‌ستۆ، به‌لام هه‌لیان نه‌گرت و ئیه‌الیان کرد.
 نمونه‌ی ئه‌مانه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت وه‌کوو گویدریت (که‌رن)! که باره کتییی ئه‌ستور و
 قورسی لێراوه که هه‌یج سوودیکی گویدریته‌که‌ی تیدا نیبه و هه‌ر قورسایي باره‌که‌ی پێ
 ده‌بریت! ئه‌م گویدریته له‌ژیر ئه‌م باره قورسه‌دايه، نه ئالیکی خۆیه‌تی و نه ده‌توانیت لێی
 بخوات، نه به‌گه‌یاندن و نه‌قلکردنی سوودیکی بۆی ده‌بیته. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مَثَلُ
 الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ **الجمعة: ٥**، واتا: «حالی ئه‌و که‌سانه‌ی ته‌وراتیان بۆ چوو، به‌لام هه‌لیان
 نه‌گرت و ئیه‌الیان کرد، له سه‌ره‌تاوه کردیانه وه‌زیفه و مایه‌ی کاسبیکردن، به‌لام دواتر
 ئاماده‌نه‌بوون وه‌کوو په‌یامی خوای گه‌وره به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نن، بێگومان خۆشیان پیوه‌ی پابه‌ند
 نه‌بوون، ده‌نا رایانده‌په‌راند، ئه‌مانه وه‌کوو گویدریت (که‌رن) که باره کتییی هه‌لگرتبیت، ئا ئه‌وه
 وینه و نمونه و حالی به‌دی ئه‌و که‌سانه‌یه که ئایات و به‌لگه و نیشانه‌کانی خویان به‌درۆ
 خسته‌وه، خوای گه‌وره پێنهایی سته‌مکاران ناکات». ئه‌مه نمونه‌یه‌کی ئه‌و که‌سانه‌یه که
 ته‌وراتیان وه‌رگرت و ده‌بوو بیگه‌یه‌ننه‌وه به‌خه‌لکی، به‌لام وه‌لیان کرد. ئه‌مه نمونه و حالی

برگه‌ی شه‌شهم:

قه‌لا و قولله‌ی بانگه‌واز

ئه‌رکی موسلماننه که پرتنهایی که سوکاره‌که‌ی بکات و بو دینداری بانگه‌پشتیان بکات، تا ماله‌که‌ی چاک و چاکساز دهریچن. موسلمان ههر وه‌کوو که فه‌رمانی پیدراوه دل و دهروونی بو خوا پاک بکاته‌وه و په‌فتار و په‌وشتی به ئادابه ئیسلامیه‌کان پارسه‌نگ بکات و به‌پیی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوا په‌فتار بکات، به هه‌مان شیوه داوای لی زکراوه که مال و مندال و که سوکاریشی له‌سه‌ر ئیسلام په‌روه‌ده بکات: ﴿بَنَاتُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَوْمًا نَفْسُهُمْ وَاهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ **التحریم: ۶**، واتا: «ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه خوتان و که‌سوکارتان له ئاگری دوزخ بیاریزن، که ئاگریکه سوته‌مه‌نییه‌که‌ی ههر جه‌سته‌ی خه‌لک و تاویره‌به‌رده!». ئیسلام دینی خیزانییه، بویه به‌رپرستی موسلمان له خیزانه‌که‌یدا دیاری ده‌کات و ئه‌رکی ههر یه‌کیکیان ده‌ناسینیت، خیزان و مالی موسلمان یه‌که‌مین به‌ردی بناغه‌ی پیکه‌ینانی کومه‌له موسلماننه‌که‌یه. مالی موسلمان سیلی سه‌ره‌تاییه. جه‌سته‌ی ئوممه‌ت و پاشان کومه‌لگه‌ی ئیسلامی له‌کوی ئه‌و سیله (خانه) موسلمانانه پیک دیت. بویه گرنگیه‌کی دیار و به‌رچاوی له‌ئه‌ده‌بیاتی ئیسلامیدا هه‌یه. ههر مالیکی موسلمان قه‌لایه‌کی عه‌قیده‌که‌یه، حه‌تمه‌ن ده‌بیته قه‌لاکه‌پته‌و و دانیشتوانه‌که‌ی دلسوزی یه‌کتری و هاوکاری یه‌کتری بن، ههر یه‌که‌لهم قه‌لایانه (خیزانه‌کان) ده‌بیته وه‌کوو سه‌نگه‌ری به‌ره‌ی رووبه‌روو بوونه‌وه ته‌ماشای بکرین، ههر ئه‌ندامیکی خیزان ده‌بیته هه‌ست بکات که سه‌نگه‌رنشینه و ناپیته‌ی دوژمن له‌که‌لینی ئه‌وه‌وه دزه‌بکه‌نه‌ناو قه‌لاکه‌و به‌مه‌به‌ستی خویان بگه‌ن. ئه‌گه‌ر مال و خیزانی موسلمان به‌و عه‌قیده‌و به‌وه‌ستی سه‌نگه‌رنشینیه په‌روه‌ده‌نه‌بوویته، تیکرمانی سه‌ختنایته، چونکه‌ی دوژمنانی ئیسلام ئاسان له‌ده‌رگاوه‌دینه‌ژووری و ئه‌لغامی فیتنه‌و به‌ره‌لایی تیدا ده‌چینن و که‌ی مه‌به‌ستیان بوو به‌خیزانه‌که‌یدا ده‌یته‌قیننه‌وه. مال و خیزانی بی به‌رپرستی و دوور له‌دین و هه‌ستی سه‌نگه‌رنشینی، وه‌کوو سه‌ربازگه‌ی بی په‌رژین و بی ساتر و بی پاسه‌وانه، هیرشه‌ین هیچ به‌ره‌به‌ست و له‌مپه‌ریک له

رېيدا نابېت، تا هېرشى بووه ستېت، به پېچه وانه وه، خېزانى وا هه موو دوژمنىكى لاوازش
هان ده دات هه لمه تى بكاته سهر!

ئەركى سەرشانى موسلمانە كه يە كه مین پۆلى خەلكى كه بانگه وازى خوايستیان ده بېت
پېنگه يە نېت و بانگه یشتیان بکات بۆ ئىسلام: خېزان و مال و مندال و كه سوکاره كه ی خوڤه تى،
تا قه لا و قولله ی بانگه وازه كه مه حكەم بکات و كه لېن و درز و لاوازيه كانى پر بکاته وه و
نه يانه ئېت، پېش ئەوه ی پرواته مال و گه په كى تر بۆ بلاو كرده وه ی بانگه وازه كه ی. حه تمەن
ده بېت دايكه موسلمانە كه بهرپرستى گه و ره ی خوڤى هه لېگرېت، چونكه باوكه موسلمانە كه به
ته نها ناتوانېت ئەمانى قه لا و قولله كه دابین بکات. حه تمەن ده بېت باوك و دايك پېكه وه
سهر په رشتيارى كور و كچه كانيان بكن. هه و لدانى پياو بۆ پېكه وه نانى كۆمه لگه يە كى
ئىسلامى - هه ره له پياوان - ره نج به هه ده ردان و ئاو كېلانه. كۆمه لگه ی موسلمان به پياو و ژنى
موسلمان پېك ده هېنرېت. حه تمەن ئەم كۆمه لگه يە پيوستى به رۆلى ئافره تانه. ئافره تان
پاسه وانى خه مخورى زارۆكه كانن، كه تۆو و بهرهمى داهاتوون، له بهر ئەوه شه كه قورئان بۆ
پياوان و ژنان ده هاته خواری، وه كوو يه ك ئاراسته ی ده كردن، بهرپرستى پېكه یشیان و
رېكخستن و بهر قه رار كردنى خېزانى به هه ردووكيان ده سپارد، به پياوه كه ش و به ژنه كه ش كه
ده بېت خېزانە كه تان له سهر زمينه عه قائىديه كه له نگر بگرېت و به شنه ی وه حى ئاراسته
بكرېت. به لام ئەركى بهرپرستى به كه ی ده خسته سەرشانى پياوه كان، كه ده بوو وه كوو كه
هوشیان له پارسه نگر اگرتى دیندارى خویانه، ده بېت هوشیان له پارسه نگر اگرتى مال و
مندالیشیان بېت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَأَنفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾. ئەم بهرپرستى به زۆر قورس و
سه خته، كه ده بېت داعيه ئىسلاميه كان باش دركى پې بكن و جوامېرانه شانى بده نه بهر.

يه كه مین ره نجىك كه بۆ پارسه نگی خېزان ته رخان ده كرېت پيوسته بۆ ژنه كه بروات، بۆ
دايكه كه، پاشان بۆ زارۆكه كان (مندالە كان)، پاشان كه سوکارانى تر. پيوسته بايه خېكى زۆر
تايه تى به ئافره تى موسلمان بدرېت، تا ماله كه موسلمانە رابگرېت، بۆيه ئەو كه سه ی بير له
دامه زراندى مالىكى موسلمانە ده كاته وه، پيوسته پېش هه موو شتىك به دوای ژنىكى
موسلمان و دیندارىكى سهر راستدا بگه رېت، ئە گه رنا به به دلنایيه وه كيانى ئوممه ته موسلمانە كه

نوقسان دەمینیت و، پیکهینیانی کۆمه‌لگه موسلمانە کهش دواده کهویتی و، قه‌لا و قولله
ئیسلامیه که شه‌کهت و شه‌پریو و پر درز و که‌لین ده‌که‌ویتی به‌رچاوی دوزمان.

دامه‌زراندنی مالی موسلمان له‌سه‌رده‌می نه‌وه‌ی یه‌که‌می ئوممه‌ته موسلمانە که‌دا وه‌کوو ئەم
سه‌رده‌مه‌سه‌ختگیری تیدا نه‌بوو، ئاسانتر بوو. چونکه‌له‌مه‌دینه کۆمه‌لگه موسلمانە که‌هه‌ر
ئیسلام ده‌سه‌لاتداری بوو. ئیسلام یاسا و پرسیا و پیشتریش دابونه‌ریتی ئیاندارانە‌ی بو
دارشتبوون، ئاراسته‌کردنی تاک و کۆی کۆمه‌لگه‌که‌ی مه‌دینه زۆر پارسه‌نگ بوو، زۆر ئاسانیش
وه‌رده‌گیرا و ئاسانیش جیبه‌جی ده‌کرا. چونکه‌سه‌رچاوه‌ی ئاراسته‌ و ئە‌حکام و مه‌رجه‌عیه‌تی
پیاوان و ئافره‌تان هه‌ر خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوون. هه‌موو حوکم و بریاریک
ده‌گه‌پایه‌وه‌بو قورنان و سوننه‌ت، هه‌ر حوکمیک له‌قورئاندا به‌تایه‌، یان پیغه‌مبه‌ری خوا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ری بکرا، ئە‌وه‌بریاریک کۆتایی بوو، بواری موناقه‌شه‌ و گۆرانکاری تیدا
نه‌بوو، چ‌جای جیبه‌جینه‌کردن و لادان لینی، چونکه‌کۆمه‌لگه‌که‌ زۆر هۆشیار بوو، له‌ژیر
سه‌ره‌رشتیاریتی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گۆش کرابوو، ئیسلام دید و تیروانین و
ره‌فتار و ره‌وشت و دابونه‌ریت و پرسیا و ئە‌حکام و په‌یوه‌ندیبه‌ستنی بو‌دیاری کردبوون، بو‌یه
ژیانه‌که‌له‌به‌رده‌م ئافره‌تاندا ئاسان بوو، ئافره‌تان ده‌یان‌توانی به‌و شیوه‌یه‌ی ئیسلام داوای لێ
کردوون خۆیان ئاراسته‌بکه‌ن. هاوسه‌رگیری ئاسان بوو، ئامۆزگاریکردنی می‌رد بو‌ژنه‌که‌ی و
په‌روه‌رده‌کردنی مندا‌له‌کان له‌لایه‌ن هه‌ردووکیانه‌وه‌ ئاسان بوو، چونکه‌سیما و سیفات و مۆرکی
کۆمه‌لگه‌که‌هه‌موو ئیسلامی بوو. ئیستا ئیمه‌له‌بارودۆخیکی زۆر جیاوازا ده‌ژین، ئیمه‌ئیستا
له‌جاهیلیه‌تداین: جاهیلیه‌تی کۆمه‌لگه‌، جاهیلیه‌تی یاسا و پرسیا دارشتن، جاهیلیه‌تی
ره‌فتار و ره‌وشت، جاهیلیه‌تی دابونه‌ریت، جاهیلیه‌تی سیستم و حوکم، جاهیلیه‌تی ماف و
ئاداب، جاهیلیه‌تی کولتور و روشنفکری! ئافره‌تیش ده‌بیت له‌م جاهیلیه‌ته‌دا ره‌فتار بکات.
ئە‌م جاهیلیه‌ته‌ی سه‌رده‌میش تین و فشاری زۆرت‌ر بو‌ئە‌و ده‌هیئت و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه
ده‌یخاته‌ژیر گۆر و ته‌کانی قه‌هری خۆی! بو‌یه‌پابه‌ندبوونی ئافره‌تی موسلمان به‌ئیسلام و
وه‌لامدانه‌وه‌ی داخوازییه‌کانی له‌سه‌ر شان قورست‌ره‌، جا خۆی هی‌دايه‌تی وه‌رگرت‌یت، یان
پیاوه‌که‌ی پێنیشانده‌ریتی کرد‌یت: پیاوه‌که‌ش می‌رد، یان باوک و برای.

له سەردەمی یەكەمی ئۆممەتدا پیاو و ئافەرته كه وه كوو هەموو كۆمەلگە كه داوهریبیان دەبردەوه لای یەك دید و پڕی و یەك حوكمی شەرعییان وەرده گرت. ئەمما لەم سەردەمه دا پیاوه موسلمانە كه داوهریبی خۆی دەباته وه لای دید و پڕیهك كه وجودی حەقیقی نییه، ئافەرته كهش لە ژێر تین و فشاری زۆر به تینی كۆمەلگە كه دایه كه به هەموو شیوهیهك دزی ئەو دید و پڕیهیه ئەگەرچی بوونی (فیعلی) شى نییه، بەلام جاهیلییه تی سەردەم زۆر به سهختی دوژمندارتیته دهكات، بۆیه ژنه موسلمانە كه له دوولاه ده كه ویتته ژێر تین و ته كانی جاهیلییهت. ئەو تین و فشاره ی له سەر ئافه ره تی موسلمانە چەندین به رابه ری ئەو تین و فشاره یه كه جاهیلییهت خستوویتییه سەر پیاوه كه. لێره وه یه كه به پرسیتی پیاوه كه زۆرتره، له ملاوه ده بیته خۆی بپاریزیت و دیندارانه خۆراپگریت تا له سزای خوایی كه نار بکه ویت، له ولاشه وه ده بیته مال و مندال و خیزانه كه شی بپاریزیت و دیندارانه ئاراسته یان بکات، تا به ته قوای خویان خۆ له سزای خوایی بپاریزن، ئەو كاته ئەمیشی لێ ده پاریزیت. ئاوا پیاوی موسلمان ههست دهكات خۆی و خیزانی وان لە ژێر تین و قههر و پالە پهستوی زۆر قورس و سهختی جاهیلییه تدا. بۆیه ده بیته پیاوه موسلمانە كه خۆراگر و ره نجدەر و پشوودریژتر بیت، ده بیته ههستی به رپرستییه كه ی زیاتر بیت، تا پهنجی خۆی دووبه رانه ر بکات و هه ولێکی زیاتر له هه ولێ براكه ی نه وه ی یه كه می ئۆممه ته موسلمانە كه بدات.

ئەمانه هه مووی ئەوه له موسلمان ده خوازن كه مادام بیر له دروستکردنی قه لا و قولله ی خیزان ده كاته وه، ده بیته سه ره تا عه ودالی دۆزینه وه ی پاسه وانێکی وریا و ئەمین بیت، پاسه وانێك كه وه كوو ئەم، دید و پڕی له ئیسلامه كه وه وەرگری بیت و، هه ره وه كوو ئەم ئیسلام گۆشی کردبیت و ئیسلامیش مه رجه عیبه تی بیت. له م گه ران و پشکنین و عه ودال بونه دا، ده یان مێینه وه ل ده كات، ئەوی به دیمه نی پروتی و پروی چه واشه کاری و جهسته ی هه رزان ده یه ویت رایکیشیت، ئەوی ئەسل و فه سلێ له دینداری دوورن، ئەوی بووه ته قوربانیه ئاراسته و كۆمه لگه ی جاهیلی و وه كوو پووشوپه لاش و ته خته و كۆته ره ی سووك، خۆی داوه ته دهست شه پۆل و ئاراسته ی لافاوی شیرک و كوفر و جاهیلییهت. داعیه ی موسلمانان و پیاوی عه ودالی مالێكه وه نان، ئەمانه هه مووی ده بویریت، كه پۆژانه ده یان نمونه ی لێیان ده كه ویتته

بهرچاو. هر عهودالانه له خاوهن دینیک ده گه ږیت، له یارمه تیده ږیکي دلسوز که قه لا و قولله یه کی مه حکمه می له گه لدا دروستبکات. پاسه وائیکی شه ونخون و زیت، که هوشی له دروازه کانی قه لاکه یان بیت، تهوی یارمه تیده ریشیان ده بیت دایک و باوکه موسلمانانه دینداره کانیان، موسلمانانه پاکه کانی تر، که هاوههست و هاوخته من و سوورن له سهر بیناسازی قه لا و قولله ی ئیسلامیانه ی خیزان. نهوانه ی به گیانی بهر پرسییه وه سیله زیندوه کانیان له فهوتان و داوه شین و میکروپ پاراستوه، ئاوا هه موو پیاوانی به ههستی موسلمان سیله زیندوه کان ده پارین، باوکان و دایکان کچانی خو یان ئاوا گوش کردوه، تا بیده نه دست پیاویکی نه من و ههسته رز و دلیر که ده خوازیت قه لایه کی خیزانی دروست بکات و ههستی مه ستوولیه تی قیامه تی بهم ئایه ته پیروژه زیندوه وانه راده گریته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾.

جاریکی تریش لیره وه دینه وه سهر سروشتی ئیسلام و بانگه وازه که ی که پیکه وه نانی ئوممه تیکی موسلمان ده خوازیت که به ئیسلام گوش کراوه و بو ئیسلام سولحاوه و هه بوونی واقعیه انه ی خو ی و ئیسلامی سه لماندوه، هه بوونی ئیسلام؛ هه بوونی کومه لیکي موسلمانانه عه قائیدی ده خوازیت که ئیسلام دید و ږییه تی، ئیسلام سه رچاوه ی ده ستور و نه حکامیتی، ئیسلام سیستم و حاکمیتی، ئیسلام په پره و و پروگرام و بهرنامه ی ههر هه موو لایه نه کانی ژیا نیتی که هه موو دید و ږی تیروانین و پیناسه یه کی لپوه وهرده گریته. نه م ئوممه ته موسلمانانه نه و باوه شه سوز و نه منییه یه که دید و ږی ئیسلام ده پاریزیت و بانگه وازه که ی به خه لکی ده گه یه نیت. نه م ئوممه ته عه قائیدییه یه که تین و فشاری جاهیلیه ت له سهر دید و ږی و بزاونته ئیسلامیه که کم ده کاته وه، ههر وه کوو که نه ویشه ده بیته پاسه وانی پاریزگاری نه ندامانی له فینته ی نه شکه نجه و ژان و ئازار. لیره شه وه بو مان دهرده که ویت که هه بوونی ئوممه ته موسلمانانه عه قائیدییه که بو کچی موسلمان و ئافره تی موسلمان چهند زهرورییه که کاتیک تین و فشاری جاهیلیه تی له سهر زور ده بیت دپته وه ژیر سایه ی ئوممه ته پاسه وانه که ی، که تین و فشاری دابونه ریتی جاهیلیشی ده که وپته سهر ههر دپته وه ژیر سایه و ئاراسته ی ئوممه ته عه قائیدییه که ی که چه زی نه مان و سه نگره ی بهرگریه تی. لیره دا ههست به نه مان و

مەرکەزىتىپى ئاراستە دەكات و ديد و هوش و ئاراستە تىكەل ناپىت و لە نىوان دابونەرىتى خىلە كى و جاھىلىيە تى سەردەمدا سەرى لى ناسىوۆت، بەلكوو يەكسەر روو دەكاتە ئوممەتەكەى و لە ديد و پى و پىياز و بەرنامە و ئاراستە خواويستىيەكە يەوہە لۆپىستى شەرىئانە وەردە گرىت و دەيگرىتە بەر. سوارچاكي ھاوبەشى ژيانى خىزانى خوى لەناو تاكە كانى ئەو ئوممەتە خواويستىيەيدا دەدۆزىتەوہ و شوى پى دەكات و، ناچار ناپىت بەو دىن و ديد و دىندارىيە يەوہ شوو بە كەرە عەشائىرىكى دوور لە دىن بكات، با خرمى خوشى پىت . بەلكوو لە گەل پياويكى موسلمانى جوامىرى ئەم ئوممەتە عەقائىدىيەدا دەسازىت و پىكەوہ وەكوو ئەندامانى نىر و مپى ترى ئەم ئوممەتە قەلا و قوللەى تاييە تى خويان دادەمەزرىن و دەيكەنە باوہشى سۆز و ھىلانەى خۆشەويستى زارۆكە نازدارە كانىان، ئومىديان وايە لەسەر دىن و دىندارىيەكى راست و پاك پەروەردە بىن و بىنە ھەلگرانى شياو و سەرپراستىيە مەشخەلى خواويستى.

پىكەوہەنان و سازدان و راگەياندى ئوممەتتىكى عەقائىدى موسلمان زەرورەتە، نەك چالاكىيەكى خۆبەخشانەى ئىزافى! ئوممەتتىك كە ئىسلامەكە لەخۆ دەگرىت و ديد و تىروانىن و پەفتار و پەوشت و دابونەرىت و بزاوت ھەلۆپىستى پەسەنى ئىسلامەكە عەكس بكاتەوہ. تا ويستى خوا وا دەپىت ئەو ئوممەتە بگاتە تەمكىن و نەوہ موسلمانەكان لەخۆ بگرىت و تىن و فشارى جاھىلىيە تىان بەيەكجارى لەسەر لادات.

برگه‌ی حه‌وته‌م:

پینگه جه ماوه‌رییه پته‌وه‌که‌ی بانگه‌واز

کاتیک جاهیلییه‌ت هه‌ست به دژواریتی حه‌قیقی ده‌کات و ده‌زانیته که بانگه‌وازی (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) شه‌ییووری شو‌رشیکی ریشه‌ییه و دژی هه‌موو ده‌سه‌لاتداریکی شیرک و کوفر و جاهیلییه‌ت به‌ریا ده‌بیت، چونکه ده‌سه‌لاتیان له حاکمیتی خوای گه‌وره‌وه وهرنه‌گرتووه، که دلنیا ده‌بن له‌وه‌ی ئەم بانگه‌وازه خواییه سه‌دای بزاقیکی عه‌قائیدی گۆرانکاری و یاخیوونه له ده‌سه‌لاتی سنوورشکینی تاغوتان و، خۆقتارکردنه له ده‌ستیان که له واقعی ژیانی راسته‌قینه‌دا هه‌ست ده‌کن ئەم بانگه‌وازه ئوممه‌ت و بزاقیکی بۆ مملانیی ئەوان سازداهه، ئوممه‌تیک که یه‌کجه‌سته‌یی ده‌بزویت. جاهیلییه‌ت ئۆقره‌ی لی هه‌لده‌گیریت و به‌راستی هه‌ست به دژواریتی ئەم دین و ئوممه‌ت و بزافه‌ ده‌کات، وه‌کوو کائینیکی زینده‌وه‌ر راده‌په‌ریت و هه‌رچی وزه و توانای به‌رگری گومان ده‌بات ده‌یخاته کار تا دژواریتی ئەم ئوممه‌ته عه‌قائیدییه و ئەم بزافه‌ ریشه‌ییه له خۆی دوور بخاته‌وه که مه‌ترسی راسته‌قینه و واقعی له‌سه‌ر هه‌بوونی جاهیلییه‌ت دروست ده‌کات. ئەم جاهیلییه‌ته‌ش وه‌کوو زینده‌وه‌ریک که هه‌ست به دژواری مه‌رگ ده‌کات و به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ده‌یه‌ویت وجودی خۆی قوتار بکات، جاهیلییه‌تیش ئە ئاوا هه‌ولی پاراستنی وجودی خۆی ده‌دات و له‌پروبه‌پروبوونه‌وه‌یدا زۆر دپندانه په‌فتار ده‌کات .

ئهمه مملانی و ده‌به‌رپکراچوونیکی زۆر سروشتی و ئاسایی و به‌لگه‌نه‌ویسته، حه‌تمیشه و بواری خۆلئیلادانی نییه! هه‌ر کاتیک و له‌هه‌ر شوینیک که ده‌سه‌لاتیکی جاهیلی جه‌بوو که په‌روه‌دگاریتی خوای گه‌وره‌ی بۆ خۆی زه‌وت کردیت و ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه‌یه‌کی جاهیلی بکات و، عه‌دیتیان بۆ تاغوت تایه‌تمه‌ند بکات. کاتیک بانگه‌وازی خووستی له‌کات و شوین و کۆمه‌لگه‌یه‌کی وادا راده‌گه‌یه‌نریت، کاتیک که ئەم بانگه‌وازه له‌کۆمه‌لکاری ئوممه‌تیک عه‌قائیدی ده‌رده‌که‌ویت که به‌پیی عه‌قیده‌که‌ پیک هاتووه و بۆ خوا سولحاه و

سەر بە سەرکردایەتییه کی خۆیی نوێیه که ئاراستە ی بزاون و هەلۆیستی مەملاتی ده کات دژ به جاهیلییه ته ده سه لاتداره که و شانبه شانی بۆ زۆرانبازی ژیان و مهرگ دێته مهیدانییه وه. کاتیک ئەم عه قیده و عیادهت و شه ریه ته ده بێته مهنه جی ئوممه تیکی عه قایدی خاوه ن بزاقی مەملاتی جاهیلی.. به راستی جاهیلییه ته ههست به دژوارتی و جوودیکی کبیرکی و ته حه دداکار ده کات، شه ریکی بێئامان به رانه ر تاکتاکي ئەو ئوممه ته راده گه یه تیت. ئینجا یه ک یه کی ئەو ئوممه ت و بزاقه خواویستییه ده که ونه به ر حهمله ی ئەشکه نجه و ئازار و ناسۆر. حهمله ی خهفه کردن و مکر دن و ریشه کیشکردن، ئیتر به لایانه وه ئاسان و سروشتی و ئاسایی ده بێت که خوینی ئەو که سانه حه لال بکه ن که چوونه ته ژیر ئالا و دروشمی ئوممه ت و بزاقه عه قایدیه که وه. باکیان به کوشتیان ناییت، خه می ئەشکه نجه دان و مه حروومکردیان ناییت، سل له هه یچ شپوه و چۆنیه تییه کی کوشتار و له ناو بردیان ناکه نه وه و هه موو ره فتاریکی درندانه به ئاسایی ده ناسینن! له م بارودۆخه هۆلناک و که شه سامناک و حهمله ترسناکه دا ئەوی به ده م بانگه وازه که وه دیت و خۆی له ژیر ئالای (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) که دا ده گریت، نوخبه یه کی ئازا و چاونه ترس و دلیر ده بن. ئەو که سه ی خۆی بۆ خوی گه وه ساغ کردووه ته وه، ته حه موولی هه موو ئەشکه نجه و ئازار و ناسۆره کان ده کات، ته نها ئەو که سانه خۆیان له به ر حهمله ی ریشه کیشکردن و مه حروومبوون و ئاواره یی و راوه دوونان و نامۆ و په ریده که وتن ده گرن که بۆ خوا ساغبوونه ته وه و به راستی عه بدیتیان بۆ خوی تاک و پاک راگه یاندووه. ئەوه ی خۆی له به ر ئەم هه موو میحنه ت و ناسۆره دا ده گریت، ته نها ئەو جوامیره دینداره سه رراسته نه ن که خۆیان بۆ سه رخستنی دینی خوا نه زر کردووه.

ئاوا پینگه ی بانگه وازی خواویستی داده مه زریت، ئاوا له به هیزترین ویست و ئیراده، له پارسه نگترین که سایه تی. ئەمما ئەو که سانه ی به راستی له دینی خوی گه وه دا قالدووقول نه بوونه ته وه، ئەو که سانه ی به راستی بۆ خوا لینه پراون، ئەوانه ی ئینتیا و په نجیان سه رراسته نه بۆ ئوممه ته عه قایدیه که نه بووه، ده که ون. ئەشکه نجه و ئازار و ناسۆر ده یاندات به زه ویدا. زوو دینه که به رده دن و زۆرینه ده گه رینه وه ناو کۆمه لگه ی جاهیلی و ته سلیم به دید و پڕ و نه ریت و ده سه لاتنی ده بنه وه! پێویسته ئەم مه سه له یه لای داعیانی ئیسلام رۆشن و ناشکرا و

راشکاو بیت که گواستنه وه له جاهیلییه ته وه به ره و ئیسلام، خۆدانه بهر ئەم هه موو ناسۆر و ئەشکه نجه و ئازاره یه، ئەم رێسایه نه گۆره. ئەمه پێشه کی و ئەنجامیکی سروشتیی یه کترن، رێسای بانگه وازی خوییه. خوای گه و ره له سه رده مانی مه ککه دا - پێش کۆچکردن بۆ مه دینه - هه موو ئەوانه ی بۆ بانگه وازه که ی خۆی هیدایه تی دان، هه لێژارده بوون، باشترین توخمی به سه بر و جوامیر و خۆگر بوون که بوونه پێگه ی مه حکمه می ئەم بانگه واز و ئومه ته بزاقه. ئەم موهاجیرانه له گه ل پێش ره وانی یه که مین سالی پشتیوانه کان (الأصهار) بوونه ئەو بناغه مه حکمه می بزاون و کۆمه لگه و ده ولت (و پاشتریش شارستانی تی) ی ئیسلامی له سه ر دامه زرا.

ئەو که سانه به یه تیان به پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهدا، چاوه رپی هیچ پاداشتیکی غه یری به هه شتیان نه ده کرد، له وهش دلنیا بوون که ژیانان له گه ل جاهیلییه تدا ئەسته مه و مه حاله بتوانن له گه لیدا هه ل بکه ن، ئەگه ر چی تاکه ده سه لاتداری به هیزی هه موو ناوچه ی نیوه دوورگه ی عه ره بیه بوو. ئا ئەمه ئەو پێگه ئیسلامیه یه که بۆ ئەم بانگه وازه خوییه لی برا. هه ر ده بیت بۆ هینانه وه ی کۆمه لگه و ده سه لاته ئیسلامیه که پێگه یه کی تری ئاوا بۆ خوا لی بپریت و ئالا و مه شخه ل و دروشمی ئەم بانگه وازه جوامیرانه هه ل بگریت.

ئیبنو که ثیر (رحمه الله) له کتیبی (البدایة والنهایة) که ی خۆیدا نووسیوتی: ئیامی ئەحمه د له جابه وه (خوا لی رازی بیت) ده گیریت ته وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده سال له مه ککه مایه وه و خه لکی له بانگه وازه که ی ئاگادار ده کرده وه، ده چوه ماله کانیان، ده چوه بازار ی عوکاز و مه جینه، له کاتی هه جکردنیاندا دیداری له گه لدا رێک ده خستن، به هه مووانی ده فه رموو: کئی دالده م ده دات؟ کئی پشتم ده گریت؟ کئی لایه نگیریم ده کات تا په یامه که ی خوا بگه یه نم؟ که سیکی ده ست نه ده که وت دالده ی بدات و بلێ باشه ده تگرمه خۆ! ته نانه ت که سیک له یه مه نه وه یان له هۆزی موزه ر (مُضَر) وه بهاتایه بۆ مه ککه، که سوکاره که ی ده چوه نه لای و پێیان ده وت: "وریا به نه که ویته ده ست کابرای قوه ریش، نه بادا له دینه که ت پاشگه زت بکاته وه". پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که به ناو خه لکیدا ده رۆشت، ئاوا په نجه یان بۆ راده کیشا که ئا وه یه لی به حه زه ر بن، توخنی نه که ون! تا ئەو کاته ی خوای

گه‌وره ئیمه‌ی له (یه‌سریب/ مه‌دینه) وه‌ نارده‌ خزمه‌تی. که باوه‌رمان پی‌ی هینا و دالده‌مان دا و به‌راستگۆمان دانا و شوینی که‌وتین، ئیتر هه‌ر که‌سیکی ئیمه‌ ده‌چووه‌ خزمه‌تی قورئانی پی‌ده‌فهرموو و به‌ موسلمانیتی ده‌هاته‌وه‌ ناو که‌سوکاری، ئیتر به‌ موسلمانبوونی ئه‌و، که‌سوکاره‌ که‌شی موسلمانده‌بوون. تا گه‌یشتنه‌ ئه‌وه‌ی که‌ مالیک له‌ ناو ئه‌نساره‌کاندا نه‌ما ئیسلامی نه‌ که‌وتیته‌ ناو و چه‌ند که‌سیکی لی موسلمان نه‌بوویت. پاشان هه‌موو کۆبوونه‌وه‌مان کرد و وتمان: تاکه‌ی ئیمه‌ هه‌روا لیگه‌رپین پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ تیره و هۆزه‌کاندا بگه‌رپت و به‌ناو چیا و دۆله‌کانی مه‌ککه‌دا به‌ترسه‌وه‌ بپروات؟! ئیتر له‌ کاتی چه‌جدا چه‌فتا که‌سه‌مان چوونه‌ خزمه‌تی و به‌لینی کات و شوینی (عه‌قه‌به‌)یان پێدا. ئاوا یه‌ک یه‌ک و دوو دوو چوینه‌ خزمه‌تی تا هه‌موومان لای کۆبووینه‌وه‌ و عه‌رزمان کرد: "ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌یعه‌ت له‌سه‌رچی بده‌ینی؟ (مه‌رجت چیه‌؟) فه‌رمووی: (تُبَايَعُونِي عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي النَّشَاطِ وَالْكَسَلِ، وَعَلَى النَّفَقَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَعَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَعَلَى أَنْ تَقُولُوا فِي اللَّهِ لَا تَأْخُذْكُمْ فِيهِ لَوْمَةٌ لَانِمَ، وَعَلَى أَنْ تَنْصُرُونِي إِذَا قَدِمْتُ يَثْرِبَ، فَتَمْنَعُونِي مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْهُ أَنْفُسَكُمْ وَأَزْوَاجَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ، وَلَكُمْ الْجَنَّةُ) ^(۱)، واتا: «به‌یعه‌تم له‌سه‌ر گوپراپه‌لی و ملکه‌چی پی‌ بده‌ن که‌ له‌ کاتی چوستی و سیستیتاندا به‌ قسه‌م بکه‌ن، له‌ کاتی هه‌بوونی و نه‌داریتاندا ببه‌خشن، فه‌رمان بکه‌ن به‌ چاکه‌ و به‌ره‌ه‌لستی بکه‌ن له‌ خراپه‌، قسه‌ی چه‌ق راگه‌یه‌نن (بانگه‌وازه‌که‌) و له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ترسن، هه‌روه‌ها به‌رگرم لی بکه‌ن و سه‌رم بخه‌ن ئه‌گه‌ر هاته‌مه‌ ناوچه‌ و تیره و هۆزتان، هه‌روه‌کوو که‌ به‌رگری له‌ خۆتان و خیزان و منداله‌کانتان ده‌که‌ن، له‌به‌رانبه‌ریشدا به‌هه‌شتتان مسۆگه‌ر بیت». ئینجا هه‌ستاینه‌ سه‌ر پی‌ و چوینه‌ خزمه‌تی، سه‌ره‌تا ئه‌سه‌عه‌دی کوری زوراره‌ که‌ له‌ هه‌مووان که‌مه‌ترخه‌متر بوو، ده‌ستی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گرت و پروی کرده‌ خه‌لکه‌که‌ و فه‌رمووی: "سه‌بریک بگرن (با قسه‌یه‌ک بکه‌م): هۆ ئه‌هلی یه‌سریب، ئیمه‌ که‌ له‌ یه‌سریبه‌وه‌ ئاوا هاتووینه‌ته‌ خزمه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌مان بووه‌ دلنیا بووین که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خواپه‌، دالده‌دان و هینانی بو‌ لای

(۱) نه‌حه‌مه‌د (۱۴۲۳)، سه‌حیحی ئینو حیبیان (۷۰۱۲)، حاکم (۴۱۹۲)، ئیامی زه‌هه‌بی ده‌فه‌رموویت: (إسناده جيد)، به‌یه‌قی له‌ (السنن الکبری/ ۱۵۲۲۶)، لاله‌کائی له‌: (أصول اعتقاد أهل السنة/ ۱۱۵۶). شیخی ئه‌لبانی (رحمه‌ الله) له‌: (سلسلة الأحادیث الصحیحة ۱/ ۱۳۳) دا ده‌فه‌رموویت: سه‌حیحه‌.

خۆتان راگه ياندنى دوژمندار ئىتى ھەموو عەرەبى بەدوادا دىت، ھەتمەن لە گەل ھەموو ياندا دەكەونە جەنگ و كوشتار. پياوچاكانتان لەسەرى بەكوشت دەچىت و شمشىر رۆلى كارىگەرى لە جەستەتاندا دەبىت. ئەگەر دەزانن سەبر لەسەر ئەمە دەگرن و خۆ دەگرن ئەو بەيەتى بەدەنچ و پاداشتىستان لای خوای گەورەيە، ئەگەر دەشزانن كە ترستان ھەيە (و ناتوانن دووچارى ئەو كوشتار و دوژمندار ئىتییە بىنەو) ئەو ئەستاپەشيان بىنەو، زياتر خاوەن عوزر دەبن لای خوای گەورە وەك لە دواتر". ئەوجا ھەموو فەرموويان: "ھۆ ئەسەد دەستت راھىلە (درىزكە) تا دەستخەينە ناو دەستت. سا بەخو قەسەم ئەم بەيەتە وەل ناكەين و لىشى پەشيان نابىنەو و كۆلى لى نادەين". جابر دەفەرموويت: "ئىتر ھەستايىن و يەك يەك بەيەتمان پىدا و جەنابىشى مەرجى لەسەر دادەناین لە بەرانبەر مسۆگەر بوونى بەھەشتدا".

ئەم پۆلە پشتىوانانەى مەدينە (الأنصار) خوا لىيان رازى بىت كە دەيانويست ئىسلام قبوالبكەن و موسلمان بىن، ھەر لە سەرەتاو بەرچاو رۆشن و دلنباوون كە موسلمانبوون و بەيەتدانىان بەرپرستى و ئەركىكى گەورەيان دەخاتە ئەستۆ، دلنباوون كە لە بەرانبەر ئەم تەكلىفە قورسە و ئەم دید و پرى و خۆراگريەدا ھىچ شتىكى دونيايان دەسگىر نابىت، تەنانەت سەرکەوتنى دىنەكەش لەسەر دەستى ئەوان و كەسوكار و خەلكى تىرە و ھۆز و شارەكەيان، تەنانەت زالبوون و بردنەوھش. بەئىنى ھىچ شتىكى دونيايان پىنەدرا كە مسۆگەرەنە دەستيان دەكەوېت. بەرانبەر بەيەتەكە و پەيانى بەرگرى و خۆفیداىکردن بەھەشتيان دەبىت. خوای گەورە دەزانىت كە ئەو مەنھەجى پەروەردە كردنى تاك و كۆى ئوممەتى موسلمانە، پىگەى بەھىزى بانگەوازی خواويستى ئاوا نەبىت مەحكەم دانامە زرىت، كەسانىك ئاوا گۆشنە كرین ناتوانن ئەم عەقیدەيە ھەلگرن. بەبى ئەو ناسۆر و ژان و كارەساتانە، بەبى ئەو ئەشكەنجە و ئازار و مەحرورومكردنە، ئەو خواويستانە نابنە ئەو كۆلەكە و پايە و ستوونە بەھىز و پتەو و جىگىرەى ئىسلامەكەى لەسەر بنیات دەنرىت، ئاوا نەبىت لەسەر نارەھەتى را نايەن، تەھەمولى تىن و فشارى جاھىليەت ناكەن. گەيشتن بەم ئاستى دىندارىتى و بۆ خوا سولحان و لىپرانە، بەم ئاستى بەھىزى و خۆراگرى و جوامىرىيە، بەم سەبرگرتنە لەسەر ژان و ناسۆر و كارەساتى پرى، بەم ئاستى سووربوون و بەردەوامبوون و مكوورپى لەسەر سەرخستى بانگەوازەكە.

بەم پەلە و ئاستى شىاوپىتتېيە نەبىت چۆن ئەم دىنە بەو كۆمەلە كەمە بى لايەنگەر و پشتىوانى سەرزەمىنىيە دەچەسپىت. خىواي گەورەى كارزان و مېھربان و بە ئاگا خۆى دەزانىت كە ئەم كەسانە دەبىت ئاوا لە كورەى نارەحەتى و كېشەدا كانزاي رەسەنپىيان بەسەلمىت كە شايستەى ھەلگرتنى پەيامى خاويسىتىن. خىواي گەورە دەزانىت ئەمانە ئەگەر لەم تاقىكردەوانەدا دەرچوون، ئىتر دەتوانن بېنە پېشەنگى كاروانى خاواناسى و دەتوانن بېنە ھىزى گۆرانكارى و رېشەى جاھىلىيەتى دەسەلاتدار و ملھور دەربھىنن. ئا ئەمە ئەو زەمىنەپەيە كە ئىسلامەتېي لەسەر تاقى دەكرىتەو و شىاوپىتتېيان دەسەلمىت، بۆئەوھى بېنە پېشەوا و پاسەوان و سەركردە و ئاراستەوان. شايستەى فەرماندەپەتې و نمونەى رېئىشاندەرېتې دەبن. لەبەر گرنگى ئەم پىنگە پتەو شايستەپە كە دەبىت داعىيانى ئىسلام زۆر چاك بزائن كە زىادبوونى ئاسۆيى بانگەواز (بە زۆركردى ئۇمارە) دژوارىپەكى كوشندەپە، ھەرەشەى حەقىقى لە ھەموو زەمىنە و بانگەواز و ئوممەت و بزاقە كە دەكات. ھەر زىادكردىك (چەندىتې) لەسەر حسابى پەرورەدەبوون (چۆنىتې)؛ بزوت دەوھەستىتېت و رەنج بە ھەدەر دەدات، چونكە پىچەوانەى قۇناغى ئاراستەى قورئانە. ئەو پىگاپەكى تىرى خودا و دوورى رېگاي پىغەمبەرى خاوپە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە لە سەرەتاي بانگەوازە كەپەو لە مەككە - بە ئاراستەى وەحىي خاوپى - گرتىپەبەر. ھەر كۆمەلېك سىروشتى مەنھەجى بزاقى خاويسىتېي ئەم دىنە رەچاوە نەكات كە نەوھى پەكەمى ئىسلام لەسەرى رۆىشت و، بە چاودىرېي وەحىي خاوپى و ئاودىرېي پىغەمبەرى پېشەوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كەوتە بزوت و ھەلۆىست و رې، زىانپكى گەورە و كوشندە لە كاروانى كۆمەلكارى دەدات و رەنج و وزە و تواناكان بە ھەدەر دەدات و بەرھەمە چاوەروانكراوەكەش ناھىنپتە دى. بەلام ئەگەر ئوممەتە عەقائىدپە كە بزاقى خاويسىتانەى خۆى بەپى سىروشتى (مەنھەجى) بزوتى ئىسلام گرتەبەر، كەند و كۆسپ و لەمپەر ھەرچەند زۆربن كارىگەرپىيان ناپىت، چونكە بەدلىياپەوھە خىواي گەورە خۆى سەرپەشتارىتېي ئوممەت و بزاقە كە دەكات. ئەگەر ئوممەتە كە تاك و كۆ بەپى مەنھەجى خوا بزوتپان كرد، بە دلىياپەوھە خىواي دانا و كارجان، خىواي مېھربان و دەسەلاتدار، ئوممەت و بزاقە شايستەكەى و بانگەوازەكەى دەپارىزىت و خۆشى چاودىرېي دەكات و دەستى پىيانەوھە دەبىت و ئەو قەدەرەى خۆپان پى دەھىنپتە دى كە لای خۆى بربارى لەسەر داوھ. خىواي گەورە بىئاگا نىپە لەو ھەموو ناسۆرەى

به سهر خواویسته عهزیزه کانیدا دیت، وهلی نه کردوون بو جه لاد و خوینمژانی تاغوت،
 هه زیشی به ئازار و هاوار و ناله یان نییه، به لام مه رجه کانی شایسته بوون و ده خوازیت،
 ئاسته کانی شیابوون و داوا ده کهن، خوای گه وره به ویستی خووی سه رکه وتن دوا ده خات،
 ئاگاشی له بیکه سیی ئه ولیا کانی هه یه. ئاگای له ده ربه ده ری و مه حرووم کردنیان هه یه، به لام
 ده یه ویت ئه م نوخبه پیشپه وهی ئه م ئوممه ته عه قائییدییه و دارپزیت، چونکه دواتر ئه مانه تی
 په بامی خوویان پی دوات، خو ده بیت به هه موو شیوه یه ک و له هه موو لایه کی که سایه تیبانه وه
 پیبگه ن. چونکه هه ر ئه مانه ی ئیستا ده بنه پیگه و زه مینه ی بنیاتنانی بانگه وازه که، هه ر ئه مانیش
 ده بنه ئه مینداری کۆمه لگه و ده وله ته که که به شه رعی خوای گه وره ئا راسته ده کرین. خوای
 گه وره ش زاله به سهر هه موو شتی کدا، به لام زۆرینه ی خه لک په ی به وه نابهن: ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ

أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ یوسف: ۲۱.

برگه‌ی هه‌شته‌م:

به پیوه‌ری خوای گه‌وره

داعییانی بانگه‌واز و پیش‌په‌روانی خواویستی که پرووبه‌پرووی ئەم جاهیلییه‌ته‌ی سه‌رده‌م ده‌بنه‌وه که هه‌موو سه‌رزه‌مینی گرتوو‌ته‌وه، ئەمان که له‌م غوربه‌تدا ده‌ژین و له‌م جه‌نجالی جاهیلییه‌ته‌دا بی‌هاوده‌نگ و هاوارزن، ئەمان که له‌ژیر تین و فشار و قه‌هر و ده‌ستدریژدان، که له‌ژیر ئەشکه‌نجه و ئازار و ناسۆردان که په‌ریده و که‌نارخراو و مه‌حرومن. ئەمانه هه‌موو ده‌بی‌ت له‌به‌رده‌م حه‌قیقه‌تیکی تری دید و ری و بزواتدا بووه‌ستن و سه‌رنج له‌واتا و مه‌دلوله‌کانی بدن، چونکه شایانی بیرلیک‌کردنه‌وه و شیکار و به‌دواداچوونی ورده‌کارانه‌یه. هه‌بوونی تووی ئیپاندارتی له‌سه‌ر زه‌میندا به‌پیوه‌ری خوای گه‌وره شتیکی زۆر گه‌وره و گرنگه، به‌هایه‌که که لای خوای گه‌وره ئەوه‌نده شایسته‌یه که خوای گه‌وره له‌پیناوی مانه‌وه‌یدا هه‌ر هه‌موو جاهیلییه‌تی بو‌بفه‌وتینیت، به‌هه‌موو هیژ و ده‌سه‌لاتیه‌وه. ئیپاندار ئەوه‌نده جپی ریزه‌که شیاوی ئەوه‌یه خوای گه‌وره به‌لوتف و میهره‌بانی و هیژی خوای چاودیری و ئاودیری بکات و خوای بیروینیت و گه‌شه و نه‌شونمای بی‌بدات، خوای سه‌رپه‌رشتیاریتی بکات، تا سه‌لامه‌ت بمینیت و ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی سه‌رله‌نووی زه‌مین و مرو‌فایه‌تی پی‌بژینیت‌ه‌وه (سبحان الله). بو‌یه ده‌بی‌ت ئوممه‌ته‌هه‌قائیدییه‌که خوای رابگریت، له‌سه‌ر دید و رپی به‌رده‌وام بی‌ت. پیویسته خوای به‌بچووک و که‌م نه‌زانیت، به‌په‌چه‌وانه‌وه، سه‌ر بکات که ئەو بو‌کی له‌بزوات و بانگه‌وازدا‌یه؟ سه‌رچاوه‌ی هیدایه‌ت و هیژ و وره‌ی کییه؟ په‌ناو مه‌ئوا و جیدالده‌ی کوپیه؟ پیویسته پشوودریژانه خوای رابگریت، تا فه‌رمانی خوای په‌روه‌ردگار دیت و نا‌کوکیه‌کان ناهیلیت. پیویسته یه‌قینی شل نه‌بی‌ت و له‌وه زۆر دلنیا بی‌ت که خوای سه‌رپه‌رشتیار و چاودیر و پالپشتی، خاوه‌ن هیژی په‌ها و ده‌سه‌لاتی پیوینه‌یه و هیچ شتیکی نییه له‌م سه‌رزه‌مینه‌دا له‌ده‌ستی ده‌رچیت، هیچ شتیکی له‌م وجوو‌ده‌دا له‌و یاخی بی‌ت، هه‌موو شتیکی به‌پیی قه‌ده‌ری ئەوه (ویست و زانست و توانای)، ده‌بی‌ت له‌وه بی‌خه‌م بی‌ت که خوای به‌به‌زی و به‌ئاگا و میهره‌بان بو‌دوژمنانی وه‌ل ناکات. خوای گه‌وره هه‌موو ئەم داعییانه‌ی خوش ده‌وی‌ت و نایانداته ده‌ست

دوژمن ته فروتوونایان بکهن، نا، به لَام له قَوْنَاغی دارشتنی که سایه تی و په روره ده بوون و گه شه ی کومه لکار بیاندا هه ر ده بیټ تا قی بکرینه وه، هه ر ده بیټ تووشی چه ندین که ند و کۆسپ و له مپه ری ری ببن، هه ر ده بیټ دوو چاری ئه شکه نجه و ئازار و ناسۆر ببن، تا کانزای په سه نیان ده رکه ویت. هه ر کاتیک جوامیرانه و به گیانی پر به پرسیار یتیبه وه ئه و قَوْنَاغی ئاماده کاری و تاقیکردنه و هیان بری؛ حه تمه ن خوای گه وره ده یانکاته ئه داتی قه ده ری خو ی و ئه وه ی ده یه ویت پیانی ده هیئته دی.

ئه و که سانه ی به م ئیسلامه وه له پرووی جاهیلییه تدا راده وه ستن، نایټ گومانی وایان لا دروست بیټ که خوای گه وره بو جاهیلییه تیان وه ل ده کات، له کاتیکدا ئه مانه ئوممه ټیکی خواویستن و بانگه وازی ته وحید بلاو ده که نه وه و ده یانه ویت په روره دگاریتی و خوایه تی و حاکمیټی خوای گه وره بسله مین و بچه سپین. دیسان نایټ هیزی زاتی خو ی به هیزی جاهیلییه ت به راورد بکات و وا بزانیټ خوای گه وره ئه و دوو هیزه نابه رابه ره بو یه کتری چیده هیلیټ، ناشیټ گومانی وای لا دروست بیټ. چۆن ده شیټ وا بزانیټ که ئه میک که بانگه وازی خوایی هه لده گریټ و له پیناویدا ئه و هه موو زه جر و ناسۆره ده چیژیټ و له تاواندا، له بیټ په نیاندا هاوار ده کات: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ﴾ (القم: ۱۰)، و اتا: «خوایه من بیده سه لات که وتووم، سه رکه وتتم پی بیه خشه». ئیدی چۆن خوای گه وره هانای نایستیټ و به و کسپه و سۆز و سوپییه وه جی ده هیلیټ؟!

به لئ، له حه قیقه تدا هیزه کان نابه رابه رن، نه ک هیزی داعیه بیټ په ناکه و هیزی جاهیلییه ته که، نا، هیزی بیټ هیزی جاهیلییه ت و هیزی به ر فراوان و په ها و بیټ سنووری خوای کردگار و خاوه ن و پشتیوان. جاهیلییه ت هیزی خو ی هه یه، به لَام داعی و موسلمان پشتی به هیزی بیټ سنووری خوایی به ستووه. خو خوای گه وره ده توانیټ هیزیکی گه ردوونی بو به رگری و پاراستنی ئه م داعیانه ده سته به ر بکات و، بیخاته خزمه تیان و فه رمانیان پی بدات که هیز و جه به رووتی جاهیلییه ت تیکشکینن و تاغوت و ملهورانیان به فه تاره تدا به بن. هه ر به (کن فیکون) یک خوای گه وره مه فحیان ده کاته وه، بیټ ئه وه ی بزنان چۆن و له کوپوه هیزی بکوژیان گه یشتی! ده شیټ قَوْنَاغی ئاماده سازی و تاقیکردنه وه ی ئوممه ته عه قایدیه که -به پیی

حیکمه تی خوای گه‌وره- توول بکیشیت. خو سه‌یدنا نوح (سه‌لامی خوای لی بیّت) نو سه‌د و په‌نجا سال له‌ناو ئه‌و قه‌ومه کافر و که‌لله‌ره‌قه‌یدا مایه‌وه. ئینجا فه‌رمانی قه‌ده‌ریی خوای گه‌وره هات. ره‌نجی ئه‌م هه‌موو ساله‌ تولانیانه، به بانگه‌ه‌شتی ئاشکرا و نه‌پنی شه‌و و روژییه‌وه کردیه موسلمانبوونی دوازه‌ که‌س! به‌لام ئه‌م بره‌ که‌مه مه‌حرووم و په‌ریده و که‌نارخراوه ئه‌وه‌نده لای خوای گه‌وره به‌قه‌در و گرنگ و گه‌وره‌بوون، شایانی ئه‌وه بوون خوای گه‌وره هه‌ندیک هی‌ز و قودره‌تی گه‌ردوونیان بخاته‌ ته‌ک که‌ هه‌موو مرو‌فایه‌تییه‌ گومرا و یاخیه‌ که‌ بیان له‌به‌رچاوی خو‌یان بو‌ نقوومی تو‌فان و زریان و ره‌هیله‌ بکات. پاشان ئه‌م زه‌ویه به‌رفراوان و ده‌وله‌مه‌نده بخاته‌وه به‌رده‌ست ئه‌و کۆمه‌له‌ که‌مه‌ی به‌ چاودیری خۆی پاراستنی و به‌ ئه‌مان و ئاشتییه‌وه هینانییه‌وه سه‌ر زه‌مین و ژیانی به‌رده‌وام کردنه‌وه. خو ئه‌م دیارده‌ نائاساییانه ژماره‌یه‌ک نین و کۆتاییان هاتیبت، له‌ هه‌ر هه‌موو سات و ئاتیکی ژیاندا ملیونه‌ها دیارده‌ی نائاسایی پرووده‌دات. هه‌مووی هه‌ر به‌پیی قه‌ده‌ری خوای کارزانه، به‌لام خوای گه‌وره دیارده‌ی نائاسایی به‌ گویره‌ی قۆناغ و حاله‌ته‌کان ده‌گۆریت.

چه‌نده‌ها دیارده‌ی نائاسایی پرووده‌دات، به‌لام خو هه‌موو که‌سیک ناتواتیبت خویندنه‌وه‌ی چه‌قیقی بو‌ بکات و په‌ی پی بیات. به‌لام ئه‌وانه‌ی ئیاندان و به‌ خوای په‌روه‌ردگاره‌وه په‌یوه‌ستن، هه‌میشه‌ ده‌ستی خوای گه‌وره له‌ پرووداوه‌کاندا ده‌بینن، به‌رده‌وام ئاسه‌واری ره‌حمه‌ت و کردار و بریاری خوای گه‌وره ده‌بینن. بو‌یه ئه‌رکی سه‌ره‌کیی داعیه‌ی ئیسلامیه‌کان و پیشه‌روانی خاواستی: راپه‌راندنی فه‌رزه‌کانی سه‌رشانیانه به‌ ری‌کویچی و ته‌واوه‌تی، به‌ هه‌موو توانا و په‌نج و وزه‌یانه‌وه و به‌ دلچکی ئارام و ئوقره‌ و سوکناوه‌ چاره‌نووس و ئه‌نجامه‌کان بو‌ خوا لی‌گه‌رین. که‌ سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ستدینن، ده‌بی‌ت روو بکه‌نه‌وه خوای پشتیوان و یارمه‌تیده‌ریان و سوپاسی بکه‌ن که‌ پیوستیان به‌ هاوکاری و پالپشتی ده‌بی‌ت، پیوسته‌ وه‌کوو عه‌بده‌ پیاوچاکه‌ به‌قه‌دره‌ که‌ (سه‌یدنا نوح سه‌لامی خوای لی بیّت) هانا بو‌ خوای به‌ ده‌سه‌لات و به‌ ئاگا به‌ن:

﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ﴾ ﴿١٠﴾

ئینجا به‌دلی ئارام و دلنایی و یه‌قینه‌وه چاوه‌روانی کۆتاهاتی ناسۆر و ناره‌حه‌تییه‌ که‌ بیان بن. ئه‌م چاوه‌ری‌کردنه‌ خۆی له‌ خۆیدا خواپه‌رستییه‌کی ئیزافییه‌ و پاداشتی تایبه‌تی له‌سه‌ر وه‌رده‌گرن (خو خوای گه‌وره ئه‌م بواری خیره‌ بو‌ هه‌موو که‌سیک

ناکاته‌وه).

پيوسته ليره‌دا خاليكي جه‌وه‌ه‌ري توخبكه‌ينه‌وه كه قورئان زوري جه‌خت ليده‌کاته‌وه،
ئه‌ويش ئه‌وه‌يه كه نه‌ينيه‌ کاني ئاراسته‌کاني قورئان بو كه‌ساني به‌رسپه‌ر ده‌رناکه‌ون. بو ئه‌و
که‌سانه‌ ده‌رده‌که‌ون كه به‌م قورئانه‌ گۆشده‌بن و بزاولت و هه‌لوئستيان به‌پيي ئه‌م قورئانه‌يه.
ئه‌مانه به‌ هه‌ر هه‌موو هه‌سته‌وه‌ره‌کانيان هه‌ست به‌ نه‌ينيه‌ کاني قورئان ده‌که‌ن. سروشتي ئه‌م
قورئانه‌ ئاوايه. حه‌قيقه‌ته‌کاني له‌و که‌سانه‌وه‌ به‌ده‌رده‌که‌ون كه جيهادي (به‌لاخ و به‌يان و
ده‌عوه و شاهيدان) ي پي‌ده‌که‌ن. چونکه ئه‌مانه له‌ بارودوخ و که‌شي هاوشپوه‌ي
هاتنه‌خواره‌وي قورئانه‌ که‌دا ده‌بزوين، بويه ئه‌مانه چيژي حه‌قيقتي لپوه‌رده‌گرن، ئه‌مانه له
واقعي ناخ و ناخي واقعه‌که‌دا په‌ي به‌م نه‌ينيه‌انه‌ ده‌به‌ن، بويه زياتر لايان روشن ده‌بيت و
چاکتر لايان ده‌بيته ئه‌و ئاراسته‌يه‌ي ئوممه‌ته عه‌قائيديه‌ که‌ي يه‌که‌مي نه‌وه‌ي ياوه‌راني ئاراسته
ده‌کرد.

داعيانى ئىسلام و پيشه‌روانى خواويستى له حه‌قيقه‌تدا شوراي ئاشتي و ئه‌مانى گه‌لانى
سه‌ر زه‌مين. ئه‌مانه كه بانگه‌وازي خوايي بلاو ده‌که‌نه‌وه و گه‌لان بانگه‌پشتي ته‌وحيد ده‌که‌ن،
چه‌تري سوکنای ژيانى سه‌ر زه‌مين. له‌به‌رخاتري ئه‌مان و بو مانه‌وه‌يان، خواي گه‌وره‌زه‌وي و
نيشته‌جيانى کافر و ياخيروانى نافه‌وتينيت. ئه‌مه‌ش خاليكي تری دید و پرى و بزاولتي ئه‌م
دينه‌يه، ئه‌مه حه‌قيقه‌تيكي تری ئه‌م روانگه عه‌قائيديه‌يه كه هه‌قه داعيانى ئىسلام پيي دلخوش
بن، چونکه مه‌نزيله‌ي ئه‌مان و جوهد و جيهادي ئه‌مان لاي خواي گه‌وره‌ده‌ناسينيت، كه چه‌ند
به‌قه‌درن. ئه‌م داعيه ئىسلاميه‌انه، ئه‌م پيشه‌روه خواويستانه‌ي بو خوا له‌ پيي هه‌موو جوړه
سته‌ميکدا وه‌ستان، مايه‌ي پارسه‌نگي سه‌ر زه‌مين. بووني ئه‌مانه وای کردوه خواي گه‌وره
غه‌زه‌ب له‌ قه‌ومه جاهيليه‌ کانيان نه‌گريت: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ
الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ آمَنَّا مِنْهُمْ وَاتَّبَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٧﴾ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾ ﴿هود: ١١٦ - ١١٧﴾، واتا: «مه‌گه‌ر ئه‌وه نيه‌يه وا له‌و
ئوممه‌تانه‌ي پيشوو كه فه‌وتاون، كه مينه‌يه‌كي ديندار و ژير و پارسه‌نگيان لي ماوه‌ته‌وه كه پرى
له‌ خراپه‌كاري ده‌گرن. ئه‌مانه ئه‌وانه‌ن كه خواي گه‌وره له‌ فه‌وتان و به‌فه‌تاره‌تچوون قوتاري

کردن، چونکه دیندار و فرمانکار به چاکه و بهرهلستکاری خراپه بوون، بهلام خراپه کارانی قهومه که ی توش ده یانه ویت بینه بهرده وامیتهی ئه و یاخییه فوتاوانه!» ئاخر ئه وانیش وا بوون، پۆلی خراپه کاره کانیان هر له سهر رهویه ی تاوانبارانیاں ده رۆیشتن، تا بهر غه زه بی خوای گه وره که وتن. له خوای گه وره ناوه شیته وه خه لکاتیک بفه وتینیت که فرمان به چاکه و بهرهلستی له خراپه ده که ن، بهلام له ناو ئه و قهومه دا ده بن که بهر غه زه بی خوای گه وره ده که ون. خوای گه وره داعیه کانی خواویستی ده پاریزیت و له سزای خوای وه لایان ده تیت. کاتیک هه مووان ده فیه وتینیت که ئه هلی شیرکن و خراپه کاری بلاو ده که نه وه و که سیان نه ماییت فرمان به چاکه بکات و بهرهلستی له خراپه بکات»^(۱).

(۱) ئیامی شهوکانی: تهفسیری فتح القدير/ چاپی دار الكتاب العربي ۲۰۰۷ (با/ ل ۱۰۵۰-۱۰۵۱).

باسی سیپیه م

بزاقتی ئوممه تی عه قائیدی

برگهی یه که م:

سیما و سیفاتی بزاوتی ئوممه تی عه قائیدی

ئاشکراترین سیما و سیفاتی بانگه وازی ئیسلامی بریتیه له واقعیتی و جیددیتی. بانگه وازی ئیسلامی پروبه پرووی واقعیکی مرؤفیانه ده بیته وه که له واقعی ژیاندا هه بوونی خوی نشانداوه. ئەم بزاوته خواویستیه پروبه پرووی جاهیلیه تیک ده بیته وه که خاوه نی دید و تیروانین و پیناسه یه کی گهردوون و ژیان و مرؤفه، دستوور و ئیداره ی حوکمیکی له سه ر زه مینه ی فیکریی ئەم دید و تیروانینه عه قائیدییه دامه زران دووه که هیزکی مه رکه زی و ده سه لاتیکی سیاسی پشتی ده گریت (واتا: خاوه ن فیکر و به رنامه و ده سه لاته). بۆیه به دلناییه وه ده بیته بزاقتی ئیسلامییه به هیزکی واقعی پروبه پرووی ئەم جاهیلیه ته خاوه ن قه واره یه بیته وه: به پروونکردنه وه و بانگه وازه که دید و تیروانین و پیناسه کانی جاهیلیه ت راست ده کاته وه، به هیزی جیهاده که ش مه لبه ندی بریار و هیزی ده سه لاته سیاسییه که ی جاهیلیه ت لاده دات و راده دات، که له سه ر دید و تیروانینه باتله که ی جاهیلیه ت دروست بووه و بووه ته به ربه ستی نیوان بانگه وازی خواویستی و جه ماوه ری خه لکه که که ناهیللیت حه قیقه تیان تیگه به نریت و دید و تیروانینه چه وت و لیلکه که بان بو راست بکریته وه و، به هیزی ماددی زال و ده سه لاتداری خستوونیتییه ژیر تین و فشاری خوی و به زۆره ملی رپی جاهیلیه تی پی گرتوونه ته به ر و ناهیللیت به عه بدیتی خوی تاک و پاک پرگار بین.

بانگه وازی ئیسلامی هه ر به وه نده پاناوه ستیت که هه ر به قسه (پروونکردنه وه ی حه ق) پروبه پرووی ده سه لاتی جاهیلیه ت بیته وه، هه ر وه کوو که هیزی قه هر و ژێرده سه ته کردنیش

به کار ناهيئت تا خه لکی ناچار بکات موسلمان بين و بهرنامه که ی قبول بکن. هيچ کام له م دوو بزاون و هه لوښته له سروشتی واقعيّتی و جیددیتی ئیسلام ناوه شینه وه. ئیسلام بزاونتیکی قوناغ به قوناغی هه یه، شیواز و چۆنیه تی و ئالیاتی خوئی بوو به پرووبوونه وه ی جاهیلییه ت هه یه، که پراوپر بهر اهری واقعه که یه و توانای هینانه دیی پنداویستییه کانی کات و شوینی هه یه. ههر قوناغی کیش که ته واد ده بیّت به ئاسانکارییه کی سروشتی کۆتایی دیت و قوناغی دوای ئه و ده ست یی ده کات. دینی ئیسلام به دید و تیور پرووبه پرووی واقعه کان نایته وه، ههر وه کوو که پرووبه پرووی واقعه کانیش -قوناغ به قوناغیان- به شیواز و چۆنیه تی خه یالی و ئالیاتی پواو یان نه شیواو نایته وه.

ئه و که سه ی ده گه ریته وه سه ر سیره و پرووداوه کانی سه رده می یه که می بانگه وازی ئه م دینه، ئه و واقعه میژوویه ده بیئت که ئه م ئیسلامه به بهرنامه یه کی بزاشی خواویستی تایه ت به خوئی پرووبه پرووی بووه وه، ئه مه ئه وه له داعیه ئیسلامیه کان ده گه یه نیت که پیکه وه ژیان و سازاندنی ئیمان و کوفر و دوو بهرنامه ی ته وحید و فره خوایی، ئیسلام و جاهیلییه ت؛ مه حاله. چونکه جیاوازی و ناکوکی نیوان ئه م دوو مه نه هه جه ریشه یه و قووله، زور گشتگیر و بهر فراوانه، هه موو لق و چلیکی دید و تیروانین و په فتار و په وشت و دابونه ریت و بزاون و په وت و یاسا و ریسا و ده ستوور و سیستمیکی سیاسی و ئابووری و کومه لایه تی و ئینسانی تاک و کۆی کومه لگه و ده ولت ده گریته وه. ئه م جیاوازیانه بهر هه می سروشتین. سروشتی دوو مه نه هه جی لیکجودا و دوور که هه ریه که یان له دید و تیروانینیکی عه قائیدی و زه مینه یه کی فیکری جیاوازه وه هاتوون، مه نه هه جیکیان له سه ر عه بدیتی مرؤف بو خوا ی تاک و ته نها دارپژراوه و مه نه هه جه که ی تر له سه ر عه بدیتی مرؤف بو مرؤف و هه بوونی فره خوا و حاکمیتی به شه ر (واته یاسادانان و حوکمرانی و داوه ریکردن) ی سه رچاوه جیاوازه کانی روانگه ی مرؤف. ئه م دوو مه نه هه جه - که مادام پیکه وه ناسولحین - هه تمه ن پیکه کیشرین، ده بهر پیکراچوونیان له هه موو لایه تیکی مه نه هه جه که و له هه موو بزاون و هه لوښتیکیاندا هه تمی ده بیّت، چونکه ههر هه نگاو یک که یه کیکیان ده بیّت و ههر بزاون و سه روتیک که یه کیکیان ده یگریته بهر؛ هه تمه ن له هه نگاو و بزاون و سه روتی مه نه هه جه که ی بهر انبه ر جیاوازه که یه کنتریش قبول ناکه ن، به

دُنیا بیهوده ده که ونه مملانی و بهرهنگاری بیه کتری.

داعیانی ئیسلام ده بیست زور چاک پهی بهوه ببهن که ئەو هه لۆیسته سهخت و که له لهره قبییهی قورهیش بهرانبهر بانگهوازی (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) گرتیه بهر، هه وانته نه بوو، رهفتاریکی عهشایری که له لهره پوتانه نه بوو، بزوات و هه لۆیستیکی سه ریپی و کاردانه وه یه کی ئینفعالی نه بوو. ئەو شهپر و پیکدادانه، ئەو هه موو جهنگ و مملانی خویناوییهی له وه وه نه ده کرد که چهنده که سانیک له دین و دیدی هه لگه پراونه ته وه. خو موسلمانان کان چوو بووشنه مه دینه و مه ککه یان بو قورهیش جیهیشتبوو، خه لکی مه دینهش زوو که ئیسلامه که یان وه رگرت دید و بزوات و هه لۆیستی قورهیشیان له ئیسلام و شوینکه وتوانی نه گرت بهر. ئەدی بوچی قورهیش و هاو بیره و هاوسه نگرانی کولیان نه ده دا؟ خو ئەوه ههر له خوزه نه هاتوو که ئاوا جووله که کانیش - که ئەهلی کیتاب بوون - ئاوا هه مان دید و بزوات و هه لۆیستی قورهیشیان بهرانبهر ئەم دینه گرت بهر. چۆن و بوچی ئەوان و هه موو ئەهلی شیرک و کوفر بوونه یه ک بهر هی دژی بزواتی خواویستی؟! چونکه ههر هه موویان گه یشتبوونه ئەو قه ناعه ته که دامه زرانندی ده وله ته که ی ئیسلام له مه دینه له سه ره زمینه ی ئەو دید و تیروانینه عه قانییدییه ی ئیسلام مه ترسی له سه ره وجودی هه موویان هه یه. هه موو له وه ده ترسان که ئاوا حاکمیته یی خوی گه و ره (یاسادانان و حوکمرانی و داوه ری) له واقیعدا بجه سپینیت، چونکه هه موو ئەوانیش ههر لافی دینداری و ته وحید و خوا په رستیتیان لی ده دا.

دیشان خو ئەوهش ههر له خووه نه هاتوو و شتیکی سه ریپی نییه که نه سرانییه کان (مه سیحیه کان) یه ههر هه مان دید و بزوات و هه لۆیستی موشریکانی قورهیش و جووله که کانی مه دینه یان گرت بهر، له کاتی که دا خو ئەوان دوور بوون له موسلمانان! پاشان ئەم بهر هی دوژمنداریتییه - له وه زمانه وه و دواتر و تانیشتاش - ههر وایه. ههر له و پیکهاتانه و هاو بیره و هاوسه نگرانیه!^(۱) بوچی ئەمه وایه؟ له بهر ئەوه ی:

(۱) وه کوو یه کگرتنی جووله که و نه سرانییه کانی سه ردهم بهرانبهر فه له ستینییه کان، یان جووله که و هیندوس دژی موسلمانانی که شمیر، یان نه سرانی و بوداتییه کان دژی موسولمانانی بورما و تایله ند!! یان ئەره ده ذۆکسی سلاف و کومونیستان دژی موسلمانانی چیچان و کوسوفا و بوسنه.

۱- سروشتی مهنه جی ئیسلامیه که: که شوینکه وتووی مهنه جه کانی تر باش دهیناسن و دهزانن ئیسلام سووره لهسه ر دامه زرانندی مهمله که تی خوای گه وره لهسه ر زه میندا.

۲- ئیسلام سووره لهسه ر لادانی به ربه ست و له مپهر و کوسپه کانی نیوان بانگه وازه که ی و خه لکه که که هه موو عه بدی خوان و ئەم دینه بو رینایی ئەوان هاتوو (ئه وانیش مافی خویانه بکه ویتته به رده ستیان تا ئازادانه وه ریگرن، یان په فزی بکه ن).

۳- سروشتی پیچه وانه بوونی دوو مهنه جه که و دید و پیناسه یان بو گه ردوون و زیان و مرؤف که له هه یچ شتی کدا یه ک ناگر نه وه، نه گه وره و نه بچووک.

۴- سووربوونی شوینکه وتووانی دید و تیروانینه به شه ریبه کان لهسه ر پشه کیشکردنی ئیسلام و موسلمانان، چونکه له هه بوون و به رده وامبوونی وجودیاندا، فه وتانی خویان ده بینن، نه مانی ده سه لات و پیروزی و به رژه وه ندیبه کانی خویان ده بینن.

که و ابو ئەم روو به روو بوونه وه و پیکدا کیشرا نه حه تمیبه و هه یچ لایه نیکیان له گرته به ریدا سه رپشک نین، ئەم باوه روو بوونه بوو - به حه تمیتی پیکدا کیشرا ن- که کاریگه ری سه ره کیی لهسه ر روودا وه میژوو یبه کان دروست ده کرد. ئەو هه موو جه نگ و ناشتی و ئەزموونه بو ئەم خاله سه ره کییه ی دید و تیروانینه کان ده گه ریته وه، که قورئان به ته فسیل باس له بنه ما سه ره کییه کانی ده کات: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا﴾ البقرة: ۲۱۷، و اتا: «به رده وامن له کوشتارتان تا له دینه که تان پاشگه زتان ده که نه وه».

﴿وَدَكَثُرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ البقرة: ۱۰۹، و اتا: «زور له ئەهلی کیتاب ده یانه ویت له دینه که تان -دوای ئەوه ی باوه رتان هیناوه- پاشگه ز بکه نه وه، ئەوه هه ر له بهر حه سوودی خویانه، دوای ئەوه شه که حه قیان بو روون بووه ته وه! (حه قیان بو روون بووه ته وه به لام له جیاتی قبوولکردن و شوینکه وتنی، په نجی بیهوده له دژی ئەو که سانه ده دن که وه ریانگرتوو و ده یسه ملینن و

دهیچه سپینن!)».

خوای گه وره بهم دهقانه و هاوشیوهیان، ئامانجی هه موو پیکهاتهی بهره کانی شیرک و کوفر و جاهیلییهت نیشان دهدات که هه موو هیوایه کیان مه فحکردنه وهی ئیسلام و ریشه کیشکردنی موسلمانانه. به هه موو هیز و دهسه لاته وه هه ولّی هینانه دیی ئەم ئامانجه ددهن، زه مانه سه لماندویتی که چهند له سه ری سوورن. میژوو نیشانی داوه که رهنج و هه ولّدانیان کات و شوینی بو نییه، به لکوو هه ر که هه ستیان به به هیزی خویان و لاوازی موسلمانان کرد؛ ده که ونه حمله ی ئیبا ده کردن!

ئەمه ریسایه کی حه قیقه تی وجوده. ئەمه سروشتی په یوه ندیی ئەهلی جاهیلییه ته له گه لّ ئیسلام و موسلمانان و هه موو کۆمه لکارییه کی ئیسلامی. داعییانی ئیسلام پیوسته له بهرده م ئەم حه قیقه ته شدا بو سه رنجدان هه لۆیسته بکه ن و باش دیراسه ی بکه ن، تا له شیکاریاندا هه موو پرووداو و بهرز و نشیویی هیز و لاوازیه کان بهم ریسایه وه په یوه ست بکه نه وه و قالوقوول له سروشتی جهاد بگه ن که ئاوا له ئیسلامدا فهرز کراوه. بوئه وهی له سروشتی ئەو مملانی دوورودرێژانه ی نیوان سه ربازگه کانی جاهیلییه ت و سه ربازگه ی ئیسلامی تی بگه ن. له هه مان کاتیشدا هۆشیارانه و خواناسانه په ی به پالنه ره کانی جهاد ببه ن که پیشه روانی نه وه ی یه که می ئەم دینه ی هۆگری جهاد ده کرد. ئاوا نه بیته ناگه نه خاله نهینییه کانی فه تحی ئیسلامی، یان سروشتی حه قیقی پالنه ری موشریکان و خاچه رستان و مه غۆل و هه موو پیکهاته کانی تری جاهیلییه ت و شه ره بی ئامانه کانیان به رانه بر ئەم ئیسلامه و قه واره جیاکانی موسلمانان. له م پروانگه و دید و تیروانیه قورئانییه وه نه بیته مملانی و شه ری خویناوی ریشه کیشکاریان له مه ودا ی چواره سه ده ی رابوردوودا هه ست پی ناکریت و دید و بزوات و هه لۆیستی ئیستاشیان نازانریت که چۆن و بوچی ئاوا په لاماری موسلمانان -ته نانه ت عه وامه ره شوکییه که ش- ددهن، که به داخه وه له نه زانیی موسلمانان خویشیاندا یه که نازانن بوچی ئاوا ده که ونه بهر حمله ی ئیبا ده کردن؟! هه رچه نده له زۆر کات و شویندا نه وه ی موسلمانان هه ر

ناویان (موسلمان) ماوه و بهس، که چی ئەو حملانە ی ئیبادە کردنیان هەر لەسەر بەردەوامە.^(۱)

ئەو سەربازگە و بەرەکانی کۆمۆنیست و خاچپەرستان لە روسیا و چین و یوگوسلافا و ئەلبانیا و هیند و کشمیر، ئەو حەبەشە (ئەتیوپیا) و زەنجبار و قوبرس و کینیا و باشووری ئەفریقا و ئەووش ئەمریکا!^(۲) ئەمە جگە لەو حملە، ریشە کیشکارییە دەکرێتە سەر پیشڕهوانی ئیسلام لە ولاتانی موسلمانان خۆیاندا! یان بە واتایەکی وردتر: ئەو ولاتانە ی که پیشتر ئیسلامی بوون. هاوکاری و بەرە ی هاوبەشی هەمووان پیکهوه دەبینرێت! هاوکاری کۆمۆنیستان و بتپەرستان و خاچپەرستانەکان لە هەموو ئەو ولاتانەدا که ئەرکی ریشە کیشکردنی ئیسلام و موسلمانانی گرتوووە ئەستۆ! هەموویان دەستی یارمەتی و هاوکاری بۆ یەکتەری درێژ دەکەن و، کۆمەکی ئابووری پشتیوانیان دەکەن که خەریکه بگاتە کەفاله تکرندی هەموو شتیکیان، تا بە یە کجاری بۆ ئەو ئەرکه یان لیبیرین! لە هەمان کاتیشدا پەردە ی خامۆشی و کیکردنیش بەسەر هەموو پەفتارە درندە یە تیبە که یاندا دەدەن!^(۳)

ئەمە ریسابەکی حەتمییە و خوای شارهزا و زانا و بە ئاگا وەکوو حەقیقەتی بەلگەنە ویستی دید و بزاون دە یخاتە بەردەست موسلمانان: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ

أَسْتَظْعَمُوا﴾ البقرة: ۲۱۷، و اتا: «بەردەوامن لە کوشتارتان تا لە دینه که تان باشگەزتان دە که نەوه».

ئەمە حەقیقەتیکی پەها و بەرچاوه که خوای گەوره باسی فەرمووه، تا دید و هەلوێست و بزاونی ئەهلی شیرک و کوفر و جاهیلییەت روون بکاتەوه و سووربوونیان لەسەر ئەو شەرخوازی و پیلانگیری و حملە ی ئیبادە کردنه که شەف بکات. که هەموو ئامانجیکی مەفحکردنەوه ی ئیسلام و ریشە کیشکردنی موسلمانانە. ئەمە ئامانجیکی نەگۆری هەموو کات و شوین و نەوه یە کیانە که گۆرانی بەسەردا نایات، مادام ئیسلام و موسلمانان لەو کات و شوینەدا وجوودیان هەبیت.

(۱) وەکوو موسلمانانی بەلقان و چیجان و داغستان و تورکستانی رۆژئاوا و باشوری تایلەند و زۆرینە ی ولاتانی ئەفریقا.
(۲) ئەمە هەر قسە ی سەید قوتبە (رحمه الله) که سالی (۱۹۶۶) ئیعدامکراوه. جا بزانه باس لە پیش بەنجا سالی ئیستا دەکات و ئیستاش بەرە و شەرە خۆئاوییه که نەگۆراوه و لە زیادبووندا یه.
(۳) هەر وه کوو که لەو شەرە جیهانییه ی دژ بە موسلمانان ده یکه ن که ناویان لێناوه: (شەری تیرۆر).

وجودی ئىسلامە كە لەسەر زەمىندا خۆى لە خۆيدا مايەى رقهەستان و قىن پزانى
 دوژمنانى ئىسلامە، ھەر ھەروە كوو كە مايەى ترس و بىميانە. قىن و ترسى ھەموو دوژمنىك لە
 ھەموو كات و شوپىن و نەو ھەيە كياندا. چونكە وجودى ئىسلام خۆى لە خۆيدا سەرچاوەى
 دەردەسەرى و رقهەستان و تۆقىنيانە! چونكە دەزانن ئىسلام چ ھىزىكى لە خۆدا ھەلگرتووھە كە
 باتل نىيە ئىنى نە ترسىت و حسابى بۆ نە كات. ھەموو خراپە كار و شەپخوازىك، ھەموو
 دەستدرىژ و ستەمكارىك، لەو ھە دە ترسىت ئىسلام و موسلمانى لى راستىيەتەوھە. چونكە ھەموو يان
 ھىزى ئىسلام و موسلمانان يان تاقى كردووھەتەوھە. دەزانن ئىسلام ھەقە و مەنھەجىكى راست و
 پەرواى لە خۆدا ھەلگرتووھە، دەزانن كە ئىسلام خاوەنى دەستور و سىستىمى خۆيەتى و لەسەر
 غەيرى دىد و تىروانىنى عەقائىدى خۆشى داينامە زىننىت، ئا بەم سىفەتەيەى كە بەرەو ئالا و
 شەپورى جەنگى دژ بە خراپە كارانە، بۆيە خراپە كاران و شەپخواز و ستەمكاران دژىين،
 تەھەموولى بوون و دىتنى ناكەن. بۆيە ئاوا موراھەبەى ئەھلى ئىسلام دەكەن، جاسووسىيان
 لەسەر دادەتەين، تا بىناناسن و بىناخەنە ژىر قەھر و چەوسانەوھەو، جا يان لە دىنە كە پەشيانان
 دەكەنەوھە، يان رىشە كىشيان دەكەن و لەناويان دەبەن. پەشيانكردنەوھە يان لە دىنە كە زۆر شۆوھە و
 چۆنيەتەي ھەيە. چ لارىيە كيان لەو ھە نىيە ھەموو يان بەسەر موسلماندا بەيئەن، تا بگەنە ئامانجە
 گلاوھە كە يان. بەرەى كوفر وجود و دىد و مەنھەج و بەرژەوھەندىيى خۆى لە كاتى ھەبوونى
 ئىسلام و موسلماندا نايئەت، بۆيە ھەر لە خەم و موراھەبەدايە، كوفر لە ھەر لايەكى ئەم دونيايە
 بىت لە كۆمەلەك موسلمانى خواويست دە ترسىت كە لەوسەرى دونيا وجوديان راگەياندووھە!
 بەرەى كوفر لە ھەر لايەكى ئەم دونيايە بىت، گەرچى كۆمەلگە و دەولەتى خۆشيان
 دامەزراندەيت، بەلام چۆنيەتەي پروبەروو بوونەوھەى ئەم كۆمەلە موسلمانە دەبىتە جى مشتومر يان
 و مايەى راجوئىيان، بەلام ھەموو لەسەر لادان و رادان و رىشە كىشكردنى ھاوپرا و ھاودەنگ و
 ھاوپرەنجن. ئامانجە كە نەگۆرە، بەلام ھەر يە كە يان دەخوازىت وا ھەملە كە بكات كە كاردانەوھەى
 زيان بەخۆى نەگەيە نىت. ئامانجە كە ھەر مەفھكردنەوھەى ئىسلام و رىشە كىشكردنى
 موسلمانە كانە. ئەگەر چۆنيەتەي كى پروبەروو بوونەوھە كە يان شكستى ھىنا (وھكوو ھەملەى
 سەربازى)؛ دەكەونە سەر پىلانى چۆنيەتەي كى تر (سىياسى، دىپلۆماسى، ئابوورى. ھتد). ئەمەش
 بەردەوامە.

ئەو ھەوأل و زانیارییەى لە خوای زانا و داناو ھاتوو ھەست و پەوا و ھەقە، ھۆشدارییە بۆ تاک و کۆی بزاون و کۆمەلگە و دەولەتى موسلمانان، کە نە کەن تەسلیم ببن. گە یاندنی ھەوألە پینان، دەر بارەى پلان و پیلان و نەخشەى دژوارى کافران، لە ھەمان کاتیشدا داویان لى دە کات خۆگر بن، بە ئارام بن، بەللى پیلانیان بەردەوامە، بەلام بە سەبرگرتن دەبەنەو و بە سەبر نەگرتن دەدۆرینن، نە ک ھەر دونیاتان لە دەست دەچیت، ژان و ناسۆر و ئەشکەنجەى قیامەتیشتان بە نسیب دەبیت، سزای خوایش کەس پەتى ناکاتەو و کەس ناتوانیت لەسەر کەسى لابادات. جا کە ھاوو سوور بن لەسەر دید و بزاون و پەوت و ھەلۆسیتی خواویستانەى خۆتان: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكَ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُم عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا لَمْ يَكُن لَكُمْ عَلَيْهِ حِطَّةٌ ۗ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾

البقرة: ٢١٧، وانا: «ھەر کە سینکتان لە دینە کەى پاشگەز ببیتەو و ئاوا - لەسەر کوفر و بە کافریتی - بمریت، ئەوانە بە دلنیا بیەو ھەموو کار و کردەو چاکە کانیشیان دەفەوتیت و سوودی لە دونیا و قیامەتدا بۆیان ناپیت، لە پۆژی داویشدا دەبنە نیشتە جیانی دۆزەخ». ئاوا خوای گەورە داوا لە خواویستان و داعییان و ھەلگرانی ئالای ئیسلام و ھەموو موسلمانان دەکات، کە خۆیان لە بەر گورزی دوزمنانیاندا رابگرن و ھەرچەند تین و فشاری کافرکردنەو و سزا ئەشکەنجەیان لەسەر بیت؛ ھەر دەبیت خۆراگن و نەبەزن. لە دینە کەیان پاشگەز نەبنەو، چونکە پاشگەز بوونەو ھەوأل و ھەرمانی کار و کردەو کانیان دەسوتینیت و رسوا دەبن. ئەو دلەى شیرینی ئیمان و لەزەتى ئیسلامەتى چیتبیت و رینگاکەى زانیبیت، مومکین نیە بەراستی پاشگەز ببیتەو. مومکین نیە بە ھیچ کلۆجیک و لەژیر ھیچ جوړە تین و فشاریکدا (ئیمان) وەل بکات و بەراستی بۆ ھەتاهەتایی ئیسلام وازلی بەنیت. ئەمە ئەستەمە. مەگەر لە ناخی دل و دەروونیدا، لە ھزر و ھۆشدا کرمی بوویت، راپرایى و دوودلی بووبنە خۆرکە و باو پە کەیان گەندەل کردبیت، ئەم ھۆشدارى و ھەزەردانەى خوای گەورە - کە تا پۆژی قیامەت بەردەوامە - بۆ ئەمانە و بۆ ھەموو کەسێکە کە ناپەھەتى و کوپرەو ھەرى و چەوساندنەو شلى دەکەن و دواتر دەکەوین. ئەمە زیان لە خۆى دەدات و بەس. موسلمانى خواویست چون لە بەر ئازارى جەستە و ناپەھەتى و ناسۆرى دونیایى ئیمان لە دلەى دەردەھینیت و دینە کەى وەل

ده کات؟! چۆن له ئیسلامه که ی هه لده گه پریته وه و دوای ناسینی حه ق چیرتن و هه سته کردن به حه قیقه تیتیی عه قیده که ی و به لگه نه ویستی پاست و په وایه تی رازی ده بیته بگه پریته وه سه ر باتل؟! سه ر دیدی لیل و تیروانینی چه وت و ره فتاری لاسه نگ و یاسا و ریسه ی پر سه ته می کوفر و ده ستور و سیسته می جاهیلی!؟

مانه وه له سه ر پری؛ نیوه ی بردنه وه که یه:

هه ر ده بیته خوگری و ئارامگری و پشوودریژی و هیوانه پزان، سیفه تی نه گوړ و جیگیر و دابینی موسلمانان بن، تا خوای گه و ره لایه ک به لایه کدا ده خات و هاوکیشه که ده گوړیت، به دنیاییشه وه ده یگوړیت. نه سه ته مه خوای گه و ره ئیانداری خوگری خوایسه وت هل بکات. مه حاله بو کافرانیان لی بگه پریته. ئه وان باوه پزان به و هیناوه، له پیناوی ئه ودا ده چه وسپنریته وه و له به رختری په زامه ندیی ئه وه که ته نازول ناکهن و سه بر له سه ر ئه و هه مو و مه حرو و مبه وون و چه وسانه وه یه ده گرن. به دنیاییه وه خوای توانا و دانا و میهره بان، خوای به هیز و سه ره رشتیار (ولی) ئیانداران، وه لیاندایه. پریان پی ده بریت و ده یانکاته ئه داتی قه ده ری خو، دینه که یان پی بلا و ده کاته وه و پیان ده چه سپینیت، سه ره نجامیش یا سه رکه وتیان پی ده دات، یان شه هیدی و په لی جوامیری قیامه تیان به نسیب ده کات. ئا ئه وه ریگاکه به و ئه وه ش ئه نجامه که یه تی. هیزی عه قیده ناله قیت، ویستی عه قایدی شل ناپیت، راگه یاندنی عه قیده منجه منج و لیوه له رزه ی تیدا نییه، هیزی عه قیده ئه وه نییه باکی به هه ره شه و ترساندن و تو قانندن هه بیته. سه دنا شو عه یب (سه لامی خوای لی بیت) له و پنته دا راوه ستا که ئیتر نه ده کرا یه ک هه نگا و لی بیته وه دو اه. نه ده کرا به هیچ شیوه یه ک له ژیر تین و فشاری هه ره شه یاندا پیکه وه سازان قبول بکات و تیکه ل به جاهیلییه تی قه ومه که ی بیته وه: ﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُحْرِمَنَّكَ شِعْبِ الْاَیْمَانِ اَمْ نُو اَمَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا اَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ اُولُو كُنَا كَرِهِنَّ ﴿۸۸﴾ قَدْ اَفْرَيْنَا عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجَّيْنَا اللّٰهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَعُوذَ فِيهَا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلٰی اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا اَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿۸۹﴾، و اتا:

(۱) له کتبه که دا نایه ته که لیرده نه هینرا بو وه، بویه به چاکم زانی بهینمه وه تا خوینهر بزانتیت کام هه لویسته ی مه به سه ته؟

«موسسه کبیره کانی قهومه که ی (دهسه لاتداره ملهپوره سهرکه شه کان) پییان وت: "شوعه یب، خۆت و هه موو شوینکه وتوووه کانت شاربه دهر ده که یین و، ناهیلین له ناو خاک و خه لکماندا بژین، یان بگه پینه وه ناو خه لک و دابونه ریتی خۆمان (مله: په یام و خه لکه که یه تی)"، فهرمووی: "جا ئیمه چۆن رازی ده یین؟ گه رانه وه مان بۆ جاهیلییه ت به لگه ی خراییه انه، نیشانه ی ئه وه یه که ئیمه نه له گه ل خودا راستمان کرد و، نه له گه ل شوینکه وتوووان و نه له گه ل ئیوه شدا. (هه لبه ته ئیمه به ناوی خواوه بانگه یشتی خه لکمان بۆ به رژه وه ندیی خۆمان کردوووه و، دین و دینداریه ان ئیستیغلال کردوووه!)، چۆن دینه وه سهر دید و تیروانین و دابونه ریت و بزوات و هه لو یستی میلیله تی ئیوه که خوی گه و ره لوتفی کرد و ئیمه ی لی قوتار کرد؟! ئه مه کاری کردن نییه و ناشیت ئیمه دین و ئوممه ت و بزواتی خواویستیان وه ل بکه یین و بیینه وه ناو ئیوه! مه گه ر خوی گه و ره به جوړیک له جوړه کان فه رمانمان یی بدات له گه لتاندا هه لکه یین و بژین (ده نا مه حاله). خوی په روه ردگار په ی به هه موو شتیک ده بات و ده یانزانیته، ئیمه ش پشتمان به خوی گه و ره به ستوووه. سا خوی به زانیی و دانایی خۆت داوه ریمان بکه و بریاری یه کلاکه ره وه مان بۆ دهرکه، له سهر حه ق جیگیرمان بکه و سهرکه وتیمان یی بیه خشه، چونکه تو خۆت سهرکه وتن ده به خشیت و چاکترین پالپشتیت"».

ئه مه ئه و دید و بزوات و هه لو یسته یه که یه ک هه نگاوی بوار تیدا نییه. گه رانه وه سهر جاهیلییه ت؛ جگه له وه ی ته نازول و دۆران و سووکایه تییه، خیانه ته له دینی خوا و له موسلمانان، بۆیه خوی گه و ره به هیچ شیوه یه ک رازی ناییت موسلمان دینه که ی وه ل بکات بوئه وه ی بژی. ئیپانه که ی توورپه لدات بوئه وه ی تین و فشاری له سهر لادن! له ژیر هیچ جوړه سزا و ئه شکه نجه و ئازاریکدا بۆ نییه باوه ری به عه قیده و مه نه هجه که ی شل بیته، چ جای ئه وه ی وازی لی به نیت. ئه و که سه ی ده گه رینه وه ناو جاهیلییه ت و ژیر ده سه لاتی تاغوت، که خه لکی تیدا له ژیر سایه ی حاکمیتی خوادا نابن و هه ندیکیان ده بنه خوی ئه وانی تر و خه لکیش حاکمیتی خویان (له سیفه ته کانی یاسادانان و حوکمرانی و داوه رییدا) داوه ته ده ست ئه و خواجه ستینه چه واشه کارانه، ئه و که سه ی ده گه رینه وه ناو ئه م دید و بزوات و کۆمه لگه و سیسته مه - دوی ئه وه ی خوی گه و ره قوتاری کرد، دوی ئه وه ی هیدایه تیدا و

بهرچاوی پۆشن کردهوه و حهقی پیناساند و له عهبدیتهی و مرۆفهرستی رزگاری کرد- ئهوه شاهیدییهکی درۆ دژی خوای گهوره و دینهکهی دهداث، شاهیدییهکی دژوار، زۆر دژواریش که گوایه له میللهتی ئیسلامدا له پهیام و خهڵکی موسلماندا هیچ خهیر و ئاسودهیی و بهرژهوهندییهکی نهدی، بۆیه هاتهوه ناو جاهیلییهت و رازی بووهوه تاغوت حاکی بیت، نهک خوای کردگار و پهروهردگار و خاوهنی. یان لانی کهم ئهمه شاهیدیدانیکه که کۆمه لگهی جاهیلی و دهسه لاتداریتهی تاغوت مافی خۆیانه له شیرک و کوفر و جاهیلییهتی خۆیاندا بن، چونکه ئهمانیش شهرعین! هه بوونیان نکۆلی لی ناکریت و وه کوو ئیمان و ئیسلام مافیان هه یه بژین و بزوین و حاکیتهی بگرنه دهست. ئهوه زۆر خه ته ره!

ئه م که سه ی ئاوا ته نازول له ئیمان و دین و حاکیتهی خوای گهوره ده کات و، ده چینه وه سه ر شیرک و کوفر و جاهیلییهت و ئه و شاهیدییه درۆیه ده دات، ئه مه دوای ئه وه یه ته ی که باوه ری به کردگاریتهی و خوا به ته ی و حاکیتهی خوای گهوره هیناوه، باوه ری به راست و په وایی بانگه وازی خوایی به (لا إله إلا الله)، به لام وا هاتووه ته وه شاهیدی ده دات که تاغوتیش بۆی هه یه و مافی خۆیه تی ده سه لاتی حوکمرانیی له ده ستدا بیت (و به که یفی خۆی یاسا دا برێژیت و به پیی دیدی خۆی حوکم ده ربکات و به پیی به رژه وه ندیی خۆی داوه ری بکات). ئه مه شاهیدیدانیکه ی زۆر دژوار و ناماقولا و نابه جینه. له شاهیدییه ئه و که سه خه ته تره که مه نه هجی خوایی نه دیوه و مه نه هج و قیه می جاهیلییه تی پی په سه ند بووه. ئه مه یان پی شه تر نه ئیسلامی ناسیوه و نه ئالا که ی دیوه، به لام ئه ویان دوای موسلمانبوون و رازیبوونی به مه نه هجی خوای گهوره و ئالای ته وحید و به ره ی خواویستی، گه راوه ته وه و ئیعتیرافی به مه نه هج و ئالا و به ره و ده سه لاتداریتهی تاغوت کردوه. هیچ شاهیدیدانیکه ی له وه دژوارتر نییه که ئیعتیراف به تاغوت بکریت، هیچ ناو و سیفهت و په فتاریکیش له وه دژوارتر نییه که حاکیتهی خوای گهوره له ژبانی مرۆفایه تیدا زه وت بکریت.

ئه و باجه ی که سیک دوای موسلمانبوونی و، دوای ئازادبوونی له کۆمه لگهی جاهیلییهت و حوکمی تاغوت ده دات، ئه و باجه ی که سیک به قبو لکردنی دین و ریازی خواویستی ده دات - له حاکیتهیدا که مافی خوایه و به س-، زۆر زۆر که متر و سوو کتره له و باجه قورسه ی

له عهبدیتیدا بۆ تاغوت دهریت. باجی ژیر سایه‌ی تاغوت و ئهرک و ته‌کلیفی ههرچه‌ند سووک و ئاسان دیار بیت، ههرچه‌ند له زاهیریدا ئهمان و ئاشتی و ئاسووده‌بیه، پاره و سامان و پله‌وپایه و حه‌وانه‌وه‌یه، هینانه‌دیی به‌رژه‌وه‌ندییه، به‌لام له واقیعدا باجیکی گران و ئهرکیکی دژواره که هیدی هیدی ده‌که‌وێته سهر ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌عه‌بدیتی بۆ تاغوت رازیبوون، باج و ئهرکیکه له مرۆفایه‌تی مرۆف دهریت، تا ورده ورده هیچ سیفه‌تیکی مرۆفایه‌تی نامینیت! چونکه مرۆبوون له‌عه‌بدیتی مرۆفدا نییه. چ‌عه‌بدیتییه که له‌وه‌سه‌ختره که که‌سیک ویست و ئازادی و پزیزی خۆی لای مرۆفیکی تر په‌هن بکات! ته‌سلیمی بیت تا چی و چۆنی لێ ده‌کات بیکات! خۆی ملکه‌چی ئی‌پرا‌ده و بریاری که‌سیک بکات که وه‌کوو خۆی مرۆفه! هیچ سیفه‌تیکی له مرۆف زیاتر نییه. چ‌دژواریه‌ک له‌وه‌سه‌ختره که‌سیک دلێ خۆی به‌وه‌هموو حه‌زو ویست و بوغزاندن و سیفه‌تانه‌ی تریه‌وه که‌تیدان، بخاته به‌رده‌ستی خاوه‌ن دلێکی تر که ته‌حه‌ککوم له ئینفعالات و هه‌ست و حه‌ز و ئینتیهای ئه‌ودا بکات! چی له‌وه سووکایه‌تیه‌ره که که‌سیک هه‌موو (وجود)ی خۆی بخاته به‌رده‌ست رازیبوون و تووره‌بوونی که‌سیکی تر؟ چ‌سووکایه‌تییه‌ک له‌وه‌فورستره که‌سیک چاره‌نووسی دنیا و قیامه‌تی خۆی بخاته به‌ر حه‌ز و هه‌واوه‌وه‌س و ئاره‌زووی که‌سیکی تر؟ چی له‌وه‌زه‌لیلیتره که‌سیک جله‌و، یان هه‌وسار و لغاوی بکرێته دم و سهر و بدرێته ده‌ست که‌سیکی تری وه‌کوو خۆی، پرایکیشیت بۆ ئه‌و شوینه‌ی جله‌وبه‌ده‌ست مه‌به‌ستیتی بۆی بجیت؟

ئهم عبودیه‌ت (عه‌بدیتیکردن)ه به‌وه‌نده‌وه ناوه‌ستیت، ههر هه‌موو سیفه‌تیکی مرۆفایه‌تی ده‌فه‌وتینیت. دوا‌ی ئه‌و زه‌لیلبوون و سه‌لماندنی نه‌بووتینییه له‌به‌ر پیی تاغوتدا، تاغوت ههر لێیان ناگه‌ریت، دیته سهر مال و مندالیان، تاغوت منداله‌کانیشیان لێ ده‌ستینیت و له‌سه‌ر مه‌نه‌ه‌جی خۆی گۆشیان ده‌کات! تاغوت سامانی‌شیان زه‌وت ده‌کات و ئینجا له‌به‌رانبه‌ر ههر چه‌مانه‌وه و سوژده‌یه‌کیاندا مووچه‌ معاشیکیان ده‌دات! ئینجا که ههر هه‌موویانی بۆ ده‌سته‌مۆ ده‌بیت و له‌مۆلگایه‌کیان ده‌په‌ستۆیت، په‌فتار و په‌وشت و دید و نه‌ریتی تایه‌تیان به‌سه‌ردا ده‌دات و، ده‌بیت خۆی له‌سه‌ر راهینن! جا ب‌روانه‌ ئه‌و زه‌لیلبوونه. ئه‌و بزربوونه. ئه‌و له‌ده‌ستدانه. سه‌رباری ئه‌م هه‌مووه، تاغوت به‌کوشتیشیان ده‌دات بۆ ناوی خۆی، بۆ دروشمی

خۆی، بۆ جاهیلییه تی خۆی، کۆمه لکوژیان ده کات و تهخت و تاراجی له سه ره کاسه سه ریان بهر زتر ده کاته وه!

له م عبودییه ته دا که بئ ئیپانانی تیدا بوونه ته عه بدانی تاغووت و، تاغووت به (حاکمیتی) بووته خوای هه موویان، کهس خاوه نی رۆح و پڕیز و مأل و سامان و ئاپرووی خۆی نامینیت. باوک بۆی ناییت پڕی داوینپسی له کچی بگریت، چ به وهی تاغووت و ده ستویوه نده کانی هه تکی بکه ن، وه کوو هه موو ئه و حاله تی هه تکردنانه ی ده سه لاتدارانی کو فر له میژوودا کردوویانه، یان به خۆشکردنی زه مینه ی داوینپسی و هه تککردن به په روه رده کردنیان له سه ره به ره لایی و (ئازادی ئافره تان) که ئافره تی داموای تیدا ده بیته کالای تیرکردنی جنس و خاوه نی هه یج ریزیکی نامینیت. ئاوا مه لها و تیاترۆ^(۱) به په سمی ده کریته وه بۆیان، یان له ژیر دروشمی هونه ردا ده کدرین و ده فرۆشرین!

ئه و که سه ی که پپی وایه له ژیر سایه ی حوکمی تاغووتاندا ماف و پڕیز و ناموس و سامان و ژیان خۆی و ئه ولادی قوتار ده کات له جاهیلییه ت و حاکمیتی تاغووت؛ له خه یالپلاویدا ده ژی. خۆی هه لده خه له تینیت، یان ئاستی هه ستی که م بووته وه و هه ست به واقیعه که ناکات. یان چاو به ره ووژیر بووه و هه ستی له خۆی بریوه! په رستی تاغووتان و عه بدیتیکردن بۆیان زۆر قورسه. باجی زۆر گرانه، هه موو باجه کهش له ژیان و ناموس و مأل و سامان و ماف و پڕیزی مرۆفه کان ده دریت!

ئیسلام کاتیک داوا ده کات حاکمیتی له ده سه لاتدارانی تاغووت بسه ندریته وه که زه وتیان کردووه، تا بۆ خوای تاک و میهره بان بگپریته وه، داوای ئازادی و پزگاری و سه ره به رزی مرۆفه کان ده کات، داوای قوتارکردنی مرۆفایه تیه که یان ده کاته وه، داوای قوتارکردنیان ده کات له عه بدیتی عه بد. هه روه کوو که داوای پزگارکردنی گیان و مألایان ده کات له ده ست تاغووت و مله وپان و سه ربازه کانیان. به ئی جهاد له ژیر ئالای ته وحیددا و بۆ گپرا نه وه ی حاکمیتی

(۱) مه لها له ئه سلدا شوینی یاریکردن و کات به سه ربرده، به لام له عیراق بوو به شوینی یاری و پاشان داوینپسی. له ناو کوردا بوو به ناوی شوینی له شفرۆشی و داوینپسی. تیاترۆ: له ئه سلدا شاتۆبه، به لام له ناو کوردی باشوردا هه ر له سه ره تاوه تیاترۆ بۆ شوینی له شفرۆشی به کارهات، چونکه شاتۆ جپی خۆی گرت.

خوای گه وره قورسه و قوربانیی زۆری دهوئیت، بهلام به دلنیاایه وه پرزگارکردنیان پیوهیه له
حهز و ئارهزوو ههواوهه وهسی تاغووتان.

جاهیلییهت چاوی بهرابی نایات ئومهتی خواویست ببینیت:

کاتییک کیان و کۆمه لگهی جاهیلی - به و سیفه تهی که قهوارهیه کی جهستهیی پشت
ئهستوره به هیزی ماددی - ههست به دید و تیروانییکی پیچهوانه دهکات، کاتییک ههست
دهکات وا (وجود) یک لهسه ره قیدهی ئیسلام دامه زراوه که له م جوودایه و پیچهوانه ی
ئاراسته شیهتی، تهحه موولی دیتن و هه بوونی ناکات. ئه و کاته راشکاو و ئاشکرا، بی
په رده پۆشی دوژمنداریتی خۆی دهرده پرئیت به رانه بری و به هه موو توانایه وه دژی کیانه
ئیسلامیه که ده وه ستیته وه (که ده شیت هیشتا هه ر کۆمه لکی ئومه تهی عه قایدیی گچکه ش
بیته نه ک کۆمه لگه و ده ولت). و جووده جاهیلییه که به هیچ شیوهیه ک ناتوانیت له گه ل کیانه
ئیسلامیه که دا هه لکات و شه ره بی ئامانه که ی به رانه بر راده گه یه نیت، چونکه دوو و جوودی
پیچهوانه و دژیه یه ک له یه ک کات و شویندا ناتوانن پیکه وه بژین. بۆیه حه تمه ن مملانی - به
هه موو چۆنیتییه کانیه وه - له نیوان ئه و دوو مه نه هجه دژ به یه کتره دا رووده دات. له دید و
تیروانین و پیناسه و زاراوه و بزاون و هه لوئیت و دابونه ریت و یاسا و ریسا و ده ستوور و
سیستمی حاکمیتیدا به رانه بر یه کتری ده وه ستنه وه. کیانه ئیسلامیه که که له سه ر (ته وحید)
دامه زراوه که په روه ردگاریتی و خوایه تی و حاکمیتی خوای گه وره یه و خه لکیش - به حاکم و
مه حکومه وه - عه بدیتی بۆ خوای تاک و پاک دهرده برن. جاهیلییه ته که ش له سه ر فره خوایی
دامه زراوه که هه ندیک مرؤف مافی حاکمیتیان گرتوه ته ده ست و حوکمی خویانه به سه ر
خه لکیدا ده دن و خه لکه که ش عه بدانه ملکه چیان ده بن. ئه م دوو (وجود) ه به رانه ره حه تمه ن
پیکه کیشرین، به تایبه تی که جاهیلییه ت هه ست بکات که هه موو رۆژیک کیانه ئیسلامیه که
نه فه ری جاهیلییه ت ده بات و ئه ندامی لی که م ده کاته وه، ده یانبات و موسلمانان ده کات، بۆ
خویان په روه رده ده کات و له خویمان ده گریت، ژماره ی خۆی زیاد ده کات پیمان. جاهیلییه ت
ده بینیت که (زه مه ن) له به رژه وه ندییدا نییه و، هه موو رۆژیک لئی که م ده بیته وه، ئیتر له وه

ده ترسیت که به‌ره‌ی خواویستی که له چه‌ندی و چۆنیتیدا زیاد ده‌کات، ناشیت ری‌ی لی نه‌گیریت. ئینجا ده‌که‌ویته دوزمندارتتیکردنی تا ئارامیی لی هه‌لده‌گیریت و به‌هه‌موو هی‌ز و توانایه‌وه دیته‌ ویزه‌ی. خۆی بو شه‌ری بی ئامانی ئاماده‌ ده‌کات، به‌و هی‌وایه‌ی ئیسلامه‌که مه‌فح بکاته‌وه و موسلمانان ریشه‌کیش بکات.

له‌به‌رته‌وه‌ی ئەم ره‌فتارانه هه‌ر هه‌موویان حه‌قیقه‌ت و حه‌تمین، به‌ دنیایه‌وه مادام بانگه‌وازی ئیسلامی به‌ ریباز و له‌سه‌ر به‌نامه‌ی راست و په‌وا بپروات، هه‌ر دینه‌رپی، هه‌مووی و زیاتر له‌وانه‌شی به‌رانه‌ر ده‌کریت، چونکه جاهیلیه‌ت هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه توانای قبوڵکردنی بوونی کیانیکیی ئیسلامی نیه‌. ته‌حه‌موولی ئازادی و فراوانبوونی بانگه‌وازی خواویستی ناکات، له‌م حه‌قیقه‌ته‌وه‌یه که ده‌زانین بوچی به‌ره‌هه‌لستیکردنی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوا (سه‌لامی خوایان لی بیت) هه‌ر یه‌ک بوو، دوزمنانی وه‌حی ئاوا سه‌خت به‌ره‌نگاری بانگه‌وازه‌که‌یان ده‌کرد، چونکه هه‌ستیان ده‌کرد ئیسلامه‌که هه‌ر شه‌ین و راماله‌ریکی وایه که ناوه‌ستینریت، دوزمنانی وه‌حی خوایی زۆر به‌جیددی و لیب‌راوانه‌ دژایه‌تییان ده‌کرد، ئەه‌لی جاهیلیه‌ت ده‌یانزانی ئیسلام و موسلمانانه‌کان به‌رگری له‌ حاکمیتی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن و سوورن له‌سه‌ر له‌ده‌سته‌ره‌هینانی هه‌رسێ ده‌سه‌لاته‌که (یاسادانان و حوکمرانی و داوه‌ریکردن) له‌ ده‌ست قیه‌می جاهیلیه‌ت و سه‌رانی ده‌سه‌لاتداری و گیرانه‌وه‌ی بو خوای گه‌وره‌. موسلمانانه‌کان دلیا بوون له‌وه که حاکمیتییه‌که که مافی خوای گه‌وره‌یه زه‌وت کراوه، ده‌یانزانی (موسه‌ کبیره‌کان) حاکمیتی و ئاراسته‌کردنی خه‌لکه‌که‌یان (له‌ ئیداره‌ی ده‌وله‌ت و ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه‌دا) به‌ زۆری هی‌ز و چه‌واشه‌کاری سه‌پاندووه، ئەمه‌ش خالیکی جه‌وه‌ه‌ری مملانیکه بوو، چونکه هه‌لسوورانندی کاروباری ژیانی تاک و کۆی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌ت، هه‌ر وه‌کوو ژیاندن و مراندن و رۆزیدانه‌ که ماف و سیفاتی خوان، به‌لام ئەمانی تاغوت ماف و ده‌سه‌لاتیان بو خۆیان زه‌وت کردبوو. تاغوتانی ده‌سه‌لاتدار و کۆمه‌لگه‌ جاهیلیه‌که‌یان هه‌ستیان به‌ قوولی دژواریتییه‌ی ئەم بانگه‌وازه‌ خواویستییه‌ کردبوو، بۆیه‌ وا سه‌ره‌ختانه و دل‌ره‌قانه‌ دژی ئەم خواویستییه‌ پاک و سه‌رراستانه‌ بوون. کیشه‌ی مملانیکه‌ په‌یوه‌ندی به‌ بانگه‌وازه‌که‌وه هه‌بوو (نه‌ک به‌ تاک تاکی شوینکه‌وانییه‌وه). بۆیه‌ ئوممه‌ته‌ خواویسته‌که

رووبه پرووی جه هنگیکی مان و نهمان دهبوووه. شه پیکسی سهخت و بیئامان و بهرده وام که دهبوو سوور بن له سهر سه رکه وتن، یان دهبوو ته سلیم به داواکاری دهسه لاتدارانی تاغوت بیانیه ته وه، ههر وه کوو که به سهیدنا شوعه بییان (علیه السلام) دهوت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ بِدُشَعِيبٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ الاعراف: ۸۸، واتا: «ئهو خاوهن نفوزانه ی گه له که ی شوعه یب - که لوتبهرز و موسته کبیر بوون- و باوره یان به په یامی وه حییه که نه هیتنا بوو، به شوعه بییان دهوت: سویند بیت له ولاتی خۆمان شاربه دهرتان ده که ی، یان ده بیت بگه پینه وه ناو میلله ته که ی خۆمان (بو وه گرته وه ی په یام و داب و دهستور و نه ریتی خۆمان)».

ئاوا تاغوتان و سهرانی جاهیلییهت هه موو رق و قین و بوغزی ناخیان وه کوو ئاگر پزین (بورکان) به سهر خواویستاندا ده ته قیننه وه، نه ناماده ی گوینگرتن ده بن نه وتوو پز (دایالوگ)، نه بیر کردنه وه و نه موناقه شه ی هیدییانه، نه تو پزینه وه و نه لیکو لینه وه، چونکه ده زانن به م شیوه به دید و پزین. دلنیان نه خویان و نه دید و بهرنامه و قییه میان، خویان به رانه ر تینی به گوژی عه قیده ی خواناسی ناگرن، بو یه دانه جیره ده که ن و لیو ده کپوژن و له هه په شه دا که ف له لا لغاوه یان ده په ریت! ئینجا دواتر درندانه و سه رسه ختانه و زور بیرو حمانه په لاماری موسلمانان ده دن، چ ئه وانیه ئالای خواویستی که یان پییه چ ئه وانیه که له زیر ئالاکه دان، ئه وانیه دروشمی ئیسلامه که یان هه لگرتووه، ئه وانیه که ههر له و به ره ی ئیاندارییه دان^(۱).

ئه مه ههر هه لوستی کومه لگه و دهسه لاتدارانی جاهیلییه تی گه له که ی سهیدنا شوعه یب (علیه السلام) نییه، ئه مه هه لوستی نه گوژی هه موو جاهیلییه تییک بووه له په یامی پیغه مبه ران (علیهم السلام). خوی گه و ره ده فه رموویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَا اَوْ

(۱) له زیاره تیکمدا له گه ل سنی ئیامی مزگه وته کاندا بو دهره وه ی ئوسلو بو ئوردوگای جه وساوه راوه دوو نراوه کانی بوسته له (۱۹۹۴) دا، زیاتر له په نجا پیاو و ژنمان لی کوبووه که هیچ په کیکیان نه یده زانی نو پز بکه ن. ههر به که یان مندالیان خستبووه بی ئه وه ی لیک ماره کرابن، ههر له کاتی خویاندا ئیستیاره به کیان ئیمزاکردبوو بهس. زوریشیان باسیان له چۆنیه تی هه تککردنیان ده کرد! دیاره که حهمله ی ریشه کیشکردنه که ی به رانه ر ئه هلی ئیسلام ده کرایت ته نانه ت ئه و داماو و نه زان و غافلانه شی به رده که ون که نازانن دینه که چییه و موسلمان تیتی چۆنه.

لَتَعُوذَنَّ فِي مَلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهَلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ إبراهيم: ١٣، واتا: «ئەو كەسانەى باوەرپان نەدەهیننا بە ئیرراوە كانی خویان دەوت: بە دنیاییەو شاربەدەرتان دەكەین و دەبیت لە زێدی ئیمە پرۆنە دەرەو، یان ئەوێهە كە دەبیت بگەرێنەو ناو میللەتەكەى خۆمان،^(١) بەلام خوای پەرۆردگاریان وەحیی بو ناردن كە بیخەم بن، ئیمەش بە دنیاییەو سەتەمكاران تەفروتونا دەكەین».

ئەمە حەقیقەتى جەنگە كە نیشان دەدات. ئامانجى بەرەى شەرخوازیی پۆشنانە پروون دەكاتەو. سروشتى مەملەتیی نیوان جاهیلیەت و ئیسلام پروون دەكاتەو. جاهیلیەت بە هیچ شیوەیەك قبوڵ ناكات ئیسلام قەوارەى كى سەربەخۆى بو خۆى هەبیت، تەحەموولى ئەو ناكات ئیسلام خۆى لە جاهیلیەت راپسكینیت و لەژێر دەسەلاتى نەمیتیت، چ جایی ئەوێهە لەبەرانبەردا بوو سەتیت و شتیكى تر رابگەیه نیت. بۆیه جاهیلیەت -بە هەموو جوړیكیەو- لەگەڵ ئیسلامدا رێناكەویت، تەنانەت ئەگەر موسلمانانیش ئامادەى رێك كەوتن بن. بۆیه حەتمەن دەبیت ئیسلام لە كیانى ئوممەتێكى سەربەخۆى خاوەن بزاف و هەلوێستى سەربەخۆ و خاوەن سەركردایەتى و ئاراستەوانى سەربەخۆى خۆیدا دەرەكەویت كە هەموو ئەندامە كانی بە عەقیدەكە پێكەو پەيوەستبوون و وەكوو ئوممەتیش لە جاهیلیەت داپراوبن و جودابووبنەو. ئەمەش شتیك نییه جاهیلیەت توانای بینینی هەبیت چجای رەفتارى لاشەرپانە لەگەڵیدا. ئەمە وجودبێكە ئەستەمە سەرانى جاهیلیەت و تاغوتوانى زەوتكارانى حاكیمیتی خواپەتى تەحەموولى بكەن و بهێلن ئاوا لێیان قوت و قیت بێستەو! لەبەر ئەمەیه كە كافرەكان داوا لە پیغەمبەرە بەرپێزەكان ناكەن كە بانگەوازه كەتان بوەستین و با بەس بێت، بەلكوو (بە شیوەى سویند و تەئكید) داوايان لێ دەكەن كە دەبیت بگەرێنەو ناو میللەتى كافرەكان. داوايان لێ دەكەن بێنەو ناو جاهیلیەتەكەو و وەكوو جارێك بێنەو تاك و كۆى ئەو. پیغەمبەرە بەرپێزەكانیش (سەلامى خویان لێ بێت) رەفزی دەكەنەو و موناقلەشەشى ناكەن، چونكە

(١) ئیمام تەبەرى (رحمە اللە) لە (جامع البيان ٦٠/٢٥) دا دەفەرمویت: «(ملة) بریتیه لە پەيام و خەلكەكەى، كەوابوو داواى ئەهلى جاهیلیەت -دەسەلاتدارەكان و بێرەندەكانى كۆمەلگە و دەرەكەوتوانى كە (الملا)هەكەن- هەموو لەسەر ئەوێكەن كە دەبیت موسلمانان لە ولات بكرێتە دەرەو». ئەم تۆمەتە بەرانبەر بە ئیمە ئەوێهە كە دەلێن ئیو كورد نین و كوردستانیانە بێرناكەو و مەترسین بۆ سەر (ئەمنى قەومى كوردى)!

مه حاله موسلمانتيك له جاهيلييهت قوتاري بوويت و به مه حزي سهرپشكي خوي بگه پريته وه ناوي! تهسته مه ليئي قبول بكرت. قه واره ي جاهيلييهت (كومه ل و كومه لگه و ده ولت) به پيي سروشتي پيكهاته ي خوي بوار بو موسلمانتيك ناكاته وه له ناواخندا بيت و چالاكانه ببزويت، ته نها له و حاله ته دا جاهيلييهت پري به موسلمان ده دات كه له ناو قه واره كه يدا كار بكنه كه له زير چاوديري ورده كارانه ي خويدا بن و په نجيان بو جاهيلييهت كه بيت، كه هه ولدانه كه ي يارمه تيده ري به هيز كردني بنه ما جاهيلييهت كان بيت، ته ما كاتيک كار بو خوي و گه شه و نه شونماي خوي بكات، ته وه تهسته مه جاهيلييهت بوار بو ئيسلام و موسلمانان بكات وه. ته و كه سانه ي وا ده زانن ده توانن هيواش هيواش بخزيته ده زگان ي كومه لگه ي جاهيلييهت و ناشكرا له ناويدا كار بكنه و بانگه وازي خواويستي راشكاوانه پراگه يه نن و خزمه تي دينه كه يان بكنه - دواي ته وه ي له كومه لگه جاهيلييهت كه و ده زگا و ريكخراوه كانيدا ده توينه وه- له خه ون و خه يالدان، ته وانه شاره زاي سروشتي پيكهاته و بزواتي كومه لگه نين. كومه لگه ي جاهيلي هه موو تاكيك بو خوي هه لده سورينيت، بو خزمه تي ديد و پري و مه نه هج و ده ستوري خوي ده يانخاته گه ر.

دا پراني موسلمان له كومه لگه ي جاهيلي و جودابوونه وه ي - كه حه تميه و عه قيده كه ي له سه ري پيوستي ده كات - هه ر ده بيت هه نگاوي دووه ميشي به دوا دا بيت، كه ده ركه وتني تي له كيانيكي ئيسلامي سه ربه خودا كه وه لانيان به پيي عه قيده كه بو خوي گه و ره و پيغه مبه ري خوا (صلى الله عليه وسلم) و موسلماناني خويانه و سه ركردايه تي و ئاراسته واني سه ربه خوي خويان هه يه. ته م كيانه به م سه ركردايه تيه وه بزوات و هه لويسي بانگه وازي خواويستي ئيدامه پي ده دات. ته مه قوناغي كار كرده. ته مه پيوسته. موسلمان تييدا سه رپشك نيه تا بتواني ده سته رداري هيج هه نگا و په فتاريكي بيت، چونكه سروشتي كومه لكاري و گورانكاري و پيكهاته ي جه سته بيانه ي كومه لگه كان وا ده خوازن، ته مه ش لايه نيكه له روانگه ي جاهيلييهت كه وه پروونه كه ئاوا ده روانيته بانگه وازي ئيسلامي و دژواريتي وه لامدانه وه و هاتنه كايه ي ئوممه ته عه قايديه كه ي.

جاهيلييهت زور چاك له وه حاليه كه ته م قوناغ و په فتارانه ئازا كردني كومه لگه

جاهیلییه که یه له حاکمیتی تاغوته کانی. ده زانن ئەمە پرگارکردنی خەلکە که ی بەر دەستیانه که عەبدیتیان بۆ نواندوون، بۆ ئازادییه ک، بۆ دید و بزاون و کۆمه لگه یه کی خواویستی که که س نابیتە عەبدی که س و هەموو ملکه چی حاکمیتی خوا دەبن و به س. جاهیلییه زۆر چاک ئەمە دەزانیته، له هەموو بزاون و هەلوێستیکێ دینه که ده گات و حساباتی خۆی بۆ سنووربۆدانان و وهستاندن و گیرانه وهی ده کات. جاهیلییه تە دەزانیته که بانگه وازی ئیسلامی لادان و پادانی تاغوتان و حاشییه و پێوه نده کانی مه به سته که ده بیته له هەموو ئاستیکێ سەرکرده یه تی و ئاراسته کردن و بریاردان بیانیه یته خواره وه و تووریان هەللات! مانه وهی تاک و کۆی موسلمانان له ناو کۆمه لگه ی جاهیلییه تدا ده یانکاته خزمه تکاری کۆمه لگه و ده سه لاتداره جاهیلییه ته که، نه ک خزمه تکاری ئیسلام و موسلمانان، وه کوو هەندیک موسلمانێ ساده و سه تخی لێی تیگه یشتوون.

دوای پروبوونه وهی ئەمە، حەقیقه تیکێ تری قه ده ری ده مینیت که ده بیته به رده وام له دل و ده روون و هزر و هۆشی موسلماناندا بیت و له به رچاویان لا نه چیت، به تایبه تی له به رچاوی داعی و ئاراسته وانانان، ئەویش ئەوه یه که ئەو به لینه ی خوای گه وره به ئەولیاکانی خۆیی داوه که سەرکه وتن و ده سه لاتیان پێ ده به خشیت، حه تمیه و خوای گه وره له کاتی قه ده رییانه ی خۆیدا و به چۆنیه تی قه ده رییانه ی خۆی ده یه ییته دی. به لام ئەوه به دلنیا یه وه نایانه دی هه تا موسلمانان له جاهیلییه ت دانەبرین و تاک و کۆیان له جاهیلییه ت جوودا نه بووبنه وه. هه تا هه ردوو به ره لێک جوودا نه بووبنه وه، بۆیه هه ر ده بیته ئەهلی حه ق ئوممه تی جوودا و بزاون و هەلوێستی جوودا و پرێز و به ره ی جوودای خۆیان دیاری بکه ن و به و حه قه ی پێیانه و رایانگه یان دووه له جاهیلییه ته که جوودا بووبنه وه. ئاوا نه بیته ده سه لاتدارییان پێنا به خشریت که هه ر تواوه ی ناو جاهیلییه ت بن و به شیک بن لێی، له گه ل په وت و ئاراسته ی ئەودا برۆن و وه کوو ئەندامیکێ جه سته ی ئەو ببزوون، سەرکه وتن و ته مکین نایه ته ده ستیان! سەرکه وتنیان بۆ نایه ت مادام ئەوان هیشتا وان له ناو ده زگا و پرێکخواه کانی جاهیلییه تدا و وزه و توانا کانی مانه وه و گه شه و نه شونمای زیاتری ده ده نی! هه ر قۆناغه کاریکی ئوممه ته خواویسته که ئاوا له جاهیلییه تدا مابیت، به قه ده ر ئەو کاته ی ده میننه وه سەرکه وتنیشیان لێ دوور ده که ویته وه.

که و ابوو تا زووتر دابړین و جوودا بینه ووه زووتر سهرکه وتن و ته مکینیان ده ست ده که ویت. نه و هس په یانی خوای کار به جییه، حقه و له جی خویدا په تی و حتمن دیته دی، به لام به چونه تیه دا واکراوه که ی دینه که خوی. نه مهش ئه رکیککی گه وره په، بزوت و هه لویستیکی سهخته، زوریان له سر ده که ویت، به لام نه مه قوناغه کانی رپی بانگه وازی خواویستییه و به م شیوه په نه بیت نایه ته به ره م. دینداره سهر راسته تیگه یشتووه کان له قورئان په ی به مه ده بن و هوشیارن لپی و لایان حه قیقه تیکی به لگه نه ویستی بزاق و هه لویسته.

بیگومان تاغوت هیچ قوناغیککی نه م بزاقه خواویستییه و هیچ هه لویستیکی عه قایدی ئوای پی قبول نییه، ته حه مولی دیتنی حه ق ناکات بیته کایه وه، ته حه مولی بانگه وازه که ی ناکات چ جای نوممهت و بزوت و هه لویستی، چ جای دابړان لپی و جوودا ابوو نه وه لپی و دامه زانندی کیانی سهر به خو به رانه ری. ته نانهت نه گهر حه قخوازانی خواناس لیشی جوودا بینه وه و گوشه گیرانه بژین، تا خوای گه وره ناوکویی نیوان حه ق و باتل یه کلا ده کاته وه؛ تاغوت نه مه شی پی قبول نییه. باتل ناهیلیت حه ق له ناوخویدا، یان له کیانی سهر به خو دا ده نگ و په نگی هه بیت. بویه نه هلی جاهیلیهت و تاغوتان به دووی تاک و کوی موسلمانان وه ده بن و سوور ده بن له سهر گپړانه و یان بو دید و ری و دابونه ریت و سایه ی جاهیلیه ته که، یان ریشه کیشیان ده کن. بویه سه ی دنا شوعه یب (سه لامی خوای لی بیت) فهرمووی: ﴿وَإِنْ كَانَ

طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِءِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْلَعْتُونَ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولُو كُنَا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّنا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّعَمْتُ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخٰسِرُونَ ﴿٩٠﴾ ﴿الاعراف: ٨٧-٩٠، و اتا:

«دوای نه وه ی سه ی دنا شوعه یب (سه لامی خوای لی بیت) په یامی خوای گه وره ی به قه و مه که ی گه یاند و کومه لیک جوامیری خواویست شوینی که وتن و کومه لیک تر هر له سهر کوفر مانه وه و سوور بوون له سهر دوژمنداریتی، تاغوتانی قه و مه که ی دژی راوه ستان و ریگای بانگه وازه که یان لی گرت، هه روه کوو که ریگای خه لکیان به جه رده بی و رووتکر دنه وه

دەگرت. سەیدنا شوعەیب پێی فەرموون: ئیوه دەبینن کۆمەڵیکتان شوینم کەوتوون و موسلمان بوون و کۆمەڵیکیشان تەوھەلا بوون و کافر ماونەتەوھە. ئی دە باشە سەبڕیک بگرن تا خوای گەورە ناکوکیان یە کلا دەکاتەوھە. خوای گەورە داوھری داپەرور و چاکترینە بۆ حوکمکردنی نیوانمان. دەسەلاتدارە ناودارەکانی قەومەکە ی کە لە ریزی کافرەکاندا بوون وتیان: ھۆ شەعەیب خۆت و ئەوانەش کە شوینت کەوتوون شاربەدەر دەکەین، دەبیت لە شار و لادیان دەرچن، یان دەبیت بگەڕینەوھە سەر میللەتی خۆمان (تا بە کولتووری کۆمەڵگە و بە یاسا و ریسامان پابەند دەبنەوھە). فەرمووی بۆچی بە زۆر دەمانگێرناوە کە ئیمە نامانەویت؟ بۆ ناچارمان دەکەن؟ ئەگەر بگەڕینەوھە ناوتان مانای وایە لەگەڵ خوای گەورەدا راستمان نەکردووھە و بەیەتە کەیان ھەلوھەشاندووھە تەوھە و شاھیدی درۆمان داوھە کە دینەکە ی ئەو ھەلە یە و دید و نەریت و دەستووھە کە ی ئیوھە راستە! ئی چۆن دەشیت ئیمە ئەم شاھیدیە درۆ و دژوارە لەسەر خۆمان بدەین کە سەرشۆری دنیا و زەلیلی و سزای قیامەتی بەدواوھە! دە سەبڕ بگرن تا خوای گەورە لایەک بە لایکدا دەخات و ھەر فەرمانیکمان بۆ بیت ئیمە جیبە جیبی دەکەین. دە ی سا خوایە ناوکۆییان چارەسەرکە و ناوکۆییان یە کلا بکەرەوھە، خۆ ھەر تۆ داوھری دادپەرورەیت. دەسەلاتدارە ملھورە کافرەکان کەوتنە ھەرەشە لە شوینکەوتووھەکانی، پێیان دەوتن ئەگەر شوین شوعەیب بکەون بەدلتیابوھە زەرەر دەکەن».

تاغوتە ملھورەکان بە ھەلوئیت و پلانەکە ی سەیدنا شوعەیب (سەلامی خوای لی بیت) رازی نەبوون کە ماوھەک سەبڕ بگرن. نا، ئەوان ئارامیان لەبەر ھەلگیراوە و ھەرچەند بکەن ناتوانن حەق ئاوا بینن کە ئوممەت و بزوت و بەرھو ئالای سەربەخۆی ھە یە و پڕژانە خەلک کە سب دەکات. تەھەموولی ئەوھە ناکەن کۆمەڵیک خواناس حاکمیتی تاغوت پەز بکەنەوھە و تەھیدیککی پاک و پوخت وەرگرن و لەبەر رۆشنایی ئاراستە ی وەحیی خواییدا بانگەوازی چاکسازی بکەن، چۆن چاویان بەرایی دیت کۆمەڵیک خەلک بە دینیکی نوئیوھە، سەربەخۆی راکە یەنن و لەژیر چەبۆکی دەسەلاتداران و ملھوران دەرچن، چونکە حاکمیتیەکانیان پی شیرک و کوفر و جاھیلییەتە، بۆیە ئاوا بە ھەرەشە ی سەختەوھە بە سەیدنا شوعەیبیان وت:

﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا اَوَّلَتَّعُوْدُنَّ فِي مَلِئْنَا ﴾،

سه‌یدنا شوعه‌یب وه‌کوو دید و بزوت و هه‌لوئستی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی تری خوی گه‌وره (سه‌لامی خویان لی بیّت) دژی پلانه‌که‌یان وه‌ستابه‌وه و به‌نهرمونیا‌نترین شی‌واز هه‌لوئسته‌که‌یانی رته‌کرده‌وه: ﴿قَالَ أُولَٰئِكَ أَكْرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا إِنَّ عِدَانِي فَلْتَكْرِمًا بَعْدَ إِذْ بَخَّنا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾.

ده‌بیّت داعیانی ئیسلام و چاکسازان و خواویستانی بزوتی گۆرانکاری و موجاهیدانی به‌رانبه‌ر تاغوتان هه‌میشه‌ئه‌وه‌یان له‌به‌رچاو بیّت که‌ئاوا شه‌ریان پیده‌فرۆشریّت، ئاوا هه‌ره‌شه‌ و گۆره‌شه‌یان لی ده‌کریّت و، ده‌که‌ونه‌کوشتن و راوه‌دوونان و ئه‌شکه‌نجه‌دانیان. خو دزینه‌وه‌یان له‌م شه‌ره‌ئه‌سته‌مه، خو پاراستن و خو لیلادانیا‌ن زه‌حمه‌ته. چونکه‌مه‌حاله‌تاغوتان هه‌روا لیان بگه‌رین. کۆلیان لی ناده‌ن تا له‌دینه‌که‌یان ده‌که‌نه‌وه و دینه‌که‌یان لی ده‌که‌نه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش نا، ناچاریشیان ده‌که‌ن که‌ده‌بیّت له‌دینه‌که‌یان ته‌به‌رابن و بگه‌رینه‌وه‌سه‌ر دید و تیروانین و په‌فتار و په‌وشت و دابونه‌ریت و یاسا و ریسا و ده‌ستور و سیستمی جاهیلی، دوی ئه‌وه‌ی که‌خوی کارزان و میهره‌بان و دانا‌قوتاری کردن و له‌تاریکستانی جاهیلیه‌ت رزگاری کردن و خستیه‌به‌ر پۆشنایی وه‌حی و نووری ئیمان و سایه‌ی حاکمیتی خۆی، چونکه‌ئازایانه‌له‌عه‌بدیتی تاغوت ده‌رچوون و گه‌رانه‌وه‌سه‌ر عه‌بدیتی خوی خاوه‌ن و کردگار و ده‌سه‌لاتدار و دینه‌که‌یان کرده‌ریاز و به‌رنامه‌ی ژیا‌نی تاک و کۆی خۆیان، که‌وا‌بوو چار نیسه‌هه‌ر ده‌بیّت شان بده‌نه‌به‌ر واقیعه‌که‌ و ئارامگرانه‌ و پشودریژانه‌خۆراگرن، به‌رانبه‌ر ئه‌م شه‌ره‌سه‌پنراوه‌ی بی‌روحانه‌به‌رانبه‌ریان ده‌کریّت و درنده‌ و بی‌ئامان ده‌خرینه‌به‌ر حمله‌ی ریشه‌کیشکردنی، حه‌تمه‌ن ده‌بیّت سه‌بر بگرن و چاوه‌روانی لوتفی خوی دانا و میهره‌بان بن که‌به‌قه‌ده‌ری ئه‌زه‌لیی خۆی کیشه‌ی مملاتییه‌که‌یان یه‌کلایی بکاته‌وه: ﴿عَلَىٰ اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾﴾. ئینجا ری‌سای نه‌گۆری قه‌ده‌ری خوی (ویست و زانست و توانای خوی گه‌وره) دپته‌هاو‌کیشه‌که‌وه و له‌به‌رژه‌وه‌ندیی ئیبا‌ندان کۆتایی به‌مملانی‌که‌دینیت. ئه‌وه‌ش ری‌سای نه‌گۆره‌ و به‌دریژایی میژووی بانگه‌وازی خواویستی وا‌هاتووه و خوی گه‌وره‌ش ری‌سا‌کانی بو‌هیچ که‌س و لایه‌نیک ناگۆریت.

شاهیدیدانی (لا إله إلا الله) را‌گه‌یا‌ندنی یا‌خپوونه‌له‌جاهیلیه‌ت و چوونه‌به‌ر که‌ناری

خوای خاوه نه. (لا إله إلا الله) بپریاری عه بدیتیه بۆ خوای گه وره و بهس. ههر که سیک ئەم شایه تمانه راگه یه نیت، یه کسه ر ئیعلانی ئەم حاکمیتیه ش بۆ خوای گه وره راده گه یه نیت (له واقعدا هاوار ده کات، جار ده دات که مافی یاسادانان و حوکمرانی و داوهریتی بۆ غه یری خوای گه وره نییه و ناییت کهس هه ییت)، ئەمه ش واتا راگه یاندنی یاخیوون و هه لگه پانه وه له پرووی ئەو تاغوت و ملهور و حاشیه و پیوه ندانه ی حاکمیتی خویان بۆ یه کیکیان، یان بۆ دهسته یه کیان زهوت کردوه. ئەم شایه تمانه واتا ره فزکردنه وه ی شیرک و کوفر و جاهیلیهت و رازیوون به حاکمیتی خوا، به پریاز و به رنامه ی، به ئالا و دروشمی و به ئیتیا کردن بۆ ئوممه ته دینداره خاوهن سه رکر دایه تی و ئاراسته سه ربه خۆکه ی. هیچ دژواریه ک له مه کاریگه تر نییه له سه ر تاغوتان. ئەم شایه تمانه ئەگه ر ئەو ره فزکردنه ی (تاغوت و ئالیهه و ئه رباب و ئەنداد) ه ی له گه لدا نه بیت هیچ زیانیکی بۆ ئەهلی شیرک و کوفر ناییت. ئەگه ر ئەم شایه تمانه بریتی بیت له باوه ریکی سارد و سپی ناخ و نوژیکی هه لپروزاو و به رۆژوو بوونیکی تاکه که سی، چۆن پئی لی ده گیریت؟! ئەمه له هه موو شوئینیک و لای هه موو تاغوتان قبووله. مادام نایته وه ی گۆرانکاری پیغه مبه رانه. تاغوتانیش له و شایه تمانه سارد و سپ و (موسلمانیتی) یه بی زه ره روزیانه رازین و خۆشیان جیگا و پریگا و مزگه وت و ئیامی بۆ دهسته به رده کهن!

ئەم تیگه یشتنه سه تحی و ساویلکه ییه که ئیستا موسلمانان هه یانه. زۆرینه یان ئاوا له ئیسلام حالییوون و ده یانه ویت ههر ئاوا به و (موسلمانیتی) یه وه بمیننه وه! به لام به دلنیا ییه وه ئەمانه (که ئیسلامیشیان خۆش ده ویت) نازانن ئیسلام چییه؟ نازانن ئەوه موسلمانیتی نییه که ئەوان گرتوو یانه ته بهر. ئیسلام له گه ل هینانی ئەو شایه تمانه دا راگه یاندنیکی چاره نوو سساز ی وه لدا ده بیت که ره فزکردنی شیرک و کوفر و جاهیلیه ته. خۆ دابری نه له جاهیلیهت و جوو دابوونه وه یه لئی، له دید و بۆچوونی، له رهفتار و رهوشتی، له دابونه ریتی، له بزوات و رهوتی، له یاسا و پرسیای، له کۆمه لگه و دهوله تی. موسلمانوون جوو دابوونه وه و چوونه پریزی ئیانداران، پیکهینانی ئوممهت و بزاقی خواناسیه، وه لاندانه به کۆمه له موسلمانه که و به یعه تدانه به سه رکر دایه تییه سه ربه خۆکه ی، که ئاماده ین وره و وزه مان بۆ خواویستی بخه ینه

گەر، دەی سا با سەرکردایه‌تی ئەم نوخبه ئوممه‌تییه ئاراسته‌مان بکات بۆ چه‌سپاندنی ئیسلامه که له واقیعی ژیانی کۆمه‌لگه‌یه کدا.

جه‌نگی نیوان جاهیلییه‌ت و ئیسلام نه کۆتایی دیت، نه هیدی ده‌بیته‌وه. چونکه دوژمنانی ئیسلام کۆل ناده‌ن، ناهیلن دین و ئوممه‌ت له ئاشتی و هیمیندا گه‌شه بکه‌ن و بلاو بینه‌وه، بۆیه به دنیاییه‌وه سه‌رسه‌ختانه دوژمنداریتی ئه‌ولیا‌یانی خوا ده‌که‌ن و هه‌موو ره‌نجیک بۆ مه‌فحکردنه‌وه‌ی ئیسلام و ریشه‌کیشکردنی موسلمانان ده‌گرنه‌به‌ر: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُفُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفَوُّهُمْ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً تُمْ يَلْعَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٧﴾﴾ الأنفال: ٣٦-٣٧، واتا: «ئه‌وانه‌ی کوفریان گرتووه‌ته‌به‌ر، سه‌روه‌ت و سامانیان بۆ به‌ره‌ه‌لستکردنی رێبازی خوایی و وه‌ستاندنی بانگه‌وازی خواویستی خه‌رج ده‌که‌ن. خه‌رجی ده‌که‌ن، هه‌مووشی سه‌رف ده‌که‌ن، به‌لام دوایی هه‌ر لێیان ده‌بیته‌ته‌سه‌ره‌ت و په‌شیانی و پاشان چۆک داده‌ده‌ن و ده‌به‌زن. ده‌که‌ونه ژێرده‌ست! ئه‌وانه‌ی دید و ریی کوفریان گرتووه‌ته‌به‌ر هه‌موو له دۆزه‌خدا کۆ ده‌کێنه‌وه. خوای گه‌وره ده‌یه‌وێت پاک له پیس و پیس له پاک هه‌لاوێریت، ئینجا پیسه‌کان له‌سه‌ر یه‌کتری که‌له‌که بکات و پیکه‌وه هه‌ره‌ه‌موویان به‌یه‌کجار فریادته‌دۆزه‌خه‌وه. ئا ئه‌وانه زه‌ره‌مه‌ندن».

رێبازی خوایی و بانگه‌وازی خواویستی، پیکه‌وه‌نانی ئه‌و ئوممه‌ت و بزوت و بانگه‌وازه‌یه که هێرش ده‌کاته سه‌ر جاهیلییه‌ت. رێباز و بزوت و هه‌لوێستی ئه‌ولیا‌یانی خوا ئه‌وه‌یه که کۆبن و به ئالای جیهاده‌که‌یانه‌وه هه‌لمه‌ت به‌نه سه‌ر تاغوت و نینۆکی بکه‌ن، هینزی لی بیرن تا نه‌توانیت چیدی به‌ره‌نگاری بانگه‌وازه‌که و به‌ره‌ه‌لستی بزافی ئوممه‌ته‌که‌که‌ بیته‌وه، تا چیدی نه‌توانیت دوژمنداریتی بکات و موسته‌زعه‌فان بچه‌وسینیه‌وه. ئەم ره‌نج و جیهاد و جوهده‌ بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ته‌وحیده‌که‌یه، بۆ چه‌سپاندنی حاکمیتی دینه‌که‌یه. تا تاغوت نه‌وێریت و نه‌توانیت په‌لاماری بداته‌وه. هه‌موو تاغوتییک سل له ئازادبوونی حه‌ق ده‌کاته‌وه. هه‌موویان له ئوممه‌تی خواویستی ده‌ترسن، له خه‌م و چاودێری و سامی ئه‌وه‌دان به‌خه‌لکی بگات و بانگه‌وازه‌که‌ی ته‌شه‌نه بکات، ده‌ترسن هێمن و سالار و سه‌نگین، هیدی و دنیایانه

بلاو بېتته وه و دل و هزر و هیز که سب بکات. بویه تا بویان بکریت ده یخه نه ژیر قهر و تین و پال په ستو، تا بویان بلویت حمله ی ده که نه سهر، تا بویان بکریت ئیسلام مه فح ده که نه وه و موسلمانان ریشه کیش ده که ن. نه هلی جاهیلییه ت ناتوانن ناشتیانه له گه ل ئیسلام و موسلماناندا ره فتار بکن، چونکه وه ستاندنی چه وساندنه وه و شه په که یان و اتا وه ستانی خو یان و دید و ری و وجودیان و که وتنه بهر شنه ی بانگه واز و نه په ی ته کبری مواهیده کانی! بویه تا توانایان ماییت له شه ری بیئامانیاندا ده بن، تا بویان بلویت پلان و پیلان دژی ئیسلام و موسلمانان داده نین که ژیرده سته و زه لیلیش ده که ون، دوو پرووانه ره فتار ده که ن و هر به ئومیدی تیکشکاندنئ ئیسلامه که ده بن.

ئا ئه م (واقعیتی و جیددیتی) یه ناشکراترین و کاریگه ترین سیا و سیفاتی ئه م دینه یه که له بانگه وازه خواویستییه که یدا په رنگ ده ده نه وه. ئیسلام تیوریکی مه عرفی نییه و له دوتوی کتییکدا خرابیته به رده ست خه لکی تا بیخوینین و فیری بن. ئیسلام سه رچاوه یه کی زیده زانین و به رفراوانکردنی زانیاری نییه. ئیسلام عه قیده یه کی سارد و سپرش نییه له دل و درووتیکی بی غیره تدا چه قی به سبتیت! باوه ریکی تاکره وی نییه خوی گوره به که سیک بناسییت و ئیر خوی و خوی خوی! ئیسلام چه ند دروشمیکی خواپه رستی هه له شه و غافلانه نییه که که سیک خواپه رستی پی نه نجام بدات و به سیییت! نا. ئه م دینه ئیعلانی نازادی مروقه. ئه م دینه مه نهه جیکی بزافی واقعییه، پووبه پرووی واقعی خه لکی ده بېتته وه و ئالیاتی گونجاو و چونییه تی شیای خوی به رانبه ر به کار ده هینیت که به رابه ری واقعییه که بن، پراویری پیداویستییه کانی کات و شوین بن.

ئه م ئیسلامه به بانگه وازی هیمن و نهرمونانی خوی دل و هزر و هوشی بانگه یشت ده کات، به راگه یانندن و پوونکردنه وه و هه سستی په ی پی بردن و ئیدراک هانده دا. به جهاده که شی به ربه سته ماددییه کان و ده سه لات و هیزه مله پوره کان لا ده دات و پرا ده دات و مه رکه زیتی حاکمیته تاغوتان هه لده وه شیئیتته وه و حاکمیته خوی کردگار و په روه ردگاری له شویندا ده چه سیییت.

ئه م ئیسلامه ئاوا بانگه وازه که ی خوی به ئومه تیکی خواویست و به بزاقیکی گورانکاری

واقیعی بلاو ده کاته وه تا حاکمیتی خوی تاک و پاک له سهر زه میندا بچه سپینیت. بویه
ململانی نیوان ئیسلام و جاهیلییه ت ههر ږووبه ږووبونه وه یه کی نه زه ریانه ی دید و تیروانین و
پیناسه ی گهردوون و ژیان و مرؤف نییه. مادام جاهیلییه ت واقعیکه، مادام جاهیلییه ت له
کومه لگه و دابونه ریت و یاسا و ده ستوور و سیستم و ده سه لاتداریتیدا ده رکه وتووه، حه تمه ن
ده بیته ئیسلامیش به بزواتی ئوممه تیک و به ئالییاتی شیاو و گونجاو ږووبه ږووی بیته وه که
شباوی ئه وه بیته کومه لگه و ده سه لاتی ئیسلامی له شوین کومه لگه و ده سه لاته جاهیلییه که
دابمه زرینیت. ئه مه ش حه تمه ن به جهادیک ده کریت که ههر له ده ستپیک یه که مینه وه ده بیته
له بهر خاتری خوا بیته و به پپی شه ریعه تی خوا بیته و بو چه سپاندنی شه ریعه تی خوا بیته.

برگه‌ی دووهم:

سه‌لماندن و چه‌سپاندنی حه‌ق

سه‌لماندن و چه‌سپاندنی حه‌ق و ناساندن و لادانی باتل هه‌ر به قسه‌ نایه‌ته‌ دی. ناشیت‌ وا گومان‌ بیریت‌ که‌ ته‌ن‌ها به‌ روون‌کردنه‌وه‌ی حه‌ق و روون‌کردنه‌وه‌ی باتل له‌ رووی تیوریه‌وه، ئیتر حه‌ق خوی دیته‌ پیش و جلّه‌وی ئاراسته‌وانی ده‌گریته‌ ده‌ست! ته‌نانه‌ت ناشیت‌ واش بزانی‌ت که‌ ته‌ن‌ها به‌ باوه‌رکردن که‌ ئه‌میان حه‌قه‌که‌یه و ئه‌ویان باتله‌که‌یه، ئیتر پیش‌ره‌ویتیی کومه‌لگه‌ ده‌که‌ویته‌ ده‌ست حه‌ق و حه‌ق‌خوازان. ئه‌مه‌ کورتیینیه. نه‌ سه‌لماندنی حه‌ق و چه‌سپاندنی له‌ واقعی خه‌لکیدا و نه‌ ناساندنی باتل و رادانی له‌ واقعی خه‌لکیدا؛ بی‌ه‌بوونی هیژ دینه‌ دی. هیژیک که‌ بتوانیت‌ ده‌سه‌لات و هیژی ماددی باتل لادات و رادات و ده‌سه‌لات و هیژی حه‌ق بخاته‌ شوینی. ئه‌م هاوکیشه‌یه‌ ئاوا نه‌بیت‌ پارسه‌نگ ناییت. ئه‌م زال‌بوونه‌ی حه‌ق و نابوتی‌ونه‌ی باتل به‌وه‌ ده‌بیت‌ که‌ سه‌ربازانی حه‌ق و ئالا‌هه‌لگرنی سه‌رکه‌ون و سه‌ربازانی باتل شکست‌ بهین و ژیرده‌سته‌که‌ون. ئه‌م ململاتییه‌ ئاوا نه‌بیت‌ کوتایی نایات.

ئه‌م دینه‌ به‌نامه‌ی بزاونتیکی واقعی ئومه‌تییکی خواویسته. که‌ره‌سته‌ی مونا‌قه‌شه‌یه‌کی مه‌عریفی و زیده‌ زانیاری نییه، ته‌نانه‌ت باوه‌رکردن‌تیکیش نییه که‌ له‌ ناخدا‌قه‌ناعه‌تی پنه‌نرا بیت‌ که‌ حه‌ق هه‌ر سه‌رده‌که‌ویت و باتل نابوت‌ ده‌بیت. نا، خوای گه‌وره‌ ئامازه‌ به‌ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی حه‌ق و ناساندن و لادانی باتل وا ده‌کات که‌ ره‌فتار و په‌نج و هه‌ول‌دانه: ﴿لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيَبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ (ال‌اف‌سال: ۸، و‌اتا: «بوئه‌وه‌ی به‌ کویرایی چاوی تاوان‌کاران حه‌ق به‌سه‌لمنیت و بچه‌سپنیت و باتلیش رسوا بکات»). ئه‌مه‌ ئامازه‌یه‌کی حه‌قیقه‌تی عه‌قیده‌یه که‌ خوای گه‌وره‌ سه‌رنجی داعیه‌کانی بو‌ راده‌کنشیت. ئه‌م حه‌قه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ تاک و ته‌نهایی خوای گه‌وره، له‌ سیفه‌ته‌کانی په‌روه‌ر‌دگاریتی و نه‌بوونی هاوبه‌ش بو‌ی، له‌ هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوی‌ته‌ی و نه‌بوونی هاوبه‌ش بو‌ی، له‌ ده‌سه‌لات‌داریتی و کارگیری (گه‌ردوون و ژیان و مروّف‌دا، نه‌بوونی هاوبه‌ش بو‌ی له‌ هیچ‌گوشه‌ و که‌نار و کات و شوینتیکی وجود‌دا،

به هیچ شیوه و بر و پادهیهک، نه له ئاسانهکان و نه له زهویدا، نه له ریزی مرۆف و نه له ریزی مهخلووقاتهکانی تردا. ئەم حەقە واتا دەسەڵاتداریتی پەها و بئ سنووری خوای تاک و بئوینە و ئیعتیرافکردن بەوێی که دینهکە ی خوای گەورە بەرنامە ی دیاریکراوی خوایە و بئوێوێ ناردووێ خوارئ حاکمیتی تاک و کۆی کۆمەلگە و دەسەڵاتی مرۆفایەتی پئ بکریت. حەق ئەمەیه. ئەمە ئەو حەقەیه که دەبیت بەسەلمیتریت و بچەسپینریت. ئەمما ئەو باتلە ی که دەبیت بناسریت و لادریت و رادریت، ئەوێه که له شیرک و کوفر و جاهیلیهتدا دەرکەوتوو و بووێه بەرە ی بەرانبەر بانگەوازی پئغەمبەران (سەلامی خویان لئ بیت) که بووێه دەسەڵاتداری دەستدریژکار و ستهمکاری خۆسەپینن و سەرزهوی داگیرکردوو. ئەم باتلە ی به چهواشه کاری و سامان و زۆرداری حەقی خستووێه لاوه و تاغوتانیکی خستووێه سەر لوتکە ی دەسەڵاتداریتی حاکمیتی (که یاسادانان و حوکمرانی و داوهریبه)، تا هەر چۆنیک بیهویت ژبانی خەلکی و دارپژیت و هەر چۆنیک حەز بکات ئاوا ئاراسته ی ژبان و مرۆف بکات!

باتل ئەمەیه. ئەمە ئەو باتلە یه که دەبیت پروون بکریتهوه و پرووت بکریتهوه، ئینجا لادریت و رادریت. ئەم حەقە به لاغیکی راگە یاندووێ که دەخوایت مرۆف لەم سەر زەمینەدا ئازاد بیت، به مەش ئازاد دەبیت که خوایەتی خوای گەورە و عەبدیتی مرۆف بو خوا بیتە دی. خوایەتی خوا و اتا تاکی و پاکیی پەرستن و وهگرتنی بەرنامە کە ی و چه سپاندنی حاکمیتی کە ی که راگە یاندنی ئاشکرا و راشکاو ی سەر وه ریتی شەریعه ته که یه تی. ئەم به لاغە رۆشن و ئاشکرا و راشکاوێ دژایه تی تاغوتان دەکات و دەفەر مویت: "دەبیت له لوتکە ی دەسەڵاتی حاکمیتی بئنه خواروو، چونکه حاکمیتی مافی خوای تاک و پاکه و ئەوان بو خویان زهوت کردوو." "

ئیسلام که به لاغە حەقە کە یه که ئەم بانگەوازه رۆشن و ئاشکرا و رۆشنه یه و ئەوهش ئامانجیتی، نەدەبوو، نەدەکرا، نابیت و ناکریت به بئ هەبوونی هیزی ماددی و جورئەتی ویست و گیانی جیهاد، هەنگاو هەلئینتەوه، چونکه نامومکین بوو هەر باوه ریکی ناخ و قەناعه تیکی هزر بیت و هیچی تر، نەدەکرا هەر ئەوه نده بیت که وه کوو عەقیده له دل و دەر وونی شوینکه وتووێه کانیدا بچەسپیت و له عیبادە تیاندا دەرکەویت و بهس. نەدەکرا هەر

ته‌ونده بیت که بیته به‌نامه‌ی پالفته‌ی ده‌روون (ته‌زکیه‌ی نه‌فس) و داپژهری ناراسته‌ی «پارسه‌نگی ره‌فتار و ره‌وشت» ی نیوان موسلمانان. نه‌ده‌کرا و نه‌ده‌لوا ئاوا بیته دینداریه‌کی تاک که‌سی. به‌لک‌وو هه‌رده‌بوو به‌پیی ناراسته‌ی وه‌حی ئوممه‌ته‌که‌ی پیکه‌وه‌ بنیت و بیته مه‌یدانی ململانیوه، تا دید و تیروانین و پیناسه و زاراوه‌ی حه‌ق بناستییت، تا ره‌فتار و ره‌وشت و دروشمه‌کانی خواپه‌رستی بنویتیت، یا به‌پیی به‌نامه‌ نوپکه‌ی خو‌ی یاسا و ریسا و ده‌ستووری شه‌ریعه‌ته‌که‌ی له‌ کومه‌لگه و ده‌سه‌لاتیکی نویدا به‌نیته‌دی که حاکمیتی خوای گه‌وره‌ی تیدا بدره‌وشیتته‌وه. ئه‌مه‌ش هه‌ر به‌ پروونکردنه‌وه‌ی به‌لاخ و راگه‌یانندی بانگه‌وازه‌که نه‌ده‌کرا. ئه‌مه‌ هه‌ر ده‌بوو سه‌ره‌تا له‌ناو کومه‌لگه و ده‌سه‌لاتی موسلماناندا بدره‌وشیتته‌وه، پاشان به‌ کومه‌لگه‌ی مرؤفایه‌تی بگه‌یه‌نریت که خو‌ی بو‌ هیئانه‌دی ئه‌م مه‌به‌سته به‌ وه‌حی هاتووته‌سه‌رزه‌مین.

ئه‌م ئیسلامه (عه‌قیده)یه‌که‌که له‌ قوولایی ناخ و ویزدان و قه‌ناعه‌تدا ده‌چه‌سپیت، هه‌ر هه‌موو لایهن و ری و جیه‌کی دل و هزر، هه‌ر هه‌موو ساتیکی سه‌هوت و بزواتیکی ختووره‌ی هه‌ست و هوش به‌ ته‌وحیده‌وه په‌یوه‌ست ده‌کات. ناشیت له‌ هیچ هه‌ست و نه‌ست و بزوات و سه‌هوتیکدا هاوبه‌شیک به‌ هیچ شیوه و پاده و بریک بو‌ خوای کردگار و خاوه‌ن و ده‌سه‌لاتداری بیوینه‌ دابنریت. دوای قه‌ناعه‌تی ویزدان و هه‌ست و هوش، ئینجا به‌ هه‌مان شیوه له‌ پارسه‌نگی ره‌فتار و بره‌وشتدا ده‌چه‌سپیت. له‌ عیباده‌ته‌کاندا ده‌رده‌که‌ویت که موماره‌سه‌ی عه‌بدیه‌تیه‌کی سه‌رپاست و ملکه‌ج و گوپرایه‌لانه بیت بو‌ خوای (خالق و معبود) که ناشیت له‌ ئه‌میشیاندا هیچ هاوبه‌شیک به‌ هیچ شیوه و پاده و بریک بو‌ خوای کردگار و په‌رستراوی بی شه‌ریک دابنریت. شیرکیش له‌ هه‌ردوو لایه‌نی دید و تیروانینی عه‌قائیدی و دروشمی په‌رستن (عیباده‌ت)یدا زور جوور و شیوه و چۆنیه‌تی هه‌یه.^(۱) هه‌ر جووره‌ په‌رستنیک - که به‌ مه‌زن و پیروز دانانه بو‌ غه‌یری خوای تاک و پاک- شیرکه که له‌ دل و ده‌رووندا بیت،^(۲) یان له

(۱) هه‌ر سیفه‌تیکیی خوای بیوینه به‌ هه‌ر جووریک بیته وه‌سفی مه‌خلوقیک شیرکه، له‌ کردگاریتی و خاوه‌نیتی و پوزیدان و زیاندن و مراندن و زیان و سوود و ده‌سه‌لاتداریتی و ناراسته‌کردن و... هتد.

(۲) وه‌کوو خو‌شه‌ویستی و ئومید و ترس و... هتد.

گوفتاردا بیٽ،^(۱) یان له کرداردا بیٽ،^(۲) یان له حاکمیتیدا بیٽ.^(۳) ئەمانه هه موویان شیرکن. بوار و پهفتاری شیرکن. ئیسلام بۆ ئەوه هاتوو تاک و کۆی کۆمه لگه و دهسه لاتی مرۆفایه تیی له م جوړه شیرکانه ی عه قیده و عیادهت و حاکمیتی پاک بکاته وه، بۆئوه ی ته وحیدیان له شویندا بچه سپینیت. ته وحیده که خواناسی و خواپه رستی و حاکمیتی خوی تاک و بی وینه و بی هاوبه شه. جا بۆئوه ی ئەم ته وحیده سه ربحریت به دلنیا بیه وه ده بیٽ ئالا هه لگره کانی جیهاد به ریا بکه ن، ده بیٽ بکه ونه ململانئ و ده به ریکراچوون و جه ننگ. ده بیٽ له گه ل باتلدا دهسته ویه خه بینه وه، نابیت وا چاوه پروان بکه ن تا هیزی حه ق به رابه ر و یه کسان ده بیٽ به هیزی باتل! چونکه ئەمان نابیت ئەوه یان له یاد بچیت که هیزی کی تریان هه یه و له پشتیان هه که هاوکیشه که به لای ئەماندا ده خات. تاي هیزی ئەمان قورستر ده کات و ملاملانی که ده به نه وه. ئەمه هه ر قسه نییه، ئەمه حه قیقه تیکی عه قایدی و به لگه نه ویستی کی واقعییه و به لاغی خوی بیاسی لئوه فه رموه: ﴿كَم مِّن فَعْلَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِعْلَهُ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ البقره: ۲۴۹، و اتا: «ئین چه ند جار به رپیدانی خوی گه وه ره کۆمه لکی که م به سه ر کۆمه لکی زوردا زال بووه». ئەوه غه زای به در. که هه لا ویردن حه ق و باتل بوو. حه ق تیدا سه لمینرا و چه سپینرا، باتلیشی تیدا ناسینرا و لادرا (که هیزی کوفر سی ئەوه نده ی هیزی موسلمانیش بوون). ئەم پرۆ ئیمه پیوستیان به په بیردنه وه به م حه قیه ته عه قایدیه هه یه، به م ویستی هه لا ویردنه قه ده ریه. ئەمه وه کوو حه قیقه ته عه قایدیه کانی تر راستکردنه وه ی ده ویت، چونکه له زهینی ئەوه خه لکه دا - که خویان به موسلمان ده زانن - ئەم حه قیقه تانه له ق بوون، دید به رانه ریان لیله و ته نانه ت لای ئەوانه ش که خه لکی بانگه پستی ئەم ئیسلامه ده که ن تیروانینیان لار و ویر و چه وته! حه ق وه کوو تاویره به ردیکه به ده ست قه ده ری خواوه یه و به سه ری باتلی ده کیشیت و پانی ده کاته وه. ئیتر به که لاشی (به لاکي) ده بینریت له ولاره که وتوووه گیان ده دات: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ الأنبياء: ۱۸، و اتا: «به لکوو له سه رپرا وا حه ق ده گرینه باتل که نابووتی ده کات،

(۱) وه کوو هانا و هاوار و پارانه وه و... هتد.

(۲) وه کوو سو جده و ته و اف و قوربانی بۆکردن و... هتد.

(۳) وه کوو یاسادا رشتنی ناشه رعی و حوکمکردن به دابونه ریتی جاهیلی و داوه ریردنه لای تاغوتان که به یاسای ناشه رعی یان دابونه ریتی عه شیره ت و هۆز یان به دید و بۆچوونی خۆی حوکم ده کات.

تەفرۆتوونای دەکات»^(۱).

ئەمە حەقیقەتییکی عەقائیدییه که خوای کردگار و بەتوانا بریاری لەسەر داوہ. گومانیشی تێدا نییە که وایە و واش پەفتار دەکات. حەق لەم وجودەدا ئەسلە. لەم گەردوون و ژیانەدا کۆن و نەگۆرە، ئەسلەن گەردوون و ژیانە که بەپیی حەق دامەزراوہ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ **الحجر: ۸۵**، واتا: «هەر هەموو ئاسمانەکان و زەوی و ئەوانەیی لە نێوانیاندا هەن بە حەق دروستمان کردوون». بەلام باتل بێرەگ و ریشالە، بێ پشت و پەنایە، بێ هیز و ناتوانایە، خاوەن دەسلەلاتی حەقیقی نییە. ئەوەتا خوای گەورە بە داوایەتی، لە هەر شوێنیک خۆی فش کردەوہ و خۆی بە دەسلەلاتدار بە مەرووف ناساند، خوای گەورە حەقیکی پێدەکیشیت و دەیفەوتینیت.

باتل هیزیکی کاتی ترسنۆک و لاوازە. چۆن دەرەقەتی حەقیق دیت که هی خوایە و بە خوایە؟ باتل بەردەوام لە ترس و بیم و دلەپراوەکەدایە، چونکە خوای گەورە بە چەکی حەق و

(۱) نایەتەکه وینا کردنیکی پەوانبیزی زۆر بەهیزی دیمەنەکهی تێدایە، هەرچەندە ئێرە جێی تەفسیری نییە، بەلام چاکە چەند خالێکی بخەینە بەرجاو که یارمەتیدەر دەبێت لە تێگەشتنی نایەتەکه و لێکدانەوہ کهی سید قوتب (رحمە اللہ).

۱. سەرەتا نایەتەکه بە ﴿تَل﴾ دەست پێدەکات که پێی دەوتریت (حرف الإستدراك والانتباه)، که دەستیکی نوێ و مایەیی سەرنج راکیشانە، چونکە دید و هەلووستی کافران پەندەکاتەوہ و سەرنجیان بۆ چۆنییەتەکه رادەکیشیت.

۲. ﴿نَقَذُف﴾: جگە لەوہی (ن)ەکه بۆ کۆ و خۆ بە مەزن زانینە، بەلام لێرەدا هەردوو سیفەتەکهی لەخۆ گرتووە، وەکوو ئەوہی که فریشتەکانیش لەگەڵ پەفتارەکه دان، هەرچەند خوای گەورە خۆی بەسە.

۳. قذف: فرێدانە، تێگرتنە، بەلام ئەم تێگرتنە لەسەرەوہ دیت چونکە پیتی (علی)ی بەکارهیناوە.

۴. ﴿يَلْتَمِ﴾: پیتی (باء)ەکه بۆ هاوکاری (الواسطة)یە و وەکوو ئەوہیە که خوای گەورە حەقەکهی بە دەستی پاکیی بێ وینەیی خۆیەوہ گرتووە و لەسەرەوہ لەو سەری ئاسمانەکانەوہ بە گۆر، بە تین بە (باتل)ی دەکیشیت، شتیک که لە بەرزاییەوہ بکەوێتە خوارەوہ بە گۆمترە. تا شوێنەکه بەرزتر بێت گۆرمە کهشی زیاتر دەبێت، ئەم حەقەیی خوای گەورە بە دەستیەوہ گرتووە و لەو سەرە بیکۆتایەوہ بە گۆر دەبیرتە (باتل) که لەسەر زەمێندا خۆی فشکردووەتەوہ، گواہی دەسلەلاتدارە.

۵. ﴿يَقْدَمُهُ﴾: (فاء)ەکه بۆ (السرعة والترتيب)ە، واتە بەخیرایی و دوا بەدوای یەک، که بواری شیکار و لێکدانەوہ و پلانی خۆپاراستن ناهێلێتەوہ بۆیان و یە کسەر نقومی خاک دەبن، یان هە پروون بە هە پروون دەبن، یان دەپلێشێتەوہ. ﴿وَإِذَا﴾: فائی دووہمیش بۆ خیرایی و (تەعقیبە)، واتە یە کسەر دوا ی ئەوہ (إِذَا) کهش بۆ لەپڕتیی و ناکاوە. واتە هەر ئەوہندە دەزانریت که باتل کەوتوووەتە بەر هیزی خیرا و بە گۆرمی حەق و تیکشکا پیتی. ئەوەتا وا دەبوو کێتەوہ!

۶. ﴿زَاهِقُ﴾: ناو (إسم)ە، که بەلگەیه لەسەر سیفەتی چەسپاو، واتە ئەوہ تا گیانی لەبەربراوہ!.

هیزی له بن نه هاتووی خوی به دوایه وهیه تی. داماو ئه و که سه یه خوای گه وره راوی بنیت! کئی و له کوئی و چوئن ئه مانی ده ست ده که ویت؟! باتل چوئن ده ژی که خوای گه وره له ئاسانه وه دهیداته بهر تین و گوژمی حه ق؟! (ململانی حه ق و باتل و له تیوان خوای گه وره و تاغووته گرگن و سیخنه کاندای که خویان له خه لکی کردوو به شت! پوولی موسلمان بزوات و هه لویت نواندنه وه کوو خوای گه وره دهیه ویت، ده نا ململانی که ش خوای گه وره ده یکات، ئه نجامه که ش لای خواجه).^(۱)

ئه مه حه قیقه تیکی تری عه قایدیه، به لام خه لکی لئی بیئاگان. زور که س وادیته هوش و دیدیان که واقعی ژیان پیچه وانیه ئه مه یه و دهیسه لمینیت که ئه مه وانیه! باتل زیاتر دهسه لاتدار بووه و ئیستاش ههر وایه. زور که س له دیدلییییه وه ئاوا ده بینن، به تایبه تی له و کات و شوینانه دا که باتل خوی فش ده کاته وه و زال و دهسه لاتدار و ده ستریزه و حه ق و حه قخوازانیس له ژیر تین و فشاردان و راوه دوو دهنرین و ناچارن له که نار و په ناپه سیودا خویان حه شار بدن. ئه و که سانه له و حه قیقه ته بیئاگا دهن که ژیان و دینداریتی و جیهاد له پیناوی سه لماندن و چه سپاندنی حه قدا مایه ی تاقیکردنه وه، ئه و ناسور و کاره ساتانه به سه ر ئیپانداراندا دیت، به لام هاوکیشه ی ململانی حه ق و باتل ناگوو پیت. زال بوون و سه رکه وتن و مانه وه ی حه ق حه قیقه تیکی گه ردوونیه، پیش ئاسانه کان و زه وی بووه و پرسیای وجوده. مه حاله، ئه سته مه، نامومکینه ئه م پرسیا هاوسه نگه لاسه نگ بییت. حه ق زاله. ئاسانه کان و زه وی له سه ر ئه م حه قه و به پیی حه ق دامه زراون، هه موو دین و دیده عه قایدیه کان حه ق و حه قیقه تن، بانگه وازی پیغه مبه ران (سه لامی خویان لئی بییت) له و حه قه وه هاتوو و ههر سه رکه وتوو میژوو بوون. ئیپانداره کان گومان و دوودلییان له مه دا نیه، گومانیان له به لینی خوای تاک و پاکدا نیه که حه ق زاله و چاره نووس و سه رکه وتن و ده رکه وتن ههر بو ئه وه. موسلمانی خواناس ده زانیت که به لا و موسیبه ت و تین و ته وژمی فیتنه مایه ی تاقیکردنه وه ی ئیپان و دینداری و غیره تی جیهاده که یه تی، له وه دلنیان که خوای گه وره ده زانیت نوقسانیان

(۱) ئایه ته کانی باسی غه زای به در هه موو ئه م حه قیقه ته روونده که نه وه، که پوولی موسلمانان ههر ئاماده بوونیان بووه و به س!

تیدا ماوه، ماویانه زیاتر پالفته بین، ماویانه زیاتر بۆ خوا ساغ بینهوه و بینه ئەداتی قەدەری خوایی. پێویستە لە گەڵ خۆگری و ئارامی و پشوو درێژیاندا پێداچوونەوه بکەن، سەرنجی هەلۆیستیان بدەنەوه که ئایا چەند قورئانیانە بوو؟ شیکاری بزوتیان بکەن داخۆ چەند لەسەر رێبازی پێغەمبەران بوون (سەلامی خویان لێ بیت)؟! خوای گەوره دەیهویت پە ی بە خالە لاوازی کانی خویان بەن تا ئیسلامی بکەن. تا شیایوی ئەوه دەبن حەق بە سەرکەوتوویی لە خۆگرن و بیسەلمینن و بیجەسپینن. خوای گەوره تاک و کۆی ئوممەتە خواویستە که دەکاتە پەردە ی قەدەری خۆی. خۆی لە ناداردا هەموو شیاو پتییه کیان بۆ تهواو دەکات، دایان دەپرێژیت، دەیانکاتە ئەو ئالییه ته ی شایسته ی هەلگرتنی ئالای حەق دەبن، بە ته کميله کردنی که موکورتیه کانیان، بە وه لکردنی که متەرخه مییان، بە چاره سەرکردنی خالە کانی لاوازیان، تا زووتر ئەمانه چاره سەر بکەن، شیاو تر دەبن و زووتر حەقیان بە سەرکەوتوویی پێ دەبه خشریت و خوای گەوره ئەوه یان پێ دیتته دی که خۆی بریاری لەسەر داوه. بە دلنیا ییشه وه حەق زالە و ئەنجام هەر بۆ ئەوه:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ الأنبياء: ١٨

برگه‌ی سپیه‌م:

راگه‌یاندنی‌ه‌ق

به‌رنامه و ری‌باز و بانگه‌وازی ئیسلام چهنده‌ها‌ه‌قیقه‌تیا‌له‌خو‌گرتوو‌ه‌که‌ده‌بی‌ت‌داعیانی ئیسلام‌وه‌کو‌و‌خو‌یا‌ن‌وه‌ریا‌ن‌بگرن‌و‌ره‌فتاریا‌ن‌پئوه‌بکهن‌و‌لی‌یا‌ن‌لانه‌ده‌ن.‌ئه‌مانه‌بواری ئیجتیهادیا‌ن‌تیدا‌نیبه،‌ئه‌مانه‌نه‌گو‌رن‌(وه‌کو‌و‌ئه‌حکامی‌فیقه‌ه‌که‌نین‌که‌کات‌و‌شوین‌و‌حاله‌تی‌نه‌وه‌کان‌کاریگه‌ریا‌ن‌له‌سه‌ر‌جی‌گی‌ری،‌یا‌ن‌گو‌رانیان‌ه‌ه‌یه).‌یه‌کیک‌له‌وه‌قیقه‌تانه‌ی‌سروش‌تی‌ئه‌م‌بانگه‌وازه‌خواییه‌یه‌-‌که‌سه‌ره‌تای‌و‌سه‌ره‌کیبه‌-‌ئه‌وه‌یه‌که‌ده‌بی‌ت‌موسلمانان‌ه‌قیقه‌تی‌دینه‌که‌یا‌ن‌وه‌کو‌و‌خو‌ی‌پا‌بگه‌یه‌نن‌و‌وه‌کو‌و‌سیفه‌ت‌و‌ماهییه‌تی‌خو‌ی‌روونی‌بکه‌نه‌وه.‌ناشیت‌هیچی‌لی‌بشارنه‌وه،‌ناشیت‌هیچی‌لی‌دواخه‌ن‌بو‌دواتر.‌له‌وه‌قیقه‌ته‌سه‌ره‌تاییه‌سه‌ره‌کیانه‌ی‌که‌ده‌بی‌ت‌روشن‌و‌ناشکرا‌و‌راشکا‌و‌پا‌بگه‌یه‌نن،‌ئه‌وه‌یه‌که‌هیچ‌خواییه‌ک‌نیبه‌سبفه‌تی‌په‌روه‌ردگاری‌تی‌و‌خواییه‌تی‌و‌حاکمی‌تی‌ه‌بی‌ت‌جگه‌له‌خوای‌گه‌وره،‌ملکه‌چی‌و‌گو‌پرایه‌لی‌و‌عه‌بدیتی‌بو‌غه‌یری‌خوای‌گه‌وره‌ده‌رنا‌بریت،‌هیچ‌ری‌باز‌و‌به‌رنامه‌و‌ده‌ستو‌ریک‌غه‌یری‌ئی‌سلام‌نابیت‌بکری‌ته‌مه‌نه‌جی‌ژیانی‌تا‌ک‌و‌کو‌ی‌کو‌مه‌لگه‌و‌ده‌وله‌ت.‌ئه‌م‌ه‌قیقه‌ته‌پیوسته‌ه‌هر‌له‌سه‌ره‌تا‌وه‌پا‌بگه‌یه‌نریت،‌ه‌هر‌چه‌ند‌به‌ره‌ه‌لستکار‌و‌دو‌ژمنی‌زو‌ری‌لی‌راست‌بی‌ته‌وه.‌ه‌هر‌چه‌ند‌و‌چون‌به‌درو‌بخری‌ته‌وه‌و‌بدری‌ته‌به‌ر‌توانج‌و‌ته‌شه‌ر.‌ه‌هر‌چه‌ند‌به‌رانبه‌ران‌گو‌ی‌نگه‌رن‌و‌پشت‌ه‌ه‌لبکهن‌و‌پشتی‌پهل‌بکه‌ون.‌ه‌هر‌چه‌ند‌پا‌گه‌یا‌ندنه‌که‌ش‌له‌رووی‌کات‌و‌شوین‌و‌حاله‌ته‌وه‌سه‌خت‌بی‌ت،‌ه‌هر‌چه‌ند‌پا‌گای‌دو‌ور‌و‌پر‌ه‌لدیر‌بی‌ت،‌ه‌هر‌چه‌ند‌مه‌ترسی‌بی‌ته‌ری،‌ه‌هر‌ده‌بی‌ت‌پا‌گه‌یه‌نریت.‌ه‌هر‌ده‌بی‌ت‌وه‌کو‌و‌خو‌ی‌بنا‌سری‌ت‌و‌بچه‌سی‌نری‌ت.‌ناشیت‌به‌ه‌ه‌نجه‌تی‌حیکمه‌ت‌و‌دانا‌یی‌و‌ئا‌مو‌ژگاری‌نه‌رمونیان‌لایه‌کی‌لی‌بشارری‌ته‌وه،‌یا‌ن‌دوا‌بخری‌ت،‌گوایه‌تا‌غو‌وتانی‌سه‌ر‌زه‌وی‌پیا‌ن‌نا‌خوش‌ده‌بی‌ت،‌یا‌ن‌به‌ره‌ه‌لستی‌ده‌که‌ن،‌یا‌ن‌داعییه‌کان‌ده‌خه‌نه‌ژی‌ر‌تین‌و‌فشار‌و‌پاله‌په‌ستو،‌یا‌ن‌به‌وه‌به‌ه‌مانه‌ی‌ئه‌گه‌ر‌ه‌مو‌و‌لایه‌کی‌ه‌قیقه‌ته‌که‌مان‌باس‌کرد‌دوایی‌گو‌ینا‌گرن‌و‌له‌وه‌ش‌ه‌لدین‌که‌ده‌شی‌ت‌قبو‌لی‌بکه‌ن!‌یا‌ن‌توره‌ده‌بن‌و‌ده‌که‌ونه‌گرتنی‌موسلمانان‌و‌موساده‌ره‌کردنی‌سامان‌و‌مالیان!‌هیچ‌یه‌کیک‌له‌مانه

عوزر نین، هیچیان نابنه به لگه‌ی شهرعی بۆ شاردنه‌وه و په‌نهانکردنی به‌شی‌ک له‌م حه‌قیقه‌ته سه‌ره‌کیه، یان دواخستنی ئاشکراکردنی. ناشیت ئیجته‌هاد بکه‌ن و بلین با له لایه‌نی ره‌فتار و ره‌وشته‌وه، یان له ته‌زکیه‌ی نه‌فس (پالفته‌ی ده‌روون) ه‌وه ده‌ست پی بکه‌ین، با تاغوته‌کان نه‌وورژینین، با سه‌ره‌تا ئه‌وه رانه‌گه‌یه‌نین که په‌روه‌ردگاریتی و خ‌وایه‌تی و حاکمیتی مافی خ‌وای تاک و ته‌نهایه و به‌س، یان ملکه‌چی و گوپراه‌لی ه‌هر ده‌بیت بۆ خ‌وای گه‌وره بیت و به‌س، ئه‌ویش که به‌وه ده‌بیت دینه‌که‌ی بگریته به‌رنامه‌ی ژبانی تاک و کوی کومه‌لگه و ده‌وله‌ت. راگه‌یاندنی ئه‌و حه‌قیقه‌ته سه‌ره‌تاییه سه‌ره‌کیه‌ی ئه‌م دینه، یه‌که‌مین هه‌نگاوی بزواتی عه‌قائیدیانه‌یه، یه‌که‌مین سه‌دای بانگه‌وازه‌که‌یه که خ‌وای گه‌وره ویستویتی ئاوا رابگه‌یه‌نریت. ئه‌مه سه‌روشتی ده‌ستیکی ئه‌و بانگه‌وازه خ‌واویستییه‌یه که موحه‌مه‌دی سه‌روه‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌فه‌رمانی خ‌وای په‌روه‌ردگاری رایگه‌یاند. ناشیت که‌سپیک خ‌وی به‌داعیی ئیسلامی بزانتیت و ئه‌م ده‌ستیکی راگه‌یاندن و ئه‌م حه‌قیقه‌ته سه‌ره‌تاییه رانه‌گه‌یه‌نیت و خ‌وی له‌خ‌ویه‌وه شیواز و چۆنیه‌ته‌کی تر بگریته‌به‌ر! ناشیت و نابیت، موسلمان بۆ نییه له‌و ری‌باز و به‌رنامه‌یه لادات. پاشان خ‌وای گه‌وره خ‌وی زهمانه‌تی سه‌رخستنی دینه‌که‌ی کردووه، خ‌وی دینه‌که ده‌پاریزیت، که‌سانیکی بۆ هیدایه‌ت ده‌دات که خ‌وایان به‌سه. خ‌وای گه‌وره خ‌وی تاغوتان به‌غه‌زه‌بی خ‌وی ده‌گریت. بۆیه خ‌وای گه‌وره داوا له موسلمانان ده‌کات که پروویان ته‌نها له‌و بیت، ته‌نها له‌و داوا بکه‌ن، له‌و بی‌پارینه‌وه و بانگه‌وازه‌که‌ی ئه‌ویش هه‌لبگرن و بیگه‌یه‌نن، بی ئه‌وه‌ی دید و بۆچوونی خ‌ویانی بۆ ئی‌زافه بکه‌ن، کاری خ‌ویان ئه‌نجام بده‌ن و گوی ئه‌ده‌ن به‌بوغز و قینی دوژمنانی خ‌وا: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

﴿غافر: ١٤﴾، واتا: «راستگۆیانه و خ‌واویستانه پرووبکه‌نه خ‌وای گه‌وره و داوا و هانا و خ‌واپه‌رستیتان بۆ ئه‌و بیت و به‌س». بۆ خ‌وا ساغ بینه‌وه و گوی مه‌ده‌ن به‌پیناخ‌وشیی کافران. کافر نایه‌ویت موسلمان بۆ خ‌وا بسولحیت، نایه‌ویت سه‌رراستانه عه‌بدی خ‌وای گه‌وره بیت و به‌س، نایه‌ویت موسلمان بۆ پیوستییه‌کانی پروو له‌ خ‌وای گه‌وره بکات و له‌و داوا بکات، مومکین نییه کافر له‌ موسلمان پازی ببیت، هه‌رچه‌نده موسلمانه‌که نه‌رمونیان بیت و ره‌فتاری جوان و پارسه‌نگیش بنویتیت، کافر له‌ موسلمان پازی نابیت، هه‌رچه‌ند ته‌نازولیشی بۆ بکات، چونکه ده‌یه‌ویت به‌ته‌واوی له‌ دینه‌که داشۆریت و بگه‌رپته‌وه سه‌ر جاهیلییه‌ته‌که‌ی ئه‌مان! جا

که‌وایه با موسلمانان پروویان له خوای خویمان بیټ و به‌س. ناراسته‌ی خویمان زانیوه با بزری نه‌کن، عه‌قیده‌ی خویمان ناسیوه با له پروانگه‌ی حه‌قیقه‌ته‌کانی ئه‌وه‌وه پروانن. با دل‌یان پاک بکه‌نه‌وه تا خو‌اویستی و خو‌شه‌ویستی خوای گه‌وره له‌خو بگریټ و به‌س. با هیچ گوی به‌وه نه‌دهن کافر لیان پازی ده‌بیټ یان نا. لیان په‌ست ده‌بن یان نا. خو هه‌رگیز پرووینه‌داوه کافران له موسلمانان پازیوون.

ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌لین ئیمه موسلمانین، به‌لام ئه‌وه ناگرنه‌به‌ر که خوای گه‌وره ناروویټیه خواره‌وه، ئه‌وانه و ئه‌هلی کیتاب وه‌کوو یه‌کن، ئه‌مانیش وه‌کوو ئه‌وان له‌سه‌ر هیچ نین: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰی شَیْءٍ حَتّٰی تَقِيْمُوْا التَّوْرَةَ وَ الْاِنْجِيْلَ وَمَا اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ﴾ المائدة: ۶۸، و‌اتا: «بفه‌رموو: هؤ ئه‌هلی کیتاب ئیوه له‌سه‌ر هیچ دینیک نین تا باوهر به‌هه‌موو ئه‌وه نه‌هینن که له په‌یامه‌کانی خوادا هه‌یه له‌ته‌ورات و ئینجیل ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره بوی ناروونته‌ته‌خواره‌وه (که هه‌ندی‌ک ده‌فه‌رموون: قورئانه) (۱)». ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌ویټ پیناسه و سیفه‌تی موسلمانن به‌سه‌ردا بگریټ، پیوسته له‌سه‌ری په‌یامه‌که‌ی خوای گه‌وره به‌ته‌واوی و وه‌کوو خو‌ی وه‌رگریټ و پیوه‌ی پابه‌ند بیټ و ئه‌وانه‌ش که پیوه‌ه پابه‌ند نابن ئه‌و لاف و گه‌زاف لی‌دانه‌یان -که گوايه موسلمانن- ده‌بیټه‌ قسه‌یه‌کی به‌تال و خوای گه‌وره به‌رپه‌رچیان ده‌داته‌وه که وانیه، ئیوه موسلمانن من نین، ئیوه به‌دینه‌که‌ی منه‌وه پابه‌ند نین. خو‌دابران و جودابوونه‌وه له‌مانیش فه‌رزه، بانگه‌پشت‌کردنه‌وه‌ی ئه‌مانیش بو‌ ئیسلام و موسلمانبوونه‌وه‌یان فه‌رزه، له‌سه‌ر هه‌ر موسلماننیک فه‌رزه که دینه‌که‌ی له‌خویدا چه‌سپان‌دیټ و پیوه‌ی پابه‌ندبوویټ، چونکه لافلیدانی موسلماننیتی سه‌رزاره‌کی، یان وه‌رگرتنی موسلماننیتی میراتی، له‌به‌رئه‌وه‌ی دایک و باوکی موسلمان بوون، ئه‌وه کاریگه‌ری له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تی موسولمانبوون نییه و ناشیکاته موسلمان و به‌ئیمان‌داریشی نانا‌سینیت و سیفه‌تی (دیندار)یی ناداتی، هه‌روه‌ها له‌هیچ کات و شوین و نه‌وه‌یه‌کیشدا پیناسه‌ی (خواناس و دینداری)ی بی‌نابه‌خشیت. خو ئیسلامه‌تی ناو و نازناو و ئالا و دروشمی بی‌ناوه‌رؤک نییه. خو موسولمانبوون میراتیک نییه بوی مایټه‌وه! دینی خوای گه‌وره حه‌قیقه‌تیکه که له‌ویژدان و له‌واقیعی‌خه‌لکید، له‌هه‌موو ژباندا ده‌رده‌که‌ویټ.

(۱) ته‌فسیری ئیبنو‌که‌ئیر / چاپی یه‌کبه‌رگی دار‌المعرفة/ لبنان/ چاپی چواره‌م/ ۲۰۱۰ (ل ۵۱۶).

ئەم دىنە بەشىكى عەقىدەكەيە، كە لە دل و دەروون و ھزر و ھۇشدا دەچەسپىت، بەشىكى تىرى
 عىبادەتە و كە لە دروشمەكانى پەرستندا دەردەكەوئىت، بەشىكى تىرىشى شەرىعەتە كە لە
 رەفتارى كۆمەلگە و دەستور و سىستىمى دەولەتدا دەردەكەوئىت، ئاراستەى ژيانى تاك و كۆ
 دەكات و ئىدارەى ھەمووان دەگرىتە ئەستۆ. ئەم دىنەى خوا لەم شىۋە كاملەيدا نەبىت پايەدار
 نابىت. خەلكى بە شۆينكەوتووى دىنى خوا حىسب نابن، ھەتا ئەم دىنە ئاوا بە تەواوى لە ناخى
 دل و ھزىريان و لە واقىعى ژبانياندا نەچەسپىت؛ ھەر پىناسە و رەفتار كىرئىك بەم دىنە بە
 غەبرى ئەم شىۋە كاملەى خۆى، پوكانەوھى عەقىدەكە و ھەلخەلەتاندنى وىژدانە. مۇسلمان كە
 وىژدانى پاكە، چۆن ئەم چەواشەكارى و فرىودانە قبول دەكات؟ قبولى ناكات، بۆيە دەبىت
 مۇسلمان بۆ ئەم دىنە بەو حەقىقەتەنەيەوھى خۆى ساغ بىكاتەوھى و، دۆستايەتى و دوژمنايەتى لەم
 روانگەوھى دىارى بىكات. لەو كەسانە داپرەت كە لايەك، يان دوو لايەنى ئەم دىنە (عەقىدە و
 عىبادەتەكە) وەردەگرن و لايەنى سىيەم: شەرىعەتەكە (كە حاكىمىتى خىواى گەورەيە) وەل
 دەكەن! با ئەم ھەلوئىستى خۆى وا دىارى بىكات و بەو داپرانە رەفتار بىكات، ئىتر چى لەسەر ئەم
 ھەلوئىستە روودەدات با رووبدات، خىواى گەورە خۆى خاۋەنى قەدەرە و خۆشى مۇسلمان
 دەپارزىت. شۆينكەوتووى بانگەوازى خىواى كاتىك ئاوا پىناسە دەكرەت كە پەيامى خىواى
 ھەلگرتوۋە و بەھانەبرى خەلكىيە (ئىقامە حوججەيان لەسەر دەكات) كە بانگەوازى خىوايان بە
 حەقىقەتە كانىيەوھى، بە ھەموو لايەنە كانىيەوھى، بەراشكاۋى پىنگەيەتەت. ھەروھە ناساندنى
 خۆيان و ھالەت و رەفتارىيان كە ئەوھى ئەوان لەسەرىن و وا دەزانن دىنى خىوايان گرتوۋە، وا
 نىيە، ئاوا راست و رەوا و ھەق و زەق، بى مۇجامەلە و چاۋپۆشى، بى مۇساۋەمە و پەردەپۆشى.
 ئەگەر ئەم حەقىقەتەى بۆ روون نەكردنەوھى دەبىتە مایەى سزا و ئازارىيان، چۈنكە ئەوان كە
 لەسەر باتلن، ھەر وا دەزانن دىنەكەى خىوايان كاملانە گرتوۋە. گىرنگ نىيە ئەوان چۆن لەم
 تىدەگەن، دەلئىن بانگەبىشتى دىنىكى تىرمان دەكات! لە راستىدا ئەم بانگەبىشتى حەقىقەتەى
 دىنەكەيان دەكات، بەلام ئەوان نازانن، ئەوان لايەكى دىنەكەيان گرتوۋە و وا دەزانن ھەموو
 دىنەكەيان لەدەستدایە! با داعىي ئىسلامى كارى خۆى بىكات و گوئى بەو دىد و ھەلوئىست و
 پىناسەى ئەوان نەدات. ئەم ئەوان بۆ شتىكى تر بانگ دەكات بە تەواوى جىاۋازە لەوھى لای
 ئەوانە (ھەندىكىان ھەر ھىچى لى نازانن)، بۆيە ئەم ئەوان بۆ گەشتىكى دوور و گۆرانكارىيەكى

ریشه‌یی و خه‌باتیکی نه‌پساو بانگ ده‌کات که ده‌بیت له‌سه‌ره‌تاوه دید و تپروانینیان بو گه‌ردوون، ژیان و مروّف بگورن، ده‌بیت په‌فتار و په‌وشت و ئادابیان بگورن، ده‌بیت بارودوخ و نه‌ریتی کومه‌لایه‌تی و ده‌ستوور و سیستمی به‌په‌یوه‌به‌ریتی و ئاراسته‌وانینیان بگورن. خه‌لکه‌که سه‌رراستانه و راستگویانه هه‌ز ده‌که‌ن حه‌ق بناسن و بزائن له‌کوئی حه‌ق‌ناسییه‌که‌دان:

﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ ^{الأفـال: ٤٢}، واتا: «تا ئه‌و که‌سه‌ی ده‌مریت، بزانتیت له‌سه‌ر چی مردوو و، ئه‌وی ده‌ژی بزانتیت له‌سه‌ر چ دیدورپیه‌ک ده‌ژی». بویه ده‌بیت به‌لگه و به‌هانه‌کان پروون بکرینه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ی ده‌ژی، ده‌بیت بزانتیت چون و بوچی ده‌ژی. به‌لام کاتیک که داعیی حه‌ق‌خواز له‌وتنی حه‌قیقه‌ته‌کاندا منجه‌منج ده‌کات و ناتوانیت، یان نایه‌ویت، یان نازانتیت که‌ی و چون حه‌قیقه‌ته‌سه‌ره‌تاییه‌سه‌ره‌کیه‌کان بخاته‌به‌رده‌ست، کاتیک راشکاوانه حه‌ق پروون ناکاته‌وه و، جیاوازییه‌سه‌ره‌کی و گرنگه‌کانی واقعی ئه‌وان و ئه‌و ژیانه واقعییه‌ی ئه‌م بانگه‌پشتیان ده‌کات بو‌ی که‌ ئه‌مه به‌ته‌واوی ناخاته‌پوو که حه‌ق و باتل به‌ئالوژی و تیکه‌لاوی و پشوی ده‌هیلئیته‌وه، جا له‌به‌رختری به‌رانبه‌ره‌که‌بیت، یان باری لار و کاتی نه‌گونجاو و دوخی ناسکی ناوچه و که‌سه‌کان! یان له‌به‌ر پيشنه‌هانتی گيروگرفت و کيشه و ئالوژنه‌کردنی که‌شه‌که! یان له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌هیشتا هه‌ر دید لیل و بیر ئالوژ و په‌وشت نزم و عه‌شیره‌تخواز و به‌رژه‌وه‌ندویستن! که‌ ئه‌وه‌نده و ده‌یان حاله‌تی تر په‌چاو ده‌کات و، حه‌ق وه‌کوو خو‌ی و به‌کاملی پروون ناکاته‌وه، له‌راستیدا درو‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات، فریویان ده‌دات و هه‌ستیان سه‌ر ده‌کات. له‌گومرایی و وپلی و بزربووندا ده‌یانه‌یلئیته‌وه، ده‌بیته‌مایه‌ی چاره‌په‌شییان (چونکه‌به‌و حاله‌وه‌بمرن و که‌هه‌ر وایان زانیوه‌دینی خویان گرتوو و له‌قیامه‌تدا پیمان ده‌وتریت: ﴿لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾! ئه‌مه سه‌رراستی موسلمانیتی نییه، ئه‌مه دل‌سوژی داعییتی نییه، ئه‌مه جوامیریتی دیندار نییه). ئه‌مه جگه‌له‌وه‌ی که‌له‌گه‌یاندنی په‌یامی خوی گه‌وره‌دا که‌مته‌رخه‌م بووه، فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ی جیبه‌جی نه‌کردوو که‌فه‌رموو‌یه‌تی هیدایه‌تم داوی تا په‌یامه‌که‌م وه‌کوو خو‌ی به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نیت؛ ئه‌مه‌ش تاوانیکی تره‌که‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تای که‌مته‌رخه‌مییه‌که‌وه‌تومار ده‌کریت.

داعیی موسلمان نه‌رمونیان و دل‌سوژ و به‌به‌زیی په‌فتار ده‌کات، به‌شیوه‌یه‌کی جوان خه‌لکی

بانگه‌یشتی ئیسلامه که ده کات، به دانایی و نامۆزگاری پیسه‌ند: ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل: ۱۲۵، به ره‌چاوکردنی راده و بری تیگه‌یشتن و وه‌رگرتن و گه‌شه‌کردنی به‌رانبه‌ره‌که‌ی. به‌لام ئەمانه شیوازن، چۆنیه‌تی ره‌فتارکردن، په‌سه‌ندن، پیوستن، به‌لام حه‌ق و تنه‌که‌شتیکی تره، ئەمیان پروونکردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی دینه‌که‌یه، حه‌قیقه‌تی عه‌قیده و عیبادت و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه، حه‌قیقه‌تی حاکمیتی و ئامانج له‌بانگه‌یشتنی خه‌لکه‌که‌بو بانگه‌وازی خواویستییه‌که‌یه.

هه‌ر که‌سێکمان که‌ده‌روانینه‌جیهانی ئەم‌رۆ لاسه‌نگییه‌کی نامۆ‌ده‌بینین:

- ده‌بینین ئەه‌لی کیتاب زۆرینه‌ی مرۆفایه‌تی و خاوه‌ن هێزی ماددین.
- ده‌بینین دار و به‌رد په‌رست ژماره‌یان ملیۆنه‌هان و ده‌سه‌لاتدارن و جۆره‌هان و، قسه‌یان له‌کۆر و رێکخراو و بۆنه‌نیوده‌وله‌تییه‌کاندا ده‌روات.
- ده‌بینین مادده‌په‌رسته‌بیدینه‌کانیش ژماره‌یان زۆر و هێزی ماددیان تێکشکینه‌ر و وێرانکار و خاوه‌ن نفوزن و کاریگه‌رن.

به‌لام هه‌رچه‌نده‌به‌ملاولادا ده‌روانین و ئەوانه‌ده‌بینین که‌خۆیان به‌(موسلمان) ده‌زانن و ده‌ناسین، نه‌له‌سه‌ر هه‌چ دید و رێیه‌کن، نه‌خاوه‌ن هه‌چ هێزیکن! جا زۆر که‌س که‌ ئەم واقیعه‌ نامۆیه‌ ئاوا ده‌بینیت دلێ داده‌چله‌کیت و واقیعه‌که‌ده‌یترسییت، چونکه‌ ئەوانه‌ی به‌لاوه‌گه‌وره‌و به‌ده‌سه‌لاته‌. بۆیه‌به‌لایه‌وه‌په‌سه‌ند و په‌وا و راست نییه‌پرووبه‌رووی ئەم هه‌موو خه‌لکه‌بیشومار و خاوه‌ن هه‌زانه‌بینه‌وه‌و وشه‌ی حه‌قیان بدات به‌گویدا. وا خه‌یال ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئەگه‌ر پێیان بلێ ئیوه‌له‌سه‌ر هه‌چ نین؛ کاریگه‌ری نابیت. دینه‌که‌یان هه‌موو بو‌پروون بکاته‌وه‌ سوودی نییه‌و گوی ناگرن. به‌لام ئەوه‌دید و رێ راسته‌که‌ی ئیسلام نییه‌. جاهیلییه‌ت هه‌ر جاهیلییه‌ته‌ئگه‌ر هه‌ر هه‌موو سه‌ر زه‌مینیش داپۆشیت، واقیعی هه‌ر هه‌موو خه‌لکیش هه‌چ نییه‌مادام له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی خواناسیی ئیسلام دانه‌مه‌زراوه‌، که‌دینی حه‌قی خوای گه‌وره‌یه‌. زۆربوونی گومرایی و به‌هه‌یزبوون و ده‌سه‌لاتداریتی تاغوت کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌رک و به‌رپرسییی داعیی ئیسلامی نییه‌. باتلی جاهیلییه‌ت خاشاکه‌. خو‌که‌ ئەم بانگه‌وازه‌خواییه‌

سهره تا دهستی پی کرد، جاهیلیهت ههروا بآلی بهسهر زه‌میندا کیشا بوو، ههر له سه‌ره‌تاوه له دهستیکی بانگه‌وازه که شه‌وه هه‌موو جاهیلیه‌تی سهر زه‌ویی دواند و هه‌موو لایه کیانی بانگه‌یشتی حه‌قی خواو‌یستییه که‌ی کرد. به ههر هه‌موو خه‌لکی سه‌رزه‌مینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی راگه‌یاندا که ﴿لَسْتُمْ عَلٰی شَيْءٍ﴾. ده‌ستی‌کردنه‌وه‌ی بانگه‌یشته خواو‌یستییه که ده‌بی‌ت هه‌روا بگرته‌وه به‌ر. له هه‌مان خاله‌وه ده‌ستی‌بکرته‌وه. ئه‌وه‌تا زه‌مان گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر حاله‌ت و بارود‌وخیک که ههر وه‌کوو ئه‌و حاله‌ت و بارود‌وخیه که خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ره که‌ی خو‌یی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تیدا نارد. ئه‌مه ئه‌و حه‌قیقه‌ته سه‌ره‌کییه سه‌ره‌تاییه‌یه که موسلمان‌ی سه‌ر‌راست و خواو‌یست نابی‌ت منجه‌منجی تیدا بکات، یان له راگه‌یاندنیدا رینگه‌رینگ بکات و له ناساندنی واقیعه جاهیلیه‌ته که‌دا له‌به‌رخو‌یه‌وه بدو‌یت! نابی‌ت به‌رفراوانی جاهیلیه‌ت و ده‌سه‌لا‌تداری‌تی تاغوت - که ئه‌م‌پ‌ر سه‌رزه‌مینی گرتووه‌ته‌وه- وای لی بکات ئه‌و حه‌قی ناسیو‌یتی ئاشکرا و راشکاوانه راینه‌گه‌یه‌نی‌ت. نابی‌ت تین و فشار و په‌تاندنی جاهیلیه‌ت و پاله‌په‌ستوی واقیعه که‌ی ته‌نازولی له هه‌ندیک دروشم پی بکات، یان ئالا‌که‌ی پی به‌ی‌نیته خواره‌وه. به‌ل‌کوو ده‌بی‌ت سوور بی‌ت له‌سه‌ر دین و دیدی، له‌سه‌ر راگه‌یاندن‌ی حه‌ق که عه‌قیده و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌ته که‌یه‌تی، رایگه‌یه‌نی‌ت و هیچ باکی به‌شیرک و کوفر و جاهیلیه‌ت نه‌بی‌ت و دل‌ی له‌هی‌زی ماددی و ده‌سه‌لا‌تیان دانه‌خوری‌ت. راگه‌یاندن‌ی حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدییه‌کانی (ته‌وحید) ناشی‌ت و نالو‌یت و نابی‌ت منجه‌منجیان تیدا بکریت، ده‌بی‌ت به‌ته‌فسیلاتی خو‌یان وه‌کوو که خوای گه‌وره‌پروونی کردوونه‌ته‌وه راگه‌یه‌ن‌زین، ئه‌وی به‌ره‌له‌س‌تکاره چی ده‌لی‌ت با بی‌لی‌ت، دو‌ژمنانی ئه‌م دینه چی ده‌که‌ن با بی‌که‌ن. ئه‌مه حه‌قیقه‌تی عه‌قیده که‌یه له‌پروون‌کردنه‌وه‌یدا، حه‌ز و هه‌وا و هه‌وه‌سی که‌سی تیدا په‌چاو ناکریت و ئاست و پله و مه‌نزله‌ی که‌سی تیدا له‌به‌رچاو ناگیریت، ئه‌وه‌ی تیدا په‌چاو ده‌کریت چو‌نیه‌تی راگه‌یاندن و گه‌یاندن‌یتی به‌دل و هزر و هو‌شی به‌رانبه‌ران، به‌پ‌وشنی و راستی و په‌وایی خو‌ی و به‌هی‌ز و کاریگه‌ری خو‌یه‌وه. کاتیک قسه‌ی حه‌ق له عه‌قیده که‌دا ده‌کریت و حه‌قیقه‌ته‌کانی ئازایانه و راست و راشکاوانه ده‌خریته به‌رچاوان، ههر یه‌که له‌خواه‌نی دل‌ه زیندووه‌کان یه‌کسه‌ر هه‌ست ده‌کات که راستییه‌کان له‌دل‌یدا ده‌گه‌رین، هه‌ست ده‌کات هاتوونه‌ته‌ه‌زریه‌وه و ده‌خو‌ازن چی بدو‌ژنه‌وه، تا ستاری تیدا بگرن. حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدییه‌کان ئاسان له‌دل و ده‌روون و هزر و هو‌شدا جی‌گیر ده‌بن، به‌و مه‌رجه‌ی پروون و

ئاسان و پاشكاو وه كوو خوڤيان باس بكرين. به پيچه وانه شه وه دهربريني به منجه منج و ليوه له رزه و پارايي دهر وازه ي هيچ دل و هزر يك ناكاته وه و قه ناعه ت به كه ساني ترستوك و له رزوكيش ناكهن! ئه و دلانه ي ئاماده يي (ئيمان) هينانان نابن له روي بانگه وازه كه دا داده خرين! به لام سهير له وه دايه كه هه نديك كه س ئه م جوړه دلّه داخراوانه دهنه جيئوميدي هيدايه تداني، له كاتيكدائمه خوڤي له رزوكانه و پارايانه بانگه وازه كه ي به نوqsاني راگه ياندووه! له وه غافل ده بيت كه خواي حه ق و خاوه ن حه قيقه ته كان ده فه رموويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ المائدة: 67، واتا: «خواي گه وره هيدايه تي كافران نادات و ناينخاته سه رپي حه ق ي خوڤي».

جا كه و ابو و ته ي حه ق وه كوو خوڤي راگه يه نريت، ئاشكرا و پاشكاو و بنبرانه پروون بكرتته وه، گشتگير و به ته فسيل، بي ته نازول و ليلادان زه رووره تي بانگه وازه كه و واقيعه كه يه تي. رينايي و گومر ابوون په يوه نديان به ئاماده باشي دلّه كانه وه هه يه، نه ك به جوړته تي دهربرين، بويه ناشيت له حه ق راگه ياندندا ره چاوي غه يري پووشن دهربريني بكرت، حه ق وتن موسا وه مه ي تيدا نييه. راگه ياندني حه قيقه ته عه قايدييه كان خالي بگه و بده ي ريككه وتن و گريه ست نين.

برگه‌ی چواره‌م:

بزات و هه‌لۆیستی پېشره‌ویتی

ئیمه‌ی ئه‌هلی بانگه‌وازی خوایی پيوسته له‌و کاتانه‌ی ئه‌م خه‌لکه‌ی نه‌وه‌ی خۆمان بانگه‌یشتی ئیسلام ده‌که‌ین، زۆر ورده‌کارانه و جیددیانه‌ش له‌ دید و هه‌لۆیستی قورئانیدا قالدوول بینه‌وه، چونکه مه‌ودای ئاراسته قورئانییه‌کان له‌ کات و شویندا ناوه‌ستن و زۆر به‌رفراوانترن وه‌ک له‌ گیردانیان له‌ باسی رووداوێکی میژوویدا. له‌ هه‌موو نه‌وه و کات و شوینیدا ئه‌رکی هه‌موو داعیه‌ک ئه‌وه‌یه‌ حه‌قیقه‌ته‌کانی بزات و پڕی وه‌کوو حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌کان وه‌ربرگرت و به‌لگه‌نه‌وستانه‌ ره‌فتاری له‌گه‌لدا بکات .

قورئان له‌ بانگه‌یشتکردندا مه‌نه‌جی خۆی هه‌یه، بزات و هه‌لۆیستی تایبه‌تی خۆی به‌رانه‌ر جاهیلییه‌ت هه‌یه، چونکه جاهیلییه‌تیش دووباره‌ ده‌بێته‌وه و له‌سه‌ر هه‌مان دید و پڕی و ریسای و نه‌ریت ده‌پوات، ئیسلامیش چه‌ند ریسایه‌کی بۆ بزات و هه‌لۆیستگرتنه‌به‌ر و به‌راه‌به‌ریتی جاهیلییه‌ت دیاری کردوه که کات و شوین کاریگه‌رییان له‌سه‌ریان نییه. بۆیه بۆ ئیمه‌ش له‌م نه‌وه‌ی خۆماندا زه‌روورییه‌ ورده‌کارانه سه‌رنجیان بده‌ینی و به‌ حه‌قیقه‌تی به‌لگه‌نه‌وستانان بزانی، چونکه به‌وشیوه‌ن بۆ پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی بیت) نه‌گۆراون، به‌ دلنیاویه‌وه بۆ ئیمه‌مانانیش ناگۆرین. با سه‌رنج بده‌ینه هه‌ندیک له‌و حه‌قیقه‌تانه‌ی بزات و هه‌لۆیستی دینداری که ئه‌م بانگه‌وازه ده‌یخوازیت:

رێبازی بانگه‌وازی خواستی سه‌ختی و ناره‌حه‌تی و کێشه و به‌ربه‌ستی زۆری له‌ پێدایه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که سه‌رکه‌وتنی بانگه‌وازه‌که په‌یمان و به‌لینی خوی گه‌وره‌یه و هه‌ر دیت، گومان له‌مه‌دا نییه، به‌لام ئه‌م سه‌رکه‌وتنه له‌ سات و ئانی خۆیدا دیت، ئه‌و ساته‌ی که خوی گه‌وره به‌ قه‌ده‌ری خۆی (ویست و زانست و توانای خۆی) دیاری کردوه، ئه‌مه غه‌یبه و که‌س -ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ره به‌رپزه‌کانیش (سه‌لامی خویان لی بیت)- نازانن چۆن و که‌ی دیت؟ ئه‌مانه چه‌ند حه‌قیقه‌تیکی راست و ره‌وان، به‌لام جاری و هه‌یه داعی په‌له‌کاری ده‌کات، یان له

لاوازیی خوڤیه وه حه قیقه ته کانی ئەم بانگه وازهی له بیر ده چینه وه.

ناره حه تیی ری بانگه واز له دوو هوکاری سه ره کییه وه دین:

- له به دروختنه وه و پشته لکردن و گوینه دانه به بانگه وازه که عاده تن له قوناغه سه ره تاییه کاند ده بیت.

- ئەو تین و فشار و جهنگه بینامانه ی ئەهلی کوفر به رانه بر داعیان و پیشره وانی خواو یستی رایده گه به نن.

ئەوی بو ئەم دوو هوکاره دهره کییه ئیزافه دهن و ههمان شیوه ناره حه تی دروست ده کهن؛ حه زی داعیه که به که دهیه ویت بانگه وازه که زور و زوو به هه موو خه لکی بگات، تا ئەو هیدایه ته وه بر بگرن و بکه ونه ئەو خیر و خو شیییه وه وه که ئەمی تیکه وتوووه. ئەم حه ز و حه ماسه ته ی سه رکه وتی دینه که و هیدایه تدانی خه لکه که ناره حه تی زور دروست ده کهن، ره نگه له و ناره حه تییانه که متر نه بیت که له به دروختنه وه و پشته لکردن و گوینه دانی خه لکی به دینه که وه دیت، یان به قه دهر ئاسه واره کانی راگه یاندنی جهنگه که یه به رانه بر داعیه کان.

ئاراسته قورئانییه کان له هه ردوو لاوه - به بیناساندنی حه قیقه ته کانی دید و پری - چاره سه ری ئەو ناره حه تییانه ده کهن و له دل و ده روونی داعیه کاندا ئاسانتری ده کهن.

له لایه که وه قورئان ئەوه به حه قیقه ت ده ناسینیت و بریاری له سه ر ده دات که ئەو که سانه ی ئەم دینه به درو ده خه نه وه و دژایه تیی ده کهن و له په نجی بیو چاندان بو وه ستاندنی بانگه وازه که و کاریگه ریتیییه که ی، زور چاک ده زانن و دلنیا شن که ئەو بانگه وازه راست و دروست و په وایه، ئەو تیرا وه به ریزه ی رایگه یاندوووه راست ده کات، ئەمه وه حیی خوا ییه و دینی خوا ئا وایه، که چی له گه ل ئەم دلنیا ییه شیاندا باوه ر ناهینن و به دهم بانگه یشتی ئیسلامه تیییه وه نایه ن! به پیچه وانه شه وه هه ر سوورن له سه ر دید و پری هه له ی خو یان و له بزوت و هه لو یستی دوژمنکارانه ی خو یان که لسه ره قترن، چونکه ئەو پشته لکردن و به دروختنه وه یه یان لا چاکتره! ده زانن که ئەم ری بازه په وا و حه قه و به لگه ی راستگویی خو ی پنیه و دینیکی

سروشتییه و هاوده‌نگی سروشتی مرؤفی پارسه‌نگ و ژیر و به ویزدانه، له‌گه‌ل سروشتی هه‌موو که‌سیکدا ده‌گونجیت، ئە‌گەر خۆی سروشته‌که‌ی تیکنه‌داییت و گیانی یاخیوون و سه‌رییچی و که‌لله‌ره‌قی داینه‌پۆشیت، ئە‌گەر د‌ل و ده‌روون و ه‌زر و هۆش و ویزدانی پاک و زیندوو بن و یستی وه‌لامدانه‌وه‌یان تیدا بی‌ت. ئە‌مانه به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌وه‌ دین: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ الأنعام: ۳۶، و‌اتا: ئە‌و که‌سانه‌ی ده‌بیستن به‌ده‌نگیه‌وه‌ دین. ئە‌مما ئە‌و که‌سانه‌ی نکۆلیی لئ‌ ده‌کن و نایانه‌وی‌ت گوئی لئ‌ بگرن، ئە‌وانه‌ دل‌یان مردووه. دل‌ کرمین. که‌ر و لال‌ن. کویر و ده‌به‌نگن. حوکمی مردوو‌یان هه‌به. خۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌نیراوه‌ بو‌ ئە‌وه‌ی بانگه‌وازی خوایی به‌گوئی مردوو‌اندا بدات، ئە‌وان له‌ کوپوه و چۆن ئە‌م بانگه‌وازه‌ ده‌بیستن؟ له‌ کاتیکدا زرب و زیندووشن!: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الضَّمَّةَ الدُّعَاءَ إِذَا وُلِّا مُدْبِرِينَ﴾ النمل: ۸۰، داعیی موسلمانیش هه‌ر وایه. خۆ فه‌رمانی پینه‌کراوه‌ مردوو‌ان زیندوو‌ بکاته‌وه. ئە‌وه به‌ ده‌ست خوای گه‌وره‌ خۆیه‌تی. ئە‌وه هه‌موو له‌ لایه‌که‌وه و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ئە‌وه حه‌قیقه‌ته‌ که‌ سه‌رکه‌وتنی خوایی دیت، گومانی تیدا نییه، نزیکیشه: ﴿أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة: ۲۱۴، به‌لام ئە‌وه‌ی هه‌یه که‌ به‌پیی قه‌ده‌ری خوایی داده‌به‌زیت. خوای گه‌وره‌ خۆی فه‌رمان به‌و سه‌رکه‌وتنه‌ نزیکه‌ ده‌کات، تا له‌ کات و شوپ‌ن و حاله‌تی خۆیدا به‌ نسیبی داعییه‌کان و پیشه‌ره‌وانی خواویستی بی‌ت. ئە‌مه‌ش به‌پیی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌یه. ئا ئە‌مه حه‌قیقه‌ته‌ و ر‌یسه‌یه‌کی نه‌گۆره، ئە‌م ر‌یسه‌یه‌ په‌له‌ی نییه. ئە‌م ر‌یسه‌یه‌ بو‌ که‌س و بو‌ ه‌یج بارودۆ‌خ‌یک ناگۆر‌یت، پاش و پیش ناکه‌وی‌ت و ئالوگۆری به‌سه‌ردا نایات، له‌و لایه‌نه‌وه که‌ له‌ کاتی خۆی و به‌ چۆنیه‌تی خۆی، حه‌تمه‌ن دیت. خوای گه‌وره‌ په‌له‌ له‌م سه‌رکه‌وتنه‌ ناکات هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ درۆ خستنه‌وه و ئە‌شکه‌نجه و ناسۆر له‌سه‌ر داعییه‌کان زۆر بو‌وه، با پیغه‌مبه‌رانی خواش بن (سه‌لامی خوایان لی بی‌ت). بو‌یه داعیی موسلمان خۆی داوه‌ته‌ ده‌ست قه‌ده‌ری خوای گه‌وره، خۆی بو‌وه‌ته‌ ئە‌داتی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره و چاوه‌پ‌وانه‌ که‌ی و چۆن سه‌رکه‌وتنی پ‌ ده‌پیک‌یت. که‌وابوو هه‌قه‌ داعی دان به‌خۆدا بگ‌ریت و پ‌شودر‌یژانه‌ خۆی له‌به‌ر کۆسه‌په‌کانی ر‌یگا بگ‌ریت و نه‌که‌وی‌ته‌ ئاخ و ئۆف و نه‌که‌وی‌ته‌ بو‌له‌ و خوته‌خوت و بی‌زاری، هه‌ق نییه‌ دل‌ناییه‌ که‌ی ده‌باره‌ی حه‌قیقه‌تی به‌ل‌ینی سه‌رکه‌وتنی خوایی شل بی‌ت. پ‌شودر‌یژی و خۆراگ‌ر‌تییه‌ که‌ی زه‌رووره‌تی

رینگا و نیشانه‌ی پیگه‌یشتنیتی، چونکه له‌گه‌ل حه‌قیقه‌ته‌کاندا راست و دروست په‌فتار ده‌کات. سه‌رکه‌وتن دواده‌که‌ویت، یان پيش ده‌که‌ویت! ئەو چوزانیت که‌ی بووه تا زانیبیتی پيش و پاش که‌وتوو! به‌ئینی خوا له‌کاتی خویدا دیته‌دی و دوانا که‌ویت. قورئانی پیرۆز رۆلی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و داعییه‌موسلمانانه‌کان دیاری ده‌کات که له‌همموو نه‌وه و کات و شوینیکدا ئەم بانگه‌وازه‌بلاو ده‌که‌نه‌وه، که‌رۆلی ئەوان راگه‌یاندنی دینه‌که و گه‌یاندنیتی. ئینجا پشوو‌دیژی و سه‌برگرتن له‌سه‌ر که‌ند و کۆسپه‌کانی ری. ئەمما هیدایه‌ت وه‌رگرتی خه‌لکی، یان گومرا‌بوونیان، ئەوه ده‌گه‌رپته‌وه‌بو وستی خوای گه‌وره و ئەو ئینی به‌رپرسه‌نه‌ک ئەمان، ئەویش به‌پیی سووننه‌ت و ریسایی نه‌گۆری خوایی ده‌بیت، ئەویش له‌ده‌روه‌ی بازنه‌ی توانا و هه‌ز و ئەرکی ئەمانه. با ئەمان خۆ به‌و خاله‌وه‌خه‌ریک نه‌که‌ن، با هه‌زیش بکه‌ن که ئەو خه‌لکه‌زووتر هیدایه‌تی خوایی وه‌رگرن.

ناره‌حه‌ت‌بوونی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و داعیانی ئیسلام له‌که‌له‌په‌قی به‌رانبه‌ران و دوژمن‌داریتی و چه‌وساندنه‌وه‌ی که‌سایه‌تی و شیواندنیان، کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئەم حه‌قیقه‌تانه‌ی دید و پری نییه. داعی هه‌قی به‌سه‌ر زۆر و که‌میی هیدایه‌ت‌دراوان، یان گومرا‌بووانه‌وه‌نییه. هه‌قی به‌سه‌ر کاره‌که‌ی خۆیه‌وه‌یه‌تی که‌سه‌راستانه و جوامیرانه رایگه‌یه‌نیت و سه‌بریش له‌سه‌ر ئازاره‌کانی ری بگرت، خۆی له‌سه‌ر ری بمینیته‌وه و له‌راگه‌یاندنی دینه‌که‌ماندوو نه‌بیت. ئەمما بزاون و هه‌لو‌یست و چاره‌نووسی خه‌لکی ئەوه‌عایدی خوای گه‌وره‌یه: ﴿مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ جَعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الأنعام: ۳۹، و‌اتا: «ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌بیه‌ویت که‌سێک گومرا‌بکات، گومرا‌ی ده‌کات، ئەگه‌ر ویستیشی ده‌یخاته‌سه‌ر رینگای راست». ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ الأنعام: ۳۵، و‌اتا: «ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌بیوستایه‌هه‌موویانی له‌سه‌ر رینهای خۆی کۆ ده‌کرده‌وه». ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ الأنعام: ۳۶، و‌اتا: «ئو که‌سه‌ی به‌دل و هۆشه‌وه‌گۆی ده‌گرت، وه‌لامی بانگه‌وازی خوا ده‌داته‌وه و دیته‌سه‌ر ری». لیره‌وه‌یه که‌نابیت داعیی موسلمان و پیشه‌روی خواستی به‌قسه‌ی ئەو که‌سانه‌بکات که پیشنیاری بو ده‌که‌ن که هه‌ندیک خال له‌بانگه‌وازه‌که‌بگۆریت، یان شیوه‌ی روونکردنه‌وه‌ی بگۆریت، تا ئەو که‌سانه‌ی به‌رانبه‌ر که‌سب‌بکات. نا، ناشیت به‌حسابی خۆی، یان حساباتی

خه لکی تر ئەم بانگه وازه یان لا شیرین بکات! بهو شیوهیه بیخاته پێش و ئەو لایه نانه باس بکات که له گه ل دید و حاله تی دهروونی ئه واندایه بسازیت! ئەمه هه ر ئه وه یه که قورئانی پیروژ ده یگیره یته وه که موشریکه کان داویان له پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کرد که شتی نا ئاساییان نیشان بدات له وانه ی ئه وان - به گویره ی ئاستی پۆشنبیری، یان گه مژه یه تی و گالته جاری - داویان ده کرد نیشان یان بدات، وه کوو: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ﴾ الأنعام: ۸، و اتا: «ده ی با فریشته ی بو بیته خواره وه». یان: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ الأنعام: ۳۷، و اتا: ده یانوت: «ده ی ئه گه ر وایه و خوا ناردوویتی با نیشانه یه کمان نیشان بدات». له ئایه تیکی تر دا ده فهرموویت: ده یانوت: «ده ی ده با کانییه ک له وه ده شته پیروونه هه لقولینیت»: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾ الإسراء: ۹۰، یان: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ جَاءَهُمْ نَهْرًا أَبَدًا لِيَوْمٍ مِنْ رَبِّهَا﴾ الأنعام: ۱۰۹، و اتا: «جه ختیان له سوینده که یان ده کرده وه و سویندی قورسیان ده خوارد که ئه گه ر پروو داویکی نا ئاسایی (موعجیزه) یان نیشان بدات، باوه ری پی ده هینن که راسته و نیراوی خوی گه وره به». یان: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كَسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قِيْلًا﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُؤْيَاكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾ الإسراء: ۹۰-۹۳، و اتا: «وتیان باوه ر به پیغه مبه ری تیه که ت نا هینن، تا کانی و سه رچاوه و پروو بارمان له م شاری مه ککه یه دا بو هه لئه قولینیت، یان با خۆت ده وه له مه ند بکات و بتکاته خاوه نی باخ و باخات، با تۆش باخی دارخورما و په زی تریت هه بیته، با تۆش کانیاو و که پر و ساباتی خۆت هه بیته. ئه گه رنا، ده ی به خواکه ت بلی با ئاسانمان به سه ردا پروخینیت و وه کوو تو ده لیت ده با پارچه پارچه به سه رماندا بیاری نیت! یان پرۆ به خواکه ت بلی و ئه وانه باوه رم بینا هینن، فریشته م له ته کدا بنیره، پرۆ بو ئاسمان و خواکه ت و فریشته داگره، با شاهیدی بدن که تو لای خواوه نیراویت! یان با وه کوو ئه وه ی به په یژده هه لده گه ریته، هه لگه ری بو ئاسمان بی په یژه. ئه وه ش بزانه که ئه گه ر بشچینه ئاسان و بیته وه و کتیبی خوات پینه بیته - که

نامه‌ی بُوئیمه‌دا تیدا بیت که باوهرت پیئهنن- ههر باوهرت پیئهنن»^(۱).

ئمه هه‌موو پیشنیاری ئه‌وانه! دیاره که هه‌مووشی پیشنیاری ده‌سه‌وسانکردن، نه‌ک برسیار و داوای هیدایه‌تی خوای گه‌وره.

قورئانی پیرۆز ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و داعیانی ئیسلام ده‌کات که خۆتان به داوای ته‌عجیزی ئه‌وانه‌وه خه‌ریک مه‌که‌ن و داوای جیبه‌جیکردنی ئه‌و جوهره پیشنیارانه مه‌که‌ن. به پیغه‌مبه‌ری خویان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌وت: ﴿وَإِنْ كَانَ كَبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ فَرَأَيْتُمْ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾﴾ الأنعام: ٣٥ - ٣٦، واتا: «ئه‌گه‌ر هه‌لو‌یسته‌که‌یانت ئه‌وه‌نده له شان قورسه که پشتیان له بانگه‌وازه‌که‌ت کردوه و دژت وه‌ستاونه‌ته‌وه و جه‌نابت ده‌ته‌و‌یت ههر بیانهنیت به‌ره و ئیسلام، ده‌ی سا ئه‌گه‌ر ده‌توانیت رپه‌وینک (تونیلنک) له زه‌وی دروست بکه، یان په‌یژه‌یه‌ک به ئاسمان هه‌لگیره و برۆ نیشانه و موعجیزه‌یان بُو بهینه‌ خواره‌وه! خۆ جه‌نابت ئه‌وه‌ی بو‌ت هیناون له هه‌موو ئه‌وانه گه‌وره‌تره. ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیویستایه هه‌موویانی هیدایه‌ت ده‌دات و له‌سه‌ر په‌یامه‌که‌ی گردی ده‌کردنه‌وه، به‌لام خوای گه‌وره نه‌بیوستوه هیدایه‌تیان بدات، چونکه خویان نایانه‌و‌یت رپی ئیسلامه‌تی بگرن، جه‌نابت خۆت مه‌خه‌ره ریزی نه‌فامانه‌وه. ههر ئه‌و که‌سانه به‌ده‌م بانگه‌یشتی جه‌نابته‌وه دین که به‌دل و هه‌ست و هۆش هاتوون و گو‌یت لی‌ ده‌گرن، چونکه مه‌به‌ستیانه حه‌ق بناسن، ئه‌مما ئه‌وانی تر، ئه‌وانه مردوون. ئه‌وه خوای گه‌وره خۆی زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه و ههر بُو لای ئه‌ویش ده‌گه‌رینه‌وه»^(۲).

ئاوا موشریکه‌کان ده‌هاتن و پیشنیاریان ده‌کرد. سوئندیان بُو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسلمانان ده‌خوارد که ئه‌گه‌ر (ئایه‌ت) یکی موعجیزه ئاسایان نیشان بده‌ن باوهر ده‌هینن، موسلمان ده‌بن. درۆشیان ده‌کرد، به‌لام خوای گه‌وره ده‌یویست ئه‌و ریسایه

(۱) ته‌فسیری ئینبو که‌ئیر/ جایی په‌که‌رگی - دارالمعرفة/ ۲۰۱۰ (ل ۹۴۸).

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه (ل ۵۵۵).

بسهلمینتیت که ئەوانه خوځیان کەر و لال و کویر کردوو و خوځیان ئیرادهی موسلمانبوونیان نییه، باشان ده‌بیت ئیوه ئەوه بزانی که نیشانه نیشاندان و موعجیزه سازدان فه‌رمانی قه‌ده‌ریانه‌ی خوای کارزان و به‌توانا و به‌ئاگایه و ماف و ئەرک و ده‌سه‌لاتی ئیوه نییه: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعُرُكُمْ أَنِّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ الأنعام: ١٠٩، واتا: بفرموو: «نیشانه و موعجیزه لای خوای گه‌وره‌وه دیت، به‌لام ئەوانه‌شتان بو بیت که داوای ده‌که‌ن بی‌بیرکردنه‌وه و (لا شعووری) ره‌فزی ده‌که‌ونه‌وه و باوه‌ری پی‌ناهیین. سه‌ره‌نجامی ئەم هه‌لو‌ئسته‌مله‌وره‌یه‌یان دل و هزر و هوشیان وا ده‌گۆریت که بواری باوه‌ری تیدا نه‌می‌نیتته‌وه و شیای ئیانداریتی نه‌مین، هه‌روه‌کوو که یه‌که‌مجار گیانی ره‌فکردن و یاخبوونیان به‌سه‌ردا زال‌بوو، باوه‌ریان پی‌نه‌هینا، ئییانگه‌ری با له‌سنووره‌زاندنی خوځیاند هه‌روا بین و بچن».

که‌وابوو ئەوه‌ی که که‌موکو‌رتیه له‌کافره‌کاندا و هۆکاری باوه‌رنه‌هینانیانه نه‌بوونی نیشانه و موعجیزه و به‌لگه‌نییه له‌سه‌ر راست و ره‌وایی ئەم وه‌حیه‌خوایه، به‌لکوو نه‌بوونی ویست و هه‌زی وه‌رگرتینی، ئەوان خوځیان نایانه‌و‌یت بیستن، هه‌ر وه‌کوو مردوون که نایستیت. خوای گه‌وره به‌پیی‌ر‌سای قه‌ده‌ریانه‌ی خو‌ی که هیدایه‌ت و گو‌م‌رایی دیاری ده‌کات و باوه‌ر و کو‌فر ده‌خاته به‌رده‌ست. به‌لام پشکی ئەوانه‌ی له‌باوه‌ره‌هیناندا گرتوو‌ته‌وه، چونکه خوځیان به‌ره‌و دین و دینداری و وه‌حیه‌که نه‌هاتوون و دزی وه‌ستاونه‌ته‌وه. ئەمه ده‌مانباته‌وه بو‌بواره گشتگیره‌که‌ی قورئان که تایه‌ت نییه نه‌به‌کات و نه‌به‌شوین و نه‌به‌حاله‌ت و نه‌به‌رووداو‌یکی دیاری‌کراوه‌وه، هه‌ر وه‌کوو که په‌یوه‌ندی به‌پیشنیارکردنه‌وه نییه، چونکه کات ده‌گۆریت، هه‌ز و هه‌واوه‌وه‌سی خه‌لکی ده‌گۆریت و هه‌ر جاره‌ش پیشنیاری نو‌یی بو‌دروست ده‌بیت و ده‌یکات! بو‌یه پیشه‌ره‌وانی خواوستی که مه‌شخه‌لی ئەم دینه‌یان هه‌لگرتوو ناییت لا بکه‌ن به‌لای پیشنیاری کافران و وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ز و هه‌واوه‌وه‌سی مرو‌قه‌وه.

هه‌زی که‌سه‌بکردنی خه‌لکی و بلاوکردنه‌وه‌ی به‌رفراوانانه‌ی بانگه‌وازه‌که به‌ناو زۆرت‌ترین خه‌لکیدا، هه‌موو پالنه‌ری ئەو دید و ره‌فتاره‌ن که وا له‌هه‌ندی‌ک له‌داعییانی ئیسلام ده‌که‌ن که هه‌ول‌بدن دید و تیروانی عه‌قائیدی ئیسلام له‌قالی (تیۆریکی ئیسلامی) یدا داب‌ریژن و

شیوازی نوئی بانگهواز بگریتهوه بهر.^(۱)

لهم شیویه زهلیلانتر ئهوهیه که ههندیک کهس پۆشاکى سۆشالیستی و دیموکراسى ده که نه بهر ئیسلام! تا پهواج به ئیسلامه که بدن! وا دهزانن ئه مه خزمه تکردنى ئیسلامه که یه! وا دهزانن بهم تهقدیمکردنه زهلیلان و چهواشه کارییه خه لک بو ئیسلام که سب ده کهن و بانگهوازی خواویستی بلاو ده که نه وه! ئه مه له کوئ و ئیسلام له کوئ؟

سۆشالیستی پیره و پکی کومه لایه تیی ئابوورییه که مرؤف دایرشتووه و بزواتیکی سیاسیی له سه ر دامه زران دووه، له هه موو لایه تیکیدا هه له و که موکورتیی تیدا زه ق بووه ته وه. دیموکراسیش سیستمیکی حوکم و ئاراسته ی کومه لگه یه که مرؤف دایرشتووه، هه موو سیفه ته کانی که موکورتی و نوقسانیتی و نه زانینی مرؤفی له خو گرتووه. ئه ما ئیسلام مهنه جی ژیا نه: دید و تیروانین و پیناسه ی عه قایدیانه ی گهردوون و ژیان و مرؤفه. ههروه کوو که سیستمی حوکم و ئاراسته ی کومه لگه یه بو پیکه خستنی ژیا نی سیاسی و کومه لایه تی و ئابووری تاک و کوئ کومه لگه و ده ولت هاتووه. ئیسلام ده زگای پاپه راندن و شیواز و په یکه ری ئیداریی سیستمی خو ی هه یه. ئیسلام دینی خوا به و له هه موو هه له و په له و که موکورتیه ک به دووره. ئه وه چ هه لوئیسیتیکه که ساتیک گوا به بهرگری له ئیسلام ده کهن له گه ل دید و مه درسه و بزافه کاندایه راوردی ده کهن، تا به خه لکی بلین ئیسلامیش له و ئاسته دایه! ئه مه که ی راست و په وایه به خه لکی بوتریت مادام ئیسلامه که ی خوا ی گه و ره وه کوو دید و پری و بهرنامه کانی مرؤفه، که و ابوو راست و په وایه؟! ئه مه چ هه لوئیسیتیکه خه لکیکی گیل به به لگه و نیشانه ی دید و تیروانین و تیور و بیردۆزی به شه ر بیسه لمینیت که خوا ی کردگاریش گه و ره و مه زن و کاریگه ره، وه کوو داریژه ری ئه و تیوران! بوتریت خوا ی کردگار و کارزان و به توانا، خوا ی خاوه ن و ژینه ر و مرینه ر کاریگه ر و گرنگه وه کوو بیرمه نده کانی به شه ر؟! موسلمان چون

(۱) وه کوو ئه وانه ی که له کوتایی ده ولته تی عوسانیدا پرؤژه ئیسلامیه که بیان بریتی بوو له گۆرینی ده ستور، له نیوه ی یه که می سه ده ی پابوردووشدا له ژیرتین و فشاری هیزه ئیستیعارییه کاندایه پرؤژه ئیسلامیه که بیان لیبرالی بوو، له نیوه ی دووه می سه ده که وه پرؤژه یه کی ئیسلامی سۆشالیستی بوو، له دوا ی پمانی سۆفیه تیشه وه ئه مانیش وه کوو غه پزاده کان هه ر باسی دیموکراسی و مافی مرؤف ده کهن!!

په یامی خوای گه ووره به دید و تپروانینی پر هه له و په له ی مروّف به راورد ده کات؟! چوّن .

هه موو شیرکی کافره کانی مه ککه له جاهیلیه تی عه ره بیدا ئه وه بوو که هه ندیک مه خلوقاتیان ده کرده واسیته کاری نیوان خویان و خوای گه وره و باوه ریان وابوو که ئه و واسیته کارانه (بت و درهخت و جنوکه و فریشته و رّوحیانه تی باپیران و. هتد) پله یه ک لای خوای گه ووره به رزترمان ده که نه وه و تکامان بوّ ده که ن له لای: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ الزمر: ۳. ئه مه شیرکه که یان بوو، ئی ئه م شیرکه ساویلکه یه ش ناگاته ئه م ره فتاره دزیو و ناقولا و قیزه ونه ی که له م سه رده مه دا هه ندیک (داعیی ئیسلامی) ده یکه ن. که ده یانه ویت بیسه لمینن که په یامی خوای گه وره ش وه کوو تیوّر و بیردوزه مروّیه کانه! ده یانه ویت یان نایانه ویت، ره فتاره که یان ده لیت: خوای گه وره ده گاته ئاستی هه ندیک بیرمه ند و هزره وانی کافری سه رده م که خاوه ن دیدی فیکری و بزواتی سیاسی و ئابوو رین! ئای که دوّرانتیکی گه وره و بیته ده بیبه کی زه فه. ئیسلام ئیسلامه و سؤشیالیزم سؤشیالیزمه و دیموکراسی دیموکراسییه. ئه وه ئیسلامه، مه نه هه جه که ی خواجه، ریپاز و بانگه وازی خواجه، ناو نازناو و سیفاتی تری نیبه، خوای گه وره ئه و ناو و سیفه ته ی لیناوه، ئه مانه ی تر مه نه هه جی مروّفن، مروّف دایرشتوون، ئه زموونی مروّف و شیکار و چاره سه ری مروّفین، هه ر که سیک هه ر کامیکیان ده گریته بهر؛ با به ناو و سیفه تی تایه تی خوایانه وه وه ریانگریّت، ناشیت و ناکریّت داعیی موسلمان بوّ پیشنیار و دید و حه زی خه لکی - که هه ر قوّناغه و له سه ر هه واهه وه سپکه - ناو و سیفه تی دینی خوا بگوړیت و ساویلکانه ش وا بزانتیت به م ره فتاره بانگه واز بوّ ئیسلامه که ده کات و خزمه تی دینه که ده کات!

ئیمه ده مانه ویت له وانه بپرسین که دینه که ی خویان ناوا لا سووک بووه و ریزی خوای گه وره یان - وه کوو که پیوسته - نه گرتووه. ئیوه که ئه مپرو پو شاکی سؤشیالیزم و دیموکراسییتی به بهر ئیسلامدا ده کهن و وایان بوّ ده نه خشیینن که هه واهه وه سی ئه وان ده خوازیت، چونکه ئیستا باوی سؤشیالیستی و دیموکراسییه، ئه دی ئه گه ر دید و ری و سیستمی نوپتر هاته ئاراوه؟! له ماوه یه ک له قوّناغه کانی میژوودا سه رمایه داری په سه ند و ره وا بوو، چونکه سیستمی ده ره به گایه تی (فیودالیزم) ی لادا و رادا، خه لکی خوشحال بوون، چونکه له سوخره و

خزمه تڪاريتي ٿاغا و دهره به گ قوتار بوون، سه رمايه داري له لوتكه ي شه پولي بزاوته قه وميه كاندا دين و ديد و پي و بزاوت و نه ريت و سيستم بوو، هر وه كوو كه له زهماني بسارك له ٺه لمانيا و ماتزيني له ٺيتاليدا دهره وشايه وه. باشه سبه يني ٺه گهر ٺه م ديد و پي و به ها و سيستمه ش گورا و يه كيك ي تره اته جي كه خه لكي له هه له كه سه مادا ده بن بوي و پيان په سه ند ده بيت، ٺيوه كه ٺيسلامتان به سوشيا ليستي و ديمو كراسي پهن گ كردوه، له و داهاتوه دا ديسان په نكه كه ي ده گورن و ٺه و ناو و نازناو و سيفه ت و په نك و دروشمه ي ده ده ني كه هه واوه وه سي خه لكي ده يخوازي ت؟!

ٺه ٺا راسته قورٺانيه ي ليره دا له خزمه تيداي ن و رپان نشان ده دات و داوا ي هه لو يستي نه گورمان لي ده كات، هه موو ٺه م ديد و بزاوت و هه لو يسته له رزو كانه ده گريته وه. چونكه ده يه وي ت داعي ٺيسلامي و پيشه روي خواويستي خوي به م بانگه وازه بالا قورٺانيه وه بگري ت و خوي به دينه كه ي به هين بكات و گوي به پيشنباري پيشنباركاران نه دات، هه و ليش نه دات ٺيسلامي ان لا جوان بكات، به وه ي ناو و نازناو و سيفه ت و سياه و مؤركي سه رده مي بو زياد بكات و ٺاوا ٺيسلام (برازينته وه)! تا خه لكه كه ٺيسلامي ان قبول بيت. نا، ناشيت داعي موسلمان بكه ويته ٺه م گالته چاري و مندالبازار پيه وه. پيشه رواني خواويستي ده بيت ٺه م دينه به بانگه واز و دروشم و ٺالا و هوكار و شيوازي خوي نشان خه لكي بده نه وه. خواي گه وره له وه بيبا كه كه خه لكي دينه كه ي وهرده گرن يان رته ي ده كه نه وه، خواي گه وره پيوستي به كه س نيه، هر كه سيك دينه كه ي -وه كوو كه خوا ده يه وي ت- وهر نه گرت، هر كه سيك به ته واوي عه بديتي خوي بو رانه گه ياند و له عه بديتي غه يري خوا دانه شورا، ٺه م دينه نايه وي ت. ٺيسلام كه ساني وا له رزو ك و لار و لاسه نكي بو چيه؟

خواي گه وره ش پيوستي به كه س نيه، نه به موسلمان ه سه رراسته ملكه چه كان و نه به كافر يا خيه مله وره كان. ٺه گهر ٺه م دينه بنه ما و رپسا و سيفه تي رده سه نايه يتي خوي هه يه كه خواي گه وره ده يه وي ت به سه ر مرؤفايه تييدا بالي داد ي خواويستي بكي شيت، به هه مان شيوه شيواز و هوكار و چونه تي و رده سه نيتي خوشي هه يه كه چونه يتي كومه لڪاري و بانگه يشت و دوواندي مرؤفايه يتي گرتوه ته خو و خيتابي خواي گه وره يه بو كومه لگه ي مرؤفايه تي. ٺه و

خوایه‌ی ئەم دینە‌ی بەو بنە‌ما و پرسیا و سیفە‌تانه‌وه و بەو شیواز و چۆنیە‌تی و ھۆکاری بە‌گەرختنە‌وه بۆ مرۆفایە‌تی ناردوو، ھەر ئەو خوایە‌یە‌ که ئەم مرۆفە‌ی خەلق کردوو و دەزانیە‌ت لایە‌نی ماددی و واتایی و دەروونی پێویستی بە‌ چییە‌ و تاک و کۆی مرۆفایە‌تی چۆن دە‌ییت ئاراستە‌ بکری‌ت. بۆیە‌ خوای گەرە‌ ھەر وە‌ کوو که عە‌قیدە‌ی بۆ راستکردنە‌وه‌ی دید و تیروانین و پیناسە‌ی گە‌ردوون و ژیان و مرۆف ناردوو و عیادە‌تی بۆ پەرستنی دیاری کردوو و (ھە‌موو بزات و سرە‌وتیکی -بە‌ مە‌رجی بۆ خواسولحان- بە‌ خواپەرستن بۆ حساب کردوو)، بە‌ ھە‌مان شیوە‌ش شە‌ریعە‌تی خۆی بۆ ئەم مرۆفایە‌تی ناردوو تا ژیان‌ی تاک و کۆی خۆیان لە‌بەر پۆشنایی ئە‌ودا پێک بخە‌ن. ئە‌مە‌شی بۆ کردوونە‌تە‌ مە‌نە‌جی ئوممە‌تیک که بە‌ بزافی کۆمە‌ڵکاری خۆیان دە‌کە‌ونە‌ گۆرینی کۆمە‌ڵگە‌ جاھیلیە‌ کە و بە‌رە‌ و ئیسلامیان دە‌ھینن . (ئاوا خوای گەرە‌ لە‌ قورئاندا ئە‌م مە‌نە‌جە‌ گشتگیرە‌ی بۆ شوێنکە‌وتوانی دینە‌کە‌ی پوون کردوو تە‌وه و داواشی لێ کردوون که وە‌ریبگرن و پێوە‌ی پابە‌ند بن و، پایە‌دارانە‌ پای بگرن و خە‌ڵکیشی بۆ بانگە‌یشت بکە‌ن، بێ ئە‌وه‌ی مافیان بداتێ هیچ کام لە‌ و پوکناە‌ی ئیسلامە‌تی (عە‌قیدە‌، عیادە‌ت، شە‌ریعە‌ت، مە‌نە‌ج، ئوممە‌ت، بزاف) بگۆرن.

بە‌رپرستی داعی ئیسلامی و پێشپەرە‌وانی خواویستی راگە‌یاندن و گە‌یاندن ئیسلامە‌کە‌یە‌، بێ ئە‌وه‌ی بە‌رپرستی ئە‌رکی ھیدایە‌تدانی خە‌ڵکیان بکە‌وێتە‌ سەر.

برگه‌ی پېنجه م:

په نجی دوو بهر ابر

که ماو په کی زور به سهر بارودوخ و حاله تی گه لاند - بی گورانکاری - تیده په ریت و خه لکه که له گه ل حاله ته که دا رادین، ئیتر دلین رهق ده بیست. نه وه ی ئم جوره گه له چه قبه ستوانه جوره ها ئینحرافاتیان تیدا دهرده که ویت. ئوممه تی موسلمانیش - که میژووی ژیانی تا رژی قیامت به رده وام ده بیست - له ماوکیشیه به دهر نییه. ماوه و قوناعی وا به سهر ئم ئوممه ته دا دیت، وه کوو ماوه و قوناع و حاله ته کانی به نوو ئیسپرائیلیه کان ده بیست. بویه خوی گوره له قورئانی پیروزدا، چه ندین نمونه ی حاله تی ئوممه تی چه قبه ستوی ئه وانی خستوه ته پیشچاوی پیشه وایانی ئیسلام و سهرکرده کانی بزاق و پیشپه وانی بانگه وازی خواویستی، تا له هر کات و شوین و نه وه په کی ئوممه تدا که وتنه حاله تی وه کوو ئه و حاله ته زورانیه به نوو ئیسپرائیله وه، چاره سهریان له قورئانه که دا له به رده ستدا هه بیست و بزائن چون دوا ی زانینی سروشتی سیفته و مۆرکی حاله ته که چاره سهریشی بۆ دیاری ده که ن.

سه ختترین هه لویستی وه لامدانه وه ی بانگه وازی خوی له و دل و هزر و ویزدانانه وه دیت که پیشتر پینایی خویان دیوه و لایانداوه ئی. ئه و که سانه ی له هه مووان توند و سه خت و پشتپه لرن؛ ئه وانه که دینی خویان ناسیوه و پاشان وه لیان کردوه و ئیستا سهرله نوی بانگه یشت ده کرینه وه بوی. ئه مانه هه لویستیان یاخیرانه یه، توند و سه ختتره. ^(۱) ئه و که سانه ی که ره سته ی خاون و پیشتر ئه م دینه یان بۆ باس نه کراوه، که بانگه یشت ده کرین بوی، ئاماده ی وه ده نگه اتنه وه یان زیاتره وه له وانه ی پیشتر بانگ کراون (که خویان به موسلمانتر ده زانن!)، دل و هزر و ویزدانی که سه تازه کان که پیشتر ئیسلامیان بۆ باس نه کراوه، بویان ده بیته باسیکی کتوپر و ناکاوی سهرسورمان، بانگه وازه نوییه که کیانیان ده هژنیست، ته پوتوزی غه فله ت له

(۱) ماموستا ئه حمه دی کاکه مه حمود (رحمه الله) که زانای فیهقه و فیکر بوو، ده یفه رموو: سه ختترین شت ئه وه یه (مه لا)

نه سیحه ت بکه یه، چونکه هه رچی بۆ باس بکه یه ده لی: ده بزائم!!

دل و هزر و ويژدانيان ده ته كينيت و سهير رايده ته كينيت و به هوش خويانيان ده هيئتته وه، به باسه كاني سه رسام ده بن، چونكه به كه م جاريانه كه بهر گوڤيان ده كه ویت و چه ز ده كه ن زياتری لپوه بيستن، له وانه به هؤگري بن و تامه زرؤی زؤرتري بن، به لام نه و دل و هزر و ويژدانه ييشتر بانگه ييشت كراون و بانگه وازه كه يان به گوڤدا دراوه و باسه كانيان بو كراوه، كه متر ناماده ي به ده نگه اتيه وه ده بن، چونكه باسه كان تازه بيه كه يان لايان نه ماوه. بويه پي سه رسام نابن و به و شيويه ي به كه م كه سه كه را يان ناچله كينن و هه ستيش به گه وره يي و گرنگيي كاريگه ريتيه كه ي ناكهن، هه ست به جددييه ت و بنبريتيي ناكهن. بويه بانگه ييشت كردنه وه ي نه مانه سه بر يكي زؤرتري و پشوودر يزي زياتر و په نجی دووبه رانه بر و چه ندبه رانه بری ده ویت.

سروشتي نه و كه سانه ي ماوه يه كي زور له كويله يي و به نديتي و عه بديتيدا ژياون، نه وانه ي زه ليلي و ژبرده سته يي و نابوتيان زور چيشتووه، نه وانه ي ماوه يه كي زور له ژير ترس و توقان و ته كان و په تاني سته مكاريدا بوون، نه وانه ي زور ملكه چي تاغوت بوون و بوي ژياون و له ده وري گه راون، سروشتيان ئيجگار قورس و سه خت و مله ورا نه يه. فاكوفيك و خوگورپنيان زوره، فيلكاري و چه واشه كاري و فريودانيان زوره، چونكه زوريان موماره سه كردووه. خو لادان و خو حه شاردان و خو متكردنيان پيخوشتره وه ك له خو دانه بهر تين و فشار زه ليلي. سه لامه تيبان يي راستتره وه ك له كه و تنه ژير ته وژم و تيني گوران و گورپن. نه مانه ديارده ي زه ق و نيشانه ي زه ق ي زور له كومه لگا مرويه كاني كون و نوين (فيرعه و نيتيي كون و ديكتاتوريتي نوئ). هه زاران كه سي نه م كومه لگه چه قبه ستووه ي بهر سايه ي سته مكار ي ده بينيت له عه قیده كه هه لدیت، هه رچه نده پيشي راسته! چونكه نايه ویت كۆلي فه رزه كان هه لبرگريت، نايه ویت داخوازي عه قیده كه ي بكه ویتته سه ر (چ پابه ندي بيت، چ پيوه ده ركه و تنی، چ راگه يان دن و بهر گر يلي ك ردي). بويه پي خوشه له گه ل مونجي كه په عه وامه كاندا سه وق بكریت بو هه ر شوپنيك كه بهر سي به ره و ئهرك و ته كالي في نييه، چونكه رپكردن له گه ل گاهه له كه هيچي ناويت، هيچ ناره حه تيبه كي ناياته ري. نه مه سروشتي كه ساني بو ده له و دؤراو و ترسنوكه. كه ساني وره رووخاو و دهروون به زيو، كه ساني دووروو، كه قورئان - به دريژاي ميژووي دابه زيني - هه ولي ددها چاره سهريان بكات و بيانهيئتته وه تايمي خويان و

پارسه‌نگ رایان بگریّت. ئەم عەقیدەیه بو چاره‌سەری ناخیان هات و شەریعەتە کەش بو پارسه‌نگکردنەوێ پەفتاریان نارد .

کاتیکی ستمەکاری دەبیته سیما و دیارده و پەفتاری پۆژانەیی دەسەلاتداران، کاتیکی دید و نەریتی کۆمەلگە دەشیوێت و حەق لەناویاندا پیشیل دەبیّت، کاتیکی بەها و نرخێ پارسه‌نگی نامینیّت و هەموو شتیکی لار و چەوت و لاسەنگ دەبیّت، کاتیکی دڵ و هزر و ویژدانێ چاک و پاک دەکەوێتە ژێر قەهر و تین و فشاری ستمە کە گەندەلی دەبیته سیما و سیفات و پوالت و جەوهەری کۆمەلگە کە و سروشتی تاکە کانی لاپیوون دەبیّت، ئیتر پیوه‌ره‌کان رەسەتییان نامینیّت و پیاوماقوڵان بزر دەبن و خەلکانی هەلپەرست دەکەونە سەر مۆنجی کۆمەلگە کە. لەم بارودۆخەدا کە هەموو شتەکانی لاپی کەوتوون، لاسەنگ و چەوت و نارەوان، خەلکە کە ستمەکاری زەق دەبینن و غیرەتیان نابزوێت، دەستدرژی ئاشکرا دەبینن و ویستی وەستاندیان نامینیّت، چ جایی شوپشکردن دژی و راپەڕینی دەستەجەمعی بو گۆڕینی کە دەبینن دەسەلاتداری فەشەل لاوازه‌کان هەلده‌لووشی، ئەمان توورەبوونیتی کاریگەرییان لا دروست ناییت! لەوێش دژوارتر و نارەواتر ئەوێ کە دەبینن و تاکە کەسیک سەبری لایراوه و بە تەنها دژی ستمەکاری ک پراوه‌ستاوه و دەیه‌وێت پێی لێ بگریّت، دەیه‌وێت ستمەیک لەسەر خۆی لادات، سروشتیسیه‌کان، گەندەل و زەلیلەکان، غیرەتیواوه‌کان دژی رادەپەرن و دەلین: ﴿إِن تَرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ القصص: ۱۹، واتا: «وا دیاره ناتەوێت پیاوچاک دەربجیت! هەر دەتەوێت شەقاوه‌ی سەرزەمین بیت! ناتەوێت لە ریزی چاکسازاندا بیت! (زەلیلیتییه‌کە ی خۆیان بە پیاوچاکی و ئەقلپیشکان و سیاسەتمەداری و چاکسازی دەزانن!)». دەلین: ناتەوێت پیاوچاک دەربجیت. دەتەوێت ملهور و پیل قەوی و شەقاوه دەربجیت! بۆچی و دەلین؟ چونکە خۆیان لە هەموو جۆره‌ دەستدرژییه‌ک راهاتوون، دڵ و دەروون و ویست و پەفتاریان لەگەل ستمەکارییه‌کە دایه و بە ئاراستەیی ئەو دەپۆن، نەک پیچەوانەیی. سەدان جار ئەوان ئەم دەستدرژی و ستمەکارییه‌یان دیوه و بەرانەبری رانەوه‌ستاون، هەر زەلیل کران و غیرەتیان نەجوولاه، بۆیه ئیتر پیوه‌ره‌کانیان گۆراوه. خو زەلیلکردنە کە بە حەق دەزانن و هەلگەرانەوه‌ لە ستمەکاران بە هەلشەیی و حەزی

خۇدەرخستن و بازوونيشاندان دەزانن! ئەوان لە گەل پراھاتنى ستمە كەدا گەيشتوونەتە ئەو
 حالەتە كە بەلايانەوہ وايە بیدەنگبون حيكمەتە، حەقە، موداراتى ژيرانەيە! ئەسلە و پەسەنيتىي
 پەفتارە! سەرەنجامى ئەو كەشە زەلليبيە و عەبدىتبيە بۆ تاغوت و ايان لى ھاتوہ خۆمتكردن و
 خۆكر كرن بە ئەدەب و پەفتارى پياوماقوليتى دەزانن. ئەمانە و ايان لى ھاتوہ كە مەزئومىك
 دەبينن بەرگرى لە خۆى دەكات و بۆ مافى خۆى ھاوار دەكات، كە دەبينن وا مەزئومىك
 غيرەت گرتويتى و خۆى لە كۆت و زنجيرى زەللىلى و كۆيلەبى و ژىردەستەبى راپسكاندوہ و
 دەپەوئت ئەو پەرزىنە خەيالپلاوہ (ترسىنەرە) ى دەورى تاغوت بېرئت، ئەمان دەكەونە ھاتو
 ھاوار: ھەى نەكەى. ئەمان دەحەپەسئىن، دەتاسئىن، واقيان و پردەمئيتت و بەسەرسوپمانەوہ
 دەستەجمەعە دەلئىن: "ئەوہ چى دەكەيت؟ خۆت لى زیادە؟ مەرگى خۆت دەوئت؟ ئەقلىت بە
 شت ناشكىت؟! "ئىنجا ياسا و ريسا و نەرىتى گەندەلبيە كە دەكەنە سروشتى ئاسايى و پيى
 دەلئىن: "دەتەوئت خۆت ئازا بكەيت؟ دەتەوئت خەلك بكوژيت؟ يان خەلك بە كوشت
 دەدەيت؟! "ھەموو لەرزۆكى و لاوازى و غيرەتپواوى خويان بەو دەردەبەرن، ھەموو گلەبى و
 بۆلە و خوتەبەك كە لە ناخياندا ھەبە، ھەموو پەرخنە و بەرھەلستبيە كى شاراوہ كە لە دلئاندا
 تۆپەل بووہ، دەگرنە ئەم كەسە ئازايەى وا بە تەنھا دژى ستمەكە راپوہستاوہ! بە مەزئومە كە
 دەلئىن: خەتاي تۆبە! تۆ دەتەوئت ئازاوہ بنيتتەوہ! وەك بەرگرى لى ناكەن، وەك وەلیدا نابن،
 وەك ھاوكارى ناكەن و پشتى ناگرن، عوزرىكى بۆ ناھيتنەوہ و بلئىن: ناھەقى نبيە، نالئىن: ئاخىر
 لە توانايدا نەما سەبر لەسەر ئەو ھەموو تين و تەوژم و فشار و زولمە بگرئت. وا نالئىن. چونكە
 غيرەتيان پواوہ، دەروونيان بەزبوە و ورەيان بەرداوہ، ئەوہندە دەستدرئيزيان قبول كرددوہ و
 لىيى خۆشەبوون، وەكوو دەروونى نامۆ و پەرىدە ستمەكاربيە كەيان پى ئاسايى بووہ و
 ھەندىكيان ھۆگرى بوون! لەشيان بۆى دەخورئت! چونكە ئەوہندە لە گەندەلبيە كەدا
 چەقبەستوانە ماونەتەوہ، سروشتى جوامبئىتى و دلبرى و بەغيرەتبيان پى نەماوہ و ھەرچى
 سيفەتى جوانى و پياوہتى و خىرخوازى ھەبە لەدەستيان داوہ و لە جىيى ئەوہ گەنبوى و
 بۆگەنكردن و سەگىتى بووہتە سيبا و مۆرك و جەوھەريان. دەرھىنانى ئەم خەلكە لەم زەلكاوہ،

لہم زؤنگاوه، لہم قور و لیتاوه زؤر زہ حمہ تہ، قہ ناعہ تپیکردنیان بہ گؤران و پراپہرین و شوپشکردن شتیکی ئہ ستمہ! (۱)

ئہرکی داعی لہم جؤرہ کہش و بارودؤخ و کؤمہ لگانہ دا زؤر زہ حمہ تہ، ئہ مانہی تہ مہ نیان لہ کہ شیکی وا گہ نندہ ل و بؤگہ ندا بہ سہر بردووه و لہ میژہ تپیدان و لہ گہ ل ہہ موو گہ نندہ لیبہ کیدا پراہاتوون. بانگہ واز لیرہ دا زؤر سہخت و قورسہ. چونکہ خہ لککہ کہ لہ گہ ل ستم و دستدریژی و ناپہ وایبہ کاندایا پراہاتوون، دہ قیان پیوہ گرتووه! گؤرانکاریبہ کہش لہ خؤبور دنی دہ ویت، ویست و ہہست و غیرہ تی دہ ویت، کہ ئہ مان نہ یانماوہ. کؤمہ لکاری ئوممہ تی عہ قائیدی لہ ناو ئہ مانہ دا زہ حمہ ترہ، چونکہ پیشتر عہ قیدہ و شہریعہ تہ کہ یان پیگہ یشتووه، بہ لآم لہ لایان کالبوہ تہ وہ و ئہ و گرنگیہی نہ ماوہ لایان کہ داعیہ ئیسلامیہ کہ بؤیان باس دہ کاتہ وہ! زہ حمہ تہ بانگہ وازہ کہ بیانہ یتتہ وہ، چونکہ لہ وانہ یہ زؤریشیان کہ بہ دہ نگیہ وہ دینہ وہ، دینداریبہ کہ ہہر لہ پوآلہ تی دہرہ وہ یاندا دہرہ ویت و عہ قیدہ کہ بہ زہ حمہ تہ بہ ناخیاندا کاریگہ رانہ رؤبجیتتہ وہ!

رہنجی داعی ئیسلامی و پیشروہی خواویستی لہم جؤرہ بارودؤخ و حالہ تانہ دا دہ بیت بہ تہ نکید دووئہ وہ نندہ بیت، دہ بیت سہر لہ سہر پیچاوی پیچہ کانی دہروونیان بگریت، سہر لہ سہر لادان و ریبربوونیان بگریت، سہر لہ سہر پھوشتی نزم و لوتبہ رزی و گیانی یاخیوونیان بگریت. سہر لہ سہر ئاستی نزم و ہیمہ تی کہم و گلہیی و گازانڈہ زؤرہ کہ یان بگریت! سہر لہ سہر بایہ خدانہ مندالانہ کانیان بگریت، کہ داعیہ کہ دہیہ ویت ئاستیان بہرہ و ئاسوی بہرپرستی بانگہ واز بہر زہ بکاتہ وہ، کہ چی ئہ وان خہمی سیر و پیازیانہ! داعی دہیہ ویت لہ دہست فیرعہ ون رزگاریان بکات و ئوممہ ت و دہولہ تیان پیج درووست بکات، کہ چی ئہ وان خہمی نیسک و نوک و پاقلہ یانہ! خؤزگہ بؤ پاقلہ خوار دنہ کہی بہر سببہری فیرعہ ون دہ خوازن:

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا

(۱) لہ ہزاران کہ سدا کہ میٹک لا دہ کہن بہ لاتہ وہ، لہو کہ مہ شیان کہ سانیکی دہ گمہن گویت لیدنہ گرن، لہو دہ گمہ نہش ئہ وانہی نامادی وہ لامدانہ وہ دہ بن بہ پنجهی دہست دہ ژمیرین، خہمی ئہ مانیشٹ لہ بہرہ کہ لہ رینگا لانہ دہن و نہ کہون، یان نہ ترسن و نہ کہونہ بہر ہیزی پاکیشانی حمز و ہہ و اوہ و ہوس!! جا بزائہ ج کولیکی قورسان ہہ لگرتووه.

وَقَتَّائِبًا وَفُؤْمَهَا وَعَدْسَهَا وَبَصَلَهَا ﴿البقرة: ۶۱﴾، واتا: «وتیان ئه‌ری موسا ئیمه سه‌برمان نه‌ما له‌سه‌ر یه‌ک جوړ خؤراک، داوا له‌خواکه‌ت بکه‌با به‌ره‌می زه‌وی و زارمان به‌نسیب بکات: پاقله‌و کوله‌که‌و نيسک و بیاز و شتی وای!». داعی له‌م جوړه‌بارودوخ و حاله‌ته‌قورسانه‌دا ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر خؤنه‌گریی شوئیکه‌وتووه‌کان بگریت، چونکه‌زوو وره‌به‌رده‌ده‌ن و ده‌په‌شوئکین و ده‌پروخینه‌وه. ده‌بیت دیسان قیتیان بکاته‌وه! ئەم دلّی مرؤفه‌خیراخیرا سارد ده‌بیته‌وه، زوو وره‌ی ده‌پروخیت. ئەم هزره‌مرؤبیه‌زوو زوو شتی بیر ده‌چیته‌وه، ده‌بیت به‌رده‌وام یادی بخریته‌وه و هؤشی به‌ئیریته‌وه سه‌ر به‌رپرستییه‌که‌ی، ده‌نا غافل ده‌بیت و فیری خه‌یالپلاوی ده‌بیت! دلّی مرؤف به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌نده‌ی که‌ساف و پروونه‌و جیبی نووری خواپیه، هزر و ویزدان که‌ئه‌وه‌نده‌هه‌ستیاریان به‌هیدایه‌تی خواپیی ده‌هه‌ژین و ده‌شنین، به‌لام ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی زؤر وه‌لکران و ئاراسته‌یان پینه‌گه‌یشت ده‌بنه‌که‌رسه‌که‌گل. په‌قتر ده‌بن و ده‌بنه‌تاویره‌به‌رد! نووریان لی‌ده‌پریت و تاریک دادین، پاک نامینن، بیس و پوخل ده‌بن، ره‌ش داده‌گه‌رین، بؤیه‌زه‌روورییه‌به‌رده‌وام ئاراسته‌بکرین، بانگه‌وازی خواپیان به‌گویدا بدریته‌وه، تا سه‌دای بانگه‌پشتی میهره‌بانی و خۆشه‌ویستی خواپیان لی‌نه‌پریت، تا به‌سۆز و هؤگری و شه‌دای دیداری خوی گه‌وره‌ته‌پوبه‌ل و پاراو بمینن: ﴿الْمَرِيَّانَ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِدِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَاصْفُورُ ﴿۱۶﴾ الحدید: ۱۶، واتا: «چما کانی ئه‌وه‌نه‌هاتووه‌ئیمانداره‌کان دلّیان به‌یادی خوا به‌هژیت و ملکه‌چانه‌گویی بؤ فه‌رمایشتی خوا هه‌لخه‌ن و گوییستی ئه‌و ئایه‌تانه‌بین که‌خوی گه‌وره‌حه‌قی تیدا ناردوونه‌ته‌خواره‌وه؟! به‌دی، ئی خؤ نابیت وه‌کوو ئه‌وانه‌یان لی‌بیت که‌په‌یامی خواپیان بؤ چوو، به‌لام که‌ماوه‌یه‌کیان به‌سه‌ردا تپه‌ری ئیر دلّیان ره‌ق بوو. زؤرینه‌شیان له‌پری لایاندا و فاسق ده‌رچوون». که‌وابوو بیرخسته‌وه و هؤشه‌پنانه‌وه‌کاریکی به‌رده‌وام و به‌رپرستییه‌کی کاریگه‌ره، تا دلّه‌کان به‌یادی خوی گه‌وره‌گه‌شه‌و نه‌شونما بکه‌ن و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی خوا بن. حه‌تمه‌ن ده‌بیت دلّه‌ره‌قه‌کان به‌رده‌وام پیکیان پی بکیشریت تا ته‌نک ده‌بنه‌وه و سه‌دای بانگه‌وازی خواپیی ده‌گرنه‌وه‌خؤ. ده‌بیت چاودیری و ئاودیری دلّ و ده‌روون به‌رده‌وام بیت، تا ناماده‌سازیی هه‌لگرتنی به‌رپرستییه‌دینه‌که‌ی خاو نه‌بیته‌وه. ناشیت له‌هیچ دلّیک بی هیوا بین. هه‌رچه‌نده‌

پووکاوه و خامۆش که وتبیت، هه چهنده چه قبه ستوو و رهق بوو بیت، هه چهنده ته پرای تییدا نه ماییت و وشک هه لاتبیت، چونکه بانگه وازه که ی خوا کاریگه ریستی خوی هه یه. نووری خوا -ئه گه خوی گه وره ویستی- دلّی سه ختی کافری ملهور نه رم ده کات و به ره و دینه که ی خوی ده یهیت. خوی گه وره که ئه و زه ویه و شکانییه بیروونه پاراو ده کات و زیندووی ده کاته وه و هه زاران هه زار دار و دره خت و پروه ک و گه لا و گول و به ره می پی ده پرویت، هه ره به ویست و په حمهت و لوتفی خوی، به نووری خوی هه زاران هه زار دلّیش زیندوو ده کاته وه و ده یخاته شنه و به ره می چاکسازی پی به ره م ده ییت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ الحديد: ۱۷، و اتا: «بزانن که خوی گه وره ئه و زه ویه -دوای مردنی- زیندوو ده کاته وه. حه تمه ن دلّ کانش ئاوا به خو شه ویستی خوی زیندوو ده کاته وه».

(خوایه به نووری خوت دلّان پروناک بکه ره وه و به خو شه ویستی خوت پاراوی بکه)

ئامین

سازشکاری و ته‌نازول

یه کیکی تر له حه‌قیقه‌ته سه‌ره‌کیه‌کانی ئەم بانگه‌وازه ئیانییه خواو‌یستییه که ده‌بیت داعیانی ئیسلام زۆر له‌به‌رده‌میدا هه‌لۆیسته‌ی سه‌رنجدان بکه‌ن و ورده‌کارانه به‌ئەقل و ژیری تیرامین و قوول‌بو‌ی پۆچن و زۆر به‌دیقه‌ته‌وه له‌واتا واقیعی و ئیانی و ده‌روونییه‌کانی بکۆلنه‌وه و سه‌رپرستانه‌ پپوه‌ی پابه‌ند بن؛ ئەو‌یش ئەوه‌یه که پینغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ته‌نها به‌م بانگه‌وازه خواو‌یستییه‌وه پووبه‌رووی موشریکه‌کان ده‌بووه‌وه، وه‌نه‌بیت هه‌ر له‌لایه‌نی دید و تیروانینی عه‌قائیدی‌دا پووبه‌روویان بووبینه‌وه، نه‌خیر، خو‌ئەگه‌ر هه‌ر ئەم بوواره بوایه کاری ئاسان بوو، چونکه مه‌حال بوو عه‌قیده شپۆله‌ پوواوه‌ی جاهیلییه‌ت - که له‌هیچ بنه‌مایه‌کی‌دا به‌هیز و جیگیر نه‌بوو - بتوانیت به‌رانبه‌ر حه‌قیقه‌ته‌ به‌هیز و روشن و ئاسانه‌کانی ته‌وحید بووه‌ستینه‌وه. کیشه‌که که بووبوو به‌بواری مملانیکه، ئەوه بوو که له‌سه‌ر ئەو عه‌قیده شپۆله‌ دامه‌زیرابوو، یان له‌وه‌وه هاتبوو، ئەمه‌یان بوو که قوره‌یش به‌هیچ شپۆه‌یه‌ک قبوول‌ی نه‌بوو بیگۆرپیت، چجای ئەوه‌ی وازی لی‌ به‌ینیت. ریوایه‌ته‌ میژوو‌ییه‌کان شاهیدی‌ی حاله‌ته‌که بوون، قورئانی پیرۆز له‌ زۆر شویندا باسی ئەو دید و تیروانین و په‌فتار و په‌وشت و دا‌بونه‌ریت و بزوت و هه‌لۆیست و به‌ها و قییه‌م و رپسای حاکمیتییه‌یانی کردوو که له‌سه‌ر ئەو عه‌قیده شپۆله‌ دامه‌زیرابوون، یان له‌وه‌وه هاتبوون، ئەمانه‌ قه‌واره‌ی سیاسی و قییه‌می کۆمه‌لایه‌تی پیدابوون. ئەوه‌ی عه‌ره‌به‌کان هه‌میشه‌ شانازیان پپوه‌ ده‌کرد خو‌بته‌ داتاشراوه‌کان نه‌بوون به‌قه‌ده‌ر ئەوه‌نده‌ی که دید و به‌ها و رپسا کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی تیره و هۆزه‌کانیان بوو که مایه‌ی پیداهه‌ل‌دان و شانازیکردن‌یان بوو. هه‌موو به‌رژه‌وه‌نده‌ ماددییه‌کانیشیان له‌سه‌ر ئەم دید و به‌ها و رپسیانه‌ دامه‌زرا بوو. ئەمانه‌ بوونه‌ پالنه‌ری سه‌ره‌کیی ئەو هه‌لۆیسته‌ که‌لله‌ره‌قانه‌ی قوره‌یش. پاراستنی ئەمانه‌یان لا‌ گ‌رنگ بوو. به‌رگ‌ریشیان له‌بته‌کانیان ده‌کرد، هه‌ر ئەم دا‌بونه‌ریت و رپسا و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌یان زیاتر لا‌ گ‌رنگ و مه‌زن بوو، نه‌ک عه‌قیده شپۆله‌ که که خو‌شیان هه‌ستیان ده‌کرد که ناتوانن له‌ به‌رانبه‌ر حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌کانی ئیسلامدا به‌رگریان

لې بکەن، بەرگری له بتيکی داتاشراو بهرانبەر عهقیدهیه کی خواناسی پوښن و پاشکاو و بههیز، له هه مان کاتیشدا ساده و پاست و پهوان که بهرگریان له دینه که یان ده کرد ده یانزانی بهرگرییه لهو بهها و داب و پړسا کومه لایه تیپانه ی چهز و ئاره زوووه کانیانی له خو گرتوووه. ئه مانه هوکاري سهره کی بهرگریکردنه که یان بوو، ئه مه پالنه ری سهره کی ئه وهه موو سهختگیری و رهفز و بهرنگارییه یان بوو که بهرانبهر ئیسلام نواندیان، چونکه ده یانزانی که ئیسلام ههر عهقیده که یان ناگوریت، به لکوو پهفتار و پهوشت و دابونه ریت و پړسا و دستوور و قییه میشیان ده گوریت و پړی له هه وه سبازیان ده گوریت .

ئهم هوکار و پالنه رانه له هه موویاندا هه بوو، ههریه که یان چه ن لایه تیکی یې پیرۆز و مهزن بوو، بویه ههر هه موویان دژی بانگه وازه ئیسلامییه که وه ستانه وه:

- ئه وانیه ده سترپویشنوو خاوون پله و پایه ی بریار و سامان و بهرزه وهندی بوون، بوون به دوژمن.

- ئه وانیه له سهر دابونه ریتی عه شایری جاهیلی په روه رده بوو بوون، نه یانده توانی قییه می دینه که قبول بکهن.

- ئه وانیه پهفتار و پهوشتی لاسه ننگ و هه وه سبازیی بیسنووریان گرتبووه بهر، نه یانده ویست ئه مانه وهل بکهن و دینیک وهرگرن که پړی چهز و ئاره زوو (ئازاده کان) یان لې ده گوریت .

هه موو ئهم پۆلانه ی خه لک بهرنگاریی بانگه وازه خواپییه که بوون، له هه موو کات و شوپنیک تریشدا ههر هه موویان و زیاتر بهرنگاریی بانگه وازه که ده کهن، چونکه خواستی نه گورپی جاهیلییه ته. به لام هه موو به ناوی بهرگریی له عهقیده که کو ده بوونه وه.^(۱)

(۱) وه کوو که ئیستا به ناوی دیموکراسی مافی مرؤف و ناشتی نیوده وه لته تی، گه له کومه کی له موسلمانان ده کهن و له واقعیشاندا پاراستنی بهرزه وهندی په چاو ده کهن، ئه گهرجی دوژمنداریتی دینه که ش وه لئا که ن، یان گه نده لانی کوردایه تی، هه موو خراپه کارییه ک ده کهنه پاسا و دیچه سپین، هه مووی به ناوی خه باتی پهوا بۆ هینانه دیی نامانجه کانی کوردایه تی و پاراستنی ده سکه وته کانی

شۆرش!!

بۆيە مەلەئەنە ئىبىدىيە تەوھىد كورت و كاتى ئىبە و وا زوو كۆتايى نايات. ئەمەش وا دەكات ئەرك و بەرپىسىتى و باجدانىشى قورستر بىت. ئەمەش پىشودرپىشى و ئارامگىرى داغىيانى ئىسلام دەخوازىت، لە ھەر كات و شوئىنىك بن. ئەگەر ئەم حەقىقەتەيان پەي پىبىرد خالى پەنھانىي ئەو ئايەتەشيان بۇ دەردە كەوئىت كە خىواي گەورە تىدا دەفەر مووئىت: ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مَنْهُمْ إِنْ مَّا أَوْكُفُورًا﴾ (الإنسان: ۲۴)، بارودۇخى ھاتتە خواروھەي ئايەتە كە لە ھەموو كات و شوئىنىكدا دىتەوھە پىش! داغىيانى ئىسلامىش لە ھەموو كات و شوئىن و نەوھە كدا ھەر دەبىت ئەو دىد و بزاون و ھەلوئىستەيان لە بەرانبەردا ھەبىت كە پىغەمبەرى خىوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەبىو.

پىغەمبەرى خىوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەركە كەي لە لايەن خىواي پەروەردگار بىھەو پى درا كە ھۆشدارى بدەرە خەلكى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾﴾ (المدثر: ۱-۲)، واتا: «ئەي ئەو كەسەي خۆي لە پىخەف گرتوھ، ھەستە ھۆشدارى بدە (كاتى خەو و ھەوانەوھ نەما، ھەستە پەيامى خىوا بە ئاشكرا بدە بە گوئى جىھانپاندا)». ھەر ئەوھەندەي كە ھەستا و رابو، ھەر ھەموو ئەو ھۆكار و پالئەر و بەرەستەي ھاتە رى، ھەر ھەمووى دەخىواست لە بانگەوازە كەي بووھستىت و كۆل بدات. چونكە ئەوان سوور بوون لەسەر ئەوھى خۆيان بە دىنيان دەزانى. ھەموو بوونە بەرەنگار و بەرھەلستكارى سەرسەخت، بوونە بەرگرىوانى كەللەپەقى بت و بەھا و سىستىمى كۆمەلاپەتتى جاھىلىيەتيان، بوونە بەرەي پارىزگارىي دىد و پوچوون و پەفتار و پەوشت و بەھا و قىيەم و دابونەرىت و رىسا و دەستوورى جاھىلىيەتى باب و باپىريان، بە ھەموو توانايانەوھ دژى ئەم دىنە وەستان كە ھەستىان دەكرد دژى پلەوپايە و ناودارى و دژى بەرژەوھەندىي ماددى و داب و خوويانە، رىيى بە ھەموو چىژىكى ھەرام داون و جەلەوى ھەواوھەوسى بۇ شل كرددون. ئەوھتا ئەم بانگەوازە نوئىيە وا ھاتوھ تا ھەموو ئەم ھەبوونەيان لادا و رادا. بەرگرىكدنە كەيان لە دىد و بەھا و رىسا و لە بوون و بەرژەوھەندى و كىيانى خۆيان چەندىن شىوھ و چۆنەتتىبە كى گرتەبەر:

- يەكەمىان سزا و ئازار و ئەشكەنجەدانى ئەو خەلكە كەم و موستەزەفە بوو كە باوھەريان بە باگەوازە كە ھىئا بوو. خزانە ژىر تىن و فشار، تا لەژىر پالەستوى ھەپەشە و ژان و

ناسۆردا ژێوان بینهوه و دینه که وهل بکهن!

- ئینجا کهوتنه پروپاگه‌نده و درۆ و ده‌له‌سه: بۆ شیواندنی عه‌قیده که و تۆز و دوکه‌ل
دروستکردن له‌ پرویدا، تا خه‌لکی تر نه‌چنه‌ ریزی موسلمانان و دینه که قبوول بکهن.

- رینگرتن له‌ موسلمانبوونی کهسانی تر: ئەمه‌یان زۆر به‌ به‌رفراوانه‌ گه‌رته‌ به‌ر، چونکه
ده‌یانینی په‌شیا نکرده‌وه‌ی موسلمانان له‌ دینه که زۆر زه‌حمه‌ته‌، بۆیه‌ هه‌ولیان ده‌دا ری له
که‌سوکار و ئەندامانی تیره و هۆزه‌کانی خۆیان بگرن.

- له‌ هه‌مان کاتیشدا کهوتنه‌ هه‌ولدان له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌لام به
شیوه‌ی تر. جارێک به‌ هاندان و ناشتیانه‌، جارێکی تر به‌ هه‌ره‌شه‌ و تین و فشار، به‌و ئومیده‌ی
بگه‌نه‌ چاره‌سه‌ریک و له‌ نیوه‌ریدا ری که‌وتتیک ساز بکه‌ن! به‌لکوو به‌مه‌ش قه‌ناعه‌تی پی
به‌که‌ن هه‌لمه‌ته‌که‌ی له‌ دژی عه‌قیده و عیباده‌ت و به‌ها و نه‌ریت و بارودۆخ و پله‌ویا په‌یان
بوه‌ستینی، یان لایه‌نی که‌م بیگۆریت، یان ئاسانی بکات! به‌لکوو وه‌کوو هه‌موو ناکوکیه‌کانی
تری ئێوان تیره و هۆزه‌کانی لی بیت، تا بگه‌نه‌ هه‌لوئستی که‌ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌ردوولای تیدا
بیت و له‌سه‌ری ری بکه‌ون!

ئهو شیواز و چۆنیه‌تی و هۆکارانه‌ی که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ پێشه‌وا‌ی ئەم بانگه‌وازه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
پرووبه‌پرووی ده‌بووه‌وه، له‌ هه‌موو کات و شوین و نه‌وه‌یه‌کدا دووپات ده‌بنه‌وه، پرووبه‌پرووی
هه‌موو پێش‌ه‌وانیکی ئەم بانگه‌وازه‌ خوا‌یه‌ ده‌بنه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ گه‌ل
ئه‌وه‌شدا که‌ نیراوی خ‌وای گه‌وره‌ بوو، خ‌وای گه‌وره‌ش به‌لینی پاراستنی له‌ خه‌لکی پیدا بوو،
به‌لام جه‌نابی و ئەو کۆمه‌له‌ موسلمانان که‌مه‌ی له‌ خزمه‌تی دابوون، جو‌ره‌ها ناره‌حه‌تی و ئازاریان
ده‌چیش‌ت. وه‌کوو هه‌ر م‌رۆف‌ئیکی تر تین و فشاری ئەو واقیعه‌ جاهیلییه‌ی ده‌که‌وته‌ سه‌ر. خ‌وای
گه‌وره‌ ده‌یزانی که‌ چ تین و ته‌وژم‌ئیکی له‌سه‌ره‌، بۆیه‌ نه‌یده‌ه‌یش‌ت هه‌ر خ‌وی پرووبه‌پرووی
واقیعه‌ که‌ بب‌ئته‌وه‌، نه‌یده‌ه‌یش‌ت هه‌موو قورساییه‌کی بکه‌وئته‌ سه‌ر و خ‌وی جینگا و ریگای بزوت
و هه‌لوئست دیاری بکات، بۆیه‌ خ‌وای گه‌وره‌ پشتی ده‌گرت، ری نیشان ده‌دا، یارمه‌تی و

هاوکاری ده کرد و ناراسته‌ی ده کرد، به‌رده‌وام و وحیی بو ده‌نارد و وره‌ی به‌رزتر ده‌کرده‌وه.:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ (الانسان: ۲۳، واتا: «ئیمه خویمان ئەم قورئانه‌مان بو ناردوویته خواره‌وه»). ئەمه‌یه‌که‌مین سه‌رنج‌را کیشانی به‌پرزیتی (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، که‌هه‌میشه‌ئوه‌ت له‌یاد بیت‌که‌خوای‌گه‌وره‌ئەم‌ئەرکه‌قورسه‌ی‌خستوه‌ته‌سه‌ر‌شانت، خوای‌گه‌وره‌و‌کردگار و به‌ئاگات سه‌رچاوه‌ی‌ناراسته‌ته، بیخه‌م‌به. خوای‌گه‌وره‌ئەم‌قورئانه‌ی‌بو‌ناردوویته‌ته‌خواره‌وه، تاپیت‌نیشان‌بدات‌پیی، چون‌بزاوت‌ده‌که‌یت‌و‌چ‌هه‌لو‌سیستیک‌ده‌گریته‌به‌ر. خوای‌گه‌وره‌قورئانی‌بو‌ناردوویت‌و‌هیچ‌سه‌رچاوه‌یه‌کی‌تری‌ناراسته‌ت‌نبیه. ناشیت‌فه‌رمان‌و‌ناراسته‌ی‌ئەم‌قورئانه‌تیکه‌ل‌به‌هیچ‌فه‌رمان‌و‌ناراسته‌و‌پینشان‌دان‌پیکی‌تر‌بکریت، ناشیت‌هیچ‌حه‌قیقه‌تیک‌قورئان‌تیکه‌ل‌به‌هیچ‌شتیک‌بکریت، ناشیت‌سه‌رچاوه‌ی‌پینشان‌دان‌بو‌هیچ‌دید‌و‌تپروانین‌و‌پیناسه‌یه‌ک، بو‌هیچ‌دروشمیک‌په‌رستن، یان‌بو‌وه‌رگرتنی‌به‌ها‌و‌قیه‌م‌و‌په‌فتار‌و‌په‌وشت، یان‌دابونه‌ریتی‌کومه‌لگه، یان‌بو‌دارشتنی‌یاسا‌و‌پرسا‌و‌ده‌ستور‌و‌سیستمیک‌تیکه‌ل‌به‌به‌رنامه‌و‌پیبازی‌خوای‌گه‌وره‌بکریت.

پاشان‌ئەو‌خوایه‌ی‌ئەم‌قورئانه‌ی‌بو‌ناردووته‌خواره‌وه‌و‌ئەرکی‌بانگه‌وازی‌خواویستی‌پیی‌سپاردوو، لپی‌ناگه‌پیت‌و‌وه‌لی‌ناکات. به‌لام‌سروشتی‌باتلیش‌وايه، خو‌ی‌فش‌ده‌کاته‌وه‌و‌ده‌که‌ویتته‌خو‌نواندن، گوايه‌هیز‌و‌ده‌سه‌لاتی‌به‌سه‌ر‌ه‌موو‌شتیک‌دا‌ده‌شکیت‌و‌ئاوا‌تین‌و‌فشار‌بو‌ئهللی‌خواویستی‌ده‌هینیت‌و‌تووشی‌سزا‌و‌ئەشکه‌نجه‌و‌ئازاریان‌ده‌کات. تاغوتان‌ده‌یانه‌ویت‌نیشانی‌بدن‌که‌ده‌توانن‌بینه‌به‌ر‌به‌ستی‌بانگه‌وازه‌که‌و‌بیوه‌ستین! ده‌یانه‌ویت‌بنوینن‌که‌ده‌توانن‌به‌هیزی‌بازوو‌دین‌و‌دید‌و‌به‌ها‌و‌نهریت‌و‌به‌رزه‌وه‌ندی‌خویان‌پیارین‌و‌هه‌رچی‌ده‌خوازن‌ده‌توانن‌بیکه‌ن. ئینجا‌له‌م‌کاتی‌دوو‌حاله‌ته‌دا: حاله‌تی‌پاوه‌دوونان‌و‌مه‌حروومبوونی‌موسلمانان‌و‌تین‌و‌فشار‌بو‌هینانان، له‌گه‌ل‌نیشاندانی‌ده‌سه‌لاتی‌تاغوتان‌و‌دپنده‌یه‌تی‌و‌دوژمندی‌یه‌تی‌و‌ئەشکه‌نجه‌دانیان. دینه‌وه‌لای‌داعیه‌که‌و‌ده‌لین‌با‌پیکه‌وین! ده‌لین‌ئاماده‌بن‌ئیعرافتان‌پیی‌بکه‌ین، به‌لام‌به‌مه‌رچیک‌له‌سه‌ر‌چه‌ند‌خالیک‌پیکه‌وین! ئاله‌م‌کات‌و‌حاله‌ته‌ی‌ژیر‌تین‌و‌فشار‌و‌ته‌نازولکردنی‌تاغوت؛ په‌فکردنه‌وه‌ی‌داواکاریه‌که‌یان

ئاسان نايبت. بەلام ئاراستەى قورئان ئا لەم کاتە ناسکەدا دیت و دەفەر موویت: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾

رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ الإنسان: ٢٤، واتا: «ئارام بگره. لەسەر قەزا و قەدەرى خواى گەورە خۆراگره، حەتمەن کیشە که یە کلا دەکاتەو. گوپرايەلى ههچ تاوانکار و ههچ کافرێکیان نەبیت». چونکە هەموو کاروباریک، هەموو رەفتاریک، هەموو بزوت و سرهوتیک، پەيوەستە بە قەدەرى خواى گەورەو، خواى گەورەش بوار دەدات، بەلام ئیھال ناکات، کاتى تەواو دەخاتە بەردەست باتل، ماوەى تاقیکردنەوہى ئیھان و دیندارى و غیرەتى جیھادکردنى موسلمانان یان زیاتر دەکات، تا موسلمانە سەرراستە شیاوہکانى پەيامى خوا، شیاوتر دەبن بۆ سەرکەوتنى خوايى. ئەمە هەمووی حکمەتى خواى گەورەيە: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، سەبر لەسەر قەدەرى بگره. سەبر لەسەر حوکمى بگره. هەموو شتیک بە قەدەرە. ئەم کۆسپانەى سەر پرى، ئەم نارهتییانەش کاتیکیان هەیه که سەرەتا و کۆتایان دیاری کراوہ. کەوابوو سەبر لەسەر ئەوانە بگره که دینە پرىت، سەبر لەسەر کەمیی شوینکەوتوو، لەسەر لاوازی و بى پەنایان، سەبر لەسەر خۆ بە بەهیز و دەسەلاتدار زانینى جاهیلیەت. سەبر لەسەر ئەو حەقەى بۆت هاتووہ. ئەو حەقیقەتانەى قورئان بۆی پوو نکر دوویتەتەوہ. سەبر بگره و تەنازول مە کە. هەرچیت دەخەنە پیشچا و بۆ کەسبکردنتە، بۆ تەنازول و سازش و مساوہمە کردنتە. بۆئەوہیە لە نیوہى پرى بوہستیت و لەگەڵیاندا پرىکەویت، ئەمەش لەسەر حسابى عەقیدە کە دەبیت. نەکەى گوپرايەلى کەسیان نە کەیت: ﴿وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كَفُورًا﴾ ﴿٢٤﴾ بىرت بىت ئەوانە کافرن -دوژمنى خواى پەرورەدگارتن، دوژمنى خۆت و بانگەوازە کەتن، قازانجى تۆیان ناویت، کە دەخوازن لەگەڵیاندا پرىکەویت ئەوہ پرىکە کەوتن نییە، تەنازول پىنکردنتە، -خیر وا لە بانگەواز و دین و دیدى خۆتدا. خیر لای ئەوان نییە تا پشکىکی بدەنە جەنابت! پىیان وایە بە هەندیک لەوانەى دەیخەنە پیش چاوت تا قبوولی بکەیت لە بەرانبەر هەندیک داواکار بیاندا، سەرکەوتن بەدەست دەهینن. لە راستیدا ئەوان شتیکیان پى نییە تۆ موحتاجى بىت، سەرنجت رابکیشیت و جوانتر و گرانتر بىت لەوہى خۆت هەتە. ئەوان جارىک بەو پىشنىارەوہ دین کە ببیتە سەردار و دەسەلاتدارى هەمووانیان. یان دەلین هەموو حەزە کانت بۆ دینسە دى. دەتکەین بە دەوڵەمەندترین، چىزى جەستەت هەموو دەخەینە بەردەست. لە هەموومان دەسەلاتدارتر و

دوله مه ندرت و ژن جوانتر به! عوتبه ی کوری په بیعه هاته خزمهت پیغه مبهری خوا
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و عهرزی کرد: "واز له م کارهت بینه و بگه ریروه ناومان، شهرت بیت کچی
 خومت بدهمی، دهنایت کچه کانی من له ناو قوره یشدا له جوانیدا تاکن." ناوا هرچی ههزی
 سه رزمین که له مرؤفدا ههیه خرایه بدهستی، تا قبولی بکات له بهرانبهر کۆلدان، یان
 وهستان، یان گوران و گورین! به لام خوی گه وره بنبرانه پیی فهرموو که گوپرایه لی که سیان له
 هیچ شتیکیاندا نه کات: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كُفُورًا﴾ (الإنسان: ۲۴)، وه لیان بکه.
 ئیوه خالیکی هاوبه ش له نیوانتاندا نییه، ناشیت پردیک له نیوانتاندا هه لبه ستریت، چونکه
 فاسلی نیوانتان لیک دووره، خاله ناوکویه کانتان هه ر زور زورن. ئەسلەن کۆلکه ی هاوبه شتان
 له هیچ شتیکیاندا نییه. مه نهه جی جه نابت شتیکه و مه نهه جی ئەوان شتیکی تر. دید و تیروانینی
 جه نابت بهرانبهر گهردوون و ژیان و مرؤف زور له دید و تیروانینی ئەوان جودایه. جیهانبینی
 جه نابت و جیهانبینی ئەوان زور لیک دوورن. ئەو حه قه ی بۆ جه نابت هاتووه شتیکه و باتلی
 ئەوان شتیکی تر. ئیمانی تو شتیکه و کوفری ئەوان شتیکی تر، ته وحیدی تو شتیکه و شیرکی
 ئەوان شتیکی تر، ئیسلامی تو شتیکه و جاهیلییه تی ئەوان شتیکی تر. نووری تو شتیکه و
 تاریکی ئەوان شتیکی تر. سه بر بگره، هه رچه ند ریگا دووره. سه بر له سه ر تین و فشاریان بگره.
 سه ر نه جام قه ده ری خوی گه وره هه موو شتیکی به کلا ده کاته وه و ته مکینت بی ده به خشیت. ئەو
 حه قیقه ته ی که پنیوسته داعییانی خواویستی تیدا قالوقوول بینه وه و پنی بزین، ئا ئەم
 حه قیقه ته یه که خوی گه وره به (ده رس) به پیغه مبهری خوی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) راگه یاندووه که
 ئەرکی گه یاندنی ئەم بانگه وازه به خه لکی له خوی گه وره وه هاتووه، چونکه خوی گه وره
 خاوه نیتی، ئەو حه قه ی خوی گه وره ناردویتییه خاوه وه به هیچ کلۆجیک ناشیت تیکه ل به و
 باتل و چه واشه کارییه بکریت که تاوانکاران و کافران له سه رین. هیچ جوړه هاوکاری و
 یارمه تیدانیکیش له نیوان حه قی ئەم دینه و باتلی جاهیلییه تدا نییه، ناشکریت و نالویت ئەهلی
 حه ق و ئەهلی باتل له نیوه ی ریډا پیک بگهن و رییک که وتنییک له سه ر ئاشته وایی بکه ن!
 نامومکینه. ئەسته مه ئەم دوو مه نهه جه یه کبخرین، مه حاله ئەم دوو ریگا ته ریبه پیک بگهن.
 کاتیکیش که باتل ده بیته خاوهن هیزی تین و فشار و ده سه لاتی چه وساندنه وه و ئەشکه نجه و
 ناسور، بهرانبهر که مینه یه کی موسلمانانی موسته زعه ف و په شوپرووت، ئەمه حکمه تیکی خوی

گه وره یه، پیوسته سه بری له سه بر بگریت، تا ئه و کاته ی پریری یه کلاکردنه وه له خوی گه وره دهیت، تا ئه و کاتهش ئیانداران هه ر ده بیت پرو له خوا و پشت به خوا بهستن و بهس. نوژ بکه ن، بیارینه وه، هانای بو ببه ن، داوای یارمه تی لی بکه ن. زیگری خوی گه وره توشووی رییه و زادیکی مسوگه ره. ئه مه حه قیقه تیکی گه وره و گرنگ و کاریگه ره، حه تمه ن ده بیت ئه و که سانه ی پیشه نگی کاروانی ئه م ریگایه ن، په ی پی ببه ن و هه میسه له به رچاویان بیت. موشریکه کانیش تین و فشاری زوریان بو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هینا و، به چه ندین شیوه که و تنه مساومه و راکیشانی، زوریان داوای کرد ئه گه ره هه ر ده سه بررداری بانگه وازه که ی نابیت و وازی لی ناهینیت، لانیکه م با له گه ل سه رانی قوره یشدا ریکه ویت (با سالیکی ئه مان خوی ئه و به رستن و سالیکی ئه و خوی ئه مان به رستیت!)، با دینی خو ی بگریت و ته ده خول نه کاته سه ر دینی ئه مان، با جیو به خواکانیان نه دات، با هه قی نه بیت به سه ر کو یله و دالده دراوانیانه وه هتد (...). به لام خوی گه وره له هه موو فیل و درو و ده له سه یه کیان پاراستی. ئه مه دید و په فتاریک نییه، تایه ت بوویت به قوره یش و سه رانی موشریکانه وه، ئه مه دید و په فتاری هه موو تاغوتان و ده سه لانداری جا هیلیه به رانه بر بانگه وازی خواوستی، له هه موو کات و شوین و نه وه یه کی موسلماناندا که هه ول ده دن به زور و زیو و چه واشه کاری بنه ما و ریاز و ئاراسته ی کومه لکاریه خواوستیه که یان پی بگورن، یان بزوت و هه لو یستیان پی شلکه ن، یان خه لکیان لی به کینه وه و لی به ترینن. تا له نیوه ی ریدا به یه کتری بگه ن و له سه ر (کولکه ی هاوبه ش) ی نیوانیان ریکه ون و ئه و تین و فشاره له سه ر شوینکه وتوو دینداره کانیان لاجیت و برنکیان (ده سه کوت) بیته ده ست و مال و مندالیانی پی بوژیینه وه! جا هه ندیک داعیی ئیسلامی ده که ونه تو ره که وه و مساومه که قبول ده که ن و ده که ونه فیتنه یه کی دژاره وه که کومه لیک حه قیقه تی به لگه نه ویستی دینه که سووک ده که ن و خو یان و خه لکی به وه هه لده خه له تینن که خو ده لانداران نالین واز له بانگه وازه که بهینن (به لکوو با به شیوه یه کی په سمیانه بروات!)، خو نالین ته نازول له دینه که ت بکه ن! (به لکوو با له سه ر خاله هاوبه شه کانی نیوانمان یه ک بگرین!).

شه ی تانیش له م که لینه وه ده خزینه بن کلیشه ی هه ندیک له و جو ره داعییانه و زیاتر ده پروات.

ئومىدى بۇ دروست دەبىت، بەلكو دەسە لاتنداران بانگەوازە كە قېۋول بكن، ئەوھيان خىرئىكى زۆرتى بۇ بانگەوازە كە تىدایە! با كەمىك تە نازولیشى بۇ بكرىت (بەو بەھانەھى كە ئەگەر موسلمانئىكى چاك دەرچوو، خۆى دواىتر ھەموو لایەنە كانى دىنە كە قېۋول دەكات! خۆ ئەگەر تەقواكارىش دەرئەچىت، چاكترە نوئۆھ كانى بكات، ئەگەر نوئۆئىشى نە كەرد، خۆ لانىكەم دوژمندارىتتى موسلمانان ناكات. ھەرۋەھا ھەنگاۋ بەھەنگاۋ). ئەو داعىيەھى كەمىك تە نازول دەكات، ئەو كەسەھى لە ھەندىك لایەنى كەمى دىد و پىدا مساۋەمە دەكات، ئىتر ناتوانىت لە سنوورىكدا بوەستىت، چونكە گىانى تەسلىمبونى لە زىادبوندا دەبىت، ئامادەباشىتتى تە نازولى تىدا گەشە دەكات. لادانى كەم و سادەھى يە كەمجار ھەنگاۋى تىرى بەدوادا دىت، تا سەرەنجام (ئىنحىراف) ھە كە بە زەقى دەرە كەوئىت، چونكە خۆشى و شوئىنكەوتووان و خەلكە كەش دەبىن، ھەر جارە و ھەنگاۋىك دىتە دواۋە! بۆيە دەبىت پىشپەروانى خواۋىستى ھەر لە سەرەتای بزوت و ھەلوئىستە كەوۋە وا بىرواننە بوارە كانى سازش و تە نازولكارى كە ئەمە كىشەھى كى (ئىپانى) يە. ئايا باۋەرىان بە ھەموو لایەنئىكى بانگەوازە كە يان ھىناۋە، يان بە چەند لایەنئىكى؟ چونكە ئەو كەسەھى كە لە چەند حەقىقەتئىكى دىد و پى و بزاقىدا تە نازول دەكات - با بچوو كىش دىار بىت - لە راستىدا باۋەرى بە ھەموو بانگەوازە كە نەھىناۋە. چونكە لە دىدى رەسەنى موسلمانى بۇ خواسولحاۋدا ھىچ لایەنئىك، ھىچ بنەمايەك، ھىچ حەقىقەتئىكى دىد و پى و بزاقى ئىسلامەتى نىبە سادە و بچووك بىت. ھەموو لایەنئىكى بانگەوازى خواۋى وەكوو يە كەن. ھەموو گىرنگ و كارىگەرن و يە كترى تەواۋ دەكەن. لە حەقىقەتە كانى بانگەوازدا چاك و چاكتر نىبە، لە پىساكانىدا زەرۋورى و نازەرۋورى نىبە، ھىچ لایەن و بنەما و حەقىقەتئىك لە بانگەوازى خواۋىدا نىبە كە بشىت ۋەل بكرىت و بخرىتە لاۋە، يان تە نازولى لى بكرىت. ھەموو لایەنە كەن يە كترى تەواۋ دەكەن، كاملىتتى بانگەوازە كە بە ھەموو بنەماكانىتتى، گىرنگى و كارىگەرىتتى بانگەوازە كە لە ۋەدایە كە ھەموو حەقىقەتە كانى پىكەۋە بخرىتە كار. ۋەكوو پىكەھاتەھى ھەموو ئاۋىتەھى كە. ئاۋىتە ھەر يە كىك لە پىكەھاتە كانى تىدا نەبىت شتىكى تىرى لى پىكەدئىت، نەك ئاۋىتە داۋا كراۋە كە.

ئەم بانگەوازە خواۋىبەش ئاۋىتەھى كە و لە حەقىقەتە كانى خۆى پىك ھاتوۋە كە ھەر يە كە يان

به بر و راده‌ی خوئی ده‌بیت به‌شدار بیت.^(۱)

ده‌سه‌لاتداران لیزانانه داعیی ئیسلامی راده‌کیشنه ته‌نازولاته‌وه، نه‌گه‌ر توانیان ته‌نازولی یه‌که‌می بیبکه‌ن براوه‌ن، چونکه به‌قه‌ده‌ر ته‌نازوله‌که‌سام و هه‌بیه‌ت و که‌سایه‌تی پارسه‌نگانه‌ی خواویستیانیه‌ی که‌م ده‌بیته‌وه. تاغوتان ده‌زانن به‌رده‌وامبوونی مساومه‌ و نرخ به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌لوئیستی ته‌نازولکردنه‌که، له‌کو‌تاییدا سه‌فقه‌که‌سه‌رکه‌وتوو ده‌کات و سه‌رمایه و قازانجه‌که‌له‌ده‌ست داعییه‌که‌ده‌رده‌هینیتی. بویه‌قه‌ناعه‌تکرده‌ن به‌وه‌ی که‌ده‌شیت ده‌سه‌لاتداران بیسه‌مایه‌ی سه‌رخستنی بانگه‌وازی خواوی، خوئی له‌خویدا شکستیکی ده‌روونی و به‌زینیکی رۆحی و وره‌پوو‌خانه. چونکه‌گو‌رین و نه‌مانی ئومیدی سه‌رخستنه‌که‌یه. داعییه‌که‌له‌سه‌ره‌تادا قه‌ناعه‌تی ته‌واوی وا‌بوو که‌ته‌نها‌خوا‌ی گه‌وره‌پشتیوانیتی و حه‌تمه‌ن سه‌ریشی ده‌خات، به‌لام‌ئه‌وه‌تا وا‌ئومیدی هاتوو‌ته‌سه‌ر ده‌سه‌لاتداریکی کافر که‌وا‌ده‌زانیت بانگه‌وازی خواوی بو‌سه‌رده‌خات! ئه‌مه‌خوئی گو‌ران و دو‌رانه. وره‌به‌ردانه. هه‌لدیرانه. بزربوونه. دیدلی‌بوونه. ئه‌مه‌ره‌نجاندنی خوایه. هه‌ره‌شه‌ی سه‌ختی له‌دوایه: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتُقُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لَيْتَفَرِّيٰ عَلَيْهِمْ غَيْرِهُ وَإِذَا لَأَخْتَدُوكَ حَلِيلًا ۗ ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرَكُّنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۗ ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذْفَنَّاكَ ضَعْفَ الْحَيٰوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ۗ لَوْلَا لَنَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۗ ﴿٧٥﴾﴾ الإسراء: ۷۳- ۷۵، وانا: «چه‌ندیان هه‌ولدا تا له‌وه‌ت لاده‌ن که‌به‌وه‌حی بو‌مان ناردوویت، تا‌شتیکی ناره‌وا به‌ناومانه‌وه‌هه‌لبه‌ستیت، گه‌ر وا‌بکه‌یت، ده‌تکه‌نه‌هاوروی و هاورا و هاوده‌نگی خویان، نه‌گه‌ر ئی‌مه‌جی‌گیر و قائیمان نه‌کردیتایه، له‌وانه‌بوو مه‌یلت به‌لایاندا بجوایه (و‌پازی بوویتایه به‌یه‌کیک له‌پلانه‌کانیان)، با‌که‌میش بووایه. ئه‌وکاته‌ئیمه‌ش زه‌لیلی ژیان و زه‌لیلی مردمان پی‌ده‌چی‌زیت و پاشان ده‌تبینی که‌غه‌یری خو‌شان که‌س نییه‌پشتیوانت بیت و سزای ئیمه‌ت له‌سه‌ر لادات».

ترازان له‌عه‌قیده‌هه‌رچه‌ند که‌میش بیت خراپیه‌که‌ی ده‌ته‌نیته‌وه. ئاسه‌واری ته‌نها له‌سه‌ر (باور) جیناه‌یلت، به‌لکوو بارودوخ و دابونه‌ریته‌کو‌مه‌لایه‌تیبه‌که‌ش ده‌کاته‌بواری ته‌شه‌نه‌کردنی، چونکه‌عه‌قیده‌مه‌کینه‌ی بزواتی ژبان، له‌به‌ر ئه‌م کاریگه‌ریتییه‌ی عه‌قیده‌که‌یه‌که‌

(۱) خه‌لوز و نه‌لباس هه‌ر کاربو‌نن، به‌لام‌پزه‌یان جیاوازه. خوئی هه‌ر سه‌ توخمه‌که‌ی (NHCL) به، به‌لام‌نه‌گه‌ر نایترۆجینه‌که‌یان هایدرو‌جینه‌که‌ی لی‌لادرا، یان‌پزه‌ی یه‌کیکیان گو‌را. ناویته‌که‌نابیت به‌خوئی، شتیکیتر ده‌رده‌چیت.

سەودای تەنازولکردنی داعی جارێک و دووجار نییه، بواریک و دوو نییه، شیوازیک و دوو نییه. دەقاوودەق وەکوو سەودا و مامەڵەى کەسابەت و بازرگانیه، چۆن کاسبکاران بگرە و بده دەکەنە پيشەى رۆژانە و هەموو هەست و هۆشیکى سات بەساتى شەوو پوژى دەدەنى و خۆى بۆ تەرخان دەکەن، تا کەم بەدەن و زۆر وەرگرن. تا چەندىن بەرانبەر قازانج بکەن، ئەم سەودایەى تەنازولکردنىش وایە. ئەگەرچى (عەقیدە) ناشیت بپیتە کەرەستەى سەودا و مامەڵە. چونکە خاوەن عەقیدە ئازاد نییه تا بکڕیت و بفروشتیت، سەرپشک نییه تا تەنازولى لى بکات، لە کەسابەتدا نییه تا شتیکی لا هەرزان و شتیکی ترى لا گران بپیت. خاوەن عەقیدە هەموو لایەنەکانى عەقیدەکەى لا گرانە و کەم و سووک و بچووکی لا نییه تا مامەڵەى پێوه بکات، هەموو بەشیکی عەقیدە گرانگ و کاریگەرە لە پیکهینانى عەقیدەکەدا، چونکە بە هەموو بەشەکان پیکهوه دەوتریت (عەقیدە)، هەموو بەشەکانى حەقیقەتى خۆیان و پیکهاتەى حەقیقەتى عەقیدەکەن، بۆیە ناشیت و ناکریت و نالویت تەنازول لە یەکیکیان بکړیت، لە دەستدانى یەکیکیان فەوتانى هەموو عەقیدەکەى. ^(۱) لەبەرئەو یە کە مومکین نییه ئىسلام و جاهیلیهت لە نیوهى ریدا رێک کەوتن و کۆلکەى هاوبەش بەیدا بکەن، کە لە نێوانیاندا نییه. بۆیە تەنازولکردن لە هیچ بەشیکی دینە کە مومکین نییه: ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ﴾ ﴿القم: ۹﴾، و اتا: «دەیانە ویت شل بیت و تەنازول بکەیت، تا ئەوانیش شلبن و تەنازول بکەن!».

ئەو حالەت و پەيوەندیەى ئىسلام و جاهیلیهت لە هەموو کات و شوێنیکدا، لە جاهیلیهتى دویتى و جاهیلیهتى ئەمرو و لە جاهیلیهتى سبەینیدا هەر وەکوو یەکن. فاسلى نێوان ئەوان و ئىسلام پەرناپیتەوه و هیچ پردیکیان لە نێواندا هەلنا بەسترت و هیچ لق و چلکیان ناگەنەوه یەک. ململانییه کە بى پسان بەردەوامە و پیکهوه گونجاندىان ئەستەمە. بۆیە

(۱) ئیبنو کەئیر (رحمه الله) لە تەفسیریدا دەفرموویت: خۆى گەوره خەبەر دەداتە پیغەمبەرەکەى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) کە بپخەمبیت خۆى لایەنگرتى و پارێزەرى سەلامەتیهتى، خۆى جینگى دەکات و لە لادان دەپارێزیت و لە خرابەى خرابەکاران و فاسلى چەواشەکاران لایەدات. هەر وەها خۆى گەوره خۆى سەرپەرشتى کاروبار و پشتیوانى و سەرکەوتنى دەکات، نایداتە دەست کەس، خۆى سەرپەرشتیار و پارێزەر و سەرخرەر و لایەنگر و پشتیوانى، خۆى دینەکەى بۆ سەردەخات و هەموو دوژمنەکانى سوا دەکات و دینەکانیان بەلاوازی دەخاتە لاوه، لە پۆژه لانی سەرزەمین بن یان لە پۆژاواى، هەر نابووتیان دەکات. ابن کئیر: تفسیر القرآن العظیم / چاپى یەکەرگى دارالمعرفه / لبنان ۲۰۱۰ (ل ۹۳۹).

دابران له جاهیلییهت و جودابوونهوه لئی زهروورییه، تا ههردوولا وه کوو دوو بهرهی ململانیتکاری یه کتری ده ربکهون، تا بزانییت که ئهسته مه له نیوهی ری به یه کتری بگهن. جیاوازییه کان ریشه بین، له ئهسللی دید و تیروانیندان، له رهگ و قه دی عه قیده که دان، هه وه کوو که له لق و چل و گه لا و گولیدان، جیاوازییه کان له دینتی حه قیقه ته کانی گهردووندان که لای موسلمان به لگه نه ویستن و لای جاهیلییهت هیچ نین! جیاوازییه کان مه نهه جین. له سروشتی دیدوری و بزوات و هه لویستدان. ته وحید مه نهه جیکه و شیرک مه نهه جیکی تری پیچه وانه و جوودا، به یه کتری ناگهن، هه ره که یان ئاراسته ی خوی هه یه. ته وحید مه نهه جیکه مرؤف - وه کوو هه موو مه خلوقاته کانی بوونه وهر - ئاراسته ی خواناسی ده کات، خوای تاک و پاک و بی وینه و بی هاوبه ش. ئیسلام ئه م مرؤفه ئاراسته ده کات تا بزانییت که سه رچاوه ی پهروه ردگاریتی و خوایه تی و حاکمیتی خوای گه وره یه و به س. ده بیته عه قیده و عیبادت و شه ریهت له وه وه وهر بگیرییت و به س. ده بیته هه موو بنه مایه کی دید و تیروانین و رهفتار و ره وشت و دابونه ریت و به ها و قیه م و یاسا و ریسا و ده ستوور و سیستمی ئاراسته وانی، له خوای گه وره وه وهر بگیرییت و به س. بی ئه وه ی هاوبه ش له هیچ بواریکی عه قیده و عیبادت و شه ریه ته که دا بو خوای گه وره دابنیت، ئاوا خواناسی و خواپه رستی و حاکمیتی پی ده ناسینییت، ئاوا له دین و بزوات و ئوممهت حالی ده کات و له سه ره هه موویان گوشتی ده کات و پی ده فه رموویت کام هه لویسته شایسته ی کات و شوین و حاله ته که یه، تا بیگریته به ر. ئیسلام ئاوا به روشنی، به راشکاوی شوینکه وتووکانی بو ئه م (ته وحید) و ریپاز و بانگه وازه بانگ ده کات تا ئوممه تیکی دیندار له سه ره عه قیده که دروست بکه ن و بزاقیکی واقعیی گورانکاری له کومه لگه جاهیلییه که دا دروست بکه ن، تا لایبده ن و ئیسلام وه کوو به رنامه ی زیانی تاک و کوی کومه لگه و ده ولته تی خوایان بخه نه جیی. ئیسلام زور ئاشکرا و راشکاو ئه مه ی راگه یاندوووه و داوای له شوینکه وتوووه کانی کردوووه که خوی له سه ره گوشت بکه ن و له جاهیلییهت جیا بینه وه، بو خوا لیپرابن و پاک و سه رراستانه په یامه که ی ئه ویان له به رخاتری ئه وه هه لگرییت. ئیسلام وای لی خواستوون ته وحید بی شیرک و ئیمان بی کوفر و ئیسلام بی جاهیلییهت و ته قوا بی هه واوه وه س وهرگرن. نه هاوبه ش بو خوا دانین، نه حاکمیتی تاغووتیش قبول بکه ن. له گه ل جاهیلییه تیشدا جوودا و دوور بن. ئه م دید و بزوات و

هه لۆیستهش بێگومان زۆریان له سهر ده کهوێت، ده کهونه ژێر ههملهی ناوهراندن و مهروه مکردن و کهناردان، ههملهی سزا و ئهشکهنجه و ئازار، ههملهی راهه دووانان و ریشه کیشکردن. بهلام موسلمان ده بیته به رانه به هه مووی خۆراگریته و تهنازول له ههچ شتیکی دین و دید و بزواتیدا نه کات، تا وا پالافته و شیوا ده بیته که شایانی سههرکهوتنی خوای گهوره بیته.

جاری وا ههیه دید و تیروانینی جاهیلیهت ئه وهنده تیکه له به دیدی موسلمانان ده بیته که ئه مانیش زۆرجار له روانگه یه که وه پیناسه ی شتیکی دینه که ده کهن، له وه بی ئاگا ده بن که ئه وه روانگه و پیناسه ی جاهیلیهت ته نه ک روانگه و پیناسه ی ئیسلام. به تایه تی لای ئه وه خه له که ره شوکییه ی که پیشتر عه قیده که ی ناسیوه و دواتر لئی لاداره و له گه له دید و تیروانین و پیناسه ی جاهیلیهت دا لئی تیکه له بووه. ئه م کومه له ره شوکییه - که خوی زۆر به (موسلمان) داده نیته - له هه موو کومه لگه یه کی تر زه حمه تر به ره و ئیسلام دیت، دره نگر تیده گات، که متر پیوه ی پابه ند ده بیته. وه کوو ئه و کومه له و کومه لگایانه نییه که پیشتر ئیسلامیان نه ناسیوه و ئیستا بانگه یشتی ئیسلامه که ده کرین، چونکه ئه و ره شوکییانه هه ر وا ده زانن موسلمانی سههراست خوینان، موسلمانی چاک خوینان، خوینان زۆر باش له دینه که تیگه یشتون! له کاتی که له سهه ر دین نه مان، ئینحیراتیان له دید و پیناسه و دروشمی په رستن و شه رع و ئه حکامی دینه که دا ئه وهنده زۆر و پینچاوپینچ و ئالۆز بووه، زۆر زه حمه ته لئی قوتار بکرین، کار و کرده وه کانیشیان ئه وهنده له حه رامه وه گلاون، گلاون. به لام ئه وان پینان ساده و ئاسانه و هه ر ده لێن: "خو دین به دلپاکیه!" دلپاشیان په ره له شیرک و هه واوه وه وس. ئه م کومه لگه ره شوکییه ی که پیشتر موسلمان بووه و ئینحیرافی لئی کردووه و ئیعتیراف به بی دینی خوی ناکات، جاری وا هه یه داعی ده خاته سهه ر ئه وه ی که ئه مان جیبایه خ و گرنگن، چونکه ئاسان به ره و ئیسلام دین، به لام ئه مه زۆر دژواره، هۆشداریی زۆری ده ویت.

جاهیلیهت جاهیلیهت ته و ئیسلامیش ئیسلام، جیاوازی ئیوان زۆر و گه وره یه، ریگای راست و دروست و په وا قوتار بوونه له هه موو جاهیلیهت و داخلبوونی هه موو ئیسلامه که یه، دامالینی جاهیلیهت ته له به رخۆ و پۆشینی هه موو ئیسلامه که یه، خو ده ربا زکردنه له هه موو

جاهیلییەت و خو گەیاندنە ھەموو ئیسلامە کە یە. یە کە مین ھەنگاوی ئەو ھەش خو دا پەرینە لە جاھیلییەت و جوو دا بوونە و ھە یی، بە ھەست و ھۆش، بە رەفتار. (ھەستکردن بەو ھە ی کە من جاھیلی نیم) نە لە دید و تێروانین و پیناسەمدا بو گەردوون و ژیان و مرؤف، نە لە رەفتار و رەوشتی تاکیما، نە لە دابونەرتی کۆمە لایە تیمدا، نە لە بزاون و ھەلوئیسەت و پریاز و بەرنامەمدا. نە لە لایەنی تێوریمدا، نە لە لایەنی کردەو ھیمدا. ئەمە سەرەتای راگەیاندنە، پاشان برباری خو دا پەرینە لە جاھیلییەت، بەو شیو ھە ی کە جاریکی تر نە مومکینە بگەریم ھە ناوی، نە مومکینە لە ھیچ قوناغ و مەنزل و لایەتیکە مەنھەجمدا لە گەل جاھیلییەتدا یە کبگرمەو، یان لە گەلیدا بکەومە رێ. خو دا بپرانیک کە پیکەو ژیان قبوول نە کات و یە ک ھەلوئیسەت و ئاراستە یی نە گرتە خو.

مە گەر ئە ھلی جاھیلییەتە کە بە تەواوی خو یان لە جاھیلییەت پاک کرد بێت ھە و ھەر ھەموو ئیسلامە کە یان قبوول کرد بێت. ئاوا بەو بربارە ھە ددی و جیددیە کە نە نیو ھە چارە سەر و نە پینە کاری و نە باری لار راستکردنەو ھە ی تیدا بێت. نە وەلامی فریودانەو ھە ی جاھیلییەت تیدا بێت کە لە ناچاریشیدا پۆشاکێ ئیسلامیانە ی پۆشیبێت، یان خو ی بە موسلمان ناساند بێت.

چەسپاندنی ئەم و رەبەرزییە لە دل و دەروونی داعییە کە دا، لە گەل چەسپاندنی ئەم ھەستی سەر بە خو بوون و جو دا ییە لە جاھیلییەت، لە ھزر و ھۆشی داعییە کە دا زۆر زەرورین، یە کە م ھەنگاوی رپی راستی خواو یستین، بەردی بناغە ی پیکەو ھە نانی کە سایەتی داعییانی بانگەوازی خوا ییە کە لە بزاون و سەر و تیدا ھەست بکات کە ئەو شتی کە و جاھیلییەت شتیکی تر، ئەوان دینی خو یان ھە یە و ئەمیش دینی خو ی، ئەوان رپگای خو یان ھە یە و گرتوویانە، ئەمیش رپگای سەر بە خو ی خو ی ھە یە و گرتووییە بەر. ناشیت یە ک ھەنگا و لە گەل یاندا رپ بکات. یە ک ھەنگا و لە سەر رپگا و بە ئاراستە و بەرەو پرووگە ی ئەوان. نا، ئەرکی سەر شانی ئەم ئەو ھە ی ئەوان بەھینتە سەر دید و رپ و ئامانجی خو ی. بێ ئەو ھە ی تە نازولیان بو بکات، بێ ئەو ھە ی کە م یان زۆر لە دید و مومارەسە ی بزاونی دینی خو ی بگۆریت. ئەمە تە بەر پابوونە لە جاھیلییەت. تە بەر پابوونی ئیجگاری. ئەمە دابەرینە لە جاھیلییەت، دا پرانی ئیجگاری، ئەمە راگەیاندنێ ئاشکرا و راشکاوی جو دا بوونەو ھە ی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ

عَبِدُونَ مَا عَبَدُوا ۚ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُ ۚ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا عَبَدْتُمْ ۚ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ ﴿٦﴾ الكافرون:

۱-۶، وَا: «بفرمود: هُو کافرینه؛ خُو من ئه‌وه ناپه‌رستم که ئیوه ده‌ییه‌رستن. ئه‌وه‌ش که ئیوه ده‌ییه‌رستن ئه‌وه نییه که من ده‌ییه‌رستم. خُو من په‌رستیاری ئه‌و شتانه نیم که ئیوه ده‌ییه‌رستن. ئیوه‌ش په‌رستیاری ئه‌و خوایه نین که من ده‌ییه‌رستم. ئه‌وه‌ی ئیوه‌ی له‌سه‌رین کوفره و ئه‌وه‌ی منی له‌سه‌ریم دینی حه‌ق و په‌وا و راستی خوی گه‌وره‌یه».

ئای ئه‌مپرۆ داعییانی ئیسلام چه‌ندیان پیویست به‌م ته‌به‌ر اباوونه‌یه، به‌م داب‌پران و جوودابوونه‌یه‌یه، به‌لام به‌و شیوه‌ ئاشکرا و راشکاو و بن‌په‌ری که قورئان ده‌یه‌و‌یت. ئای موسلمانانی سه‌رپراستی ئه‌مپرۆ چه‌ندیان پیویست به‌وه‌یه که له‌ دل و هزر و هوشیاندا ئه‌وه بچه‌سپیت که ئه‌وه‌ی ئامانجیانه و کاری بُو ده‌که‌ن دامه‌زاندنه‌وه‌ی ئیسلامه له‌ بارودوخیکی تری جاهیلییه‌تدا. بانگه‌وازی خواویستی له‌ناو خه‌لکانیکدا بلاو ده‌که‌نه‌وه که پیشتر عه‌قیده‌که‌یان زانیوه، به‌لام دواتر - که زه‌مان دووربخستوونه‌ته‌وه - دل‌یان په‌ق بووه و دیدیان لیل و رییان بزر کردوه: ﴿فَقَسَّتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثُرَ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾﴾ الحدید: ۱۶، وَا: «پاشان دل‌یان په‌ق بوو، زۆریشیان ریگاکه‌یان به‌ردا و ئینحیرافیان کرد.»

موسلمانانی ئه‌مپرۆ پیویستیان به‌وه‌یه قه‌ناعه‌ت بکه‌نه‌وه که ئیسلام و جاهیلییه‌ت لیک جوودا و دوورن. نه‌ پیک ده‌گه‌ن، نه‌ یه‌ک ئاراسته‌ و بزوات و هه‌لوستی هاوبه‌شیشیان ده‌بیت، نه‌ له‌ ئیوه‌ریدا بُو چاره‌سه‌ری مملاتی ئیوانیان ده‌وه‌ستن، نه‌ چه‌واشه‌کاری جاهیلییه‌ت هه‌لیانده‌خه‌له‌تینیت و نه‌ تاغوتان ده‌یانترسیینیت. نه‌ عه‌یب و عاری جاهیلییه‌ت پینه‌ ده‌که‌ن و نه‌ پاکانه‌ بُو ریاز و به‌نامه‌ی جاهیلییه‌ت ده‌که‌ن. به‌لکوو سوور ده‌بن له‌سه‌ر راگه‌باندنی بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامی و گۆرانکاری پشه‌یی جاهیلییه‌ت. به‌ شیوه‌که‌ی یه‌که‌مینجاری. به‌ گۆرینی تاک و کۆی جاهیلییه‌ت له‌ دید و تیروانین و په‌فتار و په‌وشتیدا و له‌ دابونه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی و یاسا و ریسا و ده‌ستوور و ده‌سه‌لاتیدا. گۆرینی هه‌موو جاهیلییه‌ت به‌ لادان و پادانی ده‌بیت، پاشان دانانه‌وه‌ی هه‌موو ئیسلام به‌ عه‌قیده‌ و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌تییه‌وه. به‌ بزوات و هه‌لوستی سه‌ربه‌خۆی عه‌قائیدی خۆیه‌وه له‌ جیی، به‌ داب‌پران له‌ جاهیلییه‌ت و جوودابوونه‌وه‌ لئی:

﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ﴾

به بیټی ئەم دابران و جوودابوونەوهیه، دید به لیلی و تیروانین به تیکه‌لی و زاراوه و پیناسه به چهوتی دەرده‌که‌وێت، بزوت بی ئاراسته و هه‌لۆیست به‌زیوانه و ئامانج لیل و پیل. په‌نج به‌هه‌ده‌ر و هه‌ول زایع، تاک سه‌رگه‌ردان و کۆمه‌ل گومرا و کۆمه‌لگه شیرازه‌پساوه. چونکه بناغه‌ی دامه‌زاندنی که‌سایه‌تی هه‌لته‌کیوه و بنه‌ماکان پزیون. ئەو زه‌مینه‌ی که‌ ده‌بوو هه‌مووانی له‌سه‌ر بوه‌ستن فشه‌ل و لیته و جموتووه. نه‌ ئەم دید و تیروانینه، نه‌ ئەو جووره‌ بزوت و هه‌لۆیسته، هه‌یچیان ناتوانن ئاراسته‌ی مملانی بکه‌ن و گره‌و له‌ جاهیلیه‌ت به‌نه‌وه، چونکه بزوتیکی له‌رزۆکه و له‌ حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌ کانه‌وه نه‌هاتووه، بۆیه بانگه‌پشته‌که‌ی هه‌ر منجه‌منجه و هه‌لۆیسته‌که‌ی ترسۆکانه‌یه و وره‌به‌ردانیشی زه‌مینه‌ی سازش و ته‌نازولکاریه.

ده‌نا جوامیرانه ده‌یوت: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ .

برگه‌ی حه‌وته‌م:

به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌واز

دوای پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی بیٚت) جاری واهه‌یه‌ه‌ماسه‌ت و دلگه‌رمی و حه‌زی بلا‌وبوونه‌وه‌ی بانگه‌واز و سه‌رکه‌وته‌نی دینه‌که‌وا له‌داعییه‌کان ده‌کات که‌بوئه‌وه‌ی هه‌ندی که‌سایه‌تی که‌سب بکه‌ن، یان پۆله‌خه‌لکیک بهیننه‌ریزی ئومه‌ته‌که‌یانه‌وه؛ له‌هه‌ندی که‌داخواییه‌کانی بانگه‌واز و بزاقه‌که‌دا چاوپوشییان لی بکه‌ن، چونکه‌به‌لای خویانه‌وه‌وایه‌که‌ئه‌وه‌هه‌ندی که‌داخواییه‌ زۆر جه‌وه‌ه‌ری و سه‌ره‌کی نین، بوئه‌ئاسان ده‌یانخه‌نه‌ریزی کاروان، به‌حسابی خویان ده‌یانه‌وٚت (ئه‌وه‌که‌سایه‌تیانه) نه‌که‌ونه‌به‌ره‌ی کوفر و دوژمن به‌رانبه‌ر بانگه‌وازه‌که‌به‌کاریان نه‌هینینه‌وه، یان بوئه‌وه‌ی وه‌کوو دۆستیکی نزیک بن‌باشتره‌وه‌که‌له‌وه‌ی دۆستیکی دوور، چ‌جای ناحه‌ز و دوژمن. له‌وانه‌یه‌له‌م شیوازی کار و چۆنیه‌تییه‌یدا هۆکار و پری واک‌بگرنه‌به‌ر که‌له‌گه‌ل ورده‌کاریه‌کانی بانگه‌وازی خواو‌بستیدا یه‌که‌نه‌گرنه‌وه، یان به‌گشتی له‌گه‌ل پریاز و به‌رنامه‌پاست و دروسته‌که‌دا نه‌سازین، به‌لام به‌ئومیدی به‌ر‌فراوانبوونی پیگه‌ی بانگه‌واز و چه‌ندیکی کۆمه‌له‌موسلمانه‌که‌ئه‌م ئیجتیهاده‌بو به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌واز ده‌که‌ن. هه‌رچه‌نده‌له‌وانه‌یه‌له‌وه‌غافل نه‌بن که‌به‌رژه‌وه‌ندی حه‌قیقی بانگه‌واز له‌وه‌رگرتن و پابه‌ندبووندایه‌به‌مه‌نه‌جی بانگه‌وازه‌که‌وه، نه‌که‌لی لادان و ته‌نازولکردن و چاوپوشی، نه‌له‌که‌م و نه‌له‌زۆر. ئه‌مما ئه‌نجامی ئه‌مه‌خۆه‌ر نادیار غه‌یبه‌وه‌ر خویا گه‌وره‌ده‌زانیت چۆن دیته‌وه‌که‌نه‌ئهرکی داعییه‌بگانه‌ئه‌نجام و نه‌به‌ر‌پرسیشیتی. ئهرکی سه‌رشانی داعیانی ئیسلام به‌رده‌وامبوونیانه‌له‌سه‌ر دید و پری و به‌رنامه‌ی بانگه‌وازه‌که‌که‌رۆشن و پاشکاو و ئاشکرایه‌که‌ورده‌کارانه‌و گشتگیر و بنبرانه‌یه. ئهرکی داعییه‌کان بانگکردنی خه‌لکه‌که‌یه‌بو دینداری و پابه‌ندی و وه‌لکردنی ئه‌نجامه‌که‌یه‌بو خویا گه‌وره‌خۆی. سه‌ره‌نجامیش هه‌ر خیر و چاکه‌یه.

ئه‌وه‌تا قورئانی پیرۆز هه‌مووان ئاگادار ده‌کاته‌وه‌که‌وریا بن‌شه‌یتان خۆی له‌سه‌نگه‌ردا

مه لاسداوه و ده په ویت له و خوزگه و هزی که سبکردن و چاوپویشی کړدنه وه بخزیته قولایې دیدورې و بانگه واز و بزاونته که وه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَعَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِرُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾﴾ الحج: ٥٢-٥٤، و اتا: «هه ر پیغه مبه ریکمان که پیش جه نابت نارد بیت شه یتان هه ولیداوه له خوزگه و نومید خواستنیه وه دزه بکاته ناوی، به لام خوی گه وره نه وه ده سپرته وه که شه یتان هه ولی بو ده دات بیخاته دل و هوشیبه وه، پاشان خوی گه وره حوکم و بریار و فه رمانی خوی ده کاته ده سه لاتدار و داوهر، خوی گه وره شاره زا و دانایه. نه وه فتاره ی شه یتان ده بیته مادده ی تاقی کړدنه وه ی نه وه که سانه ی دلیان نه خوشه و بو خوا ساغنه بوونه ته وه و هه روه ها نه وانه ی دلپه قن و نایاتی خوی گه وره کاریگه ری له سه ریان نه بووه، به راستی سته مکاران دووره پری و نا کوک که وتوون. با نه وه که سانه ی زانستیبه کی شه رعیان پیدراوه دلنیا بن که حق هه ر له لای خوی په روه ردگار ته وه یه، با باوه ری ته وای پی بهینن و دلیان بوی پاچه نیت و بشنیت بوی. خوی گه وره رپنیشانده ری نه وه که سانه یه که باوه ریان هیناوه و بو گرته به ری رپگی راست و ره وان هیدایه تیان ده دات».

نه گه ر ناوا خوی گه وره پیغه مبه رانی خوی و خوزگه و هیوا خواستنیانی پاراستیبت و شه یتان نه یتوانیبت دزه بکاته ناو خوزگه و ناواته کانیا نه وه و هه ول بدات هه لوپستیان پی بگورپت، تا به رانه به به که سان و کومه لاتیک نه رمتر ره فتار بکه ن به و نومیده ی که سببان بکه ن! که شه یتان ده ره قه تی نه م پیغه مبه ره مه عسو مانه (سه لامی خویان لی بیت) نه هاتیت، زه مانه ت کوا بو غه یره مه عسووم؟ هیچ زه مانه تیک نییه، که وایوو داعی نیسلامی و پیشه روانی نوممه تی خواویستی ده بیت زور به هه زه ر بن، شه یتان دزه نه کاته ناو خوزگه و ناواته کانیا نه وه و رپسای که سبکردن و ناراسته کړدنی بانگه واز و هه لوپست و هه رگرتیان به رانه به که ساتیک، یان کومه ل و تیره و هوزیک پی بگورپت و به ناوی به رزه وه ندی بانگه وازه وه دید و پری و هه لوپستیان پی بگورپت، یان مه رجه کانی دیندار یتیان پی که م بکاته وه، یان هه ندیک هه لوپستی عه قایدی

شلگرانه نیشان بدهن.

وشه ی بهرژه و ونندی بانگه واز پئویسته له فرهه نگی داعییانی ئیسلام و پیشپه وانی بانگه وازی خواویستی لابدردیت، چونکه مایه ی هه لدریان و ئینحیرافه. درزی دزه کردنی شهیتانه بۆ ناو دل و هزر و خۆزگه و هیوا خواستن. کاتیک شهیتان له کارتیکردن له داعییه که دا سهرکه و توو ناییت، له شلگری و نهرمکردن و په چا و کردنی که سایه تیی بهرانبه ردا شل ناییت، له م درزه وه بۆ دیت که بهرژه و ونندی بانگه وازه که په چا و بکه! ئاوا له وانه یه بهرژه و ونندی بانگه واز بیته بتیک و داعی ئیسلامی و پیشپه وی بانگه وازی خواویستی بکه و یته په رستنی! ئەمەش بە دلنیا یی هه و کاتیک پرووده دات که ئەوانه مهنه جه په سه نه که ی بانگه وازه که یان بیرچوو ه ته وه، یان وه لیان کردوو که مهنه جه ی هه موو پیغه مبه رانی خوایه (سه لامی خویان لی بیت) که پیشه وایانی بانگه وازی خواویستی بوون. داعییانی ئیسلام و پیشپه وانی بانگه وازی خواویستی پئویسته خۆ له سه ر مهنه جه په سه نه که راگرن و دید و بزاون و هه لویستیان به پیی ئەم مهنه جه خوا یی به هیز بکه ن و لا نه که نه وه به لای ئەوه وه که داخۆ فلان که س یان فلان کۆمه له که س که سب ده بن یان نا؟ خۆ ئەمان بهرپرسی هیدایه تدانی ئەوان نین. با وا نه زانیت ئە گه ر ئەوانه ی که سب کرد ئیتر داعی و بانگه واز و بزاقه که ناکه و یته دژواری و حمله ی تین و فشار بۆ هینانه وه. گه و ره ترین و کاریگه رترین دژواری که به سه ر داعی و بانگه وازه که دا بیت، لی لادانه. ئینحیرافکردنه له که م یان له زۆری مهنه جه خوا یی که. جا ئەم دژوار تییه که ئینحیرافکردنه به هۆی تین و فشاره که ی جا هیللیه وه راسته و خۆ هات بیت! یان به هۆی فاکوفیک و چه واشه کاری شهیتانه وه هات بیت که ده ی سا که میک شلگیر به، تا ئه ویش که سب ده بیت! ئەمه خه ته ره. لادانکی دژوار و سهخت و کوشنده یه. داعی ناچار نییه وا بکات. خۆ بهرژه و ونندی بانگه واز دیاریکردن و هینانه دیی مبه سه ست، بهرپرسی تییه ئه و نییه، خۆ کار و نه رک ی ئه و نییه، ئیتر بۆچی بۆ هینانه دیی ئه و بهرژه و وندییه (که ئە گه ریشه نه ک ته نکید) له مهنه جه که لاده دات و ئینحیراف له ریبازه که ده کات. بهرژه و وندی بانگه واز خویا خواهن بانگه واز دیاری ده کات و ده زانیت له کویدایه و چۆن دیته دی. ئەما داعی ئیسلامی و پیشپه وی بانگه واز یه ک نه رکیان پی سپیراوه و بهرپرسن لی، ئه ویش ئه وه یه که: مهنه جه ی

خوایی بگرنه بهر و پیوهی پابه‌ند بن و لئی لانه‌دهن.

برگه‌ی هه‌شته‌م:

وه‌لامیکی بنبرانه^(۱)

ئیسلام دید و تیروانین و پڕی و به‌رنامه‌یه‌کی واقعی‌یه‌کی ژیانه، خه‌یالپلاوانه (تیۆر) دانارپژیت تا بیخاته به‌رده‌ستی شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی. نا، ئیسلام به‌دیدوری و بزاون و هه‌لوستی خۆی پرووبه‌پرووی واقیعه‌کان ده‌بیته‌وه، واقیعه‌کان به‌وه‌موو جیاوازیانه‌وه که تییاندایه. جیاوازی بارودۆخه‌کان، به‌ربه‌ست و پالنه‌ره‌کان، هه‌یزه‌کانی پالنان و کیشکردن. ئیسلام پرووبه‌پروویان ده‌بیته‌وه و شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی له‌ویدا ئاراسته‌ده‌کات، تا رینمایان بکات و شیواز و چۆنیه‌تی گۆرانکاریان نشان بدات. ئیسلام ئاوا پیشره‌ویتی واقیعه‌که‌ده‌کات که خۆی گۆریویتی و خستویتی ژیر رینیشاندهریتی خۆیه‌وه. له‌هه‌مان کاتی گۆرینی جاهیلییه‌ته‌که‌دا یه‌کسه‌ر به‌دیله‌ ئیسلامیه‌که‌ش ده‌خاته جیی، به‌کردار لایده‌دات و له‌واقیعه‌شدا ده‌یخاته جیی به‌راده و بریکی به‌راهر. په‌خنه‌له‌واقیعه‌زیندوو‌ه‌که‌ناگریت و پاشان چاره‌سه‌ری خه‌یالپلاوانه‌ی بو‌دابیت که له‌مه‌یدانی واقیعه‌دا نه‌چه‌سپینریت. نه‌خیر. واقیعه‌جاهیلییه‌که‌ده‌ناسپینیت (دیدوری بیت یان بزاون و هه‌لوست، دابونه‌ریت بیت یان ده‌ستور و سیستم) پاشان چاره‌سه‌ره (عه‌مه‌لی) یه‌که‌ش ده‌خاته به‌رده‌ست موسلمانه‌کانی خۆی.

ئیسلام پڕز له‌به‌های که‌سایه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ده‌گریت که به‌هاکانی په‌چاو ده‌که‌ن و پڕزی لی‌ده‌گرن، ئه‌مه‌شی کردوو‌ه به‌پرسی‌ای دید و بزاون و ده‌شیپارپژیت، به‌لام ناشه‌یلت خه‌لکانیکی چه‌واشه‌کار به‌ها پیروژه‌کانی کۆمه‌لگه‌بکه‌نه‌سه‌نگه‌ری به‌رگری له‌خۆیان، ناهیلیت که‌سانیکی فیلباز خۆ له‌پشت به‌هاکانه‌وه‌مه‌لاسه‌دن و له‌ویوه‌بکه‌ونه‌دژایه‌تی پیاوچاکان و کوشتاری داعیه‌ خیرخوازه‌کان. ئیسلام ناهیلیت ئه‌و چه‌قاوه‌سووه‌فریوده‌رانه‌له‌ژیر ئالای «پاراستنی به‌ها پیروژه‌کان» دا ته‌کبیری هه‌لمه‌تی ریشه‌کیشکردنی چاکسازان بکیشن و به‌ناوی دروشمه‌بالاکانه‌وه‌په‌لاماری ئه‌مان بده‌ن، خۆشبان دووره‌په‌رینز راگرن و

(۱) پیش خوینده‌وه‌ی ئه‌م برگه‌یه‌پاشکۆکه‌ی بخوینه‌روه‌وه، تکایه.

دهستی دادگا و دادپهروه‌رییان نه‌گاتی. مومکین نیسه ئیسلام ری بهم چه‌واشه‌کاریه دوژمنداریتییه بدات. ئیسلام حورمه‌تی هه‌موو که‌سیکی لایه. ناهیلّیت غه‌بیه‌تی که‌س بکریت، ری نادات له پاشه‌مله باسی که‌س به خراپه بکریت، به‌لام که‌سی فاسق غه‌بیه‌تکردنی شیاوه. فاسقیش ئه‌و که‌سه‌یه که به ناشکرا له ناو خه‌لکیدا تاوان و گوناح و سه‌ریچی ده‌کات. ده‌ستدریزی ده‌کاته سه‌ر ئه‌م و ئه‌و. ئیسلام په‌رژینی ریز به ده‌وری ئه‌م جوړه مله‌پورانه‌دا دانائیت، ناکات ری له‌و که‌سانه بکریت که ده‌ستی سته‌می ئه‌م فاسقه‌یان به ناهه‌ق گه‌یشتوتی که نه‌که‌ن باسی بکه‌ی، غه‌بیه‌ته! به‌لی ئیسلام ناهیلّیت باسی که‌س به خراپه بکریت، به‌لام ئه‌م ری‌سایه (ئیستیسنای) تیدایه که ده‌فرموویت: ﴿لَا يَجِبُ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ (النساء: ۱۴۸)، واتا: «خوای گه‌وره‌هه‌ز ناکات که‌س باسی که‌سی تر بکات، به ناشکرا ناوی به‌نیئت، مه‌گر که‌سیک سته‌می لیکرایت و ناوی سته‌مکاره که به‌نیئت».

که‌وابوو سته‌ملیکراو بو‌ی هه‌یه ده‌نگ به‌رز بکاته‌وه و هاوار بکات. بو‌ی هه‌یه باسی مه‌زلومیتی خوی و زالمیتی سته‌مکاره که بکات، مادام له‌سه‌ر حه‌قه و سنوور نابه‌زینیت، چونکه بی‌ده‌نگبونی له‌سه‌ر مه‌زلومیتییه که‌ی، کابرای سته‌مکار زیاتر هانده‌دات له‌سه‌ر ده‌ستدریزی و بیباک ده‌بیت له باسکردن و ناو‌زاندنی. چونکه بی‌خه‌م خوی ده‌داته پال ئه‌و ری‌سا جوانه‌ی ئیسلام که غه‌بیه‌تکردنی که‌س شیاو نیسه. ئه‌م سته‌مکاره شایانی سایه‌ی ئه‌و ری‌سایه نییه و ناشیت له پشت ئه‌م به‌ها پیروژه‌وه خه‌لکی جوامیر و خیر‌خواز تیره‌باران بکات و بلّی خو که‌س ناوم ناهینیت!

له‌گه‌ل ئه‌م بواره‌شدا که ئیسلام بو‌هاوازی مه‌زلووم و ناساندنی زالمی کردووه‌ته‌وه، دانا‌به‌زیته‌ خواره‌وه بو‌ ئاستی رق و کینه و سووکایه‌تییکردن، خو ناخاته‌ ریزی چه‌قاوه‌سوو و به‌ره‌لا و چه‌وره‌ی سته‌مکار و لاسه‌نگ، شیواز و ئالیاتی ئه‌وانیش ناگریته‌ به‌ر، به‌لام ده‌یه‌ویت کومه‌له‌ موسلمانه‌که‌ی خوی بیاریزیت، ئیسلام ری به‌ به‌رگریکردنی شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی ده‌دات تا ئه‌و ده‌ستدریزیانه بو‌ه‌ستین، نه‌هیلن سووکایه‌تییان بی بکریت، نه‌هیلن دوژمنانی چه‌واشه‌کار به‌ ناوی پاراستنی به‌ها پیروژه‌کانی کومه‌لگه‌وه بیانخه‌نه به‌ر حه‌مله‌ی ریشه‌کیشکردن، بو‌یه ری به‌ به‌رگریکردن له‌ خو‌یان ده‌دات، ری به‌ چه‌ک هه‌لگرتن ده‌دات، ری به‌ کوشتاری دوژمنه

رقته کانی ده دات که هیڙشی درپندانه ی خویمان - به ناوی به ها پیروژه کانه وه - ده که نه سهر ئیسلام و موسلمانان.

ئیسلام شهر به کهس نافرۆشیت، به لام ناشیه ویت کهش و بارودۆخه که ئه وه نده لیخن و ئالۆز و ئالووده بوو بیت پریز و که رامهت و به های تیدا نه ماییت. ئیسلام ئاشکرا و راشکاو دهیه ویت ری ده ستردیژی ئه و چه واشه کارانه بگریت و نه هیلیت ماف و پریزی خه لکی - به ناوی موقه دده ساته وه - پیشیل بکه ن.

ئمه دید و هه لۆیستی ئاشکرا و راشکاو ی ئیسلامه، پروون و پۆشن، بنبرانه، بی پیچ و په نا، بی منجه منج، بی چه واشه کاری و فریودان. فه رمان به شوینکه وتوانی ده کات که نه هیلن دوژمنه چه واشه کاره کانتان به هه لّخه له تاندن و ئیستیغلالکردنی سۆز و پریزی خه لکی بو به ها به نرخه کانیان بتانخه نه بهر حمله ی ریشه کیشکردن و خۆشیان له ولاره وه کوو پیاوچاک و چاکساز نیشان بدن. ئه وه تا قورئان موسلمانان له سهر زه مینه یه کی راستگویی و سه ر راستیی جیگیر ده کات که بی قایم بن و له سهر رهنج و بانگه واز و جوهد و جیهادی خۆتان به رده وام بن و کومه لگا که تان له ده ستردیژی و چه واشه کاری و ئیستیغلالکردنی سته مکاران پاک بکه نه وه و پارا و دوودلّیش مه بن له هه لۆیست و بزواتی حه قیانه تان. شه پری واته وات و چرپه چرپی به زیوان هه لۆیستتان شل نه کات و ئاراسته ی بزواتان نه گوریت. لادان و رادانی ده ستردیژی و چه واشه کاری و ئیستیغلالکردنی به ها به نرخه کانی کومه لگه هه ر باتله و خراپه کاری و شه رخوازییه. نه جپی پریزه، نه شایانی بیده نگبونه لئی. باسیان بکه ن، که شفیان بکه ن، چه واشیکاریان پروون بکه نه وه، مه هیلن ئه و به ها به نرخانه ی کومه لگه بکه نه سه نگه ری خۆ مه لاسکردن و مایه ی به رده پۆشیی نه خشه و پیلانی گلاویان که مه به ست لئی لادان و رادانی به ها پیروژه کانی کومه لگه که یه، هه رچه نده به ناوی ئه وه وه جه نگیان راگه یاندووه و گوايه بو پاراستنی ئه و به هایانه به رانه ر ئیوه بوونه ته وه.

ئیسلام راست و ره وان داوا له شوینکه وتوووه کانی ده کات که به دلنایی و وره ی به رزتانه وه له سهر دیدورئ و بزوات و هه لۆیستتان به رده وام بن و دل و ده روونتان به خواویستیتان ئارام بیت و له حه قناسییتان دلنیا بن و بشزانن که خوا ی گه وره ئاراسته تان ده کات و سستی و

لادان، یان دیدلیلی و شلگیری هه‌لویستان لی قبول ناکات.

ئهمه واقعی مملاتی ئیسلام و جاهیلیه‌ته.

جاهیلیه‌ت به هه‌موو شیوه‌یه‌ک هه‌ول ده‌دات باتلی خوی وا بناسینیت که حقه و ته‌نهما ئه‌ویش حقه! له پیناوی چه‌سپاندنی ئهم باتله‌شدا جورها چه‌واشه‌کاری ده‌گریته به‌ر، فریودان و ئیستیغلال‌کردنی به‌ها به‌نرخه‌کانی دیدی کومه‌لگه‌که ده‌گریته به‌ر، حمله‌ی ریشه‌کیشکردنی حقه و چه‌خوازان - که ده‌ستدریژییه‌کی سته‌مکارانه‌یه - به‌ره‌وا و داد و یاسایی ده‌ناسینیت. له‌ولاه‌ش کومه‌له‌موسلمانه‌ خیرخوازه‌ چاکسازه‌که به‌جوره‌ها ناوناتوره و سوکایه‌تیپیکردن ده‌ناسینیت که گوایه‌ ئه‌وان ده‌ستدریژ و سته‌مکارن! ئه‌وان چه‌واشه‌کارن و ناهیلن حقه‌ ده‌ریکه‌ویت! به‌لام‌خوای گه‌وره‌ بوار به‌م چه‌واشه‌کارییه‌ی جاهیلیه‌ت نادات. خیرا ئه‌وه‌ بو‌موسلمانان پروون ده‌کاته‌وه‌ که سه‌رانی جاهیلیه‌ت درۆ ده‌کن، به‌رگری له‌به‌های پیروزی کومه‌لگه‌ ناکه‌ن، به‌لکوو دوژمنداریتی خواویستییه‌که ده‌کن. ئاوا فه‌زحیان ده‌کات و ده‌فه‌رموویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قَاتَلُ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ البقرة: ۲۱۷. ئاوا دید و پیناسه‌ی حقه، بزاون و هه‌لویستی حقه، سه‌دا و بانگه‌وازی حقه‌ باتل فه‌زح ده‌کات و پیلانی گلاوی بو‌هه‌مووان که‌شف ده‌کات و ده‌یسه‌لمینیت هه‌موو ئه‌وه‌ات و هاواره‌ی جاهیلیه‌ت که گوایه‌ بو‌پاراستنی به‌های پیروزی خه‌لکه‌که‌یه‌ که گوایه‌ موسلمانان پیشیلیان کردوه، له‌راستیدا ته‌نهما په‌رده‌پوشکردنی حقه‌قیقه‌تی دید و بزاون و هه‌لویستی چه‌واشه‌کارییه‌ و مه‌به‌ست لی وه‌ستاندن شپولی ئیسلام و چالاکی موسلمانانه و هیچی تر. هه‌موو ئهمه‌ بو‌شیواندن که‌سایه‌تی تاک و کوی موسلمانانه جوامیره‌ خیرخوازه‌کان و ریگرته‌له‌ بانگه‌وازه‌ خواویستییه‌ چاکسازیه‌که‌یان.

ئاوا خوای گه‌وره‌ فیрман ده‌کات که ئه‌وانه‌ خه‌لکانیکی تاغوتی ده‌ستدریژکار و زالمن، هیچ کیش و ریژیک بو‌به‌های پیروز دانانین، هیچ شتیکیان لا پیروز نییه، هه‌رچی به‌هایه‌ک که کومه‌لگه‌ به‌پیروزی داده‌نیت ئه‌وان ده‌یخه‌نه‌ ژیر پی، نه‌دین، نه‌عه‌قیده و نه‌ره‌وشتی به‌رزیان

بئى جوان و به پىز و پىرۆزه. پى له خه لكى ده گرن و ناهيلن حهق بناسن و وهرى بگرن،
 ئەوانهش ده خه نه ژير ئەشكه نجه و ناسۆره وه كه باوه رپان به حهقى خويى هيناه و ناچارپان
 ده كه ن ده سبه ردارى ببن و بگه پىنه وه سهر كوفر، تين و فشاريان بو ده هينن و له هه موو
 مافى كيان مه حرووم ده كه ن، سه ربارى ئەوه خويان به پياوچاك و خىرخواز و چاكساز
 ده ناسينن، خويان له و ديو به ها پىرۆزه كانه وه قايم ده كه ن و ده كه ونه حهمله ي ريشه كيشكردى
 پياوچاكان و چاكسازان، ههر به ناوى پاراستنى به ها پىرۆزه كانيشه وه ده يكه ن! ههر بو
 چه واشه كارى، خويان به حهق و حهق و حهق خوازانيش به نارهبوى و خراپه كارى ده ناسينن!
 ئەدى ئىسلام چون ده بيت رووبه رووى ئەمه ببينه وه؟ چون ئەم چه واشه كارپيه فەزح بكات و
 چون ئەم حهمله ي ريشه كيشكرده يان دژى موسلمانان بووه ستينيت؟ چا به ره نكار بوونه وه ي
 ئەمه به چاره سه ريكى (تيورى) خه ياللاوانه ده بيت؟! ئەگه ر ئىسلام وه لامى ئەم هه لوستانه
 ههر به تيورى خه يالى بداته وه، دياره به دنياپيه وه موسلمانان بى ده ست و بى هيز و بى
 چه ك ده خاته بهر حهمله ي ريشه كيشكرده كه! كه له وبه ريشه وه دوژمنه كانيان، تاغووت و
 ده سترىژ و سته مكاره رفته كان ده ست له هيج چه كيك ناگره وه و به هه موو توانا و
 چه واشه كارى و هيزپانه وه حهمله ي ريشه كيشكرده كه ئيدامه پيده دن و هيج چه كيك، هيج
 پيلانىك، هيج چه واشه كارپيه ك نامينيت له دژى ئىسلام و موسلمانان نه يخه نه كار. چا ده بيت
 ئىسلام له بهر شالاوياندا خو كر بكات و به شوپنكه وتوانى بلن ده ست مه كه نه وه؟! نا. ئىسلام
 وا ناكات و هه رگيز ئەو ديد و هه لوپسته ش ناگرپته بهر، به لكوو ده خوازيت پراوپر رووبه رووى
 واقيعه كه ببينه وه، تا لايدات و رايدات. ئىسلام ئاشكرا و راشكاوانه ده خوازيت ده سترىژى
 بوه ستينيت و سته مكاران كوّل بكات تا شه رخوازي بووه ستينيت. ئىسلام ده يه ويت نينو كى باتل
 بقرتينيت و ده سه لاتداريتى و سه روهرى بداته ده ست هيزه خىرخوازه كه، ده يه ويت
 سه ركردايه تپيه ئاراسته وانه خواويستپيه كه جله وى ئيداره و حوكم بگرپته ده ست، تا
 خراپه كار و شه رخواز و چه واشه كاران به ناوى پاراستنى به ها پىرۆزه كانه وه خو نه نوپن،
 ئىسلام ناهيليت تاغووته ده سترىژكاره كان له ژير ئالاي به هاى پىرۆز و سه نگرى پاراستنى
 موقه دده ساتدا خو قايم بكن و له وپوه بكه ونه حهمله ي ريشه كيشكردى پياوچاكانى
 خواويستى. ئەوان هيرشى نارها بكن و له كاردانه وه ش بيخه م بن، چونكه خويان به پاسه وانى

به‌ها پیروژه‌کان ناساندووه!

ئیسلام ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی لا به‌لگه‌نه‌ویسته که ته‌نها کاتیک که به‌های پیروزی تیدا
ده‌پاریزیت؛ ئه‌و کات و شوینه‌یه که سه‌رکردایه‌تی و سه‌روه‌ری و ئاراسته‌وانیتی و له‌ده‌ست
نوخه‌موسلمانه‌پاکه سه‌رراسته‌که‌دا. ئه‌و کاته ئه‌و به‌هایانه به‌و شیویه پیروژ و به‌رز و به‌پرز
راده‌گیرین هه‌ر وه‌کوو که خوای گه‌وره ویستویتی.

پاشکوی برگه‌ی (وه لامیکی بنبرانه)

شیکاری ریسایه کی دید و بزاونت و هه لوئیس

ئهم برگه‌یه نه سیمی بهر سایه‌ی ئایه‌تیکه که زهرووریه پیش ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر رۆح و دل و ویزدانی ئیمه‌شدا بیت که‌میک پروونکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر بده‌ین، چونکه له‌و شوینه‌ی که له (فی ظلال القرآن) ه‌که‌وه هینراوه، پیشتر ئایه‌ته‌که و هۆکاری هاتنه‌خواره‌وه و لیکدانه‌وه‌که‌ی هینراوه‌ته‌وه. خوینه‌ری کورد لیره‌دا ره‌نگه نه‌توانیت په‌یوه‌ستی بکاته‌وه به‌و شوینه‌ی خوینه‌وه و هه‌روا بزاونیت په‌خشائیکی ئه‌ده‌بیه نه‌ک شیکاری ریسایه‌کی دید و بزاونت و هه‌لوئیس. ئه‌مه ده‌رباره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌یه: ﴿يَمْشُونَكَ مِنَ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلٌ قَاتَلٌ فِيهِ كَيْبٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ البقرة: ٢١٧، واتا: «ده‌رباره‌ی کوشتار و جه‌نگ به‌ریاکردنت لئ ده‌پرسن که له مانگه حه‌رامه‌کان (مانگی زیلقعه‌ده و زیلحیججه و موچه‌په‌رم و ره‌جه‌ب) دا ئه‌نجام بدریت که ئایا جائیزه یان نا؟ بفه‌رموو: جه‌نگکردن تییاندا په‌فتاریکی دژوار و گه‌وره‌یه، به‌لام به‌ره‌نگاریکردنی بانگه‌وازه‌که‌ی خوای گه‌وره و پیگرتن لئی و کافر بوون به‌خوای گه‌وره و پیگرتن له‌چوونی موسلمانان بۆ ماله‌که‌ی خوا (که‌عبه) بۆ حه‌جکردن و پاره‌دوونانی خه‌لکه‌که موسلمانه‌که‌ی مه‌ککه (که ئه‌هلی حه‌ره‌می که‌عبه بوون) لای خوای گه‌وره دژوارتر و گه‌وره‌تره و گوناح و تاوانه‌که‌ی زۆرتره، هه‌ر یه‌ک له‌م په‌فتارانه لای خوای گه‌وره له‌جه‌نگبه‌ریاکردن له‌و مانگه حه‌رامانه‌دا دژوارتر و گوناختره. واتا: باوه‌رنه‌هینانتان به‌خوای گه‌وره، به‌تاک و پاکی و به‌دینی و به‌پنجه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لای خوای گه‌وره خه‌ته‌رتسه وه‌ک له‌جه‌نگکردن له‌و مانگه حه‌رامانه‌دا. پیگرتنتان له‌بانگه‌وازی خوایی و به‌ره‌نگاریکردنی خه‌ته‌رتسه له‌جه‌نگکردن له‌و مانگانه‌دا. پیگرتنتان له‌موسلمانان که هاتبوون بۆ حه‌ج و چه‌کیشیان پێ نه‌بوو خه‌ته‌رتسه له‌جه‌نگکردن له‌و مانگانه‌دا. ده‌رپه‌راندنی موسلمانانی مه‌ککه و پینجه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌مه‌ککه که

ئههلی که عبه که بوون و خه لکی شاره که بوون، دهر په پانندن و پراوه دوونانی ئه مان لای خوی گه وره خه ته ترتره له جه ننگ کردن له و مانگانه دا. ئه مانه هه ریه که بیان دژوارتر و گوناختره وه که له هه لگیرساندنی جه نگیکی لاهه کی له و مانگانه دا که هه ندیک موسلمان تیکه وتوون. بزائن که ئه وانه بهره وامن له دوژمنداریتی و کوشتارتان تا ده تانگپرنه وه سه ر دینه که ی خویان، -ئه گه ر بتوانن- هه ر هه ول بده دن. هه ر که سیک له دینه که ی خوی پاشگه ز بیته وه و به کافری بمریت، ئه وه کار و کرده وه ی له دونیا و قیامه تدا پووچه ل بووه ته وه و مایه پوت بووه (وه کوو ئه وه یه که هیچ کاریکی خیری له ته مه نیدا نه کرد بییت)، ئه وانه ئه هلی دۆزه خن و به نه مری له ئاگری دۆزه خدا ده میننه وه».

هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته که:

عه ره به کان له پیش ئیسلامدا ئه و چوار مانگه یان دیاری کردبوو که مانگی چه رامن، واته جه ننگ و پڠرتن تیياندا چه رامه و هه موویان ده بییت پیوه ی پابه ند بین. سی مانگی یه که م یه ک له دوای یه کن و ره جه بییش به جیایه، سالانه قوره یش ئه مه بیان راده گه یاند، چونکه سالی وا هه بوو -به پیی به ژه وه ندیی سه ر کرده کانیا ن- مانگیکی تریان ده خسته شوینی ره چه ب، یان هه ر مانگیکی تریان.

ئه مه به هایه کی پیرۆزی کۆمه لگه عه ره بیه که بوو که پیوه ی پابه ند بوون، به لام:

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه فره زیه کی به فه رمانده یه تی عه بدوللای کوری جه حشی ئه سه دی (خوا لئی رازی بییت) نارد بو ناوچه ی (بطن نخلة) و نامه یه کیشی پیدا که گه یشتیته ئه وی نامه که بکه ره وه که نامه که ی له وی کرده وه لئی نووسرا بوو که س له ئه ندامانی مه فره زه که ت ناچار مه که له گه لدا بین، بویه ئه ویش به یاوه ره کانی فه رموو که ئه مه فه رمانی پیغه مبه ری خوا یه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که بچینه ئه و ناوچه یه، جا هه ر که س ده یه ویته نه یه ت بو ی هه یه. دوو که سیان که سواریه کانیا ن بزر بوو بوو فه رموو یان: ئیمه له دووی سواریه کانیا ن ده گه ریین، مه فره زه که رۆیشته. تووشیا ن بوو به تووشی سی که سی ئه هلی شیرکه وه و ده ستیا ن لیک کرده وه، یه کیک له سیا نه که (که ناوی عه مر بوو) کوژرا و دوانه که ی تریش به دیلی

هینرانه خرمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئەو پۆژە ی تووشی ئەوه بوون دوودل بوون له وهی که ئایا ئەو پۆژە یه که مین پۆژی په چه ب بوو، یان سبه یینی یه که مین پۆژی بوو که قوره یش رایگه یاند که ئەوه تا موحه ممد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پز له مانگه حه رامه کان ناگریت و کوشتاری تیدا کردوو، نامر مه فره زه که (عبدالله) رایگه یاند ئەو پۆژە ی ئەو کوژرا مانگی جومادا بوو نه ک په چه ب. ئیتر خوی گه و ره ئەم ئایه ته ی ناره خواره وه، ئەوه پروون ده کاته وه که په فتاره کانی قوره یش هه موویان له م کوشتنی یه ک که سه دژوارتر و گه و ره ترن وه کوو کافر بوونتان و پنگرتنتان له بانگه وازی خوی و ده په راندنی موسلمانان له مه ککه و پئ نه دان به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاهه رانی که بین بو مالی خوا (سالی پابوردوو) که به بی چه کیش هاتبوون، ته نها قوربانیمان له گه ل خویان هینا بوو، به لام نه تانه یشتن بینه مه ککه وه. ئەمانه لای خوا گه و ره ترن وه ک له کوشتنی که سیک (که هه ر دوژمنه) و ناشزانریت که ئایا له مانگه حه رامه کاند کوزراوه یان نا.

ته و او بوو (والحمد لله رب العالمین)

شهوی ۲۴/۲۳ جومادی/۱۴۳۵ = ۲۴/۲۳ ی نیسانی ۲۰۱۴

له زیندانی کۆنگس قینگه ری نه رویج که سبه یینی به یانی زوو بو جاری (۴۹) هه م جار ده مبه نه وه دادگا!

ناوه پۆک

- پیشه کبی وه رگبیر ۷
- باسی یه کهم: دید و پئی بانگه وازی خواویستی ۹
- برگه ی یه کهم: ده ستووری بانگه واز ۹
- ۱- ئەم قورئانه سەرچاوه یه: ۹
- ۲- ئەم قورئانه ئاراسته وانی تاک و کۆی دیندارانه: ۱۶
- ۳- ژیان له ژیر سایه ی قورئاندا: ۲۴
- ئەم قورئانه مایه ی پینایی دیندارانی سەرراست و ته فواکارانه: ۳۱
- ۴- بنه ما و پرسیا دیاریکراوه کانی بانگه وازی خوابی: ۳۵
- ۵- بانگه وازی خوابی ئاراسته کردنی خۆبی (زاتی) سی هه یه: ۴۴
- ئهرکه کانی ئیستیخلاف: ۴۵
- به ره ی کوفر به رانه ر ئەم دین و ئوممه ت و بزواته یه کن: ۴۷
- پاشکۆیه کی پیویست ۵۶
- برگه ی دووهم: سروشتی بانگه واز ۶۳
- برگه ی سێهه م: وزه ی به گه رخواوی بانگه واز ۷۰
- هه رچی په نجیک بو سهرخستنی دینه که بدریت هه ر که مه: ۷۷
- برگه ی چواره م: په پره و و پرۆگرامی بانگه واز ۸۴
- هیدایه تدان به ده ست خوا ی گه وره خۆیه تی: ۹۲
- برگه ی پینجه م: زه مینه ی فیکری بانگه واز ۹۷
- خوایه تی و عه بدیتی: ۱۰۳
- برگه ی شه شه م: دیاریکردنی سنووری کوفر و ناساندنی پێبازی کافران ۱۱۲
- باسی دووهم: کۆمه لکاری ئوممه تی عه قائیدی ۱۲۱
- برگه ی یه کهم: خالی ده ستپیک ۱۲۱
- ته وحید حه قیقه تی یه کخستنی عه بدیتییه: ۱۲۸
- کۆلی قورسی حاکمیتی به شهر: ۱۳۹

- ۱۴۴..... خه لکی ئەم سەردەمەش لە جاهیلییەتدان:
- ۱۴۹..... برگی دووهم: پیکهینانی ئوممەتیکى عەقائیدی پئویستە
- ۱۵۶..... برگی سییەم: سەرراستی و جیددیتی ئینتیا
- ۱۶۰..... برگی چوارەم: پەفتار و پەوشتی داعی
- ۱۷۱..... برگی پینجەم: کۆلی قورسی بەرپرستی
- ۱۷۷..... ئەم حەقیقەتەى دید و ڕی، هەلۆیستەیه ک بۆ سەرنجدان دەخوایت:
- ۱۸۱..... برگی شەشەم: قەلا و قوللەى بانگەواز
- ۱۸۷..... برگی هەوتەم: پیگە جەماوەرییە پتەووەکەى بانگەواز
- ۱۹۴..... برگی هەشتەم: بە پێوەری خۆی گەورە
- ۱۹۹..... باسی سییەم: بزافی ئوممەتى عەقائیدی
- ۱۹۹..... برگی یەكەم: سیا و سیفاتی بزواتی ئوممەتى عەقائیدی
- ۲۰۷..... مانەووە لەسەر ڕی؛ نیوہى بردنەووەکەیه:
- ۲۱۲..... جاهیلییەت چاوی بەرایى نایات ئوممەتى خواویست بیینت:
- ۲۲۵..... برگی دووهم: سەلماندن و چەسپاندنى حەق
- ۲۳۲..... برگی سییەم: ڕاگەیاندى حەق
- ۲۴۰..... برگی چوارەم: بزوات و هەلۆیستی پێشپرووتی
- ۲۵۲..... برگی پینجەم: پەنجى دووبەرەبەر
- ۲۵۹..... برگی شەشەم: سازشکاری و تەنازول
- ۲۷۵..... برگی هەوتەم: بەرژەوہندیى بانگەواز
- ۲۷۹..... برگی هەشتەم: و هەلامیکی بنبرانە
- ۲۸۵..... پاشکۆی برگی (وہلامیکی بنبرانە)
- ۲۸۵..... شیکاری ڕیسایەکی دید و بزوات و هەلۆیست
- ۲۸۹..... ناوہرۆک

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران